Μίνι Βίβλος

Επισκόπηση

Αυτή είναι μια προσεκτικά επιμελημένη επιλογή αρχαίων ελληνικών κειμένων που αποσκοπεί να αποτυπώσει με τον καλύτερο τρόπο τη διδασκαλία του Ιησού και τα γραπτά που δίδαξε, στα οποία αναφέρθηκε και τα οποία εκπλήρωσε. Στόχος μας είναι να σας παρέχουμε μια όσο το δυνατόν πιο ακριβή αναπαράσταση του πρωτότυπου ελληνικού κειμένου σε μια σύγχρονη, ευανάγνωστη μορφή.

Αποποίηση Ευθύνης

Αυτή η μετάφραση δημιουργήθηκε από τα πρωτότυπα ελληνικά κείμενα της Septuagint και τα βυζαντινά κείμενα με μεγάλα γλωσσικά μοντέλα. Για αυτόν τον λόγο περιέχει πολλά στοιχεία του πολιτισμού και της γραμματικής της αρχικής γλώσσας, αλλά μπορεί επίσης να περιέχει σφάλματα. Εάν κάτι φαίνεται παράξενο, παρακαλούμε ελέγξτε το πρωτότυπο ελληνικό κείμενο. Εάν βρείτε κάποιο σφάλμα, παρακαλούμε στείλτε το με email στο jesusislord@joshuabible.com.

Αδειοδότηση

Έχετε άδεια να αναπαράγετε και να διανέμετε αυτή τη μετάφραση εν μέρει ή στο σύνολό της. Δεν επιτρέπεται να την τροποποιήσετε ή να την πουλήσετε. Εάν βρείτε κάποιο λάθος, παρακαλούμε στείλτε email στο jesusislord@joshuabible.com ώστε να μπορέσουμε να το διορθώσουμε και να σας παρέχουμε μια ενημερωμένη έκδοση.

Κατά Ματθαίον

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28

Κατά Μάρκον

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16

Κατά Ιωάννην

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21

Επιστολή Ιωάννου

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5

Γένεσις

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50

Έξοδος

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40

Αριθμοί

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36

Δευτερονόμιον

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34

Ιησούς

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24

Κατά Ματθαίον

1

Βιβλίο γέννησης Ιησού Χριστού, γιου του Δαβίδ, γιου του Αβραάμ. Ο Αβραάμ γέννησε τον Ισαάκ, ο Ισαάκ γέννησε τον Ιακώβ, ο Ιακώβ γέννησε τον Ιούδα και τους αδελφούς του, ο Ιούδας γέννησε τον Φαρές και τον Ζαρά από την Θάμαρ, ο Φαρές γέννησε τον Εσρώμ, ο Εσρώμ γέννησε τον Αράμ, ο Αράμ γέννησε τον Αμιναδάβ, ο Αμιναδάβ γέννησε τον Ναασσών, ο Ναασσών γέννησε τον Σαλμών, ο Σαλμών γέννησε τον Βοόζ από την Ραχάβ, ο Βοόζ γέννησε τον Ωβήδ από την Ρούθ, ο Ωβήδ γέννησε τον Ιεσσαί, ο Ιεσσαί γέννησε τον Δαυίδ τον βασιλιά. Ο Δαυίδ δε ο βασιλιάς γέννησε τον Σολομώνα από τη γυναίκα του Ουρία, ο Σολομών δε γέννησε τον Ροβοάμ, ο Ροβοάμ δε γέννησε τον Αβιά, ο Αβιά δε γέννησε τον Ασά, ο Ασά δε γέννησε τον Ιωσαφάτ, ο Ιωσαφάτ δε γέννησε τον Ιωράμ, ο Ιωράμ δε γέννησε τον Οζία, ο Οζίας δε γέννησε τον Ιωάθαμ, ο Ιωάθαμ δε γέννησε τον Άχαζ, ο Άχαζ δε γέννησε τον Εζεκία, ο Εζεκίας δε γέννησε τον Μανασσή, ο Μανασσής δε γέννησε τον Αμών, ο Αμών δε γέννησε τον Ιωσία, ο Ιωσίας δε γέννησε τον Ιεχονία και τους αδελφούς του επί της

εξορίας της Βαβυλώνας. Μετά τη μετοικεσία της Βαβυλώνας ο Ιεχονίας γέννησε τον Σαλαθιήλ, και ο Σαλαθιήλ γέννησε τον Ζοροβάβελ, και ο Ζοροβάβελ γέννησε τον Αβιούδ, και ο Αβιούδ γέννησε τον Ελιακείμ, και ο Ελιακείμ γέννησε τον Αζώρ, και ο Αζώρ γέννησε τον Σαδώκ, και ο Σαδώκ γέννησε τον Αχείμ, και ο Αχείμ γέννησε τον Ελιούδ, και ο Ελιούδ γέννησε τον Ελεάζαρ, και ο Ελεάζαρ γέννησε τον Ματθάν, και ο Ματθάν γέννησε τον Ιακώβ, και ο Ιακώβ γέννησε τον Ιωσήφ τον άνδρα της Μαρίας, από την οποία γεννήθηκε ο Ιησούς ο λεγόμενος Χριστός. Όλες λοιπόν οι γενιές από τον Αβραάμ μέχρι τον Δαβίδ δεκατέσσερις γενιές, και από τον Δαβίδ μέχρι την εξορία της Βαβυλώνας δεκατέσσερις γενιές, και από την εξορία της Βαβυλώνας μέχρι τον Χριστό δεκατέσσερις γενιές. Η γέννηση του Ιησού Χριστού ήταν έτσι. Διότι αφού μνηστεύτηκε η μητέρα του Μαρία με τον Ιωσήφ, πριν έρθουν μαζί αυτοί, βρέθηκε να έχει στην κοιλιά από το Άγιο Πνεύμα. Ο Ιωσήφ δε, ο άντρας της, που ήταν δίκαιος και δεν ήθελε να την παραδειγματίσει, ευχήθηκε να την απολύσει κρυφά. Αυτά δε αφού τα σκέφτηκε, ιδού ένας άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε σε αυτόν σε όνειρο λέγοντας· Ιωσήφ γιε του Δαβίδ, μην φοβηθείς να πάρεις την Μαριάμ τη γυναίκα σου· γιατί αυτό που έχει γεννηθεί μέσα της είναι από Άγιο Πνεύμα. Θα γεννήσει δε έναν γιο και θα καλέσεις το όνομα του Ιησού· αυτός γαρ θα σώσει τον λαό του από τις αμαρτίες τους. Αυτό δε όλο έγινε ίνα πληρωθεί το ρηθέν υπό του Κυρίου διά του προφήτου λέγοντος· ιδού η παρθένος εν γαστρί θα έχει και θα γεννήσει υιόν, και θα καλέσουσι το όνομα αυτού Εμμανουήλ, ο οποίος είναι μεθερμηνευόμενον μεθ ημών ο Θεός. Ξυπνώντας δε ο Ιωσήφ από τον ύπνο, έκανε ως του διέταξε ο αγγελιοφόρος Κυρίου και πήρε

την γυναίκα του, και δεν την γνώριζε μέχρι που γέννησε τον πρωτότοκο γιο της, και κάλεσε το όνομά του Ιησούς.

2

Όταν ο Ιησούς γεννήθηκε στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας στις μέρες του βασιλιά Ηρώδη, ιδού μάγοι από ανατολές ήρθαν στα Ιεροσόλυμα λέγοντας· πού είναι ο γεννηθείς βασιλιάς των Ιουδαίων; Είδαμε γαρ το αστέρι του στην ανατολή και ήρθαμε να προσκυνήσουμε αυτόν. Αφού άκουσε δε, ο Ηρώδης ο βασιλιάς ταράχθηκε και όλη η Ιερουσαλήμ μαζί του, και αφού συγκέντρωσε όλους τους αρχιερείς και γραμματείς του λαού, ρωτούσε από αυτούς πού γεννιέται ο Χριστός. Αυτοί δε είπαν σε αυτόν: στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας· έτσι γαρ έχει γραφτεί διά του προφήτη· και συ Βηθλεέμ, γη Ιούδα, με κανέναν τρόπο δεν είσαι η μικρότερη στους ηγεμόνες Ιούδα· από σένα γαρ θα βγει ηγούμενος, ο οποίος θα ποιμάνει τον λαό μου τον Ισραήλ. Τότε ο Ηρώδης κρυφά αφού κάλεσε τους μάγους καθόρισε ακριβώς από αυτούς τον χρόνο του αστεριού που φαινόταν, και αφού τους έστειλε στη Βηθλεέμ είπε· αφού πάτε εξετάστε ακριβώς για το παιδί, όταν δε το βρείτε, αναφέρετέ μου, ώστε κι εγώ αφού έρθω να τον προσκυνήσω. Αυτοί κι αφού άκουσαν τον βασιλιά πήγαν· και ιδού το αστέρι που είδαν στην ανατολή τους προπορευόταν, μέχρι που ερχόμενο στάθηκε επάνω όπου ήταν το παιδί· και βλέποντας το αστέρι χάρηκαν χαρά μεγάλη πολύ, και ερχόμενοι στο σπίτι είδαν το παιδί με τη Μαρία τη μητέρα του, και πέφτοντας προσκύνησαν αυτόν, και ανοίγοντας τους θησαυρούς τους πρόσφεραν σε αυτόν

δώρα, χρυσό και λιβάνι και σμύρνα· και προειδοποιημένοι σε όνειρο να μην επιστρέψουν στον Ηρώδη, από άλλο δρόμο αποχώρησαν στη χώρα τους. Αφού αποχώρησαν αυτοί, ιδού αγγελιοφόρος Κυρίου φαίνεται σε όνειρο στον Ιωσήφ λέγοντας: Αφού σηκωθείς, πάρε το παιδί και τη μητέρα του και φύγε στην Αίγυπτο, και να είσαι εκεί μέχρι να σου πω· πρόκειται γαρ ο Ηρώδης να ζητήσει το παιδί για να το καταστρέψει αυτό. Και αυτός σηκωθείς πήρε το παιδί και τη μητέρα του τη νύχτα και αποχώρησε στην Αίγυπτο, και ήταν εκεί μέχρι το θάνατο του Ηρώδη, για να εκπληρωθεί το ειπωμένο από τον Κύριο μέσω του προφήτη που έλεγε: Από την Αίγυπτο κάλεσα τον γιο μου. Τότε ο Ηρώδης, βλέποντας ότι εμπαίχτηκε από τους μάγους, θύμωσε πολύ και, στέλνοντας, σκότωσε όλα τα παιδιά στη Βηθλεέμ και σε όλα τα σύνορά της από δύο ετών και κάτω, σύμφωνα με τον χρόνο που εξακρίβωσε από τους μάγους. Τότε εκπληρώθηκε αυτό που είχε ειπωθεί από τον προφήτη Ιερεμία: Φωνή ακούστηκε στη Ραμά, θρήνος και κλάμα και πολύς οδυρμός· η Ραχήλ κλαίει τα παιδιά της και δεν ήθελε να παρηγορηθεί, γιατί δεν υπάρχουν πια. Αφού πέθανε ο Ηρώδης, ιδού, άγγελος Κυρίου φαίνεται κατά όνειρο στον Ιωσήφ στην Αίγυπτο λέγοντας: Αφού σηκωθείς, πάρε το παιδί και τη μητέρα του και πήγαινε στη γη του Ισραήλ, γιατί έχουν πεθάνει αυτοί που ζητούσαν την ψυχή του παιδιού. Και αυτός σηκωθείς πήρε το παιδί και τη μητέρα του και ήρθε στη γη του Ισραήλ. Ακούοντας δε ότι ο Αρχέλαος βασιλεύει στην Ιουδαία αντί του Ηρώδη του πατέρα του, φοβήθηκε να πάει εκεί· χρηματισθείς δε κατ όναρ αναχώρησε στα μέρη της Γαλιλαίας, και ελθών κατοίκησε σε πόλη που λεγόταν Ναζαρέτ, ώστε να πληρωθεί το ρηθέν δια των προφητών ότι Ναζωραίος θα κληθεί.

3

Σε εκείνες τις μέρες έρχεται ο Ιωάννης ο Βαπτιστής κηρύττοντας στην έρημο της Ιουδαίας και λέγοντας: μετανοείτε, γιατί έχει πλησιάσει η βασιλεία των ουρανών. Αυτός γαρ είναι αυτός που ειπώθηκε από τον προφήτη Ησαΐα που λέει· φωνή φωνάζοντος στην έρημο, ετοιμάστε τον δρόμο του Κυρίου, κάνετε ευθείες τις διαδρομές του. Ο ίδιος ο Ιωάννης είχε το ένδυμά του από τρίχες καμήλας και ζώνη δερμάτινη γύρω από τη μέση του, και η τροφή του ήταν ακρίδες και άγριο μέλι. Τότε βγαίνανε προς αυτόν η Ιερουσαλήμ και όλη η Ιουδαία και όλη η περιοχή του Ιορδάνη, και βαπτίζονταν στον Ιορδάνη από αυτόν ομολογώντας τις αμαρτίες τους. Βλέποντας δε πολλούς από τους Φαρισαίους και Σαδδουκαίους να έρχονται για το βάπτισμά του, είπε σε αυτούς· γεννήματα εχιδνών, ποιος σας έδειξε να φύγετε από την μέλλουσα οργή; Κάντε λοιπόν καρπό άξιο της μετάνοιας, και μην νομίζετε να λέτε στον εαυτό σας, πατέρα έχουμε τον Αβραάμ. Λέγω γαρ σας ότι μπορεί ο Θεός από τις πέτρες αυτές να εγείρει παιδιά του Αβραάμ. Ήδη δε και το τσεκούρι προς τη ρίζα των δέντρων κείται· κάθε λοιπόν δέντρο που δεν κάνει καλό καρπό κόβεται και στη φωτιά ρίχνεται. Εγώ μεν βαπτίζω εσάς σε νερό για μετάνοια· ο δε ερχόμενος πίσω μου είναι πιο δυνατός από εμένα, του οποίου δεν είμαι ικανός να κουβαλήσω τα σανδάλια· αυτός θα βαπτίσει εσάς σε Άγιο Πνεύμα και φωτιά. Του οποίου το πτύο είναι στο χέρι του και θα καθαρίσει διεξοδικά το αλώνι του, και θα συγκεντρώσει το σιτάρι του στην αποθήκη, το άχυρο όμως θα το κάψει με άσβεστη φωτιά. Τότε έρχεται ο Ιησούς από τη Γαλιλαία στον Ιορδάνη προς

τον Ιωάννη για να βαπτιστεί απ αυτόν. Ο Ιωάννης όμως τον εμπόδιζε λέγοντας· εγώ έχω ανάγκη να βαπτιστώ από εσένα, και εσύ έρχεσαι σε μένα; Αποκρινόμενος δε ο Ιησούς είπε προς αυτόν: Άφησέ το τώρα· έτσι γαρ πρέπει σε μας να εκπληρώσουμε κάθε δικαιοσύνη. Τότε τον αφήνει· και αφού βαπτίστηκε ο Ιησούς ανέβηκε αμέσως από το νερό· και ιδού άνοιξαν μπροστά του οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα του Θεού να κατεβαίνει σαν περιστέρι και να έρχεται πάνω του· και ιδού φωνή από τους ουρανούς που έλεγε· αυτός είναι ο γιος μου ο αγαπημένος, στον οποίο ευαρεστήθηκα.

4

Τότε ο Ιησούς οδηγήθηκε στην έρημο από το Πνεύμα για να πειραστεί από τον διάβολο, και αφού νήστευσε σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες, ύστερα πείνασε. Και αφού τον πλησίασε ο πειραστής είπε· αν είσαι γιος του Θεού, πες ώστε αυτές οι πέτρες να γίνουν ψωμιά. Αυτός δε αποκρινόμενος είπε· έχει γραφτεί, δεν θα ζήσει ο άνθρωπος μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού. Τότε ο διάβολος παραλαμβάνει αυτόν στην αγία πόλη, και τον στήνει πάνω στο πτερύγιο του ιερού και του λέει: αν είσαι υιός του Θεού, ρίξε τον εαυτό σου κάτω· γιατί έχει γραφτεί ότι θα διατάξει τους αγγελιοφόρους του για σένα, και θα σε σηκώσουν πάνω στα χέρια τους, μήπως χτυπήσεις το πόδι σου σε πέτρα. Του είπε ο Ιησούς· πάλι έχει γραφτεί, δεν θα δοκιμάσεις τον Κύριο τον Θεό σου. Πάλι παίρνει αυτόν ο διάβολος σε ένα πολύ ψηλό βουνό, και του δείχνει όλες τις

βασιλείες του κόσμου και τη δόξα τους και του λέει· όλα αυτά θα σου δώσω, αν πέσεις και με προσκυνήσεις. Τότε λέγει σε αυτόν ο Ιησούς· πήγαινε πίσω μου, σατανά· έχει γραφτεί γαρ, τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις και αυτόν μόνο θα λατρεύσεις. Τότε τον αφήνει ο διάβολος, και ιδού αγγελιοφόροι πλησίασαν και τον υπηρετούσαν. Αφού άκουσε ο Ιησούς ότι ο Ιωάννης παραδόθηκε, αποχώρησε στη Γαλιλαία, και αφήνοντας τη Ναζαρέτ ήρθε και κατοίκησε στην Καπερναούμ την παραθαλάσσια στα όρια Ζαβουλών και Νεφθαλείμ, για να εκπληρωθεί το ειπωμένο μέσω του Ησαΐα του προφήτη που έλεγε· γη Ζαβουλών και γη Νεφθαλείμ, δρόμος θάλασσας, πέρα από τον Ιορδάνη, Γαλιλαία των εθνών, ο λαός που καθόταν στο σκοτάδι είδε μεγάλο φως, και σε αυτούς που κάθονταν σε χώρα και σκιά θανάτου φως ανέτειλε σε αυτούς. Από τότε άρχισε ο Ιησούς να κηρύσσει και να λέει· μετανοείτε· έχει πλησιάσει γαρ η βασιλεία των ουρανών. Περπατώντας δε παρά τη θάλασσα της Γαλιλαίας είδε δύο αδελφούς, τον Σίμωνα τον λεγόμενο Πέτρο και τον Ανδρέα τον αδελφό του, να ρίχνουν δίχτυ στη θάλασσα· ήταν γαρ ψαράδες· και τους λέει· ελάτε πίσω μου και θα κάνω εσάς ψαράδες ανθρώπων. Αυτοί δε αμέσως αφήσαντας τα δίχτυα ακολούθησαν αυτόν. Και προχωρώντας από εκεί, είδε άλλους δύο αδελφούς, τον Ιάκωβο τον του Ζεβεδαίου και τον Ιωάννη τον αδελφό του, στο πλοίο με τον Ζεβεδαίο τον πατέρα τους να επιδιορθώνουν τα δίχτυα τους, και τους κάλεσε. Κι αυτοί αμέσως αφήνοντας το πλοίο και τον πατέρα τους τον ακολούθησαν. Και ο Ιησούς περιόδευε όλη τη Γαλιλαία διδάσκοντας στις συναγωγές τους και κηρύσσοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας και θεραπεύοντας κάθε νόσο και κάθε μαλακία στον λαό. Και έφυγε η φήμη του σε όλη τη

Συρία, και του έφεραν όλους αυτούς που ήταν άρρωστοι με διάφορες ασθένειες και βασανισμούς που τους κρατούσαν, και δαιμονισμένους και σεληνιαζόμενους και παραλυτικούς, και τους θεράπευσε· και τον ακολούθησαν πολλά πλήθη από τη Γαλιλαία και τη Δεκάπολη και τα Ιεροσόλυμα και την Ιουδαία και πέρα από τον Ιορδάνη.

5

Αφού είδε τα πλήθη ανέβηκε στο βουνό, και αφού κάθισε αυτός πλησίασαν σε αυτόν οι μαθητές του, και αφού άνοιξε το στόμα του δίδασκε αυτούς λέγοντας· μακάριοι οι φτωχοί στο πνεύμα, γιατί αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών. Μακάριοι οι πενθούντες, γιατί αυτοί θα παρηγορηθούν. Μακάριοι οι πράοι, γιατί αυτοί θα κληρονομήσουν τη γη. Μακάριοι οι πεινασμένοι και διψασμένοι για τη δικαιοσύνη, γιατί αυτοί θα χορτάσουν. Μακάριοι οι ελεήμονες, γιατί αυτοί θα ελεηθούν. Μακάριοι οι καθαροί στην καρδία, γιατί αυτοί τον Θεό θα δουν. Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, γιατί αυτοί θα κληθούν γιοι του Θεού. Μακάριοι οι διωγμένοι εξαιτίας της δικαιοσύνης, γιατί δική τους είναι η βασιλεία των ουρανών. Μακάριοι είστε όταν σας ονειδίσουν και σας διώξουν και πουν κάθε πονηρό λόγο εναντίον σας ψευδόμενοι εξαιτίας μου. Χαίρετε και αγαλλιάστε, γιατί η ανταμοιβή σας είναι μεγάλη στους ουρανούς· έτσι γαρ κατεδίωξαν τους προφήτες που ήταν πριν από σας. Εσείς είστε το αλάτι της γης· αν όμως το αλάτι μωρανθεί, με τι θα αλατιστεί; Για τίποτα δεν ισχύει πια παρά μόνο να ριχτεί έξω και να καταπατηθεί από τους ανθρώπους. Εσείς είστε το φως του

κόσμου. Δεν μπορεί πόλη να κρυφτεί που βρίσκεται επάνω σε βουνό· ούτε ανάβουν λυχνάρι και το βάζουν κάτω από το μόδιο, αλλά πάνω στη λυχνία, και λάμπει σε όλους όσους είναι μέσα στο σπίτι. Έτσι ας λάμψει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, ώστε να δουν τα καλά σας έργα και να δοξάσουν τον πατέρα σας που είναι στους ουρανούς. Μη νομίζετε ότι ήρθα να καταλύσω τον νόμο ή τους προφήτες· δεν ήρθα να καταλύσω, αλλά να εκπληρώσω. Αληθινά σας λέγω, μέχρι να περάσει ο ουρανός και η γη, ούτε ένα γιώτα ούτε μία κεραία δεν θα περάσει από τον νόμο μέχρι να γίνουν όλα. Όποιος λοιπόν λύσει μία από τις ελάχιστες αυτές τις εντολές και διδάξει έτσι τους ανθρώπους, θα κληθεί ελάχιστος στη βασιλεία των ουρανών· όποιος όμως κάνει και διδάξει, αυτός θα κληθεί μέγας στη βασιλεία των ουρανών. Λέγω γαρ σας ότι εάν δεν περισσεύει η δικαιοσύνη σας περισσότερο από αυτή των γραμματέων και Φαρισαίων, δεν θα εισέλθετε στην βασιλεία των ουρανών. Ακούσατε ότι ειπώθηκε στους αρχαίους, δεν θα φονεύσεις· όποιος δε φονεύσει, θα είναι ένοχος στην κρίση. Εγώ δε σας λέγω ότι κάθε ο οργιζόμενος στον αδελφό του χωρίς λόγο ένοχος θα είναι στην κρίση· όποιος δε αν πει στον αδελφό του ρακά, ένοχος θα είναι στο συνέδριο· όποιος δε αν πει μωρέ, ένοχος θα είναι στην γέεννα της φωτιάς. Αν λοιπόν προσφέρεις το δώρο σου στο θυσιαστήριο και εκεί θυμηθείς ότι ο αδελφός σου έχει κάτι εναντίον σου, άφησε εκεί το δώρο σου μπροστά στο θυσιαστήριο, και πήγαινε πρώτα συμφιλιώσου με τον αδελφό σου, και τότε έλα και πρόσφερε το δώρο σου. Να είσαι ευνοϊκός με τον αντίδικό σου γρήγορα ενώ είσαι στον δρόμο μαζί του, μήπως ο αντίδικος σε παραδώσει στον κριτή και ο κριτής σε παραδώσει στον υπηρέτη, και ριχτείς στη φυλακή· αληθινά σου λέω, δεν θα

βγεις από εκεί μέχρι να πληρώσεις το τελευταίο κοδράντη. Ακούσατε ότι ειπώθηκε στους αρχαίους, δεν θα μοιχεύσεις. Εγώ δε λέγω σας ότι κάθε ο βλέπων γυναίκα για να επιθυμήσει την ήδη μοίχευσε την στην καρδία του. Αν και το δεξί σου μάτι σε σκανδαλίζει, βγάλε το και πέταξέ το από σένα· γιατί σου συμφέρει να χαθεί ένα από τα μέλη σου και να μη ριχτεί όλο το σώμα σου στη γέεννα. Και αν το δεξί σου χέρι σε σκανδαλίζει, κόψε το και πέταξέ το από σένα· γιατί σου συμφέρει να χαθεί ένα από τα μέλη σου και να μην ριχτεί όλο το σώμά σου στην κόλαση. Ελέχθη δε: Όποιος απολύσει τη γυναίκα του, ας της δώσει διαζύγιο. Εγώ δε σας λέγω ότι όποιος απολύσει τη γυναίκα του εκτός από λόγο πορνείας, την κάνει να μοιχεύσει, και όποιος παντρευτεί απολυμένη, μοιχεύει. Πάλι ακούσατε ότι ειπώθηκε στους αρχαίους, δεν θα ορκιστείς ψευδώς, αλλά θα αποδώσεις στον Κύριο τους όρκους σου. Εγώ δε σας λέγω να μην ορκιστείτε καθόλου· μήτε στον ουρανό, γιατί θρόνος είναι του Θεού· μήτε στη γη, γιατί υποπόδιο είναι των ποδιών του· μήτε στα Ιεροσόλυμα, γιατί πόλη είναι του μεγάλου βασιλιά· μήτε στο κεφάλι σου ορκιστείς, γιατί δεν μπορείς μια τρίχα λευκή ή μαύρη να κάνεις. Ας είναι ο λόγος σας ναι ναι, όχι όχι· το περισσότερο από αυτά είναι από το κακό. Ακούσατε ότι ειπώθηκε, μάτι αντί ματιού και δόντι αντί δοντιού· Εγώ όμως σας λέγω μην αντισταθείτε στον πονηρό· αλλά όποιος σε χτυπήσει στο δεξί μάγουλο, γύρισε σε αυτόν και το άλλο· και σε αυτόν που θέλει να κριθεί μαζί σου και να πάρει τον χιτώνα σου, άφησε σε αυτόν και το ιμάτιο· και όποιος σε αναγκάσει ένα μίλι, πήγαινε μαζί του δύο· σε αυτόν που σε ζητάει δώσε και αυτόν που θέλει από σένα να δανειστεί μην αποστραφείς. Ακούσατε ότι ειπώθηκε, θα αγαπήσεις τον πλησίον σου και θα μισήσεις τον

εχθρό σου. Εγώ δε σας λέγω, αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε αυτούς που σας καταριούνται, κάνετε καλά σε αυτούς που σας μισούν και προσεύχεσθε για αυτούς που σας κακομεταχειρίζονται και σας διώκουν, ώστε να γίνετε γιοι του πατέρα σας του στους ουρανούς, γιατί τον ήλιο του ανατέλλει επάνω σε πονηρούς και αγαθούς και βρέχει επάνω σε δίκαιους και αδίκους. Γιατί αν αγαπήσετε αυτούς που σας αγαπούν, τι μισθό έχετε; Δεν κάνουν και οι τελώνες το ίδιο; Και αν χαιρετάτε μόνο τους φίλους σας, τι παραπάνω κάνετε; Δεν κάνουν και οι τελώνες έτσι; Θα είστε λοιπόν εσείς τέλειοι, όπως ο πατέρας σας που είναι στους ουρανούς είναι τέλειος.

6

Προσέχετε την ελεημοσύνη σας να μην την κάνετε μπροστά στους ανθρώπους για να σας δουν· αλλιώς, μισθό δεν έχετε από τον πατέρα σας που είναι στους ουρανούς. Όταν λοιπόν κάνεις ελεημοσύνη, μην σαλπίσεις μπροστά σου, όπως οι υποκριτές κάνουν στις συναγωγές και στους δρόμους, για να δοξαστούν από τους ανθρώπους· αληθινά σας λέω, παίρνουν τον μισθό τους. Όταν εσύ κάνεις ελεημοσύνη, μην ξέρει η αριστερά σου τι κάνει η δεξιά σου, ώστε η ελεημοσύνη σου να είναι στο κρυφό, και ο πατέρας σου που βλέπει στο κρυφό θα σου αποδώσει στο φανερό. Και όταν προσεύχεσαι, δεν θα είσαι όπως οι υποκριτές, γιατί αγαπούν να προσεύχονται στεκόμενοι στις συναγωγές και στις γωνίες των δρόμων, για να φανούν στους ανθρώπους· αληθινά σας λέγω ότι έχουν την αμοιβή τους. Εσύ δε όταν προσεύχεσαι, μπες στο

δωμάτιό σου, και αφού κλείσεις την πόρτα σου προσευχήσου στον πατέρα σου που είναι στο κρυφό, και ο πατέρας σου που βλέπει στο κρυφό θα σου ανταποδώσει στο φανερό. Προσευχόμενοι όμως μην μιλάτε πολλά όπως οι εθνικοί· νομίζουν γαρ ότι με τα πολλά λόγια τους θα εισακουστούν. Μην λοιπόν γίνεστε όμοιοι με αυτούς· ξέρει γαρ ο πατέρας σας τι χρειάζεστε πριν εσείς ζητήσετε από αυτόν. Έτσι λοιπόν προσευχηθείτε εσείς· Πατέρα μας ο στους ουρανούς· ας αγιαστεί το όνομά σου· ας έλθει η βασιλεία σου· ας γίνει το θέλημά σου, ως στον ουρανό, και επί της γης· τον άρτο μας τον καθημερινό δώσε μας σήμερα· και συγχώρεσε μας τα χρέη μας, ως και εμείς συγχωρούμε τους χρεώστες μας· και μην φέρεις μας σε πειρασμό, αλλά λύτρωσε μας από τον πονηρό. Γιατί δική σου είναι η βασιλεία και η δύναμη και η δόξα για τους αιώνες· αμήν. Αν συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα παραπτώματά τους, θα συγχωρήσει και σε σας ο πατέρας σας ο ουράνιος· αν όμως δεν συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα παραπτώματά τους, ούτε ο πατέρας σας θα συγχωρήσει τα παραπτώματά σας. Όταν νηστεύετε, μη γίνεστε σκυθρωποί όπως οι υποκριτές· γαρ αφανίζουν τα πρόσωπά τους όπως φανούν στους ανθρώπους νηστεύοντες· αμήν σας λέγω ότι απέχουν τον μισθό τους. Εσύ όμως νηστεύοντας άλειψε το κεφάλι σου και νίψε το πρόσωπό σου, ώστε να μη φανείς στους ανθρώπους νηστεύοντας, αλλά στον πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ, και ο πατέρας σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θα αποδώσει σε εσένα εν τω φανερώ. Μην θησαυρίζετε για σας θησαυρούς επάνω στη γη, όπου σκόρος και βρώση καταστρέφει, και όπου κλέφτες σκάβουν και κλέβουν· θησαυρίζετε δε για σας θησαυρούς στον ουρανό, όπου ούτε σκόρος ούτε βρώση καταστρέφει, και όπου κλέφτες δεν σκάβουν ούτε

κλέβουν· όπου γαρ είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας. Ο λύχνος του σώματος είναι το μάτι· αν λοιπόν το μάτι σου είναι απλό, όλο το σώμα σου θα είναι φωτεινό· αν δε το μάτι σου είναι πονηρό, όλο το σώμα σου θα είναι σκοτεινό. Αν λοιπόν το φως που είναι μέσα σου είναι σκοτάδι, το σκοτάδι πόσο; Κανένας δεν μπορεί να δουλεύει σε δύο αφεντικά· γιατί ή τον ένα θα μισήσει και τον άλλο θα αγαπήσει, ή στον ένα θα προσκολληθεί και τον άλλο θα περιφρονήσει. Δεν μπορείτε να δουλεύετε στον Θεό και στο μαμωνά. Γι αυτό σας λέγω, μην ανησυχείτε για την ψυχή σας τι να φάτε και τι να πιείτε, ούτε για το σώμα σας τι να ντυθείτε· δεν είναι η ψυχή περισσότερο από την τροφή και το σώμα από το ένδυμα; Κοιτάξτε τα πουλιά του ουρανού, γιατί δεν σπέρνουν ούτε θερίζουν ούτε μαζεύουν σε αποθήκες, και ο ουράνιος πατέρας σας τα τρέφει· δεν αξίζετε εσείς περισσότερο από αυτά; Ποιος όμως από σας ανησυχώντας μπορεί να προσθέσει στην ηλικία του έναν πήχη; Και για το ένδυμα γιατί ανησυχείτε; Παρατηρήστε καλά τα κρίνα του χωραφιού πώς μεγαλώνουν· δεν κοπιάζουν ούτε γνέθουν· σας λέω δε ότι ούτε ο Σολομώντας σε όλη τη δόξα του ντύθηκε σαν ένα από αυτά. Αν δε το χορτάρι του χωραφιού, που υπάρχει σήμερα και αύριο ρίχνεται στο φούρνο, ο Θεός έτσι ντύνει, δεν θα ντύσει πολύ περισσότερο εσάς, ολιγόπιστοι; Μην λοιπόν ανησυχείτε λέγοντας, τι να φάμε ή τι να πιούμε ή τι να φορέσουμε; Γιατί όλα αυτά τα πράγματα τα έθνη ζητούν· γιατί ξέρει ο πατέρας σας ο ουράνιος ότι χρειάζεστε όλα αυτά. Ζητάτε δε πρώτα τη βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη του, και όλα αυτά θα προστεθούν σε σας. Μην λοιπόν ανησυχήσετε για το αύριο· το γαρ αύριο θα ανησυχήσει για τα δικά του· αρκετό στην ημέρα το κακό της.

7

Μην κρίνετε, για να μην κριθείτε· γιατί με το κρίμα που κρίνετε θα κριθείτε, και με το μέτρο που μετράτε θα μετρηθεί σε εσάς. Γιατί βλέπεις το κάρφος που είναι στο μάτι του αδελφού σου, αλλά το δοκάρι που είναι στο δικό σου μάτι δεν το καταλαβαίνεις; Ή πώς θα πεις στον αδελφό σου, άφησε να βγάλω το κάρφος από το μάτι σου, και ιδού το δοκάρι στο μάτι σου; Υποκριτή, βγάλε πρώτα το δοκάρι από το μάτι σου, και τότε θα δεις καθαρά να βγάλεις το ξυλάκι από το μάτι του αδελφού σου. Μην δώσετε το άγιο στους σκύλους ούτε ρίξετε τα μαργαριτάρια σας μπροστά στα γουρούνια, μήπως τα καταπατήσουν με τα πόδια τους και γυρίζοντας σας κατασπαράξουν. Ζητήστε, και θα δοθεί σε εσάς, ψάξτε, και θα βρείτε, χτυπήστε, και θα ανοιχτεί σε εσάς· κάθε γαρ ο ζητών παίρνει και ο ψάχνων βρίσκει και στον χτυπώντα θα ανοιχτεί. Ή ποιος είναι από εσάς άνθρωπος, που εάν του ζητήσει ο γιος του ψωμί, μήπως πέτρα θα δώσει σε αυτόν; Και αν ζητήσει ψάρι, μήπως θα του δώσει φίδι; Αν λοιπόν εσείς, που είστε πονηροί, ξέρετε να δίνετε καλά δώρα στα παιδιά σας, πόσο μάλλον ο πατέρας σας που είναι στους ουρανούς θα δώσει καλά σε αυτούς που τον ζητούν; Όλα λοιπόν όσα θα θέλατε ώστε να σας κάνουν οι άνθρωποι, έτσι και εσείς να κάνετε σε αυτούς· αυτός γαρ είναι ο νόμος και οι προφήτες. Μπείτε μέσα από τη στενή πύλη· γιατί πλατιά είναι η πύλη και ευρύχωρος ο δρόμος που οδηγεί στην καταστροφή, και πολλοί είναι αυτοί που μπαίνουν μέσα από αυτήν. Τι στενή η πύλη και πιεσμένη η οδός η οδηγούσα στη ζωή, και λίγοι είναι αυτοί που τη βρίσκουν. Προσέχετε δε από τους

ψευδοπροφήτες, οι οποίοι έρχονται προς εσάς με ενδύματα προβάτων, εσωτερικά όμως είναι λύκοι αρπακτικοί. Από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε. Μήπως μαζεύουν από αγκάθια σταφύλια ή από τριβόλους σύκα; Έτσι κάθε καλό δέντρο κάνει καλούς καρπούς, και το σάπιο δέντρο κάνει κακούς καρπούς. Δεν μπορεί ένα καλό δέντρο να κάνει κακούς καρπούς, ούτε ένα σάπιο δέντρο να κάνει καλούς καρπούς. Κάθε δέντρο που δεν κάνει καλό καρπό κόβεται και ρίχνεται στη φωτιά. Άραγε από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε. Όχι κάθε ο που μου λέει Κύριε Κύριε, θα μπει στη βασιλεία των ουρανών, αλλά ο που κάνει το θέλημα του πατέρα μου που είναι στους ουρανούς. Πολλοί θα πουν σε μένα σε εκείνη την ημέρα· Κύριε Κύριε, δεν προφητεύσαμε στο όνομά σου, και στο όνομά σου βγάλαμε έξω δαιμόνια, και στο όνομά σου κάναμε πολλές δυνάμεις; Και τότε θα ομολογήσω σε αυτούς ότι ποτέ δεν σας γνώρισα· φύγετε από εμένα εσείς που εργάζεστε την ανομία. Κάθε λοιπόν όποιος ακούει τα λόγια μου αυτά και τα κάνει, θα τον παρομοιάσω με έναν φρόνιμο άνδρα, ο οποίος έχτισε το σπίτι του επάνω στο βράχο· και κατέβηκε η βροχή και ήρθαν τα ποτάμια και φύσηξαν οι άνεμοι και έπεσαν επάνω σε εκείνο το σπίτι, και δεν έπεσε· γιατί είχε θεμελιωθεί επάνω στο βράχο. Και κάθε ο ακούων τους λόγους μου αυτούς και μη κάνοντάς τους θα ομοιωθεί σε άνδρα μωρό, ο οποίος έχτισε το σπίτι του επάνω στην άμμο· και κατέβηκε η βροχή και ήρθαν οι ποταμοί και φύσηξαν οι άνεμοι και χτύπησαν το σπίτι εκείνο, και έπεσε, και ήταν η πτώση του μεγάλη. Και έγινε όταν ο Ιησούς τελείωσε αυτά τα λόγια, οι όχλοι εκπλήσσονταν με τη διδαχή του· γιατί τους δίδασκε ως να έχει εξουσία, και όχι ως οι γραμματείς.

8

Αφού κατέβηκε δε αυτός από το βουνό, τον ακολούθησαν πολλοί όχλοι. Και ιδού ένας λεπρός αφού ήρθε προσκυνούσε αυτόν λέγοντας· Κύριε, αν θέλεις, μπορείς να με καθαρίσεις. Και τεντώνοντας το χέρι, ο Ιησούς τον άγγιξε λέγοντας· θέλω, να καθαριστείς. Και αμέσως καθαρίστηκε η λέπρα του. Και λέγει του ο Ιησούς· πρόσεχε να μην πεις σε κανέναν, αλλά πήγαινε δείξε τον εαυτό σου στον ιερέα και πρόσφερε το δώρο που πρόσταξε ο Μωυσής για μαρτυρία σε αυτούς. Αφού εισήλθε αυτός στην Καπερναούμ, τον πλησίασε ένας εκατόνταρχος παρακαλώντας τον και λέγοντας· Κύριε, ο γιος μου είναι ξαπλωμένος στο σπίτι παράλυτος, βασανιζόμενος τρομερά. Και ο Ιησούς του λέει· εγώ θα έρθω και θα τον θεραπεύσω. Και απαντώντας ο εκατόνταρχος είπε· Κύριε, δεν είμαι ικανός ώστε να μπεις κάτω από τη στέγη μου· αλλά μόνο πες ένα λόγο, και θα θεραπευτεί το παιδί μου. Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος υπό εξουσία, έχοντας υπό εμαυτόν στρατιώτες, και λέω σ αυτόν, πήγαινε, και πηγαίνει, και σε άλλον, έλα, και έρχεται, και στον δούλο μου, κάνε αυτό, και το κάνει. Ακούοντας δε ο Ιησούς θαύμασε και είπε στους ακολουθούντες· αμήν λέγω σας, ούτε στο Ισραήλ τόσο μεγάλη πίστη βρήκα. Σας λέω ότι πολλοί από ανατολές και δυσμές θα έρθουν και θα ανακλιθούν με τον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ στη βασιλεία των ουρανών, αλλά οι γιοι της βασιλείας θα πεταχτούν έξω στο εξώτερο σκοτάδι· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών. Και είπε ο Ιησούς στον εκατόνταρχο· πήγαινε, και όπως πίστεψες ας γίνει σε σένα. Και θεραπεύτηκε το παιδί του σε

εκείνη την ώρα. Και αφού ήρθε ο Ιησούς στο σπίτι του Πέτρου είδε την πεθερά του ξαπλωμένη και να έχει πυρετό· και άγγιξε το χέρι της, και την άφησε ο πυρετός, και σηκώθηκε και τον υπηρετούσε. Το βράδυ δε έφεραν σε αυτόν δαιμονισμένους πολλούς, και έδιωξε τα πνεύματα με λόγο και όλους τους άρρωστους θεράπευσε, ώστε να εκπληρωθεί το ειπωμένο μέσω του προφήτη Ησαΐα που έλεγε· αυτός τις ασθένειές μας πήρε και τις αρρώστιες κουβάλησε. Αφού είδε ο Ιησούς πολλούς όχλους γύρω του, διέταξε να φύγουν προς την απέναντι όχθη. Και αφού πλησίασε ένας γραμματέας είπε σε αυτόν· δάσκαλε, θα σε ακολουθήσω όπου κι αν πας. Και λέγει σε αυτόν ο Ιησούς· οι αλεπούδες έχουν φωλιές και τα πουλιά του ουρανού φωλιές, αλλά ο υιός του ανθρώπου δεν έχει πού να ακουμπήσει το κεφάλι. Ένας άλλος από τους μαθητές του του είπε· Κύριε, επίτρεψέ μου πρώτα να φύγω και να θάψω τον πατέρα μου. Ο Ιησούς του είπε· ακολούθα με, και άσε τους νεκρούς να θάψουν τους δικούς τους νεκρούς. Και όταν μπήκε στο πλοίο, τον ακολούθησαν οι μαθητές του. Και ιδού, μεγάλος σεισμός έγινε στη θάλασσα, ώστε το πλοίο να καλύπτεται από τα κύματα· αυτός όμως κοιμόταν. Και αφού πλησίασαν οι μαθητές του, τον σήκωσαν λέγοντας· Κύριε, σώσε μας, χανόμαστε. Και τους λέει· γιατί είστε δειλοί, ολιγόπιστοι; Τότε σηκωθείς επέπληξε τους ανέμους και τη θάλασσα, και έγινε μεγάλη γαλήνη. Οι άνθρωποι όμως θαύμασαν λέγοντας· τι είδους είναι αυτός, που ακόμα και οι άνεμοι και η θάλασσα υπακούουν σε αυτόν; Και όταν ήρθε αυτός στο πέραν στη χώρα των Γεργεσηνών, τον συνάντησαν δύο δαιμονισμένοι που έβγαιναν από τα μνημεία, πολύ χαλεποί, ώστε να μην μπορεί κανείς να περάσει από εκείνο το δρόμο. Και ιδού φώναξαν λέγοντας: Τι έχουμε εμείς με σένα, Ιησού γιε του Θεού; Ήρθες εδώ

πριν από τον καιρό να μας βασανίσεις; Ήταν δε μακριά από αυτούς μια αγέλη από πολλά γουρούνια που έβοσκε. Οι δαίμονες τον παρακαλούσαν λέγοντας· αν μας εκβάλλεις, επίτρεψέ μας να απέλθουμε στην αγέλη των χοίρων. Και τους είπε· πηγαίνετε. Αυτοί δε αφού βγήκαν έξω πήγαν μέσα στην αγέλη των χοίρων· και ιδού όρμησε όλη η αγέλη των χοίρων κάτω από τον γκρεμό μέσα στην θάλασσα και πέθαναν μέσα στα νερά. Αυτοί που έβοσκαν έφυγαν, και αφού πήγαν στην πόλη ανήγγειλαν όλα και τα των δαιμονισμένων. Και ιδού όλη η πόλη βγήκε σε συνάντηση του Ιησού, και αφού τον είδαν παρακάλεσαν να φύγει από τα σύνορά τους.

9

Και αφού μπήκε σε πλοίο, πέρασε απέναντι και ήρθε στη δική του πόλη. Και ιδού του έφεραν έναν παραλυτικό ριγμένο επάνω σε κρεβάτι· και βλέποντας ο Ιησούς την πίστη τους είπε στον παραλυτικό· θάρρος, παιδί· συγχωρημένες είναι οι αμαρτίες σου. Και ιδού μερικοί από τους γραμματείς είπαν μέσα στους εαυτούς τους: Αυτός βλασφημεί. Και αφού είδε ο Ιησούς τις σκέψεις τους είπε· γιατί εσείς σκέπτεστε κακά στις καρδιές σας; Τι γαρ είναι πιο εύκολο, να πω, έχουν συγχωρεθεί οι αμαρτίες σου, ή να πω, σήκω και περπάτα; Για να ξέρετε ότι έχει εξουσία ο γιος του ανθρώπου επάνω στη γη να αφήνει αμαρτίες, τότε λέει στον παραλυτικό: Αφού σηκωθείς, σήκωσε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου. Και αφού σηκώθηκε, πήγε στο σπίτι του. Αφού είδαν δε, τα πλήθη θαύμασαν και δόξασαν τον Θεό που έδωσε τέτοια εξουσία στους

ανθρώπους. Και περνώντας ο Ιησούς από εκεί είδε έναν άνθρωπο καθισμένο στο τελωνείο, που τον έλεγαν Ματθαίο, και του λέει· ακολούθησέ με. Και αφού σηκώθηκε, τον ακολούθησε. Και έγινε καθώς αυτός ανέκειτο στο σπίτι, και ιδού πολλοί τελώνες και αμαρτωλοί που ήρθαν ανέκειντο μαζί με τον Ιησού και τους μαθητές του. Και αφού είδαν οι Φαρισαίοι είπαν στους μαθητές του· γιατί τρώει ο δάσκαλός σας με τους τελώνες και αμαρτωλούς; Ο Ιησούς αφού άκουσε είπε σε αυτούς· δεν έχουν ανάγκη γιατρού οι δυνατοί, αλλά αυτοί που είναι άρρωστοι. Αφού πάτε, μάθετε τι είναι· έλεος θέλω και όχι θυσία. Γιατί δεν ήρθα να καλέσω δικαίους, αλλά αμαρτωλούς για μετάνοια. Τότε έρχονται σε αυτόν οι μαθητές του Ιωάννη λέγοντας: Γιατί εμείς και οι Φαρισαίοι νηστεύουμε πολύ, οι δε μαθητές σου δεν νηστεύουν; Και είπε σε αυτούς ο Ιησούς· μήπως μπορούν τα παιδιά του γαμπρού να πενθούν όσο χρόνο μαζί τους είναι ο γαμπρός; Θα έρθουν δε ημέρες όταν αφαιρεθεί απ αυτούς ο νυμφίος, και τότε θα νηστεύσουν. Κανείς δε δεν βάζει μπάλωμα από ασύρματο ύφασμα πάνω σε παλιό ρούχο· γιατί το γέμισμά του παίρνει από το ρούχο, και γίνεται χειρότερο σκίσιμο. Ούτε βάζουν κρασί νέο σε ασκούς παλιούς· αλλιώς, σκίζονται οι ασκοί, και το κρασί χύνεται και οι ασκοί χάνονται· αλλά βάζουν κρασί νέο σε καινούριους ασκούς, και και τα δύο συντηρούνται. Ενώ αυτός μιλούσε σε αυτούς, ιδού ένας άρχοντας πλησίασε και προσκυνούσε αυτόν λέγοντας ότι η κόρη μου μόλις πέθανε· αλλά έλα βάλε το χέρι σου επάνω της και θα ζήσει. Και σηκωθείς ο Ιησούς ακολούθησε αυτόν και οι μαθητές του. Και ιδού μια γυναίκα, που αιμορραγούσε δώδεκα χρόνια, αφού πλησίασε από πίσω άγγιξε το κρόσι του ρούχου του. Έλεγε γαρ μέσα στον εαυτό της, εάν μόνο αγγίξω το ρούχο του, θα

σωθώ. Ο Ιησούς γυρίζοντας και βλέποντας αυτήν είπε· θάρρος, κόρη· η πίστη σου σε έσωσε. Και σώθηκε η γυναίκα από εκείνη την ώρα. Και αφού ήρθε ο Ιησούς στο σπίτι του άρχοντα και αφού είδε τους φλογερίστες και το πλήθος ταραγμένο, λέει σε αυτούς· αποσυρθείτε· γιατί δεν πέθανε το κοριτσάκι, αλλά κοιμάται. Και τον κορόιδευαν. Όταν διώχθηκε έξω ο όχλος, μπαίνοντας έπιασε το χέρι της, και σηκώθηκε το κοριτσάκι. Και αυτή η φήμη βγήκε σε όλη εκείνη τη γη. Και καθώς περνούσε από εκεί ο Ιησούς, τον ακολούθησαν δύο τυφλοί κράζοντας και λέγοντας· ελέησέ μας, γιε του Δαβίδ. Αφού ήρθε στο σπίτι, τον πλησίασαν οι τυφλοί, και λέει σε αυτούς ο Ιησούς· πιστεύετε ότι μπορώ να κάνω αυτό; Του λένε· ναι, Κύριε. Τότε άγγιξε τα μάτια τους λέγοντας· σύμφωνα με την πίστη σας ας γίνει σε εσάς. Και ανοίχτηκαν τα μάτια τους· και ο Ιησούς τους προειδοποίησε αυστηρά λέγοντας· βλέπετε, κανείς να μην μάθει. Αυτοί δε αφού βγήκαν, διέδωσαν τη φήμη του σε όλη εκείνη τη γη. Ενώ αυτοί έφευγαν, ιδού του έφεραν έναν άνθρωπο βουβό που ήταν δαιμονισμένος· και αφού εκδιώχθηκε ο δαίμονας, μίλησε ο βουβός, και οι όχλοι θαύμασαν λέγοντας ότι ποτέ δεν φάνηκε έτσι στο Ισραήλ. Οι Φαρισαίοι όμως έλεγαν: Με τον άρχοντα των δαιμονίων διώχνει τα δαιμόνια. Και περιόδευε ο Ιησούς όλες τις πόλεις και τα χωριά διδάσκοντας στις συναγωγές τους και κηρύσσοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας και θεραπεύοντας κάθε νόσο και κάθε μαλακία στο λαό. Έχοντας δει τα πλήθη, σπλαχνίστηκε για αυτούς, γιατί ήταν εξαντλημένοι και ριγμένοι σαν πρόβατα που δεν είχαν ποιμένα. Τότε λέει στους μαθητές του· ο μεν θερισμός πολύς, οι δε εργάτες λίγοι. Παρακαλέστε λοιπόν τον κύριο του θερισμού να βγάλει εργάτες στον θερισμό του.

10

Και αφού κάλεσε τους δώδεκα μαθητές του, τους έδωσε εξουσία επί των ακάθαρτων πνευμάτων ώστε να τα εκβάλλουν και να θεραπεύουν κάθε νόσο και κάθε αρρώστια. Των δώδεκα αποστόλων τα ονόματα είναι αυτά: πρώτος Σίμων ο λεγόμενος Πέτρος και Ανδρέας ο αδελφός του, Ιάκωβος ο του Ζεβεδαίου και Ιωάννης ο αδελφός του, Φίλιππος και Βαρθολομαίος, Θωμάς και Ματθαίος ο τελώνης, Ιάκωβος ο του Αλφαίου και Λεββαίος ο επικληθείς Θαδδαίος, Σίμων ο Καναανίτης και Ιούδας ο Ισκαριώτης ο οποίος και τον παρέδωσε. Αυτούς τους δώδεκα έστειλε ο Ιησούς αφού τους διέταξε λέγοντας· σε δρόμο εθνών μην πάτε και σε πόλη Σαμαρειτών μην μπείτε· πηγαίνετε δε μάλλον προς τα χαμένα πρόβατα του σπιτιού του Ισραήλ. Πηγαίνοντας δε κηρύσσετε λέγοντας ότι έχει πλησιάσει η βασιλεία των ουρανών. Τους ασθενείς θεραπεύετε, τους λεπρούς καθαρίζετε, τους νεκρούς εγείρετε, δαιμόνια εκβάλλετε· δωρεάν λάβατε, δωρεάν δώστε. Μην αποκτήσετε χρυσό ούτε άργυρο ούτε χαλκό στις ζώνες σας, μην πήρα για το δρόμο ούτε δύο χιτώνες ούτε σανδάλια ούτε ραβδί· γιατί άξιος είναι ο εργάτης για την τροφή του. Σε οποιαδήποτε δε πόλη ή χωριό μπείτε, εξετάστε ποιος σε αυτήν άξιος είναι, και εκεί μείνετε έως ότου βγείτε. Μπαίνοντας δε στο σπίτι, χαιρετήστε το λέγοντας: Ειρήνη στο σπίτι αυτό. Και αν μεν είναι το σπίτι άξιο, ας έρθει η ειρήνη σας επάνω του· αν δε δεν είναι άξιο, η ειρήνη σας προς εσάς ας επιστρέψει. Και όποιος δεν σας δέχεται ούτε ακούει τα λόγια σας, βγαίνοντας έξω από το σπίτι ή την πόλη εκείνη τινάξτε τη σκόνη από τα πόδια σας. Αμήν

σας λέγω, πιο ανεκτό θα είναι για τη γη των Σοδόμων και των Γομόρρων στην ημέρα της κρίσης παρά για εκείνη την πόλη. Ιδού, εγώ σας στέλνω ως πρόβατα στη μέση λύκων· γίνετε λοιπόν φρόνιμοι ως τα φίδια και ακέραιοι ως τα περιστέρια. Προσέχετε δε από τους ανθρώπους· θα σας παραδώσουν γαρ σε συμβούλια και στις συναγωγές τους θα σας μαστιγώσουν· και σε ηγεμόνες δε και βασιλείς θα οδηγηθείτε εξαιτίας εμένα για μαρτυρία σε αυτούς και στα έθνη. Όταν δε σας παραδώσουν, μην ανησυχήσετε πώς ή τι θα μιλήσετε· γιατί θα σας δοθεί σε εκείνη την ώρα τι θα μιλήσετε. Γιατί δεν είστε εσείς οι μιλούντες, αλλά το Πνεύμα του πατέρα σας που μιλά μέσα σε εσάς. Θα παραδώσει δε αδελφός αδελφό στο θάνατο και πατέρας τέκνο, και θα επαναστήσουν τέκνα εναντίον γονέων και θα θανατώσουν αυτούς· και θα είστε μισούμενοι από όλους εξαιτίας του ονόματός μου· αυτός δε που θα υπομείνει μέχρι το τέλος, αυτός θα σωθεί. Όταν σας καταδιώκουν σε αυτή την πόλη, φεύγετε στην άλλη· αληθινά γαρ σας λέγω, δεν θα τελειώσετε τις πόλεις του Ισραήλ μέχρι να έρθει ο Υιός του Ανθρώπου. Δεν είναι μαθητής πάνω από τον δάσκαλό του ούτε δούλος πάνω από τον κύριό του. Αρκετό για τον μαθητή να γίνει σαν τον δάσκαλό του, και για τον δούλο σαν τον κύριό του. Αν τον οικοδεσπότη Βεελζεβούλ αποκάλεσαν, πόσο μάλλον τα μέλη του νοικοκυριού του; Μην λοιπόν φοβηθείτε αυτούς· τίποτα γαρ δεν είναι καλυμμένο που δεν θα αποκαλυφθεί, και κρυφό που δεν θα γνωριστεί. Αυτό που λέγω σε σας στο σκοτάδι, πείτε το στο φως, και αυτό που ακούτε στο αυτί, κηρύξτε το πάνω στις στέγες. Και μην φοβάστε από αυτούς που σκοτώνουν το σώμα, αλλά την ψυχή δεν μπορούν να σκοτώσουν· φοβηθείτε δε μάλλον αυτόν που μπορεί και ψυχή και σώμα να καταστρέψει στη γέεννα. Δεν

πωλούνται δύο σπουργίτια για ένα ασσάριο; Και ένα από αυτά δεν θα πέσει πάνω στη γη χωρίς τον πατέρα σας. Ακόμα και οι τρίχες του κεφαλιού σας όλες είναι αριθμημένες. Μην φοβηθείτε λοιπόν· εσείς είστε πιο σημαντικοί από πολλά σπουργίτια. Κάθε λοιπόν όποιος θα ομολογήσει σε εμένα μπροστά στους ανθρώπους, θα ομολογήσω και εγώ σε αυτόν μπροστά στον πατέρα μου τον στον ουρανό· όποιος δε θα αρνηθεί εμένα μπροστά στους ανθρώπους, θα αρνηθώ αυτόν και εγώ μπροστά στον πατέρα μου τον στον ουρανό. Μη νομίζετε ότι ήρθα να φέρω ειρήνη στη γη· δεν ήρθα να φέρω ειρήνη, αλλά μάχαιρα. Ήρθα γαρ να διχάσω άνθρωπο κατά του πατέρα του και θυγατέρα κατά της μητέρας της και νύφη κατά της πεθεράς της· και εχθροί του ανθρώπου οι οικιακοί του. Όποιος αγαπά πατέρα ή μητέρα περισσότερο από εμένα δεν είναι άξιός μου· και όποιος αγαπά γιο ή κόρη περισσότερο από εμένα δεν είναι άξιός μου· και όποιος δεν παίρνει τον σταυρό του και με ακολουθεί, δεν είναι άξιός μου. Αυτός που έχει βρει την ψυχή του θα τη χάσει, και αυτός που έχει χάσει την ψυχή του εξαιτίας εμού θα τη βρει. Αυτός που δέχεται εσάς, εμένα δέχεται, και αυτός που δέχεται εμένα, δέχεται αυτόν που με έστειλε. Αυτός που δέχεται προφήτη στο όνομα προφήτη θα λάβει μισθό προφήτη, και αυτός που δέχεται δίκαιο στο όνομα δικαίου θα λάβει μισθό δικαίου. Και όποιος ποτίσει έναν από αυτούς τους μικρούς ένα ποτήρι κρύο νερό μόνο στο όνομα μαθητή, αληθινά σας λέω, δεν θα χάσει την ανταμοιβή του.

11

Και έγινε όταν τελείωσε ο Ιησούς να διατάσσει τους δώδεκα μαθητές του, πήγε από εκεί για να διδάσκει και να κηρύσσει στις πόλεις τους. Ο δε Ιωάννης ακούσας εν τω δεσμωτηρίω τα έργα του Χριστού, πέμψας δύο των μαθητών αυτού είπε σε αυτόν· συ είσαι ο ερχόμενος ή άλλον προσδοκούμε; Και αποκρινόμενος ο Ιησούς τους είπε· αφού πάτε αναγγείλτε στον Ιωάννη αυτά που ακούτε και βλέπετε· τυφλοί ξαναβλέπουν και χωλοί περπατούν, λεπροί καθαρίζονται και κωφοί ακούνε, νεκροί σηκώνονται και φτωχοί ευαγγελίζονται· και μακάριος είναι όποιος δεν σκανδαλιστεί σε μένα. Ενώ αυτοί πήγαιναν, άρχισε ο Ιησούς να λέει στα πλήθη για τον Ιωάννη· τι βγήκατε στην έρημο να δείτε; Κάλαμο που σαλεύεται από τον άνεμο; Αλλά τι βγήκατε να δείτε; Έναν άνθρωπο ντυμένο με μαλακά ρούχα; Ιδού, αυτοί που φορούν τα μαλακά είναι στα σπίτια των βασιλέων. Αλλά τι βγήκατε να δείτε; Προφήτη; Ναι, σας λέγω, και περισσότερο από προφήτη. Αυτός γαρ είναι για τον οποίο έχει γραφτεί: ιδού εγώ στέλνω τον αγγελιοφόρο μου μπροστά στο πρόσωπό σου, ο οποίος θα ετοιμάσει τον δρόμο σου μπροστά σου. Αληθινά σας λέγω, δεν έχει εγερθεί στους γεννημένους από γυναίκες μεγαλύτερος από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή· αλλά ο μικρότερος στη βασιλεία των ουρανών είναι μεγαλύτερος από αυτόν. Από τις ημέρες του Ιωάννη του Βαπτιστή μέχρι τώρα η βασιλεία των ουρανών βιάζεται, και βίαιοι την αρπάζουν. Γιατί όλοι οι προφήτες και ο νόμος μέχρι τον Ιωάννη προφήτευσαν. Και αν θέλετε να το δεχτείτε, αυτός είναι ο Ηλίας που πρόκειται να έρθει. Όποιος έχει αυτιά να ακούει ας ακούσει. Σε τι θα παρομοιάσω αυτή τη γενιά; Είναι όμοια με παιδιά που κάθονται στις αγορές, τα οποία φωνάζοντας στους συντρόφους τους λένε: Παίξαμε φλάουτο για σας, και δεν

χορέψατε· θρηνήσαμε για σας, και δεν κοπτήκατε. Γιατί ήρθε ο Ιωάννης μήτε τρώγοντας μήτε πίνοντας, και λένε: Δαιμόνιο έχει. Ήρθε ο γιος του ανθρώπου τρώγοντας και πίνοντας, και λένε· ιδού άνθρωπος λαίμαργος και πότης κρασιού, φίλος τελωνών και αμαρτωλών. Και δικαιώθηκε η σοφία από τα τέκνα της. Τότε άρχισε να επιπλήττει τις πόλεις στις οποίες έγιναν τα περισσότερα θαύματά του, γιατί δεν μετανόησαν· αλίμονό σου, Χοραζίν, αλίμονό σου, Βηθσαϊδά· γιατί αν στην Τύρο και τη Σιδώνα είχαν γίνει τα θαύματα που έγιναν σε σας, πολύ παλιά καθισμένοι σε σάκο και στάχτη θα είχαν μετανοήσει. Αλλά σας λέγω, για την Τύρο και τη Σιδώνα πιο ανεκτό θα είναι τη μέρα της κρίσης παρά για σας. Και συ Καπερναούμ, που υψώθηκες μέχρι τον ουρανό, θα καταβιβαστείς μέχρι τον Άδη· γιατί αν στα Σόδομα είχαν γίνει τα θαύματα που έγιναν σε σένα, θα είχαν μείνει μέχρι σήμερα. Πλην σας λέγω ότι για τη γη των Σοδόμων θα είναι πιο ανεκτό την ημέρα της κρίσης παρά για σένα. Σε εκείνο τον καιρό αποκρινόμενος ο Ιησούς είπε· σε ομολογώ, Πατέρα, Κύριε του ουρανού και της γης, ότι έκρυψες αυτά από σοφούς και συνετούς, και τα αποκάλυψες σε νήπια· ναι, Πατέρα, γιατί έτσι έγινε ευαρέστηση μπροστά σου. Όλα μου παραδόθηκαν από τον πατέρα μου· και κανείς δεν γνωρίζει τον υιό εκτός από τον πατέρα, ούτε τον πατέρα κανείς γνωρίζει εκτός από τον υιό και σε όποιον θέλει ο υιός να αποκαλύψει. Ελάτε σε μένα όλοι οι κοπιασμένοι και φορτωμένοι, κι εγώ θα σας δώσω ανάπαυση. Σηκώστε τον ζυγό μου επάνω σας και μάθετε από εμένα, ότι πράος είμαι και ταπεινός στην καρδιά, και θα βρείτε ανάπαυση για τις ψυχές σας· γιατί ο ζυγός μου καλός και το φορτίο μου ελαφρύ είναι.

12

Σε εκείνον τον καιρό πήγε ο Ιησούς τα Σάββατα μέσα από τα σπαρτά· οι μαθητές του όμως πείνασαν, και άρχισαν να μαδούν στάχυα και να τρώνε. Οι δε Φαρισαίοι, αφού είδαν, του είπαν· ιδού οι μαθητές σου κάνουν αυτό που δεν επιτρέπεται να κάνουν το Σάββατο. Και τους είπε: Δεν έχετε διαβάσει τι έκανε ο Δαβίδ όταν πείνασε αυτός και αυτοί που ήταν μαζί του; Πώς μπήκε στο σπίτι του Θεού και έφαγε τους άρτους της πρόθεσης, τους οποίους δεν ήταν επιτρεπτό να φάει ούτε αυτός ούτε αυτοί που ήταν μαζί του, παρά μόνο οι ιερείς; Ή δεν έχετε διαβάσει στο νόμο ότι τα σάββατα οι ιερείς στο ναό το σάββατο βεβηλώνουν και αναίτιοι είναι; Σας λέγω ότι κάτι μεγαλύτερο από το ναό είναι εδώ. Αν είχατε γνωρίσει τι είναι έλεος θέλω και όχι θυσία, δεν θα καταδικάζατε τους αναίτιους. Γιατί ο Υιός του ανθρώπου είναι Κύριος και του Σαββάτου. Και αφού πέρασε από εκεί, ήρθε στη συνάθροισή τους. Και ιδού άνθρωπος ήταν εκεί που είχε το χέρι ξηρό· και τον ρώτησαν λέγοντας· αν επιτρέπεται τα Σάββατα να θεραπεύεις; Για να τον κατηγορήσουν. Και αυτός είπε σε αυτούς· ποιος θα είναι από εσάς άνθρωπος που θα έχει ένα πρόβατο, και αν πέσει αυτό το Σάββατο σε λάκκο, δεν θα το πιάσει και θα το σηκώσει; Πόσο λοιπόν διαφέρει άνθρωπος από πρόβατο; Έτσι που είναι επιτρεπτό να κάνεις καλά τα Σάββατα. Τότε λέγει στον άνθρωπο· άπλωσε το χέρι σου· και άπλωσε, και αποκαταστάθηκε υγιές ως το άλλο. Αφού βγήκαν έξω, οι Φαρισαίοι πήραν συμβούλιο εναντίον του, ώστε να τον καταστρέψουν. Ο δε Ιησούς γνωρίζοντας αποχώρησε από εκεί· και τον ακολούθησαν πολλοί

όχλοι, και θεράπευσε όλους αυτούς, και τους επέπληξε για να μην τον κάνουν φανερό, ώστε να εκπληρωθεί το ρηθέν μέσω του Ησαΐα του προφήτη που λέει· ιδού το παιδί μου, τον οποίο διάλεξα, ο αγαπημένος μου, στον οποίο ευαρεστήθηκε η ψυχή μου· θα θέσω το πνεύμα μου επάνω του, και κρίση στα έθνη θα αναγγείλει· δεν θα φιλονικήσει ούτε θα κραυγάσει, ούτε θα ακούσει κανείς στις πλατείες τη φωνή του. Καλάμι συντριμμένο δεν θα σπάσει και λινάρι που καπνίζει δεν θα σβήσει, μέχρι να βγάλει στη νίκη την κρίση· και στο όνομά του έθνη θα ελπίζουν. Τότε του φέρθηκε ένας δαιμονισμένος τυφλός και κωφός, και τον θεράπευσε, ώστε ο τυφλός και κωφός και να μιλάει και να βλέπει· και όλοι οι όχλοι εκπλήσσονταν και έλεγαν· μήπως αυτός είναι ο Χριστός ο γιος του Δαβίδ; Οι δε Φαρισαίοι αφού άκουσαν είπαν: αυτός δεν εκβάλλει τα δαιμόνια παρά μόνο με τον Βεελζεβούλ, τον άρχοντα των δαιμονίων. Γνωρίζοντας δε ο Ιησούς τις σκέψεις τους, είπε σε αυτούς: κάθε βασιλεία χωρισμένη εναντίον του εαυτού της ερημώνεται, και κάθε πόλη ή σπίτι χωρισμένο εναντίον του εαυτού του δεν θα σταθεί. Και αν ο Σατανάς εκβάλλει τον Σατανά, χωρίστηκε εναντίον του εαυτού του· πώς λοιπόν θα σταθεί η βασιλεία του; Και αν εγώ με τον Βεελζεβούλ διώχνω τα δαιμόνια, οι γιοι σας με ποιον θα τα διώξουν; Για αυτό αυτοί θα είναι οι κριτές σας. Αν και εγώ με το Πνεύμα του Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια, τότε έφτασε σε σας η βασιλεία του Θεού. Ή πώς μπορεί κάποιος να μπει στο σπίτι του δυνατού και να αρπάξει τα πράγματά του, αν δεν δέσει πρώτα τον δυνατό; Και τότε θα λεηλατήσει το σπίτι του. Αυτός που δεν είναι μαζί μου είναι εναντίον μου, και αυτός που δεν συγκεντρώνει μαζί μου σκορπίζει. Εξαιτίας αυτού σας λέγω, κάθε αμαρτία και βλασφημία θα

συγχωρηθεί στους ανθρώπους, αλλά η βλασφημία του Πνεύματος δεν θα συγχωρηθεί στους ανθρώπους· και όποιος αν πει λόγο κατά του υιού του ανθρώπου, θα συγχωρηθεί σε αυτόν· όποιος όμως αν πει κατά του Αγίου Πνεύματος, δεν θα συγχωρηθεί σε αυτόν ούτε στον παρόντα αιώνα ούτε στον μέλλοντα. Ή κάντε το δέντρο καλό και τον καρπό του καλό, ή κάντε το δέντρο σάπιο και τον καρπό του σάπιο· γιατί από τον καρπό το δέντρο γνωρίζεται. Απόγονοι οχιών, πώς μπορείτε να λέτε καλά πράγματα ενώ είστε πονηροί; Γιατί από την αφθονία της καρδιάς το στόμα μιλάει. Ο καλός άνθρωπος από τον καλό θησαυρό βγάζει καλά πράγματα, και ο κακός άνθρωπος από τον κακό θησαυρό βγάζει κακά πράγματα. Σας λέω ότι για κάθε άεργο λόγο που αν πουν οι άνθρωποι, θα δώσουν λόγο για αυτόν σε ημέρα κρίσης· γιατί από τα λόγια σου θα δικαιωθείς και από τα λόγια σου θα καταδικαστείς. Τότε απάντησαν μερικοί από τους γραμματείς και Φαρισαίους λέγοντας· δάσκαλε, θέλουμε από εσένα να δούμε σημείο. Αυτός δε αποκρινόμενος είπε σε αυτούς· γενιά πονηρή και μοιχαλίδα ζητάει σημείο, και σημείο δεν θα δοθεί σε αυτήν εκτός από το σημείο του Ιωνά του προφήτη. Όπως γαρ έγινε ο Ιωνάς ο προφήτης στην κοιλιά του κήτους τρεις ημέρες και τρεις νύχτες, έτσι θα είναι και ο υιός του ανθρώπου στην καρδιά της γης τρεις ημέρες και τρεις νύχτες. Άνδρες Νινευίτες θα αναστηθούν στην κρίση με τη γενεά αυτή και θα την κατακρίνουν, γιατί μετανόησαν στο κήρυγμα του Ιωνά, και ιδού περισσότερο από τον Ιωνά εδώ. Η βασίλισσα του νότου θα εγερθεί στην κρίση με αυτή τη γενιά και θα την κατακρίνει, γιατί ήρθε από τα πέρατα της γης να ακούσει τη σοφία του Σολομώντα, και ιδού κάτι περισσότερο από τον Σολομώντα είναι εδώ. Όταν το ακάθαρτο πνεύμα βγει από τον

άνθρωπο, περνάει μέσα από άνυδρους τόπους ζητώντας ανάπαυση, και δεν βρίσκει. Τότε λέγει· στο σπίτι μου θα επιστρέψω από όπου βγήκα· και έχοντας έρθει το βρίσκει ελεύθερο και σαρωμένο και στολισμένο. Τότε πηγαίνει και παίρνει μαζί του επτά άλλα πνεύματα πιο πονηρά από τον εαυτό του, και αφού μπουν μένουν εκεί, και γίνονται τα τελευταία εκείνου του ανθρώπου χειρότερα από τα πρώτα. Έτσι θα είναι και με τη γενιά την πονηρή αυτή. Ενώ ακόμα αυτός μιλούσε στα πλήθη, ιδού η μητέρα και οι αδελφοί του στέκονταν έξω, ζητώντας να μιλήσουν σε αυτόν. Είπε δε κάποιος σε αυτόν: Ιδού η μητέρα σου και οι αδελφοί σου στέκονται έξω ζητώντας να σε δουν. Αλλά αυτός αποκρινόμενος είπε σε αυτόν που του μιλούσε· ποια είναι η μητέρα μου και ποιοι είναι οι αδελφοί μου; Και τεντώνοντας το χέρι του προς τους μαθητές του είπε· ιδού η μητέρα μου και οι αδελφοί μου· γιατί όποιος κάνει το θέλημα του πατέρα μου που είναι στους ουρανούς, αυτός είναι αδελφός μου και αδελφή και μητέρα.

13

Σε εκείνη την ημέρα, αφού βγήκε ο Ιησούς από το σπίτι, καθόταν δίπλα στη θάλασσα· και μαζεύτηκαν προς αυτόν πολλοί όχλοι, ώστε αυτός αφού μπήκε σε ένα πλοίο να καθίσει, και όλος ο όχλος στεκόταν πάνω στην ακτή. Και τους μίλησε πολλά με παραβολές λέγοντας· ιδού βγήκε ο σπορέας για να σπείρει. Και στο σπέρνειν αυτόν, μερικά μεν έπεσαν παρά την οδό, και ερχόμενα τα πουλιά κατέφαγαν αυτά· άλλα δε έπεσαν επί τα πετρώδη, όπου δεν είχε γη πολλή, και αμέσως ξεφύτρωσε διά το μη έχειν βάθος γης, ηλίου

δε ανατείλαντος καυματίστηκε, και διά το μη έχειν ρίζα ξεράθηκε· άλλα δε έπεσαν επί τα αγκάθια, και ανέβηκαν τα αγκάθια και έπνιξαν αυτά· άλλα δε έπεσαν επί την γη την καλή και έδινε καρπό, το μεν εκατό, το δε εξήντα, το δε τριάντα. Όποιος έχει αυτιά να ακούει ας ακούσει. Και αφού πλησίασαν οι μαθητές είπαν σε αυτόν· γιατί τους μιλάς με παραβολές; Και αποκρινόμενος είπε σε αυτούς ότι σε εσάς έχει δοθεί να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, σε εκείνους όμως δεν έχει δοθεί. Όποιος γαρ έχει, θα δοθεί σε αυτόν και θα αυξηθεί· όποιος δε δεν έχει, και αυτό που έχει θα παρθεί από αυτόν. Γι αυτό τους μιλώ με παραβολές, για να βλέποντας να μην βλέπουν και ακούγοντας να μην ακούν ούτε να καταλαβαίνουν, μήπως επιστρέψουν· και τότε θα εκπληρωθεί σε αυτούς η προφητεία του Ησαΐα που λέει· ακούγοντας θα ακούσετε και δεν θα καταλάβετε, και βλέποντας θα δείτε και δεν θα ιδείτε· γιατί έγινε χοντρή η καρδιά του λαού αυτού, και με τα αυτιά άκουσαν βαριά, και τα μάτια τους έκλεισαν, μήπως δουν με τα μάτια και με τα αυτιά ακούσουν και με την καρδιά καταλάβουν και επιστρέψουν, και θα τους θεραπεύσω. Δικά σας όμως μακάρια τα μάτια, γιατί βλέπουν, και τα αυτιά σας, γιατί ακούνε. Αληθινά γαρ σας λέγω ότι πολλοί προφήτες και δίκαιοι επιθύμησαν να δουν αυτά που βλέπετε και δεν είδαν, και να ακούσουν αυτά που ακούτε και δεν άκουσαν. Εσείς λοιπόν ακούστε την παραβολή του σπορέα. Όταν κάποιος ακούει τον λόγο της βασιλείας και δεν τον καταλαβαίνει, έρχεται ο πονηρός και παίρνει αυτό που έχει σπαρεί στην καρδιά του· αυτός είναι εκείνος που σπάρθηκε δίπλα στον δρόμο. Αυτός που σπάρθηκε πάνω στα πετρώδη, αυτός είναι αυτός που ακούει τον λόγο και αμέσως με χαρά τον δέχεται και τον λαμβάνει· δεν έχει όμως ρίζα

μέσα στον εαυτό του, αλλά είναι προσωρινός, και όταν γίνεται θλίψη ή διωγμός εξαιτίας του λόγου αμέσως σκανδαλίζεται. Και αυτός που έχει σπαρεί στα αγκάθια, αυτός είναι εκείνος που ακούει τον λόγο, και η μέριμνα αυτής της εποχής και η απάτη του πλούτου πνίγει τον λόγο, και γίνεται άκαρπος. Και αυτός που σπάρθηκε πάνω στη γη την καλή, αυτός είναι αυτός που ακούει τον λόγο και καταλαβαίνει· ο οποίος πράγματι καρποφορεί και κάνει, ο μεν εκατό, ο δε εξήντα, ο δε τριάντα. Άλλη παραβολή έθεσε μπροστά τους λέγοντας· ομοιώθηκε η βασιλεία των ουρανών με άνθρωπο που έσπειρε καλό σπέρμα στο χωράφι του· αλλά ενώ κοιμόντουσαν οι άνθρωποι ήρθε ο εχθρός του και έσπειρε ζιζάνια ανάμεσα στο σιτάρι και έφυγε. Όταν δε φύτρωσε το χορτάρι και έκανε καρπό, τότε εμφανίστηκαν και τα ζιζάνια. Πλησιάζοντας δε οι δούλοι του οικοδεσπότη του είπαν· κύριε, δεν έσπειρες καλό σπέρμα στο χωράφι σου; Από πού λοιπόν έχει ζιζάνια; Αυτός δε τους είπε: Ένας εχθρός άνθρωπος το έκανε αυτό. Οι δούλοι του είπαν· θέλεις λοιπόν να φύγουμε και να τα μαζέψουμε; Και αυτός είπε· όχι, μήπως μαζεύοντας τα ζιζάνια ξεριζώσετε μαζί με αυτά το σιτάρι· αφήστε να μεγαλώσουν μαζί και τα δύο μέχρι του θερισμού, και στον καιρό του θερισμού θα πω στους θεριστές· μαζέψτε πρώτα τα ζιζάνια και δέστε τα σε δεμάτια για να τα κάψετε, το σιτάρι όμως μαζέψτε το στην αποθήκη μου. Μια άλλη παραβολή παρέθεσε σε αυτούς λέγοντας: όμοια είναι η βασιλεία των ουρανών με κόκκο σινάπεως, τον οποίο παίρνοντας άνθρωπος έσπειρε στο αγρό του· το οποίο μικρότερο μεν είναι από όλα τα σπέρματα, όταν δε αυξηθεί, μεγαλύτερο από όλα τα λαχανικά είναι και γίνεται δέντρο, ώστε να έρθουν τα πουλιά του ουρανού και να φωλιάσουν στα κλαδιά του. Άλλη παραβολή είπε

σε αυτούς· όμοια είναι η βασιλεία των ουρανών με προζύμι, το οποίο μια γυναίκα αφού το πήρε το έκρυψε μέσα σε τρία μέτρα αλεύρι, μέχρι που ζυμώθηκε όλο. Αυτά όλα μίλησε ο Ιησούς σε παραβολές στα πλήθη, και χωρίς παραβολή τίποτα δεν μιλούσε σε αυτούς, ώστε να εκπληρωθεί το ειπωμένο μέσω του προφήτη που λέει: θα ανοίξω σε παραβολές το στόμα μου, θα εκφέρω κρυμμένα από τη θεμελίωση του κόσμου. Τότε, αφού άφησε τα πλήθη, ήρθε στο σπίτι του. Και ήρθαν κοντά του οι μαθητές του λέγοντας: Εξήγησέ μας την παραβολή των ζιζανίων του αγρού. Και αποκρινόμενος τους είπε· ο σπέρνων το καλό σπέρμα είναι ο γιος του ανθρώπου· και ο αγρός είναι ο κόσμος· και το καλό σπέρμα, αυτοί είναι οι γιοι της βασιλείας· και τα ζιζάνια είναι οι γιοι του πονηρού· και ο εχθρός που τα έσπειρε είναι ο διάβολος· και ο θερισμός είναι συντέλεια του αιώνα· και οι θεριστές είναι άγγελοι. Όπως λοιπόν μαζεύονται τα ζιζάνια και με φωτιά καίγονται, έτσι θα είναι στη συντέλεια του αιώνα αυτού. Θα στείλει ο γιος του ανθρώπου τους αγγέλους του, και θα συλλέξουν από τη βασιλεία του όλα τα σκάνδαλα και αυτούς που κάνουν την ανομία, και θα τους ρίξουν στην κάμινο της φωτιάς· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών. Τότε οι δίκαιοι θα λάμψουν σαν τον ήλιο στη βασιλεία του πατέρα τους. Όποιος έχει αυτιά να ακούει ας ακούσει. Πάλι όμοια είναι η βασιλεία των ουρανών με θησαυρό κρυμμένο στο χωράφι, τον οποίο βρίσκοντας άνθρωπος έκρυψε, και από τη χαρά του πηγαίνει και όλα όσα έχει πουλάει και αγοράζει εκείνο το χωράφι. Πάλιν όμοια είναι η βασιλεία των ουρανών με έναν άνθρωπο έμπορο που ζητάει καλά μαργαριτάρια· ο οποίος αφού βρήκε ένα πολύτιμο μαργαριτάρι, έφυγε, πούλησε όλα όσα είχε και το αγόρασε. Πάλι όμοια είναι η βασιλεία των ουρανών με δίχτυ

που ρίχτηκε στη θάλασσα και μάζεψε από κάθε είδος· το οποίο, όταν γέμισε, αφού το τράβηξαν στην ακτή και κάθισαν, μάζεψαν τα καλά σε δοχεία, τα σάπια όμως τα πέταξαν έξω. Έτσι θα είναι στη συντέλεια του αιώνα. Θα βγουν έξω οι αγγελιοφόροι και θα χωρίσουν τους πονηρούς από τη μέση των δίκαιων, και θα ρίξουν αυτούς στην κάμινο της φωτιάς· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών. Ο Ιησούς τους λέει· καταλάβατε όλα αυτά; Του λένε, ναι, Κύριε. Και αυτός τους είπε· γι αυτό κάθε γραμματέας που έχει μαθητευθεί στη βασιλεία των ουρανών είναι όμοιος με άνθρωπο οικοδεσπότη, ο οποίος βγάζει από τον θησαυρό του καινούργια και παλιά. Και έγινε όταν τελείωσε ο Ιησούς αυτές τις παραβολές, έφυγε από εκεί, και αφού ήρθε στην πατρίδα του, δίδασκε αυτούς στη συναγωγή τους, ώστε να εκπλήττονται και να λένε: Από πού έχει αυτός τη σοφία αυτή και τις δυνάμεις; Δεν είναι αυτός ο γιος του τέκτονα; Δεν λέγεται η μητέρα του Μαριάμ και οι αδελφοί του Ιάκωβος και Ιωσής και Σίμων και Ιούδας; Και οι αδελφές του δεν είναι όλες κοντά μας; Από πού λοιπόν έχει αυτός όλα αυτά; Και σκανδαλίζονταν με αυτόν. Ο Ιησούς τους είπε: δεν είναι προφήτης άτιμος παρά μόνο στην πατρίδα του και στο σπίτι του. Και δεν έκανε εκεί πολλά θαύματα εξαιτίας της απιστίας τους.

14

Σε εκείνο τον καιρό άκουσε ο Ηρώδης ο τετράρχης τα νέα για τον Ιησού και είπε στους υπηρέτες του· αυτός είναι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής· αυτός εγέρθηκε από τους νεκρούς, και γι αυτό οι

δυνάμεις ενεργούν σε αυτόν. Γιατί ο Ηρώδης αφού έπιασε τον Ιωάννη τον έδεσε και τον έβαλε στη φυλακή εξαιτίας της Ηρωδιάδας της γυναίκας του Φιλίππου του αδελφού του. Γιατί ο Ιωάννης του έλεγε· δεν σου επιτρέπεται να την έχεις. Και θέλοντας να τον σκοτώσει, φοβήθηκε τον όχλο, επειδή τον θεωρούσαν προφήτη. Όταν γίνονταν τα γενέθλια του Ηρώδη, χόρεψε η κόρη της Ηρωδιάδας στη μέση και άρεσε στον Ηρώδη· γι αυτό με όρκο υποσχέθηκε σε αυτήν να δώσει ό,τι κι αν ζητήσει. Αυτή δε, αφού προτράπηκε από τη μητέρα της, δώσε μου, λέει, εδώ πάνω σε πιάτο την κεφαλή του Ιωάννη του Βαπτιστή. Και λυπήθηκε ο βασιλιάς, αλλά εξαιτίας των όρκων και των συνδαιτυμόνων διέταξε να δοθεί, και στέλνοντας αποκεφάλισε τον Ιωάννη στη φυλακή. Και φέρθηκε το κεφάλι του επάνω σε πιάτο και δόθηκε στο κορίτσι, και το έφερε στη μητέρα της. Και αφού πλησίασαν οι μαθητές του σήκωσαν το σώμα και το έθαψαν, και αφού ήρθαν το ανήγγειλαν στον Ιησού. Αφού άκουσε, ο Ιησούς αποχώρησε από εκεί με πλοίο σε έρημο τόπο κατ ιδίαν, και αφού άκουσαν, οι όχλοι τον ακολούθησαν πεζή από τις πόλεις. Και αφού βγήκε ο Ιησούς είδε πολύ πλήθος, και συμπονέθηκε για αυτούς και θεράπευσε τους άρρωστούς τους Όταν έγινε βράδυ, πλησίασαν σε αυτόν οι μαθητές του λέγοντας: Έρημος είναι ο τόπος και η ώρα έχει ήδη περάσει· άφησε τα πλήθη, ώστε αφού φύγουν στα χωριά να αγοράσουν για τους εαυτούς τους φαγητά. Ο Ιησούς τους είπε· δεν χρειάζεται να φύγουν· δώστε τους εσείς να φάνε. Και αυτοί του λένε· δεν έχουμε εδώ παρά μόνο πέντε ψωμιά και δύο ψάρια. Αυτός όμως είπε· φέρτε μου τους εδώ. Και αφού διέταξε τα πλήθη να ξαπλώσουν πάνω στο χορτάρι, παίρνοντας τους πέντε άρτους και τα δύο ψάρια, κοιτάζοντας προς τον ουρανό, ευλόγησε, και

σπάζοντάς τους έδωσε στους μαθητές τους άρτους, και οι μαθητές στα πλήθη. Και έφαγαν όλοι και χόρτασαν, και σήκωσαν το περισσεύον των κομματιών δώδεκα καλάθια γεμάτα. Αυτοί που έτρωγαν ήταν άνδρες περίπου πέντε χιλιάδες χωρίς τις γυναίκες και τα παιδιά. Και αμέσως ανάγκασε ο Ιησούς τους μαθητές του να μπουν στο πλοίο και να προχωρήσουν πριν από αυτόν στην απέναντι όχθη, μέχρι να διαλύσει τα πλήθη. Και αφού απέλυσε τα πλήθη, ανέβηκε στο βουνό μόνος του για να προσευχηθεί. Όταν έγινε βράδυ, ήταν μόνος εκεί. Το πλοίο ήταν ήδη στη μέση της θάλασσας, βασανιζόμενο από τα κύματα· γιατί ο άνεμος ήταν αντίθετος. Στην τέταρτη δε φυλακή της νύχτας πήγε προς αυτούς ο Ιησούς περπατώντας επάνω στη θάλασσα. Και αφού τον είδαν οι μαθητές να περπατά πάνω στη θάλασσα, ταράχτηκαν λέγοντας ότι είναι φάντασμα, και από το φόβο φώναξαν. Αμέσως δε μίλησε σε αυτούς ο Ιησούς λέγοντας· θαρρείτε, εγώ είμαι· μη φοβάσθε. Αποκρινόμενος δε σε αυτόν ο Πέτρος είπε· Κύριε, αν είσαι εσύ, διάταξε με να έρθω προς εσένα επάνω στα νερά. Αυτός δε είπε, Έλα. Και αφού κατέβηκε από το πλοίο ο Πέτρος περπάτησε επάνω στα νερά για να έρθει προς τον Ιησού. Βλέποντας όμως τον άνεμο ισχυρό φοβήθηκε, και αρχίζοντας να βυθίζεται φώναξε λέγοντας· Κύριε, σώσε με. Αμέσως όμως ο Ιησούς τεντώνοντας το χέρι έπιασε αυτόν και του λέει· ολιγόπιστε, γιατί αμφίβαλες; Και αφού μπήκαν αυτοί μέσα στο πλοίο, σταμάτησε ο άνεμος· κι αυτοί που ήταν μέσα στο πλοίο, αφού ήρθαν, προσκύνησαν αυτόν λέγοντας· Αληθινά είσαι γιος Θεού. Και αφού πέρασαν απέναντι ήρθαν στη γη Γεννησαρέτ. Και αφού τον αναγνώρισαν οι άνδρες του τόπου εκείνου, έστειλαν σε όλη την γύρω περιοχή εκείνη, και έφεραν σε αυτόν όλους τους άρρωστους, και τον παρακαλούσαν

ώστε έστω και μόνο να αγγίξουν το κράσπεδο του ρούχου του· και όσοι άγγιξαν σώθηκαν.

15

Τότε έρχονται στον Ιησού οι από τα Ιεροσόλυμα γραμματείς και Φαρισαίοι λέγοντας: Γιατί οι μαθητές σου παραβαίνουν την παράδοση των πρεσβυτέρων; Γιατί δεν πλένουν τα χέρια τους όταν τρώνε ψωμί. Αυτός δε απαντώντας τους είπε· γιατί και εσείς παραβαίνετε την εντολή του Θεού εξαιτίας της παράδοσής σας; Γιατί ο Θεός διέταξε λέγοντας: Τίμα τον πατέρα και τη μητέρα, και Όποιος κακολογεί πατέρα ή μητέρα ας πεθάνει. Εσείς όμως λέτε· όποιος αν πει στον πατέρα ή την μητέρα, δώρο αυτό από το οποίο θα μπορούσες να ωφεληθείς από εμένα, και δεν θα τιμήσει τον πατέρα του ή την μητέρα του· και ακυρώσατε την εντολή του Θεού εξαιτίας της παράδοσής σας. Υποκριτές, καλά προφήτευσε για σας ο Ησαΐας λέγοντας· πλησιάζει σε μένα ο λαός αυτός με το στόμα τους και με τα χείλη με τιμά, η καρδιά τους όμως μακριά απέχει από μένα· μάταια όμως με σέβονται, διδάσκοντας διδασκαλίες εντολές ανθρώπων. Και αφού κάλεσε το πλήθος, τους είπε· ακούτε και καταλαβαίνετε· δεν είναι αυτό που μπαίνει μέσα στο στόμα που μολύνει τον άνθρωπο, αλλά αυτό που βγαίνει από το στόμα, αυτό μολύνει τον άνθρωπο. Τότε αφού πλησίασαν οι μαθητές του του είπαν· ξέρεις ότι οι Φαρισαίοι προσβλήθηκαν αφού άκουσαν τον λόγο; Αυτός δε αποκριθείς είπε: κάθε φυτεία την οποία δεν φύτεψε ο πατέρας μου ο ουράνιος θα ξεριζωθεί. Αφήστε τους· είναι οδηγοί τυφλοί τυφλών· τυφλός δε εάν οδηγεί τυφλόν, αμφότεροι

θα πέσουν σε βόθυνο. Αποκρινόμενος δε ο Πέτρος του είπε: Πες μας αυτή την παραβολή. Ο Ιησούς είπε· Ακόμα και εσείς είστε χωρίς κατανόηση; Δεν καταλαβαίνετε ακόμα ότι όλο αυτό που μπαίνει στο στόμα πηγαίνει στην κοιλιά και πετιέται στην τουαλέτα; Αυτά που βγαίνουν από το στόμα βγαίνουν από την καρδία, και εκείνα μολύνουν τον άνθρωπο. Γιατί από την καρδιά βγαίνουν κακές σκέψεις, φόνοι, μοιχείες, πορνείες, κλοπές, ψευδομαρτυρίες, βλασφημίες. Αυτά είναι τα πράγματα που μολύνουν τον άνθρωπο· το να φας με άπλυτα χέρια δεν μολύνει τον άνθρωπο. Και αφού βγήκε από εκεί, ο Ιησούς αποχώρησε στα μέρη της Τύρου και της Σιδώνας. Και ιδού μια γυναίκα Χαναναία από εκείνα τα σύνορα που είχε βγει φώναξε σε αυτόν λέγοντας: Ελέησέ με, Κύριε, γιε του Δαβίδ· η κόρη μου είναι άσχημα δαιμονισμένη. Αυτός όμως δεν της απάντησε ούτε λέξη. Και αφού πλησίασαν οι μαθητές του τον ρωτούσαν λέγοντας· απόλυσέ την, γιατί κραυγάζει πίσω από εμάς. Αυτός δε απαντώντας είπε· δεν στάλθηκα παρά μόνο στα χαμένα πρόβατα του οίκου του Ισραήλ. Αυτή δε, αφού ήρθε, προσκύνησε αυτόν λέγοντας· Κύριε, βοήθησέ με. Αυτός όμως αποκρινόμενος είπε: Δεν είναι καλό να πάρεις τον άρτο των παιδιών και να τον ρίξεις στα σκυλάκια. Αυτή δε είπε: Ναι, Κύριε· και γαρ τα σκυλάκια τρώνε από τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι των αφεντικών τους. Τότε αποκρινόμενος ο Ιησούς της είπε· ω γυναίκα, μεγάλη είναι η πίστη σου, ας σου γίνει όπως θέλεις. Και θεραπεύτηκε η κόρη της από εκείνη την ώρα. Και αφού πέρασε από εκεί, ο Ιησούς ήρθε κοντά στη θάλασσα της Γαλιλαίας, και αφού ανέβηκε στο βουνό, καθόταν εκεί. Και πλησίασαν σε αυτόν πολλοί όχλοι έχοντας μαζί τους χωλούς, τυφλούς, κωφούς, ανάπηρους και άλλους πολλούς, και

τους έριξαν δίπλα στα πόδια του Ιησού, και τους θεράπευσε, ώστε οι όχλοι να θαυμάσουν βλέποντας κωφούς να ακούνε, βωβούς να μιλούν, ανάπηρους υγιείς, χωλούς να περπατούν και τυφλούς να βλέπουν· και δόξασαν τον Θεό του Ισραήλ. Ο δε Ιησούς αφού κάλεσε τους μαθητές του είπε· σπλαγχνίζομαι τον όχλο, γιατί ήδη τρεις μέρες μένουν μαζί μου και δεν έχουν τι να φάνε· και δεν θέλω να τους αφήσω νηστικούς, μήπως λιποθυμήσουν στο δρόμο. Και του λένε οι μαθητές του· από πού θα βρούμε σε έρημο μέρος τόσα ψωμιά ώστε να χορτάσουμε τόσο πολύ κόσμο; Και τους λέει ο Ιησούς: Πόσα ψωμιά έχετε; Αυτοί όμως είπαν: Επτά, και λίγα ψαράκια. Και παρήγγειλε στους όχλους να ξαπλώσουν πάνω στη γη. Και αφού πήρε τα επτά ψωμιά και τα ψάρια, αφού ευχαρίστησε, τα έσπασε και τα έδωσε στους μαθητές του, και οι μαθητές στα πλήθη. Και έφαγαν όλοι και χόρτασαν, και σήκωσαν το περισσεύον από τα κομμάτια, επτά καλάθια γεμάτα· αυτοί που έτρωγαν ήταν τέσσερις χιλιάδες άνδρες χωρίς γυναίκες και παιδιά. Και αφού απέλυσε τα πλήθη, ανέβηκε στο πλοίο και ήρθε στα όρια της Μαγδαλά.

16

Και αφού πλησίασαν οι Φαρισαίοι και οι Σαδδουκαίοι δοκιμάζοντάς τον, τον ρώτησαν να τους δείξει ένα σημάδι από τον ουρανό. Αυτός δε αποκριθείς τους είπε· όταν γίνεται βράδυ λέτε· καλοκαιρία· γιατί κοκκινίζει ο ουρανός· και το πρωί· σήμερα καταιγίδα· γιατί κοκκινίζει σκοτεινιάζοντας ο ουρανός. Υποκριτές, το πρόσωπο του ουρανού ξέρετε να διακρίνετε, αλλά τα σημάδια

των καιρών δεν μπορείτε να γνωρίσετε; Γενιά πονηρή και μοιχαλίδα ζητάει σημείο, και σημείο δεν θα δοθεί σε αυτήν εκτός από το σημείο του Ιωνά του προφήτη. Και αφήνοντάς τους έφυγε. Και αφού ήρθαν οι μαθητές του στο πέραν, ξέχασαν να πάρουν ψωμιά. Ο Ιησούς τους είπε· βλέπετε και προσέχετε από τη ζύμη των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. Αυτοί όμως συλλογίζονταν μεταξύ τους λέγοντας ότι δεν πήραμε ψωμιά. Γνωρίζοντας όμως, ο Ιησούς τους είπε: Τι συλλογίζεστε μέσα σας, ολιγόπιστοι, ότι ψωμιά δεν πήρατε; Δεν καταλαβαίνετε ακόμα, ούτε θυμάστε τους πέντε άρτους των πέντε χιλιάδων και πόσα καλάθια πήρατε; Ούτε τους επτά άρτους των τεσσάρων χιλιάδων και πόσα καλάθια πήρατε; Πώς δεν καταλαβαίνετε ότι δεν σας είπα για ψωμί να προσέχετε από τη ζύμη των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων; Τότε κατάλαβαν ότι δεν είπε να προσέχουν από τη ζύμη του ψωμιού, αλλά από τη διδασκαλία των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. Έχοντας έρθει δε ο Ιησούς στα μέρη της Καισάρειας του Φιλίππου ρωτούσε τους μαθητές του λέγοντας· ποιον λένε οι άνθρωποι ότι είμαι εγώ ο υιός του ανθρώπου; Αυτοί δε είπαν· οι μεν τον Ιωάννη τον βαπτιστή, άλλοι δε τον Ηλία, άλλοι δε τον Ιερεμία ή έναν από τους προφήτες. Τους λέει· εσείς όμως ποιον λέγετε ότι είμαι; Αποκρινόμενος δε ο Σίμων Πέτρος είπε: Συ είσαι ο Χριστός, ο γιος του Θεού του ζωντανού. Και αποκρινόμενος ο Ιησούς του είπε· μακάριος είσαι, Σίμων Βαριωνά, γιατί σάρκα και αίμα δεν στο αποκάλυψαν, αλλά ο πατέρας μου που είναι στους ουρανούς. Και εγώ σου λέγω ότι συ είσαι Πέτρος, και επάνω σε αυτή την πέτρα θα οικοδομήσω την εκκλησία μου, και οι πύλες του Άδη δεν θα κατισχύσουν εναντίον της. Και θα σου δώσω τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών, και ό,τι αν δέσεις επί της γης, θα είναι

δεμένο στους ουρανούς, και ό,τι αν λύσεις επί της γης, θα είναι λυμένο στους ουρανούς. Τότε διέταξε τους μαθητές του να μην πουν σε κανέναν ότι αυτός είναι ο Ιησούς ο Χριστός. Από τότε άρχισε ο Ιησούς να δείχνει στους μαθητές του ότι είναι αναγκαίο αυτός να πάει στα Ιεροσόλυμα και να υποφέρει πολλά από τους πρεσβυτέρους και τους αρχιερείς και τους γραμματείς και να σκοτωθεί, και την τρίτη μέρα να αναστηθεί. Και παίρνοντάς τον, ο Πέτρος άρχισε να τον επιτιμά λέγοντας· ίλεως σοι, Κύριε· δε θα είναι σοι τούτο. Και αυτός γυρίζοντας είπε στον Πέτρο· πήγαινε πίσω μου, σατανά· εμπόδιό μου είσαι· γιατί δεν σκέφτεσαι τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. Τότε ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: Αν κάποιος θέλει να έρθει πίσω μου, ας αρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει τον σταυρό του και ας με ακολουθήσει. Γιατί όποιος θα ήθελε να σώσει την ψυχή του, θα τη χάσει· αλλά όποιος θα χάσει την ψυχή του εξαιτίας μου, θα τη βρει. Τι γαρ ωφελείται άνθρωπος αν κερδίσει τον κόσμο όλο, αλλά ζημιωθεί την ψυχή του; Ή τι θα δώσει άνθρωπος σαν αντάλλαγμα της ψυχής του; Μέλλει γαρ ο γιος του ανθρώπου να έρθει στη δόξα του πατέρα του με τους αγγελιοφόρους του, και τότε θα αποδώσει σε κάθε έναν σύμφωνα με την πράξη του. Αληθινά σας λέγω, είναι μερικοί από αυτούς που στέκονται εδώ, οι οποίοι δεν θα γευτούν θάνατο μέχρι να δουν τον γιο του ανθρώπου να έρχεται στη βασιλεία του.

17

Και μετά έξι ημέρες παίρνει ο Ιησούς τον Πέτρο και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη τον αδελφό του και τους ανεβάζει σε ένα ψηλό

βουνό ιδιαιτέρως· και μεταμορφώθηκε μπροστά τους, και έλαμψε το πρόσωπό του σαν τον ήλιο, και τα ρούχα του έγιναν λευκά σαν το φως. Και ιδού εμφανίστηκαν σε αυτούς ο Μωυσής και ο Ηλίας που συνομιλούσαν μαζί του. Αποκρινόμενος δε ο Πέτρος είπε στον Ιησού· Κύριε, καλό είναι να είμαστε εμείς εδώ· αν θέλεις, ας κάνουμε εδώ τρεις σκηνές, μία για εσένα και μία για τον Μωυσή και μία για τον Ηλία. Ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, ιδού ένα φωτεινό σύννεφο τους σκίασε, και ιδού μια φωνή από το σύννεφο έλεγε· αυτός είναι ο γιος μου ο αγαπημένος, στον οποίο ευαρεστήθηκα· αυτόν ακούτε· και ακούγοντας, οι μαθητές έπεσαν με το πρόσωπό τους και φοβήθηκαν πολύ. Και πλησιάζοντας, ο Ιησούς άγγιξε αυτούς και είπε: σηκωθείτε και μη φοβάστε. Σηκώνοντας δε τα μάτια τους, δεν είδαν κανέναν εκτός από τον Ιησού μόνο. Και καθώς κατέβαιναν από το βουνό, ο Ιησούς τους διέταξε λέγοντας· μην πείτε σε κανέναν το όραμα μέχρι ο Υιός του Ανθρώπου να αναστηθεί από τους νεκρούς. Και τον ρώτησαν οι μαθητές του λέγοντας: Γιατί λοιπόν λένε οι γραμματείς ότι ο Ηλίας πρέπει να έρθει πρώτα; Ο δε Ιησούς αποκρινόμενος τους είπε: Ο Ηλίας μεν έρχεται πρώτα και θα αποκαταστήσει τα πάντα· σας λέω όμως ότι ο Ηλίας ήδη ήρθε, και δεν τον αναγνώρισαν, αλλά του έκαναν όσα ήθελαν· έτσι και ο υιός του ανθρώπου πρόκειται να πάθει από αυτούς. Τότε κατάλαβαν οι μαθητές ότι τους μιλούσε για τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Και αφού ήρθαν αυτοί προς τον όχλο, προσήλθε σε αυτόν ένας άνθρωπος γονατίζοντας και λέγοντας· Κύριε, ελέησε τον υιό μου, γιατί σεληνιάζεται και πάσχει κακώς· γιατί συχνά πέφτει στη φωτιά και συχνά στο νερό. Και τον έφερα στους μαθητές σου, και δεν μπόρεσαν να τον θεραπεύσουν. Αποκρινόμενος δε ο Ιησούς είπε· ω γενιά άπιστη και διεστραμμένη,

έως πότε θα είμαι μαζί σας; Μέχρι πότε θα σας ανεχτώ; Φέρτε μου αυτόν εδώ. Και επέτιμησε αυτόν ο Ιησούς, και εξήλθε από αυτόν το δαιμόνιο και θεραπεύτηκε το παιδί από την ώρα εκείνη. Τότε αφού πλησίασαν οι μαθητές τον Ιησού ιδιαιτέρως είπαν· γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να το διώξουμε; Ο Ιησούς τους είπε: Εξαιτίας της απιστίας σας. Αληθινά γαρ σας λέγω, εάν έχετε πίστη σαν κόκκο μουστάρδας, θα πείτε στο βουνό αυτό, μετακίνησου από εδώ εκεί, και θα μετακινηθεί, και τίποτα δεν θα είναι αδύνατο για σας. Αυτό το είδος δεν βγαίνει παρά μόνο με προσευχή και νηστεία. Γυρίζοντας δε αυτοί στη Γαλιλαία, είπε σε αυτούς ο Ιησούς· μέλλει ο υιός του ανθρώπου να παραδοθεί στα χέρια ανθρώπων και θα τον σκοτώσουν, και την τρίτη μέρα θα εγερθεί. Και λυπήθηκαν πάρα πολύ. Αφού ήρθαν αυτοί στην Καπερναούμ, πλησίασαν οι εισπράκτορες των δίδραχμων τον Πέτρο και είπαν· ο δάσκαλός σας δεν πληρώνει τα δίδραχμα; Λέει, ναι. Και όταν μπήκε στο σπίτι, τον πρόλαβε ο Ιησούς λέγοντας· τι νομίζεις, Σίμωνα; Οι βασιλείς της γης από ποιους παίρνουν φόρους ή φόρο; Από τους γιους τους ή από τους άλλους; Του λέει ο Πέτρος· από τους άλλους. Του είπε ο Ιησούς: Άρα τα παιδιά είναι ελεύθερα. Για να μην σκανδαλίσουμε αυτούς, αφού πας στη θάλασσα ρίξε άγκιστρο και το ψάρι που θα ανέβει πρώτο σήκωσέ το, και ανοίγοντας το στόμα του θα βρεις έναν στατήρα· αυτόν αφού τον πάρεις δώσε τον σε αυτούς αντί για μένα και εσένα.

18

Σε εκείνη την ώρα πλησίασαν οι μαθητές τον Ιησού λέγοντας:

Ποιος άρα είναι μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών; Και αφού κάλεσε ο Ιησούς ένα παιδί, το έστησε στη μέση τους και είπε· αληθινά σας λέγω, εάν δεν στραφείτε και γίνετε σαν τα παιδιά, δεν θα μπείτε στη βασιλεία των ουρανών. Όποιος λοιπόν θα ταπεινώσει τον εαυτό του σαν αυτό το παιδί, αυτός είναι ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών. Και όποιος αν δεχτεί ένα τέτοιο παιδί στο όνομά μου, εμένα δέχεται· όποιος όμως σκανδαλίσει έναν από αυτούς τους μικρούς που πιστεύουν σε μένα, συμφέρει σε αυτόν να κρεμαστεί μυλόπετρα γαϊδουρίσια στο λαιμό του και να πνιγεί στο πέλαγος της θάλασσας. Αλίμονο στον κόσμο από τα σκάνδαλα· ανάγκη γαρ είναι να έλθουν τα σκάνδαλα· πλην αλίμονο στον άνθρωπο εκείνον δια του οποίου το σκάνδαλο έρχεται. Αν και το χέρι σου ή το πόδι σου σε σκανδαλίζει, κόψε τα και πέταξέ τα από πάνω σου· καλό για σένα είναι να μπεις στη ζωή κουτσός ή ανάπηρος, παρά να έχεις δύο χέρια ή δύο πόδια και να ριχτείς στη φωτιά την αιώνια. Και αν το μάτι σου σε κάνει να σκοντάψεις, βγάλε το και πέταξέ το από σένα· καλό για σένα είναι να μπεις στη ζωή με ένα μάτι, ή έχοντας δύο μάτια να ριχτείς στη γέεννα της φωτιάς. Βλέπετε να μην περιφρονήσετε έναν από τους μικρούς αυτούς· σας λέω γιατί οι αγγελιοφόροι τους στους ουρανούς διαρκώς βλέπουν το πρόσωπο του πατέρα μου που είναι στους ουρανούς. Ήρθε γαρ ο γιος του ανθρώπου να σώσει το χαμένο. Τι σας φαίνεται; Αν κάποιος άνθρωπος έχει εκατό πρόβατα και χαθεί ένα από αυτά, δεν αφήνοντας τα ενενήντα εννέα πάνω στα βουνά, πηγαίνοντας ψάχνει το χαμένο; Και αν καταφέρει να το βρει, αμήν σας λέω ότι χαίρεται γι αυτό περισσότερο παρά για τα ενενήντα εννέα που δεν έχουν πλανηθεί. Έτσι δεν είναι θέλημα μπροστά στον πατέρα σας

που είναι στους ουρανούς να χαθεί ένας από αυτούς τους μικρούς. Αν δε αμαρτήσει εναντίον σου ο αδελφός σου, πήγαινε και έλεγξέ τον μεταξύ σου και αυτού μόνου· αν σε ακούσει, κέρδισες τον αδελφό σου· αν δε δεν ακούσει, πάρε μαζί σου ακόμα έναν ή δύο, ώστε επί στόματος δύο μαρτύρων ή τριών να σταθεί κάθε λόγος. Αν δε δεν ακούσει αυτούς, πες στην εκκλησία· αν δε και την εκκλησία δεν ακούσει, ας είναι για σένα όπως ο εθνικός και ο τελώνης. Αληθινά σας λέγω, όσα αν δέσετε επάνω στη γη, θα είναι δεμένα στον ουρανό, και όσα αν λύσετε επάνω στη γη, θα είναι λυμένα στον ουρανό. Πάλι αμήν σας λέγω ότι εάν δύο από σας συμφωνήσουν επί της γης περί κάθε πράγματος που εάν ζητήσουν, θα γίνει σε αυτούς από τον πατέρα μου τον εν ουρανοίς. Γιατί όπου είναι δύο ή τρεις μαζεμένοι στο όνομά μου, εκεί είμαι ανάμεσά τους. Τότε πλησιάζοντας σε αυτόν ο Πέτρος είπε· Κύριε, πόσες φορές θα αμαρτήσει εναντίον μου ο αδελφός μου και θα τον συγχωρήσω; Μέχρι επτά φορές; Του λέει ο Ιησούς· δεν σου λέω μέχρι επτά φορές, αλλά μέχρι εβδομήντα φορές επτά. Για αυτό ομοιώθηκε η βασιλεία των ουρανών με έναν άνθρωπο βασιλιά, ο οποίος ήθελε να κάνει λογαριασμό με τους δούλους του. Όταν άρχισε αυτός να κάνει τους λογαριασμούς, του φέρθηκε ένας οφειλέτης δέκα χιλιάδων ταλάντων. Μην έχοντας αυτός να δώσει πίσω, ο κύριός του διέταξε να πουληθεί αυτός και η γυναίκα του και τα παιδιά και όλα όσα είχε, και να δοθούν πίσω. Πέφτοντας λοιπόν ο δούλος τον προσκυνούσε λέγοντας· κύριε, να έχεις υπομονή με μένα και όλα θα σου αποδώσω. Σπλαχνισμένος δε, ο κύριος εκείνου του δούλου τον απέλυσε και του άφησε το δάνειο. Βγαίνοντας δε ο δούλος εκείνος βρήκε έναν από τους συνδούλους του, ο οποίος του όφειλε εκατό δηνάρια, και αρπάζοντάς τον τον

έπνιγε λέγοντας: Απόδωσέ μου αν κάτι οφείλεις. Πέφτοντας λοιπόν ο συνδουλός του στα πόδια του, τον παρακαλούσε λέγοντας· Να έχεις υπομονή με μένα και θα σου αποδώσω. Αυτός όμως δεν ήθελε, αλλά αφού έφυγε τον έριξε στη φυλακή μέχρι να αποδώσει το οφειλόμενο. Αφού είδαν δε οι σύνδουλοί του τα γενόμενα λυπήθηκαν σφόδρα, και αφού ήρθαν εξήγησαν στον κύριό τους όλα τα γενόμενα. Τότε, αφού τον κάλεσε, ο κύριος του λέει σε αυτόν: Δούλε πονηρέ, όλο το χρέος εκείνο σου άφησα, επειδή με παρακάλεσες. Δεν έπρεπε και εσύ να ελεήσεις τον σύνδουλό σου, όπως και εγώ εσένα ελέησα; Και οργισμένος ο κύριός του παρέδωσε αυτόν στους βασανιστές μέχρι να αποδώσει όλο το οφειλόμενο σε αυτόν. Έτσι και ο πατέρας μου ο επουράνιος θα κάνει σε εσάς, αν δεν συγχωρήσει ο καθένας τον αδελφό του από τις καρδιές σας τα παραπτώματά τους.

19

Και έγινε ότι όταν τελείωσε ο Ιησούς αυτά τα λόγια, έφυγε από τη Γαλιλαία και ήρθε στα όρια της Ιουδαίας πέρα από τον Ιορδάνη. Και τον ακολούθησαν πολλοί όχλοι, και τους θεράπευσε εκεί. Και πλησίασαν σε αυτόν οι Φαρισαίοι δοκιμάζοντάς τον και λέγοντας σε αυτόν· αν επιτρέπεται σε άνθρωπο να απολύσει τη γυναίκα του για κάθε αιτία; Αυτός αποκρινόμενος τους είπε· δεν διαβάσατε ότι αυτός που έκανε από την αρχή άρρεν και θήλυ τους έκανε και είπε, εξαιτίας αυτού θα αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα του και τη μητέρα του και θα κολληθεί στη γυναίκα του, και θα είναι οι δύο μία σάρκα; Ώστε δεν είναι πια δύο, αλλά μία σάρκα. Αυτό λοιπόν

που ο Θεός ένωσε, άνθρωπος ας μην χωρίζει. Του λένε· τι λοιπόν ο Μωυσής διέταξε να δώσουν βιβλίο διαζυγίου και να απολύσουν αυτήν; Λέει σε αυτούς ότι ο Μωυσής λόγω της σκληροκαρδίας σας σας επέτρεψε να απολύσετε τις γυναίκες σας αλλά από την αρχή δεν έγινε έτσι. Λέγω δε σας ότι όποιος απολύσει τη γυναίκα του όχι για πορνεία και παντρευτεί άλλη, μοιχεύει· και αυτός που έχει παντρευτεί απολυμένη μοιχεύει. Του λένε οι μαθητές του· αν έτσι είναι η αιτία του ανθρώπου με τη γυναίκα, δεν συμφέρει να παντρευτεί. Αυτός δε είπε σε αυτούς: Όχι όλοι χωράνε τον λόγο αυτό, αλλά μόνο αυτοί στους οποίους έχει δοθεί· γιατί υπάρχουν ευνούχοι οι οποίοι από κοιλιά μητέρας γεννήθηκαν έτσι. Και είναι ευνούχοι που ευνουχίστηκαν από τους ανθρώπους, και είναι ευνούχοι που ευνούχισαν τον εαυτό τους για τη βασιλεία των ουρανών. Όποιος μπορεί να το χωρέσει, ας το χωρέσει. Τότε έφεραν σε αυτόν παιδιά, για να βάλει σε αυτά τα χέρια και να προσευχηθεί· οι δε μαθητές επέπληξαν αυτά. Ο Ιησούς είπε· αφήστε τα παιδία και μην τα εμποδίζετε να έρθουν σε μένα· γιατί των τοιούτων είναι η βασιλεία των ουρανών. Και αφού έβαλε τα χέρια πάνω τους, έφυγε από εκεί. Και ιδού ένας που πλησίασε του είπε· καλέ δάσκαλε, τι καλό να κάνω για να έχω αιώνια ζωή; Εκείνος όμως του είπε· γιατί με λες καλό; Κανένας δεν είναι καλός εκτός από τον ένα Θεό. Αν δε θέλεις να εισέλθεις στη ζωή, τήρησε τις εντολές. Του λέει: Ποιες; Ο δε Ιησούς είπε· δεν θα φονεύσεις, δεν θα μοιχεύσεις, δεν θα κλέψεις, δεν θα ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τον πατέρα και τη μητέρα, και θα αγαπήσεις τον πλησίον σου ως τον εαυτό σου. Του λέει ο νεαρός· όλα αυτά τα φύλαξα από τη νεότητά μου· τι μου λείπει ακόμα; Είπε σε αυτόν ο Ιησούς· αν θέλεις να είσαι τέλειος, πήγαινε πούλησε τα υπάρχοντά σου και

δώσε στους φτωχούς, και θα έχεις θησαυρό στον ουρανό, και έλα εδώ, ακολούθησέ με. Αφού άκουσε ο νεαρός τον λόγο, έφυγε λυπημένος· γιατί είχε πολλά κτήματα. Ο δε Ιησούς είπε στους μαθητές του· αληθινά σας λέγω ότι δύσκολα ένας πλούσιος θα εισέλθει στη βασιλεία των ουρανών. Πάλι δε λέω σε εσάς, πιο εύκολο είναι καμήλα να περάσει μέσα από τρύπα βελόνας ή πλούσιος να μπει μέσα στη βασιλεία του Θεού. Αφού άκουσαν οι μαθητές του, εκπλήσσονταν πολύ λέγοντας· ποιος άραγε μπορεί να σωθεί; Κοιτάζοντας δε ο Ιησούς τους είπε: Από ανθρώπους αυτό είναι αδύνατο, από το Θεό δε όλα είναι δυνατά. Τότε αποκρινόμενος ο Πέτρος του είπε· ιδού εμείς αφήσαμε τα πάντα και σε ακολουθήσαμε· τι λοιπόν θα είναι για εμάς; Ο δε Ιησούς είπε σε αυτούς· αληθινά λέω σε εσάς ότι εσείς που με ακολουθήσατε, στην αναγέννηση, όταν καθίσει ο υιός του ανθρώπου επάνω στο θρόνο της δόξας του, θα καθίσετε και εσείς επάνω σε δώδεκα θρόνους κρίνοντας τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ. Και κάθε ο οποίος άφησε σπίτια ή αδελφούς ή αδελφές ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή χωράφια εξαιτίας του ονόματός μου, εκατονταπλάσια θα πάρει και ζωή αιώνια θα κληρονομήσει. Πολλοί όμως θα είναι πρώτοι τελευταίοι και τελευταίοι πρώτοι.

20

Όμοια γαρ είναι η βασιλεία των ουρανών σε άνθρωπο οικοδεσπότη, ο οποίος βγήκε νωρίς το πρωί να μισθώσει εργάτες για τον αμπελώνα του. Και αφού συμφώνησε με τους εργάτες για ένα δηνάριο την ημέρα, τους έστειλε στον αμπελώνα του. Και

αφού βγήκε γύρω στην τρίτη ώρα, είδε άλλους να στέκονται στην αγορά χωρίς δουλειά, και σε εκείνους είπε: Πηγαίνετε και εσείς στον αμπελώνα, και ό,τι είναι δίκαιο θα σας δώσω. Αυτοί όμως έφυγαν. Πάλιν αφού βγήκε έξω περίπου στην έκτη και ένατη ώρα έκανε το ίδιο. Περί την ενδεκάτη ώρα, αφού βγήκε, βρήκε άλλους να στέκονται αργούς, και τους λέει· γιατί στέκεστε εδώ όλη την ημέρα αργοί; Του λένε: Κανείς δεν μας μίσθωσε. Τους λέγει· πηγαίνετε και εσείς στον αμπελώνα, και ό,τι είναι δίκαιο θα λάβετε. Όταν έγινε βράδυ, λέει ο κύριος του αμπελώνα στον επίτροπό του: Κάλεσε τους εργάτες και δώσε τους τον μισθό, αρχίζοντας από τους τελευταίους μέχρι τους πρώτους. Και αφού ήρθαν αυτοί περί την ενδέκατη ώρα έλαβαν ανά ένα δηνάριο. Αφού ήρθαν δε οι πρώτοι νόμισαν ότι θα πάρουν περισσότερα, και πήραν και αυτοί ανά δηνάριο. Αφού πήραν, γόγγυζαν κατά του οικοδεσπότη λέγοντας ότι αυτοί οι τελευταίοι δούλεψαν μία ώρα, και τους έκανες ίσους με εμάς που σηκώσαμε το βάρος της ημέρας και τον καύσωνα. Αλλά αυτός απαντώντας είπε σε έναν από αυτούς· φίλε, δεν σε αδικώ· δεν συμφώνησες μαζί μου για ένα δηνάριο; Σήκωσε το δικό σου και πήγαινε· θέλω δε να δώσω σε αυτόν τον τελευταίο όπως και σε εσένα· ή δεν μου επιτρέπεται να κάνω ό,τι θέλω στα δικά μου; Είναι το μάτι σου πονηρό επειδή εγώ είμαι αγαθός; Έτσι θα είναι οι τελευταίοι πρώτοι και οι πρώτοι τελευταίοι· πολλοί γαρ είναι κλητοί, λίγοι δε εκλεκτοί. Και ανεβαίνοντας ο Ιησούς στα Ιεροσόλυμα πήρε τους δώδεκα μαθητές ιδιαίτερα στον δρόμο και τους είπε· ιδού ανεβαίνουμε στα Ιεροσόλυμα, και ο γιος του ανθρώπου θα παραδοθεί στους αρχιερείς και γραμματείς και θα τον καταδικάσουν σε θάνατο, και θα τον παραδώσουν στα έθνη για να τον εμπαίξουν και

μαστιγώσουν και σταυρώσουν, και την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί. Τότε πλησίασε αυτόν η μητέρα των γιων του Ζεβεδαίου με τους γιους της, υποκλινόμενη και ζητώντας κάτι από αυτόν. Αυτός όμως της είπε· τι θέλεις; Του λέει· πες να καθίσουν αυτοί οι δύο γιοι μου ένας στα δεξιά σου και ένας στ αριστερά σου στη βασιλεία σου. Αποκρινόμενος δε ο Ιησούς είπε: Δεν ξέρετε τι ζητάτε. Μπορείτε να πιείτε το ποτήρι που εγώ πρόκειται να πιω, ή να βαπτιστείτε το βάπτισμα που εγώ βαπτίζομαι; Του λένε· μπορούμε. Και τους λέγει· το μεν ποτήρι μου θα πιείτε, και το βάπτισμα που εγώ βαπτίζομαι θα βαπτιστείτε· το δε να καθίσετε εκ δεξιών μου και εξ αριστερών μου δεν είναι δικό μου να δώσω, αλλά σε αυτούς που έχει ετοιμαστεί από τον πατέρα μου. Και αφού άκουσαν, οι δέκα αγανάκτησαν για τους δύο αδερφούς. Ο δε Ιησούς αφού τους κάλεσε κοντά του, είπε: Ξέρετε ότι οι άρχοντες των εθνών τους κυριαρχούν και οι μεγάλοι ασκούν εξουσία πάνω τους. Δεν θα είναι έτσι ανάμεσά σας, αλλά όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας, θα είναι υπηρέτης σας, και όποιος θέλει να είναι πρώτος ανάμεσά σας, θα είναι δούλος σας· όπως ο γιος του ανθρώπου δεν ήρθε για να τον υπηρετήσουν, αλλά για να υπηρετήσει και να δώσει την ψυχή του λύτρο αντί για πολλούς. Και καθώς αυτοί έφευγαν από την Ιεριχώ, ένα μεγάλο πλήθος τον ακολούθησε. Και ιδού δύο τυφλοί καθισμένοι δίπλα στον δρόμο, ακούγοντας ότι ο Ιησούς περνάει, φώναξαν λέγοντας· ελέησέ μας, Κύριε, γιε του Δαβίδ. Ο όχλος όμως τους επέπληξε για να σιωπήσουν· αυτοί όμως φώναζαν πιο δυνατά λέγοντας· ελέησέ μας, Κύριε, υιέ του Δαυίδ. Και σταθείς ο Ιησούς φώναξε αυτούς και είπε: Τι θέλετε να κάνω για σας; Του λένε: Κύριε, για να ανοίξουν τα μάτια μας. Έχοντας σπλάχνα δε ο Ιησούς άγγιξε τα μάτια τους, και αμέσως ανέβλεψαν

τα μάτια τους, και τον ακολούθησαν.

21

Και όταν πλησίασαν στα Ιεροσόλυμα και ήρθαν στη Βηθφαγή προς το όρος των ελαιών, τότε ο Ιησούς έστειλε δύο μαθητές λέγοντάς τους· πηγαίνετε στο χωριό το απέναντι από εσάς, και αμέσως θα βρείτε γαϊδούρα δεμένη και πουλάρι μαζί της· λύστε τα και φέρτε τα σε μένα. Και αν κάποιος σας πει κάτι, θα πείτε ότι ο Κύριος τους έχει ανάγκη· αμέσως δε τους στέλνει. Αυτό δε όλο έγινε ίνα εκπληρωθεί το ρηθέν διά του προφήτου που λέγει· πείτε στην θυγατέρα Σιών, ιδού ο βασιλιάς σου έρχεται σε σένα πράος και έχοντας καβαλικέψει επί όνον και πώλον υιόν υποζυγίου. Αφού πήγαν οι μαθητές και έκαναν καθώς τους πρόσταξε ο Ιησούς, έφεραν την όνο και τον πώλο, και έβαλαν επάνω τους τα ρούχα τους, και εκάθισε επάνω τους. Και το μεγαλύτερο πλήθος άπλωσε τα δικά του ρούχα στο δρόμο, και άλλοι έκοβαν κλαδιά από τα δέντρα και τα άπλωναν στο δρόμο. Τα πλήθη που προπορεύονταν και που ακολουθούσαν φώναζαν λέγοντας· ωσαννά στον υιό του Δαβίδ· ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου· ωσαννά στα ύψιστα. Και όταν αυτός μπήκε στα Ιεροσόλυμα, όλη η πόλη σείστηκε λέγοντας: Ποιος είναι αυτός; Τα πλήθη έλεγαν: Αυτός είναι ο Ιησούς ο προφήτης από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας. Και μπήκε ο Ιησούς στο ναό του Θεού, και έδιωξε όλους τους πωλητές και αγοραστές στο ναό, και ανέτρεψε τα τραπέζια των ανταλλακτών χρημάτων και τις καρέκλες των πωλητών περιστεριών, και τους λέει· έχει γραφτεί, το σπίτι μου θα κληθεί

σπίτι προσευχής· εσείς όμως το κάνατε σπηλιά ληστών. Και πλησίασαν κοντά του χωλοί και τυφλοί στο ναό και τους θεράπευσε. Αφού είδαν δε οι αρχιερείς και οι γραμματείς τα θαυμάσια που έκανε και τα παιδιά που έκραζαν στο ιερό και έλεγαν, ωσαννά στον υιό του Δαβίδ, αγανάκτησαν και του είπαν· ακούς τι λένε αυτοί; Ο δε Ιησούς τους λέγει: Ναι· ποτέ δεν διαβάσατε ότι από στόμα νηπίων και θηλαζόντων ετοίμασες αίνο; Και αφήνοντάς τους, πήγε έξω από την πόλη στη Βηθανία και έμεινε εκεί. Το πρωί δε, γυρίζοντας στην πόλη, πείνασε· και αφού είδε μια συκιά επάνω στο δρόμο, ήρθε κοντά σε αυτήν, και τίποτα δεν βρήκε σε αυτήν παρά μόνο φύλλα, και λέει σε αυτήν· να μην γίνεται πια από εσένα καρπός στον αιώνα. Και ξεράθηκε αμέσως η συκιά. Και αφού είδαν, οι μαθητές θαύμασαν λέγοντας: Πώς ξεράθηκε αμέσως η συκιά; Αποκρινόμενος δε ο Ιησούς τους είπε· αληθινά σας λέγω, αν έχετε πίστη και δεν αμφιβάλλετε, όχι μόνο αυτό της συκιάς θα κάνετε, αλλά και αν σε αυτό το βουνό πείτε, σηκώσου και ρίξου στη θάλασσα, θα γίνει· και όλα όσα αν ζητήσετε στην προσευχή πιστεύοντας, θα τα πάρετε. Και όταν ήρθε στο ιερό, τον πλησίασαν ενώ δίδασκε οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού λέγοντας: Με ποια εξουσία κάνεις αυτά, και ποιος σου έδωσε αυτή την εξουσία; Αποκρινόμενος δε ο Ιησούς τους είπε· θα σας ρωτήσω κι εγώ έναν λόγο, τον οποίο εάν μου πείτε, κι εγώ θα σας πω με ποια εξουσία κάνω αυτά. Το βάπτισμα του Ιωάννη από πού ήταν, από τον ουρανό ή από ανθρώπους; Αυτοί δε συλλογίζονταν μεταξύ τους λέγοντας· εάν πούμε, από τον ουρανό, θα μας πει, γιατί λοιπόν δεν τον πιστέψατε· εάν δε πούμε, από ανθρώπους, φοβόμαστε τον όχλο· όλοι γαρ έχουν τον Ιωάννη ως προφήτη. Και απαντώντας στον Ιησού είπαν: Δεν ξέρουμε. Είπε

σε αυτούς και ο ίδιος· ούτε εγώ σας λέγω με ποια εξουσία κάνω αυτά. Τι δε σας φαίνεται; Ένας άνθρωπος είχε δύο παιδιά, και πλησιάζοντας στο πρώτο είπε: Παιδί, πήγαινε σήμερα να δουλέψεις στο αμπέλι μου. Αυτός όμως απαντώντας είπε· δεν θέλω· αργότερα όμως αφού μετάνιωσε πήγε. Και πλησιάζοντας στον δεύτερο είπε το ίδιο. Αυτός όμως αποκρινόμενος είπε· εγώ, κύριε· και δεν έφυγε. Ποιος από τους δύο έκανε το θέλημα του πατέρα; Του λένε· ο πρώτος. Λέγει σε αυτούς ο Ιησούς· αληθινά σας λέγω ότι οι τελώνες και οι πόρνες προπορεύονται από εσάς μέσα στη βασιλεία του Θεού. Γιατί ήρθε προς εσάς ο Ιωάννης σε δρόμο δικαιοσύνης, και δεν τον πιστέψατε· οι τελώνες όμως και οι πόρνες τον πίστεψαν· εσείς όμως αφού είδατε δεν μετανοήσατε ύστερα για να τον πιστέψετε. Ακούστε μια άλλη παραβολή. Ένας άνθρωπος ήταν νοικοκύρης, ο οποίος φύτεψε έναν αμπελώνα και του έβαλε φράχτη γύρω και έσκαψε μέσα σε αυτόν ληνό και έχτισε πύργο, και τον νοίκιασε σε αγρότες και έφυγε στο εξωτερικό. Όταν πλησίασε ο καιρός των καρπών, έστειλε τους δούλους του προς τους γεωργούς να λάβουν τους καρπούς του. Και αφού πήραν οι αγρότες τους δούλους του, τον ένα μεν τον έδειραν, τον άλλον δε τον σκότωσαν, τον άλλον δε τον λιθοβόλησαν. Πάλι έστειλε άλλους δούλους, περισσότερους από τους πρώτους, και τους έκαναν το ίδιο. Αργότερα όμως έστειλε προς αυτούς τον γιο του λέγοντας: Θα σεβαστούν τον γιο μου. Οι αγρότες όμως, αφού είδαν τον γιο, είπαν μεταξύ τους· αυτός είναι ο κληρονόμος· ελάτε να τον σκοτώσουμε και να πάρουμε την κληρονομιά του. Και αφού τον πήραν, τον έβγαλαν έξω από τον αμπελώνα και τον σκότωσαν. Όταν λοιπόν έρθει ο κύριος του αμπελώνα, τι θα κάνει σε εκείνους τους αγρότες; Του λένε· κακούς κακώς θα τους καταστρέψει, και

τον αμπελώνα θα τον νοικιάσει σε άλλους αγρότες, οι οποίοι θα του δίνουν τους καρπούς στις εποχές τους. Λέγει σε αυτούς ο Ιησούς· ποτέ δεν διαβάσατε στις γραφές, την πέτρα που απέρριψαν οι χτίστες, αυτή έγινε κεφάλι της γωνίας· από τον Κύριο έγινε αυτό, και είναι θαυμαστό στα μάτια μας; Εξαιτίας αυτού σας λέγω ότι θα παρθεί από εσάς η βασιλεία του Θεού και θα δοθεί σε έθνος που κάνει τους καρπούς της· και αυτός που πέσει επάνω στην πέτρα αυτή θα συντριβεί· επάνω σε οποιονδήποτε πέσει, θα τον συντρίψει. Και αφού άκουσαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι τις παραβολές του, κατάλαβαν ότι για αυτούς μιλάει· και ψάχνοντας να τον συλλάβουν, φοβήθηκαν τα πλήθη, επειδή τον θεωρούσαν προφήτη.

22

Και απαντώντας ο Ιησούς πάλι είπε σε αυτούς με παραβολές λέγοντας: ομοιώθηκε η βασιλεία των ουρανών με έναν άνθρωπο βασιλιά, ο οποίος έκανε γάμο για τον γιο του. Και έστειλε τους δούλους του να καλέσουν τους προσκεκλημένους στο γάμο, και δεν ήθελαν να έρθουν. Πάλι έστειλε άλλους δούλους λέγοντας· πείτε στους προσκεκλημένους· ιδού το γεύμα μου ετοίμασα, οι ταύροι μου και τα παχυμένα ζώα έχουν σφαγεί, και όλα έτοιμα· ελάτε στο γάμο. Αυτοί που αμέλησαν έφυγαν, ο ένας στο δικό του χωράφι, ο άλλος στο εμπόριό του· οι υπόλοιποι που έπιασαν τους δούλους του τους κακομεταχειρίστηκαν και τους σκότωσαν. Αφού άκουσε δε ο βασιλιάς εκείνος, οργίστηκε, και αφού έστειλε τα στρατεύματά του, κατέστρεψε τους φονιάδες εκείνους και την

πόλη τους έκαψε. Τότε λέγει στους δούλους του· ο γάμος είναι έτοιμος, αλλά οι προσκεκλημένοι δεν ήταν άξιοι· πηγαίνετε λοιπόν στις διασταυρώσεις των δρόμων, και όσους βρείτε καλέστε τους στο γάμο. Και αφού βγήκαν έξω οι δούλοι εκείνοι στους δρόμους, μάζεψαν όλους όσους βρήκαν, πονηρούς και καλούς· και γέμισε ο γάμος με ξαπλωμένους. Αφού μπήκε δε ο βασιλιάς να δει τους ξαπλωμένους, είδε εκεί άνθρωπο μη ντυμένο με ένδυμα γάμου, και του λέει· φίλε, πώς μπήκες εδώ χωρίς να έχεις ένδυμα γάμου; Αυτός όμως σώπασε. Τότε είπε ο βασιλιάς στους υπηρέτες· αφού δέσετε τα πόδια του και τα χέρια του, σηκώστε τον και πετάξτε τον στο εξώτερο σκοτάδι· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών. Πολλοί γαρ είναι κλητοί, ολίγοι δε εκλεκτοί. Τότε αφού πήγαν, οι Φαρισαίοι πήραν συμβούλιο για να τον παγιδεύσουν με λόγια. Και στέλνουν σε αυτόν τους μαθητές τους με τους Ηρωδιανούς λέγοντας· δάσκαλε, ξέρουμε ότι αληθινός είσαι και τον δρόμο του Θεού σε αλήθεια διδάσκεις, και δεν σε νοιάζει για κανέναν· γιατί δεν κοιτάς στο πρόσωπο των ανθρώπων· πες λοιπόν σε μας, τι σου φαίνεται; Επιτρέπεται να δώσουμε φόρο στον Καίσαρα ή όχι; Αφού γνώρισε δε ο Ιησούς την πονηρία τους, είπε· Γιατί με δοκιμάζετε, υποκριτές; Δείξτε μου το νόμισμα του φόρου. Και εκείνοι του έφεραν ένα δηνάριο. Και τους λέει· τίνος είναι αυτή η εικόνα και η επιγραφή; Του λένε: Του Καίσαρα. Τότε λέγει σε αυτούς· αποδώστε λοιπόν τα του Καίσαρα στον Καίσαρα και τα του Θεού στον Θεό. Και αφού άκουσαν, θαύμασαν, και αφήνοντάς τον, έφυγαν. Σε εκείνη την ημέρα ήρθαν σε αυτόν Σαδδουκαίοι, που έλεγαν ότι δεν υπάρχει ανάσταση, και τον ρώτησαν λέγοντας· δάσκαλε, ο Μωυσής είπε, εάν κάποιος πεθάνει χωρίς να έχει παιδιά, ο αδελφός του θα παντρευτεί τη

γυναίκα του και θα αναστήσει σπέρμα στον αδελφό του. Ήταν λοιπόν ανάμεσά μας επτά αδελφοί· και ο πρώτος, αφού παντρεύτηκε, πέθανε, και μην έχοντας απόγονο άφησε τη γυναίκα του στον αδελφό του· το ίδιο και ο δεύτερος και ο τρίτος, μέχρι και τους επτά. Αργότερα δε από όλους πέθανε και η γυναίκα. Στην ανάσταση λοιπόν, ποιανού από τους επτά θα είναι η γυναίκα; Γιατί όλοι την είχαν. Αποκρινόμενος δε ο Ιησούς είπε σε αυτούς· πλανιέστε μη ξέροντας τις γραφές μηδέ την δύναμη του Θεού. Γιατί στην ανάσταση ούτε παντρεύονται ούτε δίνονται σε γάμο, αλλά είναι ως αγγελιοφόροι Θεού στον ουρανό. Και για την ανάσταση των νεκρών δεν διαβάσατε το ειπωμένο σε σας από τον Θεό που λέει, εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; Δεν είναι ο Θεός Θεός των νεκρών, αλλά των ζώντων. Και αφού άκουσαν, οι όχλοι εκπλήσσονταν με τη διδαχή του. Οι δε Φαρισαίοι αφού άκουσαν ότι τους σίγασε τους Σαδδουκαίους, συγκεντρώθηκαν στο ίδιο μέρος, και ρώτησε ένας από αυτούς, νομικός, δοκιμάζοντάς τον και λέγοντας· δάσκαλε, ποια εντολή είναι μεγάλη στο νόμο; Ο δε Ιησούς του είπε· θα αγαπήσεις Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου και με όλη την ψυχή σου και με όλο το μυαλό σου. Αυτή είναι η πρώτη και μεγάλη εντολή. Η δεύτερη δε όμοια σε αυτήν· θα αγαπήσεις τον πλησίον σου ως τον εαυτό σου. Σε αυτές τις δύο εντολές ολόκληρος ο νόμος και οι προφήτες κρέμονται. Αφού συγκεντρώθηκαν δε οι Φαρισαίοι, ρώτησε αυτούς ο Ιησούς λέγοντας· τι σας φαίνεται για τον Χριστό; Ποιανού γιος είναι; Του λένε: του Δαβίδ. Λέγει σε αυτούς· πώς λοιπόν ο Δαβίδ στο Πνεύμα τον καλεί Κύριο λέγοντας, είπε ο Κύριος στον Κύριό μου, κάθισε από δεξιά μου έως ότου θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιο των

ποδιών σου; Αν λοιπόν ο Δαβίδ τον καλεί Κύριο, πώς είναι γιος του; Και κανένας δεν μπορούσε να του απαντήσει λόγο, ούτε τόλμησε κάποιος από εκείνη την ημέρα να τον ρωτήσει πια.

23

Τότε ο Ιησούς μίλησε στα πλήθη και στους μαθητές του λέγοντας: Στην καθέδρα του Μωυσή κάθισαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι. Όλα λοιπόν όσα αν σας πουν να τηρείτε, τηρείτε και κάνετε, αλλά σύμφωνα με τα έργα τους μην κάνετε· γιατί λένε, και δεν κάνουν. Δένουν γαρ φορτία βαριά και δυσβάστακτα και τα βάζουν επάνω στους ώμους των ανθρώπων, με το δάχτυλό τους δε δεν θέλουν να τα κινήσουν. Όλα τα έργα τους τα κάνουν για να τους δουν οι άνθρωποι. Διότι πλαταίνουν τα φυλαχτήρια τους και μεγαλώνουν τα κρόσσια των ρούχων τους, αγαπούν δε την πρώτη θέση στα δείπνα και τις πρώτες καθέδρες στις συναθροίσεις και τους χαιρετισμούς στις αγορές και να καλούνται από τους ανθρώπους ραββί ραββί. Εσείς όμως μην κληθείτε ραββί· ένας γαρ είναι ο διδάσκαλός σας, ο Χριστός· όλοι δε εσείς αδελφοί είστε. Και πατέρα μην καλέσετε δικό σας επί της γης· ένας γαρ είναι ο πατέρας σας, ο στους ουρανούς. Μήτε να κληθείτε καθηγητές· γιατί ένας είναι ο δικός σας καθηγητής, ο Χριστός. Ο μεγαλύτερος ανάμεσά σας θα είναι υπηρέτης σας. Όποιος υψώσει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί, και όποιος ταπεινώσει τον εαυτό του θα υψωθεί. Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, γιατί καταβροχθίζετε τα σπίτια των χηρών και με πρόφαση προσεύχεσθε μακριά· εξαιτίας αυτού θα λάβετε περισσότερη

καταδίκη. Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, γιατί κλείνετε τη βασιλεία των ουρανών μπροστά στους ανθρώπους· εσείς γαρ δεν μπαίνετε, ούτε αυτούς που μπαίνουν τους αφήνετε να μπουν. Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, γιατί περιοδεύετε τη θάλασσα και την ξηρά για να κάνετε έναν προσήλυτο, και όταν γίνει, τον κάνετε γιο της γέεννας διπλάσιο από εσάς. Αλίμονο σε σας, τυφλοί οδηγοί, που λέτε· όποιος ορκιστεί στο ναό, δεν είναι τίποτα, αλλά όποιος ορκιστεί στο χρυσό του ναού, οφείλει. Ανόητοι και τυφλοί, ποιος είναι μεγαλύτερος, ο χρυσός ή ο ναός που αγιάζει τον χρυσό; Και όποιος ορκιστεί στο θυσιαστήριο, δεν είναι τίποτα, αλλά όποιος ορκιστεί στο δώρο που είναι επάνω του, οφείλει. Ανόητοι και τυφλοί, τι είναι μεγαλύτερο, το δώρο ή το θυσιαστήριο που αγιάζει το δώρο; Αυτός λοιπόν που έχει ορκιστεί στο θυσιαστήριο ορκίζεται σε αυτό και σε όλα όσα είναι επάνω του· και αυτός που έχει ορκιστεί στο ναό ορκίζεται σε αυτό και σε αυτόν που κατοικεί σε αυτό· και αυτός που έχει ορκιστεί στον ουρανό ορκίζεται στο θρόνο του Θεού και σε αυτόν που κάθεται επάνω του. Αλίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, γιατί δεκατίζετε το δυόσμο και τον άνηθο και το κύμινο, και αφήσατε τα βαρύτερα του νόμου, την κρίση και τον έλεο και την πίστη· αυτά όμως έπρεπε να κάνετε κι εκείνα να μην αφήνετε. Οδηγοί τυφλοί, που στραγγίζετε το κουνούπι, αλλά την καμήλα καταπίνετε. Ουαί σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, γιατί καθαρίζετε το έξω του ποτηριού και του πιάτου, αλλά μέσα είναι γεμάτα από αρπαγή και αδικία. Φαρισαίε τυφλέ, καθάρισε πρώτα το εσωτερικό του ποτηριού και του πιάτου, για να γίνει και το εξωτερικό τους καθαρό. Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, γιατί μοιάζετε με τάφους

ασπρισμένους, οι οποίοι από έξω μεν φαίνονται ωραίοι, από μέσα δε είναι γεμάτοι από κόκαλα νεκρών και κάθε ακαθαρσία. Έτσι και εσείς από έξω μεν φαίνεστε στους ανθρώπους δίκαιοι, από μέσα δε είστε γεμάτοι από υποκρισία και ανομία. Αλίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριτές, γιατί χτίζετε τους τάφους των προφητών και στολίζετε τα μνημεία των δικαίων, και λέτε: αν ήμασταν στις μέρες των πατέρων μας, δεν θα ήμασταν συνέταιροί τους στο αίμα των προφητών. Έτσι μαρτυρείτε εναντίον των εαυτών σας ότι είστε γιοι αυτών που φόνευσαν τους προφήτες. Και εσείς γεμίστε το μέτρο των πατέρων σας. Φίδια, γεννήματα εχιδνών, πώς θα δραπετεύσετε από την κρίση της γέεννας; Εξαιτίας αυτού, ιδού εγώ στέλνω προς εσάς προφήτες και σοφούς και γραμματείς, και από αυτούς θα σκοτώσετε και θα σταυρώσετε, και από αυτούς θα μαστιγώσετε στις συναγωγές σας και θα καταδιώξετε από πόλη σε πόλη, ώστε να έρθει επάνω σας κάθε δίκαιο αίμα που χύνεται επάνω στη γη από το αίμα του Άβελ του δίκαιου μέχρι το αίμα του Ζαχαρία γιου του Βαραχία, τον οποίο φονεύσατε ανάμεσα στο ναό και στο θυσιαστήριο. Αμήν σας λέγω ότι θα έρθουν όλα αυτά επάνω σε αυτή τη γενιά. Ιερουσαλήμ Ιερουσαλήμ, η που σκοτώνεις τους προφήτες και λιθοβολείς τους απεσταλμένους προς εσένα, πόσες φορές ήθελα να συναγάγω τα παιδιά σου με τον τρόπο που συνάγει ένα πουλί τα μικρά του κάτω από τα φτερά του, και δεν θελήσατε. Ιδού, αφήνεται σε σας το σπίτι σας έρημο. Σας λέγω λοιπόν, δεν θα με δείτε από τώρα μέχρι να πείτε, ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου.

24

Και αφού βγήκε ο Ιησούς πήγαινε από το ναό· και πλησίασαν οι μαθητές του να του δείξουν τα κτίρια του ναού. Ο Ιησούς τους είπε· δεν βλέπετε όλα αυτά; Αληθινά σας λέγω, δεν θα αφεθεί εδώ πέτρα επάνω σε πέτρα, που δεν θα κατεδαφιστεί. Καθώς αυτός καθόταν πάνω στο βουνό των ελαιών, οι μαθητές ήρθαν κοντά του ιδιαίτερα λέγοντας· πες μας πότε θα συμβούν αυτά, και ποιο είναι το σημάδι της δικής σου παρουσίας και της ολοκλήρωσης του αιώνα; Και αποκρινόμενος ο Ιησούς τους είπε· προσέχετε μην κάποιος σας παραπλανήσει. Πολλοί γαρ θα έρθουν στο όνομά μου λέγοντας, εγώ είμαι ο Χριστός, και θα πλανήσουν πολλούς. Θα πρόκειται να ακούσετε για πολέμους και φήμες πολέμων· προσέξτε να μην ταραχθείτε· είναι γαρ αναγκαίο να γίνουν όλα, αλλά δεν είναι ακόμα το τέλος. Θα σηκωθεί γαρ έθνος εναντίον έθνους και βασιλεία εναντίον βασιλείας, και θα υπάρξουν πείνες και λοιμοί και σεισμοί σε διάφορους τόπους· όλα δε αυτά είναι αρχή ωδίνων. Τότε θα σας παραδώσουν σε θλίψη και θα σας σκοτώσουν, και θα είστε μισούμενοι από όλα τα έθνη εξαιτίας του ονόματός μου. Και τότε πολλοί θα σκανδαλιστούν και θα παραδώσουν ο ένας τον άλλον και θα μισήσουν ο ένας τον άλλον. Και πολλοί ψευδοπροφήτες θα εγερθούν και θα πλανήσουν πολλούς, και επειδή θα πολλαπλασιαστεί η ανομία, θα κρυώσει η αγάπη των πολλών. Αυτός που θα υπομείνει μέχρι το τέλος, αυτός θα σωθεί. Και θα κηρυχθεί αυτό το ευαγγέλιο της βασιλείας σε όλη την οικουμένη για μαρτυρία σε όλα τα έθνη, και τότε θα έρθει το τέλος. Όταν λοιπόν δείτε το βδέλυγμα της ερήμωσης, το ειπωμένο μέσω του προφήτη Δανιήλ, να στέκεται σε άγιο τόπο - ο αναγνώστης ας καταλάβει - τότε αυτοί που είναι στην Ιουδαία ας φύγουν στα βουνά, αυτός που είναι στην ταράτσα ας μην κατέβει

να πάρει τα πράγματα από το σπίτι του, και αυτός που είναι στο χωράφι ας μην γυρίσει πίσω να πάρει τα ρούχα του. Αλλοίμονο δε στις έγκυες και στις που θηλάζουν σε εκείνες τις ημέρες. Προσεύχεστε λοιπόν ώστε να μη γίνει η φυγή σας το χειμώνα ούτε το Σάββατο. Θα είναι γαρ τότε θλίψη μεγάλη, όποια δεν έχει γίνει από αρχής κόσμου έως τώρα ούτε μη γίνει. Και αν δεν κόβονταν κοντά οι ημέρες εκείνες, δεν θα σωζόταν καμία σάρκα· αλλά εξαιτίας των εκλεκτών θα κοπούν κοντά οι ημέρες εκείνες. Τότε αν κάποιος σας πει, ιδού εδώ ο Χριστός ή εκεί, μην πιστέψετε· γιατί θα εγερθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες και θα δώσουν μεγάλα σημεία και τέρατα, ώστε να πλανήσουν, αν είναι δυνατόν, ακόμα και τους εκλεκτούς. Ιδού, σας το έχω προειπεί. Αν λοιπόν πουν σε σας, ιδού στην έρημο είναι, μην βγείτε έξω, ιδού στα ταμεία, μην πιστέψετε· όπως γαρ η αστραπή βγαίνει από ανατολές και φαίνεται μέχρι δυσμές, έτσι θα είναι και η παρουσία του γιου του ανθρώπου· όπου γαρ αν είναι το πτώμα, εκεί θα συναχθούν οι αετοί. Αμέσως και μετά τη θλίψη των ημερών εκείνων ο ήλιος θα σκοτιστεί και η σελήνη δεν θα δώσει το φως της, και τα αστέρια θα πέσουν από τον ουρανό, και οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν. Και τότε θα φανεί το σημείο του Υιού του Ανθρώπου στον ουρανό, και τότε θα θρηνήσουν όλες οι φυλές της γης και θα δουν τον Υιό του Ανθρώπου να έρχεται πάνω στα σύννεφα του ουρανού με δύναμη και μεγάλη δόξα. Και θα στείλει τους αγγέλους του με σάλπιγγα μεγάλης φωνής, και θα συγκεντρώσουν τους εκλεκτούς του από τους τέσσερις ανέμους από τα άκρα των ουρανών μέχρι τα άκρα τους. Από τη συκιά δε μάθετε την παραβολή. Όταν ήδη το κλαδί της γίνεται απαλό και βγάζει τα φύλλα, ξέρετε ότι κοντά είναι το καλοκαίρι· έτσι και εσείς όταν

δείτε όλα αυτά, ξέρετε ότι είναι κοντά στις πόρτες. Αληθινά σας λέγω, δε θα παρέλθει η γενιά αυτή μέχρι να γίνουν όλα αυτά. Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, αλλά τα λόγια μου δεν θα παρέλθουν. Για αυτή την ημέρα και ώρα κανείς δεν ξέρει, ούτε οι αγγελιοφόροι των ουρανών, παρά μόνο ο πατέρας μου. Όπως ακριβώς οι ημέρες του Νώε, έτσι θα είναι και η παρουσία του Υιού του Ανθρώπου. Ακριβώς όπως ήταν στις μέρες πριν από τον κατακλυσμό, τρώγοντας και πίνοντας, παντρευόμενοι και δίνοντας σε γάμο, μέχρι της μέρας που μπήκε ο Νώε στην κιβωτό, και δεν το γνώριζαν μέχρι που ήρθε ο κατακλυσμός και πήρε όλους, έτσι θα είναι και η παρουσία του γιου του ανθρώπου. Τότε δύο θα είναι στο χωράφι, ο ένας παραλαμβάνεται και ο ένας αφήνεται· δύο γυναίκες που αλέθουν στο μύλο, η μία παραλαμβάνεται και η μία αφήνεται. Να είστε σε εγρήγορση λοιπόν, γιατί δεν ξέρετε σε ποια ώρα ο Κύριός σας έρχεται. Αυτό δε γνωρίζετε ότι αν ήξερε ο νοικοκύρης ποια ώρα της φυλακής έρχεται ο κλέφτης, θα είχε αγρυπνήσει και δεν θα είχε αφήσει να διαρρηχθεί το σπίτι του. Για αυτό και εσείς να γίνετε έτοιμοι, γιατί την ώρα που δεν νομίζετε έρχεται ο γιος του ανθρώπου. Ποιος άρα είναι ο πιστός και φρόνιμος δούλος, τον οποίο κατέστησε ο κύριός του επάνω στην υπηρεσία του για να δίνει σε αυτούς την τροφή στον καιρό; Μακάριος ο δούλος εκείνος που ο κύριός του όταν έρθει θα τον βρει να κάνει έτσι. Αληθινά σας λέγω ότι θα τον διορίσει επάνω σε όλα τα υπάρχοντά του. Αν δε πει ο κακος δουλος εκεινος στην καρδια του, αργει ο κυριος μου να ερθει, και αρχισει να χτυπαει τους συνδουλους του, τρωει δε και πινει με τους μεθυσμενους, θα ερθει ο κυριος του δουλου εκεινου σε μερα που δεν περιμενει και σε ωρα που δεν ξερει, και θα τον κοψει στα δυο, και το μερος του

με τους υποκριτες θα βαλει· εκει θα ειναι το κλαμα και το τριξιμο των δοντιων.

25

Τότε θα ομοιωθεί η βασιλεία των ουρανών με δέκα παρθένους, οι οποίες αφού πήραν τις λαμπάδες τους βγήκαν σε συνάντηση του νυμφίου. Πέντε δε ήταν από αυτές φρόνιμες και οι πέντε μωρές. Οι οποίες ανόητες πήραν τις λαμπάδες τους δεν πήραν μαζί τους λάδι· οι δε φρόνιμες πήραν λάδι στα δοχεία τους μαζί με τις λαμπάδες τους. Καθώς καθυστερούσε ο γαμπρός, όλες νύσταξαν και κοιμόνταν. Και μέσα στη νύχτα έγινε κραυγή· ιδού ο γαμπρός έρχεται, βγείτε για να τον συναντήσετε. Τότε σηκώθηκαν όλες οι παρθένες εκείνες και στόλισαν τις λαμπάδες τους. Οι ανόητες όμως στις φρόνιμες είπαν· δώστε μας από το λάδι σας, γιατί οι λαμπάδες μας σβήνουν. Απάντησαν δε οι φρόνιμες λέγοντας: μήπως δεν θα αρκέσει σε εμάς και σε εσάς. Πηγαίνετε δε μάλλον προς αυτούς που πουλάνε και αγοράστε για τον εαυτό σας. Ενώ αυτές έφευγαν να αγοράσουν, ήρθε ο νυμφίος και οι έτοιμες μπήκαν μαζί του στο γάμο, και έκλεισε η πόρτα. Αργότερα όμως έρχονται και οι υπόλοιπες παρθένες λέγοντας· κύριε κύριε, άνοιξέ μας. Αυτός όμως απαντώντας είπε: Αληθινά σας λέγω, δεν σας ξέρω. Να είστε σε εγρήγορση λοιπόν, γιατί δεν ξέρετε την ημέρα ούτε την ώρα στην οποία ο Υιός του Ανθρώπου έρχεται. Ακριβώς όπως ένας άνθρωπος που πήγαινε μακριά από το σπίτι κάλεσε τους δικούς του δούλους και παρέδωσε σε αυτούς τα υπάρχοντά του, και στον έναν μεν έδωσε πέντε τάλαντα, στον άλλον δε δύο,

στον άλλον δε ένα, σε καθέναν σύμφωνα με τη δική του δύναμη, και έφυγε μακριά αμέσως. Πηγαίνοντας δε αυτός που είχε πάρει τα πέντε τάλαντα δούλεψε με αυτά και έκανε άλλα πέντε τάλαντα. Ομοίως και αυτός που είχε τα δύο κέρδισε και αυτός άλλα δύο. Αυτός που πήρε το ένα, πήγε, έσκαψε στη γη και έκρυψε το ασήμι του κυρίου του. Μετά από πολύ χρόνο έρχεται ο κύριος εκείνων των δούλων και κάνει λογαριασμό μαζί τους. Και προσεγγίζοντας αυτός που είχε πάρει τα πέντε τάλαντα έφερε άλλα πέντε τάλαντα λέγοντας· κύριε, πέντε τάλαντα μου παρέδωσες· δες, άλλα πέντε τάλαντα κέρδισα πάνω σε αυτά. Του είπε ο κύριός του· καλά, δούλε καλέ και πιστέ, σε λίγα ήσουν πιστός, σε πολλά θα σε διορίσω· μπες στη χαρά του κυρίου σου. Πλησιάζοντας δε και αυτός που είχε πάρει τα δύο τάλαντα είπε· κύριε, δύο τάλαντα μου παρέδωσες· δες, άλλα δύο τάλαντα κέρδισα πάνω σε αυτά. Του είπε ο κύριός του· καλά, δούλε καλέ και πιστέ, σε λίγα ήσουν πιστός, σε πολλά θα σε διορίσω· μπες στη χαρά του κυρίου σου. Προσεγγίζοντας και αυτός που είχε πάρει το ένα τάλαντο είπε: Κύριε, σε γνώριζα ότι είσαι σκληρός άνθρωπος, θερίζοντας όπου δεν έσπειρες και συγκεντρώνοντας από όπου δεν διασκόρπισες· και φοβούμενος, αφού έφυγα, έκρυψα το τάλαντό σου στη γη· δες, έχεις το δικό σου. Απαντώντας δε ο κύριός του του είπε· πονηρέ δούλε και τεμπέλη, ήξερες ότι θερίζω όπου δεν έσπειρα και συνάγω από όπου δεν διασκόρπισα· έπρεπε λοιπόν να ρίξεις το ασήμι μου στους τραπεζίτες, και ερχόμενος εγώ θα είχα πάρει το δικό μου με τόκο. Πάρτε λοιπόν από αυτόν το τάλαντο και δώστε το σε αυτόν που έχει τα δέκα τάλαντα. Γιατί σε κάθε αυτόν που έχει θα δοθεί και θα περισσέψει, αλλά από αυτόν που δεν έχει ακόμα και αυτό που έχει θα αφαιρεθεί από αυτόν. Και τον

άχρηστο δούλο πετάξτε στο εξωτερικό σκοτάδι· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών. Όταν έλθει ο υιός του ανθρώπου στη δόξα του και όλοι οι άγιοι αγγελιοφόροι μαζί του, τότε θα καθίσει επάνω στο θρόνο της δόξας του, και θα συναχθούν μπροστά του όλα τα έθνη, και θα χωρίσει αυτούς από ο ένας τον άλλον όπως ο βοσκός χωρίζει τα πρόβατα από τα κατσίκια, και θα στήσει τα πρόβατα μεν στα δεξιά του, τα κατσίκια δε στ αριστερά. Τότε θα πει ο βασιλιάς σε αυτούς από τα δεξιά του: ελάτε οι ευλογημένοι του πατέρα μου, κληρονομήστε το βασίλειο που έχει ετοιμαστεί για σας από την καταβολή του κόσμου. Πείνασα, και μου δώσατε να φάω, δίψασα, και με ποτίσατε, ξένος ήμουν, και με μαζέψατε, γυμνός, και με ντύσατε, αρρώστησα, και με επισκεφτήκατε, σε φυλακή ήμουν, και ήρθατε σε μένα. Τότε θα απαντήσουν σε αυτόν οι δίκαιοι λέγοντας· Κύριε, πότε σε είδαμε πεινασμένο και σε θρέψαμε, ή διψασμένο και σου δώσαμε να πιεις; Πότε δε σε είδαμε ξένο και σε φιλοξενήσαμε, ή γυμνό και σε ντύσαμε; Πότε δε σε είδαμε ασθενή ή στη φυλακή, και ήρθαμε κοντά σου; Και αποκρινόμενος ο βασιλιάς θα τους πει· αληθινά σας λέω, όσο κάνατε σε έναν από αυτούς τους αδελφούς μου τους πιο μικρούς, σε μένα το κάνατε. Τότε θα πει και σε αυτούς από αριστερά· φύγετε από εμένα οι καταραμένοι στη φωτιά την αιώνια που έχει ετοιμαστεί για τον διάβολο και τους αγγέλους του. Πείνασα γιατί, και δεν μου δώσατε να φάω, δίψασα, και δεν με ποτίσατε, ήμουν ξένος, και δεν με μαζέψατε, γυμνός, και δεν με ντύσατε, αδύναμος και στη φυλακή, και δεν με επισκεφτήκατε. Τότε θα απαντήσουν σε αυτόν και οι ίδιοι λέγοντας· κύριε, πότε σε είδαμε πεινασμένο ή διψασμένο ή ξένο ή γυμνό ή άρρωστο ή στη φυλακή, και δεν σε υπηρετήσαμε; Τότε θα απαντήσει σε αυτούς

λέγοντας· αμήν σας λέω, όσο δεν το κάνατε σε έναν από αυτούς τους ελάχιστους, ούτε σε μένα το κάνατε. Και θα απέλθουν αυτοί σε αιώνια κόλαση, οι δίκαιοι όμως σε αιώνια ζωή.

26

Και έγινε όταν τελείωσε ο Ιησούς όλους αυτούς τους λόγους, είπε στους μαθητές του· ξέρετε ότι μετά από δύο μέρες γίνεται το Πάσχα, και ο γιος του ανθρώπου παραδίδεται για να σταυρωθεί. Τότε συγκεντρώθηκαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι του λαού στην αυλή του αρχιερέα που λεγόταν Καϊάφας, και συσκέφτηκαν για να συλλάβουν τον Ιησού με δόλο και να τον σκοτώσουν. Έλεγαν δε: Όχι στην εορτή, για να μη γίνει θόρυβος στον λαό. Του δε Ιησού όντος στη Βηθανία στο σπίτι του Σίμωνα του λεπρού, πλησίασε σε αυτόν μια γυναίκα που είχε ένα αλάβαστρο πολύτιμου μύρου, και το έχυσε πάνω στο κεφάλι του καθώς ήταν ξαπλωμένος. Αφού το είδαν όμως, οι μαθητές του αγανάκτησαν λέγοντας: Γιατί αυτή η σπατάλη; Μπορούσε γαρ αυτό το μύρο να πουληθεί ακριβά και να δοθούν τα χρήματα στους φτωχούς. Γνωρίζοντας όμως, ο Ιησούς τους είπε: Γιατί προκαλείτε κόπους στη γυναίκα; Γιατί έκανε ένα καλό έργο σε μένα. Γιατί τους φτωχούς πάντοτε τους έχετε μαζί σας, εμένα όμως δεν με έχετε πάντοτε. Γιατί αυτή, χύνοντας αυτό το μύρο επάνω στο σώμα μου, το έκανε για να με ενταφιάσει. Αληθινά σας λέγω, όπου αν κηρυχθεί αυτό το ευαγγέλιο σε όλο τον κόσμο, θα λαληθεί και αυτό που έκανε αυτή για μνημόσυνο της. Τότε πήγε ένας από τους δώδεκα, ο λεγόμενος Ιούδας Ισκαριώτης, προς τους αρχιερείς και

είπε· Τι θέλετε να μου δώσετε, και εγώ θα σας παραδώσω αυτόν; Και όρισαν για αυτόν τριάντα αργυρά νομίσματα. Και από τότε έψαχνε για ευκαιρία να τον παραδώσει. Την πρώτη των αζύμων ήρθαν οι μαθητές στον Ιησού λέγοντάς του: Πού θέλεις να ετοιμάσουμε για σένα να φας το πάσχα; Και αυτός είπε· πηγαίνετε στην πόλη σε έναν συγκεκριμένο άνθρωπο και πείτε του· ο δάσκαλος λέει, ο καιρός μου είναι κοντά· σε εσένα κάνω το πάσχα με τους μαθητές μου. Και έκαναν οι μαθητές όπως τους διέταξε ο Ιησούς, και ετοίμασαν το πάσχα. Όταν έγινε βράδυ, ήταν ξαπλωμένος με τους δώδεκα. Και ενώ αυτοί έτρωγαν, είπε· αληθινά σας λέγω ότι ένας από εσάς θα με παραδώσει. Και λυπημένοι πολύ άρχισαν να του λένε ο καθένας τους· μήπως εγώ είμαι, Κύριε; Αυτός δε αποκρινόμενος είπε· αυτός που έβαψε μαζί μου στο πιάτο το χέρι, αυτός θα με παραδώσει. Ο μεν γιος του ανθρώπου πηγαίνει καθώς έχει γραφτεί για αυτόν· αλίμονο δε στον άνθρωπο εκείνον δια του οποίου ο γιος του ανθρώπου παραδίδεται· καλό ήταν για αυτόν αν δεν γεννήθηκε ο άνθρωπος εκείνος. Αποκρινόμενος δε ο Ιούδας που τον παρέδιδε είπε: Μήπως εγώ είμαι, ραββί; Του λέει, εσύ το είπες. Ενώ έτρωγαν αυτοί, ο Ιησούς πήρε τον άρτο και αφού ευχαρίστησε τον έσπασε και τον έδινε στους μαθητές και είπε· πάρτε, φάτε· αυτό είναι το σώμα μου· και πήρε το ποτήρι και αφού ευχαρίστησε το έδωσε σε αυτούς λέγοντας· πιείτε από αυτό όλοι· αυτό γαρ είναι το αίμα μου το της καινούριας διαθήκης που χύνεται για πολλούς για άφεση αμαρτιών. Λέγω δε σας ότι δεν θα πιω από τώρα από αυτό το γέννημα της αμπέλου μέχρι της ημέρας εκείνης όταν το πιω με σας καινούριο στην βασιλεία του πατέρα μου. Και αφού ύμνησαν, βγήκαν προς το Όρος των Ελαιών. Τότε λέγει σε αυτούς ο Ιησούς·

όλοι εσείς θα σκανδαλιστείτε σε μένα σε αυτή τη νύχτα· γιατί έχει γραφτεί, θα χτυπήσω τον ποιμένα, και θα σκορπιστούν τα πρόβατα της ποίμνης· μετά όμως το να σηκωθώ εγώ θα σας προηγηθώ προς τη Γαλιλαία. Αποκρινόμενος δε ο Πέτρος του είπε: Αν όλοι σκανδαλιστούν σε εσένα, εγώ όμως ποτέ δεν θα σκανδαλιστώ. Του είπε ο Ιησούς· αληθινά σου λέγω ότι σε αυτή τη νύχτα πριν φωνήσει κοκόρας τρεις φορές θα με αρνηθείς. Του λέει ο Πέτρος· κι αν χρειαστεί να πεθάνω μαζί σου, δεν θα σε αρνηθώ. Ομοίως και όλοι οι μαθητές είπαν. Τότε έρχεται ο Ιησούς μαζί τους σε ένα μέρος που λέγεται Γεθσημανή, και λέει στους μαθητές: Καθίστε εδώ μέχρι να πάω να προσευχηθώ εκεί. Και αφού πήρε μαζί του τον Πέτρο και τους δύο γιους του Ζεβεδαίου άρχισε να λυπείται και να αδημονεί. Τότε λέγει σε αυτούς ο Ιησούς: Πολύ λυπημένη είναι η ψυχή μου μέχρι θανάτου. Μείνετε εδώ και αγρυπνείτε μαζί μου. Και προχωρώντας λίγο έπεσε με το πρόσωπό του προσευχόμενος και λέγοντας· πατέρα μου, αν είναι δυνατόν, ας περάσει από εμένα το ποτήρι αυτό· όμως όχι όπως εγώ θέλω, αλλά όπως εσύ. Και έρχεται προς τους μαθητές και τους βρίσκει να κοιμούνται, και λέει στον Πέτρο· έτσι δεν μπορέσατε μία ώρα να αγρυπνήσετε μαζί μου; Αγρυπνείτε και προσεύχεστε, ώστε να μην μπείτε σε πειρασμό· το μεν πνεύμα πρόθυμο, η δε σάρκα ασθενής. Πάλι για δεύτερη φορά αφού πήγε μακριά προσευχήθηκε λέγοντας· πατέρα μου, αν δεν μπορεί αυτό το ποτήρι να περάσει από εμένα εάν δεν το πιω, ας γίνει το θέλημά σου. Και αφού ήρθε, τους βρίσκει πάλι να κοιμούνται· γιατί τα μάτια τους ήταν βαρυμένα. Και αφήνοντάς τους και φεύγοντας πάλι προσευχήθηκε για τρίτη φορά τα ίδια λόγια λέγοντας· τότε έρχεται στους μαθητές του και τους λέει· κοιμάστε πια και

αναπαυτείτε ιδού έχει πλησιάσει η ώρα και ο γιος του ανθρώπου παραδίδεται στα χέρια αμαρτωλών. Σηκωθείτε, πάμε· ιδού έχει πλησιάσει αυτός που με παραδίδει. Και ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, ιδού ο Ιούδας, ένας από τους δώδεκα, ήρθε, και μαζί του ένας μεγάλος όχλος με μαχαίρια και ξύλα από τους αρχιερείς και τους πρεσβύτερους του λαού. Αυτός που τον παραδίδει τους έδωσε ένα σημείο λέγοντας· αυτόν που θα φιλήσω, αυτός είναι· κρατήστε τον. Και αμέσως πλησιάζοντας στον Ιησού είπε· χαίρε, ραββί, και τον φίλησε. Ο Ιησούς του είπε: Φίλε, για αυτό που είσαι εδώ. Τότε αφού πλησίασαν έβαλαν τα χέρια τους επάνω στον Ιησού και τον έπιασαν. Και ιδού ένας από αυτούς που ήταν με τον Ιησού τέντωσε το χέρι του, τράβηξε το σπαθί του, και χτυπώντας τον δούλο του αρχιερέα του έκοψε το αυτί. Τότε ο Ιησούς του λέει· Γύρισε την μάχαιρά σου στη θέση της· γιατί όλοι όσοι πήραν μάχαιρα με μάχαιρα θα πεθάνουν. Ή νομίζεις ότι δεν μπορώ τώρα να παρακαλέσω τον πατέρα μου, και θα μου παραστήσει περισσότερους από δώδεκα λεγεώνες αγγέλων; Πώς λοιπόν θα εκπληρωθούν οι γραφές ότι έτσι πρέπει να γίνει; Σε εκείνη την ώρα είπε ο Ιησούς στα πλήθη: Σαν για ληστή βγήκατε με μαχαίρια και ξύλα να με συλλάβετε; Κάθε μέρα καθόμουν κοντά σας διδάσκοντας στο ναό, και δεν με κρατήσατε. Αυτό όμως όλο έγινε για να εκπληρωθούν οι γραφές των προφητών. Τότε όλοι οι μαθητές, αφήνοντάς τον, έφυγαν. Αυτοί που είχαν συλλάβει τον Ιησού τον οδήγησαν στον Καϊάφα τον αρχιερέα, όπου οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι είχαν συγκεντρωθεί. Ο δε Πέτρος ακολουθούσε αυτόν από μακριά μέχρι την αυλή του αρχιερέα, και αφού μπήκε μέσα καθόταν με τους υπηρέτες για να δει το τέλος. Οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και όλο το συνέδριο ζητούσαν

ψευδομαρτυρία κατά του Ιησού ώστε να τον θανατώσουν, και δεν βρήκαν· και ενώ πολλοί ψευδομάρτυρες πλησίασαν, δεν βρήκαν. Αργότερα δε, αφού πλησίασαν δύο ψευδομάρτυρες, είπαν· αυτός είπε, μπορώ να καταστρέψω τον ναό του Θεού και μέσα σε τρεις ημέρες να τον χτίσω. Και σηκώθηκε ο αρχιερέας και είπε σε αυτόν· δεν απαντάς τίποτα; Τι μαρτυρούν αυτοί εναντίον σου; Ο Ιησούς όμως σιωπούσε. Και απαντώντας ο αρχιερέας του είπε· σε εξορκίζω κατά του Θεού του ζωντανού να μας πεις αν εσύ είσαι ο Χριστός ο γιος του Θεού. Λέγει του ο Ιησούς: Συ το είπες· αλλά λέγω σας, από τώρα θα δείτε τον υιό του ανθρώπου καθισμένο στα δεξιά της δύναμης και να έρχεται επάνω στα σύννεφα του ουρανού. Τότε ο αρχιερέας έσκισε τα ρούχα του λέγοντας ότι βλασφήμησε· τι χρεία έχουμε ακόμα μάρτυρες; Ιδέτε τώρα ακούσατε τη βλασφημία του· τι σας φαίνεται; Αυτοί δε αφού απάντησαν είπαν· ένοχος θανάτου είναι. Τότε έφτυσαν στο πρόσωπό του και τον χτύπησαν με γροθιές, άλλοι δε τον χαστούκισαν λέγοντας: Προφήτευσε σε μας, Χριστέ, ποιος είναι αυτός που σε χτύπησε; Ο Πέτρος όμως καθόταν έξω στην αυλή· και τον πλησίασε μια υπηρέτρια λέγοντας· και εσύ ήσουν με τον Ιησού τον Γαλιλαίο. Αυτός όμως αρνήθηκε μπροστά σε όλους τους λέγοντας: Δεν ξέρω τι λες. Αφού βγήκε αυτός στην πύλη, τον είδε μια άλλη και λέει σε αυτούς: Και αυτός ήταν εκεί με τον Ιησού τον Ναζωραίο. Και πάλιν αρνήθηκε με όρκο ότι δεν ξέρει τον άνθρωπο. Μετά από λίγο δε πλησιάζοντας οι που στέκονταν είπαν στον Πέτρο· αληθινά και συ από αυτούς είσαι· και γαρ η ομιλία σου φανερό σε κάνει. Τότε άρχισε να καταριέται και να ορκίζεται ότι δεν ξέρει τον άνθρωπο. Και αμέσως ο κόκορας φώναξε. Και θυμήθηκε ο Πέτρος το λόγο του Ιησού που του είχε πει ότι πριν

φωνάξει ο κοκόρας τρεις φορές θα με αρνηθείς· και βγαίνοντας έξω έκλαψε πικρά.

27

Το πρωί δε αφού έγινε, συμβούλιο έκαναν όλοι οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού εναντίον του Ιησού ώστε να τον θανατώσουν· και αφού τον έδεσαν τον οδήγησαν και τον παρέδωσαν στον Πόντιο Πιλάτο τον ηγεμόνα. Τότε βλέποντας ο Ιούδας που τον παρέδιδε ότι καταδικάστηκε, μετανιώσας επέστρεψε τα τριάντα αργύρια στους αρχιερείς και στους πρεσβυτέρους λέγοντας· αμάρτησα παραδίδοντας αθώο αίμα. Αυτοί όμως είπαν: Τι σχέση έχει αυτό με εμάς; Εσύ θα δεις. Και αφού έριξε τα ασημένια νομίσματα στο ναό, αποχώρησε, και αφού έφυγε, κρεμάστηκε. Οι αρχιερείς, αφού πήραν τα ασημικά, είπαν· δεν επιτρέπεται να τα ρίξουμε στο ταμείο του ναού, επειδή είναι τιμή αίματος. Και αφού πήραν συμβούλιο, αγόρασαν από αυτά το χωράφι του αγγειοπλάστη για ταφή των ξένων· γι αυτό ονομάστηκε το χωράφι εκείνο Χωράφι Αίματος μέχρι σήμερα. Τότε εκπληρώθηκε το ρηθέν μέσω του Ιερεμία του προφήτη που έλεγε· και πήραν τα τριάντα αργύρια, την τιμή του τιμηθέντος τον οποίο εκτίμησαν από τους γιους του Ισραήλ, και τα έδωσαν για το χωράφι του αγγειοπλάστη, καθώς μου διέταξε ο Κύριος. Ο δε Ιησούς στάθηκε μπροστά στον ηγεμόνα, και ο ηγεμόνας τον ρώτησε λέγοντας: Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων; Ο Ιησούς του είπε· εσύ το λες. Και ενώ κατηγορούνταν από τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους, δεν απάντησε τίποτα. Τότε του λέει ο

Πιλάτος· δεν ακούεις πόσα μαρτυρούν εναντίον σου; Και δεν του απάντησε ούτε σε ένα λόγο, ώστε ο ηγεμόνας να θαυμάζει πάρα πολύ. Κατά τη γιορτή, ήταν συνηθισμένο ο ηγεμόνας να απολύει έναν δέσμιο για το πλήθος, όποιον ήθελαν. Είχαν δε τότε έναν επίσημο δέσμιο που λεγόταν Βαραββάς. Όταν λοιπόν αυτοί είχαν συγκεντρωθεί, ο Πιλάτος τους είπε: Ποιον θέλετε να σας απολύσω; Τον Βαραββά ή τον Ιησού που λέγεται Χριστός; Ήξερε ότι από φθόνο τον παρέδωσαν. Ενώ αυτός καθόταν επάνω στην πλατφόρμα, η γυναίκα του έστειλε προς αυτόν λέγοντας: Τίποτα σε εσένα και στον δίκαιο εκείνον, γιατί πολλά έπαθα σήμερα κατ όνειρο εξαιτίας του. Οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι έπεισαν τους όχλους να ζητήσουν τον Βαραββά και να καταστρέψουν τον Ιησού. Αποκρινόμενος δε ο ηγεμόνας τους είπε: Ποιον θέλετε από τους δύο να σας απολύσω; Αυτοί όμως είπαν· τον Βαραββά. Λέει σε αυτούς ο Πιλάτος· τι λοιπόν θα κάνω με τον Ιησού τον λεγόμενο Χριστό; Του λένε όλοι· ας σταυρωθεί. Ο ηγεμόνας όμως είπε: Τι κακό έκανε λοιπόν; Αλλά εκείνοι ακόμα περισσότερο φώναζαν λέγοντας· ας σταυρωθεί. Αφού είδε ο Πιλάτος ότι τίποτα δεν ωφελεί, αλλά μάλλον γίνεται θόρυβος, αφού πήρε νερό έπλυνε τα χέρια μπροστά στο πλήθος λέγοντας· αθώος είμαι από το αίμα του δίκαιου αυτού· εσείς θα δείτε. Και απαντώντας όλος ο λαός είπε: Το αίμα του επάνω σε εμάς και επάνω στα παιδιά μας. Τότε απέλυσε σ αυτούς τον Βαραββά, ενώ τον Ιησού, αφού τον μαστίγωσε, τον παρέδωσε για να σταυρωθεί. Τότε οι στρατιώτες του ηγεμόνα, αφού πήραν τον Ιησού στο πραιτώριο, μάζεψαν πάνω του όλη τη σπείρα· και αφού τον έγδυσαν, του έβαλαν χλαμύδα κόκκινη, και αφού έπλεξαν στεφάνι από αγκάθια, το έβαλαν πάνω στο κεφάλι του και κάλαμο πάνω στο δεξί του χέρι,

και αφού γονάτισαν μπροστά του, τον κορόιδευαν λέγοντας· χαίρε ο βασιλιάς των Ιουδαίων· και αφού τον έφτυσαν, πήραν τον κάλαμο και τον χτυπούσαν στο κεφάλι του. Και όταν τον εμπαίξανε, του έβγαλαν τη χλαμύδα και τον ντύσανε τα ρούχα του, και τον πήγαν για να τον σταυρώσουν. Βγαίνοντας δε βρήκαν έναν άνθρωπο Κυρηναίο ονόματι Σίμωνα· αυτόν αναγκάσαν να σηκώσει τον σταυρό του. Και αφού ήρθαν σε έναν τόπο που λέγεται Γολγοθάς, ο οποίος λέγεται τόπος του κρανίου, του έδωσαν να πιει ξύδι αναμεμιγμένο με χολή· και αφού το γεύτηκε δεν ήθελε να πιει. Αφού τον σταύρωσαν, μοίρασαν τα ρούχα του ρίχνοντας κλήρο, και καθισμένοι τον φύλαγαν εκεί. Και έβαλαν επάνω από το κεφάλι του την κατηγορία του γραμμένη· αυτός είναι ο Ιησούς ο βασιλιάς των Ιουδαίων. Τότε σταυρώνονται μαζί με αυτόν δύο ληστές, ένας από δεξιά και ένας από αριστερά. Οι που περνούσαν από εκεί τον βλασφημούσαν κουνώντας τα κεφάλια τους και λέγοντας· αυτός που καταστρέφει τον ναό και σε τρεις ημέρες τον χτίζει, σώσε τον εαυτό σου· αν είσαι γιος του Θεού, κατέβα από τον σταυρό. Παρόμοια και οι αρχιερείς κοροϊδεύοντας με τους γραμματείς και πρεσβυτέρους και Φαρισαίους έλεγαν· άλλους έσωσε, τον εαυτό του δεν μπορεί να σώσει· αν είναι βασιλιάς του Ισραήλ, ας κατέβει τώρα από τον σταυρό και θα πιστέψουμε σε αυτόν· έχει εμπιστοσύνη στον Θεό, ας τον λυτρώσει τώρα, αν τον θέλει· είπε γαρ ότι του Θεού είμαι γιος. Το ίδιο και οι ληστές που ήταν σταυρωμένοι μαζί του τον ύβριζαν. Από δε την έκτη ώρα σκότος έγινε επάνω σε όλη τη γη μέχρι την ενάτη ώρα. Γύρω στην ένατη ώρα ο Ιησούς φώναξε με μεγάλη φωνή λέγοντας: Ηλί ηλί, λιμά σαβαχθανί; Αυτό είναι, Θεέ μου Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες; Μερικοί από αυτούς που

στέκονταν εκεί, αφού άκουσαν, έλεγαν ότι αυτός φωνάζει τον Ηλία. Και αμέσως ένας από αυτούς έτρεξε και πήρε ένα σφουγγάρι, το γέμισε με ξύδι και το έβαλε σε ένα καλάμι, και τον έδινε να πιει. Οι υπόλοιποι όμως έλεγαν· άσε να δούμε αν έρχεται ο Ηλίας να τον σώσει. Ο δε Ιησούς, αφού έκραξε πάλι με φωνή μεγάλη, άφησε το πνεύμα. Και ιδού το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο από πάνω μέχρι κάτω, και η γη σείστηκε και οι πέτρες σχίστηκαν, και οι τάφοι άνοιξαν και πολλά σώματα των κοιμημένων αγίων σηκώθηκαν, και βγαίνοντας από τους τάφους, μετά την έγερσή του μπήκαν στην αγία πόλη και εμφανίστηκαν σε πολλούς. Ο δε εκατόνταρχος και αυτοί που ήταν μαζί του φυλάσσοντας τον Ιησού, αφού είδαν τον σεισμό και όσα έγιναν, φοβήθηκαν πολύ λέγοντας· αληθώς υιός Θεού ήταν αυτός. Ήταν δε εκεί και πολλές γυναίκες που παρακολουθούσαν από μακριά, οι οποίες είχαν ακολουθήσει τον Ιησού από τη Γαλιλαία διακονώντας τον· ανάμεσά τους ήταν η Μαρία η Μαγδαληνή, και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και του Ιωσή, και η μητέρα των γιων του Ζεβεδαίου. Το βράδυ δε, αφού έγινε, ήρθε ένας πλούσιος άνθρωπος από την Αριμαθαία, με το όνομα Ιωσήφ, ο οποίος και αυτός ήταν μαθητής του Ιησού· αυτός, αφού πλησίασε τον Πιλάτο, ζήτησε το σώμα του Ιησού. Τότε ο Πιλάτος διέταξε να δοθεί πίσω το σώμα. Και αφού πήρε το σώμα ο Ιωσήφ το τύλιξε σε καθαρό λινό πανί, και το έθεσε στο καινούριο δικό του μνημείο που είχε λαξεύσει στο βράχο, και αφού κύλισε μεγάλη πέτρα στην πόρτα του μνημείου έφυγε. Ήταν δε εκεί η Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, καθισμένες απέναντι από τον τάφο. Την επόμενη μέρα, η οποία είναι μετά την Παρασκευή, συγκεντρώθηκαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι προς τον Πιλάτο λέγοντας: Κύριε,

θυμηθήκαμε ότι εκείνος ο απατεώνας είπε ενώ ακόμα ζούσε, μετά τρεις μέρες εγείρομαι. Διάταξε λοιπόν να ασφαλιστεί ο τάφος μέχρι την τρίτη ημέρα, μήπως έρθοντας οι μαθητές του τη νύχτα τον κλέψουν και πουν στο λαό, σηκώθηκε από τους νεκρούς· και θα είναι η τελευταία πλάνη χειρότερη από την πρώτη. Τους είπε ο Πιλάτος· έχετε φρουρά· πηγαίνετε ασφαλίστε όπως ξέρετε. Αυτοί δε που πήγαν ασφάλισαν τον τάφο σφραγίζοντας την πέτρα με τη φρουρά.

28

Αργά των σαββάτων, που ξημέρωνε προς την πρώτη των σαββάτων, ήρθε η Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία να δουν τον τάφο. Και ιδού έγινε μεγάλος σεισμός· γιατί ένας άγγελος του Κυρίου αφού κατέβηκε από τον ουρανό και πλησίασε, κύλισε την πέτρα από την πόρτα και καθόταν επάνω της. Ήταν δε η εμφάνισή του σαν αστραπή και το ένδυμά του λευκό σαν χιόνι. Από τον φόβο του σείστηκαν οι φρουροί και έγιναν σαν νεκροί. Αποκρινόμενος δε ο αγγελιοφόρος είπε στις γυναίκες· μην φοβάστε εσείς· ξέρω γαρ ότι τον Ιησού τον σταυρωμένο ψάχνετε· δεν είναι εδώ· εγέρθηκε γαρ καθώς είπε. Ελάτε δείτε τον τόπο όπου κείτονταν ο Κύριος. Και γρήγορα αφού πάτε πείτε στους μαθητές του ότι σηκώθηκε από τους νεκρούς, και ιδού σας προπορεύεται στη Γαλιλαία· εκεί θα τον δείτε· ιδού σας είπα. Και αφού βγήκαν γρήγορα από τον τάφο με φόβο και μεγάλη χαρά, έτρεξαν να το αναγγείλουν στους μαθητές του. Καθώς πήγαιναν να αναγγείλουν στους μαθητές του, και ιδού ο Ιησούς τις

συνάντησε λέγοντας· χαίρετε. Αυτές δε που πλησίασαν έπιασαν τα πόδια του και τον προσκύνησαν. Τότε λέγει σε αυτές ο Ιησούς· μη φοβάστε· πηγαίνετε αναγγείλατε στους αδελφούς μου ίνα πάνε στη Γαλιλαία, και εκεί θα με δουν. Ενώ πήγαιναν αυτοί, ιδού μερικοί από τη φρουρά, αφού ήρθαν στην πόλη, ανάγγειλαν στους αρχιερείς όλα όσα έγιναν. Και αφού μαζεύτηκαν με τους πρεσβυτέρους και πήραν συμβούλιο, έδωσαν αρκετά ασημένια νομίσματα στους στρατιώτες λέγοντας· πείτε ότι οι μαθητές του ήρθαν τη νύχτα και τον έκλεψαν ενώ εμείς κοιμόμασταν. Και αν ακουστεί αυτό στον ηγεμόνα, εμείς θα πείσουμε αυτόν και θα σας κάνουμε αμέριμνους. Αυτοί που πήραν τα ασημικά έκαναν όπως τους διδάχθηκαν. Και διαδόθηκε ο λόγος αυτός ανάμεσα στους Ιουδαίους μέχρι σήμερα. Οι έντεκα μαθητές πήγαν στη Γαλιλαία, στο βουνό όπου τους όρισε ο Ιησούς. Και αφού τον είδαν, τον προσκύνησαν, αλλά μερικοί δίστασαν. Και αφού πλησίασε ο Ιησούς μίλησε σε αυτούς λέγοντας· μου δόθηκε κάθε εξουσία στον ουρανό και επάνω στη γη. Αφού πάτε, κάντε μαθητές όλα τα έθνη, βαπτίζοντας αυτούς στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντας αυτούς να τηρούν όλα όσα σας διέταξα· και ιδού εγώ μαζί σας είμαι όλες τις ημέρες μέχρι τη συντέλεια του αιώνα. Αμήν.

Κατά Μάρκον

1

Αρχή του ευαγγελίου Ιησού Χριστού, υιού του Θεού. Όπως έχει γραφτεί στους προφήτες, ιδού εγώ στέλνω τον αγγελιοφόρο μου πριν από το πρόσωπό σου, ο οποίος θα ετοιμάσει τον δρόμο σου μπροστά σου· φωνή κραυγάζοντος στην έρημο, ετοιμάστε τον δρόμο του Κυρίου, κάντε ευθείες τις τρίβους του, έγινε ο Ιωάννης βαπτίζοντας στην έρημο και κηρύττοντας βάπτισμα μετάνοιας για άφεση αμαρτιών. Και βγαινόταν προς αυτόν όλη η Ιουδαία χώρα και οι Ιεροσολυμίτες, και βαπτίζονταν όλοι στον Ιορδάνη ποταμό από αυτόν ομολογώντας τις αμαρτίες τους. Ήταν δε ο Ιωάννης ντυμένος με τρίχες καμήλας και ζώνη δερμάτινη γύρω από τη μέση του, και έτρωγε ακρίδες και άγριο μέλι. Και κήρυττε λέγοντας· έρχεται ο πιο δυνατός από εμένα πίσω από εμένα, του οποίου δεν είμαι ικανός σκύβοντας να λύσω το λουρί των σανδαλιών του. Εγώ μεν σας βάπτισα με νερό, αυτός όμως θα σας βαπτίσει με Άγιο Πνεύμα. Και έγινε σε εκείνες τις ημέρες ήρθε ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και βαπτίστηκε από τον Ιωάννη στον Ιορδάνη. Και αμέσως ανεβαίνοντας από το νερό είδε

να σχίζονται οι ουρανοί και το Πνεύμα σαν περιστέρι να κατεβαίνει επάνω του· και ακούστηκε φωνή από τους ουρανούς· εσύ είσαι ο γιος μου ο αγαπημένος, σε σένα ευαρεστήθηκα. Και αμέσως το Πνεύμα τον εκβάλλει στην έρημο· και ήταν εκεί στην έρημο σαράντα ημέρες πειραζόμενος από τον Σατανά, και ήταν με τα θηρία, και οι άγγελοι τον διακονούσαν. Μετά το να παραδοθεί ο Ιωάννης, ήρθε ο Ιησούς στη Γαλιλαία κηρύσσοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας του Θεού και λέγοντας ότι έχει πληρωθεί ο καιρός και έχει πλησιάσει η βασιλεία του Θεού· μετανοείτε και πιστεύετε στο ευαγγέλιο. Περπατώντας δε παρά τη θάλασσα της Γαλιλαίας είδε τον Σίμωνα και τον Ανδρέα τον αδελφό του Σίμωνα, να ρίχνουν δίχτυ στη θάλασσα· ήταν γαρ ψαράδες· και τους είπε ο Ιησούς· ελάτε πίσω μου, και θα σας κάνω να γίνετε ψαράδες ανθρώπων. Και αμέσως αφήνοντας τα δίχτυα τους τον ακολούθησαν. Και προχωρώντας από εκεί λίγο, είδε τον Ιάκωβο τον γιο του Ζεβεδαίου και τον Ιωάννη τον αδελφό του, και αυτούς στο πλοίο να επιδιορθώνουν τα δίχτυα, και αμέσως τους κάλεσε. Και αφήνοντας τον πατέρα τους Ζεβεδαίο στο πλοίο με τους μισθωτούς, έφυγαν πίσω του. Και μπαίνουν στην Καπερναούμ, και αμέσως το Σάββατο, αφού μπήκε στη συνάθροιση, δίδασκε. Και εκπλήσσονταν με τη διδαχή του· γιατί ήταν διδάσκοντας αυτούς ως να είχε εξουσία, και όχι ως οι γραμματείς. Και ήταν στη συνάθροισή τους ένας άνθρωπος με ακάθαρτο πνεύμα, και φώναξε λέγοντας· εα, τι έχουμε κοινό εμείς και εσύ, Ιησού Ναζαρηνέ; Ήρθες να μας καταστρέψεις; Ξέρω ποιος είσαι, ο Άγιος του Θεού. Και ο Ιησούς τον επέτιμησε λέγοντας· Σιώπησε και βγες από αυτόν. Και αφού τον σπάραξε το ακάθαρτο πνεύμα και αφού έκραξε με μεγάλη φωνή, βγήκε από αυτόν. Και εκπλάχτηκαν όλοι,

ώστε να συζητούν μεταξύ τους λέγοντας· τι είναι αυτό; Ποια είναι η διδασκαλία η καινούργια αυτή, που με εξουσία και στα πνεύματα τα ακάθαρτα διατάζει, και υπακούουν σε αυτόν; Και η φήμη του εξαπλώθηκε αμέσως σε όλη την περιοχή της Γαλιλαίας. Και αμέσως από τη συνάθροιση αφού βγήκαν ήρθαν στο σπίτι του Σίμωνα και του Ανδρέα με τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη. Η πεθερά του Σίμωνα ήταν ξαπλωμένη με πυρετό. Και αμέσως του λένε για αυτήν. Και αφού πλησίασε, τη σήκωσε πιάνοντας το χέρι της, και ο πυρετός την άφησε αμέσως, και άρχισε να τους υπηρετεί. Το βράδυ δε, όταν έδυσε ο ήλιος, έφεραν σε αυτόν όλους τους άρρωστους και τους δαιμονισμένους. Και ήταν η πόλη όλη μαζεμένη προς την πόρτα· και θεράπευσε πολλούς που ήταν άρρωστοι με ποικίλες ασθένειες, και έβγαλε πολλά δαιμόνια, και δεν άφηνε τα δαιμόνια να μιλούν, γιατί ήξεραν ότι αυτός ήταν Χριστός. Και το πρωί, πολύ νωρίς ακόμα στη νύχτα, σηκώθηκε, βγήκε και πήγε σε έρημο τόπο, και εκεί προσευχόταν. Και τον κυνήγησαν ο Σίμων και αυτοί που ήταν μαζί του, και αφού τον βρήκαν του λένε ότι όλοι σε ψάχνουν. Και τους λέγει· ας πάμε στις διπλανές κωμοπόλεις, για να κηρύξω και εκεί· για αυτό γαρ έχω βγει. Και κήρυττε στις συναγωγές τους σε όλη τη Γαλιλαία και έδιωχνε τα δαιμόνια. Και έρχεται προς αυτόν ένας λεπρός παρακαλώντας τον και γονατίζοντας μπροστά του και λέγοντας του ότι αν θέλεις, μπορείς να με καθαρίσεις. Ο Ιησούς, έχοντας σπλάγχνα, απλώνοντας το χέρι άγγιξε αυτόν και του λέει· θέλω, να καθαριστείς. Και αφού το είπε αυτός, αμέσως έφυγε από αυτόν η λέπρα, και καθαρίστηκε. Και αφού τον προειδοποίησε αυστηρά, αμέσως τον έδιωξε και του λέει: πρόσεχε να μην πεις τίποτα σε κανέναν, αλλά πήγαινε δείξε τον εαυτό σου στον ιερέα και

πρόσφερε για τον καθαρισμό σου αυτά που πρόσταξε ο Μωυσής για μαρτυρία σε αυτούς. Και αυτός αφού βγήκε έξω άρχισε να κηρύσσει πολλά και να διαδίδει τον λόγο, ώστε πια αυτός να μην μπορεί φανερά σε πόλη να μπει, αλλά ήταν έξω σε έρημους τόπους· και ερχόντουσαν προς αυτόν από παντού.

2

Και μπήκε πάλι στην Καπερναούμ μετά από μέρες και ακούστηκε ότι είναι στο σπίτι. Και αμέσως μαζεύτηκαν πολλοί, ώστε να μην χωράνε πια ούτε κοντά στην πόρτα· και τους μιλούσε τον λόγο. Και έρχονται προς αυτόν φέροντας έναν παράλυτο, που τον σήκωναν τέσσερις· και μη μπορώντας να πλησιάσουν σε αυτόν εξαιτίας του πλήθους, ξεσκέπασαν τη στέγη εκεί που ήταν, και αφού έσκαψαν κατέβασαν το κρεβάτι, πάνω στο οποίο ο παράλυτος ήταν ξαπλωμένος. Αφού είδε δε ο Ιησούς την πίστη τους λέγει στον παραλυτικό· παιδί, σου έχουν συγχωρηθεί οι αμαρτίες σου. Ήταν δε μερικοί από τους γραμματείς εκεί καθισμένοι και συλλογιζόμενοι στις καρδιές τους· γιατί αυτός έτσι λέει βλασφημίες; Ποιος μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες εκτός από τον ένα Θεό; Και αμέσως αφού αναγνώρισε ο Ιησούς με το πνεύμα του ότι έτσι αυτοί σκέφτονται μέσα τους, τους είπε· γιατί αυτά σκέφτεστε μέσα στις καρδιές σας; Τι είναι πιο εύκολο, να πω στον παραλυτικό, συγχωρήθηκαν οι αμαρτίες σου, ή να πω, σήκω και σήκωσε το κρεβάτι σου και περπάτα; Για να ξέρετε ότι ο γιος του ανθρώπου έχει εξουσία να συγχωρεί αμαρτίες πάνω στη γη, λέει στον παραλυτικό· σε εσένα λέω, σήκω και πάρε το κρεβάτι σου και

πήγαινε στο σπίτι σου. Και σηκώθηκε αμέσως, και αφού πήρε το στρώμα βγήκε μπροστά σε όλους, ώστε όλοι να εκπλήσσονται και να δοξάζουν τον Θεό λέγοντας ότι ποτέ δεν είδαμε κάτι τέτοιο. Και βγήκε πάλι κοντά στη θάλασσα· και όλος ο όχλος ερχόταν προς αυτόν, και τους δίδασκε. Και περνώντας είδε τον Λευί τον του Αλφαίου, καθισμένο στο τελωνείο, και του λέει· ακολούθησέ με. Και σηκώθηκε και τον ακολούθησε. Και έγινε όταν κατέκειτο αυτός στο σπίτι του, και πολλοί τελώνες και αμαρτωλοί κατέκειντο μαζί με τον Ιησού και τους μαθητές του· ήταν γαρ πολλοί, και τον ακολούθησαν. Και οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, αφού τον είδαν να τρώει με τους τελώνες και τους αμαρτωλούς, έλεγαν στους μαθητές του: γιατί τρώει και πίνει με τους τελώνες και τους αμαρτωλούς; Και αφού άκουσε ο Ιησούς λέει σε αυτούς· οι δυνατοί δεν έχουν ανάγκη γιατρού, αλλά αυτοί που είναι άρρωστοι· δεν ήρθα να καλέσω δικαίους, αλλά αμαρτωλούς σε μετάνοια. Και ήταν οι μαθητές του Ιωάννη και των Φαρισαίων να νηστεύουν. Και έρχονται και του λένε· γιατί οι μαθητές του Ιωάννη και οι μαθητές των Φαρισαίων νηστεύουν, αλλά οι δικοί σου μαθητές δεν νηστεύουν; Και είπε σε αυτούς ο Ιησούς· μήπως μπορούν οι γιοι του νυμφώνα, ενώ ο νυμφίος είναι μαζί τους, να νηστεύουν; Όσο χρόνο έχουν τον νυμφίο μαζί τους, δεν μπορούν να νηστεύουν. Θα έρθουν δε μέρες όταν αφαιρεθεί απ αυτούς ο νυμφίος, και τότε θα νηστεύσουν σε εκείνες τις μέρες. Κανείς δεν ράβει μπάλωμα από αμάτσωτο ύφασμα πάνω σε παλιό ρούχο· αλλιώς, παίρνει την πληρότητά του, το καινούριο από το παλιό, και γίνεται χειρότερο σκίσιμο. Και κανείς δεν ρίχνει νέο κρασί σε παλιούς ασκούς· αλλιώς, το νέο κρασί σκίζει τους ασκούς, και το κρασί χύνεται και οι ασκοί χάνονται· αλλά νέο κρασί πρέπει να μπαίνει σε

καινούργιους ασκούς. Και έγινε να περνάει αυτός τα σάββατα μέσα από τα σπαρτά χωράφια, και άρχισαν οι μαθητές του να ανοίγουν δρόμο μαδώντας τα στάχυα. Και οι Φαρισαίοι του έλεγαν· κοίτα τι κάνουν τα Σάββατα αυτό που δεν επιτρέπεται. Και αυτός τους έλεγε· ποτέ δεν διαβάσατε τι έκανε ο Δαβίδ όταν είχε ανάγκη και πείνασε αυτός και αυτοί που ήταν μαζί του; Πώς μπήκε στο σπίτι του Θεού επί Αβιάθαρ του αρχιερέα και έφαγε τους άρτους της προθέσεως, τους οποίους δεν επιτρέπεται να φάνε παρά μόνο οι ιερείς, και έδωσε και σε αυτούς που ήταν μαζί του; Και τους έλεγε· το Σάββατο έγινε για τον άνθρωπο, όχι ο άνθρωπος για το Σάββατο· ώστε ο Υιός του Ανθρώπου είναι κύριος και του Σαββάτου.

3

Και μπήκε πάλι μέσα στη συναγωγή· και ήταν εκεί άνθρωπος που είχε ξεραμένο το χέρι. Και τον παρακολουθούσαν αν το Σάββατο θα τον θεραπεύσει, για να τον κατηγορήσουν. Και λέει στον άνθρωπο που είχε το χέρι ξερό· σήκω στη μέση. Και τους λέει· επιτρέπεται το Σάββατο να κάνεις καλό ή να κάνεις κακό; Να σώσω ψυχή ή να σκοτώσω; Εκείνοι όμως σιωπούσαν. Και αφού κοίταξε γύρω τους με οργή, λυπούμενος βαθιά για τη σκληρότητα της καρδιάς τους, λέει στον άνθρωπο: Άπλωσε το χέρι σου. Και άπλωσε, και αποκαταστάθηκε το χέρι του υγιές σαν το άλλο. Και αφού βγήκαν, οι Φαρισαίοι αμέσως με τους Ηρωδιανούς έκαναν συμβούλιο εναντίον του, ώστε να τον καταστρέψουν. Και ο Ιησούς αποχώρησε με τους μαθητές του προς τη θάλασσα· και πολύ

πλήθος από τη Γαλιλαία τον ακολούθησε, και από την Ιουδαία και από τα Ιεροσόλυμα και από την Ιδουμαία και πέραν του Ιορδάνη και οι γύρω από την Τύρο και τη Σιδώνα, πλήθος πολύ, αφού άκουσαν όσα έκανε, ήρθαν προς αυτόν. Και είπε στους μαθητές του να έχει ένα πλοιάριο έτοιμο για αυτόν εξαιτίας του όχλου, για να μην τον πιέζουν· γιατί θεράπευσε πολλούς, ώστε να πέφτουν πάνω του για να τον αγγίξουν όσοι είχαν μάστιγες· και τα ακάθαρτα πνεύματα, όταν τον έβλεπαν, έπεφταν μπροστά του και φώναζαν λέγοντας ότι συ είσαι ο υιός του Θεού. Και τους επέπληττε πολλά για να μην τον κάνουν φανερό. Και ανεβαίνει στο βουνό, και προσκαλεί αυτούς που ήθελε ο ίδιος, και πήγαν προς αυτόν. Και έκανε δώδεκα, για να είναι μαζί του και για να στέλνει αυτούς να κηρύσσουν και να έχουν εξουσία να θεραπεύουν τις ασθένειες και να διώχνουν τα δαιμόνια· και έβαλε όνομα στον Σίμωνα, Πέτρο, και τον Ιάκωβο τον του Ζεβεδαίου και τον Ιωάννη τον αδελφό του Ιακώβου· και έβαλε σε αυτούς ονόματα Βοανεργές, που σημαίνει γιοι της βροντής· και τον Ανδρέα και τον Φίλιππο και τον Βαρθολομαίο και τον Ματθαίο και τον Θωμά και τον Ιάκωβο τον του Αλφαίου και τον Θαδδαίο και τον Σίμωνα τον Καναναίο και τον Ιούδα Ισκαριώτη, που και παρέδωσε αυτόν. Και έρχονται σε ένα σπίτι· και μαζεύεται πάλι πλήθος, ώστε να μην μπορούν αυτοί ούτε ψωμί να φάνε. Και αφού άκουσαν, οι δικοί του βγήκαν να τον πιάσουν· γιατί έλεγαν ότι είχε χάσει τα λογικά του. Και οι γραμματείς που κατέβηκαν από τα Ιεροσόλυμα έλεγαν ότι έχει τον Βεελζεβούλ, και ότι με τον άρχοντα των δαιμονίων διώχνει τα δαιμόνια. Και αφού τους κάλεσε, τους έλεγε με παραβολές· πώς μπορεί ο Σατανάς να διώξει τον Σατανά; Και εάν μια βασιλεία διαιρεθεί εναντίον του εαυτού της, δεν μπορεί να

σταθεί εκείνη η βασιλεία· και εάν ένα σπίτι διαιρεθεί εναντίον του εαυτού του, δεν μπορεί να σταθεί εκείνο το σπίτι. Και αν ο Σατανάς σηκώθηκε εναντίον του εαυτού του και έχει διαιρεθεί, δεν μπορεί να σταθεί, αλλά έχει τέλος. Κανείς δεν μπορεί να λεηλατήσει τα σκεύη του δυνατού, αφού μπει στο σπίτι του, αν δεν δέσει πρώτα τον δυνατό, και τότε θα λεηλατήσει το σπίτι του. Αληθινά σας λέγω ότι όλα θα συγχωρηθούν στους γιους των ανθρώπων, οι αμαρτίες και οι βλασφημίες όσες εάν βλασφημήσουν· όποιος όμως βλασφημήσει εναντίον του Αγίου Πνεύματος, δεν έχει συγχώρεση στον αιώνα, αλλά είναι ένοχος αιώνιας κρίσης· επειδή έλεγαν, έχει ακάθαρτο πνεύμα. Έρχεται λοιπόν η μητέρα του και οι αδελφοί του, και στεκόμενοι έξω έστειλαν κάποιον προς αυτόν φωνάζοντάς τον. Και καθόταν γύρω του ένας όχλος· του είπαν δε· ιδού η μητέρα σου και οι αδελφοί σου σε ζητούν έξω. Και τους απάντησε λέγοντας· ποια είναι η μητέρα μου ή ποιοι είναι οι αδελφοί μου; Και αφού κοίταξε τριγύρω σε κύκλο τους γύρω από αυτόν καθισμένους, λέει· Ιδού η μητέρα μου και οι αδελφοί μου· διότι όποιος κάνει το θέλημα του Θεού, αυτός είναι αδελφός μου και αδελφή μου και μητέρα.

4

Και πάλιν άρχισε να διδάσκει δίπλα στη θάλασσα· και μαζεύτηκε προς αυτόν πολύς όχλος, ώστε αυτός μπαίνοντας στο πλοίο να καθίσει μέσα στη θάλασσα· και όλος ο όχλος ήταν προς τη θάλασσα πάνω στη γη. Και τους δίδασκε με πολλές παραβολές, και τους έλεγε μέσα στη διδασκαλία του· ακούστε. Ιδού, βγήκε ο

σπορέας για να σπείρει. Και έγινε στο σπέρνειν το μεν έπεσε επάνω στον δρόμο, και ήρθαν τα πουλιά και το κατέφαγαν· και άλλο έπεσε επάνω στο πετρώδες, όπου δεν είχε πολλή γη, και αμέσως ξεφύτρωσε επειδή δεν είχε βάθος γης, του ήλιου δε που ανέτειλε καυματίστηκε, και επειδή δεν είχε ρίζα ξεράθηκε· και άλλο έπεσε στα αγκάθια, και ανέβηκαν τα αγκάθια και το έπνιξαν, και καρπό δεν έδωσε· και άλλο έπεσε στη γη την καλή και έδινε καρπό που ανέβαινε και μεγάλωνε, και έφερε τριάντα και εξήντα και εκατό. Και τους έλεγε· όποιος έχει αυτιά να ακούει ας ακούει. Όταν δε έγινε μόνος, τον ρώτησαν αυτοί που ήταν γύρω του μαζί με τους δώδεκα για την παραβολή. Και τους έλεγε· σε εσάς έχει δοθεί να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού· σε εκείνους όμως που είναι έξω, όλα γίνονται με παραβολές, ώστε βλέποντας να βλέπουν και να μην δουν, και ακούοντας να ακούουν και να μην καταλάβουν, μήπως επιστρέψουν και τους συγχωρεθούν τα αμαρτήματα. Και τους λέγει· δεν ξέρετε αυτή την παραβολή, και πώς θα γνωρίσετε όλες τις παραβολές; Αυτός που σπέρνει τον λόγο σπέρνει. Αυτοί δε είναι αυτοί δίπλα στον δρόμο όπου σπέρνεται ο λόγος, και όταν ακούσουν, αμέσως έρχεται ο Σατανάς και παίρνει τον λόγο τον σπαρμένο στις καρδιές τους. Και αυτοί ομοίως είναι οι επί τα πετρώδη σπειρόμενοι, οι οποίοι όταν ακούσουν τον λόγο, αμέσως με χαρά τον λαμβάνουν, και δεν έχουν ρίζα μέσα τους, αλλά είναι πρόσκαιροι· έπειτα όταν γίνεται θλίψη ή διωγμός εξαιτίας του λόγου, αμέσως σκανδαλίζονται. Και αυτοί είναι οι στις ακάνθες σπαρμένοι, οι που ακούν τον λόγο, και οι μέριμνες του αιώνα αυτού και η απάτη του πλούτου και οι επιθυμίες για τα υπόλοιπα που μπαίνουν πνίγουν τον λόγο, και γίνεται άκαρπος. Και αυτοί είναι οι σπαρμένοι στην καλή γη, οι

οποίοι ακούνε τον λόγο και τον δέχονται, και καρποφορούν σε τριάντα και σε εξήντα και σε εκατό. Και τους έλεγε· μήπως έρχεται ο λύχνος για να μπει κάτω από το μόδιο ή κάτω από την κλίνη; Δεν είναι για να μπει πάνω στη λυχνία; Γιατί δεν υπάρχει κρυφό που να μην αποκαλυφθεί, ούτε έγινε μυστικό παρά μόνο για να έρθει στο φανερό. Αν κάποιος έχει αυτιά να ακούει, ας ακούσει. Και τους έλεγε· βλέπετε τι ακούτε. Με το μέτρο που μετράτε, θα μετρηθεί σε εσάς, και θα προστεθεί σε εσάς που ακούτε. Γιατί όποιος έχει, θα δοθεί σε αυτόν· και όποιος δεν έχει, και αυτό που έχει θα παρθεί από αυτόν. Και έλεγε: έτσι είναι η βασιλεία του Θεού, όπως όταν άνθρωπος ρίξει τον σπόρο στη γη, και κοιμάται και σηκώνεται νύχτα και μέρα, και ο σπόρος βλαστάνει και μεγαλώνει χωρίς να ξέρει αυτός. Γιατί η γη καρποφορεί αυτόματα, πρώτα χορτάρι, έπειτα στάχυ, έπειτα πλήρες σιτάρι στο στάχυ. Όταν δε παραδώσει ο καρπός, αμέσως στέλνει το δρεπάνι, γιατί έχει έρθει ο θερισμός. Και έλεγε: πώς να ομοιώσουμε τη βασιλεία του Θεού; Ή σε ποια παραβολή να την παραβάλουμε; Σαν κόκκο μουστάρδας, ο οποίος όταν σπαρεί επάνω στη γη, είναι μικρότερος από όλα τα σπέρματα που είναι επάνω στη γη· και όταν σπαρεί, ανεβαίνει και γίνεται μεγαλύτερος από όλα τα λαχανικά, και κάνει μεγάλα κλαδιά, ώστε να μπορούν τα πουλιά του ουρανού να φωλιάζουν κάτω από τη σκιά του. Και με τέτοιες πολλές παραβολές τους μιλούσε τον λόγο, όπως μπορούσαν να ακούνε, χωρίς δε παραβολή δεν τους μιλούσε τον λόγο· ιδιαιτέρως όμως στους μαθητές του εξηγούσε τα πάντα. Και τους λέει εκείνη την ημέρα όταν έγινε βράδυ· ας περάσουμε στην απέναντι πλευρά. Και αφήνοντας τον όχλο, παραλαμβάνουν αυτόν ως ήταν στο πλοίο· και άλλα πλοία ήταν μαζί του. Και γίνεται μια μεγάλη

θύελλα ανέμου, και τα κύματα έπεφταν μέσα στο πλοίο, ώστε ήδη αυτό να βυθίζεται. Και ήταν αυτός στην πρύμνη επάνω στο προσκεφάλαιο κοιμισμένος· και τον ξυπνούν και του λένε· δάσκαλε, δεν σε νοιάζει ότι χανόμαστε; Και αφού ξύπνησε, επέπληξε τον άνεμο και είπε στη θάλασσα· σιώπα, φιμώσου. Και σταμάτησε ο άνεμος, και έγινε μεγάλη γαλήνη. Και τους είπε· γιατί είστε τόσο δειλοί; Πώς δεν έχετε πίστη; Και φοβήθηκαν πολύ και έλεγαν μεταξύ τους· ποιος άραγε είναι αυτός, που ακόμα και ο άνεμος και η θάλασσα τον υπακούουν;

5

Και ήρθαν στην απέναντι πλευρά της θάλασσας στη χώρα των Γεργεσηνών. Και όταν αυτός βγήκε από το πλοίο, αμέσως τον συνάντησε από τους τάφους ένας άνθρωπος με ακάθαρτο πνεύμα, ο οποίος είχε την κατοικία του στους τάφους, και ούτε με αλυσίδες κανείς μπορούσε να τον δέσει, επειδή αυτός πολλές φορές με πέδες και αλυσίδες είχε δεθεί, και οι αλυσίδες είχαν σπαστεί από αυτόν και οι πέδες είχαν συντριβεί, και κανείς δεν μπορούσε να τον δαμάσει· και όλη τη νύχτα και την ημέρα στους τάφους και στα βουνά ήταν φωνάζοντας και κόβοντας τον εαυτό του με πέτρες. Όταν είδε τον Ιησού από μακριά έτρεξε και τον προσκύνησε, και αφού φώναξε με δυνατή φωνή λέει· τι θέλεις από εμένα, Ιησού, γιε του Θεού του Υψίστου; Σε ορκίζω στο Θεό, μην με βασανίσεις. Του έλεγε γαρ: Βγες, το ακάθαρτο πνεύμα, από τον άνθρωπο. Και τον ρωτούσε· ποιο είναι το όνομά σου; Και απάντησε λέγοντας· Λεγεώνα είναι το όνομά μου, γιατί πολλοί είμαστε. Και τον

παρακαλούσε πολύ να μην τους στείλει έξω από τη χώρα. Και ήταν εκεί μια μεγάλη αγέλη χοίρων που έβοσκε προς το βουνό, και όλοι οι δαίμονες τον παρακάλεσαν λέγοντας: Στείλε μας στους χοίρους, για να μπούμε μέσα σε αυτούς. Και ο Ιησούς τους επέτρεψε αμέσως. Και αφού βγήκαν έξω, τα ακάθαρτα πνεύματα μπήκαν μέσα στους χοίρους· και η αγέλη όρμησε κάτω από τον γκρεμό μέσα στη θάλασσα· ήταν δε περίπου δύο χιλιάδες· και πνίγονταν μέσα στη θάλασσα. Και αυτοί που τάιζαν τα γουρούνια έφυγαν και το ανήγγειλαν στην πόλη και στα χωράφια· και βγήκαν να δουν τι είναι αυτό που έγινε. Και έρχονται στον Ιησού, και βλέπουν τον δαιμονισμένο να κάθεται ντυμένος και σώφρων, αυτόν που είχε τη λεγεώνα, και φοβήθηκαν. Και διηγήθηκαν σε αυτούς αυτοί που το είχαν δει πώς έγινε στον δαιμονισμένο και για τα γουρούνια. Και άρχισαν να παρακαλούν αυτόν να φύγει από τα όρια τους. Και καθώς αυτός μπαίνει στο πλοίο, τον παρακαλούσε ο δαιμονισμένος για να είναι μαζί του. Και δεν τον άφησε, αλλά του λέει· πήγαινε στο σπίτι σου προς τους δικούς σου και ανάγγειλέ τους όσα ο Κύριος έχει κάνει για σένα και σε ελέησε. Και έφυγε και άρχισε να κηρύσσει στη Δεκάπολη όσα έκανε γι αυτόν ο Ιησούς, και όλοι θαύμαζαν. Και αφού διαπέρασε ο Ιησούς με το πλοίο πάλι στην απέναντι όχθη, μαζεύτηκε πολύς όχλος γύρω του, και ήταν κοντά στη θάλασσα. Και έρχεται ένας από τους αρχισυναγώγους, ονόματι Ιάειρος, και βλέποντάς τον πέφτει στα πόδια του και τον παρακαλούσε πολύ, λέγοντας ότι η κόρη μου είναι πολύ άρρωστη, για να έρθεις να βάλεις πάνω της τα χέρια σου, ώστε να σωθεί και να ζήσει. Και έφυγε μαζί του· και τον ακολουθούσε μεγάλο πλήθος, και τον πίεζαν. Και μια γυναίκα που ήταν σε ροή αίματος δώδεκα χρόνια, και είχε υποφέρει πολλά από

πολλούς γιατρούς και είχε ξοδέψει όλα τα δικά της, και δεν είχε ωφεληθεί καθόλου, αλλά μάλλον είχε γίνει χειρότερα, αφού άκουσε για τον Ιησού, ήρθε στο πλήθος από πίσω και άγγιξε το ρούχο του· γιατί έλεγε μέσα της ότι εάν αγγίξω έστω και τα ρούχα του, θα σωθώ. Και αμέσως στέγνωσε η πηγή του αίματός της, και έμαθε με το σώμα ότι θεραπεύτηκε από τη μάστιγα. Και αμέσως ο Ιησούς, αφού αναγνώρισε μέσα του τη δύναμη που είχε βγει από αυτόν, γύρισε μέσα στο πλήθος και έλεγε· ποιος μου άγγιξε τα ρούχα; Και του έλεγαν οι μαθητές του· βλέπεις τον όχλο που σε πιέζει, και λες ποιος με άγγιξε; Και κοιτούσε γύρω του να δει αυτήν που είχε κάνει αυτό. Η γυναίκα φοβισμένη και τρέμοντας, ξέροντας τι είχε γίνει σε αυτήν, ήρθε και έπεσε μπροστά του και του είπε όλη την αλήθεια. Και της είπε· κόρη, η πίστη σου σε έχει σώσει· πήγαινε σε ειρήνη, και να είσαι υγιής από το μαστίγιό σου. Ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, έρχονται από τον αρχισυνάγωγο λέγοντας ότι η κόρη σου πέθανε· γιατί ακόμα ενοχλείς τον δάσκαλο; Ο δε Ιησούς αμέσως αφού άκουσε τον λόγο που λεγόταν λέει στον αρχισυνάγωγο· μην φοβάσαι, μόνο πίστευε. Και δεν άφησε κανέναν να τον ακολουθήσει παρά μόνο τον Πέτρο και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη τον αδελφό του Ιακώβου. Και έρχεται στο σπίτι του αρχισυνάγωγου, και βλέπει θόρυβο, και ανθρώπους που κλαίνε και αλαλάζουν πολλά, και αφού μπήκε λέει σε αυτούς· γιατί θορυβείστε και κλαίτε; Το παιδί δεν πέθανε, αλλά κοιμάται. Και τον κορόιδευαν. Και αφού έβγαλε έξω όλους, παίρνει μαζί του τον πατέρα του παιδιού και τη μητέρα και αυτούς που ήταν μαζί του, και μπαίνει εκεί όπου ήταν το παιδί ξαπλωμένο, και αφού έπιασε το χέρι του παιδιού της λέει: ταλιθά, κούμι· που είναι μεταφρασμένο, το κοριτσάκι, σε σένα λέω, σήκω. Και αμέσως

σηκώθηκε το κοριτσάκι και περπατούσε· ήταν γαρ δώδεκα ετών. Και εκπλάγηκαν πάρα πολύ. Και τους διέταξε αυστηρά ώστε κανείς να μην μάθει αυτό· και είπε να δοθεί σε αυτήν να φάει.

6

Και έφυγε από εκεί και ήρθε στην πατρίδα του· και τον ακολουθούν οι μαθητές του. Και όταν έγινε Σάββατο άρχισε στη συναγωγή να διδάσκει, και πολλοί ακούοντας εκπλήσσονταν λέγοντας, Από πού έχει αυτός αυτά; Και ποια είναι η σοφία που δόθηκε σε αυτόν, και τέτοιες δυνάμεις γίνονται μέσω των χεριών του; Δεν είναι αυτός ο τεχνίτης, ο γιος της Μαρίας, και αδελφός του Ιακώβου και του Ιωσή και του Ιούδα και του Σίμωνος; Και δεν είναι οι αδελφές του εδώ μαζί μας; Και σκανδαλίζονταν με αυτόν. Έλεγε δε σε αυτούς ο Ιησούς ότι δεν είναι προφήτης άτιμος εκτός από την πατρίδα του και τους συγγενείς του και το σπίτι του. Και δεν μπορούσε εκεί να κάνει καμία δύναμη, εκτός από λίγους αρρώστους που βάζοντας τα χέρια (του) θεράπευσε. Και θαύμαζε εξαιτίας της απιστίας τους. Και περιόδευε τα χωριά ολόγυρα διδάσκοντας. Και προσκαλείται τους δώδεκα, και άρχισε να τους στέλνει δύο δύο, και τους έδινε εξουσία επί των ακάθαρτων πνευμάτων, και τους παράγγειλε να μην πάρουν τίποτα για το δρόμο εκτός από ραβδί μόνο, ούτε πήρα, ούτε ψωμί, ούτε χαλκό στη ζώνη, αλλά να φορούν σανδάλια, και να μην φορούν δύο χιτώνες. Και τους έλεγε· όπου κι αν μπείτε σε σπίτι, εκεί μείνετε μέχρι να φύγετε από εκεί· και όσοι δεν σας δεχτούν ούτε σας ακούσουν, φεύγοντας από εκεί τινάξτε τη σκόνη από κάτω από τα

πόδια σας σε μαρτυρία εναντίον τους· αληθινά σας λέω, πιο ανεκτό θα είναι για τα Σόδομα ή τα Γόμορρα τη μέρα της κρίσης παρά για εκείνη την πόλη. Και αφού βγήκαν κήρυτταν για να μετανοήσουν, και πολλά δαιμόνια έδιωχναν, και άλειφαν με λάδι πολλούς αρρώστους και τους θεράπευαν. Και άκουσε ο βασιλιάς Ηρώδης· φανερό γαρ έγινε το όνομα του· και έλεγε ότι ο Ιωάννης ο βαπτιστής εγέρθηκε από τους νεκρούς, και γι αυτό ενεργούν οι δυνάμεις σε αυτόν. Άλλοι έλεγαν ότι είναι ο Ηλίας· άλλοι δε έλεγαν ότι είναι προφήτης σαν έναν από τους προφήτες. Αφού άκουσε ο Ηρώδης είπε ότι αυτόν που εγώ αποκεφάλισα, τον Ιωάννη, αυτός είναι· αυτός σηκώθηκε από τους νεκρούς. Ο ίδιος γαρ ο Ηρώδης, αφού έστειλε, έπιασε τον Ιωάννη και τον έδεσε σε φυλακή εξαιτίας της Ηρωδιάδας, της γυναίκας του Φιλίππου, του αδελφού του, γιατί αυτήν παντρεύτηκε. Γιατί ο Ιωάννης έλεγε στον Ηρώδη ότι δεν σου επιτρέπεται να έχεις τη γυναίκα του αδελφού σου. Η δε Ηρωδιάδα κρατούσε κακία εναντίον του και ήθελε να τον σκοτώσει, και δεν μπορούσε· γιατί ο Ηρώδης φοβόταν τον Ιωάννη, ξέροντας ότι ήταν άνδρας δίκαιος και άγιος, και τον προστάτευε, και όταν τον άκουε πολλά έκανε και με ευχαρίστηση τον άκουε. Και όταν έγινε μια ευνοϊκή ημέρα, όταν ο Ηρώδης έκανε δείπνο για τα γενέθλιά του στους μεγιστάνες του και στους χιλιάρχους και στους πρώτους της Γαλιλαίας, και όταν μπήκε η κόρη της Ηρωδιάδας και χόρεψε και άρεσε στον Ηρώδη και σε αυτούς που ήταν ξαπλωμένοι μαζί του στο τραπέζι, είπε ο βασιλιάς στο κορίτσι· ζήτησέ μου ό,τι θέλεις, και θα σου δώσω. Και ορκίστηκε σε αυτήν ότι ό,τι αν με ζητήσεις θα σου δώσω, μέχρι το μισό του βασιλείου μου. Αυτή που βγήκε έξω είπε στη μητέρα της· τι να ζητήσω; Αυτή είπε: Το κεφάλι του Ιωάννη του Βαπτιστή. Και

αφού μπήκε αμέσως με βιασύνη προς τον βασιλιά ζήτησε λέγοντας· θέλω να μου δώσεις αμέσως σε πιάτο το κεφάλι του Ιωάννη του Βαπτιστή. Και έχοντας γίνει πολύ λυπημένος ο βασιλιάς, εξαιτίας των όρκων και αυτών που ήταν ξαπλωμένοι μαζί δεν ήθελε να την απορρίψει. Και αμέσως ο βασιλιάς στέλνοντας έναν δήμιο διέταξε να φερθεί το κεφάλι του. Και αφού έφυγε, αποκεφάλισε αυτόν στη φυλακή, και έφερε το κεφάλι του σε πιάτο και το έδωσε στο κορίτσι, και το κορίτσι το έδωσε στη μητέρα της. Και αφού άκουσαν, οι μαθητές του ήρθαν και σήκωσαν το πτώμα του, και το έβαλαν σε τάφο. Και συναγόντανε οι απόστολοι προς τον Ιησού, και του ανάγγειλαν όλα, και όσα έκαναν και όσα δίδαξαν. Και τους είπε· ελάτε εσείς οι ίδιοι ιδιαιτέρως σε έρημο τόπο, και ξεκουραστείτε λίγο· γιατί ήταν πολλοί αυτοί που ερχόντουσαν και αυτοί που πήγαιναν, και ούτε να φάνε δεν είχαν ευκαιρία. Και έφυγαν σε ένα έρημο τόπο με πλοίο μόνοι τους. Και είδαν αυτούς να φεύγουν, και πολλοί τους αναγνώρισαν, και πεζοί από όλες τις πόλεις έτρεξαν μαζί εκεί και τους πρόλαβαν και συγκεντρώθηκαν κοντά του. Και βγαίνοντας ο Ιησούς είδε πολύ πλήθος και σπλαχνίστηκε γι αυτούς, γιατί ήταν σαν πρόβατα που δεν είχαν ποιμένα, και άρχισε να τους διδάσκει πολλά πράγματα. Και ήδη αφού πέρασε πολλή ώρα, πλησιάζοντας σε αυτόν οι μαθητές του λένε ότι έρημος είναι ο τόπος και ήδη είναι αργά· άφησέ τους να φύγουν, ώστε πηγαίνοντας στους γύρω αγρούς και χωριά να αγοράσουν για τον εαυτό τους ψωμιά· γιατί δεν έχουν τι να φάνε. Αυτός όμως απαντώντας τους είπε· δώστε τους εσείς να φάνε. Και του λένε· να πάμε να αγοράσουμε ψωμιά διακοσίων δηναρίων και να τους δώσουμε να φάνε; Αυτός τους λέει· πόσα ψωμιά έχετε; Πηγαίνετε και δείτε. Και αφού έμαθαν

λένε· πέντε, και δύο ψάρια. Και τους διέταξε να ξαπλώσουν όλους κατά ομάδες επάνω στο πράσινο χορτάρι. Και κάθισαν σε ομάδες ομάδες ανά εκατό και ανά πενήντα. Και αφού πήρε τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, κοιτάζοντας προς τον ουρανό, ευλόγησε και έσπασε τα ψωμιά και τα έδινε στους μαθητές για να τα βάλουν μπροστά τους, και τα δύο ψάρια τα μοίρασε σε όλους. Και έφαγαν όλοι και χόρτασαν, και σήκωσαν δώδεκα καλάθια γεμάτα από κομμάτια, και από τα ψάρια. Και αυτοί που έφαγαν τα ψωμιά ήταν πέντε χιλιάδες άνδρες. Και αμέσως ανάγκασε τους μαθητές του να μπουν στο πλοίο και να προχωρήσουν στην απέναντι πλευρά προς τη Βηθσαϊδά, μέχρι αυτός να απολύσει το πλήθος· και αφού αποχαιρέτησε αυτούς πήγε στο βουνό να προσευχηθεί. Και όταν έγινε βράδυ ήταν το πλοίο στη μέση της θάλασσας, και αυτός μόνος στη στεριά. Και αφού είδε αυτούς να βασανίζονται στο κωπηλατείν· ήταν γαρ ο άνεμος εναντίος σε αυτούς· και περί την τέταρτη φυλακή της νύχτας έρχεται προς αυτούς περπατώντας επί της θάλασσας, και ήθελε να τους παρέλθει. Αυτοί που τον είδαν να περπατάει επάνω στη θάλασσα νόμισαν ότι είναι φάντασμα, και φώναξαν· όλοι γαρ τον είδαν και ταράχτηκαν. Και αμέσως μίλησε μαζί τους και τους λέει· θαρρείτε, εγώ είμαι, μην φοβάστε. Και ανέβηκε στο πλοίο προς αυτούς, και σταμάτησε ο άνεμος· και πάρα πολύ μέσα τους εκπλήσσονταν και θαύμαζαν. Γιατί δεν κατάλαβαν για τα ψωμιά, αλλά η καρδιά τους ήταν σκληρυμένη. Και αφού διέσχισαν πήγαν στη γη Γεννησαρέτ και αράξανε. Και όταν βγήκαν αυτοί από το πλοίο, αμέσως αφού τον αναγνώρισαν έτρεξαν γύρω σε όλη εκείνη την περιοχή και άρχισαν να μεταφέρουν τους άρρωστους πάνω σε κρεβάτια όπου άκουγαν ότι είναι εκεί· και όπου έμπαινε σε χωριά ή πόλεις ή

χωράφια, στις αγορές έβαζαν τους ασθενείς και τον παρακαλούσαν ώστε να αγγίξουν έστω και το κρόσσι του ρούχου του· και όσοι τον άγγιζαν, σώζονταν.

7

Και συναγόντανε προς αυτόν οι Φαρισαίοι και μερικοί από τους γραμματείς έχοντας έλθει από τα Ιεροσόλυμα· και έχοντας δει μερικούς από τους μαθητές του με κοινά χέρια, αυτό είναι άνιπτα, τρώγοντας ψωμιά, μέμφθηκαν· γιατί οι Φαρισαίοι και όλοι οι Ιουδαίοι, εάν δεν νίψουν με πυγμή τα χέρια, δεν τρώνε, κρατώντας την παράδοση των πρεσβυτέρων· και από αγορά, εάν δεν βαπτιστούν, δεν τρώνε· και άλλα πολλά είναι που παρέλαβαν να κρατούν, βαπτίσματα ποτηριών και ξεστών και χάλκινων και κλινών· έπειτα ρωτούν αυτόν οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς· γιατί δεν περπατούν οι μαθητές σου κατά την παράδοση των πρεσβυτέρων, αλλά με άνιπτα χέρια τρώνε τον άρτο; Και αποκρινόμενος τους είπε ότι καλά προφήτευσε ο Ησαΐας για εσάς τους υποκριτές, όπως έχει γραφτεί· αυτός ο λαός με τα χείλη του με τιμά, αλλά η καρδιά τους μακριά απέχει από εμένα· μάταια δε με σέβονται, διδάσκοντας ως διδασκαλίες εντολές ανθρώπων. Αφήνοντας γαρ την εντολή του Θεού, κρατάτε την παράδοση των ανθρώπων, βαπτίσματα ξεστών και ποτηριών, και άλλα παρόμοια τέτοια πολλά κάνετε. Και τους έλεγε: Καλά αθετείτε την εντολή του Θεού για να τηρήσετε τη δική σας παράδοση. Ο Μωυσής γαρ είπε· τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου· και ο κακολογών πατέρα ή μητέρα ας πεθάνει· υμείς δε λέγετε· εάν πει άνθρωπος

στον πατέρα ή στην μητέρα, κορβάν, που είναι δώρο, αυτό από το οποίο θα ωφεληθείς από εμένα, και δεν αφίνετε πια αυτόν να κάνει τίποτα για τον πατέρα του ή την μητέρα του, ακυρώνοντας τον λόγο του Θεού με την παράδοσή σας που παραδώσατε· και πολλά παρόμοια τέτοια πράγματα κάνετε. Και αφού κάλεσε όλο τον όχλο, τους έλεγε· ακούστε με όλοι και καταλάβετε. Δεν υπάρχει τίποτα από έξω του ανθρώπου που μπαίνει μέσα σε αυτόν που μπορεί να τον μολύνει, αλλά αυτά που βγαίνουν είναι που μολύνουν τον άνθρωπο. Και όταν μπήκε στο σπίτι από το πλήθος, τον ρωτούσαν οι μαθητές του για την παραβολή. Και τους λέει· έτσι και εσείς χωρίς κατανόηση είστε; Δεν καταλαβαίνετε ακόμα ότι όλο αυτό που μπαίνει από έξω μέσα στον άνθρωπο δεν μπορεί να τον μολύνει; Ότι δεν μπαίνει στην καρδιά του, αλλά στην κοιλιά, και βγαίνει στο αποχωρητήριο, καθαρίζοντας όλα τα φαγητά. Έλεγε δε ότι αυτό που βγαίνει από τον άνθρωπο, εκείνο κοινώνει τον άνθρωπο. Από μέσα γαρ από την καρδιά των ανθρώπων οι σκέψεις οι κακές βγαίνουν, μοιχείες, πορνείες, φόνοι, κλοπές, πλεονεξίες, πονηρίες, δόλος, ασέλγεια, μάτι πονηρό, βλασφημία, υπερηφάνεια, αφροσύνη· όλα αυτά τα πονηρά από μέσα βγαίνουν και μολύνουν τον άνθρωπο. Και από εκεί σηκώθηκε και πήγε στα σύνορα της Τύρου και της Σιδώνας. Και αφού μπήκε σε ένα σπίτι δεν ήθελε να το μάθει κανένας, και δεν μπόρεσε να περάσει απαρατήρητος. Γιατί μια γυναίκα αφού άκουσε για αυτόν, της οποίας το κοριτσάκι της είχε ακάθαρτο πνεύμα, αφού ήρθε έπεσε στα πόδια του· η γυναίκα δε ήταν Ελληνίδα, Συροφοινίκισσα στο γένος· και τον ρωτούσε να διώξει το δαιμόνιο από την κόρη της. Ο Ιησούς της είπε· άφησε πρώτα να χορτάσουν τα παιδιά· γιατί δεν είναι καλό να πάρεις το ψωμί των παιδιών και να το

πετάξεις στα σκυλάκια. Και αυτή απάντησε και του λέει· ναι, Κύριε· και τα σκυλάκια κάτω από το τραπέζι τρώνε από τα ψίχουλα των παιδιών. Και της είπε· εξαιτίας αυτού του λόγου πήγαινε· έχει βγει το δαιμόνιο από την κόρη σου. Και αφού πήγε στο σπίτι της, βρήκε το παιδί ξαπλωμένο στο κρεβάτι και το δαιμόνιο να έχει φύγει. Και πάλιν αφού βγήκε από τα όρια της Τύρου και της Σιδώνας ήρθε προς τη θάλασσα της Γαλιλαίας ανάμεσα στα όρια της Δεκάπολης. Και φέρνουν σε αυτόν έναν κωφό που μιλάει με δυσκολία και τον παρακαλούν να βάλει το χέρι του πάνω του. Και αφού τον πήρε στην άκρη από το πλήθος ιδιαίτερα, έβαλε τα δάχτυλά του στα αυτιά του, και αφού έφτυσε άγγιξε τη γλώσσα του, και αφού κοίταξε προς τον ουρανό στέναξε και του λέει: Εφφαθά, που σημαίνει ανοίξου. Και αμέσως ανοίχτηκαν τα αυτιά του και λύθηκε ο δεσμός της γλώσσας του, και μιλούσε σωστά. Και τους διέταξε ώστε να μην πουν σε κανέναν· όσο δε αυτός τους διέταζε, τόσο περισσότερο κήρυτταν. Και υπερβολικά εκπλήσσονταν λέγοντας· όλα τα έχει κάνει καλά· και κάνει τους κωφούς να ακούνε και τους βουβούς να μιλούν.

8

Σε εκείνες τις μέρες πάλι που ήταν πολύ πλήθος και δεν είχαν τι να φάνε, αφού κάλεσε ο Ιησούς τους μαθητές του τους λέει· σπλαχνίζομαι για το πλήθος, γιατί ήδη τρεις μέρες μένουν μαζί μου και δεν έχουν τι να φάνε· και αν στείλω αυτούς νηστικούς στο σπίτι τους, θα λιποθυμήσουν στο δρόμο· μερικοί γαρ από αυτούς από μακριά έχουν έρθει. Και του απάντησαν οι μαθητές του· από

πού θα μπορέσει κάποιος να χορτάσει αυτούς εδώ με ψωμιά σε ερημία; Και τους ρωτούσε· πόσα ψωμιά έχετε; Αυτοί δε είπαν: Επτά. Και παράγγειλε στο πλήθος να ξαπλώσει πάνω στη γη· και αφού πήρε τους επτά άρτους, ευχαρίστησε, έσπασε και τους έδινε στους μαθητές του για να τους σερβίρουν· και σέρβιραν στο πλήθος. Και είχαν λίγα ψαράκια· και αυτά, αφού τα ευλόγησε, είπε να παραθέσουν και αυτά. Και έφαγαν και χόρτασαν, και σήκωσαν περισσεύματα θραυσμάτων επτά καλάθια. Ήταν δε περίπου τετρακισχίλιοι, και τους απέλυσε. Και αφού μπήκε αμέσως στο πλοίο με τους μαθητές του ήρθε στα μέρη της Δαλμανουθά. Και βγήκαν οι Φαρισαίοι και άρχισαν να συζητούν μαζί του, ζητώντας από αυτόν σημείο από τον ουρανό, δοκιμάζοντάς τον. Και αναστενάζοντας στο πνεύμα του λέει· γιατί η γενιά αυτή ζητάει σημείο; Αμήν σας λέγω, αν θα δοθεί σημάδι σε αυτή τη γενεά. Και αφήνοντάς τους στο πλοίο έφυγε πάλι. Και ξέχασαν να πάρουν ψωμιά, και εκτός από ένα ψωμί δεν είχαν μαζί τους στο πλοίο. Και τους διέταζε λέγοντας· βλέπετε, προσέχετε το προζύμι των Φαρισαίων και το προζύμι του Ηρώδη. Και συλλογίζονταν μεταξύ τους λέγοντας ότι δεν έχουμε ψωμιά. Και γνωρίζοντάς το, ο Ιησούς τους λέει: Γιατί συλλογίζεστε ότι δεν έχετε ψωμιά; Δεν καταλαβαίνετε ακόμα ούτε καταλαβαίνετε; Έχετε ἀκόμα πεπωρωμένη την καρδιά σας; Έχοντας μάτια δεν βλέπετε, και έχοντας αυτιά δεν ακούτε; Και δεν θυμάστε; Όταν έσπασα τους πέντε άρτους για τους πέντε χιλιάδες, πόσα καλάθια γεμάτα με κομμάτια σηκώσατε; Του λένε· δώδεκα. Όταν δε τους επτά για τους τετρακισχίλιους, πόσα σπυρίδια γεμάτα κομμάτια σηκώσατε; Κι αυτοί είπαν· επτά. Και τους έλεγε· ακόμα δεν καταλαβαίνετε; Και έρχεται στη Βηθσαϊδά. Και φέρνουν σε αυτόν έναν τυφλό και

τον παρακαλούν να τον αγγίξει. Και αφού έπιασε το χέρι του τυφλού, τον οδήγησε έξω από το χωριό, και αφού έφτυσε στα μάτια του, αφού έβαλε τα χέρια του πάνω του, τον ρωτούσε αν βλέπει κάτι. Και αφού κοίταξε πάνω, έλεγε· Βλέπω τους ανθρώπους σαν δέντρα που περπατούν. Τότε πάλι έβαλε τα χέρια επάνω στα μάτια του και τον έκανε να κοιτάξει επάνω, και αποκαταστάθηκε, και έβλεπε καθαρά όλους. Και τον έστειλε στο σπίτι του λέγοντας· μήτε στο χωριό να μπεις μήτε να πεις σε κανέναν στο χωριό. Και βγήκε ο Ιησούς και οι μαθητές του στα χωριά της Καισάρειας του Φιλίππου, και στον δρόμο ρωτούσε τους μαθητές του λέγοντάς τους: Ποιον με λένε οι άνθρωποι ότι είμαι; Αυτοί δε απάντησαν: Ιωάννη τον Βαπτιστή, και άλλοι τον Ηλία, άλλοι δε έναν από τους προφήτες. Και αυτός τους λέει: Εσείς όμως ποιον λέτε ότι είμαι; Αποκρινόμενος δε ο Πέτρος του λέει: εσύ είσαι ο Χριστός. Και τους επέτιμησε για να μην πουν σε κανέναν για αυτόν. Και άρχισε να τους διδάσκει ότι είναι αναγκαίο ο υιός του ανθρώπου να πάθει πολλά, και να απορριφθεί από τους πρεσβυτέρους και τους αρχιερείς και τους γραμματείς, και να σκοτωθεί, και μετά από τρεις ημέρες να αναστηθεί· και μιλούσε τον λόγο με παρρησία. Και αφού τον πήρε ο Πέτρος άρχισε να τον επιτιμά. Και γυρίζοντας και βλέποντας τους μαθητές του, επέπληξε τον Πέτρο λέγοντας: Πήγαινε πίσω μου, Σατανά, γιατί δεν σκέφτεσαι τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. Και αφού κάλεσε το πλήθος μαζί με τους μαθητές του, τους είπε: Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας αρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει τον σταυρό του, και ας με ακολουθήσει. Γιατί όποιος θέλει να σώσει την ψυχή του, θα την χάσει· αλλά όποιος χάσει τη δική του ψυχή εξαιτίας εμένα και του ευαγγελίου, αυτός θα την σώσει. Τι γαρ θα

ωφελήσει έναν άνθρωπο αν κερδίσει τον κόσμο όλο, και χάσει την ψυχή του; Ή τι θα δώσει άνθρωπος σαν αντάλλαγμα της ψυχής του; Γιατί όποιος ντραπεί εμένα και τα δικά μου λόγια σε αυτή τη γενιά τη μοιχαλίδα και αμαρτωλή, και ο Υιός του Ανθρώπου θα ντραπεί αυτόν όταν έρθει στη δόξα του Πατέρα του με τους αγίους αγγέλους.

9

Και τους έλεγε· αληθινά σας λέγω ότι υπάρχουν μερικοί από αυτούς που στέκονται εδώ, οι οποίοι δεν θα γευτούν θάνατο μέχρι να δουν τη βασιλεία του Θεού να έχει έρθει με δύναμη. Και μετά έξι ημέρες παίρνει ο Ιησούς τον Πέτρο και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη και τους ανεβάζει σε ένα ψηλό βουνό ιδιαίτερα μόνους· και μεταμορφώθηκε μπροστά τους, και τα ρούχα του έγιναν λαμπερά, πολύ λευκά σαν χιόνι, όπως κανένας λευκαντής στη γη δεν μπορεί να τα λευκάνει έτσι. Και φάνηκε σε αυτούς ο Ηλίας με τον Μωυσή, και μιλούσαν μαζί με τον Ιησού. Και αποκρινόμενος ο Πέτρος λέει στον Ιησού: Ραββί, καλό είναι να είμαστε εμείς εδώ, και ας κάνουμε τρεις σκηνές, μία για εσένα και μία για τον Μωυσή και μία για τον Ηλία. Διότι δεν ήξερε τι να πει· ήταν γαρ έκφοβοι. Και έγινε ένα σύννεφο που τους σκίαζε, και ήρθε μια φωνή από το σύννεφο που έλεγε· αυτός είναι ο γιος μου ο αγαπημένος· αυτόν ακούτε. Και ξαφνικά κοιτάζοντας γύρω δεν είδαν πια κανέναν, αλλά μόνο τον Ιησού μαζί τους. Καθώς κατέβαιναν από το βουνό, τους διέταξε να μην διηγηθούν σε κανέναν αυτά που είδαν, παρά μόνο όταν ο Υιός του Ανθρώπου αναστηθεί από τους νεκρούς. Και

κράτησαν τον λόγο, συζητώντας μεταξύ τους τι σημαίνει το να αναστηθεί κανείς από τους νεκρούς. Και τον ρωτούσαν λέγοντας ότι λένε οι γραμματείς ότι ο Ηλίας πρέπει να έρθει πρώτα. Και αποκρινόμενος τους είπε: Ο Ηλίας μεν ερχόμενος πρώτα αποκαθιστά τα πάντα· και πώς έχει γραφτεί για τον Υιό του Ανθρώπου ότι πρέπει να πάθει πολλά και να περιφρονηθεί; Αλλά σας λέγω ότι και ο Ηλίας έχει έρθει, και του έκαναν όσα ήθελαν, καθώς έχει γραφτεί για αυτόν. Και αφού ήρθε προς τους μαθητές, είδε πολύ όχλο γύρω τους, και γραμματείς να συζητούν μαζί τους. Και αμέσως όλος ο όχλος, αφού τον είδε, εκπλάγηκε πολύ, και τρέχοντας προς αυτόν τον χαιρετούσε. Και ρώτησε τους γραμματείς: Τι συζητάτε μεταξύ σας; Και απαντώντας ένας από το πλήθος είπε: Δάσκαλε, έφερα τον γιο μου σε εσένα, που έχει άλαλο πνεύμα. Και όπου αν τον καταλάβει, τον ξεσκίζει, και αφρίζει και τρίζει τα δόντια του, και ξεραίνεται· και είπα στους μαθητές σου να το διώξουν, και δεν μπόρεσαν. Και απαντώντας του λέει· ω γενιά άπιστη, έως πότε θα είμαι μαζί σας; Μέχρι πότε θα σας ανεχτώ; Φέρτε τον σε μένα. Και τον έφεραν σ αυτόν. Και μόλις τον είδε, αμέσως το πνεύμα τον σπάραξε, και αφού έπεσε στη γη, κυλιόταν αφρίζοντας. Και ρώτησε τον πατέρα του: Πόσος χρόνος είναι από τότε που του συνέβη αυτό; Κι αυτός είπε: Από παιδί. Και πολλές φορές τον έριξε και στη φωτιά και στα νερά, για να τον καταστρέψει· αλλά αν μπορείς κάτι, βοήθησέ μας, έχοντας σπλάχνα για μας. Ο Ιησούς του είπε: Το αν μπορείς να πιστέψεις - όλα είναι δυνατά σε αυτόν που πιστεύει. Και αμέσως ο πατέρας του παιδιού φώναξε με δάκρυα και έλεγε: Πιστεύω, Κύριε· βοήθησε την απιστία μου. Έχοντας δει δε ο Ιησούς ότι μαζευόταν όχλος, επέπληξε το πνεύμα το ακάθαρτο λέγοντας σε αυτό· το

πνεύμα το άλαλο και κωφό, εγώ σου διατάζω, βγες από αυτόν και μην ξαναμπείς σε αυτόν. Και αφού φώναξε και τον σπάραξε πολύ, βγήκε, και έγινε σαν νεκρός, ώστε πολλοί να λένε ότι πέθανε. Ο δε Ιησούς, αφού τον έπιασε από το χέρι, τον σήκωσε, και αυτός σηκώθηκε. Και αφού μπήκε αυτός μέσα στο σπίτι, οι μαθητές του τον ρωτούσαν ιδιαιτέρως, γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να το διώξουμε. Και τους είπε· αυτό το είδος δεν μπορεί να βγει με κανέναν τρόπο παρά μόνο με προσευχή και νηστεία. Και από εκεί αφού βγήκαν περνούσαν μέσα από τη Γαλιλαία, και δεν ήθελε να μάθει κάποιος· δίδασκε γαρ τους μαθητές του και τους έλεγε ότι ο γιος του ανθρώπου παραδίδεται σε χέρια ανθρώπων, και θα τον σκοτώσουν, και αφού σκοτωθεί την τρίτη μέρα θα αναστηθεί. Αυτοί όμως αγνοούσαν το ρήμα, και φοβούνταν να τον ερωτήσουν. Και ήρθε στην Καπερναούμ· και αφού βρέθηκε στο σπίτι ρωτούσε αυτούς· τι συζητούσατε μεταξύ σας στον δρόμο; Αυτοί όμως σιωπούσαν· γιατί μιλούσαν μεταξύ τους στον δρόμο για το ποιος είναι μεγαλύτερος. Και αφού κάθισε, φώναξε τους δώδεκα και τους λέει· αν κάποιος θέλει να είναι πρώτος, θα είναι τελευταίος από όλους και υπηρέτης όλων. Και αφού πήρε ένα παιδί το έστησε στη μέση τους, και αφού το αγκάλιασε τους είπε· όποιος δεχτεί ένα από τα τέτοια παιδιά στο όνομά μου, εμένα δέχεται· και όποιος δεχτεί εμένα, δεν δέχεται εμένα, αλλά αυτόν που με έστειλε. Απάντησε σε αυτόν ο Ιωάννης λέγοντας· δάσκαλε, είδαμε κάποιον στο όνομά σου να διώχνει δαιμόνια, ο οποίος δεν μας ακολουθεί, και τον εμποδίσαμε, γιατί δεν μας ακολουθεί. Ο δε Ιησούς είπε: Μην τον κωλύετε· κανείς γαρ δεν είναι που θα κάνει δύναμη στο όνομά μου και θα μπορέσει γρήγορα να με κακολογήσει. Γιατί όποιος δεν είναι εναντίον σας, είναι υπέρ σας. Γιατί όποιος σας

δώσει να πιείτε ένα ποτήρι νερό στο όνομά μου, επειδή είστε του Χριστού, αληθινά σας λέω, δεν θα χάσει την ανταμοιβή του. Και όποιος σκανδαλίσει έναν από αυτούς τους μικρούς που πιστεύουν σε μένα, καλύτερο θα ήταν για αυτόν αν του είχε τοποθετηθεί μυλόπετρα γύρω από το λαιμό του και είχε ριφθεί στη θάλασσα. Και εάν σε σκανδαλίζει το χέρι σου, κόψε το· καλό για σένα είναι ανάπηρος στη ζωή να μπεις, ή έχοντας τα δύο χέρια να πας στη γέεννα, στη φωτιά την άσβεστη, όπου το σκουλήκι τους δεν πεθαίνει και η φωτιά δεν σβήνεται. Και αν το πόδι σου σε κάνει να σκοντάψεις, κόψε το· καλό για σένα είναι να μπεις στη ζωή κουτσός, ή έχοντας τα δύο πόδια να ριχτείς στη γέεννα, στη φωτιά την άσβεστη, όπου το σκουλήκι τους δεν πεθαίνει και η φωτιά δεν σβήνει. Και αν το μάτι σου σε κάνει να σκοντάψεις, βγάλε το· καλό για σένα είναι να μπεις μονόφθαλμος στη βασιλεία του Θεού, ή έχοντας τα δύο μάτια να πας στη γέεννα της φωτιάς, όπου το σκουλήκι τους δεν πεθαίνει και η φωτιά δεν σβήνει. Διότι κάθε με φωτιά θα αλατιστεί, και κάθε θυσία με αλάτι θα αλατιστεί. Καλό το αλάτι· αν δε το αλάτι γίνει άνοστο, με τι θα το αρτύσετε; Έχετε μέσα σας αλάτι και ειρηνεύετε μεταξύ σας.

10

Και από εκεί, αφού σηκώθηκε, έρχεται στα σύνορα της Ιουδαίας μέσω του πέραν του Ιορδάνη, και πάλι όχλοι συμπορεύονται προς αυτόν, και όπως είχε συνηθίσει, πάλι τους δίδασκε. Και αφού πλησίασαν οι Φαρισαίοι τον ρωτούσαν αν επιτρέπεται σε άνδρα να απολύσει γυναίκα, δοκιμάζοντάς τον. Αυτός δε αποκρινόμενος

τους είπε· τι σας εντείλατο ο Μωυσής; Αυτοί δε είπαν: Ο Μωυσής επέτρεψε να γράψει κανείς βιβλίο διαζυγίου και να απολύσει. Και αποκρινόμενος ο Ιησούς τους είπε· εξαιτίας της σκληροκαρδίας σας σας έγραψε την εντολή αυτή· από δε την αρχή της δημιουργίας αρσενικό και θηλυκό τους έκανε ο Θεός· εξαιτίας αυτού θα αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα του και την μητέρα, και θα προσκολληθεί στην γυναίκα του, και θα είναι οι δύο μία σάρκα. Ώστε δεν είναι πια δύο, αλλά μία σάρκα· αυτό λοιπόν που ο Θεός ένωσε, άνθρωπος να μην χωρίζει. Και στο σπίτι πάλι οι μαθητές για αυτό τον ρωτούσαν, και λέει σε αυτούς· όποιος διώξει τη γυναίκα του και παντρευτεί άλλη, μοιχεύει εναντίον της· και εάν μια γυναίκα αφού διώξει τον άντρα της παντρευτεί άλλον, μοιχεύει. Και του έφεραν παιδιά, για να τα αγγίξει· οι μαθητές όμως επέπληττταν αυτούς που τα έφεραν. Αφού είδε δε ο Ιησούς αγανάκτησε και είπε σε αυτούς: Αφήστε τα παιδιά να έρχονται προς εμένα, και μην τα εμποδίζετε· διότι των τέτοιων είναι η βασιλεία του Θεού. Αληθινά σας λέγω, όποιος δεν δεχτεί τη βασιλεία του Θεού ως παιδί, δεν θα μπει σε αυτήν. Και αγκαλιάζοντάς τα, τα ευλογούσε βάζοντας τα χέρια επάνω τους. Και καθώς αυτός έβγαινε στον δρόμο, ένας έτρεξε προς αυτόν και γονάτισε μπροστά του και τον ρωτούσε· καλέ δάσκαλε, τι να κάνω για να κληρονομήσω αιώνια ζωή; Ο Ιησούς του είπε· γιατί με λες καλό; Κανείς δεν είναι καλός εκτός από έναν, τον Θεό. Τις εντολές ξέρεις: μην μοιχεύσεις, μην φονεύσεις, μην κλέψεις, μην ψευδομαρτυρήσεις, μην αποστερήσεις, τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου. Και αποκρινόμενος του είπε· δάσκαλε, αυτά όλα τα έχω φυλάξει από τη νεότητά μου. Ο δε Ιησούς κοιτάζοντάς τον, τον αγάπησε και του είπε: ένα σου λείπει. Αν θέλεις να είσαι

τέλειος, πήγαινε, όσα έχεις πούλησέ τα και δώσε τα στους φτωχούς, και θα έχεις θησαυρό στον ουρανό, και έλα ακολούθησέ με, αφού σηκώσεις τον σταυρό σου Αυτός δε, αφού σκοτείνιασε στο λόγο, έφυγε λυπημένος· γιατί είχε πολλά κτήματα. Και αφού κοίταξε γύρω του ο Ιησούς λέει στους μαθητές του· πόσο δύσκολα αυτοί που έχουν τα χρήματα θα μπουν στη βασιλεία του Θεού, οι δε μαθητές ήταν έκπληκτοι με τα λόγια του. Ο δε Ιησούς πάλι αποκρινόμενος λέει σε αυτούς· παιδιά, πώς δύσκολο είναι για αυτούς που έχουν εμπιστοσύνη στα χρήματα να μπουν στη βασιλεία του Θεού· πιο εύκολο είναι μια καμήλα να περάσει από την τρύπα μιας βελόνας παρά ένας πλούσιος να μπει στη βασιλεία του Θεού. Αυτοί δε υπερβολικά εκπλήσσονταν λέγοντας στους εαυτούς τους· και ποιος μπορεί να σωθεί; Αφού κοίταξε αυτούς ο Ιησούς λέει· με τους ανθρώπους αδύνατο, αλλά όχι με τον Θεό· γιατί όλα είναι δυνατά με τον Θεό. Άρχισε ο Πέτρος να του λέει· ιδού εμείς αφήσαμε τα πάντα και σε ακολουθήσαμε. Αποκρινόμενος δε ο Ιησούς είπε· αμήν σας λέγω, κανείς δεν είναι που άφησε σπίτι ή αδελφούς ή αδελφές ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή χωράφια εξαιτίας εμού και εξαιτίας του ευαγγελίου, που να μην πάρει εκατονταπλάσια τώρα στον καιρό αυτόν σπίτια και αδελφούς και αδελφές και πατέρα και μητέρα και παιδιά και χωράφια με διωγμούς, και στον αιώνα τον ερχόμενο ζωή αιώνια. Πολλοί όμως θα είναι πρώτοι τελευταίοι και τελευταίοι πρώτοι. Ήταν δε στον δρόμο ανεβαίνοντας προς τα Ιεροσόλυμα, και ο Ιησούς προπορευόταν μπροστά τους, και εκπλήσσονταν, και αυτοί που ακολουθούσαν φοβούνταν. Και αφού πήρε πάλι τους δώδεκα μαζί του, άρχισε να τους λέει τα μέλλοντα να του συμβούν, ότι ιδού ανεβαίνουμε στα Ιεροσόλυμα και ο γιος

του ανθρώπου θα παραδοθεί στους αρχιερείς και γραμματείς, και θα τον καταδικάσουν σε θάνατο και θα τον παραδώσουν στα έθνη, και θα τον εμπαίξουν και θα τον μαστιγώσουν και θα τον φτύσουν και θα τον σκοτώσουν, και την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί. Και πλησιάζουν σε αυτόν ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, γιοι του Ζεβεδαίου, λέγοντας: Δάσκαλε, θέλουμε, ό,τι κι αν ζητήσουμε, να το κάνεις για μας. Και αυτός τους είπε· τι θέλετε να κάνω για εσάς; Αυτοί δε του είπαν· δώσε μας να καθίσουμε ένας στα δεξιά σου και ένας στ αριστερά σου στη δόξα σου. Ο Ιησούς τους είπε· δεν ξέρετε τι ζητάτε. Μπορείτε να πιείτε το ποτήριο που εγώ πίνω, και με το βάπτισμα που εγώ βαπτίζομαι να βαπτιστείτε; Αυτοί όμως του είπαν· μπορούμε. Ο δε Ιησούς τους είπε· το μεν ποτήρι που εγώ πίνω θα το πιείτε, και το βάπτισμα που εγώ βαπτίζομαι θα βαπτιστείτε· το δε να καθίσετε από δεξιά μου και από αριστερά δεν είναι δικό μου να δώσω, αλλά για αυτούς που έχει ετοιμαστεί. Και αφού άκουσαν οι δέκα, άρχισαν να αγανακτούν για τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη. Ο δε Ιησούς αφού τους κάλεσε, λέει σε αυτούς: ξέρετε ότι αυτοί που φαίνονται να κυβερνούν τα έθνη εξουσιάζουν πάνω τους και οι μεγάλοι τους ασκούν εξουσία πάνω τους. Όχι έτσι όμως θα είναι ανάμεσά σας, αλλά όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας, θα είναι υπηρέτης σας, και όποιος θέλει να γίνει πρώτος ανάμεσά σας, θα είναι δούλος όλων. Και γιατί ο γιος του ανθρώπου δεν ήρθε να τον υπηρετήσουν, αλλά να υπηρετήσει, και να δώσει την ψυχή του λύτρο αντί για πολλούς. Και έρχονται στην Ιεριχώ. Και καθώς αυτός έβγαινε από την Ιεριχώ με τους μαθητές του και ένα μεγάλο πλήθος, ο γιος του Τιμαίου, ο Βαρτίμαιος, τυφλός, καθόταν δίπλα στον δρόμο ζητιανεύοντας. Και αφού άκουσε ότι ήταν ο Ιησούς ο Ναζωραίος,

άρχισε να κραυγάζει και να λέει· υιέ του Δαβίδ, Ιησού, ελέησέ με. Και πολλοί τον επέπληττταν για να σιωπήσει, αλλά αυτός πολύ περισσότερο φώναζε: Υιέ του Δαβίδ, ελέησέ με. Και σταθείς ο Ιησούς είπε· φωνάξτε τον· και φωνάζουν τον τυφλό λέγοντας του· θάρρος, σήκω· σε φωνάζει. Και αφού πέταξε το ρούχο του, σηκώθηκε και ήρθε προς τον Ιησού. Και απαντώντας του λέει ο Ιησούς· τι θέλεις να σου κάνω; Ο τυφλός του είπε: Ραββουνί, για να ξαναβλέψω. Και ο Ιησούς του είπε· πήγαινε, η πίστη σου σε έσωσε. Και αμέσως ανέβλεψε και ακολουθούσε τον Ιησού στον δρόμο.

11

Και όταν πλησιάζουν στην Ιερουσαλήμ, στη Βηθσφαγή και Βηθανία προς το Όρος των Ελαιών, στέλνει δύο από τους μαθητές του και τους λέει· πηγαίνετε στο χωριό που είναι απέναντί σας, και αμέσως μπαίνοντας σε αυτό θα βρείτε πουλάρι δεμένο, επάνω στο οποίο κανένας άνθρωπος δεν έχει καθίσει· λύστε το και φέρτε το. Και αν κάποιος σας πει: Γιατί κάνετε αυτό; Πείτε ότι ο Κύριος έχει ανάγκη από αυτόν, και αμέσως τον στέλνει πίσω εδώ. Έφυγαν και βρήκαν τον πώλο δεμένο προς την πόρτα έξω στο δρόμο, και τον λύνουν. Και μερικοί από αυτούς που στέκονταν εκεί τους έλεγαν· τι κάνετε που λύνετε τον πώλο; Αυτοί δε τους είπαν όπως ακριβώς πρόσταξε ο Ιησούς, και τους άφησαν. Και έφεραν τον πώλο στον Ιησού και έβαλαν πάνω του τα ρούχα τους, και κάθισε πάνω του. Πολλοί άπλωσαν τα ρούχα τους στον δρόμο, και άλλοι έκοβαν κλαδιά από τα δέντρα και τα άπλωναν στον δρόμο. Και αυτοί που προπορεύονταν και αυτοί που ακολουθούσαν φώναζαν λέγοντας:

Ωσαννά, ευλογημένος αυτός που έρχεται στο όνομα του Κυρίου. Ευλογημένη η ερχόμενη βασιλεία στο όνομα του Κυρίου του πατέρα μας Δαβίδ· ωσαννά στα ύψιστα. Και μπήκε στα Ιεροσόλυμα ο Ιησούς και στο ιερό· και αφού κοίταξε γύρω όλα, επειδή ήταν ήδη βραδινή ώρα, βγήκε για τη Βηθανία με τους δώδεκα. Και την επόμενη μέρα αφού βγήκαν αυτοί από τη Βηθανία πείνασε· και αφού είδε μια συκιά από μακριά που είχε φύλλα, ήρθε να δει μήπως θα βρει κάτι σε αυτή· και αφού ήρθε κοντά σε αυτή τίποτα δεν βρήκε παρά μόνο φύλλα· γιατί δεν ήταν καιρός για σύκα. Και αποκρινόμενος της είπε· Ποτέ πια από σένα για πάντα κανείς καρπό να μην φάει. Και άκουγαν οι μαθητές του. Και έρχονται πάλι στα Ιεροσόλυμα· και αφού μπήκε ο Ιησούς στο ιερό άρχισε να διώχνει αυτούς που πουλούσαν και αυτούς που αγόραζαν στο ιερό, και ανέτρεψε τα τραπέζια των ανταλλακτών χρημάτων και τις καρέκλες αυτών που πουλούσαν τα περιστέρια, και δεν άφηνε κανέναν να κουβαλήσει σκεύος μέσα από το ιερό, και δίδασκε λέγοντάς τους· δεν έχει γραφτεί ότι το σπίτι μου θα κληθεί σπίτι προσευχής για όλα τα έθνη; Εσείς όμως τον κάνατε σπήλαιο ληστών. Και άκουσαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι και οι αρχιερείς, και έψαχναν πώς να τον καταστρέψουν· τον φοβόντουσαν γαρ, γιατί όλος ο όχλος εκπλησσόταν με τη διδαχή του. Και όταν έγινε αργά, πήγαινε έξω από την πόλη. Και περνώντας το πρωί, είδαν τη συκιά ξεραμένη από τις ρίζες. Και αφού θυμήθηκε ο Πέτρος του λέει· ραββί, κοίτα η συκιά που κατάρασες έχει ξεραθεί. Και απαντώντας ο Ιησούς τους λέει: Έχετε πίστη στον Θεό. Αληθινά γαρ σας λέγω ότι όποιος αν πει στο βουνό αυτό, σηκώσου και ρίξου μέσα στη θάλασσα, και δεν αμφιβάλλει μέσα στην καρδιά του, αλλά θα πιστέψει ότι αυτά που

λέει γίνονται, θα γίνει σε αυτόν ό,τι αν πει. Για αυτό σας λέγω, όλα όσα ζητάτε προσευχόμενοι, πιστεύετε ότι τα λαμβάνετε, και θα είναι δικά σας. Και όταν στέκετε προσευχόμενοι, συγχωρείτε αν κάτι έχετε εναντίον κάποιου, ώστε και ο πατέρας σας ο στους ουρανούς να συγχωρέσει σε εσάς τα παραπτώματά σας. Αν όμως εσείς δεν συγχωρείτε, ούτε ο πατέρας σας θα συγχωρήσει τα παραπτώματά σας. Και έρχονται πάλι στα Ιεροσόλυμα· και ενώ αυτός περπατούσε στο ιερό, έρχονται προς αυτόν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι και του λένε· με ποια εξουσία κάνεις αυτά; Ή ποιος σου έδωκε την εξουσία αυτή για να κάνεις αυτά; Ο δε Ιησούς αποκρινόμενος τους είπε· θα σας ρωτήσω κι εγώ ένα λόγο, και απαντήστε μου, και θα σας πω με ποια εξουσία κάνω αυτά. Το βάπτισμα του Ιωάννη ήταν από τον ουρανό ή από ανθρώπους; Απαντήστε μου. Και σκέφτονταν μέσα τους λέγοντας: Εάν πούμε, από τον ουρανό, θα πει: Γιατί λοιπόν δεν τον πιστέψατε; Αλλά ας πούμε, από ανθρώπους; Φοβόντουσαν τον λαό· όλοι γαρ θεωρούσαν τον Ιωάννη προφήτη. Και αποκρινόμενοι λένε στον Ιησού: Δεν ξέρουμε. Και ο Ιησούς αποκρινόμενος τους λέει· ούτε εγώ σας λέω με ποια εξουσία αυτά κάνω.

12

Και άρχισε να τους λέει με παραβολές· ένας άνθρωπος φύτεψε αμπελώνα και έβαλε τριγύρω φράχτη και έσκαψε πατητήρι και έχτισε πύργο, και τον νοίκιασε σε αγρότες και έφυγε στο εξωτερικό. Και έστειλε προς τους γεωργούς την κατάλληλη στιγμή

έναν δούλο, για να λάβει από τους γεωργούς από τον καρπό του αμπελώνα. Και αφού τον πήραν, τον έδειραν και τον έστειλαν με άδεια χέρια. Και πάλιν έστειλε σε αυτούς άλλον δούλο· και εκείνον αφού τον λιθοβόλησαν τον χτύπησαν στο κεφάλι και τον έστειλαν πίσω ατιμωμένο. Και πάλιν έστειλε έναν άλλον· και εκείνον τον σκότωσαν, και πολλούς άλλους, μερικούς τους δέρνοντας, μερικούς τους σκοτώνοντας. Ακόμα λοιπόν, έχοντας έναν γιο, τον αγαπημένο του, έστειλε και αυτόν τελευταίο προς αυτούς λέγοντας ότι θα σεβαστούν τον γιο μου. Εκείνοι οι αγρότες, αφού τον είδαν να έρχεται, είπαν μεταξύ τους ότι αυτός είναι ο κληρονόμος· ελάτε να τον σκοτώσουμε, και η κληρονομία θα είναι δική μας. Και αφού τον πήραν, τον σκότωσαν και τον έβγαλαν έξω από τον αμπελώνα. Τι λοιπόν θα κάνει ο κύριος του αμπελώνα; Θα έρθει και θα καταστρέψει αυτούς τους αγρότες, και θα δώσει τον αμπελώνα σε άλλους. Ούτε αυτή τη γραφή διαβάσατε, ο λίθος τον οποίο απέρριψαν οι οικοδόμοι, αυτός έγινε κεφαλή γωνίας· από τον Κύριο έγινε αυτή, και είναι θαυμαστή στα μάτια μας; Και ζητούσαν να τον πιάσουν, και φοβήθηκαν τον όχλο· γνώριζαν γαρ ότι σε αυτούς την παραβολή είπε. Και αφήνοντάς τον έφυγαν. Και στέλνουν προς αυτόν μερικούς από τους Φαρισαίους και από τους Ηρωδιανούς για να τον παγιδεύσουν με λόγια. Αυτοί που ήρθαν του λένε· δάσκαλε, ξέρουμε ότι είσαι αληθινός και δεν σε νοιάζει για κανέναν· γιατί δεν κοιτάς το πρόσωπο των ανθρώπων, αλλά διδάσκεις με αλήθεια τον δρόμο του Θεού. Είπαν λοιπόν σε μας· επιτρέπεται να δώσουμε φόρο στον Καίσαρα ή όχι; Να δώσουμε ή να μην δώσουμε; Αυτός όμως, γνωρίζοντας την υποκρισία τους, τους είπε: Γιατί με δοκιμάζετε; Φέρτε μου ένα δηνάριο για να δω. Και αυτοί έφεραν. Και τους λέει· τίνος είναι αυτή η εικόνα και η

επιγραφή; Κι αυτοί είπαν: Του Καίσαρα. Και αποκρινόμενος ο Ιησούς τους είπε· δώστε πίσω τα του Καίσαρα στον Καίσαρα και τα του Θεού στον Θεό· και θαύμασαν για αυτόν. Και έρχονται Σαδδουκαίοι προς αυτόν, οι οποίοι λένε ότι δεν υπάρχει ανάσταση, και τον ρωτούσαν λέγοντας· διδάσκαλε, ο Μωυσής μας έγραψε ότι εάν κάποιου ο αδελφός πεθάνει και αφήσει γυναίκα, και δεν αφήσει παιδιά, ώστε να πάρει ο αδελφός του τη γυναίκα του και να αναστήσει απογόνους στον αδελφό του. Επτά λοιπόν αδελφοί ήταν. Και ο πρώτος πήρε γυναίκα, και πεθαίνοντας δεν άφησε σπέρμα. Και ο δεύτερος την πήρε, και πέθανε, και ούτε αυτός δεν άφησε σπέρμα. Και ο τρίτος το ίδιο. Και την πήραν οι επτά, και δεν άφησαν σπέρμα. Τελευταία από όλους πέθανε και η γυναίκα. Στην ανάσταση λοιπόν, όταν αναστηθούν, ποιου από αυτούς θα είναι γυναίκα; Γιατί και οι επτά την είχαν για γυναίκα. Και απαντώντας ο Ιησούς τους είπε· δεν πλανάστε εξαιτίας αυτού, επειδή δεν γνωρίζετε τις γραφές ούτε τη δύναμη του Θεού; Όταν γαρ από τους νεκρούς αναστηθούν, ούτε παντρεύονται ούτε παντρεύονται, αλλά είναι ως αγγελιοφόροι οι στους ουρανούς. Σχετικά με τους νεκρούς ότι εγείρονται, δεν διαβάσατε στο βιβλίο του Μωυσή, στο επεισόδιο του βάτου πώς είπε σε αυτόν ο Θεός λέγοντας, εγώ ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; Δεν είναι ο Θεός των νεκρών, αλλά των ζώντων· εσείς λοιπόν πολύ πλανιέστε. Και αφού πλησίασε ένας από τους γραμματείς, αφού άκουσε αυτούς να συζητούν, αφού είδε ότι τους απάντησε καλά, τον ρώτησε· ποια είναι η πρώτη απ όλες εντολή; Ο δε Ιησούς απάντησε σε αυτόν ότι η πρώτη από όλες εντολή είναι: άκουσε, Ισραήλ, ο Κύριος ο Θεός μας, Κύριος ένας είναι· και θα αγαπήσεις τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου και

από όλη την ψυχή σου και από όλο το μυαλό σου και από όλη τη δύναμή σου. Αυτή είναι η πρώτη εντολή. Και η δεύτερη παρόμοια, αυτή· θα αγαπήσεις τον πλησίον σου ως τον εαυτό σου. Δεν υπάρχει άλλη εντολή μεγαλύτερη από αυτές. Και του είπε ο γραμματέας· καλά, δάσκαλε, επί αλήθειας είπες ότι ένας είναι και δεν είναι άλλος εκτός από αυτόν· και το να αγαπάς αυτόν από όλη την καρδία και από όλη τη σύνεση και από όλη την ψυχή και από όλη την ισχύ, και το να αγαπάς τον πλησίον ως τον εαυτό σου είναι περισσότερο από όλα τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες. Και ο Ιησούς βλέποντας ότι απάντησε συνετά, του είπε· δεν είσαι μακριά από τη βασιλεία του Θεού· και κανείς δεν τολμούσε πια να τον ρωτήσει. Και απαντώντας ο Ιησούς έλεγε διδάσκοντας στο ναό· πώς λένε οι γραμματείς ότι ο Χριστός είναι γιος Δαβίδ; Ο ίδιος γαρ ο Δαβίδ είπε εν Πνεύματι Αγίω: λέγει ο Κύριος στον Κύριό μου, κάθισε από δεξιά μου έως ότου θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιο των ποδιών σου. Ο ίδιος ο Δαβίδ λοιπόν τον λέει Κύριο· και πώς είναι γιος του; Και το μεγάλο πλήθος τον άκουγε με ευχαρίστηση. Και τους έλεγε στη διδασκαλία του· προσέχετε τους γραμματείς που θέλουν να περπατούν με στολές και χαιρετισμούς στις αγορές και πρώτες θέσεις στις συναγωγές και πρώτες θέσεις στα δείπνα. Αυτοί που καταβροχθίζουν τα σπίτια των χηρών και με πρόφαση κάνουν μακρές προσευχές, θα λάβουν περισσότερη καταδίκη. Και αφού κάθισε ο Ιησούς απέναντι του θησαυροφυλακίου παρατηρούσε πώς ο όχλος έριχνε χαλκό στο θησαυροφυλάκιο. Και πολλοί πλούσιοι έβαλαν πολλά· και ερχόμενη μια φτωχή χήρα έβαλε δύο λεπτά, που είναι ένας κοδράντης. Και αφού κάλεσε τους μαθητές του τους είπε· αληθινά σας λέγω ότι η χήρα η φτωχή αυτή έβαλε περισσότερο από όλους όσοι έβαλαν στο

θησαυροφυλάκιο· όλοι γαρ από την περίσσεια τους έβαλαν· αυτή όμως από την έλλειψή της όλα όσα είχε έβαλε, όλη τη ζωή της.

13

Και καθώς αυτός έβγαινε από το ναό, του λέει ένας από τους μαθητές του· δάσκαλε, κοίτα τι είδους πέτρες και τι είδους κτίρια. Και ο Ιησούς απαντώντας του είπε: Βλέπεις αυτά τα μεγάλα κτίρια; Δεν θα αφεθεί εδώ πέτρα πάνω σε πέτρα που δεν θα κατεδαφιστεί. Και καθώς καθόταν αυτός στο βουνό των ελαιών απέναντι από το ναό, τον ρωτούσαν ιδιαιτέρως ο Πέτρος και ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης και ο Ανδρέας· πες μας πότε θα γίνουν αυτά, και ποιο είναι το σημάδι όταν πρόκειται να ολοκληρωθούν όλα αυτά; Ο Ιησούς όμως αποκρινόμενος άρχισε να λέει σε αυτούς: Προσέχετε μην σας παραπλανήσει κάποιος. Πολλοί γαρ θα έρθουν στο όνομά μου λέγοντας ότι εγώ είμαι, και θα πλανήσουν πολλούς. Όταν δε ακούσετε για πολέμους και φήμες πολέμων, μην ταράζεσθε· πρέπει γαρ να γίνουν, αλλά δεν είναι ακόμα το τέλος. Θα σηκωθεί γαρ έθνος εναντίον έθνους και βασιλεία εναντίον βασιλείας, και θα είναι σεισμοί σε διάφορα μέρη, και θα είναι πείνες και ταραχές. Αυτά είναι οι αρχές των ωδίνων. Βλέπετε δε εσείς τους εαυτούς σας. Θα σας παραδώσουν γαρ σε συμβούλια και στις συναγωγές τους θα δαρθείτε, και μπροστά σε ηγεμόνες και βασιλείς θα σταθείτε εξαιτίας μου για μαρτυρία σε αυτούς. Και σε όλα τα έθνη πρέπει πρώτα να κηρυχθεί το ευαγγέλιο. Όταν σας οδηγήσουν παραδίδοντάς σας, μην ανησυχείτε εκ των προτέρων τι να πείτε, ούτε μελετάτε, αλλά

ό,τι σας δοθεί σε εκείνη την ώρα, αυτό να λέτε· γιατί δεν είστε εσείς που μιλάτε, αλλά το Άγιο Πνεύμα. Θα παραδώσει δε αδελφός τον αδελφό του στο θάνατο και πατέρας το παιδί του, και θα επαναστήσουν παιδιά εναντίον των γονέων τους και θα τους θανατώσουν. Και θα είστε μισημένοι από όλους εξαιτίας του ονόματός μου· αυτός όμως που υπομένει μέχρι το τέλος, αυτός θα σωθεί. Όταν δε δείτε το βδέλυγμα της ερήμωσης που ειπώθηκε από τον Δανιήλ τον προφήτη να στέκεται όπου δεν πρέπει, ο αναγνώστης ας καταλάβει, τότε αυτοί που είναι στην Ιουδαία ας φύγουν στα βουνά, και αυτός που είναι πάνω στο δώμα ας μην κατέβει στο σπίτι ούτε ας μπει να πάρει κάτι από το σπίτι του, και αυτός που είναι στο χωράφι ας μην γυρίσει πίσω να πάρει το ρούχο του. Αλλοίμονο δε στις έγκυες και στις που θηλάζουν σε εκείνες τις ημέρες. Προσεύχεστε λοιπόν ώστε να μην γίνει η φυγή σας το χειμώνα. Θα είναι γαρ οι ημέρες εκείνες θλίψη, όποια δεν έχει γίνει τέτοια από αρχής της κτίσεως την οποία έκτισε ο Θεός μέχρι τώρα και ου μη γίνει. Και αν δεν κόβωνε ο Κύριος τις ημέρες, δεν θα σωζόταν καμία σάρκα· αλλά εξαιτίας των εκλεκτών που εξέλεξε, έκοψε τις ημέρες. Και τότε αν κάποιος σας πει, ιδού εδώ ο Χριστός, ιδού εκεί, μην πιστεύετε. Θα εγερθούν γαρ ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες και θα δώσουν σημεία και τέρατα για να αποπλανήσουν, αν είναι δυνατόν, ακόμα και τους εκλεκτούς. Εσείς όμως να προσέχετε· ιδού σας τα έχω πει όλα από πριν. Αλλά σε εκείνες τις μέρες, μετά τη θλίψη εκείνη, ο ήλιος θα σκοτιστεί, και η σελήνη δεν θα δώσει το φως της, και τα αστέρια θα είναι να πέφτουν από τον ουρανό, και οι δυνάμεις που είναι στους ουρανούς θα σαλευτούν. Και τότε θα δουν τον Υιό του Ανθρώπου να έρχεται σε σύννεφα με μεγάλη δύναμη και δόξα. Και τότε θα

στείλει τους αγγέλους του και θα συγκεντρώσει τους εκλεκτούς του από τους τέσσερις ανέμους, από άκρο της γης μέχρι άκρο του ουρανού. Και από τη συκιά μάθετε την παραβολή. Όταν ο κλάδος της γίνεται ήδη απαλός και βγάζει τα φύλλα, ξέρετε ότι το καλοκαίρι είναι κοντά· έτσι και εσείς, όταν δείτε αυτά να γίνονται, ξέρετε ότι είναι κοντά στις πόρτες. Αληθινά σας λέγω ότι δεν θα περάσει η γενιά αυτή μέχρι να γίνουν όλα αυτά. Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, αλλά τα λόγια μου δεν θα παρέλθουν ποτέ. Για αυτή την ημέρα εκείνη ή την ώρα κανείς δεν ξέρει, ούτε οι άγγελοι στον ουρανό, ούτε ο γιος, παρά μόνο ο πατέρας. Βλέπετε, αγρυπνείτε και προσεύχεσθε· δεν ξέρετε γαρ πότε είναι η ώρα. Σαν άνθρωπος που πήγε μακριά από το σπίτι, αφήνοντας το σπίτι του, και δίνοντας στους δούλους του την εξουσία, και σε καθέναν τη δουλειά του, και στον θυρωρό διέταξε να αγρυπνεί. Να είστε σε εγρήγορση λοιπόν· δεν ξέρετε γαρ πότε ο κύριος του σπιτιού έρχεται, αργά ή μεσάνυχτα ή στο λαλητό του κόκορα ή το πρωί· μήπως έρθει ξαφνικά και σας βρει να κοιμάστε. Αυτά που σας λέγω, τα λέγω σε όλους· να είστε σε εγρήγορση.

14

Ήταν δε το Πάσχα και τα άζυμα μετά από δύο ημέρες. Και έψαχναν οι αρχιερείς και οι γραμματείς πώς, αφού τον πιάσουν με δόλο, να τον σκοτώσουν. Έλεγαν δε όχι κατά τη διάρκεια της εορτής, μήπως γίνει θόρυβος του λαού. Και ενώ αυτός ήταν στη Βηθανία στο σπίτι του Σίμωνα του λεπρού, καθώς αυτός ήταν ξαπλωμένος ήρθε μια γυναίκα που είχε ένα αλάβαστρο δοχείο με

μύρο από νάρδο γνήσιο πολύτιμο, και έσπασε το αλάβαστρο δοχείο και το έχυσε πάνω στο κεφάλι του. Ήταν δε μερικοί που αγανακτούσαν και έλεγαν μεταξύ τους· γιατί έγινε αυτή η σπατάλη του μύρου; Μπορούσε γαρ αυτό το μύρο να πουληθεί πάνω από τριακόσια δηνάρια και να δοθεί στους φτωχούς, και ήταν αγανακτισμένοι μαζί της. Ο Ιησούς είπε· αφήστε την· γιατί της προκαλείτε κόπους; Καλό έργο έκανε σε μένα. Πάντοτε γαρ τους φτωχούς έχετε μαζί σας, και όταν θέλετε μπορείτε να τους κάνετε καλό· εμένα όμως δεν με έχετε πάντοτε. Αυτό που είχε αυτή το έκανε· προέλαβε να αλείψει το σώμα μου για τον ενταφιασμό. Αληθινά σας λέγω, όπου αν κηρυχθεί το ευαγγέλιο αυτό σε όλο τον κόσμο, και αυτό που έκανε αυτή θα ειπωθεί σε μνημόσυνο της. Και ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ένας από τους δώδεκα, πήγε στους αρχιερείς για να τον παραδώσει. Αυτοί δε αφού άκουσαν χάρηκαν, και υποσχέθηκαν σε αυτόν να του δώσουν αργύρια, και εκείνος εζητούσε πως ευκαίρως να τον παραδώσει. Και την πρώτη ημέρα των αζύμων, όταν το πάσχα έθυαν, του λένε οι μαθητές του· πού θέλεις να πάμε να ετοιμάσουμε για να φας το πάσχα; Και στέλνει δύο από τους μαθητές του και τους λέει· πηγαίνετε στην πόλη, και θα σας συναντήσει ένας άνθρωπος που κουβαλάει κανάτι νερού· ακολουθήστε τον, και όπου κι αν μπει, πείτε στον νοικοκύρη ότι ο δάσκαλος λέει· πού είναι το δωμάτιό μου όπου θα φάω το πάσχα με τους μαθητές μου; Και αυτός θα σας δείξει ένα μεγάλο ανώγαιο στρωμένο, έτοιμο· εκεί ετοιμάστε για εμάς. Και βγήκαν οι μαθητές του και ήρθαν στην πόλη, και βρήκαν όπως τους είπε, και ετοίμασαν το πάσχα. Και όταν έγινε βράδυ έρχεται με τους δώδεκα· και ενώ ήταν ξαπλωμένοι και έτρωγαν είπε ο Ιησούς· αληθινά σας λέω ότι ένας από εσάς θα με παραδώσει, αυτός που

τρώει μαζί μου. Και άρχισαν να λυπούνται και να του λένε ένας ένας· μήπως εγώ; Και ένας άλλος: μήπως εγώ; Και αυτός απαντώντας τους είπε· ένας από τους δώδεκα, αυτός που βουτάει μαζί μου μέσα στο πιάτο. Ο μεν γιος του ανθρώπου πηγαίνει καθώς έχει γραφτεί για αυτόν· αλίμονο δε στον άνθρωπο εκείνον, δια του οποίου ο γιος του ανθρώπου παραδίδεται· καλό ήταν για αυτόν αν δεν γεννήθηκε ο άνθρωπος εκείνος. Και ενώ έτρωγαν αυτοί, πήρε ο Ιησούς ψωμί, το ευλόγησε, το έσπασε και το έδωσε σε αυτούς και είπε· πάρτε, φάτε· αυτό είναι το σώμα μου. Και αφού πήρε το ποτήρι και ευχαρίστησε, το έδωσε σε αυτούς, και ήπιαν από αυτό όλοι. Και τους είπε· αυτό είναι το αίμα μου της καινούργιας διαθήκης που χύνεται για πολλούς. Αληθινά σας λέγω ότι πια δεν θα πιω από το προϊόν της αμπέλου μέχρι της ημέρας εκείνης όταν το πιω καινούργιο στη βασιλεία του Θεού. Και αφού ύμνησαν, βγήκαν προς το Όρος των Ελαιών. Και λέγει σε αυτούς ο Ιησούς ότι όλοι θα σκανδαλιστείτε σε μένα σε αυτή τη νύχτα· γιατί έχει γραφτεί, θα χτυπήσω τον ποιμένα και θα σκορπιστούν τα πρόβατα· αλλά μετά το να σηκωθώ εγώ θα σας προηγηθώ στη Γαλιλαία. Ο Πέτρος του είπε· κι αν όλοι σκανδαλιστούν, εγώ όχι. Και λέγει σε αυτόν ο Ιησούς· αμήν σου λέγω ότι εσύ σήμερα μέσα στη νύχτα αυτή πριν δύο φορές φωνάξει κόκορας θα με απαρνηθείς τρεις φορές. Ο Πέτρος όμως με περισσότερη έμφαση έλεγε· αν χρειαστεί να πεθάνω μαζί σου, δεν θα σε αρνηθώ με κανέναν τρόπο. Ομοίως και όλοι έλεγαν. Και έρχονται σε ένα μέρος που το όνομα του είναι Γεθσημανή, και λέει στους μαθητές του· καθίστε εδώ μέχρι να προσευχηθώ. Και παίρνει μαζί τον Πέτρο και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη με τον εαυτό του, και άρχισε να αναστατώνεται βαθιά και να αγωνιά και να λέει σε αυτούς· η

ψυχή μου είναι βαθιά λυπημένη μέχρι θανάτου· μείνετε εδώ και αγρυπνείτε. Και προχωρώντας λίγο έπεσε με το πρόσωπο στη γη, και προσευχόταν ώστε, αν είναι δυνατόν, να περάσει από αυτόν η ώρα, και έλεγε· αββά ο πατέρας, όλα είναι δυνατά σε σένα· πάρε αυτό το ποτήρι από εμένα· αλλά όχι τι θέλω εγώ, αλλά τι θέλεις εσύ. Και έρχεται και τους βρίσκει να κοιμούνται, και λέει στον Πέτρο· Σίμωνα, κοιμάσαι; Δεν μπορέσατε μία ώρα να μείνετε ξύπνιοι; Να είστε σε εγρήγορση και να προσεύχεστε, ώστε να μην μπείτε σε πειρασμό· το πνεύμα μεν πρόθυμο, η σάρκα δε αδύνατη. Και πάλι αφού απήλθε προσευχήθηκε λέγοντας τον ίδιο λόγο. Και αφού γύρισε πίσω βρήκε αυτούς πάλι να κοιμούνται· ήταν γαρ τα μάτια τους βαρυμένα, και δεν ήξεραν τι να του απαντήσουν. Και έρχεται για τρίτη φορά και τους λέει· κοιμάστε λοιπόν και αναπαυτείτε; αρκεί· ήρθε η ώρα· ιδού παραδίδεται ο υιός του ανθρώπου στα χέρια των αμαρτωλών· σηκωθείτε, πάμε· ιδού αυτός που με παραδίδει έχει πλησιάσει. Και αμέσως, ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, έρχεται ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ένας από τους δώδεκα, και μαζί του όχλος πολύς με μαχαίρια και ξύλα, έχοντας σταλεί από τους αρχιερείς και τους γραμματείς και τους πρεσβυτέρους. Και αυτός που τον παραδίδει είχε δώσει σύσσημο σε αυτούς λέγοντας· αυτόν που θα φιλήσω, αυτός είναι· κρατήστε τον και οδηγήστε τον με ασφάλεια. Και αφού ήρθε, αμέσως αφού τον πλησίασε, του λέει· χαίρε, ραββί, και τον φίλησε. Αυτοί όμως έβαλαν επάνω του τα χέρια τους και τον έπιασαν. Ένας από αυτούς που στέκονταν εκεί, αφού έσυρε το σπαθί, χτύπησε τον δούλο του αρχιερέα και του αφαίρεσε το αυτί. Και αποκρινόμενος ο Ιησούς τους είπε: Σαν για ληστή βγήκατε με σπαθιά και ξύλα να με συλλάβετε; Κάθε μέρα ήμουν μαζί σας στο ναό διδάσκοντας,

και δεν με κρατήσατε. Αλλά για να εκπληρωθούν οι γραφές. Και αφήνοντάς τον έφυγαν όλοι. Και ένας κάποιος νεαρός άνδρας τον ακολούθησε, φορώντας λινό ύφασμα πάνω στο γυμνό του σώμα· και οι νεαροί άνδρες τον πιάνουν. Αυτός όμως αφήνοντας το λινό ύφασμα έφυγε γυμνός από αυτούς. Και οδήγησαν τον Ιησού στον αρχιερέα· και συγκεντρώνονται μαζί του όλοι οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς. Και ο Πέτρος από μακριά ακολούθησε αυτόν μέχρι μέσα στην αυλή του αρχιερέα, και καθόταν μαζί με τους υπηρέτες και ζεσταινόταν κοντά στη φωτιά. Οι αρχιερείς και όλο το συνέδριο έψαχναν μαρτυρία κατά του Ιησού για να τον θανατώσουν, και δεν έβρισκαν· πολλοί γαρ ψευδομαρτυρούσαν εναντίον του, και οι μαρτυρίες δεν ήταν ίσες. Και μερικοί σηκώθηκαν και ψευδομαρτυρούσαν εναντίον του λέγοντας ότι εμείς ακούσαμε αυτόν να λέει ότι εγώ θα καταστρέψω τον ναό αυτόν τον χειροποίητο και μέσα σε τρεις ημέρες άλλον αχειροποίητο θα χτίσω. Και ούτε έτσι ήταν ίση η μαρτυρία τους. Και σηκωθείς ο αρχιερέας στο μέσο, ρωτούσε τον Ιησού λέγοντας: Δεν απαντάς τίποτα; Τι μαρτυρούν αυτοί εναντίον σου; Αυτός όμως σιωπούσε και δεν απαντούσε τίποτα. Πάλιν ο αρχιερέας ρωτούσε αυτόν και του λέει· εσύ είσαι ο Χριστός ο γιος του ευλογημένου; Ο Ιησούς είπε· εγώ είμαι· και θα δείτε τον υιό του ανθρώπου να κάθεται στα δεξιά της δύναμης και να έρχεται επάνω στα σύννεφα του ουρανού. Ο αρχιερέας, σχίζοντας τους χιτώνες του, λέγει: Τι χρεία έχουμε ακόμα μάρτυρες; Ακούσατε σίγουρα τη βλασφημία· τι σας φαίνεται; Και όλοι τον καταδίκασαν ότι είναι ένοχος και αξίζει θάνατο. Και άρχισαν μερικοί να τον φτύνουν και να καλύπτουν το πρόσωπό του και να τον χτυπούν με γροθιές και να του λένε: Προφήτευσε σε μας ποιος είναι αυτός που

σε χτύπησε. Και οι υπηρέτες τον χτύπησαν με ραπίσματα. Και ενώ ο Πέτρος ήταν κάτω στην αυλή, έρχεται μία από τις υπηρέτριες του αρχιερέα, και αφού είδε τον Πέτρο να ζεσταίνεται, κοιτάζοντάς τον προσεκτικά, του λέει: Και εσύ ήσουν με τον Ιησού τον Ναζωραίο. Αυτός όμως αρνήθηκε λέγοντας: Δεν ξέρω ούτε καταλαβαίνω τι λες. Και βγήκε έξω στην αυλή, και ο κόκορας λάλησε. Και η υπηρέτρια, αφού τον είδε πάλι, άρχισε να λέει στους παρισταμένους ότι αυτός είναι από αυτούς. Αλλά εκείνος πάλι αρνιόταν. Και μετά λίγο πάλι οι παρισταμένοι έλεγαν στον Πέτρο· αληθινά από αυτούς είσαι, γιατί Γαλιλαίος είσαι και η ομιλία σου μοιάζει. Αυτός όμως άρχισε να καταριέται και να ορκίζεται ότι δεν ξέρει τον άνθρωπο αυτόν που λέτε. Και για δεύτερη φορά ο πετεινός λάλησε. Και ο Πέτρος θυμήθηκε τα λόγια που του είπε ο Ιησούς ότι πριν φωνάξει ο κόκορας δύο φορές, θα τον αρνηθείς τρεις φορές· και ξέσπασε σε κλάματα.

15

Και αμέσως το πρωί, αφού έκαναν συμβούλιο οι αρχιερείς με τους πρεσβυτέρους και τους γραμματείς και όλο το συνέδριο, αφού έδεσαν τον Ιησού, τον πήραν και τον παρέδωσαν στον Πιλάτο. Και ρώτησε αυτόν ο Πιλάτος: Συ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων; Αυτός απαντώντας του είπε: Εσύ το λες. Και τον κατηγορούσαν οι αρχιερείς για πολλά, αυτός όμως δεν απάντησε τίποτα. Ο δε Πιλάτος πάλιν τον ρωτούσε λέγοντας: Δεν απαντάς τίποτα; Δες πόσα πράγματα καταμαρτυρούν εναντίον σου. Ο Ιησούς όμως δεν απάντησε πια τίποτα, ώστε να θαυμάζει ο Πιλάτος. Σύμφωνα με

τη γιορτή όμως, απέλυε σε αυτούς έναν κρατούμενο, τον οποίο ζητούσαν. Ήταν δε ο λεγόμενος Βαραββάς δεμένος με τους συστασιαστές, οι οποίοι στην στάση φόνο είχαν διαπράξει. Και αφού φώναξε, το πλήθος άρχισε να ζητάει όπως πάντα έκανε γι αυτούς. Ο Πιλάτος τους απάντησε λέγοντας: Θέλετε να σας απολύσω τον βασιλιά των Ιουδαίων; Γνώριζε ότι εξαιτίας φθόνου τον είχαν παραδώσει οι αρχιερείς. Οι δε αρχιερείς ανέσεισαν τον όχλο για να απολύσει μάλλον τον Βαραββά σε αυτούς. Ο Πιλάτος απαντώντας πάλι τους είπε· τι λοιπόν θέλετε να κάνω αυτόν που λέτε τον βασιλιά των Ιουδαίων; Αυτοί όμως φώναξαν πάλι· σταύρωσέ τον. Ο Πιλάτος τους έλεγε· τι κακό έκανε; Αυτοί όμως έκραξαν ακόμα πιο δυνατά· σταύρωσέ τον. Ο Πιλάτος, θέλοντας να ικανοποιήσει το πλήθος, τους απέλυσε τον Βαραββά, και παρέδωσε τον Ιησού, αφού τον μαστίγωσε, για να σταυρωθεί. Οι στρατιώτες τον οδήγησαν μέσα στην αυλή, που είναι το πραιτώριο, και συγκαλούν όλη τη σπείρα· και τον ντύνουν με πορφύρα και του βάζουν, αφού έπλεξαν, ακάνθινο στέφανο, και άρχισαν να τον χαιρετούν. Χαίρε ο βασιλιάς των Ιουδαίων· και χτυπούσαν το κεφάλι του με καλάμι και του έφτυναν, και βάζοντας τα γόνατα τον προσκυνούσαν. Και όταν τον εμπαίξανε, του έβγαλαν την πορφύρα και τον έντυσαν τα δικά του ρούχα, και τον βγάζουν έξω για να τον σταυρώσουν. Και αναγκάζουν κάποιον που περνούσε, έναν Σίμωνα Κυρηναίο, που ερχόταν από χωράφι, τον πατέρα του Αλεξάνδρου και του Ρούφου, για να σηκώσει τον σταυρό του. Και τον φέρνουν στον τόπο Γολγοθά, που μεταφραζόμενος σημαίνει τόπος κρανίου. Και του έδιναν να πιει κρασί που είχε αναμειχθεί με σμύρνα· αλλά αυτός δεν το πήρε. Και αφού τον σταύρωσαν, μοιράζουν τα ρούχα του ρίχνοντας κλήρο

για αυτά, ποιος τι να πάρει. Ήταν η τρίτη ώρα και τον σταύρωσαν. Και ήταν η επιγραφή της κατηγορίας του γραμμένη: ο βασιλιάς των Ιουδαίων. Και μαζί του σταυρώνουν δύο ληστές, έναν στα δεξιά και έναν στ αριστερά του. Και εκπληρώθηκε η γραφή που λέει: και μετρήθηκε με τους ανόμους. Και αυτοί που περνούσαν από εκεί τον βλασφημούσαν κουνώντας τα κεφάλια τους και λέγοντας· ουά, αυτός που καταλύει τον ναό και σε τρεις ημέρες τον οικοδομεί, σώσε τον εαυτό σου και κατέβα από τον σταυρό. Ομοίως δε και οι αρχιερείς, εμπαίζοντες προς αλλήλους μετά των γραμματέων, έλεγαν: Άλλους έσωσε, τον εαυτό του δεν μπορεί να σώσει. Ο Χριστός ο βασιλιάς του Ισραήλ ας κατέβει τώρα από το σταυρό, για να δούμε και να πιστέψουμε σε αυτόν. Και αυτοί που είχαν σταυρωθεί μαζί του τον προσέβαλλαν. Γενόμενης της έκτης ώρας σκότος έγινε επάνω σε όλη τη γη μέχρι την ένατη ώρα, και την ένατη ώρα φώναξε ο Ιησούς με μεγάλη φωνή λέγοντας: Ελωΐ Ελωΐ, λεμά σαβαχθανί; Το οποίο μεταφράζεται, Θεέ μου Θεέ μου, γιατί με εγκατέλιπες; Και μερικοί από αυτούς που στέκονταν εκεί, αφού άκουσαν, έλεγαν· Κοίτα, φωνάζει τον Ηλία. Τρέξας δε ένας και γεμίσας σπόγγο ξύδι περιθέτοντας τε σε καλάμι έδινε να πιει σε αυτόν λέγοντας· αφήστε ιδούμε αν έρχεται Ηλίας να καθελεί αυτόν. Ο Ιησούς, αφήνοντας μια μεγάλη φωνή, ξεψύχησε. Και το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο από πάνω μέχρι κάτω. Βλέποντας δε ο εκατόνταρχος που στεκόταν απέναντί του ότι έτσι κραυγάζοντας εξέπνευσε, είπε· αληθινά ο άνθρωπος αυτός ήταν υιός Θεού. Ήταν δε και γυναίκες από μακριά που παρατηρούσαν, ανάμεσά τους ήταν και η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου του μικρού και του Ιωσή, και η Σαλώμη, οι οποίες και όταν ήταν στη Γαλιλαία ακολουθούσαν αυτόν και

υπηρετούσαν αυτόν, και πολλές άλλες που ανέβηκαν μαζί με αυτόν στα Ιεροσόλυμα. Και αφού είχε ήδη γίνει βράδυ, επειδή ήταν παρασκευή, που είναι προσάββατο, ήρθε ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία, ευπρεπής βουλευτής, ο οποίος και αυτός περίμενε τη βασιλεία του Θεού, τόλμησε και μπήκε στον Πιλάτο και ζήτησε το σώμα του Ιησού. Ο Πιλάτος θαύμασε αν ήδη είχε πεθάνει, και αφού κάλεσε τον κεντυρίωνα τον ρώτησε αν είχε πεθάνει προ πολλού· και αφού έμαθε από τον κεντυρίωνα, χάρισε το σώμα στον Ιωσήφ. Και αφού αγόρασε λινό πανί και αφού τον κατέβασε, τον τύλιξε με το λινό πανί και τον έθεσε σε τάφο, ο οποίος ήταν λαξευμένος από πέτρα, και κύλισε πέτρα επάνω στην πόρτα του τάφου. Η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία του Ιωσή έβλεπαν πού τοποθετείται.

16

Και αφού πέρασε το Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η του Ιακώβου και η Σαλώμη αγόρασαν αρώματα για να πάνε να τον αλείψουν. Και πολύ νωρίς το πρωί της πρώτης ημέρας της εβδομάδας έρχονται στον τάφο, αφού είχε ανατείλει ο ήλιος. Και έλεγαν μεταξύ τους: ποιος θα μας κυλίσει την πέτρα από την πόρτα του τάφου; Και αφού κοίταξαν ψηλά βλέπουν ότι η πέτρα έχει κυλιστεί· γιατί ήταν πολύ μεγάλη. Και αφού μπήκαν στο μνημείο, είδαν έναν νεαρό άνδρα καθισμένο στα δεξιά, ντυμένο με λευκή στολή, και εκπλάγηκαν πολύ. Και τους λέει· μην εκπλήσσεσθε· ζητάτε τον Ιησού τον Ναζαρηνό τον σταυρωμένο· εγέρθηκε, δεν είναι εδώ· δείτε τον τόπο όπου τον έθεσαν. Αλλά

πηγαίνετε πείτε στους μαθητές του και στον Πέτρο ότι προπορεύεται εμπρός σας στη Γαλιλαία· εκεί θα τον δείτε, καθώς σας είπε. Και αφού βγήκαν, έφυγαν από τον τάφο· και αυτές είχαν τρόμο και έκπληξη, και σε κανέναν τίποτα δεν είπαν· φοβόντουσαν γαρ. Αφού σηκώθηκε το πρωί την πρώτη του Σαββάτου, εμφανίστηκε πρώτα στη Μαρία τη Μαγδαληνή, από την οποία είχε διώξει εφτά δαιμόνια. Εκείνη, αφού πήγε, το ανήγγειλε σε αυτούς που ήταν μαζί του, ενώ πενθούσαν και έκλαιγαν. Κι εκείνοι αφού άκουσαν ότι ζει και θεάθηκε από αυτήν, δεν πίστεψαν. Μετά από αυτά φανερώθηκε σε δύο από αυτούς που περπατούσαν, σε άλλη μορφή, καθώς πήγαιναν σε χωράφι. Και εκείνοι αφού έφυγαν το ανήγγειλαν στους υπόλοιπους· ούτε εκείνοι δεν πίστεψαν. Αργότερα, ενώ αυτοί οι έντεκα ήταν ανακείμενοι, εμφανίστηκε σε αυτούς, και επέπληξε την απιστία τους και τη σκληροκαρδία τους, γιατί δεν πίστεψαν σε εκείνους που τον είδαν αναστημένο. Και τους είπε· αφού πάτε σε όλο τον κόσμο κηρύξτε το ευαγγέλιο σε κάθε δημιούργημα. Αυτός που έχει πιστέψει και έχει βαπτιστεί θα σωθεί, αλλά αυτός που έχει απιστήσει θα κατακριθεί. Και σημεία αυτά θα ακολουθήσουν αυτούς που πίστεψαν: στο όνομά μου θα διώξουν δαιμόνια, θα μιλήσουν με καινούριες γλώσσες, θα σηκώσουν φίδια, και αν πιουν κάτι θανάσιμο, δεν θα τους βλάψει καθόλου, θα βάλουν χέρια πάνω σε άρρωστους, και θα είναι καλά. Ο λοιπόν Κύριος μετά το να μιλήσει σε αυτούς ανελήφθη στον ουρανό και κάθισε στα δεξιά του Θεού. Εκείνοι δε αφού βγήκαν κήρυξαν παντού, του Κυρίου να συνεργάζεται και να βεβαιώνει τον λόγο μέσω των σημείων που ακολουθούσαν. Αμήν.

Κατά Ιωάννην

1

Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν προς τον Θεό, και Θεός ήταν ο Λόγος. Αυτός ήταν στην αρχή με τον Θεό. Όλα έγιναν μέσω αυτού, και χωρίς αυτόν δεν έγινε ούτε ένα πράγμα που έχει γίνει. Μέσα σε αυτόν ήταν ζωή, και η ζωή ήταν το φως των ανθρώπων. Και το φως λάμπει στο σκοτάδι, και το σκοτάδι δεν το κατέλαβε. Έγινε άνθρωπος που είχε σταλεί από τον Θεό, το όνομά του Ιωάννης· αυτός ήρθε για μαρτυρία, για να μαρτυρήσει για το φως, για να πιστέψουν όλοι μέσω αυτού. Δεν ήταν εκείνος το φως, αλλά για να μαρτυρήσει για το φως. Ήταν το φως το αληθινό, που φωτίζει κάθε άνθρωπο που ερχόταν στον κόσμο. Ήταν στον κόσμο, και ο κόσμος έγινε δι αυτού, και ο κόσμος δεν τον γνώρισε. Στα δικά του ήρθε, και οι δικοί του δεν τον δέχτηκαν. Όσοι όμως τον έλαβαν, τους έδωκε εξουσία να γίνουν τέκνα Θεού, σε αυτούς που πιστεύουν στο όνομά του, οι οποίοι δεν γεννήθηκαν από αίματα, ούτε από θέλημα σάρκας, ούτε από θέλημα άντρα, αλλά γεννήθηκαν από Θεό. Και ο Λόγος έγινε σάρκα και σκήνωσε ανάμεσά μας, και είδαμε τη δόξα του, δόξα σαν μονογενούς από

πατέρα, γεμάτος χάρη και αλήθεια. Ο Ιωάννης μαρτυρεί για αυτόν και έχει κραυγάσει λέγοντας: αυτός ήταν αυτός που είπα, αυτός που ερχόταν πίσω μου έγινε μπροστά μου, γιατί ήταν πρώτος από μένα. Και από το πλήρωμά του εμείς όλοι λάβαμε, και χάρη αντί χάρης· γιατί ο νόμος δόθηκε μέσω του Μωϋσή, η χάρη και η αλήθεια ήρθε μέσω του Ιησού Χριστού. Θεό κανείς δεν έχει δει ποτέ· ο μονογενής γιος που είναι στον κόλπο του Πατέρα, εκείνος τον εξήγησε. Και αυτή είναι η μαρτυρία του Ιωάννη, όταν έστειλαν οι Ιουδαίοι από τα Ιεροσόλυμα ιερείς και Λευίτες για να τον ρωτήσουν: Συ ποιος είσαι; Και ομολόγησε, και δεν αρνήθηκε· και ομολόγησε ότι Δεν είμαι εγώ ο Χριστός. Και τον ρώτησαν· τι λοιπόν; Είσαι σύ ο Ηλίας; Και λέει: Δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι εσύ; Και απάντησε, όχι. Του είπαν λοιπόν· ποιος είσαι; Για να δώσουμε απάντηση σε αυτούς που μας έστειλαν· τι λες για τον εαυτό σου; Είπε· εγώ είμαι φωνή αυτού που φωνάζει στην έρημο, ισιώσετε τον δρόμο του Κυρίου, καθώς είπε ο προφήτης Ησαΐας. Και οι απεσταλμένοι ήταν από τους Φαρισαίους· και τον ρώτησαν και του είπαν· γιατί λοιπόν βαπτίζεις, αν συ δεν είσαι ο Χριστός ούτε ο Ηλίας ούτε ο προφήτης; Απάντησε σε αυτούς ο Ιωάννης λέγοντας· εγώ βαπτίζω με νερό· στη μέση σας όμως στέκεται αυτός που εσείς δεν ξέρετε. Αυτός είναι ο ερχόμενος πίσω μου, ο οποίος έγινε μπροστά μου, του οποίου εγώ δεν είμαι άξιος να λύσω το λουρί του υποδήματός του. Αυτά έγιναν στη Βηθανία πέρα από τον Ιορδάνη, όπου ο Ιωάννης βάπτιζε. Την επόμενη μέρα βλέπει ο Ιωάννης τον Ιησού να έρχεται προς αυτόν και λέει: Ιδού το αρνί του Θεού που σηκώνει την αμαρτία του κόσμου. Αυτός είναι για τον οποίο εγώ είπα· πίσω μου έρχεται άνδρας ο οποίος έχει γίνει μπροστά μου, γιατί ήταν πριν από μένα. Και εγώ δεν τον ήξερα,

αλλά για να φανερωθεί στον Ισραήλ, γι αυτό ήρθα εγώ βαπτίζοντας με το νερό. Και μαρτύρησε ο Ιωάννης λέγοντας ότι είδα το Πνεύμα να κατεβαίνει σαν περιστέρι από τον ουρανό, και έμεινε επάνω του. Και εγώ δεν τον ήξερα, αλλά αυτός που με έστειλε να βαπτίζω με νερό, εκείνος μου είπε· επάνω σε όποιον δεις το Πνεύμα να κατεβαίνει και να μένει επάνω του, αυτός είναι αυτός που βαπτίζει σε Άγιο Πνεύμα. Κι εγώ έχω δει και έχω μαρτυρήσει ότι αυτός είναι ο Γιος του Θεού. Την επόμενη μέρα πάλι στεκόταν ο Ιωάννης και δύο από τους μαθητές του, και κοιτάζοντας τον Ιησού που περπατούσε λέει: Δες το αρνί του Θεού. Και τον άκουσαν οι δύο μαθητές να μιλάει, και ακολούθησαν τον Ιησού. Γυρίζοντας δε ο Ιησούς και βλέποντας αυτούς να ακολουθούν λέει σε αυτούς: τι ζητάτε; Αυτοί δε του είπαν· ραββί (που ερμηνεύεται δάσκαλε)· πού μένεις; Τους λέει· ελάτε και δείτε. Ήρθαν λοιπόν και είδαν πού μένει, και έμειναν μαζί του εκείνη την ημέρα· η ώρα ήταν περίπου η δεκάτη. Ήταν ο Ανδρέας, ο αδελφός του Σίμωνα Πέτρου, ένας από τους δύο που άκουσαν από τον Ιωάννη και τον ακολούθησαν. Βρίσκει αυτός πρώτα τον αδελφό του τον δικό του τον Σίμωνα και του λέει· έχουμε βρει τον Μεσσία, που μεταφράζεται Χριστός· και τον οδήγησε προς τον Ιησού. Αφού κοίταξε αυτόν ο Ιησούς είπε· σύ είσαι Σίμων ο γιος του Ιωνά, σύ θα κληθείς Κηφάς, το οποίο ερμηνεύεται Πέτρος. Την επόμενη μέρα ήθελε ο Ιησούς να βγει στη Γαλιλαία· και βρίσκει τον Φίλιππο και του λέει· ακολούθησέ με. Ήταν δε ο Φίλιππος από τη Βηθσαϊδά, από την πόλη του Ανδρέα και του Πέτρου. Βρίσκει ο Φίλιππος τον Ναθαναήλ και του λέει· αυτόν που έγραψε ο Μωυσής στο νόμο και οι προφήτες, τον έχουμε βρει, τον Ιησού τον γιο του Ιωσήφ τον από τη Ναζαρέτ. Και είπε σε αυτόν ο Ναθαναήλ: Από τη Ναζαρέτ

μπορεί κάτι καλό να είναι; Του λέει ο Φίλιππος: Έλα και δες. Είδε ο Ιησούς τον Ναθαναήλ να έρχεται προς αυτόν και λέει γι αυτόν· ιδού αληθινά Ισραηλίτης, στον οποίο δεν υπάρχει δόλος. Του λέει ο Ναθαναήλ· πόθεν με γνωρίζεις; Απάντησε ο Ιησούς και του είπε· πριν σε φωνάξει ο Φίλιππος, όταν ήσουν κάτω από τη συκιά, σε είδα. Απάντησε ο Ναθαναήλ και του λέει· ραββί, εσύ είσαι ο γιος του Θεού, εσύ είσαι ο βασιλιάς του Ισραήλ. Απάντησε ο Ιησούς και του είπε: Επειδή σου είπα ότι σε είδα κάτω από τη συκιά, πιστεύεις; Μεγαλύτερα από αυτά θα δεις. Και του λέει· αληθινά αληθινά σας λέω, από τώρα θα δείτε τον ουρανό ανοιγμένο, και τους αγγέλους του Θεού να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν επάνω στον υιό του ανθρώπου.

2

Και την τρίτη ημέρα έγινε γάμος στην Κανά της Γαλιλαίας, και η μητέρα του Ιησού ήταν εκεί· κλήθηκε δε και ο Ιησούς και οι μαθητές του στον γάμο. Και αφού τελείωσε το κρασί, λέει η μητέρα του Ιησού σε αυτόν· δεν έχουν κρασί. Της λέει ο Ιησούς· τι θέλεις από μένα, γυναίκα; Δεν έχει έρθει ακόμα η ώρα μου. Λέγει η μητέρα του στους υπηρέτες· ό,τι αν σας πει, κάντε το. Ήταν δε εκεί έξι λίθινες υδρίες τοποθετημένες σύμφωνα με τον καθαρισμό των Ιουδαίων, που χωρούσαν από δύο ή τρεις μετρητές η καθεμία. Ο Ιησούς λέει σε αυτούς· γεμίστε τις υδρίες με νερό. Και τις γέμισαν μέχρι πάνω-πάνω. Και τους λέει· αντλήσετε τώρα και φέρτε στον αρχιτρίκλινο. Και έφεραν. Όταν δε γεύτηκε ο αρχιτρίκλινος το νερό που είχε γίνει κρασί και δεν ήξερε από πού είναι· οι δε

υπηρέτες ήξεραν, αυτοί που είχαν αντλήσει το νερό, ο αρχιτρίκλινος φωνάζει τον γαμπρό και του λέει· κάθε άνθρωπος πρώτα το καλό κρασί βάζει, και όταν μεθύσουν, τότε το λιγότερο καλό· εσύ έχεις κρατήσει το καλό κρασί μέχρι τώρα. Αυτή την αρχή των σημείων έκανε ο Ιησούς στην Κανά της Γαλιλαίας και φανέρωσε τη δόξα του, και πίστεψαν σε αυτόν οι μαθητές του. Μετά από αυτό κατέβηκε στην Καπερναούμ αυτός και η μητέρα του και οι αδελφοί του και οι μαθητές του, και εκεί έμειναν όχι πολλές μέρες. Και κοντά ήταν το Πάσχα των Ιουδαίων, και ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα ο Ιησούς. Και βρήκε στο ναό αυτούς που πουλούσαν βόδια και πρόβατα και περιστέρια, και τους αργυραμοιβούς να κάθονται. Και αφού έκανε μαστίγιο από σχοινιά, όλους τους έδιωξε από το ναό, τα πρόβατα και τα βόδια, και των αργυραμοιβών έχυσε τα κέρματα και τα τραπέζια ανέτρεψε, και σε αυτούς που πουλούσαν τις περιστέρες είπε· σηκώστε αυτά από εδώ· μην κάνετε τον οίκο του πατέρα μου οίκο εμπορίου. Θυμήθηκαν δε οι μαθητές του ότι είναι γραμμένο, ο ζήλος του σπιτιού σου θα με καταφάει. Απάντησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και του είπαν· τι σημείο μας δείχνεις επειδή αυτά κάνεις; Απάντησε ο Ιησούς και τους είπε: Καταστρέψτε τον ναό αυτόν, και σε τρεις ημέρες θα τον εγείρω. Είπαν λοιπόν οι Ιουδαίοι: Σαράντα και έξι χρόνια χτίστηκε ο ναός αυτός, και εσύ σε τρεις μέρες θα τον ανεγείρεις; Εκείνος όμως μιλούσε για τον ναό του σώματός του. Όταν λοιπόν εγέρθηκε από τους νεκρούς, θυμήθηκαν οι μαθητές του ότι αυτό έλεγε, και πίστεψαν στη γραφή και στο λόγο που είπε ο Ιησούς. Ως ήταν στα Ιεροσόλυμα στο Πάσχα στη γιορτή, πολλοί πίστεψαν στο όνομά του, βλέποντας τα σημεία του που έκανε. Ο ίδιος όμως ο Ιησούς δεν εμπιστευόταν τον εαυτό του

σε αυτούς επειδή αυτός γνώριζε όλους, και επειδή δεν είχε ανάγκη να μαρτυρήσει κάποιος για τον άνθρωπο· αυτός γαρ γνώριζε τι ήταν μέσα στον άνθρωπο.

3

Ήταν δε ένας άνθρωπος από τους Φαρισαίους, το όνομά του Νικόδημος, άρχοντας των Ιουδαίων. Αυτός ήρθε προς αυτόν τη νύχτα και του είπε· ραββί, ξέρουμε ότι από τον Θεό έχεις έρθει ως δάσκαλος· κανείς γαρ δεν μπορεί να κάνει αυτά τα σημεία που εσύ κάνεις, εάν δεν είναι ο Θεός μαζί του. Απάντησε ο Ιησούς και του είπε· αληθινά αληθινά σου λέω, αν κάποιος δεν γεννηθεί από πάνω, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού. Λέγει προς αυτόν ο Νικόδημος: Πώς μπορεί άνθρωπος να γεννηθεί όντας γέρων; Δεν μπορεί να μπει στην κοιλιά της μητέρας του δεύτερη φορά και να γεννηθεί; Απάντησε ο Ιησούς· αληθινά αληθινά σου λέγω, αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού. Αυτό που έχει γεννηθεί από τη σάρκα είναι σάρκα, και αυτό που έχει γεννηθεί από το Πνεύμα είναι πνεύμα. Μη θαυμάζεις που σου είπα, πρέπει να γεννηθείτε από πάνω. Το πνεύμα όπου θέλει πνέει, και τη φωνή του ακούεις, αλλά δεν ξέρεις από πού έρχεται και πού πάει· έτσι είναι κάθε ένας που έχει γεννηθεί από το Πνεύμα. Απάντησε ο Νικόδημος και του είπε: Πώς μπορούν αυτά να γίνουν; Απάντησε ο Ιησούς και του είπε· εσύ είσαι ο δάσκαλος του Ισραήλ και αυτά δεν ξέρεις; Αληθινά αληθινά σου λέω ότι αυτό που ξέρουμε μιλάμε και αυτό που έχουμε δει μαρτυρούμε, και τη μαρτυρία μας δεν δέχεστε. Αν τα επίγεια είπα

σε εσάς και δεν πιστεύετε, πώς αν πω σε εσάς τα επουράνια θα πιστέψετε; Και κανένας δεν έχει ανέβει στον ουρανό εκτός από αυτόν που κατέβηκε από τον ουρανό, ο γιος του ανθρώπου που είναι στον ουρανό. Και καθώς ο Μωυσής ύψωσε το φίδι στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί ο γιος του ανθρώπου, ώστε κάθε ο πιστεύων σε αυτόν να μην χαθεί, αλλά να έχει ζωή αιώνια. Έτσι γαρ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον μονογενή υιό του, ίνα κάθε ο πιστεύων σε αυτόν μη χαθεί, αλλά έχει ζωή αιώνια. Γιατί ο Θεός δεν έστειλε τον γιο του στον κόσμο για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος μέσω αυτού. Αυτός που πιστεύει σε αυτόν δεν κρίνεται, αυτός που δεν πιστεύει ήδη έχει κριθεί, γιατί δεν έχει πιστέψει στο όνομα του μονογενούς γιου του Θεού. Αυτή και είναι η κρίση, ότι το φως έχει έρθει στον κόσμο, και αγάπησαν οι άνθρωποι περισσότερο το σκοτάδι παρά το φως· ήταν γαρ πονηρά τα έργα τους. Γιατί κάθε ένας που κάνει άχρηστα πράγματα μισεί το φως και δεν έρχεται προς το φως, για να μην εκτεθούν τα έργα του· ο δε κάνοντας την αλήθεια έρχεται προς το φως, για να φανερωθούν τα έργα του, ότι είναι κατειργασμένα σε Θεό. Μετά από αυτά ήρθε ο Ιησούς και οι μαθητές του στη γη της Ιουδαίας, και εκεί έμενε μαζί τους και βάφτιζε. Ήταν δε και ο Ιωάννης βαπτίζοντας στην Αινών κοντά στο Σαλείμ, γιατί πολλά νερά ήταν εκεί, και ερχόντουσαν και βαπτίζονταν· γιατί δεν ήταν ακόμα ριγμένος στη φυλακή ο Ιωάννης. Έγινε λοιπόν μια συζήτηση από τους μαθητές του Ιωάννη με έναν Ιουδαίο για τον καθαρισμό. Και ήρθαν προς τον Ιωάννη και του είπαν· ραββί, αυτός που ήταν μαζί σου πέρα από τον Ιορδάνη, για τον οποίο εσύ έχεις μαρτυρήσει, ιδού αυτός βαπτίζει και όλοι έρχονται προς αυτόν. Απάντησε ο Ιωάννης και

είπε: Δεν μπορεί άνθρωπος να λάβει τίποτα, αν δεν του είναι δοσμένο από τον ουρανό. Εσείς οι ίδιοι μου μαρτυρείτε ότι είπα: δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλά ότι είμαι απεσταλμένος μπροστά από εκείνον. Αυτός που έχει τη νύμφη είναι ο νυμφίος· ο φίλος του νυμφίου όμως, αυτός που στέκεται και τον ακούει, χαίρεται με χαρά εξαιτίας της φωνής του νυμφίου. Αυτή λοιπόν η χαρά μου έχει γεμίσει. Εκείνος πρέπει να αυξάνεται, εγώ όμως να ελαττώνομαι. Αυτός που έρχεται από πάνω είναι επάνω από όλους. Αυτός που είναι από τη γη, από τη γη είναι και από τη γη μιλάει· αυτός που έρχεται από τον ουρανό είναι πάνω από όλους, και αυτό που έχει δει και έχει ακούσει, αυτό μαρτυρεί, και τη μαρτυρία του κανείς δεν την παίρνει. Αυτός που έχει πάρει τη μαρτυρία του έχει σφραγίσει ότι ο Θεός είναι αληθινός. Αυτόν που απέστειλε ο Θεός, λαλεί τα λόγια του Θεού· γιατί ο Θεός δεν δίνει το Πνεύμα με μέτρο. Ο πατέρας αγαπάει τον γιο και του έχει δώσει τα πάντα στα χέρια του. Αυτός που πιστεύει στον Υιό έχει αιώνια ζωή· αυτός που δεν υπακούει στον Υιό δεν θα δει ζωή, αλλά η οργή του Θεού μένει επάνω του.

4

Ως λοιπόν έμαθε ο Κύριος ότι άκουσαν οι Φαρισαίοι ότι ο Ιησούς κάνει περισσότερους μαθητές και βαπτίζει από τον Ιωάννη, αν και ο Ιησούς ο ίδιος δεν βάπτιζε αλλά οι μαθητές του, άφησε την Ιουδαία και έφυγε προς την Γαλιλαία. Ήταν δε αναγκαίο αυτός να περάσει μέσα από τη Σαμάρεια. Έρχεται λοιπόν σε μια πόλη της Σαμάρειας που λέγεται Συχάρ, κοντά στο χωράφι που έδωσε ο

Ιακώβ στον Ιωσήφ, τον γιο του· ήταν δε εκεί η πηγή του Ιακώβ. Ο λοιπόν Ιησούς, έχοντας κουραστεί από το ταξίδι, καθόταν έτσι πάνω στην πηγή· η ώρα ήταν σαν έκτη. Έρχεται μια γυναίκα από τη Σαμάρεια να αντλήσει νερό. Ο Ιησούς της λέει· δώσε μου να πιω. Οι μαθητές του είχαν φύγει στην πόλη για να αγοράσουν τροφές. Λέει λοιπόν σε αυτόν η Σαμαρείτισσα γυναίκα: Πώς εσύ, που είσαι Ιουδαίος, ζητάς από εμένα να πιεις, που είμαι Σαμαρείτισσα γυναίκα; Γιατί οι Ιουδαίοι δεν συναναστρέφονται με τους Σαμαρείτες. Απάντησε ο Ιησούς και της είπε· αν ήξερες το δώρο του Θεού, και ποιος είναι αυτός που σου λέει, δώσε μου να πιω, εσύ θα τον ζητούσες, και θα σου έδινε νερό ζωντανό. Του λέει η γυναίκα· Κύριε, ούτε κουβά έχεις, και το πηγάδι είναι βαθύ· από πού λοιπόν έχεις το ζωντανό νερό; Μήπως εσύ είσαι μεγαλύτερος από τον πατέρα μας Ιακώβ, που μας έδωσε το πηγάδι, και ο ίδιος ήπιε από αυτό και οι γιοι του και τα ζώα του; Απάντησε ο Ιησούς και της είπε: Κάθε ο που πίνει από το νερό αυτό θα διψάσει πάλι· αλλά όποιος πιει από το νερό που εγώ θα δώσω σε αυτόν, δεν θα διψάσει ποτέ, αλλά το νερό που θα δώσω σε αυτόν, θα γίνει μέσα του πηγή νερού που αναβλύζει προς ζωή αιώνια. Λέγει προς αυτόν η γυναίκα: Κύριε, δώσε μου αυτό το νερό, για να μη διψώ ούτε να έρχομαι εδώ να αντλώ. Της λέει ο Ιησούς· πήγαινε φώνησε τον άνδρα σου και έλα εδώ. Απάντησε η γυναίκα και είπε: Δεν έχω άνδρα. Της λέει ο Ιησούς· καλά είπες ότι άντρα δεν έχω· γιατί πέντε άντρες είχες, και τώρα αυτόν που έχεις δεν είναι δικός σου άντρας· αυτό αληθινό έχεις πει. Του λέει η γυναίκα: Κύριε, βλέπω ότι είσαι προφήτης. Οι πατέρες μας σε αυτό το βουνό προσκύνησαν, και εσείς λέτε ότι στα Ιεροσόλυμα είναι ο τόπος όπου πρέπει να προσκυνούν. Λέγει της ο Ιησούς: Γυναίκα, πίστεψέ

μου ότι έρχεται ώρα όταν ούτε σε αυτό το βουνό ούτε στα Ιεροσόλυμα θα προσκυνήσετε τον Πατέρα. Εσείς προσκυνάτε αυτό που δεν ξέρετε, εμείς προσκυνάμε αυτό που ξέρουμε· γιατί η σωτηρία είναι από τους Ιουδαίους. Αλλά έρχεται ώρα, και τώρα είναι, όταν οι αληθινοί προσκυνητές θα προσκυνήσουν τον πατέρα σε πνεύμα και αλήθεια· διότι και ο πατέρας τέτοιους ζητάει αυτούς που προσκυνούν αυτόν. Πνεύμα ο Θεός, και αυτούς που προσκυνούν αυτόν πρέπει να προσκυνούν σε πνεύμα και αλήθεια. Του λέει η γυναίκα· ξέρω ότι ο Μεσσίας έρχεται, ο λεγόμενος Χριστός· όταν έρθει εκείνος, θα μας αναγγείλει όλα. Της λέει ο Ιησούς· εγώ είμαι αυτός που σου μιλάει. Και σ αυτό ήρθαν οι μαθητές του, και θαύμασαν ότι με γυναίκα μιλούσε· κανένας όμως δεν είπε, τι ζητάς ή τι μιλάς μαζί της; Άφησε λοιπόν τη στάμνα της η γυναίκα και πήγε στην πόλη, και λέει στους ανθρώπους· ελάτε να δείτε έναν άνθρωπο που μου είπε όλα όσα έκανα· μήπως αυτός είναι ο Χριστός; Βγήκαν λοιπόν από την πόλη και ερχόντουσαν προς αυτόν. Στο μεταξύ όμως τον ρωτούσαν οι μαθητές λέγοντας· ραββί, φάγε. Αυτός τους είπε: εγώ έχω φαγητό να φάω, που εσείς δεν ξέρετε. Έλεγαν λοιπόν οι μαθητές μεταξύ τους: Μήπως κάποιος του έφερε να φάει; Λέει σε αυτούς ο Ιησούς· το φαγητό μου είναι να κάνω το θέλημα αυτού που με έστειλε και να ολοκληρώσω το έργο του. Δεν λέτε εσείς ότι είναι ακόμα τέσσερις μήνες και έρχεται ο θερισμός; Ιδού σας λέγω, σηκώστε τα μάτια σας και κοιτάξτε τις χώρες, γιατί είναι λευκές για θερισμό ήδη. Και αυτός που θερίζει λαμβάνει μισθό και συνάγει καρπό για αιώνια ζωή, ώστε και αυτός που σπέρνει να χαίρεται μαζί και αυτός που θερίζει. Γιατί σε αυτό ο λόγος είναι ο αληθινός, ότι άλλος είναι αυτός που σπέρνει και άλλος αυτός που θερίζει. Εγώ σας έστειλα

να θερίσετε αυτό που δεν εσείς έχετε κοπιάσει· άλλοι έχουν κοπιάσει, και εσείς έχετε μπει στον κόπο τους. Και από την πόλη εκείνη πολλοί από τους Σαμαρείτες πίστεψαν σε αυτόν εξαιτίας του λόγου της γυναίκας, που μαρτυρούσε ότι μου είπε όλα όσα έκανα. Ως λοιπόν ήρθαν προς αυτόν οι Σαμαρείτες, τον ρωτούσαν να μείνει μαζί τους· και έμεινε εκεί δύο ημέρες. Και πολύ περισσότεροι πίστευσαν εξαιτίας του λόγου του, και στη γυναίκα έλεγαν ότι δεν πιστεύουμε πια εξαιτίας της δικής σου ομιλίας· εμείς γαρ έχουμε ακούσει, και ξέρουμε ότι αυτός είναι αληθώς ο σωτήρας του κόσμου, ο Χριστός. Μετά τις δύο ημέρες βγήκε από εκεί και πήγε στη Γαλιλαία. Ο ίδιος γαρ ο Ιησούς μαρτύρησε ότι προφήτης στην ίδια πατρίδα του δεν έχει τιμή. Όταν λοιπόν ήρθε στη Γαλιλαία, τον δέχτηκαν οι Γαλιλαίοι, αφού είχαν δει όλα όσα έκανε στα Ιεροσόλυμα στην εορτή· γιατί και αυτοί είχαν πάει στην εορτή. Ήρθε λοιπόν πάλι ο Ιησούς στην Κανά της Γαλιλαίας, όπου έκανε το νερό κρασί. Και ήταν κάποιος βασιλικός, που ο γιος του ήταν άρρωστος στην Καπερναούμ. Αυτός ακούγοντας ότι ο Ιησούς έχει έρθει από την Ιουδαία στη Γαλιλαία, πήγε προς αυτόν και τον ρωτούσε να κατέβει και να θεραπεύσει τον γιο του, γιατί επρόκειτο να πεθάνει. Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς αυτόν· εάν δεν δείτε σημεία και τέρατα, δεν θα πιστέψετε. Του λέει ο βασιλικός· Κύριε, κατέβα πριν πεθάνει το παιδί μου. Του λέει ο Ιησούς· πήγαινε· ο γιος σου ζει. Και πίστεψε ο άνθρωπος τον λόγο που του είπε ο Ιησούς, και έφυγε. Ήδη ενώ αυτός κατέβαινε, οι δούλοι του τον συνάντησαν και του ανήγγειλαν λέγοντας ότι ο γιος σου ζει. Έμαθε λοιπόν από αυτούς την ώρα κατά την οποία ήταν καλύτερα. Και του είπαν ότι χθες την έβδομη ώρα τον άφησε ο πυρετός. Έγνωσε λοιπόν ο πατέρας ότι σε εκείνη την ώρα στην οποία του είπε ο Ιησούς ότι ο

γιος σου ζει· και πίστεψε αυτός και ολόκληρο το σπίτι του. Αυτό το δεύτερο σημείο πάλι έκανε ο Ιησούς αφού ήρθε από την Ιουδαία στη Γαλιλαία.

5

Μετά από αυτά ήταν η εορτή των Ιουδαίων, και ανέβηκε ο Ιησούς στα Ιεροσόλυμα. Είναι δε στα Ιεροσόλυμα στην προβατική κολυμβήθρα, η οποία ονομάζεται Εβραϊστί Βηθεσδά, που έχει πέντε στοές. Σε αυτές κειτόταν πολύ πλήθος των ασθενών, τυφλών, χωλών, παραλυμένων, που περίμεναν την κίνηση του νερού. Γιατί ένας αγγελιοφόρος κατά καιρούς κατέβαινε στην κολυμβήθρα, και το νερό ταραζόταν· ο πρώτος λοιπόν που έμπαινε μετά την ταραχή του νερού γινόταν υγιής από οποιαδήποτε αρρώστια τον κρατούσε. Ήταν δε κάποιος άνθρωπος εκεί που είχε την αρρώστια του για τριάντα οκτώ χρόνια. Αφού τον είδε ο Ιησούς ξαπλωμένο, και αφού έμαθε ότι έχει ήδη πολύ χρόνο, του λέει· θέλεις να γίνεις καλά; Του απάντησε ο ασθενής· Κύριε, άνθρωπο δεν έχω, για να με ρίξει μέσα στην κολυμβήθρα όταν ταραχτεί το νερό· ενώ έρχομαι εγώ, άλλος πριν από εμένα κατεβαίνει. Του λέει ο Ιησούς: Σήκω, σήκωσε το κρεβάτι σου και περπάτα. Και αμέσως έγινε υγιής ο άνθρωπος, και σήκωσε το στρώμα του και περπατούσε. Ήταν δε Σάββατο εκείνη την ημέρα. Έλεγαν λοιπόν οι Ιουδαίοι στον θεραπευμένο· σάββατο είναι· δεν σου επιτρέπεται να σηκώσεις το κρεβάτι. Απάντησε σε αυτούς· αυτός που με έκανε υγιή, εκείνος μου είπε· σήκωσε το κρεβάτι σου και περπάτα. Ρώτησαν λοιπόν αυτόν: Ποιος είναι ο άνθρωπος που

σου είπε, σήκωσε το κρεβάτι σου και περπάτα; Αυτός που είχε θεραπευτεί δεν ήξερε ποιος είναι· γιατί ο Ιησούς είχε ξεφύγει ενώ υπήρχε πλήθος στον τόπο. Μετά από αυτά ο Ιησούς τον βρίσκει στο ναό και του είπε· δες, έχεις γίνει υγιής· μην αμαρτάνεις πια, για να μη σου συμβεί κάτι χειρότερο. Έφυγε ο άνθρωπος και ανήγγειλε στους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς είναι αυτός που τον έκανε υγιή. Και εξαιτίας αυτού καταδίωκαν τον Ιησού οι Ιουδαίοι και ζητούσαν να τον σκοτώσουν, γιατί αυτά τα έκανε το σάββατο. Ο Ιησούς όμως απάντησε σε αυτούς: Ο πατέρας μου μέχρι τώρα δουλεύει, κι εγώ δουλεύω. Εξαιτίας αυτού λοιπόν περισσότερο ζητούσαν οι Ιουδαίοι να τον σκοτώσουν, γιατί όχι μόνο έλυνε το Σάββατο, αλλά και δικό του πατέρα έλεγε τον Θεό, κάνοντας τον εαυτό του ίσο με τον Θεό. Απάντησε λοιπόν ο Ιησούς και τους είπε: Αληθινά αληθινά σας λέω, δεν μπορεί ο γιος να κάνει από μόνος του τίποτα, εάν δεν βλέπει τον πατέρα να κάνει κάτι· γιατί ό,τι εκείνος κάνει, αυτά και ο γιος ομοίως κάνει. Ο πατέρας αγαπά τον υιό και του δείχνει όλα όσα κάνει ο ίδιος, και θα του δείξει μεγαλύτερα έργα από αυτά, ώστε εσείς να θαυμάζετε. Ακριβώς όπως ο πατέρας σηκώνει τους νεκρούς και τους κάνει ζωντανούς, έτσι και ο γιος όποιους θέλει τους κάνει ζωντανούς. Ούτε γαρ ο πατέρας κρίνει κανέναν, αλλά όλη την κρίση έχει δώσει στον γιο, ώστε όλοι να τιμούν τον γιο καθώς τιμούν τον πατέρα. Αυτός που δεν τιμά τον υιό δεν τιμά τον πατέρα που τον έστειλε. Αληθινά αληθινά σας λέγω ότι αυτός που ακούει τον λόγο μου και πιστεύει σε αυτόν που με έστειλε έχει αιώνια ζωή, και δεν έρχεται σε κρίση, αλλά έχει περάσει από τον θάνατο στη ζωή. Αληθινά αληθινά σας λέω ότι έρχεται ώρα, και τώρα είναι, όταν οι νεκροί θα ακούσουν τη φωνή του γιου του Θεού, και αυτοί που ακούσουν θα ζήσουν·

όπως γαρ ο πατέρας έχει ζωή μέσα του, έτσι έδωσε και στο γιο να έχει ζωή μέσα του· και έδωσε σε αυτόν εξουσία και να κάνει κρίση, γιατί γιος ανθρώπου είναι. Μην θαυμάζετε αυτό· γιατί έρχεται ώρα στην οποία όλοι όσοι είναι στους τάφους θα ακούσουν τη φωνή του, και θα βγουν αυτοί που έκαναν τα καλά σε ανάσταση ζωής, ενώ αυτοί που έπραξαν τα άχρηστα σε ανάσταση κρίσης. Εγώ δεν μπορώ να κάνω τίποτα από μόνος μου. Όπως ακούω κρίνω, και η κρίση μου είναι δίκαιη· γιατί δεν ζητώ το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του πατέρα που με έστειλε. Αν εγώ μαρτυρώ για τον εαυτό μου, η μαρτυρία μου δεν είναι αληθινή. Άλλος είναι αυτός που μαρτυρεί για μένα, και ξέρω ότι αληθινή είναι η μαρτυρία την οποία μαρτυρεί για μένα. Εσείς έχετε στείλει προς τον Ιωάννη, και έχει μαρτυρήσει στην αλήθεια· εγώ όμως δεν παίρνω την μαρτυρία από άνθρωπο, αλλά αυτά λέω για να σωθείτε εσείς. Εκείνος ήταν ο λύχνος που καιόταν και έλαμπε, εσείς όμως θελήσατε να χαρείτε για μια ώρα στο φως του. Εγώ όμως έχω μαρτυρία μεγαλύτερη από αυτή του Ιωάννη· γιατί τα έργα που μου έδωσε ο πατέρας για να τα ολοκληρώσω, αυτά τα έργα που εγώ κάνω, μαρτυρούν για μένα ότι ο πατέρας με έχει στείλει. Και ο πατέρας που με έστειλε, αυτός έχει μαρτυρήσει για μένα. Ούτε τη φωνή του έχετε ακούσει ποτέ ούτε τη μορφή του έχετε δει, και τον λόγο του δεν τον έχετε να μένει μέσα σας, γιατί αυτόν που έστειλε εκείνος, σε αυτόν εσείς δεν πιστεύετε. Ερευνάτε τις γραφές, γιατί εσείς νομίζετε ότι σε αυτές έχετε ζωή αιώνια· και εκείνες είναι που μαρτυρούν για εμένα· και δεν θέλετε να έρθετε σε εμένα για να έχετε ζωή. Δόξα από ανθρώπους δεν παίρνω· αλλά σας έχω γνωρίσει ότι την αγάπη του Θεού δεν έχετε μέσα σας. Εγώ έχω έλθει στο όνομα του πατέρα μου, και δεν με δέχεστε· εάν άλλος

έλθει στο δικό του όνομα, εκείνον θα δεχτείτε. Πώς μπορείτε εσείς να πιστέψετε, παίρνοντας δόξα ο ένας από τον άλλο, και τη δόξα που έρχεται από τον μόνο Θεό δεν την ζητάτε; Μην νομίζετε ότι εγώ θα κατηγορήσω εσάς στον πατέρα· είναι αυτός που κατηγορεί εσάς ο Μωυσής, στον οποίο εσείς έχετε ελπίσει. Αν γαρ πιστεύατε στον Μωυσή, θα πιστεύατε σε εμένα· γαρ εκείνος έγραψε για εμένα. Αν και στα γράμματα εκείνου δεν πιστεύετε, πώς θα πιστεύσετε στα δικά μου λόγια;

6

Μετά από αυτά έφυγε ο Ιησούς πέρα από τη θάλασσα της Γαλιλαίας της Τιβεριάδας, και τον ακολουθούσε μεγάλο πλήθος, γιατί έβλεπαν τα σημεία του που έκανε στους ασθενείς. Ανέβηκε δε στο βουνό ο Ιησούς και εκεί καθόταν με τους μαθητές του. Ήταν δε κοντά το Πάσχα, η γιορτή των Ιουδαίων. Σηκώνοντας λοιπόν τα μάτια ο Ιησούς και βλέποντας ότι μεγάλο πλήθος έρχεται προς αυτόν, λέει στον Φίλιππο· από πού να αγοράσουμε ψωμιά για να φάνε αυτοί; Αυτό δε το έλεγε δοκιμάζοντάς τον· αυτός γαρ ήξερε τι επρόκειτο να κάνει. Απάντησε σε αυτόν ο Φίλιππος· ψωμιά διακοσίων δηναρίων δεν επαρκούν για αυτούς ώστε ο καθένας τους να πάρει κάτι λίγο. Λέγει σε αυτόν ένας από τους μαθητές του, ο Ανδρέας ο αδελφός του Σίμωνα Πέτρου· είναι ένα παιδάκι εδώ, που έχει πέντε κριθαρένια ψωμιά και δύο ψαράκια· αλλά αυτά τι είναι για τόσους πολλούς; Είπε δε ο Ιησούς· Κάντε τους ανθρώπους να ξαπλώσουν. Ήταν δε πολύ χορτάρι στο μέρος. Έπεσαν πίσω λοιπόν οι άνδρες, στον αριθμό σαν

πεντακισχίλιοι. Πήρε δε τα ψωμιά ο Ιησούς και αφού ευχαρίστησε τα μοίρασε στους μαθητές, και οι μαθητές στους ανακείμενους· ομοίως και από τα ψάρια όσο ήθελαν. Και όταν χόρτασαν, λέει στους μαθητές του· μαζέψτε τα περισσεμένα κομμάτια, για να μην χαθεί τίποτα. Συνήγαγαν λοιπόν και γέμισαν δώδεκα κοφίνια με κομμάτια από τα πέντε κριθένια ψωμιά που περίσσεψαν σε αυτούς που είχαν φάει. Οι άνθρωποι λοιπόν, αφού είδαν το σημείο που έκανε ο Ιησούς, έλεγαν ότι αυτός είναι αληθινά ο προφήτης που έρχεται στον κόσμο. Ο Ιησούς λοιπόν, γνωρίζοντας ότι πρόκειται να έρθουν και να τον αρπάξουν για να τον κάνουν βασιλιά, αποχώρησε πάλι στο βουνό μόνος του. Ως και έγινε βράδυ, κατέβηκαν οι μαθητές του προς τη θάλασσα, και αφού μπήκαν στο πλοίο πήγαιναν πέρα από τη θάλασσα προς την Καπερναούμ. Και σκοτία ήδη είχε γίνει και δεν είχε έρθει προς αυτούς ο Ιησούς, και η θάλασσα από μεγάλο άνεμο που φυσούσε ταραζόταν. Αφού λοιπόν είχαν κωπηλατήσει περίπου είκοσι πέντε ή τριάντα στάδια, βλέπουν τον Ιησού να περπατά πάνω στη θάλασσα και να πλησιάζει κοντά στο πλοίο, και φοβήθηκαν. Και αυτός τους λέει· εγώ είμαι· μη φοβάσθε. Ήθελαν λοιπόν να τον πάρουν μέσα στο πλοίο, και αμέσως το πλοίο βρέθηκε στη γη προς την οποία πήγαιναν. Την επόμενη μέρα ο όχλος που στεκόταν πέρα από τη θάλασσα, βλέποντας ότι δεν υπήρχε εκεί άλλο πλοιάριο εκτός από εκείνο το ένα στο οποίο μπήκαν οι μαθητές του, και ότι ο Ιησούς δεν μπήκε μαζί με τους μαθητές του στο πλοιάριο, αλλά μόνο οι μαθητές του έφυγαν· ήρθαν όμως άλλα πλοιάρια από την Τιβεριάδα κοντά στον τόπο, όπου έφαγαν τον άρτο αφού ευχαρίστησε ο Κύριος· όταν λοιπόν είδε ο όχλος ότι ο Ιησούς δεν ήταν εκεί ούτε οι μαθητές του, μπήκαν οι ίδιοι στα πλοία και

ήρθαν στην Καπερναούμ ζητώντας τον Ιησού. Και αφού τον βρήκαν πέρα από τη θάλασσα του είπαν· ραββί, πότε ήρθες εδώ; Απάντησε σε αυτούς ο Ιησούς και είπε: Αληθινά αληθινά σας λέω, με ψάχνετε όχι γιατί είδατε σημεία, αλλά γιατί φάγατε από τα ψωμιά και χορτάσατε. Δουλεύετε όχι για την τροφή που καταστρέφεται, αλλά για την τροφή που μένει για ζωή αιώνια, την οποία ο γιος του ανθρώπου θα σας δώσει· αυτόν γαρ σφράγισε ο πατέρας, ο Θεός. Είπαν λοιπόν σε αυτόν: Τι πρέπει να κάνουμε για να κάνουμε τα έργα του Θεού; Απάντησε ο Ιησούς και τους είπε: Αυτό είναι το έργο του Θεού, να πιστέψετε σε αυτόν που έστειλε εκείνος. Είπαν λοιπόν σε αυτόν· Τι λοιπόν κάνεις εσύ σημείο για να δούμε και να πιστέψουμε σε εσένα; Τι δουλεύεις; Οι πατέρες μας έφαγαν το μάννα στην έρημο, καθώς είναι γραμμένο· ψωμί από τον ουρανό έδωσε σε αυτούς να φάνε. Είπε λοιπόν σε αυτούς ο Ιησούς: Αληθινά αληθινά σας λέω, δεν σας έχει δώσει ο Μωυσής το ψωμί από τον ουρανό, αλλά ο πατέρας μου σας δίνει το αληθινό ψωμί από τον ουρανό. Γιατί ο άρτος του Θεού είναι αυτός που κατεβαίνει από τον ουρανό και δίνει ζωή στον κόσμο. Είπαν λοιπόν σε αυτόν: Κύριε, δώσε μας πάντοτε τον άρτο αυτόν. Είπε λοιπόν σε αυτούς ο Ιησούς: εγώ είμαι ο άρτος της ζωής· αυτός που έρχεται σε μένα δεν θα πεινάσει ποτέ, και αυτός που πιστεύει σε μένα δεν θα διψάσει ποτέ. Αλλά σας είπα ότι με έχετε δει και δεν πιστεύετε. Ό,τι μου δίνει ο πατέρας, θα έρθει σε μένα, και αυτόν που έρχεται σε μένα δεν θα τον πετάξω έξω· γιατί έχω κατέβει από τον ουρανό όχι για να κάνω το θέλημα το δικό μου, αλλά το θέλημα αυτού που με έστειλε. Αυτό δε είναι το θέλημα του πατέρα που με έστειλε, ώστε κάθε ό,τι μου έχει δώσει να μην το χάσω, αλλά να το αναστήσω στην έσχατη ημέρα. Αυτό δε είναι το

θέλημα αυτού που με έστειλε, ώστε κάθε ο βλέποντας τον υιό και πιστεύοντας σε αυτόν να έχει ζωή αιώνια, και θα τον αναστήσω εγώ την τελευταία ημέρα. Γόγγυζαν λοιπόν οι Ιουδαίοι για αυτόν γιατί είπε, εγώ είμαι ο άρτος που κατέβηκε από τον ουρανό, και έλεγαν· δεν είναι αυτός ο Ιησούς ο γιος του Ιωσήφ, που εμείς ξέρουμε τον πατέρα και τη μητέρα του; Πώς λοιπόν λέει αυτός ότι έχω κατεβεί από τον ουρανό; Απάντησε λοιπόν ο Ιησούς και τους είπε· μην γογγύζετε μεταξύ σας. Κανένας δεν μπορεί να έρθει σε μένα, εάν ο πατέρας που με έστειλε δεν τον τραβήξει, και εγώ θα τον αναστήσω την τελευταία ημέρα. Είναι γραμμένο στους προφήτες· και θα είναι όλοι διδαγμένοι από τον Θεό. Κάθε ο ακούων από τον πατέρα και μαθών έρχεται προς εμένα· όχι ότι τον πατέρα κάποιος έχει δει, εκτός αυτός που είναι από τον Θεό, αυτός έχει δει τον πατέρα. Αληθινά αληθινά σας λέω, αυτός που πιστεύει σε εμένα έχει αιώνια ζωή. Εγώ είμαι το ψωμί της ζωής. Οι πατέρες σας έφαγαν το μάννα στην έρημο και πέθαναν· αυτός είναι ο άρτος που κατεβαίνει από τον ουρανό, ώστε κάποιος να φάει από αυτόν και να μην πεθάνει. Εγώ είμαι το ψωμί το ζωντανό που κατέβηκε από τον ουρανό· αν κάποιος φάει από αυτό το ψωμί, θα ζήσει για τον αιώνα. Και το ψωμί που εγώ θα δώσω, η σάρκα μου είναι, την οποία εγώ θα δώσω για τη ζωή του κόσμου. Μάχονταν λοιπόν μεταξύ τους οι Ιουδαίοι λέγοντας: Πώς μπορεί αυτός να μας δώσει τη σάρκα να φάμε; Είπε λοιπόν σε αυτούς ο Ιησούς· αληθινά αληθινά σας λέω, αν δεν φάτε τη σάρκα του γιου του ανθρώπου και πιείτε το αίμα του, δεν έχετε ζωή μέσα σας. Αυτός που τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου έχει αιώνια ζωή, και εγώ θα τον αναστήσω την τελευταία ημέρα. Η σάρκα μου γαρ αληθώς είναι τροφή, και το αίμα μου αληθώς είναι ποτό.

Αυτός που τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου μένει σε μένα, κι εγώ σε αυτόν. Καθώς με έστειλε ο ζων πατέρας και εγώ ζω εξαιτίας του πατέρα, και αυτός που τρώει εμένα κι εκείνος θα ζήσει εξαιτίας εμού. Αυτός είναι ο άρτος που κατέβηκε από τον ουρανό, όχι όπως έφαγαν οι πατέρες σας το μάννα και πέθαναν· αυτός που τρώει αυτόν τον άρτο θα ζήσει για πάντα. Αυτά τα είπε διδάσκοντας σε μια συνάθροιση στην Καπερναούμ. Πολλοί λοιπόν αφού άκουσαν από τους μαθητές του είπαν· σκληρός είναι αυτός ο λόγος· ποιος μπορεί να τον ακούσει; Ξέροντας δε ο Ιησούς μέσα στον εαυτό του ότι γογγύζουν γι αυτό οι μαθητές του, είπε σε αυτούς: Αυτό σας σκανδαλίζει; Αν λοιπόν δείτε τον γιο του ανθρώπου να ανεβαίνει εκεί όπου ήταν πριν; Το πνεύμα είναι αυτό που ζωοποιεί, η σάρκα δεν ωφελεί τίποτα· τα λόγια που εγώ λέω σε εσάς, πνεύμα είναι και ζωή είναι. Αλλά είναι από εσάς μερικοί που δεν πιστεύουν. Ήξερε γαρ από την αρχή ο Ιησούς ποιοι είναι αυτοί που δεν πίστευαν και ποιος είναι αυτός που θα τον παράδιδε. Και έλεγε· εξαιτίας αυτού έχω πει σε εσάς ότι κανένας δεν μπορεί να έρθει προς εμένα, εάν δεν είναι δοσμένο σε αυτόν από τον πατέρα μου. Από αυτό πολλοί από τους μαθητές του έφυγαν και πήγαν πίσω και δεν περπατούσαν πια μαζί του. Είπε λοιπόν ο Ιησούς στους δώδεκα· μήπως και εσείς θέλετε να φύγετε; Απάντησε λοιπόν σε αυτόν ο Σίμων Πέτρος: Κύριε, προς ποιον θα πάμε; Λόγια ζωής αιώνιας έχεις· και εμείς έχουμε πιστέψει και έχουμε μάθει ότι εσύ είσαι ο Χριστός, ο γιος του Θεού του ζωντανού. Ο Ιησούς τους απάντησε· δεν σας διάλεξα εγώ τους δώδεκα; Και από σας ένας είναι διάβολος. Έλεγε δε τον Ιούδα του Σίμωνα Ισκαριώτη· αυτός γαρ έμελλε να τον παραδώσει, ένας όντας από τους δώδεκα.

7

Και περπατούσε ο Ιησούς μετά από αυτά στη Γαλιλαία· διότι δεν ήθελε να περπατήσει στην Ιουδαία, επειδή οι Ιουδαίοι ζητούσαν να τον σκοτώσουν. Ήταν δε κοντά η γιορτή των Ιουδαίων, η γιορτή της Σκηνοπηγίας. Είπαν λοιπόν προς αυτόν οι αδελφοί του: Φύγε από εδώ και πήγαινε στην Ιουδαία, ώστε και οι μαθητές σου να δουν τα έργα σου που κάνεις· κανείς γαρ δεν κάνει κάτι κρυφά και ζητάει ο ίδιος να είναι ανοιχτά. Αν κάνεις αυτά, φανέρωσε τον εαυτό σου στον κόσμο. Ούτε γαρ οι αδελφοί του πίστευαν σε αυτόν. Λέει λοιπόν σε αυτούς ο Ιησούς: ο καιρός ο δικός μου δεν έχει έρθει ακόμα, ο δε καιρός ο δικός σας είναι πάντοτε έτοιμος. Ο κόσμος δεν μπορεί να σας μισεί· εμένα όμως μισεί, γιατί εγώ μαρτυρώ γι αυτόν ότι τα έργα του είναι πονηρά. Εσείς ανεβείτε στην εορτή αυτή· εγώ δεν ανεβαίνω ακόμα στην εορτή αυτή, γιατί ο καιρός μου δεν έχει πληρωθεί ακόμα. Αφού τους είπε αυτά, έμεινε στη Γαλιλαία. Όταν ανέβηκαν οι αδελφοί του, τότε και αυτός ανέβηκε στην εορτή, όχι φανερά, αλλά σαν κρυφά. Οι Ιουδαίοι λοιπόν τον έψαχναν στην εορτή και έλεγαν· Πού είναι εκείνος; Και υπήρχε πολύς γογγυσμός στους όχλους για αυτόν. Μερικοί έλεγαν ότι είναι καλός· άλλοι έλεγαν, όχι, αλλά παραπλανά το πλήθος. Κανείς όμως δεν μιλούσε με παρρησία για αυτόν εξαιτίας του φόβου των Ιουδαίων. Ήδη και ενώ η γιορτή ήταν στη μέση, ανέβηκε ο Ιησούς στο ιερό και δίδασκε. Και θαύμαζαν οι Ιουδαίοι λέγοντας: Πώς αυτός ξέρει γράμματα χωρίς να έχει μάθει; Απάντησε λοιπόν σε αυτούς ο Ιησούς και είπε: Η δική μου διδαχή δεν είναι δική μου, αλλά εκείνου που με έστειλε·

αν κάποιος θέλει να κάνει το θέλημά του, θα μάθει για τη διδαχή, αν είναι από τον Θεό ή εγώ μιλώ από μόνος μου. Αυτός που μιλάει από μόνος του ζητάει τη δική του δόξα, αλλά αυτός που ζητάει τη δόξα εκείνου που τον έστειλε, αυτός είναι αληθινός, και αδικία σε αυτόν δεν υπάρχει. Δεν σας έχει δώσει ο Μωυσής τον νόμο; Και κανένας από εσάς δεν κάνει τον νόμο. Γιατί ζητάτε να με σκοτώσετε; Απάντησε το πλήθος και είπε: Δαιμόνιο έχεις. Ποιος σε ζητάει να σκοτώσει; Απάντησε ο Ιησούς και τους είπε: Ένα έργο έκανα, και όλοι θαυμάζετε εξαιτίας αυτού. Ο Μωυσής σας έχει δώσει την περιτομή, όχι γιατί είναι από τον Μωυσή, αλλά από τους πατέρες, και το Σάββατο περιτέμνετε άνθρωπο. Αν άνθρωπος λαμβάνει περιτομή το σάββατο για να μην λυθεί ο νόμος του Μωυσή, θυμώνετε σε μένα γιατί έκανα έναν ολόκληρο άνθρωπο υγιή το σάββατο; Μην κρίνετε κατά την όψη, αλλά κρίνετε τη δίκαιη κρίση. Έλεγαν λοιπόν μερικοί από τους Ιεροσολυμίτες: Δεν είναι αυτός που ζητούν να σκοτώσουν; Και κοίτα μιλάει με παρρησία, και τίποτα δεν του λένε. Μήπως πραγματικά γνώρισαν οι άρχοντες ότι αυτός είναι πραγματικά ο Χριστός; Αλλά αυτόν ξέρουμε από πού είναι· ο Χριστός όμως όταν έρχεται, κανείς δεν γνωρίζει από πού είναι. Φώναξε λοιπόν στο ναό διδάσκοντας ο Ιησούς και λέγοντας: Και εμένα ξέρετε, και ξέρετε από πού είμαι· και από τον εαυτό μου δεν έχω έρθει, αλλά είναι αληθινός αυτός που έστειλε εμένα, τον οποίο εσείς δεν ξέρετε· εγώ ξέρω αυτόν, γιατί από αυτόν είμαι και εκείνος εμένα έστειλε. Ζητούσαν λοιπόν να τον πιάσουν, και κανείς δεν έβαλε επάνω του το χέρι, γιατί δεν είχε έρθει ακόμα η ώρα του. Πολλοί από το πλήθος πίστεψαν σε αυτόν και έλεγαν ότι ο Χριστός όταν έρθει, μήπως θα κάνει περισσότερα σημεία από αυτά που αυτός έκανε; Οι Φαρισαίοι

άκουσαν τον όχλο που γόγγυζε γι αυτόν αυτά τα πράγματα, και οι Φαρισαίοι και οι αρχιερείς έστειλαν υπηρέτες για να τον πιάσουν. Είπε λοιπόν ο Ιησούς· ακόμα λίγο χρόνο με εσάς είμαι και πηγαίνω προς αυτόν που με έστειλε. Θα με ζητήσετε και δεν θα με βρείτε· και όπου είμαι εγώ, εσείς δεν μπορείτε να έρθετε. Είπαν λοιπόν οι Ιουδαίοι μεταξύ τους· Πού αυτός μέλλει να πάει, που εμείς δεν θα τον βρούμε; Μήπως στη διασπορά των Ελλήνων πρόκειται να πάει και να διδάξει τους Έλληνες; Ποιος είναι αυτός ο λόγος που είπε, θα με ζητήσετε και δεν θα με βρείτε, και εκεί που είμαι εγώ, εσείς δεν μπορείτε να έρθετε; Και στην τελευταία ημέρα, την μεγάλη της εορτής, στεκόταν ο Ιησούς και φώναξε λέγοντας: Αν κάποιος διψάει, ας έρθει προς εμένα και ας πιει. Αυτός που πιστεύει σε μένα, καθώς είπε η γραφή, ποτάμια ζωντανού νερού θα ρεύσουν από την κοιλιά του. Αυτό δε το είπε για το Πνεύμα που επρόκειτο να λάβουν αυτοί που πίστευαν σε αυτόν· διότι δεν υπήρχε ακόμα Άγιο Πνεύμα, επειδή ο Ιησούς δεν είχε δοξαστεί ακόμα. Πολλοί λοιπόν από το πλήθος, αφού άκουσαν τον λόγο, έλεγαν: Αυτός είναι πραγματικά ο προφήτης. Άλλοι έλεγαν: Αυτός είναι ο Χριστός. Άλλοι έλεγαν: Μήπως από τη Γαλιλαία έρχεται ο Χριστός; Δεν είπε η γραφή ότι από το σπέρμα του Δαβίδ και από τη Βηθλεέμ το χωριό, όπου ήταν ο Δαβίδ, έρχεται ο Χριστός; Διαίρεση λοιπόν στο πλήθος έγινε εξαιτίας αυτού. Μερικοί από αυτούς ήθελαν να τον πιάσουν, αλλά κανείς δεν έβαλε τα χέρια του επάνω του. Ήρθαν λοιπόν οι υπηρέτες προς τους αρχιερείς και Φαρισαίους, και εκείνοι τους είπαν: Γιατί δεν τον φέρατε; Απάντησαν οι υπηρέτες· ποτέ δεν μίλησε άνθρωπος έτσι, όπως αυτός ο άνθρωπος. Απάντησαν λοιπόν σε αυτούς οι Φαρισαίοι· μήπως και εσείς έχετε πλανηθεί; Μήπως κάποιος από τους

άρχοντες πίστευσε σε αυτόν ή από τους Φαρισαίους; Αλλά αυτός ο όχλος που δεν γνωρίζει τον νόμο είναι καταραμένοι λέει ο Νικόδημος προς αυτούς, αυτός που είχε έρθει τη νύχτα προς αυτόν, ένας που ήταν από αυτούς· μήπως ο νόμος μας κρίνει τον άνθρωπο, αν δεν ακούσει από αυτόν πρώτα και μάθει τι κάνει; Απάντησαν και είπαν σε αυτόν· μήπως και εσύ από τη Γαλιλαία είσαι; Εξέτασε και δες ότι προφήτης από τη Γαλιλαία δεν έχει εγερθεί. Και έφυγε ο καθένας στο σπίτι του.

8

Ο Ιησούς πήγε στο Όρος των Ελαιών· την αυγή πάλι ήρθε στο ιερό, και όλος ο λαός ερχόταν προς αυτόν· και αφού κάθισε, τους δίδασκε. Φέρνουν δε οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι μια γυναίκα που έχει πιαστεί για μοιχεία, και αφού την έστησαν στη μέση του λένε· διδάσκαλε, αυτή η γυναίκα έχει πιαστεί επ αυτοφώρω να μοιχεύει· και στο νόμο μας ο Μωυσής διέταξε τις τέτοιες να λιθοβολούνται. Εσύ λοιπόν τι λες; Αυτό όμως το είπαν δοκιμάζοντάς τον, για να έχουν κατηγορία εναντίον του. Ο Ιησούς, έχοντας σκύψει κάτω, έγραφε με το δάχτυλο στη γη. Καθώς επέμεναν ρωτώντας τον, ανασηκώθηκε και τους είπε: ο αναμάρτητος από εσάς ας πετάξει πρώτος πέτρα πάνω της. Και πάλι, σκύβοντας κάτω, έγραφε στη γη. Αυτοί δε αφού άκουσαν έβγαιναν ένας κατά ένας, αρχίζοντας από τους πρεσβυτέρους, και έμεινε ο Ιησούς και η γυναίκα που ήταν στη μέση. Σηκώνοντας το κεφάλι του δε ο Ιησούς είπε σε αυτήν· γυναίκα, πού είναι; Κανένας δεν σε κατέκρινε; Κι αυτή είπε· κανείς, Κύριε. Είπε δε ο Ιησούς·

ούτε εγώ σε καταδικάζω· πήγαινε και από τώρα μην αμαρτάνεις πια. Πάλι λοιπόν ο Ιησούς μίλησε σε αυτούς λέγοντας· εγώ είμαι το φως του κόσμου· αυτός που με ακολουθεί δεν θα περπατήσει στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως της ζωής. Του είπαν λοιπόν οι Φαρισαίοι· εσύ μαρτυρείς για τον εαυτό σου· η μαρτυρία σου δεν είναι αληθινή. Απάντησε ο Ιησούς και τους είπε: Κι αν εγώ μαρτυρώ για τον εαυτό μου, αληθινή είναι η μαρτυρία μου, γιατί ξέρω από πού ήρθα και πού πάω· εσείς όμως δεν ξέρετε από πού έρχομαι ή πού πάω. Εσείς κρίνετε σύμφωνα με τη σάρκα· εγώ δεν κρίνω κανέναν. Και αν κρίνω εγώ, η κρίση μου αληθινή είναι, γιατί δεν είμαι μόνος, αλλά εγώ και ο πατέρας που με έστειλε. Και στο δικό σας νόμο έχει γραφτεί ότι η μαρτυρία δύο ανθρώπων είναι αληθινή. Εγώ είμαι αυτός που μαρτυρεί για τον εαυτό μου, και μαρτυρεί για μένα ο πατέρας που με έστειλε. Του έλεγαν λοιπόν: Πού είναι ο πατέρας σου; Απάντησε ο Ιησούς: Ούτε εμένα ξέρετε ούτε τον πατέρα μου· αν εμένα ξέρατε, και τον πατέρα μου θα ξέρατε. Αυτά τα λόγια είπε ο Ιησούς στο γαζοφυλάκιο, διδάσκοντας στο ναό, και κανείς δεν τον έπιασε, γιατί δεν είχε έρθει ακόμα η ώρα του. Είπε λοιπόν πάλι σε αυτούς ο Ιησούς: Εγώ πηγαίνω και θα με ψάξετε, και στην αμαρτία σας θα πεθάνετε· όπου εγώ πηγαίνω, εσείς δεν μπορείτε να έρθετε. Έλεγαν λοιπόν οι Ιουδαίοι: Μήπως θα σκοτώσει τον εαυτό του, επειδή λέει, Εκεί που εγώ πηγαίνω, εσείς δεν μπορείτε να έρθετε; Και τους είπε: εσείς είστε από τα κάτω, εγώ είμαι από τα άνω· εσείς είστε από τον κόσμο αυτόν, εγώ δεν είμαι από τον κόσμο αυτόν. Σας είπα λοιπόν ότι θα πεθάνετε στις αμαρτίες σας· γιατί αν δεν πιστέψετε ότι εγώ είμαι, θα πεθάνετε στις αμαρτίες σας. Του έλεγαν λοιπόν: Εσύ ποιος είσαι; Και είπε σε αυτούς ο Ιησούς· από την αρχή αυτό που

και μιλώ σε σας. Πολλά έχω για σας να πω και να κρίνω· αλλά αυτός που με έστειλε είναι αληθινός, κι εγώ αυτά που άκουσα από αυτόν, αυτά λέω στον κόσμο. Δεν κατάλαβαν ότι τους μιλούσε για τον Πατέρα. Είπε λοιπόν σε αυτούς ο Ιησούς: Όταν υψώσετε τον υιό του ανθρώπου, τότε θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι, και από τον εαυτό μου δεν κάνω τίποτα, αλλά καθώς με δίδαξε ο πατέρας μου, αυτά λέω. Και αυτός που με έστειλε είναι μαζί μου· ο πατέρας δεν με άφησε μόνο, γιατί εγώ κάνω πάντοτε αυτά που του αρέσουν. Ενώ αυτός μιλούσε αυτά, πολλοί πίστεψαν σε αυτόν. Έλεγε λοιπόν ο Ιησούς προς τους Ιουδαίους που είχαν πιστέψει σε αυτόν: Εάν εσείς μείνετε στον λόγο τον δικό μου, αληθινά μαθητές μου είστε, και θα γνωρίσετε την αλήθεια, και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει. Απαντήσανε σε αυτόν· σπέρμα του Αβραάμ είμαστε και σε κανέναν δεν έχουμε δουλέψει ποτέ· πώς εσύ λες ότι θα γίνετε ελεύθεροι; Απάντησε σε αυτούς ο Ιησούς· αληθινά αληθινά σας λέω ότι κάθε ο κάνοντας την αμαρτία είναι δούλος της αμαρτίας. Ο δούλος όμως δεν μένει στο σπίτι για πάντα· ο γιος μένει για πάντα. Αν λοιπόν ο Υιός σας ελευθερώσει, πραγματικά ελεύθεροι θα είστε. Ξέρω ότι είστε σπέρμα του Αβραάμ· αλλά ζητάτε να με σκοτώσετε, γιατί ο λόγος μου δεν χωράει μέσα σας. Εγώ μιλώ αυτό που έχω δει από τον πατέρα μου· και εσείς λοιπόν κάνετε αυτό που έχετε δει από τον πατέρα σας. Απάντησαν και του είπαν: Ο πατέρας μας είναι ο Αβραάμ. Τους λέει ο Ιησούς· αν ήσασταν τέκνα του Αβραάμ, θα κάνατε τα έργα του Αβραάμ. Τώρα όμως με ζητάτε να σκοτώσετε, άνθρωπο που την αλήθεια σας έχω πει, την οποία άκουσα από τον Θεό· αυτό ο Αβραάμ δεν το έκανε. Εσείς κάνετε τα έργα του πατέρα σας. Είπαν λοιπόν σε αυτόν· εμείς δεν έχουμε γεννηθεί από πορνεία· έχουμε έναν πατέρα, τον Θεό. Είπε

λοιπόν σε αυτούς ο Ιησούς: Αν ο Θεός ήταν πατέρας σας, θα με αγαπούσατε. Γιατί εγώ από τον Θεό βγήκα και έχω έρθει. Γιατί ούτε από τον εαυτό μου έχω έρθει, αλλά εκείνος με έστειλε. Γιατί δεν γνωρίζετε την ομιλία μου; Ότι δεν μπορείτε να ακούσετε τον λόγο μου. Εσείς είστε από τον πατέρα του διαβόλου, και θέλετε να κάνετε τις επιθυμίες του πατέρα σας. Εκείνος ήταν ανθρωποκτόνος από την αρχή και στην αλήθεια δεν στέκεται, γιατί δεν υπάρχει αλήθεια μέσα του· όταν λέει το ψέμα, από τα δικά του λέει, γιατί είναι ψεύτης και ο πατέρας του. Εγώ όμως επειδή λέω την αλήθεια, δεν με πιστεύετε. Ποιος από εσάς με ελέγχει για αμαρτία; Αν όμως αλήθεια λέγω, γιατί εσείς δεν με πιστεύετε; Αυτός που είναι από τον Θεό ακούει τα λόγια του Θεού· γι αυτό εσείς δεν ακούετε, γιατί δεν είστε από τον Θεό. Απάντησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και του είπαν· δεν λέμε εμείς καλά ότι Σαμαρείτης είσαι εσύ και δαιμόνιο έχεις; Απάντησε ο Ιησούς: Εγώ δεν έχω δαιμόνιο, αλλά τιμώ τον πατέρα μου, και εσείς με ατιμάζετε. Εγώ όμως δεν ζητώ τη δόξα μου· υπάρχει αυτός που ζητά και κρίνει. Αμήν αμήν σας λέω, εάν κάποιος κρατήσει τον λόγο μου, δεν θα δει θάνατο στον αιώνα. Είπαν λοιπόν σε αυτόν οι Ιουδαίοι· Τώρα καταλάβαμε ότι έχεις δαιμόνιο. Ο Αβραάμ πέθανε και οι προφήτες, και εσύ λες, εάν κάποιος τηρήσει τον λόγο μου, δεν θα γευτεί θάνατο για τον αιώνα; Μήπως εσύ είσαι μεγαλύτερος από τον πατέρα μας Αβραάμ, ο οποίος πέθανε; Και οι προφήτες πέθαναν· για ποιον περνάς τον εαυτό σου; Απάντησε ο Ιησούς· εάν εγώ δοξάζω τον εαυτό μου, η δόξα μου δεν είναι τίποτα· είναι ο πατέρας μου που με δοξάζει, τον οποίο εσείς λέτε ότι είναι ο Θεός σας, και δεν τον έχετε γνωρίσει· εγώ όμως τον ξέρω. Και αν πω ότι δεν τον ξέρω, θα είμαι όμοιος με εσάς,

ψεύτης· αλλά τον ξέρω και τον λόγο του τηρώ. Ο Αβραάμ ο πατέρας σας αγαλλίασε για να δει την ημέρα μου, και είδε και χάρηκε. Είπαν λοιπόν οι Ιουδαίοι προς αυτόν: Δεν έχεις ακόμα πενήντα χρόνια και έχεις δει τον Αβραάμ; Τους είπε ο Ιησούς· αληθινά αληθινά σας λέω, πριν να γεννηθεί ο Αβραάμ εγώ υπάρχω. Σήκωσαν λοιπόν πέτρες για να τις ρίξουν πάνω του. Ο Ιησούς όμως κρύφτηκε, και βγήκε από το ναό περνώντας ανάμεσά τους, και προχωρούσε έτσι.

9

Και περνώντας είδε έναν άνθρωπο τυφλό από τη γέννησή του. Και τον ρώτησαν οι μαθητές του λέγοντας: Ραββί, ποιος αμάρτησε, αυτός ή οι γονείς του, για να γεννηθεί τυφλός; Απάντησε ο Ιησούς: ούτε αυτός αμάρτησε ούτε οι γονείς του, αλλά για να φανερωθούν τα έργα του Θεού σε αυτόν. Πρέπει να εργάζομαι τα έργα αυτού που με έστειλε όσο είναι μέρα· έρχεται νύχτα όταν κανείς δεν μπορεί να εργάζεται. Όταν είμαι στον κόσμο, είμαι το φως του κόσμου. Αφού είπε αυτά, έφτυσε στο έδαφος και έκανε λάσπη από το σάλιο, και άλειψε τη λάσπη πάνω στα μάτια του τυφλού και του είπε· πήγαινε πλύσου στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ, που ερμηνεύεται ως απεσταλμένος. Έφυγε λοιπόν και έπλυνε και ήρθε βλέποντας. Οι λοιπόν γείτονες και αυτοί που τον έβλεπαν πριν ότι ήταν τυφλός, έλεγαν· δεν είναι αυτός που καθόταν και ζητιανεύει; Άλλοι έλεγαν ότι αυτός είναι· άλλοι όμως ότι μοιάζει με αυτόν. Εκείνος έλεγε ότι είμαι εγώ. Του έλεγαν λοιπόν· πώς ανοίχτηκαν τα μάτια σου; Απάντησε εκείνος

και είπε· ένας άνθρωπος που λέγεται Ιησούς έκανε πηλό και άλειψε τα μάτια μου και μου είπε· πήγαινε στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ και νίψου· πήγα λοιπόν και αφού νίφτηκα ανέβλεψα. Του είπαν λοιπόν: Πού είναι εκείνος; Λέγει: Δεν ξέρω. Οδηγούν αυτόν προς τους Φαρισαίους, τον κάποτε τυφλό. Ήταν δε Σάββατο όταν ο Ιησούς έκανε τη λάσπη και άνοιξε τα μάτια του. Πάλι λοιπόν τον ρωτούσαν κι οι Φαρισαίοι πώς ξαναβλέπει. Και αυτός τους είπε· έβαλε λάσπη επάνω στα μάτια μου, και έπλυνα, και βλέπω. Έλεγαν λοιπόν μερικοί από τους Φαρισαίους: Αυτός ο άνθρωπος δεν είναι από τον Θεό, γιατί δεν τηρεί το σάββατο. Άλλοι έλεγαν: πώς μπορεί άνθρωπος αμαρτωλός να κάνει τέτοια σημεία; Και υπήρχε διχόνοια μεταξύ τους. Λένε στον τυφλό πάλι: Εσύ τι λες για αυτόν, που άνοιξε τα μάτια σου; Αυτός όμως είπε ότι είναι προφήτης. Δεν πίστεψαν λοιπόν οι Ιουδαίοι γι αυτόν ότι ήταν τυφλός και ξαναέβλεψε, μέχρι που φώναξαν τους γονείς του αυτού που ξαναέβλεψε και τους ρώτησαν λέγοντας: Αυτός είναι ο γιος σας, τον οποίο εσείς λέτε ότι γεννήθηκε τυφλός; Πώς λοιπόν τώρα βλέπει; Απάντησαν δε σε αυτούς οι γονείς του και είπαν· ξέρουμε ότι αυτός είναι ο γιος μας και ότι γεννήθηκε τυφλός· πώς δε τώρα βλέπει δεν ξέρουμε, ή ποιος άνοιξε τα μάτια του εμείς δεν ξέρουμε· αυτός έχει ηλικία, ρωτήστε αυτόν, αυτός θα μιλήσει για τον εαυτό του. Αυτά είπαν οι γονείς του, γιατί φοβόντουσαν τους Ιουδαίους· ήδη γαρ είχαν συμφωνήσει οι Ιουδαίοι ώστε, εάν κάποιος ομολογήσει αυτόν Χριστό, να γίνει αποσυνάγωγος. Γι αυτό οι γονείς του είπαν ότι έχει ηλικία, ρωτήστε αυτόν. Φώναξαν λοιπόν για δεύτερη φορά τον άνθρωπο που ήταν τυφλός, και του είπαν: Δώσε δόξα στον Θεό· εμείς ξέρουμε ότι ο άνθρωπος αυτός είναι αμαρτωλός. Απάντησε λοιπόν εκείνος και είπε· αν είναι

αμαρτωλός δεν ξέρω· ένα ξέρω, ότι ενώ ήμουν τυφλός τώρα βλέπω. Του είπαν πάλι· τι σου έκανε; Πώς σου άνοιξε τα μάτια; Τους απάντησε· σας το είπα ήδη, και δεν ακούσατε· τι θέλετε να ακούσετε πάλι; Μη και εσείς θέλετε να γίνετε μαθητές του; Τον λοιδόρησαν και είπαν· συ είσαι μαθητής εκείνου· εμείς δε του Μωυσή είμαστε μαθητές. Εμείς ξέρουμε ότι στον Μωυσή μίλησε ο Θεός· αυτόν όμως δεν ξέρουμε από πού είναι. Απάντησε ο άνθρωπος και τους είπε· γιατί σε αυτό είναι θαυμαστό, ότι εσείς δεν ξέρετε από πού είναι, και μου άνοιξε τα μάτια. Ξέρουμε δε ότι ο Θεός δεν ακούει αμαρτωλούς, αλλά εάν κάποιος είναι θεοσεβής και κάνει το θέλημα του, αυτόν ακούει. Από τον αιώνα δεν ακούστηκε ότι κάποιος άνοιξε τα μάτια τυφλού που γεννήθηκε τυφλός. Αν δεν ήταν αυτός από τον Θεό, δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτα. Απάντησαν και του είπαν· στις αμαρτίες εσύ γεννήθηκες ολόκληρος, και εσύ μας διδάσκεις; Και τον έβγαλαν έξω. Άκουσε ο Ιησούς ότι τον έδιωξαν έξω, και αφού τον βρήκε του είπε· εσύ πιστεύεις στον Υιό του Θεού; Απάντησε εκείνος και είπε: Και ποιος είναι, Κύριε, για να πιστέψω σε αυτόν; Και του είπε ο Ιησούς· και τον έχεις δει και αυτός που μιλάει μαζί σου εκείνος είναι. Κι αυτός είπε: Πιστεύω, Κύριε, και τον προσκύνησε. Και είπε ο Ιησούς: Για κρίμα εγώ στον κόσμο αυτόν ήρθα, ώστε οι μη βλέποντες να βλέπουν και οι βλέποντες τυφλοί να γίνουν. Και άκουσαν από τους Φαρισαίους αυτά οι που ήταν μαζί του, και του είπαν· μήπως και εμείς είμαστε τυφλοί; Είπε σε αυτούς ο Ιησούς· αν ήσασταν τυφλοί, δεν θα είχατε αμαρτία· τώρα όμως λέτε ότι βλέπουμε· η αμαρτία σας λοιπόν μένει.

10

Αληθινά αληθινά σας λέγω, αυτός που δεν μπαίνει μέσα από την πόρτα στην αυλή των προβάτων, αλλά ανεβαίνει από αλλού, εκείνος είναι κλέφτης και ληστής· αυτός όμως που μπαίνει μέσα από την πόρτα είναι βοσκός των προβάτων. Σε αυτόν ο θυρωρός ανοίγει, και τα πρόβατα ακούνε τη φωνή του, και τα δικά του πρόβατα καλεί κατ όνομα και τα βγάζει έξω. Και όταν βγάλει έξω τα δικά του πρόβατα, πηγαίνει μπροστά τους, και τα πρόβατα τον ακολουθούν, γιατί ξέρουν τη φωνή του· σε ξένο όμως δε θα ακολουθήσουν, αλλά θα το σκάσουν από αυτόν, γιατί δεν ξέρουν τη φωνή των ξένων. Αυτή την παροιμία είπε σε αυτούς ο Ιησούς· εκείνοι όμως δεν κατάλαβαν τι ήταν αυτά που τους έλεγε. Είπε λοιπόν πάλι σε αυτούς ο Ιησούς· αληθινά αληθινά σας λέω ότι εγώ είμαι η πόρτα των προβάτων. Όλοι όσοι ήρθαν πριν από μένα, κλέφτες είναι και ληστές· αλλά τα πρόβατα δεν τους άκουσαν. Εγώ είμαι η πόρτα· μέσα από εμένα αν κάποιος μπει, θα σωθεί, και θα μπαίνει και θα βγαίνει, και θα βρει βοσκή. Ο κλέφτης δεν έρχεται παρά μόνο για να κλέψει και να θυσιάσει και να καταστρέψει· εγώ ήρθα για να έχουν ζωή και να έχουν περισσότερο. Εγώ είμαι ο καλός ποιμένας. Ο βοσκός ο καλός τη ψυχή του τη θέτει για τα πρόβατα· ο μισθωτός όμως και μη όντας βοσκός, του οποίου δεν είναι τα πρόβατα δικά του, βλέπει τον λύκο να έρχεται και αφήνει τα πρόβατα και φεύγει· και ο λύκος τα αρπάζει και σκορπίζει τα πρόβατα. Ο μισθωτός φεύγει, γιατί είναι μισθωτός και δεν νοιάζεται αυτός για τα πρόβατα. Εγώ είμαι ο καλός ποιμένας, και γνωρίζω τα δικά μου και γνωρίζομαι από τα δικά μου, καθώς με

γνωρίζει ο πατέρας και εγώ γνωρίζω τον πατέρα, και τη ψυχή μου τη βάζω για τα πρόβατα. Και άλλα πρόβατα έχω, τα οποία δεν είναι από την αυλή αυτή· και εκείνα πρέπει να φέρω, και θα ακούσουν τη φωνή μου, και θα γίνει μία ποίμνη, ένας ποιμένας. Γι αυτό ο πατέρας με αγαπάει, γιατί εγώ θέτω την ψυχή μου, για να την πάρω πάλι. Κανείς δεν την παίρνει από εμένα, αλλά εγώ την βάζω από μόνος μου· έχω εξουσία να την βάλω, και έχω εξουσία να την πάρω πάλι· αυτή την εντολή έλαβα από τον πατέρα μου. Διχασμός λοιπόν πάλι έγινε στους Ιουδαίους εξαίτιας αυτών των λόγων. Έλεγαν δε πολλοί από αυτούς: Δαιμόνιο έχει και μαίνεται· γιατί τον ακούτε; Άλλοι έλεγαν: Αυτά τα λόγια δεν είναι δαιμονισμένου· μήπως ένα δαιμόνιο μπορεί να ανοίγει μάτια τυφλών; Έγιναν δε τα εγκαίνια στα Ιεροσόλυμα, και χειμώνας ήταν· και περπατούσε ο Ιησούς στο ιερό στη στοά του Σολομώντα. Τον περικύκλωσαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και του έλεγαν: Μέχρι πότε την ψυχή μας σηκώνεις; Αν εσύ είσαι ο Χριστός, πες το σε μας με παρρησία. Απάντησε σε αυτούς ο Ιησούς: Είπα σε σας, και δεν πιστεύετε. Τα έργα που εγώ κάνω στο όνομα του πατέρα μου, αυτά μαρτυρούν για μένα. Αλλά εσείς δεν πιστεύετε, γιατί δεν είστε από τα πρόβατα τα δικά μου, όπως είπα σε σας. Τα πρόβατα μου ακούνε τη φωνή μου, και εγώ τα γνωρίζω, και με ακολουθούν, και εγώ τους δίνω ζωή αιώνια, και δεν θα χαθούν ποτέ, και κανείς δεν θα τα αρπάξει από το χέρι μου. Ο πατέρας μου, που μου έχει δώσει, είναι μεγαλύτερος από όλους, και κανείς δεν μπορεί να αρπάξει από το χέρι του πατέρα μου. Εγώ και ο πατέρας είμαστε ένα. Σήκωσαν λοιπόν πάλι πέτρες οι Ιουδαίοι για να τον πετροβολήσουν. Απάντησε σε αυτούς ο Ιησούς· πολλά καλά έργα σας έδειξα από τον πατέρα μου· για ποιο από αυτά το έργο με

λιθοβολείτε; Του απάντησαν οι Εβραίοι λέγοντας· για καλό έργο δεν σε λιθοβολούμε, αλλά για βλασφημία, και γιατί εσύ άνθρωπος όντας κάνεις τον εαυτό σου Θεό. Απάντησε σε αυτούς ο Ιησούς· δεν είναι γραμμένο στο νόμο σας, εγώ είπα, θεοί είστε; Αν εκείνους τους είπε θεούς, προς τους οποίους ο λόγος του Θεού ήρθε, και δεν μπορεί να λυθεί η γραφή, εσείς λέτε για αυτόν που ο πατέρας αγίασε και έστειλε στον κόσμο ότι βλασφημείς, επειδή είπα ότι είμαι γιος του Θεού; Αν δεν κάνω τα έργα του πατέρα μου, μην με πιστεύετε· αν όμως κάνω, κι αν εμένα μην πιστεύετε, τα έργα πιστέψτε, ώστε να γνωρίσετε και να πιστέψετε ότι μέσα σε μένα είναι ο πατέρας κι εγώ μέσα σε αυτόν. Ζητούσαν λοιπόν πάλι να τον πιάσουν· και βγήκε από τα χέρια τους. Και έφυγε πάλι πέρα από τον Ιορδάνη, στον τόπο όπου ήταν ο Ιωάννης την πρώτη φορά βαπτίζοντας, και έμεινε εκεί. Και πολλοί ήρθαν σε αυτόν και έλεγαν ότι ο Ιωάννης μεν δεν έκανε κανένα σημείο, αλλά όλα όσα είπε ο Ιωάννης για αυτόν ήταν αληθινά. Και πίστεψαν πολλοί εκεί σε αυτόν.

11

Ήταν δε κάποιος άρρωστος, ο Λάζαρος από τη Βηθανία, από το χωριό της Μαρίας και της Μάρθας, της αδελφής της. Ήταν δε η Μαρία που είχε αλείψει τον Κύριο με μύρο και είχε σκουπίσει τα πόδια του με τα μαλλιά της, της οποίας ο αδελφός Λάζαρος ήταν άρρωστος. Έστειλαν λοιπόν οι αδελφές σε αυτόν λέγοντας· Κύριε, κοίτα, αυτός που αγαπάς είναι άρρωστος. Αφού άκουσε δε ο Ιησούς είπε: αυτή η αρρώστια δεν είναι προς θάνατο, αλλά για τη

δόξα του Θεού, ώστε να δοξαστεί ο Υιός του Θεού δι αυτής. Αγαπούσε δε ο Ιησούς τη Μάρθα και την αδελφή της και τον Λάζαρο. Ως λοιπόν άκουσε ότι είναι άρρωστος, τότε έμεινε στον τόπο που ήταν δύο ημέρες· έπειτα μετά από αυτό λέει στους μαθητές· ας πάμε στην Ιουδαία πάλι. Του λένε οι μαθητές· ραββί, τώρα προσπαθούσαν να σε λιθοβολήσουν οι Ιουδαίοι, και πάλι πηγαίνεις εκεί; Απάντησε ο Ιησούς· δεν είναι δώδεκα οι ώρες της ημέρας; Αν κάποιος περπατά τη μέρα, δεν σκοντάφτει, γιατί βλέπει το φως του κόσμου αυτού· αν όμως κάποιος περπατά τη νύχτα, σκοντάφτει, γιατί το φως δεν είναι μέσα του. Αυτά είπε, και μετά από αυτό λέει σε αυτούς: Ο Λάζαρος, ο φίλος μας, έχει κοιμηθεί, αλλά πηγαίνω για να τον ξυπνήσω. Είπαν λοιπόν οι μαθητές του: Κύριε, αν έχει κοιμηθεί, θα σωθεί. Ο Ιησούς όμως είχε μιλήσει για τον θάνατό του· εκείνοι όμως νόμισαν ότι μιλάει για την κοίμηση του ύπνου. Τότε λοιπόν τους είπε ο Ιησούς με παρρησία: Ο Λάζαρος πέθανε, και χαίρομαι για χάρη σας, για να πιστέψετε, επειδή δεν ήμουν εκεί· αλλά ας πάμε κοντά του. Είπε λοιπόν ο Θωμάς ο λεγόμενος Δίδυμος στους συμμαθητές: Ας πάμε και εμείς για να πεθάνουμε μαζί του. Έχοντας έρθει λοιπόν, ο Ιησούς βρήκε αυτόν να έχει ήδη τέσσερις ημέρες στον τάφο. Ήταν δε η Βηθανία κοντά στα Ιεροσόλυμα ως δεκαπέντε στάδια μακριά, και πολλοί από τους Ιουδαίους είχαν έρθει προς τη Μάρθα και τη Μαρία για να τις παρηγορήσουν για τον αδελφό τους. Η λοιπόν Μάρθα, ως άκουσε ότι ο Ιησούς έρχεται, τον συνάντησε· η Μαρία όμως στο σπίτι καθόταν. Είπε λοιπόν η Μάρθα στον Ιησού: Κύριε, αν ήσουν εδώ, ο αδελφός μου δεν θα είχε πεθάνει. Αλλά και τώρα ξέρω ότι ό,τι κι αν ζητήσεις από τον Θεό, θα στο δώσει ο Θεός. Της λέει ο Ιησούς· θα αναστηθεί ο αδελφός σου. Του λέει η Μάρθα· ξέρω ότι

θα αναστηθεί στην ανάσταση την τελευταία ημέρα. Της είπε ο Ιησούς· εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή. Αυτός που πιστεύει σε μένα, κι αν αποθάνει, θα ζήσει· και κάθε ο ζων και πιστεύων σε μένα δεν θα αποθάνει ποτέ. Πιστεύεις αυτό; Του λέει· ναι, Κύριε, εγώ έχω πιστέψει ότι εσύ είσαι ο Χριστός, ο γιος του Θεού, αυτός που έρχεται στον κόσμο. Και αφού είπε αυτά, έφυγε και φώναξε τη Μαρία, την αδελφή της, κρυφά, λέγοντας: ο δάσκαλος είναι εδώ και σε φωνάζει. Εκείνη όταν άκουσε, σηκώθηκε γρήγορα και ήρθε προς αυτόν. Δεν είχε έρθει ακόμα ο Ιησούς στο χωριό, αλλά ήταν στο μέρος όπου τον συνάντησε η Μάρθα. Οι λοιπόν Ιουδαίοι που ήταν μαζί της στο σπίτι και την παρηγορούσαν, έχοντας δει τη Μαρία ότι γρήγορα σηκώθηκε και βγήκε, την ακολούθησαν, λέγοντας ότι πηγαίνει στο μνημείο για να κλάψει εκεί. Η λοιπόν Μαρία, όταν ήρθε εκεί που ήταν ο Ιησούς, βλέποντάς τον έπεσε στα πόδια του λέγοντάς του· Κύριε, αν ήσουν εδώ, δεν θα πέθαινε ο αδελφός μου. Ο Ιησούς λοιπόν, όταν είδε αυτήν να κλαίει και τους Ιουδαίους που είχαν έρθει μαζί της να κλαίνε, συγκινήθηκε βαθιά στο πνεύμα και ταράχτηκε, και είπε: Πού τον βάλατε; Του λένε· Κύριε, έλα και δες. Έκλαψε ο Ιησούς. Έλεγαν λοιπόν οι Ιουδαίοι: Δες πώς τον αγαπούσε. Μερικοί όμως από αυτούς είπαν: Δεν μπορούσε αυτός, που άνοιξε τα μάτια του τυφλού, να κάνει ώστε και αυτός να μην πεθάνει; Ο Ιησούς λοιπόν, πάλι βαθιά συγκινημένος μέσα του, έρχεται στον τάφο· ήταν δε σπήλαιο, και μια πέτρα ήταν τοποθετημένη επάνω του. Λέγει ο Ιησούς: Σηκώστε την πέτρα. Του λέει η αδελφή του πεθαμένου, η Μάρθα· Κύριε, ήδη μυρίζει άσχημα· είναι τεταρταίος γαρ. Της λέει ο Ιησούς: Δεν σου είπα ότι αν πιστέψεις, θα δεις τη δόξα του Θεού; Σήκωσαν λοιπόν την πέτρα όπου ήταν ο νεκρός ξαπλωμένος. Ο

Ιησούς σήκωσε τα μάτια προς τα πάνω και είπε· πατέρα, σε ευχαριστώ που με άκουσες. Εγώ όμως ήξερα ότι πάντοτε μ ακούς· αλλά εξαιτίας του πλήθους που στέκεται γύρω το είπα, για να πιστέψουν ότι εσύ με έστειλες. Και αφού είπε αυτά, φώναξε με μεγάλη φωνή· Λάζαρε, έλα έξω. Και βγήκε ο νεκρός δεμένος τα πόδια και τα χέρια με λωρίδες υφάσματος, και το πρόσωπό του ήταν τυλιγμένο με μαντήλι. Ο Ιησούς λέει σε αυτούς· λύστε τον και αφήστε τον να φύγει. Πολλοί λοιπόν από τους Ιουδαίους, αυτοί που ήρθαν προς τη Μαρία και είδαν αυτά που έκανε ο Ιησούς, πίστεψαν σε αυτόν. Μερικοί όμως από αυτούς πήγαν στους Φαρισαίους και τους είπαν αυτά που έκανε ο Ιησούς. Συγκέντρωσαν λοιπόν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι συμβούλιο και έλεγαν: Τι κάνουμε, γιατί αυτός ο άνθρωπος κάνει πολλά σημεία; Αν τον αφήσουμε έτσι, όλοι θα πιστέψουν σε αυτόν, και θα έρθουν οι Ρωμαίοι και θα πάρουν από εμάς και τον τόπο και το έθνος. Ένας δε κάποιος από αυτούς, ο Καϊάφας, αρχιερέας όντας του έτους εκείνου, είπε σε αυτούς· εσείς δεν ξέρετε τίποτα, ούτε σκέφτεστε ότι συμφέρει σε εμάς ώστε ένας άνθρωπος να πεθάνει για τον λαό και να μην χαθεί όλο το έθνος. Αυτό δε από τον εαυτό του δεν το είπε, αλλά αρχιερέας όντας του έτους εκείνου προφήτευσε ότι έμελλε ο Ιησούς να πεθάνει για το έθνος, και όχι για το έθνος μόνο, αλλά για να συναγάγει και τα τέκνα του Θεού τα διασκορπισμένα σε ένα. Από εκείνη λοιπόν την ημέρα συμβουλεύτηκαν για να τον σκοτώσουν. Ο Ιησούς λοιπόν δεν περπατούσε πια με παρρησία ανάμεσα στους Ιουδαίους, αλλά έφυγε από εκεί προς τη χώρα κοντά στην έρημο, σε μια πόλη που λεγόταν Εφραίμ, και εκεί έμενε με τους μαθητές του. Ήταν δε κοντά το Πάσχα των Ιουδαίων, και ανέβηκαν πολλοί στα

Ιεροσόλυμα από τη χώρα πριν από το Πάσχα για να καθαρίσουν τους εαυτούς τους. Έψαχναν λοιπόν τον Ιησού και έλεγαν μεταξύ τους στεκόμενοι στο ναό· τι σας φαίνεται, ότι δεν θα έρθει στην εορτή; Είχαν δώσει δε και οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι εντολή ώστε εάν κάποιος μάθει πού είναι, να το αναφέρει, για να τον πιάσουν.

12

Ο λοιπόν Ιησούς πριν από έξι ημέρες του Πάσχα ήρθε στη Βηθανία, όπου ήταν ο Λάζαρος ο νεκρός, τον οποίο ανέστησε από τους νεκρούς. Του έκαναν λοιπόν δείπνο εκεί, και η Μάρθα σερβίριζε· ο Λάζαρος ήταν ένας από αυτούς που ήταν ξαπλωμένοι μαζί του. Η λοιπόν Μαρία, αφού πήρε μια λίτρα μύρο από νάρδο γνήσιο πολύτιμο, άλειψε τα πόδια του Ιησού και σκούπισε με τα μαλλιά της τα πόδια του· το δε σπίτι γέμισε από τη μυρωδιά του μύρου. Λέει λοιπόν ένας από τους μαθητές του, ο Ιούδας του Σίμωνα Ισκαριώτης, αυτός που επρόκειτο να τον παραδώσει· Γιατί αυτό το μύρο δεν πουλήθηκε για τριακόσια δηνάρια και δόθηκε σε φτωχούς; Είπε δε αυτό όχι γιατί τον ένοιαζαν οι φτωχοί, αλλά γιατί ήταν κλέφτης, και είχε το ταμείο και κουβαλούσε ό,τι ρίχνονταν μέσα. Είπε λοιπόν ο Ιησούς· άφησέ την, για την ημέρα του ενταφιασμού μου το έχει κρατήσει αυτό. Γιατί τους φτωχούς πάντοτε έχετε μαζί σας, εμένα όμως δεν έχετε πάντοτε. Έμαθε λοιπόν μεγάλος όχλος από τους Ιουδαίους ότι ήταν εκεί, και ήρθαν όχι μόνο εξαιτίας του Ιησού, αλλά για να δουν και τον Λάζαρο που τον ανέστησε από τους νεκρούς. Σκέφτηκαν δε οι αρχιερείς να

σκοτώσουν και τον Λάζαρο, γιατί πολλοί από τους Ιουδαίους εξαιτίας αυτού πήγαιναν και πίστευαν στον Ιησού. Την επόμενη μέρα πολύς όχλος που είχε έρθει στην εορτή, αφού άκουσαν ότι έρχεται ο Ιησούς στα Ιεροσόλυμα, πήραν τα κλαδιά των φοινίκων και βγήκαν να τον συναντήσουν, και φώναζαν· ωσαννά, ευλογημένος αυτός που έρχεται στο όνομα του Κυρίου, ο βασιλιάς του Ισραήλ. Βρίσκοντας δε ο Ιησούς ένα γαϊδουράκι, κάθισε επάνω του, καθώς είναι γραμμένο· μη φοβάσαι, θυγατέρα της Σιών· ιδού ο βασιλιάς σου έρχεται καθισμένος επάνω σε πουλάρι γαϊδούρου. Αυτά όμως δεν τα γνώρισαν οι μαθητές του στην αρχή, αλλά όταν δοξάστηκε ο Ιησούς, τότε θυμήθηκαν ότι αυτά ήταν γραμμένα γι αυτόν, και αυτά έκαναν σε αυτόν. Μαρτυρούσε λοιπόν ο όχλος που ήταν μαζί του όταν φώναξε τον Λάζαρο από τον τάφο και τον σήκωσε από τους νεκρούς. Για αυτό και τον συνάντησε το πλήθος, γιατί άκουσαν ότι αυτός είχε κάνει αυτό το σημείο. Οι Φαρισαίοι λοιπόν είπαν μεταξύ τους· βλέπετε ότι δεν ωφελείτε καθόλου; Κοίτα, ο κόσμος πήγε πίσω του. Ήταν δε μερικοί Έλληνες από αυτούς που ανέβαιναν για να προσκυνήσουν στην εορτή. Αυτοί λοιπόν πλησίασαν τον Φίλιππο τον από τη Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, και τον ρωτούσαν λέγοντας· κύριε, θέλουμε να δούμε τον Ιησού. Έρχεται ο Φίλιππος και λέει στον Ανδρέα, και πάλι ο Ανδρέας και ο Φίλιππος λένε στον Ιησού· ο δε Ιησούς απάντησε σε αυτούς λέγοντας· έχει έρθει η ώρα για να δοξαστεί ο γιος του ανθρώπου. Αληθινά αληθινά σας λέγω, εάν ο κόκκος του σιταριού δεν πέσει στη γη και πεθάνει, αυτός μόνος του μένει· εάν όμως πεθάνει, φέρει πολύ καρπό. Ο φιλώντας την ψυχή του θα τη χάσει, και ο μισώντας την ψυχή του σε αυτόν τον κόσμο, θα τη φυλάξει σε αιώνια ζωή. Αν κάποιος με υπηρετεί, ας με ακολουθεί, και όπου

είμαι εγώ, εκεί θα είναι και ο δικός μου υπηρέτης· και αν κάποιος με υπηρετεί, ο πατέρας θα τον τιμήσει. Τώρα η ψυχή μου είναι ταραγμένη, και τι να πω; Πατέρα, σώσε με από την ώρα αυτή. Αλλά γι αυτό ήρθα στην ώρα αυτή. Πατέρα, δόξασε το όνομά σου. Ήρθε λοιπόν μια φωνή από τον ουρανό: Και δόξασα και πάλι θα δοξάσω. Το πλήθος λοιπόν που στεκόταν και άκουσε έλεγε ότι έγινε βροντή· άλλοι έλεγαν· ένας αγγελιοφόρος του μίλησε. Απάντησε ο Ιησούς και είπε· όχι για μένα αυτή η φωνή έγινε, αλλά για εσάς. Τώρα είναι η κρίση του κόσμου αυτού, τώρα ο άρχοντας του κόσμου αυτού θα εκβληθεί έξω· και εγώ εάν υψωθώ από τη γη, όλους θα τραβήξω προς τον εαυτό μου. Αυτό δε το έλεγε υποδηλώνοντας με ποιο θάνατο επρόκειτο να πεθάνει. Απάντησε σε αυτόν το πλήθος· εμείς ακούσαμε από το νόμο ότι ο Χριστός μένει για τον αιώνα, και πώς εσύ λες ότι πρέπει να υψωθεί ο υιός του ανθρώπου; Ποιος είναι αυτός ο γιος του ανθρώπου; Είπε λοιπόν σε αυτούς ο Ιησούς: Ακόμα λίγο χρόνο το φως είναι μαζί σας· περπατάτε ενόσω έχετε το φως, για να μην σας καταλάβει το σκοτάδι· και αυτός που περπατά στο σκοτάδι δεν ξέρει πού πηγαίνει. Ενώ έχετε το φως, πιστεύετε στο φως, για να γίνετε γιοι του φωτός. Αυτά μίλησε ο Ιησούς, και αφού πήγε μακριά κρύφτηκε από αυτούς. Τόσα πολλά και αυτός έχοντας κάνει σημεία μπροστά τους δεν πίστευαν σε αυτόν, για να εκπληρωθεί ο λόγος του Ησαΐα του προφήτη τον οποίο είπε· Κύριε, ποιος πίστεψε στο άκουσμά μας; Και ο βραχίονας του Κυρίου σε ποιον αποκαλύφθηκε; Για αυτό δεν μπορούσαν να πιστέψουν, γιατί πάλι είπε ο Ησαΐας: Έχει τυφλώσει τα μάτια τους και έχει σκληρύνει την καρδιά τους, για να μην δουν με τα μάτια και καταλάβουν με την καρδιά και επιστρέψουν, και θα τους θεραπεύσω. Αυτά είπε ο Ησαΐας όταν

είδε τη δόξα του και μίλησε γι αυτόν. Ωστόσο όμως και από τους άρχοντες πολλοί πίστευαν σε αυτόν, αλλά εξαιτίας των Φαρισαίων δεν το ομολογούσαν, για να μην αποβληθούν από τη συναγωγή· αγάπησαν γαρ τη δόξα των ανθρώπων περισσότερο παρά τη δόξα του Θεού. Ο Ιησούς έκραξε και είπε: αυτός που πιστεύει σε μένα δεν πιστεύει σε μένα, αλλά σε αυτόν που με έστειλε, και αυτός που βλέπει εμένα βλέπει αυτόν που με έστειλε. Εγώ ως φως στον κόσμο έχω έλθει, ώστε κάθε ο πιστεύων σε μένα να μην μείνει στο σκοτάδι. Και αν κάποιος ακούσει τα λόγια μου και δεν πιστέψει, εγώ δεν τον κρίνω· διότι δεν ήρθα για να κρίνω τον κόσμο, αλλά για να σώσω τον κόσμο. Αυτός που απορρίπτει εμένα και δεν δέχεται τα λόγια μου, έχει τον κριτή του· ο λόγος που είπα, εκείνος θα τον κρίνει στην τελευταία ημέρα· γιατί εγώ από μόνος μου δεν μίλησα, αλλά ο πατέρας που με έστειλε αυτός μου έδωσε εντολή τι να πω και τι να μιλήσω· και ξέρω ότι η εντολή του είναι ζωή αιώνια. Αυτά λοιπόν που λέω εγώ, όπως μου έχει πει ο πατέρας, έτσι λέω.

13

Πριν από τη γιορτή του Πάσχα, ξέροντας ο Ιησούς ότι είχε έρθει η ώρα του να αναχωρήσει από τον κόσμο αυτόν προς τον πατέρα, έχοντας αγαπήσει τους ιδικούς του που ήταν στον κόσμο, τους αγάπησε μέχρι τέλους. Και όταν έγινε δείπνο, αφού ο διάβολος είχε ήδη ρίξει στην καρδιά του Ιούδα Σίμωνος Ισκαριώτη να τον παραδώσει, ξέροντας ο Ιησούς ότι ο πατέρας έχει δώσει όλα στα χέρια του, και ότι βγήκε από τον Θεό και πηγαίνει προς τον Θεό,

σηκώνεται από το δείπνο και βάζει κατά μέρος τα ρούχα, και παίρνοντας πετσέτα έζωσε τον εαυτό του. Τότε ρίχνει νερό μέσα στη λεκάνη και άρχισε να πλένει τα πόδια των μαθητών και να τα σκουπίζει με την πετσέτα με την οποία ήταν ζωσμένος. Έρχεται λοιπόν προς τον Σίμωνα Πέτρο, και εκείνος του λέει· Κύριε, εσύ μου πλένεις τα πόδια; Απάντησε ο Ιησούς και του είπε· Αυτό που εγώ κάνω, εσύ δεν το ξέρεις τώρα, αλλά θα το μάθεις μετά από αυτά. Του λέει ο Πέτρος· δεν θα μου πλύνεις τα πόδια ποτέ. Του απάντησε ο Ιησούς· αν δεν σε πλύνω, δεν έχεις μέρος μαζί μου. Του λέει ο Σίμων Πέτρος· Κύριε, όχι μόνο τα πόδια μου, αλλά και τα χέρια και το κεφάλι. Λέει του ο Ιησούς: Αυτός που έχει λουστεί δεν έχει ανάγκη παρά μόνο να πλύνει τα πόδια, αλλά είναι καθαρός ολόκληρος· και εσείς είστε καθαροί, αλλά όχι όλοι. Ήξερε γαρ αυτόν που τον παράδιδε· γι αυτό είπε· δεν είστε όλοι καθαροί. Όταν λοιπόν έπλυνε τα πόδια τους και πήρε τα ρούχα του, αφού ξάπλωσε πάλι, είπε σε αυτούς: Ξέρετε τι έχω κάνει σε εσάς; Εσείς με φωνάζετε ο Δάσκαλος και ο Κύριος, και καλά λέτε· γιατί είμαι. Αν λοιπόν εγώ έπλυνα τα πόδια σας, ο Κύριος και ο Δάσκαλος, και εσείς οφείλετε να πλένετε τα πόδια ο ένας του άλλου. Παράδειγμα γαρ έδωσα σε εσάς, ώστε καθώς εγώ έκανα σε εσάς, και εσείς να κάνετε· αμήν αμήν λέω σε εσάς, δεν είναι δούλος μεγαλύτερος από τον κύριό του, ούτε απόστολος μεγαλύτερος από αυτόν που τον έστειλε. Αν ξέρετε αυτά, μακάριοι είστε αν τα κάνετε. Δεν μιλάω για όλους σας· εγώ ξέρω ποιους διάλεξα· αλλά για να εκπληρωθεί η γραφή, αυτός που τρώει μαζί μου τον άρτο σήκωσε εναντίον μου την πτέρνα του. Από τώρα σας λέγω πριν γίνει, ώστε όταν γίνει να πιστέψετε ότι εγώ είμαι. Αληθινά αληθινά σας λέγω, όποιος δέχεται κάποιον που στέλνω, εμένα δέχεται, και όποιος εμένα

δέχεται δέχεται αυτόν που με έστειλε. Αφού είπε αυτά, ο Ιησούς ταράχθηκε στο πνεύμα του, και μαρτύρησε και είπε· αληθινά αληθινά σας λέγω ότι ένας από εσάς θα με παραδώσει. Κοίταζαν λοιπόν ο ένας τον άλλον οι μαθητές, όντας σε αμηχανία για ποιον μιλάει. Ήταν δε ξαπλωμένος ένας από τους μαθητές του στην αγκαλιά του Ιησού, τον οποίο αγαπούσε ο Ιησούς· νεύει λοιπόν σε αυτόν ο Σίμων Πέτρος να μάθει ποιος θα ήταν αυτός για τον οποίο λέει. Πέφτοντας εκείνος επάνω στο στήθος του Ιησού του λέει· Κύριε, ποιος είναι; Απαντά ο Ιησούς· εκείνος είναι σε όποιον εγώ θα δώσω το ψωμί αφού το βάψω. Και αφού βούτηξε το ψωμάκι το δίνει στον Ιούδα του Σίμωνα Ισκαριώτη. Και μετά το ψωμί, τότε μπήκε σε εκείνον ο Σατανάς. Λέγει λοιπόν σε αυτόν ο Ιησούς· αυτό που κάνεις, κάνε το πιο γρήγορα. Αυτό όμως κανείς δεν έγνωσε από τους ανακειμένους για ποιο λόγο του το είπε· μερικοί γαρ νόμιζαν, επειδή το γλωσσόκομο είχε ο Ιούδας, ότι του λέει ο Ιησούς, αγόρασε αυτά που χρειαζόμαστε για την εορτή, ή να δώσει κάτι στους φτωχούς. Αφού πήρε λοιπόν το ψωμάκι, εκείνος βγήκε αμέσως· και ήταν νύχτα. Όταν λοιπόν βγήκε, λέει ο Ιησούς· τώρα δοξάστηκε ο υιός του ανθρώπου, και ο Θεός δοξάστηκε σε αυτόν. Αν ο Θεός δοξάστηκε σε αυτόν, και ο Θεός θα δοξάσει αυτόν στον εαυτό του, και αμέσως θα τον δοξάσει. Παιδάκια, ακόμα λίγο είμαι μαζί σας. Θα με ζητήσετε, και όπως είπα στους Ιουδαίους ότι εκεί που πηγαίνω εγώ, εσείς δεν μπορείτε να έρθετε, το λέω και σε εσάς τώρα. Μια καινούργια εντολή δίνω σε σας για να αγαπάτε ο ένας τον άλλον, όπως ακριβώς αγάπησα εσάς για να αγαπάτε και εσείς ο ένας τον άλλον. Σε αυτό θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, εάν έχετε αγάπη μεταξύ σας. Του λέει ο Σίμων Πέτρος: Κύριε, πού πηγαίνεις; Απάντησε σε αυτόν ο Ιησούς·

όπου εγώ πηγαίνω, δεν μπορείς να με ακολουθήσεις τώρα, αργότερα όμως θα με ακολουθήσεις. Του λέει ο Πέτρος· Κύριε, γιατί δεν μπορώ να σε ακολουθήσω τώρα; Θα θέσω την ψυχή μου για σένα. Απάντησε σε αυτόν ο Ιησούς· Την ψυχή σου για μένα θα θέσεις; Αμήν αμήν σου λέγω, δεν θα κράξει πετεινός μέχρι να με αρνηθείς τρεις φορές.

14

Μην ταράζεται η καρδιά σας· πιστεύετε στον Θεό, και σε μένα πιστεύετε. Στο σπίτι του πατέρα μου μονές πολλές είναι· αν δε όχι, θα σας είπα· πηγαίνω να ετοιμάσω τόπο για σας· και αν πάω και ετοιμάσω για σας τόπο, πάλι έρχομαι και θα σας πάρω προς τον εαυτό μου, ώστε όπου είμαι εγώ, και εσείς να είστε. Και όπου εγώ πηγαίνω ξέρετε, και τον δρόμο ξέρετε. Του λέει ο Θωμάς· Κύριε, δεν ξέρουμε πού πηγαίνεις· και πώς μπορούμε να ξέρουμε τον δρόμο; Λέγει σε αυτόν ο Ιησούς· εγώ είμαι ο δρόμος και η αλήθεια και η ζωή· κανείς δεν έρχεται στον πατέρα παρά μόνο δια μένα. Αν με είχατε γνωρίσει, θα είχατε γνωρίσει και τον πατέρα μου. Και από τώρα τον γνωρίζετε και τον έχετε δει. Ο Φίλιππος του λέει· Κύριε, δείξε μας τον πατέρα και μας αρκεί. Του λέει ο Ιησούς· τόσο πολύ χρόνο είμαι μαζί σας, και δεν με έχεις γνωρίσει, Φίλιππε; Αυτός που με έχει δει έχει δει τον πατέρα· και πώς εσύ λες, δείξε μας τον πατέρα; Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι μέσα στον πατέρα και ο πατέρας είναι μέσα σε μένα; Τα λόγια που εγώ λέω σε σας, από τον εαυτό μου δεν τα λέω· αλλά ο πατέρας που μένει μέσα μου, αυτός κάνει τα έργα. Πιστεύετέ με ότι εγώ είμαι στον πατέρα και ο

πατέρας σε μένα· αν δε όχι, εξαιτίας των έργων αυτών πιστεύετέ με. Αληθινά αληθινά σας λέγω, αυτός που πιστεύει σε εμένα, τα έργα που εγώ κάνω κι εκείνος θα κάνει, και μεγαλύτερα από αυτά θα κάνει, γιατί εγώ πηγαίνω προς τον πατέρα μου, και ό,τι ζητήσετε στο όνομά μου, αυτό θα κάνω, για να δοξαστεί ο πατέρας στον υιό. Αν ζητήσετε κάτι στο όνομά μου, εγώ θα το κάνω. Αν με αγαπάτε, κρατήστε τις εντολές μου, και εγώ θα ρωτήσω τον πατέρα και θα σας δώσει άλλον παράκλητο, για να μένει μαζί σας για πάντα, το Πνεύμα της αλήθειας, που ο κόσμος δεν μπορεί να το πάρει, γιατί δεν το βλέπει ούτε το ξέρει· εσείς όμως το ξέρετε, γιατί μένει κοντά σας και θα είναι μέσα σας. Δεν θα σας αφήσω ορφανούς· έρχομαι κοντά σας. Ακόμα λίγο και ο κόσμος δεν με βλέπει πια, εσείς όμως με βλέπετε, γιατί εγώ ζω και εσείς θα ζήσετε. Σε εκείνη την ημέρα θα γνωρίσετε εσείς ότι εγώ είμαι στον πατέρα μου και εσείς σε μένα κι εγώ σε εσάς. Αυτός που έχει τις εντολές μου και τις τηρεί, εκείνος είναι που με αγαπά· και αυτός που με αγαπά θα αγαπηθεί από τον πατέρα μου, και εγώ θα τον αγαπήσω και θα του εμφανίσω τον εαυτό μου. Του λέει ο Ιούδας, όχι ο Ισκαριώτης· Κύριε, και τι έχει γίνει που σε εμάς πρόκειται να εμφανίσεις τον εαυτό σου και όχι στον κόσμο; Απάντησε ο Ιησούς και του είπε: εάν κάποιος με αγαπά, θα κρατήσει τον λόγο μου, και ο πατέρας μου θα τον αγαπήσει, και θα έλθουμε σε αυτόν και θα κάνουμε μονή κοντά του. Αυτός που δεν με αγαπάει δεν κρατάει τα λόγια μου· και ο λόγος που ακούτε δεν είναι δικός μου, αλλά του πατέρα που με έστειλε. Αυτά σας έχω πει μένοντας ανάμεσά σας· ο δε Παράκλητος, το Άγιο Πνεύμα που θα στείλει ο Πατέρας στο όνομά μου, εκείνος θα σας διδάξει όλα και θα σας υπενθυμίσει όλα όσα σας είπα. Ειρήνη αφήνω σε εσάς, ειρήνη τη δική μου δίνω

σε εσάς· όχι όπως δίνει ο κόσμος, εγώ δίνω σε εσάς. Μην ταράζεται η καρδιά σας μηδέ ας φοβάται. Ακούσατε ότι εγώ σας είπα, πηγαίνω και έρχομαι προς εσάς· αν με αγαπάτε, θα χαίρεστε ότι είπα, πηγαίνω προς τον πατέρα· γιατί ο πατέρας μου είναι μεγαλύτερος από εμένα· και τώρα σας το είπα πριν γίνει, ώστε όταν γίνει να πιστέψετε. Όχι πια πολλά θα μιλήσω μαζί σας· έρχεται γαρ ο άρχοντας του κόσμου, και σε μένα δεν έχει τίποτα· αλλά για να μάθει ο κόσμος ότι αγαπώ τον πατέρα, και καθώς μου διέταξε ο πατέρας, έτσι κάνω. Σηκωθείτε, ας πάμε από εδώ.

15

Εγώ είμαι το αληθινό αμπέλι, και ο πατέρας μου είναι ο γεωργός. Κάθε κλαδί σε μένα που δεν φέρνει καρπό, το παίρνει, και κάθε που φέρνει καρπό, το καθαρίζει, για να φέρει περισσότερο καρπό. Ήδη εσείς είστε καθαροί εξαιτίας του λόγου που σας έχω πει. Μείνετε σε εμένα, κι εγώ σε σας. Καθώς το κλήμα δεν μπορεί να φέρει καρπό από μόνο του, αν δεν μείνει στο αμπέλι, έτσι ούτε εσείς, αν δεν μείνετε σε μένα. Εγώ είμαι η άμπελος, εσείς τα κλήματα. Αυτός που μένει σε μένα κι εγώ σε αυτόν, αυτός φέρει πολύ καρπό, γιατί χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα. Αν κάποιος δεν μείνει σε μένα, ρίχνεται έξω σαν το κλαδί και ξεραίνεται, και τα μαζεύουν και στη φωτιά τα ρίχνουν, και καίγεται. Αν μείνετε σε εμένα και τα λόγια μου μείνουν σε εσάς, ό,τι αν θέλετε ζητήστε, και θα γίνει για εσάς. Με αυτό δοξάστηκε ο πατέρας μου, ώστε να φέρετε πολύ καρπό, και θα γίνετε μαθητές μου. Καθώς αγάπησε εμένα ο πατέρας, κι εγώ αγάπησα εσάς·

μείνετε στην αγάπη τη δική μου. Αν τις εντολές μου κρατήσετε, θα μείνετε στην αγάπη μου, καθώς εγώ τις εντολές του πατέρα μου έχω κρατήσει και μένω στην αγάπη του. Αυτά σας έχω πει για να μείνει η δική μου χαρά μέσα σας και η χαρά σας να γεμίσει. Αυτή είναι η εντολή μου, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον όπως σας αγάπησα. Μεγαλύτερη από αυτή αγάπη κανείς δεν έχει, ώστε κάποιος να θέσει την ψυχή του για τους φίλους του. Εσείς είστε φίλοι μου, αν κάνετε όσα εγώ σας διατάζω. Δεν σας λέγω πια δούλους, γιατί ο δούλος δεν ξέρει τι κάνει ο κύριός του· εσάς όμως σας έχω πει φίλους, γιατί όλα όσα άκουσα από τον πατέρα μου σας τα έκανα γνωστά. Δεν εσείς με διαλέξατε, αλλά εγώ διάλεξα εσάς, και σας τοποθέτησα για να πηγαίνετε και να φέρνετε καρπό, και ο καρπός σας να μένει, για να ό,τι ζητήσετε από τον πατέρα στο όνομά μου, να σας το δίνει. Αυτά σας διατάζω, για να αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Αν ο κόσμος σας μισεί, ξέρετε ότι εμένα πρώτα από εσάς έχει μισήσει. Αν ήσασταν από τον κόσμο, ο κόσμος θα αγαπούσε το δικό του· επειδή όμως δεν είστε από τον κόσμο, αλλά εγώ σας διάλεξα από τον κόσμο, γι αυτό ο κόσμος σας μισεί. Θυμηθείτε τον λόγο που εγώ είπα σε εσάς· δεν είναι δούλος μεγαλύτερος από τον κύριό του. Αν εμένα καταδίωξαν, και εσάς θα καταδιώξουν· αν τον λόγο μου τήρησαν, και τον δικό σας θα τηρήσουν. Αλλά όλα αυτά θα τα κάνουν σε εσάς εξαιτίας του ονόματός μου, γιατί δεν ξέρουν αυτόν που με έστειλε. Αν δεν είχα έρθει και μιλήσει σε αυτούς, αμαρτία δεν θα είχαν· τώρα όμως δεν έχουν πρόφαση για την αμαρτία τους. Αυτός που μισεί εμένα μισεί και τον πατέρα μου. Αν δεν έκανα σε αυτούς τα έργα που κανένας άλλος δεν έχει κάνει, δεν θα είχαν αμαρτία· τώρα όμως έχουν δει και έχουν μισήσει και εμένα και τον πατέρα μου. Αλλά για να

εκπληρωθεί ο λόγος ο γραμμένος στο νόμο τους, ότι με μίσησαν χωρίς λόγο. Όταν δε έλθει ο παράκλητος τον οποίο εγώ θα στείλω σε σας από τον Πατέρα, το Πνεύμα της αλήθειας το οποίο από τον Πατέρα εκπορεύεται, εκείνος θα μαρτυρήσει για μένα· και εσείς δε μαρτυρείτε, γιατί από την αρχή με μένα είστε.

16

Αυτά σας έχω πει για να μην σκανδαλιστείτε. Θα σας κάνουν αποβεβλημένους από τη συναγωγή· αλλά έρχεται ώρα ώστε κάθε ένας που θα σας σκοτώσει να νομίζει ότι προσφέρει λατρεία στον Θεό. Και αυτά θα κάνουν, γιατί δεν γνώρισαν τον πατέρα ούτε εμένα. Αλλά αυτά σας τα έχω πει για να θυμάστε, όταν έρθει η ώρα, ότι εγώ σας τα είπα. Αυτά όμως δεν σας τα είπα από την αρχή, γιατί ήμουν μαζί σας. Τώρα όμως πηγαίνω προς αυτόν που με έστειλε, και κανείς από εσάς δεν με ρωτάει πού πηγαίνεις, αλλά επειδή αυτά σας έχω πει, η λύπη έχει γεμίσει την καρδιά σας. Αλλά εγώ σας λέω την αλήθεια· σας συμφέρει να φύγω εγώ. Γιατί αν εγώ δεν φύγω, ο παράκλητος δεν θα έλθει σε εσάς· αν όμως πάω, θα τον στείλω σε εσάς· και αφού έλθει εκείνος θα ελέγξει τον κόσμο για αμαρτία και για δικαιοσύνη και για κρίση. Για αμαρτία μεν, γιατί δεν πιστεύουν σε μένα· για δικαιοσύνη δε, γιατί προς τον πατέρα μου πηγαίνω και δεν με βλέπετε πια· για κρίση δε, γιατί ο άρχοντας του κόσμου αυτού έχει κριθεί. Ακόμα πολλά έχω να σας πω, αλλά δεν μπορείτε να τα αντέξετε τώρα. Όταν δε έλθει εκείνος, το Πνεύμα της αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια· γιατί δεν θα μιλήσει από μόνος του, αλλά όσα ακούσει θα

μιλήσει, και τα ερχόμενα θα σας αναγγείλει. Εκείνος θα με δοξάσει, γιατί από το δικό μου θα πάρει και θα το αναγγείλει σε σας. Όλα όσα έχει ο πατέρας δικά μου είναι· γι αυτό είπα ότι από τα δικά μου θα πάρει και θα το αναγγείλει σε εσάς. Λίγο και δεν με βλέπετε, και πάλι λίγο και θα με δείτε, γιατί εγώ πηγαίνω προς τον πατέρα. Είπαν λοιπόν μερικοί από τους μαθητές του μεταξύ τους· τι είναι αυτό που μας λέει, λίγο και δεν με βλέπετε, και πάλι λίγο και θα με δείτε, και ότι εγώ πηγαίνω προς τον Πατέρα; Έλεγαν λοιπόν: Τι είναι αυτό το μικρό που λέει; Δεν ξέρουμε τι λέει. Έγνωσε λοιπόν ο Ιησούς ότι ήθελαν να τον ρωτήσουν, και τους είπε· Για αυτό ζητάτε μεταξύ σας επειδή είπα, λίγο και δεν με βλέπετε, και πάλι λίγο και θα με δείτε; Αληθινά αληθινά σας λέγω ότι θα κλάψετε και θα θρηνήσετε εσείς, ο δε κόσμος θα χαρεί· εσείς δε θα λυπηθείτε, αλλά η λύπη σας θα γίνει χαρά· η γυναίκα όταν γεννά, έχει λύπη, γιατί ήρθε η ώρα της· όταν δε γεννήσει το παιδί, δεν θυμάται πια τη θλίψη εξαιτίας της χαράς ότι γεννήθηκε άνθρωπος στον κόσμο. Και εσείς λοιπόν έχετε λύπη τώρα· αλλά πάλι θα σας δω και θα χαρεί η καρδιά σας, και τη χαρά σας κανείς δεν την παίρνει από εσάς. Και σε εκείνη την ημέρα δεν θα με ρωτήσετε τίποτα· αληθινά αληθινά σας λέω ότι όσα αν ζητήσετε από τον πατέρα στο όνομά μου, θα σας δώσει. Μέχρι τώρα δεν ζητήσατε τίποτα στο όνομά μου· ζητήστε και θα λάβετε, για να είναι η χαρά σας γεμάτη. Αυτά με παροιμίες σας έχω μιλήσει· αλλά έρχεται ώρα όταν όχι πια με παροιμίες θα σας μιλήσω, αλλά με παρρησία για τον πατέρα θα σας αναγγείλω. Σε εκείνη την ημέρα στο όνομά μου θα ζητήσετε, και δεν σας λέω ότι εγώ θα ζητήσω τον πατέρα για εσάς· γιατί ο ίδιος ο πατέρας σας αγαπά, επειδή εσείς εμένα έχετε αγαπήσει και έχετε πιστέψει ότι εγώ από τον

Θεό βγήκα. Βγήκα από τον πατέρα και ήρθα στον κόσμο· πάλι αφήνω τον κόσμο και πηγαίνω στον πατέρα. Του λένε οι μαθητές του· ιδού τώρα μιλάς με παρρησία, και δεν λες καμία παροιμία. Τώρα ξέρουμε ότι ξέρεις τα πάντα και δεν έχεις ανάγκη να σε ρωτάει κάποιος. Σε αυτό πιστεύουμε ότι από τον Θεό βγήκες. Απάντησε σε αυτούς ο Ιησούς: Τώρα πιστεύετε; Ιδού έρχεται ώρα, και τώρα έχει έρθει, ώστε να σκορπιστείτε ο καθένας στα δικά του και εμένα μόνο να αφήσετε· και δεν είμαι μόνος, γιατί ο πατέρας είναι μαζί μου. Αυτά σας έχω πει για να έχετε ειρήνη μέσα μου. Στον κόσμο θλίψη θα έχετε· αλλά θαρρείτε, εγώ έχω νικήσει τον κόσμο.

17

Αυτά μίλησε ο Ιησούς, και σήκωσε τα μάτια του προς τον ουρανό και είπε: Πατέρα, ήρθε η ώρα· δόξασε τον γιο σου, ώστε και ο γιος σου να δοξάσει εσένα, όπως έδωσες σε αυτόν εξουσία πάνω σε κάθε σάρκα, ώστε σε όλους όσους έχεις δώσει σε αυτόν να δώσει αιώνια ζωή. Αυτή είναι η αιώνια ζωή, για να γνωρίζουν εσένα τον μόνο αληθινό Θεό και αυτόν που έστειλες, τον Ιησού Χριστό. Εγώ σε δόξασα επάνω στη γη, τελείωσα το έργο που μου έδωσες για να κάνω· και τώρα δόξασέ με εσύ, πατέρα, κοντά σου με τη δόξα που είχα πριν υπάρξει ο κόσμος κοντά σου. Φανέρωσα το όνομά σου στους ανθρώπους που μου έδωσες από τον κόσμο. Ήταν δικοί σου και σε μένα τους έδωσες, και τον λόγο σου τήρησαν. Τώρα έχουν γνωρίσει ότι όλα όσα μου έχεις δώσει είναι από σένα· ότι τα λόγια που μου έχεις δώσει τα έχω δώσει σε αυτούς, και αυτοί τα έλαβαν,

και έμαθαν αληθινά ότι από σένα βγήκα, και πίστεψαν ότι εσύ με έστειλες. Εγώ για αυτούς ρωτώ· όχι για τον κόσμο ρωτώ, αλλά για αυτούς που μου έχεις δώσει, γιατί δικοί σου είναι, και τα δικά μου όλα δικά σου είναι και τα δικά σου δικά μου, και έχω δοξαστεί σε αυτούς. Και δεν είμαι πια στον κόσμο, και αυτοί είναι στον κόσμο, και εγώ έρχομαι προς εσένα. Πατέρα άγιε, κράτησε αυτούς στο όνομά σου που μου έχεις δώσει, για να είναι ένα όπως εμείς. Όταν ήμουν μαζί τους στον κόσμο, εγώ φύλαγα αυτούς στο όνομά σου· αυτούς που μου έδωσες τους φύλαξα, και κανείς από αυτούς δεν χάθηκε εκτός από τον γιο της καταστροφής, για να εκπληρωθεί η γραφή. Τώρα όμως προς εσένα έρχομαι, και αυτά μιλώ στον κόσμο ώστε να έχουν τη χαρά τη δική μου γεμάτη μέσα τους. Εγώ τους έδωσα τον λόγο σου, και ο κόσμος τους μίσησε, γιατί δεν είναι από τον κόσμο, όπως εγώ δεν είμαι από τον κόσμο. Δεν ρωτάω για να πάρεις αυτούς από τον κόσμο, αλλά για να κρατήσεις αυτούς από το κακό. Δεν είναι από τον κόσμο, καθώς εγώ δεν είμαι από τον κόσμο. Αγίασε αυτούς μέσα στην αλήθειά σου· ο λόγος σου αλήθεια είναι. Καθώς εμένα έστειλες στον κόσμο, κι εγώ έστειλα αυτούς στον κόσμο. Και για αυτούς εγώ αγιάζω τον εαυτό μου, ώστε και αυτοί να είναι αγιασμένοι σε αλήθεια. Δεν ρωτάω μόνο για αυτά, αλλά και για αυτούς που πιστεύουν σε μένα μέσω του λόγου τους, ώστε όλοι να είναι ένα, όπως εσύ, πατέρα, μέσα σε μένα κι εγώ μέσα σε σένα, ώστε και αυτοί να είναι ένα μέσα σε μας, ώστε ο κόσμος να πιστέψει ότι εσύ με έστειλες. Και εγώ τη δόξα που μου έχεις δώσει την έχω δώσει σε αυτούς, για να είναι ένα όπως εμείς ένα είμαστε, εγώ σε αυτούς και εσύ σε εμένα, για να είναι τελειωμένοι σε ένα, και για να γνωρίζει ο κόσμος ότι εσύ με έστειλες και αγάπησες αυτούς όπως εμένα αγάπησες. Πατέρα,

αυτούς που έχεις δώσει σε μένα, θέλω ώστε όπου είμαι εγώ και εκείνοι να είναι με εμένα, ώστε να βλέπουν τη δόξα τη δική μου την οποία έχεις δώσει σε μένα, γιατί με αγάπησες πριν από τη θεμελίωση του κόσμου. Πατέρα δίκαιε, και ο κόσμος εσένα δεν σε γνώρισε, εγώ όμως εσένα σε γνώρισα, και αυτοί γνώρισαν ότι εσύ με έστειλες· και γνώρισα σε αυτούς το όνομά σου και θα γνωρίσω, ώστε η αγάπη με την οποία με αγάπησες να είναι μέσα σε αυτούς, κι εγώ μέσα σε αυτούς.

18

Αφού είπε αυτά ο Ιησούς βγήκε με τους μαθητές του πέρα από τον χείμαρρο του Κεδρώνα, όπου ήταν κήπος, στον οποίο μπήκε αυτός και οι μαθητές του. Ήξερε δε και ο Ιούδας που τον παρέδιδε τον τόπο, γιατί πολλές φορές συγκεντρωνόταν ο Ιησούς εκεί μαζί με τους μαθητές του. Ο Ιούδας λοιπόν, αφού πήρε τη σπείρα και υπηρέτες από τους αρχιερείς και Φαρισαίους, έρχεται εκεί με φανάρια και λαμπάδες και όπλα. Ο Ιησούς λοιπόν, γνωρίζοντας όλα όσα ερχόντουσαν επάνω του, βγήκε έξω και τους είπε: Ποιον ζητάτε; Του απάντησαν· τον Ιησού τον Ναζωραίο. Ο Ιησούς λέει σε αυτούς· Εγώ είμαι. Στεκόταν δε και ο Ιούδας που τον παρέδιδε μαζί τους. Καθώς λοιπόν τους είπε ότι εγώ είμαι, πήγαν προς τα πίσω και έπεσαν κάτω. Πάλι λοιπόν τους ρώτησε· ποιον ζητάτε; Κι αυτοί είπαν· τον Ιησού τον Ναζωραίο. Απάντησε ο Ιησούς· σας είπα ότι εγώ είμαι. Αν λοιπόν εμένα ζητάτε, αφήστε αυτούς να φύγουν· ώστε να εκπληρωθεί ο λόγος που είπε, ότι αυτούς που μου έδωσες, δεν έχασα από αυτούς κανέναν. Ο Σίμων λοιπόν ο Πέτρος, έχοντας

μαχαίρι, το τράβηξε, και χτύπησε τον δούλο του αρχιερέα και του έκοψε το δεξί αυτί· το όνομα του δούλου ήταν Μάλχος. Είπε λοιπόν ο Ιησούς στον Πέτρο: Βάλε το σπαθί στο θηκάρι. Το ποτήρι που μου έδωσε ο πατέρας, δεν θα το πιω; Η σπείρα λοιπόν και ο χιλίαρχος και οι υπηρέτες των Ιουδαίων συνέλαβαν τον Ιησού και τον έδεσαν, και τον οδήγησαν πρώτα στον Άννα· ήταν γαρ πεθερός του Καϊάφα, ο οποίος ήταν αρχιερέας εκείνου του χρόνου. Ήταν δε ο Καϊάφας αυτός που είχε συμβουλεύσει τους Ιουδαίους ότι συμφέρει ένας άνθρωπος να χαθεί για τον λαό. Ακολουθούσε δε τον Ιησού ο Σίμων Πέτρος και ο άλλος μαθητής. Ο δε μαθητής εκείνος ήταν γνωστός στον αρχιερέα, και μπήκε μαζί με τον Ιησού στην αυλή του αρχιερέα· ο δε Πέτρος στεκόταν προς την πόρτα έξω. Βγήκε λοιπόν ο άλλος μαθητής, που ήταν γνωστός του αρχιερέα, και μίλησε στη θυρωρό, και έφερε μέσα τον Πέτρο. Λέει λοιπόν η υπηρέτρια η θυρωρός στον Πέτρο· μήπως και συ από τους μαθητές είσαι του ανθρώπου αυτού; Λέγει εκείνος: Δεν είμαι. Στέκονταν δε οι δούλοι και οι υπηρέτες που είχαν κάνει ανθρακιά, γιατί ήταν κρύο, και ζεσταίνονταν· ήταν δε μαζί τους ο Πέτρος στεκόμενος και ζεσταινόμενος. Ο αρχιερέας λοιπόν ρώτησε τον Ιησού για τους μαθητές του και για τη διδασκαλία του. Απάντησε σε αυτόν ο Ιησούς· εγώ με παρρησία μίλησα στον κόσμο· εγώ πάντοτε δίδαξα σε συναγωγή και στο ιερό, όπου πάντοτε οι Ιουδαίοι συνέρχονται, και σε κρυφό δεν μίλησα τίποτα. Τι με ρωτάς; Ρώτησε αυτούς που έχουν ακούσει τι τους μίλησα· δες, αυτοί ξέρουν τι είπα εγώ. Αφού αυτός είπε αυτά, ένας από τους υπηρέτες που στεκόταν εκεί έδωσε ένα χαστούκι στον Ιησού λέγοντας· έτσι απαντάς στον αρχιερέα; Απάντησε σε αυτόν ο Ιησούς: Αν μίλησα άσχημα, μαρτύρησε για το κακό· αν όμως καλά,

γιατί με χτυπάς; Ο Άννας τον έστειλε δεμένο στον Καϊάφα τον αρχιερέα. Ο Σίμων Πέτρος στεκόταν και ζεσταινόταν. Είπαν λοιπόν σε αυτόν: Μήπως και εσύ είσαι από τους μαθητές του; Αρνήθηκε λοιπόν εκείνος και είπε: Δεν είμαι. Λέει ένας από τους δούλους του αρχιερέα, που ήταν συγγενής εκείνου που ο Πέτρος έκοψε το αυτί· δεν σε είδα εγώ στον κήπο μαζί του; Πάλι λοιπόν αρνήθηκε ο Πέτρος, και αμέσως αλέκτορας φώναξε. Οδηγούν λοιπόν τον Ιησού από τον Καϊάφα στο πραιτώριο· ήταν δε πρωί· και αυτοί δεν μπήκαν στο πραιτώριο, για να μην μιανθούν, αλλά για να φάνε το πάσχα. Βγήκε λοιπόν ο Πιλάτος προς αυτούς και είπε: Ποια κατηγορία φέρνετε εναντίον του ανθρώπου αυτού; Απάντησαν και του είπαν· αν δεν ήταν αυτός κακοποιός, δεν θα σου τον παραδίδαμε. Είπε λοιπόν σε αυτούς ο Πιλάτος: Πάρτε τον εσείς και σύμφωνα με το νόμο σας κρίνετέ τον. Είπαν λοιπόν σε αυτόν οι Ιουδαίοι· σε εμάς δεν επιτρέπεται να σκοτώσουμε κανέναν· ώστε να εκπληρωθεί ο λόγος του Ιησού τον οποίο είπε δείχνοντας με ποιο θάνατο επρόκειτο να πεθάνει. Μπήκε λοιπόν στο πραιτώριο πάλι ο Πιλάτος και φώναξε τον Ιησού και του είπε· εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων; Απάντησε σε αυτόν ο Ιησούς· από τον εαυτό σου εσύ αυτό λες ή άλλοι σου είπαν για μένα; Απάντησε ο Πιλάτος: Μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος; Το έθνος σου και οι αρχιερείς σε παρέδωσαν σε μένα· τι έκανες; Απάντησε ο Ιησούς: Το βασίλειο το δικό μου δεν είναι από τον κόσμο αυτόν. Αν από τον κόσμο αυτόν ήταν το βασίλειο το δικό μου, οι υπηρέτες οι δικοί μου θα αγωνίζονταν, για να μην παραδοθώ στους Ιουδαίους. Τώρα όμως το βασίλειο το δικό μου δεν είναι από εδώ. Του είπε λοιπόν ο Πιλάτος· επομένως βασιλιάς είσαι εσύ; Απάντησε ο Ιησούς· εσύ λες ότι είμαι εγώ βασιλιάς. Εγώ για αυτό έχω γεννηθεί και για

αυτό έχω έλθει στον κόσμο, για να μαρτυρήσω την αλήθεια. Κάθε όντας από την αλήθεια ακούει τη φωνή μου. Του λέει ο Πιλάτος· τι είναι αλήθεια; Και αφού είπε αυτό, πάλι βγήκε προς τους Ιουδαίους και τους λέει· εγώ καμία αιτία δεν βρίσκω σε αυτόν· υπάρχει δε συνήθεια για εσάς να απολύω έναν για εσάς στο Πάσχα· θέλετε λοιπόν να σας απολύσω τον βασιλιά των Ιουδαίων; Φώναξαν λοιπόν πάλι όλοι λέγοντας: Όχι αυτόν, αλλά τον Βαραββά. Ήταν δε ο Βαραββάς ληστής.

19

Τότε λοιπόν ο Πιλάτος πήρε τον Ιησού και τον μαστίγωσε. Και οι στρατιώτες αφού έπλεξαν στεφάνι από αγκάθια το έβαλαν στο κεφάλι του, και ένα πορφυρό ρούχο του έβαλαν και έλεγαν· χαίρε ο βασιλιάς των Ιουδαίων· και του έδιναν χαστούκια. Βγήκε λοιπόν πάλι έξω ο Πιλάτος και τους λέει: ιδού σας τον φέρνω έξω, για να ξέρετε ότι δεν βρίσκω καμία αιτία εναντίον του. Βγήκε λοιπόν ο Ιησούς έξω φορώντας το ακάνθινο στεφάνι και το πορφυρό ιμάτιο, και λέει σε αυτούς: ιδού ο άνθρωπος. Όταν λοιπόν τον είδαν οι αρχιερείς και οι υπηρέτες, φώναξαν λέγοντας: Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον! Λέει σε αυτούς ο Πιλάτος· πάρτε τον εσείς και σταυρώστε τον· εγώ γαρ δεν βρίσκω σε αυτόν κατηγορία. Απάντησαν σε αυτόν οι Ιουδαίοι· εμείς έχουμε νόμο, και σύμφωνα με τον νόμο μας οφείλει να πεθάνει, γιατί έκανε τον εαυτό του γιο του Θεού. Όταν λοιπόν άκουσε ο Πιλάτος αυτόν τον λόγο, φοβήθηκε περισσότερο, και μπήκε στο πραιτώριο πάλι και λέει στον Ιησού· από πού είσαι εσύ; Ο Ιησούς όμως δεν του έδωσε

απάντηση. Του λέει λοιπόν ο Πιλάτος: Σε εμένα δεν μιλάς; Δεν ξέρεις ότι έχω εξουσία να σε σταυρώσω και έχω εξουσία να σε απολύσω; Απάντησε ο Ιησούς· δεν είχες καμία εξουσία εναντίον μου, αν δεν σου ήταν δοσμένο από πάνω· εξαιτίας αυτού αυτός που με παραδίδει σε σένα έχει μεγαλύτερη αμαρτία. Από αυτό ο Πιλάτος προσπαθούσε να τον απολύσει· αλλά οι Ιουδαίοι φώναζαν λέγοντας· αν τον απολύσεις, δεν είσαι φίλος του Καίσαρα. Κάθενας που κάνει τον εαυτό του βασιλιά μιλάει εναντίον του Καίσαρα. Ο λοιπόν Πιλάτος, αφού άκουσε αυτόν τον λόγο, έβγαλε έξω τον Ιησού και κάθισε επάνω στην εξέδρα σε τόπο που λεγόταν Λιθόστρωτο, στα εβραϊκά δε Γαββαθά· ήταν δε η προετοιμασία του Πάσχα, ώρα δε σαν την έκτη· και λέει στους Ιουδαίους· ιδού ο βασιλιάς σας. Αυτοί όμως φώναξαν· σήκωσέ τον, σήκωσέ τον, σταύρωσέ τον. Λέει σε αυτούς ο Πιλάτος: Τον βασιλιά σας να σταυρώσω; Απάντησαν οι αρχιερείς· δεν έχουμε βασιλιά εκτός από τον Καίσαρα. Τότε λοιπόν τον παρέδωσε σε αυτούς για να σταυρωθεί. Παρέλαβαν δε τον Ιησού και τον οδήγησαν· και κουβαλώντας τον σταυρό του βγήκε στον λεγόμενο τόπο του κρανίου, ο οποίος λέγεται Εβραϊστί Γολγοθά, όπου τον σταύρωσαν, και μαζί του άλλους δύο από εδώ και από εκεί, στη μέση δε τον Ιησού. Έγραψε και ο Πιλάτος έναν τίτλο και τον έθεσε επάνω στον σταυρό· ήταν δε γραμμένο· Ιησούς ο Ναζωραίος ο βασιλιάς των Ιουδαίων. Αυτήν λοιπόν την επιγραφή πολλοί διάβασαν από τους Ιουδαίους, γιατί κοντά ήταν στην πόλη ο τόπος όπου σταυρώθηκε ο Ιησούς· και ήταν γραμμένη στα Εβραϊκά, στα Ελληνικά, στα Λατινικά. Έλεγαν λοιπόν στον Πιλάτο οι αρχιερείς των Ιουδαίων: Μην γράφεις Ο βασιλιάς των Ιουδαίων, αλλά ότι εκείνος είπε Βασιλιάς είμαι των Ιουδαίων. Απάντησε ο Πιλάτος: Αυτό που έχω

γράψει, έχω γράψει. Οι λοιπόν στρατιώτες, όταν σταύρωσαν τον Ιησού, πήραν τα ρούχα του και τα έκαναν τέσσερα μέρη, σε κάθε στρατιώτη ένα μέρος, και τον χιτώνα· ήταν δε ο χιτώνας άρραφος, από πάνω υφαντός σε όλο του το μήκος. Είπαν λοιπόν μεταξύ τους· μην το σχίσουμε, αλλά ας ρίξουμε κλήρο γι αυτό ποιανού θα είναι· ώστε να πληρωθεί η γραφή που λέει· μοιράστηκαν τα ρούχα μου μεταξύ τους, και για το ένδυμά μου έριξαν κλήρο. Οι στρατιώτες λοιπόν έκαναν αυτά. Στέκονταν δε κοντά στο σταυρό του Ιησού η μητέρα του και η αδελφή της μητέρας του, η Μαρία η του Κλωπά και η Μαρία η Μαγδαληνή. Ο Ιησούς λοιπόν, αφού είδε τη μητέρα και τον μαθητή που στεκόταν κοντά, τον οποίο αγαπούσε, λέει στη μητέρα του· γυναίκα, να ο γιος σου. Έπειτα λέει στον μαθητή: Ιδού η μητέρα σου. Και από εκείνη την ώρα ο μαθητής την πήρε στα δικά του. Μετά από αυτό, ξέροντας ο Ιησούς ότι όλα ήδη είχαν ολοκληρωθεί, για να ολοκληρωθεί η Γραφή, λέει· Διψάω. Ένα δοχείο λοιπόν ήταν τοποθετημένο γεμάτο ξύδι· αυτοί δε αφού γέμισαν ένα σφουγγάρι με ξύδι και το τοποθέτησαν σε υσσώπο το πρόσφεραν στο στόμα του. Όταν λοιπόν πήρε το ξύδι ο Ιησούς είπε, Τελείωσε, και κλίνοντας το κεφάλι παρέδωσε το πνεύμα. Οι Ιουδαίοι λοιπόν, για να μην μείνουν τα σώματα επάνω στον σταυρό το Σάββατο, επειδή ήταν παρασκευή· ήταν γαρ μεγάλη η ημέρα εκείνου του Σαββάτου· ρώτησαν τον Πιλάτο για να σπαστούν τα πόδια τους, και να αρθούν. Ήρθαν λοιπόν οι στρατιώτες, και του μεν πρώτου έσπασαν τα πόδια και του άλλου του σταυρωμένου μαζί με αυτόν· στον Ιησού όμως όταν ήρθαν, καθώς είδαν αυτόν ήδη πεθαμένο, δεν έσπασαν τα πόδια του, αλλά ένας από τους στρατιώτες με λόγχη την πλευρά του τρύπησε, και αμέσως βγήκε αίμα και νερό.

Και αυτός που έχει δει έχει μαρτυρήσει, και αληθινή είναι η μαρτυρία του, και εκείνος ξέρει ότι αληθινά λέει, για να πιστέψετε και εσείς. Έγιναν γαρ αυτά, για να πληρωθεί η γραφή· κόκαλο δεν θα συντριβεί δικό του. Και πάλι άλλη γραφή λέει· θα δουν αυτόν τον οποίο εκέντησαν. Μετά από αυτά ρώτησε τον Πιλάτο ο Ιωσήφ ο από Αριμαθαία, όντας μαθητής του Ιησού, κρυμμένος δε εξαιτίας του φόβου των Ιουδαίων, για να πάρει το σώμα του Ιησού· και επέτρεψε ο Πιλάτος. Ήρθε λοιπόν και πήρε το σώμα του Ιησού. Ήρθε δε και ο Νικόδημος, αυτός που είχε έρθει προς τον Ιησού τη νύχτα την πρώτη φορά, φέροντας μίγμα σμύρνας και αλόης περίπου εκατό λίτρες. Πήραν λοιπόν το σώμα του Ιησού και το έδεσαν σε πανιά με τα αρώματα, καθώς είναι έθιμο των Ιουδαίων να ενταφιάζουν. Ήταν δε στον τόπο όπου σταυρώθηκε ένας κήπος, και στον κήπο ένα καινούριο μνημείο, στο οποίο κανείς δεν είχε τεθεί ακόμα· εκεί λοιπόν εξαιτίας της παρασκευής των Ιουδαίων, επειδή κοντά ήταν το μνημείο, έθεσαν τον Ιησού.

20

Την μία των Σαββάτων η Μαρία η Μαγδαληνή έρχεται πρωί, σκοτίας ακόμα ούσης, στο μνημείο, και βλέπει την πέτρα σηκωμένη από το μνημείο. Τρέχει λοιπόν και έρχεται προς τον Σίμωνα Πέτρο και προς τον άλλον μαθητή τον οποίο αγαπούσε ο Ιησούς, και λέει σε αυτούς: Πήραν τον Κύριο από τον τάφο, και δεν ξέρουμε πού τον έβαλαν. Βγήκαν λοιπόν ο Πέτρος και ο άλλος μαθητής και ερχόντουσαν στον τάφο. Έτρεχαν δε οι δύο μαζί, και ο άλλος μαθητής προέτρεξε πιο γρήγορα από τον Πέτρο και ήρθε

πρώτος στο μνημείο, και σκύβοντας βλέπει να κείτονται τα λινά πανιά, όμως δεν μπήκε μέσα. Έρχεται λοιπόν ο Σίμων Πέτρος ακολουθώντας τον, και μπήκε στον τάφο και βλέπει τα λινά πανιά να κείτονται, και το μαντήλι, που ήταν επάνω στο κεφάλι του, να μην κείτεται με τα λινά πανιά, αλλά χωριστά διπλωμένο σε ένα μέρος. Τότε λοιπόν μπήκε και ο άλλος μαθητής που είχε έρθει πρώτος στο μνημείο, και είδε και πίστεψε· ακόμα δεν ήξεραν γαρ τη γραφή ότι πρέπει αυτός από νεκρούς να αναστηθεί. Έφυγαν λοιπόν πάλι στα σπίτια τους οι μαθητές. Η Μαρία όμως στεκόταν έξω στο μνημείο κλαίγοντας. Καθώς λοιπόν έκλαιε, έσκυψε μέσα στον τάφο και βλέπει δύο αγγέλους ντυμένους στα λευκά καθισμένους, έναν προς την κεφαλή και έναν προς τα πόδια, όπου έκειτο το σώμα του Ιησού. Και της λένε εκείνοι· γυναίκα, τι κλαις; Τους λέει ότι πήραν τον Κύριό μου και δεν ξέρω πού τον έβαλαν. Και αφού είπε αυτά, γύρισε προς τα πίσω, και βλέπει τον Ιησού να στέκεται, και δεν ήξερε ότι είναι ο Ιησούς. Της λέει ο Ιησούς· γυναίκα, γιατί κλαις; Ποιον ζητάς; Εκείνη νομίζοντας ότι είναι ο κηπουρός, του λέει· κύριε, αν εσύ τον κουβάλησες, πες μου πού τον έβαλες, κι εγώ θα τον πάρω. Της λέει ο Ιησούς· Μαρία. Γυρίζοντας εκείνη του λέει· ραββουνί, που σημαίνει, δάσκαλε. Λέει σε αυτήν ο Ιησούς· μην με αγγίζεις· γιατί δεν έχω ανέβει ακόμα προς τον πατέρα μου· πήγαινε όμως προς τους αδελφούς μου και πες τους· ανεβαίνω προς τον πατέρα μου και πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας. Έρχεται η Μαρία η Μαγδαληνή αναγγέλλοντας στους μαθητές ότι είδε τον Κύριο, και αυτά της είπε. Επειδή λοιπόν ήταν βράδυ την ημέρα εκείνη, την πρώτη των σαββάτων, και οι πόρτες ήταν κλειστές όπου ήταν οι μαθητές μαζεμένοι εξαιτίας του φόβου των Ιουδαίων, ήρθε ο Ιησούς και στάθηκε στο μέσο, και λέει σε

αυτούς· ειρήνη σε εσάς. Και αφού είπε αυτό, έδειξε σε αυτούς τα χέρια και την πλευρά του. Χάρηκαν λοιπόν οι μαθητές αφού είδαν τον Κύριο. Είπε λοιπόν σε αυτούς ο Ιησούς πάλι: Ειρήνη σε σας. Καθώς με έχει στείλει ο πατέρας, κι εγώ στέλνω εσάς. Και αφού είπε αυτό, φύσηξε και τους λέει· πάρτε Άγιο Πνεύμα· αν αφήσετε τις αμαρτίες μερικών, αφήνονται σε αυτούς· αν κρατήσετε μερικών, έχουν κρατηθεί. Ο Θωμάς δε, ένας από τους δώδεκα, ο λεγόμενος Δίδυμος, δεν ήταν μαζί τους όταν ήρθε ο Ιησούς. Του έλεγαν λοιπόν οι άλλοι μαθητές: Έχουμε δει τον Κύριο. Και αυτός τους είπε· αν δεν δω στα χέρια του το σημάδι των καρφιών, και βάλω το δάχτυλό μου στο σημάδι των καρφιών, και βάλω το χέρι μου στην πλευρά του, δεν θα πιστέψω. Και μετά από οκτώ ημέρες πάλι ήταν μέσα οι μαθητές του και ο Θωμάς μαζί τους. Έρχεται ο Ιησούς ενώ οι πόρτες ήταν κλεισμένες, και στάθηκε στη μέση και είπε· ειρήνη σε εσάς. Τότε λέγει στον Θωμά· φέρε το δάχτυλό σου εδώ και δες τα χέρια μου, και φέρε το χέρι σου και βάλε στην πλευρά μου, και μην γίνεις άπιστος, αλλά πιστός. Και απάντησε ο Θωμάς και του είπε: ο Κύριός μου και ο Θεός μου. Του λέει ο Ιησούς· επειδή με έχεις δει, έχεις πιστέψει· μακάριοι αυτοί που δεν έχουν δει και έχουν πιστέψει. Πολλά μεν λοιπόν και άλλα σημεία έκανε ο Ιησούς μπροστά στους μαθητές του, τα οποία δεν είναι γραμμένα σε αυτό το βιβλίο· αυτά δε έχουν γραφτεί για να πιστέψετε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο γιος του Θεού, και για να έχετε ζωή πιστεύοντας στο όνομά του.

21

Μετά από αυτά ο Ιησούς φανέρωσε τον εαυτό του πάλι στους μαθητές στη θάλασσα της Τιβεριάδας· φανέρωσε δε έτσι. Ήταν μαζί ο Σίμων Πέτρος, και ο Θωμάς ο λεγόμενος Δίδυμος, και ο Ναθαναήλ ο από την Κανά της Γαλιλαίας, και οι γιοι του Ζεβεδαίου, και άλλοι δύο από τους μαθητές του. Λέγει σε αυτούς ο Σίμων Πέτρος: Πάω να ψαρέψω. Του λένε: Ερχόμαστε κι εμείς μαζί σου. Βγήκαν και μπήκαν στο πλοίο αμέσως, και σε εκείνη τη νύχτα δεν έπιασαν τίποτα. Όταν όμως το πρωί είχε ήδη έρθει, στάθηκε ο Ιησούς στην ακτή· δεν ήξεραν όμως οι μαθητές ότι ήταν ο Ιησούς. Λέγει λοιπόν σε αυτούς ο Ιησούς: Παιδιά, μήπως έχετε κάτι φαγητό; Του απάντησαν· όχι. Αυτός δε είπε σε αυτούς· ρίξτε στα δεξιά μέρη του πλοίου το δίχτυ, και θα βρείτε. Έριξαν λοιπόν, και δεν μπορούσαν πια να το τραβήξουν από το πλήθος των ψαριών. Λέει λοιπόν ο μαθητής εκείνος, τον οποίο αγαπούσε ο Ιησούς, στον Πέτρο: Ο Κύριος είναι. Ο Σίμων λοιπόν Πέτρος, αφού άκουσε ότι είναι ο Κύριος, έδεσε το εξωτερικό ρούχο· ήταν γαρ γυμνός· και έριξε τον εαυτό του μέσα στη θάλασσα· οι άλλοι μαθητές όμως ήρθαν με το βαρκάκι· δεν ήταν γαρ μακριά από τη στεριά, αλλά περίπου διακόσιους πήχεις, σέρνοντας το δίχτυ με τα ψάρια. Ως λοιπόν αποβιβάστηκαν στη γη, βλέπουν μια ανθρακιά που κείτανε και ψάρι που ήταν απάνω και ψωμί. Λέγει σε αυτούς ο Ιησούς· φέρτε από τα ψάρια που πιάσατε τώρα. Ανέβηκε ο Σίμων Πέτρος και τράβηξε το δίχτυ επάνω στη γη, γεμάτο με μεγάλα ψάρια, εκατό πενήντα τρία· και ενώ ήταν τόσα πολλά δεν σχίστηκε το δίχτυ. Λέγει σε αυτούς ο Ιησούς· ελάτε να φάτε πρωινό. Κανένας από τους μαθητές δεν τολμούσε να τον ρωτήσει ποιος είσαι, ξέροντας ότι είναι ο Κύριος. Έρχεται λοιπόν ο Ιησούς και παίρνει τον άρτο και τον δίνει σε αυτούς, και το ψάρι επίσης. Αυτή ήταν

ήδη η τρίτη φορά που φανερώθηκε ο Ιησούς στους μαθητές του αφού εγέρθηκε από τους νεκρούς. Όταν λοιπόν είχαν φάει πρωινό, λέει στον Σίμωνα Πέτρο ο Ιησούς· Σίμωνα του Ιωνά, με αγαπάς περισσότερο από αυτούς; Του λέει· ναι, Κύριε, εσύ ξέρεις ότι σε αγαπώ. Του λέει· βόσκε τα αρνιά μου. Του λέει πάλι για δεύτερη φορά· Σίμων του Ιωνά, μ αγαπάς; Του λέει· ναι, Κύριε, εσύ ξέρεις ότι σε αγαπώ. Του λέει· βόσκε τα πρόβατα μου. Του λέει για τρίτη φορά: Σίμων του Ιωνά, με αγαπάς; Λυπήθηκε ο Πέτρος γιατί του είπε για τρίτη φορά, με αγαπάς, και του είπε· Κύριε, εσύ τα πάντα ξέρεις, εσύ γνωρίζεις ότι σε αγαπώ. Του λέει ο Ιησούς: Βόσκε τα πρόβατά μου. Αληθινά αληθινά σου λέγω, όταν ήσουν νεότερος, ζώννυες τον εαυτό σου και περπατούσες όπου ήθελες· όταν δε γεράσεις, θα απλώσεις τα χέρια σου, και άλλος θα σε ζώσει, και θα σε πάει όπου δεν θέλεις. Αυτό δε το είπε δείχνοντας με ποιο θάνατο θα δοξάσει τον Θεό. Και αφού είπε αυτό, του λέει: Ακολούθησέ με. Γυρίζοντας δε ο Πέτρος βλέπει τον μαθητή τον οποίο αγαπούσε ο Ιησούς να ακολουθεί, ο οποίος και είχε ξαπλώσει στο δείπνο πάνω στο στήθος του και είχε πει· Κύριε, ποιος είναι αυτός που σε παραδίδει; Βλέποντας αυτόν ο Πέτρος λέει στον Ιησού· Κύριε, αυτός όμως τι; Του λέει ο Ιησούς· εάν θέλω αυτόν να μείνει έως ότου έρθω, τι σε νοιάζει; Ακολούθησέ με. Βγήκε λοιπόν ο λόγος αυτός στους αδελφούς ότι ο μαθητής εκείνος δεν πεθαίνει· και δεν είπε σε αυτόν ο Ιησούς ότι δεν πεθαίνει, αλλά εάν θέλω αυτόν να μείνει μέχρι να έρθω, τι σε εσένα; Αυτός είναι ο μαθητής που μαρτυρεί για αυτά και έγραψε αυτά, και ξέρουμε ότι η μαρτυρία του είναι αληθινή. Υπάρχουν δε και άλλα πολλά που έκανε ο Ιησούς, τα οποία αν γράφονταν ένα ένα, ούτε ο ίδιος ο κόσμος νομίζω θα χωρούσε τα βιβλία που θα

γράφονταν. Αμήν.

Επιστολή Ιωάννου

1

Αυτό που ήταν από την αρχή, αυτό που έχουμε ακούσει, αυτό που έχουμε δει με τα μάτια μας, αυτό που θεασάμεθα και τα χέρια μας άγγιξαν, σχετικά με τον λόγο της ζωής· και η ζωή φανερώθηκε, και έχουμε δει και μαρτυρούμε και αναγγέλλουμε σε εσάς την αιώνια ζωή, η οποία ήταν προς τον Πατέρα και φανερώθηκε σε εμάς· αυτό που έχουμε δει και έχουμε ακούσει, αναγγέλλουμε σε εσάς, ώστε και εσείς να έχετε κοινωνία μαζί μας· και η κοινωνία δε η δική μας είναι με τον Πατέρα και με τον Υιό του Ιησού Χριστό. Και αυτά σας γράφουμε, ώστε η χαρά μας να είναι πλήρης. Και αυτό είναι το μήνυμα που έχουμε ακούσει από αυτόν και αναγγέλλουμε σε εσάς, ότι ο Θεός είναι φως και σκοτία σε αυτόν δεν υπάρχει καθόλου. Αν πούμε ότι έχουμε κοινωνία μαζί του και περπατάμε στο σκοτάδι, ψευδόμαστε και δεν κάνουμε την αλήθεια· αν όμως περπατάμε στο φως, όπως αυτός είναι στο φως, έχουμε κοινωνία μεταξύ μας, και το αίμα του Ιησού Χριστού του γιου του μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία. Αν πούμε ότι δεν έχουμε αμαρτία, πλανάμε τους εαυτούς μας και η αλήθεια δεν είναι μέσα μας. Αν

ομολογούμε τις αμαρτίες μας, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να μας αφήσει τις αμαρτίες και να μας καθαρίσει από κάθε αδικία. Αν πούμε ότι δεν έχουμε αμαρτήσει, τον κάνουμε ψεύτη, και ο λόγος του δεν είναι μέσα μας.

2

Παιδάκια μου, αυτά σας γράφω για να μην αμαρτήσετε· και αν κάποιος αμαρτήσει, έχουμε παράκλητο προς τον Πατέρα, τον Ιησού Χριστό τον δίκαιο· και αυτός είναι ιλασμός για τις αμαρτίες μας, όχι μόνο για τις δικές μας, αλλά και για ολόκληρο τον κόσμο. Και σε αυτό γνωρίζουμε ότι τον έχουμε γνωρίσει, εάν τηρούμε τις εντολές του. Αυτός που λέει, Τον έχω γνωρίσει, και δεν τηρεί τις εντολές του, είναι ψεύτης, και σε αυτόν δεν υπάρχει η αλήθεια· όποιος όμως τηρεί τον λόγο του, αληθινά σε αυτόν η αγάπη του Θεού έχει τελειωθεί. Σ αυτό γνωρίζουμε ότι είμαστε σ αυτόν. Αυτός που λέει ότι μένει σε αυτόν οφείλει να περπατεί έτσι, όπως εκείνος περπάτησε. Αδελφοί, δεν σας γράφω μια καινούργια εντολή, αλλά μια παλιά εντολή, την οποία είχατε από την αρχή· η παλιά εντολή είναι ο λόγος τον οποίο ακούσατε από την αρχή. Πάλι μια καινούρια εντολή γράφω σε σας, που είναι αληθινή σε αυτόν και σε σας, γιατί το σκοτάδι περνάει και το αληθινό φως ήδη λάμπει. Αυτός που λέει ότι είναι στο φως, και μισεί τον αδελφό του, είναι στο σκοτάδι μέχρι τώρα. Αυτός που αγαπά τον αδελφό του μένει στο φως, και πρόσκομμα σε αυτόν δεν υπάρχει· αυτός όμως που μισεί τον αδελφό του είναι στο σκοτάδι και στο σκοτάδι περπατά, και δεν ξέρει πού πηγαίνει, γιατί το σκοτάδι τύφλωσε τα μάτια του.

Γράφω σε εσάς, μικρά παιδιά, ότι σας έχουν συγχωρηθεί οι αμαρτίες εξαιτίας του ονόματός του. Γράφω σε σας, πατέρες, ότι έχετε γνωρίσει αυτόν από την αρχή. Σας γράφω, νέοι άνδρες, ότι έχετε νικήσει τον πονηρό. Σας έγραψα, παιδιά, ότι έχετε γνωρίσει τον πατέρα. Σας έγραψα, πατέρες, ότι έχετε γνωρίσει αυτόν από την αρχή. Σας έγραψα, νεαροί άνδρες, ότι είστε δυνατοί και ο λόγος του Θεού μένει μέσα σας και έχετε νικήσει τον πονηρό. Μην αγαπάτε τον κόσμο μήτε αυτά που είναι στον κόσμο. Αν κάποιος αγαπά τον κόσμο, δεν είναι η αγάπη του πατέρα μέσα σε αυτόν· γιατί όλα όσα είναι μέσα στον κόσμο, η επιθυμία της σάρκας και η επιθυμία των ματιών και η αλαζονεία της ζωής, δεν είναι από τον πατέρα, αλλά από τον κόσμο είναι. Και ο κόσμος περνάει και η επιθυμία του· αυτός όμως που κάνει το θέλημα του Θεού μένει για τον αιώνα. Παιδιά, είναι η τελευταία ώρα, και όπως ακούσατε ότι ο Αντίχριστος έρχεται, και τώρα πολλοί αντίχριστοι έχουν γίνει· γι αυτό γνωρίζουμε ότι είναι η τελευταία ώρα. Από εμάς βγήκαν, αλλά δεν ήταν από εμάς· γιατί αν ήταν από εμάς, θα είχαν μείνει μαζί μας· αλλά έγινε αυτό για να φανερωθεί ότι δεν είναι όλοι από εμάς. Και εσείς έχετε χρίσμα από τον Άγιο, και ξέρετε τα πάντα. Δεν σας έγραψα γιατί δεν ξέρετε την αλήθεια, αλλά γιατί την ξέρετε, και γιατί κανένα ψέμα δεν προέρχεται από την αλήθεια. Ποιος είναι ο ψεύτης αν όχι αυτός που αρνείται ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός; Αυτός είναι ο Αντίχριστος, αυτός που αρνείται τον Πατέρα και τον Υιό. Κάθε ο αρνούμενος τον γιο δεν έχει ούτε τον πατέρα. Εσείς λοιπόν αυτό που ακούσατε από την αρχή, ας μείνει σε εσάς. Αν μείνει σε σας αυτό που ακούσατε από την αρχή, και σεις θα μείνετε στον Υιό και στον Πατέρα. Και αυτή είναι η επαγγελία την οποία αυτός υποσχέθηκε σε εμάς, την αιώνια ζωή.

Αυτά σας τα έγραψα για αυτούς που σας πλανούν. Και εσείς, το χρίσμα που λάβατε από αυτόν, μένει σε εσάς, και δεν έχετε ανάγκη κάποιος να σας διδάσκει, αλλά όπως το ίδιο χρίσμα σας διδάσκει για όλα, και είναι αληθινό και δεν είναι ψέμα, και όπως σας δίδαξε, μείνετε σε αυτόν. Και τώρα, παιδάκια, μείνετε σε αυτόν, ώστε όταν φανερωθεί να έχουμε παρρησία και να μην ντραπούμε από αυτόν στην παρουσία του. Αν ξέρετε ότι είναι δίκαιος, γνωρίζετε ότι κάθε αυτός που κάνει τη δικαιοσύνη έχει γεννηθεί από αυτόν.

3

Δείτε τι είδους αγάπη μας έχει δώσει ο Πατέρας, ώστε να κληθούμε παιδιά Θεού. Εξαιτίας αυτού ο κόσμος δεν σας γνωρίζει, γιατί δεν τον γνώρισε. Αγαπητοί, τώρα παιδιά του Θεού είμαστε, και ακόμα δεν αποκαλύφθηκε τι θα είμαστε· ξέρουμε όμως ότι εάν αποκαλυφθεί, όμοιοι με αυτόν θα είμαστε, γιατί θα τον δούμε όπως είναι. Και κάθε ο έχων αυτή την ελπίδα επάνω σε αυτόν αγνίζει τον εαυτό του, καθώς εκείνος είναι αγνός. Κάθε ο που κάνει την αμαρτία κάνει και την ανομία, και η αμαρτία είναι η ανομία. Και ξέρετε ότι εκείνος φανερώθηκε για να πάρει τις αμαρτίες μας, και αμαρτία σε αυτόν δεν υπάρχει. Κάθε αυτός που μένει σε αυτόν δεν αμαρτάνει· κάθε αυτός που αμαρτάνει δεν τον έχει δει ούτε τον έχει γνωρίσει. Παιδάκια, κανένας να μην σας πλανάει· αυτός που κάνει τη δικαιοσύνη είναι δίκαιος, καθώς εκείνος είναι δίκαιος· αυτός που κάνει την αμαρτία είναι από τον διάβολο, γιατί από την αρχή ο διάβολος αμαρτάνει. Γι αυτό

φανερώθηκε ο Γιος του Θεού, για να καταστρέψει τα έργα του διαβόλου. Κάθε ο γεννημένος από τον Θεό δεν κάνει αμαρτία, γιατί το σπέρμα του μένει σε αυτόν· και δεν μπορεί να αμαρτάνει, γιατί έχει γεννηθεί από τον Θεό. Σ αυτό φανερά είναι τα παιδιά του Θεού και τα παιδιά του διαβόλου. Κάθε αυτός που δεν κάνει δικαιοσύνη δεν είναι από τον Θεό, και αυτός που δεν αγαπά τον αδελφό του. Ότι αυτό είναι το μήνυμα που ακούσατε από την αρχή, να αγαπάμε ο ένας τον άλλον, όχι όπως ο Κάιν που ήταν από τον πονηρό και σκότωσε τον αδελφό του· και για ποιο λόγο τον σκότωσε; Γιατί τα έργα του ήταν πονηρά, ενώ τα του αδελφού του δίκαια. Μην θαυμάζετε, αδελφοί μου, αν σας μισεί ο κόσμος. Εμείς ξέρουμε ότι έχουμε περάσει από τον θάνατο στη ζωή, γιατί αγαπάμε τους αδελφούς· αυτός που δεν αγαπά τον αδελφό μένει στον θάνατο. Κάθε ο μισών τον αδελφό του είναι δολοφόνος, και ξέρετε ότι κάθε δολοφόνος δεν έχει αιώνια ζωή που μένει μέσα του. Σε αυτό γνωρίσαμε την αγάπη, ότι εκείνος για εμάς την ψυχή του έθεσε· και εμείς οφείλουμε για τους αδελφούς τις ψυχές να θέτουμε. Όποιος κι αν έχει τη ζωή του κόσμου και βλέπει τον αδελφό του να έχει ανάγκη και κλείσει τα σπλάχνα του από αυτόν, πώς η αγάπη του Θεού μένει σε αυτόν; Παιδάκια μου, μην αγαπάμε με λόγια ούτε με τη γλώσσα, αλλά με έργα και αλήθεια. Και σε αυτό γνωρίζουμε ότι είμαστε από την αλήθεια, και μπροστά του θα πείσουμε τις καρδιές μας, ότι εάν η καρδιά μας καταδικάζει, ότι ο Θεός είναι μεγαλύτερος από την καρδιά μας και γνωρίζει όλα. Αγαπητοί, εάν η καρδιά μας δεν μας καταδικάζει, έχουμε παρρησία προς τον Θεό, και ό,τι ζητούμε λαμβάνουμε από αυτόν, γιατί τηρούμε τις εντολές του και κάνουμε τα αρεστά ενώπιόν του. Και αυτή είναι η εντολή του, ώστε να πιστεύουμε στο όνομα του

γιου του Ιησού Χριστού και να αγαπάμε ο ένας τον άλλον, όπως έδωσε εντολή. Και αυτός που τηρεί τις εντολές του μένει σε αυτόν κι αυτός μένει σε αυτόν. Και με αυτό γνωρίζουμε ότι μένει σε εμάς, από το Πνεύμα που μας έδωσε.

4

Αγαπητοί, μην πιστεύετε σε κάθε πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα αν είναι από τον Θεό, γιατί πολλοί ψευδοπροφήτες έχουν βγει στον κόσμο. Σε αυτό γνωρίζετε το πνεύμα του Θεού· κάθε πνεύμα που ομολογεί τον Ιησού Χριστό ότι ήρθε σε σάρκα, είναι από τον Θεό· και κάθε πνεύμα που δεν ομολογεί τον Ιησού Χριστό ότι ήρθε σε σάρκα, δεν είναι από τον Θεό· και αυτό είναι το πνεύμα του αντίχριστου που έχετε ακούσει ότι έρχεται, και τώρα είναι ήδη στον κόσμο. Εσείς είστε από τον Θεό, παιδάκια, και έχετε νικήσει αυτούς, γιατί μεγαλύτερος είναι αυτός που είναι μέσα σε εσάς από αυτόν που είναι μέσα στον κόσμο. Αυτοί είναι από τον κόσμο· γι αυτό από τον κόσμο μιλούν και ο κόσμος τους ακούει. Εμείς είμαστε από τον Θεό· αυτός που γνωρίζει τον Θεό μας ακούει. Αυτός που δεν είναι από τον Θεό δεν μας ακούει. Από αυτό γνωρίζουμε το πνεύμα της αλήθειας και το πνεύμα της πλάνης. Αγαπητοί, ας αγαπάμε ο ένας τον άλλον, γιατί η αγάπη είναι από τον Θεό, και κάθε αυτός που αγαπά έχει γεννηθεί από τον Θεό και γνωρίζει τον Θεό. Αυτός που δεν αγαπά δεν έχει γνωρίσει τον Θεό, γιατί ο Θεός είναι αγάπη. Σε αυτό φανερώθηκε η αγάπη του Θεού σε μας, γιατί τον υιό του τον μονογενή έχει στείλει ο Θεός στον κόσμο για να ζήσουμε μέσω αυτού. Σε αυτό είναι η αγάπη, όχι ότι

εμείς αγαπήσαμε τον Θεό, αλλά ότι αυτός αγάπησε εμάς και έστειλε τον υιό του εξιλασμό για τις αμαρτίες μας. Αγαπητοί, αν έτσι ο Θεός μας αγάπησε, και εμείς οφείλουμε να αγαπάμε ο ένας τον άλλον. Τον Θεό κανείς ποτέ δεν τον έχει δει· αν αγαπάμε ο ένας τον άλλον, ο Θεός μένει μέσα μας και η αγάπη του είναι τελειωμένη μέσα μας. Σ αυτό γνωρίζουμε ότι μένουμε σε αυτόν και αυτός σε μας, γιατί μας έχει δώσει από το Πνεύμα του. Και εμείς έχουμε δει και μαρτυρούμε ότι ο πατέρας έχει στείλει τον γιο σωτήρα του κόσμου. Όποιος ομολογήσει ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, ο Θεός μένει σε αυτόν και αυτός μένει στον Θεό. Και εμείς έχουμε γνωρίσει και έχουμε πιστέψει την αγάπη που έχει ο Θεός σε εμάς. Ο Θεός είναι αγάπη, και αυτός που μένει στην αγάπη μένει στον Θεό και ο Θεός μένει σε αυτόν. Σε αυτό έχει τελειωθεί η αγάπη μαζί μας, ώστε να έχουμε παρρησία στην ημέρα της κρίσης, γιατί καθώς εκείνος είναι, έτσι και εμείς είμαστε σε αυτόν τον κόσμο. Φόβος δεν υπάρχει στην αγάπη, αλλά η τέλεια αγάπη διώχνει τον φόβο, γιατί ο φόβος έχει τιμωρία, αυτός που φοβάται όμως δεν έχει τελειωθεί στην αγάπη. Εμείς τον αγαπάμε, γιατί αυτός μας αγάπησε πρώτος. Αν κάποιος πει ότι αγαπώ τον Θεό, και μισεί τον αδελφό του, ψεύτης είναι· γιατί αυτός που δεν αγαπά τον αδελφό που έχει δει, πώς μπορεί να αγαπά τον Θεό που δεν έχει δει; Και έχουμε αυτή την εντολή από αυτόν, ώστε αυτός που αγαπά τον Θεό να αγαπά και τον αδελφό του.

5

Κάθε ο πιστεύων ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός έχει γεννηθεί από τον Θεό, και κάθε ο αγαπών τον γεννήσαντα αγαπά και τον γεννημένον από αυτόν. Σε αυτό γνωρίζουμε ότι αγαπάμε τα παιδιά του Θεού, όταν αγαπάμε τον Θεό και τηρούμε τις εντολές του. Αυτή γαρ είναι η αγάπη του Θεού, να τηρούμε τις εντολές του· και οι εντολές του δεν είναι βαρείες, γιατί κάθε το γεννημένο από τον Θεό νικά τον κόσμο· και αυτή είναι η νίκη που νίκησε τον κόσμο, η πίστη μας. Ποιος είναι αυτός που νικά τον κόσμο αν όχι αυτός που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο υιός του Θεού; Αυτός είναι αυτός που ήρθε μέσω νερού και αίματος, Ιησούς Χριστός· όχι με το νερό μόνο, αλλά με το νερό και το αίμα· και το Πνεύμα είναι αυτό που μαρτυρεί, ότι το Πνεύμα είναι η αλήθεια. Ότι τρεις είναι οι μαρτυρούντες στον ουρανό, ο Πατέρας, ο Λόγος και το Άγιο Πνεύμα, και αυτοί οι τρεις ένα είναι· και τρεις είναι οι μαρτυρούντες στη γη, το Πνεύμα και το νερό και το αίμα, και οι τρεις προς το ένα είναι. Αν δεχόμαστε τη μαρτυρία των ανθρώπων, η μαρτυρία του Θεού είναι μεγαλύτερη· γιατί αυτή είναι η μαρτυρία του Θεού την οποία έχει δώσει για τον Υιό του. Ο πιστεύων στον Υιό του Θεού έχει τη μαρτυρία μέσα του· ο μη πιστεύων στον Θεό τον έχει κάνει ψεύστη, γιατί δεν έχει πιστέψει στη μαρτυρία που έχει μαρτυρήσει ο Θεός για τον Υιό του. Και αυτή είναι η μαρτυρία, ότι ζωή αιώνια έδωσε σε μας ο Θεός, και αυτή η ζωή είναι στον Υιό του. Αυτός που έχει τον Υιό έχει τη ζωή· αυτός που δεν έχει τον Υιό του Θεού δεν έχει τη ζωή. Αυτά έγραψα σε εσάς που πιστεύετε στο όνομα του Υιού του Θεού, για να ξέρετε ότι έχετε αιώνια ζωή, και για να πιστεύετε στο όνομα του Υιού του Θεού. Και αυτή είναι η παρρησία που έχουμε προς αυτόν, ότι εάν ζητάμε κάτι σύμφωνα με το θέλημά του, μας ακούει. Και αν

ξέρουμε ότι ακούει εμάς ό,τι κι αν ζητάμε, ξέρουμε ότι έχουμε τα αιτήματα που ζητήσαμε από αυτόν. Αν κάποιος δει τον αδελφό του να αμαρτάνει αμαρτία όχι προς θάνατο, θα ζητήσει, και θα δώσει σε αυτόν ζωή, σε αυτούς που αμαρτάνουν όχι προς θάνατο. Υπάρχει αμαρτία προς θάνατον· δεν λέγω για εκείνη για να ερωτήσεις. Κάθε αδικία είναι αμαρτία· και υπάρχει αμαρτία που δεν οδηγεί στον θάνατο. Ξέρουμε ότι κάθε ένας που έχει γεννηθεί από τον Θεό δεν αμαρτάνει, αλλά αυτός που έχει γεννηθεί από τον Θεό κρατάει τον εαυτό του, και ο πονηρός δεν τον αγγίζει. Ξέρουμε ότι είμαστε από τον Θεό, και ολόκληρος ο κόσμος κείτεται στο πονηρό. Ξέρουμε δε ότι ο γιος του Θεού έχει έρθει και μας έχει δώσει νου για να γνωρίζουμε τον αληθινό· και είμαστε στον αληθινό, στον γιο του Ιησού Χριστό. Αυτός είναι ο αληθινός Θεός και η αιώνια ζωή. Παιδάκια, φυλάξτε τον εαυτό σας από τα είδωλα· αμήν.

Γένεσις

1

Στην αρχή έκανε ο Θεός τον ουρανό και τη γη. Η γη ήταν αόρατη και ακατασκεύαστη, και σκότος επάνω της αβύσσου· και πνεύμα Θεού επεφέρετο επάνω του νερού. Και είπε ο Θεός, ας γίνει φως· και έγινε φως. Και είδε ο Θεός το φως, ότι ήταν καλό· και χώρισε ο Θεός ανάμεσα στο φως και ανάμεσα στο σκοτάδι. Και ο Θεός κάλεσε το φως ημέρα, και το σκότος κάλεσε νύχτα. Και έγινε βράδυ, και έγινε πρωί, μία μέρα. Και είπε ο Θεός, ας γίνει στερέωμα στη μέση του νερού· και ας χωρίζει ανάμεσα σε νερό και νερό· και έγινε έτσι. Και έκανε ο Θεός το στερέωμα· και χώρισε ο Θεός ανάμεσα στο νερό, που ήταν κάτω από το στερέωμα, και ανάμεσα στο νερό, που ήταν πάνω από το στερέωμα. Και κάλεσε ο Θεός το στερέωμα ουρανό· και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό· και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα δεύτερη. Και είπε ο Θεός, ας συγκεντρωθεί το νερό που είναι κάτω από τον ουρανό σε μία συγκέντρωση, και ας φανεί η ξηρά· και έγινε έτσι· και συγκεντρώθηκε το νερό που ήταν κάτω από τον ουρανό στις συγκεντρώσεις τους, και φάνηκε η ξηρά. Και ο Θεός κάλεσε την

ξηρά, γη· και τα συστήματα των υδάτων τα κάλεσε θάλασσες· και ο Θεός είδε ότι ήταν καλό. Και είπε ο Θεός, ας βλαστήσει η γη βοτάνη χόρτου, σπέρνοντας σπέρμα κατά γένος και κατά ομοιότητα, και ξύλο καρποφόρο που κάνει καρπό, του οποίου το σπέρμα του είναι μέσα σε αυτό κατά γένος επάνω στη γη· και έγινε έτσι. Και έβγαλε η γη βότανη χόρτου, που σπέρνει σπέρμα κατά γένος και κατά ομοιότητα, και ξύλο καρποφόρο που κάνει καρπό, του οποίου το σπέρμα του είναι μέσα σε αυτό κατά γένος επάνω στη γη· και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό. Και έγινε βράδυ, και έγινε πρωί, η τρίτη ημέρα. Και είπε ο Θεός, ας γίνουν φωστήρες στο στερέωμα του ουρανού για φωτισμό πάνω στη γη, για να χωρίζουν ανάμεσα στη μέρα και ανάμεσα στη νύχτα· και ας είναι για σημάδια, και για εποχές, και για μέρες, και για χρόνια. Και ας είναι για φως στο στερέωμα του ουρανού, ώστε να φαίνουν πάνω στη γη· και έγινε έτσι. Και έκανε ο Θεός τους δύο μεγάλους φωστήρες· τον μεγάλο φωστήρα για την αρχή της ημέρας, και τον μικρότερο φωστήρα για την αρχή της νύχτας, και τα αστέρια. Και έθεσε αυτούς ο Θεός στο στερέωμα του ουρανού, ώστε να φαίνουν επάνω στη γη, και να άρχουν της ημέρας και της νύχτας, και να διαχωρίζουν ανάμεσα στο φως και ανάμεσα στο σκοτάδι· και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό. Και έγινε βράδυ και έγινε πρωί, ημέρα τέταρτη. Και είπε ο Θεός, ας βγάλουν τα νερά ερπετά ζωντανών ψυχών, και πουλιά που πετούν επάνω στη γη κατά το στερέωμα του ουρανού· και έγινε έτσι. Και έκανε ο Θεός τα μεγάλα θαλάσσια τέρατα, και κάθε ψυχή ζώων ερπετών, που έβγαλαν τα νερά σύμφωνα με τα είδη τους, και κάθε φτερωτό πουλί σύμφωνα με το είδος· και είδε ο Θεός ότι ήταν καλά. Και ο Θεός τα ευλόγησε, λέγοντας, αυξηθείτε και πληθυνθείτε, και γεμίστε τα νερά στις

θάλασσες, και τα πουλιά ας πληθυνθούν πάνω στη γη. Και έγινε βράδυ, και έγινε πρωί, η πέμπτη ημέρα. Και είπε ο Θεός, ας βγάλει η γη ψυχή ζωντανή κατά γένος, τετράποδα, και ερπετά, και θηρία της γης κατά γένος· και έγινε έτσι. Και έκανε ο Θεός τα θηρία της γης κατά γένος, και τα κτήνη κατά γένος τους, και όλα τα ερπετά της γης κατά γένος· και είδε ο Θεός ότι ήταν καλά. Και είπε ο Θεός, Ας κάνουμε άνθρωπο κατά την εικόνα μας και κατά την ομοίωσή μας· και ας άρχουν των ψαριών της θάλασσας, και των πουλιών του ουρανού, και των ζώων, και όλης της γης, και όλων των ερπετών που έρπουν επάνω στη γη. Και έκανε ο Θεός τον άνθρωπο· κατά εικόνα Θεού τον έκανε· άρσενα και θήλυ τους έκανε. Και ευλόγησε αυτούς ο Θεός, λέγοντας, αυξάνεσθε και πληθύνεσθε, και γεμίστε τη γη, και κατακυριεύστε την· και άρχετε των ψαριών της θάλασσας, και των πουλιών του ουρανού, και όλων των ζώων, και όλης της γης, και όλων των ερπετών που έρπουν επάνω στη γη. Και είπε ο Θεός, Ιδού έχω δώσει σε εσάς κάθε χόρτο σπόριμο που σπέρνει σπέρμα, το οποίο είναι επάνω σε όλη τη γη· και κάθε δέντρο, το οποίο έχει μέσα του καρπό με σπέρμα σπόριμο, σε εσάς θα είναι για φαγητό, και σε όλα τα θηρία της γης, και σε όλα τα πουλιά του ουρανού, και σε κάθε ερπετό που έρπει επάνω στη γη, το οποίο έχει μέσα του ψυχή ζωής, και κάθε πράσινο χόρτο για φαγητό· και έγινε έτσι. Και είδε ο Θεός τα πάντα, όσα έκανε, και ιδού πολύ καλά· και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα έκτη.

2

Και ολοκληρώθηκαν ο ουρανός και η γη, και όλος ο κόσμος τους. Και ολοκλήρωσε ο Θεός στην έκτη ημέρα τα έργα του, τα οποία έκανε· και σταμάτησε την έβδομη ημέρα από όλα τα έργα του, τα οποία είχε κάνει. Και ευλόγησε ο Θεός την έβδομη ημέρα, και την αγίασε, γιατί σε αυτήν κατέπαυσε από όλα τα έργα του, που άρχισε ο Θεός να κάνει. Αυτό το βιβλίο της γένεσης ουρανού και γης, όταν έγινε, την ημέρα που έκανε ο Κύριος ο Θεός τον ουρανό και τη γη, και κάθε πράσινο του χωραφιού πριν γίνει πάνω στη γη, και όλο το χορτάρι του χωραφιού πριν ανατείλει· γιατί δεν είχε βρέξει ο Θεός πάνω στη γη, και άνθρωπος δεν υπήρχε να την εργάζεται. Μια πηγή ανέβαινε από τη γη και πότιζε όλη την επιφάνεια της γης. Και έπλασε ο Θεός τον άνθρωπο, χώμα από τη γη· και φύσηξε στο πρόσωπό του πνοή ζωής, και έγινε ο άνθρωπος ψυχή ζωντανή. Και φύτεψε ο Θεός παράδεισο στην Εδέμ προς ανατολάς· και έβαλε εκεί τον άνθρωπο που έπλασε. Και ο Θεός έκανε να φυτρώσει ακόμα από τη γη κάθε δέντρο όμορφο στη θέα, και καλό στο φαγητό, και το δέντρο της ζωής στη μέση του παραδείσου, και το δέντρο της γνώσης καλού και κακού. Ποταμός βγαίνει από την Εδέμ για να ποτίζει τον παράδεισο· από εκεί χωρίζεται σε τέσσερις αρχές. Το όνομα του ενός, Φισών· αυτός που κυκλώνει όλη τη γη Ευιλάτ· εκεί όπου είναι το χρυσάφι. Το χρυσάφι εκείνης της γης είναι καλό· και εκεί υπάρχει ο άνθρακας και η πράσινη πέτρα. Και το όνομα του δεύτερου ποταμού, Γηών· αυτός που κυκλώνει όλη τη γη της Αιθιοπίας. Και ο τρίτος ποταμός, Τίγρης· αυτός που πορεύεται απέναντι από τους Ασσύριους· και ο τέταρτος ποταμός, Ευφράτης. Και πήρε ο Κύριος ο Θεός τον άνθρωπο που έπλασε, και τον έβαλε στον παράδεισο της τρυφής, για να τον καλλιεργεί και να τον φυλάει. Και

πρόσταξε ο Κύριος ο Θεός τον Αδάμ, λέγοντας, από κάθε δέντρο που είναι στον παράδεισο θα φας. Από το δέντρο του να γνωρίζεις καλό και πονηρό, δεν θα φάτε από αυτό· ποια κι αν μέρα φάτε από αυτό, με θάνατο θα πεθάνετε. Και είπε ο Κύριος ο Θεός, δεν είναι καλό να είναι ο άνθρωπος μόνος· ας του κάνουμε έναν βοηθό σύμφωνα με αυτόν. Και έπλασε ο Θεός ακόμα από τη γη όλα τα θηρία του αγρού, και όλα τα πουλιά του ουρανού· και τα έφερε προς τον Αδάμ, να δει τι θα τα ονομάσει· και κάθε τι που ο Αδάμ αποκάλεσε ψυχή ζωντανή, αυτό το όνομά του. Και ο Αδάμ έδωσε ονόματα σε όλα τα κτήνη, και σε όλα τα πουλιά του ουρανού, και σε όλα τα θηρία του αγρού· αλλά για τον Αδάμ δεν βρέθηκε βοηθός όμοιος με αυτόν. Και έριξε ο Θεός έκσταση επάνω στον Αδάμ, και κοιμήθηκε· και πήρε μία από τις πλευρές του, και γέμισε με σάρκα στη θέση της. Και έκτισε ο Θεός την πλευρά, την οποία πήρε από τον Αδάμ, σε γυναίκα· και την οδήγησε προς τον Αδάμ. Και είπε ο Αδάμ· αυτό τώρα κόκαλο από τα κόκαλα μου, και σάρκα από τη σάρκα μου· αυτή θα κληθεί γυναίκα, γιατί από τον άνδρα της πάρθηκε. Εξαιτίας αυτού θα αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα του και τη μητέρα, και θα ενωθεί με τη γυναίκα του· και θα είναι οι δύο μία σάρκα. Και ήταν οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυναίκα του, και δεν ντρέπονταν.

3

Το φίδι ήταν το πιο έξυπνο από όλα τα θηρία που ήταν πάνω στη γη, τα οποία έφτιαξε ο Κύριος ο Θεός· και είπε το φίδι στη γυναίκα, γιατί είπε ο Θεός ότι δεν θα φάτε από κανένα δέντρο του

παραδείσου; Και είπε η γυναίκα στο φίδι, από τον καρπό του δέντρου του παραδείσου θα φάμε· Από δε τον καρπό του δέντρου, το οποίο είναι στη μέση του παραδείσου, είπε ο Θεός, δεν θα φάτε από αυτόν, ούτε μην τον αγγίξετε, για να μην πεθάνετε. Και είπε το φίδι στη γυναίκα: Δεν θα πεθάνετε με θάνατο. Γιατί ήξερε ο Θεός ότι οποιαδήποτε ημέρα φάτε από αυτό, θα ανοίξουν τα μάτια σας και θα είστε σαν θεοί, γνωρίζοντας καλό και κακό. Και είδε η γυναίκα, ότι καλό το δέντρο για φαγητό, και ότι ευχάριστο στα μάτια να το δει, και ωραίο είναι για να το καταλάβει· και αφού πήρε από τον καρπό του, έφαγε· και έδωσε και στον άντρα της μαζί της, και έφαγαν. Και άνοιξαν τα μάτια των δύο, και ήξεραν ότι ήταν γυμνοί· και έραψαν φύλλα συκιάς, και έκαναν για τον εαυτό τους περιζώματα. Και άκουσαν τη φωνή του Κυρίου του Θεού που περπατούσε στον παράδεισο το απόγευμα· και κρύφτηκαν ο Αδάμ και η γυναίκα του από το πρόσωπο του Κυρίου του Θεού στη μέση των δέντρων του παραδείσου. Και κάλεσε ο Κύριος ο Θεός τον Αδάμ, και του είπε· Αδάμ, πού είσαι; Και του είπε· άκουσα τη φωνή σου που περπατούσες στον παράδεισο, και φοβήθηκα γιατί είμαι γυμνός, και κρύφτηκα. Και είπε σε αυτόν ο Θεός, ποιος σου ανήγγειλε ότι είσαι γυμνός; Μήπως από το δέντρο, από το οποίο σου είχα διατάξει μόνο αυτό να μην φας, από αυτό έφαγες; Και είπε ο Αδάμ· η γυναίκα, την οποία έδωσες μαζί μου, αυτή μου έδωσε από το δέντρο, και έφαγα. Και είπε ο Κύριος ο Θεός στη γυναίκα· τι αυτό έκανες; Και είπε η γυναίκα, το φίδι με εξαπάτησε, και έφαγα. Και είπε ο Κύριος ο Θεός στο φίδι· επειδή έκανες αυτό, καταραμένος είσαι συ από όλα τα κτήνη, και από όλα τα θηρία της γης· επί το στήθος σου και την κοιλιά θα πορεύεσαι, και χώμα θα τρως όλες τις ημέρες της ζωής σου. Και

εχθρα θα θέσω ανάμεσα σε σένα και ανάμεσα στη γυναίκα, και ανάμεσα στο σπέρμα σου και ανάμεσα στο σπέρμα της· αυτός θα παρατηρήσει το κεφάλι σου, και συ θα παρατηρήσεις τη φτέρνα του. Και στη γυναίκα είπε· πολλαπλασιάζοντας θα πολλαπλασιάσω τις λύπες σου και τον στεναγμό σου· με λύπες θα γεννήσεις παιδιά, και προς τον άνδρα σου θα είναι η επιστροφή σου· και αυτός θα σε κυριαρχήσει. Και στον Αδάμ είπε· επειδή άκουσες τη φωνή της γυναίκας σου, και έφαγες από το δέντρο, από το οποίο σου διέταξα μόνο από αυτό να μην φας, από αυτό έφαγες, καταραμένη η γη στις δουλειές σου· με λύπες θα τη τρως όλες τις μέρες της ζωής σου. Αγκάθια και τριβόλια θα ανατείλουν για σένα, και θα φας το χορτάρι του αγρού. Με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα φας το ψωμί σου, μέχρι να επιστρέψεις στη γη από την οποία πάρθηκες· γιατί γη είσαι, και στη γη θα πας. Και ο Αδάμ κάλεσε το όνομα της γυναίκας του Ζωή, γιατί είναι μητέρα όλων των ζώντων. Και έκανε ο Κύριος ο Θεός για τον Αδάμ και τη γυναίκα του χιτώνες δερμάτινους και τους ντύσε. Και είπε ο Θεός, ιδού ο Αδάμ έχει γίνει σαν έναν από εμάς, στο να γνωρίζει καλό και κακό· και τώρα μήπως ποτέ απλώσει το χέρι του, και πάρει από το δέντρο της ζωής και φάει, και θα ζήσει για πάντα. Και ο Κύριος ο Θεός έστειλε έξω αυτόν από τον παράδεισο της τρυφής, να εργάζεται τη γη από την οποία είχε παρθεί. Και έδιωξε τον Αδάμ, και τον εγκατέστησε απέναντι από τον παράδεισο της τρυφής· και τοποθέτησε τα χερουβίμ και τη φλογερή ρομφαία που στρεφόταν, να φυλάει τον δρόμο του δέντρου της ζωής.

4

Ο Αδάμ γνώρισε την Εύα τη γυναίκα του, και αφού συνέλαβε γέννησε τον Κάιν· και είπε, απόκτησα άνθρωπο μέσω του Θεού. Και πρόσθεσε να γεννήσει τον αδελφό του τον Άβελ· και έγινε ο Άβελ ποιμένας προβάτων, ο Κάιν δε ήταν αυτός που εργαζόταν τη γη. Και έγινε μετά από ημέρες ο Κάιν έφερε από τους καρπούς της γης θυσία στον Κύριο· Και ο Άβελ έφερε και αυτός από τα πρωτότοκα των προβάτων του, και από τα λίπη τους· και κοίταξε ο Θεός τον Άβελ, και τα δώρα του. Στον Κάιν όμως, και στις θυσίες του, δεν πρόσεξε· και λυπήθηκε ο Κάιν πολύ, και έπεσε το πρόσωπό του. Και είπε ο Κύριος ο Θεός στον Κάιν, γιατί πολύ λυπημένος έγινες, και γιατί έπεσε το πρόσωπό σου; Αν δεν προσφέρεις σωστά, αλλά δεν διαιρέσεις σωστά, αμάρτησες; Ήσυχασε· προς εσένα είναι η επιστροφή του, και εσύ θα κυριαρχήσεις επάνω του. Και είπε ο Κάιν στον Άβελ τον αδελφό του, ας πάμε στην πεδιάδα· και έγινε όταν ήταν αυτοί στην πεδιάδα, σηκώθηκε ο Κάιν εναντίον του Άβελ του αδελφού του, και τον σκότωσε. Και είπε ο Κύριος ο Θεός στον Κάιν: Πού είναι ο Άβελ, ο αδελφός σου; Και είπε, Δεν ξέρω· μήπως είμαι εγώ φύλακας του αδελφού μου; Και είπε ο Κύριος, Τι έχεις κάνει; Η φωνή του αίματος του αδελφού σου βοά προς εμένα από τη γη. Και τώρα καταραμένος είσαι εσύ από τη γη, η οποία άνοιξε το στόμα της για να δεχτεί το αίμα του αδελφού σου από το χέρι σου. Όταν εργάζεσαι τη γη, δεν θα προσθέσει τη δύναμή της να σου τη δώσει· στενάζοντας και τρέμοντας θα είσαι επάνω στη γη. Και είπε ο Κάιν στον Κύριο τον Θεό, μεγαλύτερη είναι η ενοχή μου από το να συγχωρεθώ. Αν με διώχνεις σήμερα από το πρόσωπο της γης, και από το πρόσωπο σου θα κρυφτώ, και θα είμαι στενάζοντας και τρέμοντας επάνω στη γη, και κάθε αυτός που θα με βρίσκει, θα με

σκοτώσει. Και του είπε ο Κύριος ο Θεός, όχι έτσι· όποιος σκοτώσει τον Κάιν, επτά φορές θα εκδικηθεί. Και έβαλε ο Κύριος ο Θεός σημάδι στον Κάιν, για να μην τον σκοτώσει κάθε αυτός που τον έβρισκε. Και ο Κάιν βγήκε από το πρόσωπο του Θεού, και κατοίκησε στη γη Νοδ απέναντι από την Εδέμ. Και έγνωσε ο Κάιν τη γυναίκα του, και αφού συνέλαβε, γέννησε τον Ενώχ. Και έχτιζε μια πόλη· και ονόμασε την πόλη με το όνομα του γιου του, Ενώχ. Γεννήθηκε δε στον Ενώχ ο Γαϊδάδ· και ο Γαϊδάδ γέννησε τον Μαλελεήλ· και ο Μαλελεήλ γέννησε τον Μαθουσάλα· και ο Μαθουσάλα γέννησε τον Λάμεχ. Και πήρε για τον εαυτό του ο Λάμεχ δύο γυναίκες· όνομα της μιας, Αδά· και όνομα της δεύτερης, Ζιλλά. Και η Αδά γέννησε τον Ιωβήλ· αυτός ήταν πατέρας αυτών που κατοικούσαν σε σκηνές, κτηνοτρόφων. Και το όνομα του αδελφού του ήταν Ιουβάλ· αυτός ήταν αυτός που είχε δείξει το ψαλτήριο και την κιθάρα. Η Ζίλλα κι αυτή γέννησε τον Τούβαλ· και ήταν σφυροκόπος χαλκέας χαλκού και σιδήρου. Η αδελφή του Θόβελ ήταν η Νοεμά. Είπε δε ο Λάμεχ στις δικές του γυναίκες, Αδά και Σελλά, ακούστε τη φωνή μου, γυναίκες του Λάμεχ, δώστε αυτί στα λόγια μου· γιατί σκότωσα άνδρα για τραύμα σε μένα, και νεανίσκο για μώλωπα σε μένα. Ότι επτά φορές έχει εκδικηθεί ο Κάιν· αλλά ο Λάμεχ, εβδομήντα φορές επτά. Έγνωσε δε ο Αδάμ την Εύα τη γυναίκα του, και αφού συνέλαβε έτεκε γιο, και ονόμασε το όνομά του Σηθ, λέγοντας, εξανέστησε γαρ μου ο Θεός σπέρμα άλλο αντί του Άβελ, τον οποίο απέκτεινε ο Καϊν. Και του Σηθ έγινε γιος· ονόμασε δε το όνομα του, Ενώς· αυτός ήλπισε να επικαλείται το όνομα του Κυρίου του Θεού.

5

Αυτό το βιβλίο της γένεσης των ανθρώπων· την ημέρα που έκανε ο Θεός τον Αδάμ, κατά εικόνα Θεού τον έκανε· άρσεν και θήλυ τους έκανε· και τους ευλόγησε· και ονόμασε το όνομά του Αδάμ, την ημέρα που τους έκανε. Έζησε δε ο Αδάμ διακόσια τριάντα χρόνια, και γέννησε κατά την ιδέα του και κατά την εικόνα του, και τον ονόμασε Σηθ. Έγιναν δε οι ημέρες του Αδάμ, τις οποίες έζησε μετά το να γεννήσει αυτός τον Σηθ, επτακόσια χρόνια· και γέννησε γιους και θυγατέρες. Και έγιναν όλες οι ημέρες του Αδάμ, που έζησε, εννιακόσια τριάντα χρόνια· και πέθανε. Έζησε δε ο Σηθ διακόσια πέντε έτη· και εγέννησε τον Ενώς. Και έζησε ο Σηθ μετά το να γεννήσει τον Ενώς, επτακόσια επτά χρόνια· και γέννησε γιους και κόρες. Και έγιναν όλες οι ημέρες του Σηθ δώδεκα και εννιακόσια χρόνια· και πέθανε. Και έζησε ο Ενώς εκατόν ενενήκοντα χρόνια· και γέννησε τον Καϊνάν. Και έζησε ο Ενώς μετά το να γεννήσει αυτός τον Καϊνάν, επτακόσια δεκαπέντε χρόνια· και γέννησε γιους και θυγατέρες. Και όλες οι ημέρες του Ενώς έγιναν εννιακόσια πέντε χρόνια· και πέθανε. Και έζησε ο Καϊνάν εβδομήκοντα και εκατό χρόνια· και γέννησε τον Μαλελεήλ. Και έζησε ο Καϊνάν μετά το να γεννήσει τον Μαλελεήλ, επτακόσια σαράντα χρόνια· και γέννησε γιους και θυγατέρες. Και όλες οι ημέρες του Καϊνάν έγιναν εννιακόσια δέκα χρόνια· και πέθανε. Και έζησε ο Μαλελεήλ εκατόν εξήντα πέντε χρόνια και γέννησε τον Ιάρεδ. Και έζησε ο Μαλελεήλ μετά το να γεννήσει αυτός τον Ιάρεδ, τριάντα και επτακόσια χρόνια· και γέννησε γιους και θυγατέρες. Και έγιναν όλες οι ημέρες του

Μαλελεήλ, οκτακόσια ενενήντα πέντε χρόνια· και πέθανε. Και έζησε ο Ιάρεδ εκατόν εξήντα δύο έτη· και εγέννησε τον Ενώχ. Και έζησε ο Ιάρεδ μετά το να γεννήσει αυτός τον Ενώχ, οκτακόσια χρόνια· και γέννησε γιους και κόρες. Και έγιναν όλες οι ημέρες του Ιάρεδ, εννιακόσια εξήντα δύο έτη· και απέθανε. Και έζησε ο Ενώχ εκατό εξήντα πέντε χρόνια και γέννησε τον Μαθουσάλα. Ήταν ευάρεστος δε ο Ενώχ στον Θεό μετά από το να γεννήσει αυτός τον Μαθουσάλα, διακόσια χρόνια· και γέννησε γιους και κόρες. Και έγιναν όλες οι ημέρες του Ενώχ, τριακόσια εξήντα πέντε χρόνια. Και ευαρέστησε ο Ενώχ στον Θεό· και δεν βρισκόταν, γιατί τον μετέθεσε ο Θεός. Και έζησε ο Μαθουσάλα εκατόν εξήκοντα επτά έτη· και γέννησε τον Λάμεχ. Και έζησε ο Μαθουσάλα μετά το να γεννήσει αυτός τον Λάμεχ, οκτακόσια δύο χρόνια· και γέννησε γιους και κόρες. Και έγιναν όλες οι ημέρες του Μαθουσάλα που έζησε, εννιακόσια εξήντα εννέα χρόνια· και πέθανε. Και έζησε ο Λάμεχ εκατό ογδόντα οκτώ χρόνια και γέννησε γιο. Και τον ονόμασε Νώε, λέγοντας, αυτός θα μας δώσει ανάπαυση από τα έργα μας, και από τις λύπες των χεριών μας, και από τη γη, την οποία κατάρασε ο Κύριος ο Θεός. Και έζησε ο Λάμεχ μετά το να γεννήσει αυτός τον Νώε, πεντακόσια εξήντα πέντε χρόνια· και γέννησε γιους και κόρες. Και όλες οι ημέρες του Λάμεχ έγιναν επτακόσια πενήντα τρία χρόνια· και πέθανε. Και ήταν ο Νώε πεντακοσίων ετών· και γέννησε τρεις γιους, τον Σημ, τον Χαμ, τον Ιάφεθ.

6

Και έγινε όταν άρχισαν οι άνθρωποι να γίνονται πολλοί επάνω στη γη, και κόρες γεννήθηκαν σε αυτούς. Αφού είδαν οι γιοι του Θεού τις κόρες των ανθρώπων, ότι ήταν όμορφες, πήραν για τους εαυτούς τους γυναίκες από όλες αυτές που διάλεξαν. Και είπε ο Κύριος ο Θεός, δεν θα μείνει το πνεύμα μου σε αυτούς τους ανθρώπους για πάντα, επειδή είναι σάρκες· θα είναι δε οι ημέρες τους, εκατό είκοσι χρόνια. Οι γίγαντες ήταν επάνω στη γη σε εκείνες τις ημέρες, και μετά από εκείνο, όταν μπαίνανε οι γιοι του Θεού προς τις θυγατέρες των ανθρώπων, και γεννούσαν σε αυτούς· εκείνοι ήταν οι γίγαντες από αιώνα, οι άνθρωποι οι ονομαστοί. Αφού είδε ο Κύριος ο Θεός ότι πολλαπλασιάστηκαν οι κακίες των ανθρώπων επί της γης, και κάθε κάποιος σκέφτεται στην καρδιά του επιμελώς τα πονηρά όλες τις ημέρες· Και στοχάστηκε ο Θεός ότι έκανε τον άνθρωπο επί της γης, και στοχάστηκε. Και είπε ο Θεός, θα εξαλείψω τον άνθρωπο, τον οποίο έκανα, από το πρόσωπο της γης, από άνθρωπο μέχρι κτήνος, και από ερπετά μέχρι πουλιά του ουρανού· γιατί μετάνιωσα, ότι τους έκανα. Ο Νώε όμως βρήκε χάρη ενώπιον του Κυρίου του Θεού. Αυτές είναι οι γενιές του Νώε. Ο Νώε ήταν άνθρωπος δίκαιος, τέλειος στη γενιά του, και ευαρέστησε στον Θεό ο Νώε. Ο Νώε γέννησε τρεις γιους, τον Σημ, τον Χαμ, τον Ιάφεθ. Η γη καταστράφηκε μπροστά στον Θεό, και η γη γέμισε αδικία. Και είδε ο Κύριος ο Θεός τη γη, και ήταν κατεφθαρμένη· γιατί κάθε σάρκα κατέφθειρε την οδό του επάνω στη γη. Και είπε ο Κύριος ο Θεός στον Νώε, ο καιρός κάθε ανθρώπου έχει έρθει μπροστά μου, γιατί γέμισε η γη αδικία από αυτούς· και ιδού εγώ καταστρέφω αυτούς και τη γη. Κάνε λοιπόν για τον εαυτό σου μια κιβωτό από τετράγωνα ξύλα· θα κάνεις φωλιές στην κιβωτό· και

θα την ασφαλτώσεις μέσα και έξω με την άσφαλτο. Και έτσι θα φτιάξεις την κιβωτό: τριακοσίων πηχών το μήκος της κιβωτού, και πενήντα πηχών το πλάτος, και τριάντα πηχών το ύψος της. Συγκεντρώνοντας θα φτιάξεις την κιβωτό, και σε έναν πήχη θα την ολοκληρώσεις από πάνω· την πόρτα της κιβωτού θα τη φτιάξεις στο πλάι· κατώγεια, διώροφα και τριώροφα θα τη φτιάξεις. Εγώ και ιδού φέρνω τον κατακλυσμό, νερό επάνω στη γη, να καταστρέψω κάθε σάρκα, στην οποία είναι πνεύμα ζωής κάτω από τον ουρανό· και όσα είναι επάνω στη γη, θα πεθάνουν. Και θα στήσω τη διαθήκη μου μαζί σου· θα μπεις δε στην κιβωτό εσύ, και οι γιοι σου, και η γυναίκα σου, και οι γυναίκες των γιων σου μαζί σου. Και από όλα τα κτήνη, και από όλα τα ερπετά, και από όλα τα θηρία, και από κάθε σάρκα δύο δύο από όλα θα φέρεις μέσα στην κιβωτό, για να τα κρατήσεις ζωντανά μαζί σου· αρσενικό και θηλυκό θα είναι. Από όλα τα πουλιά τα πετεινά κατά γένος, και από όλα τα κτήνη κατά γένος, και από όλα τα ερπετά που έρπουν επάνω στη γη κατά το γένος τους, δύο δύο από όλα θα μπουν κοντά σου για να τραφούν μαζί σου, αρσενικό και θηλυκό. Εσύ και θα πάρεις για τον εαυτό σου από όλες τις τροφές που θα φάτε, και θα τις μαζέψεις κοντά σου, και θα είναι για σένα και για εκείνους να φάνε. Και έκανε ο Νώε όλα όσα τον διέταξε ο Κύριος ο Θεός, έτσι έκανε.

7

Και είπε ο Κύριος ο Θεός στον Νώε, μπες εσύ και όλος ο οίκος σου στην κιβωτό, γιατί σε είδα δίκαιο μπροστά μου σε αυτή τη γενιά.

Από τα ζώα τα καθαρά φέρε προς εσένα επτά επτά, αρσενικό και θηλυκό, από δε τα ζώα τα μη καθαρά δύο δύο, αρσενικό και θηλυκό. Και από τα πουλιά του ουρανού, τα καθαρά, επτά επτά, αρσενικό και θηλυκό, και από όλα τα πουλιά τα μη καθαρά, δύο δύο, αρσενικό και θηλυκό, για να διατηρηθεί σπέρμα επάνω σε όλη τη γη. Ακόμα γιατί σε επτά ημέρες εγώ φέρνω βροχή επάνω στη γη, σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες· και θα εξαλείψω κάθε ανάστημα που έκανα από το πρόσωπο όλης της γης. Και έκανε ο Νώε όλα, όσα του διέταξε ο Κύριος ο Θεός. Ο Νώε ήταν εξακοσίων ετών, και ο κατακλυσμός του νερού έγινε επάνω στη γη. Μπήκε και ο Νώε και οι γιοι του, και η γυναίκα του, και οι γυναίκες των γιων του μαζί του μέσα στην κιβωτό, εξαιτίας του νερού του κατακλυσμού. Και από τα πουλιά τα καθαρά, και από τα πουλιά τα μη καθαρά, και από τα ζώα τα καθαρά, και από τα ζώα τα μη καθαρά, και από όλα τα ερπετά επάνω στη γη, δύο δύο μπήκαν προς τον Νώε μέσα στην κιβωτό, αρσενικό και θηλυκό, καθώς διέταξε ο Θεός τον Νώε. Και έγινε μετά από τις επτά ημέρες, και το νερό του κατακλυσμού ήρθε επάνω στη γη. Στο εξακοσιοστό έτος στη ζωή του Νώε, του δεύτερου μήνα, εβδόμη και εικοστή του μήνα, την ημέρα αυτή έσπασαν όλες οι πηγές της αβύσσου, και οι καταρράκτες του ουρανού άνοιξαν. Και έγινε η βροχή επάνω στη γη σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες. Σε αυτή την ημέρα μπήκε ο Νώε, ο Σημ, ο Χαμ, ο Ιάφεθ, οι γιοι του Νώε, και η γυναίκα του Νώε, και οι τρεις γυναίκες των γιων του μαζί του, στην κιβωτό. Και όλα τα άγρια θηρία κατά το είδος τους, και όλα τα κτήνη κατά το είδος τους, και κάθε ερπετό που κινείται επάνω στη γη κατά το είδος του, και κάθε πουλί πετεινό κατά το είδος του, μπήκαν προς τον Νώε μέσα στην κιβωτό, δύο δύο, αρσενικό και θηλυκό, από

κάθε σάρκα στην οποία υπάρχει πνεύμα ζωής. Και τα εισερχόμενα, αρσενικό και θηλυκό, από κάθε σάρκα μπήκαν, όπως διέταξε ο Θεός τον Νώε· και έκλεισε ο Κύριος ο Θεός την κιβωτό από έξω του. Και έγινε ο κατακλυσμός σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες επάνω στη γη, και πληθύνθηκε το νερό, και σήκωσε την κιβωτό, και υψώθηκε από τη γη. Και επικρατούσε το νερό, και πολλαπλασιαζόταν πάρα πολύ επάνω στη γη· και μεταφερόταν η κιβωτός επάνω από το νερό. Το νερό επικρατούσε πάρα πολύ πάρα πολύ επάνω στη γη, και κάλυψε όλα τα ψηλά βουνά που ήταν κάτω από τον ουρανό. Δεκαπέντε πήχεις πάνω υψώθηκε το νερό και κάλυψε όλα τα ψηλά βουνά. Και πέθανε κάθε σάρκα που κινούνταν επάνω στη γη των πουλιών, και των ζώων, και των θηρίων· και κάθε ερπετό που κινούνταν επάνω στη γη, και κάθε άνθρωπος. Και όλα όσα έχουν πνοή ζωής, και κάθε τι που ήταν επάνω στη ξηρά, πέθαναν. Και εξάλειψε κάθε ύψωμα, που ήταν επάνω στο πρόσωπο της γης, από άνθρωπο μέχρι κτήνος, και ερπετά, και τα πετεινά του ουρανού· και εξαλείφθηκαν από τη γη· και έμεινε μόνος ο Νώε, και αυτοί που ήταν μαζί του μέσα στην κιβωτό. Και υψώθηκε το νερό επάνω στη γη εκατόν πενήντα ημέρες.

8

Και ο Θεός θυμήθηκε τον Νώε, και όλα τα θηρία, και όλα τα κτήνη, και όλα τα πουλιά, και όλα τα ερπετά που έρπαν, όσα ήταν μαζί του στην κιβωτό· και ο Θεός έφερε άνεμο πάνω στη γη, και σταμάτησε το νερό. Και καλύφθηκαν οι πηγές της αβύσσου, και οι

καταρράκτες του ουρανού, και συγκρατήθηκε η βροχή από τον ουρανό. Και υποχωρούσε το νερό πηγαίνοντας από τη γη· και μειωνόταν το νερό μετά από εκατόν πενήντα ημέρες. Και κάθισε η κιβωτός στον έβδομο μήνα, στην εικοστή έβδομη του μηνός, επάνω στα όρη του Αραράτ. Το νερό ελαττωνόταν μέχρι τον δέκατο μήνα. Και στον δέκατο μήνα, στην πρώτη του μήνα, φάνηκαν οι κορυφές των βουνών. Και έγινε μετά από σαράντα ημέρες, ο Νώε άνοιξε το παράθυρο της κιβωτού, το οποίο είχε φτιάξει. Και έστειλε τον κόρακα· και αφού βγήκε έξω, δεν γύρισε πίσω μέχρι να στεγνώσει το νερό από τη γη. Και έστειλε το περιστέρι πίσω από αυτόν, να δει αν είχε υποχωρήσει το νερό από τη γη. Και επειδή το περιστέρι δεν βρήκε ανάπαυση για τα πόδια της, γύρισε προς αυτόν στην κιβωτό, γιατί νερό ήταν πάνω σε όλο το πρόσωπο της γης· και απλώνοντας το χέρι την πήρε, και την έφερε μέσα προς τον εαυτό του στην κιβωτό. Και αφού περίμενε ακόμα επτά άλλες ημέρες, πάλι έστειλε έξω το περιστέρι από την κιβωτό. Και επέστρεψε προς αυτόν το περιστέρι το προς εσπέρα, και είχε φύλλο ελιάς κλαδάκι στο στόμα της, και έμαθε ο Νώε ότι είχε κοπάσει το νερό από τη γη. Και αφού περίμενε ακόμα επτά άλλες ημέρες, πάλι έστειλε έξω το περιστέρι, και δεν ξαναγύρισε σε αυτόν πια. Και έγινε στο εξακοσιοστό πρώτο έτος της ζωής του Νώε, τον πρώτο μήνα, την πρώτη ημέρα του μήνα, έλειψε το νερό από τη γη. Και αποκάλυψε ο Νώε τη στέγη της κιβωτού, την οποία είχε φτιάξει· και είδε ότι το νερό είχε φύγει από την επιφάνεια της γης. Και στον δεύτερο μήνα στέγνωσε η γη, στην εικοστή εβδόμη του μήνα. Και είπε ο Κύριος ο Θεός στον Νώε, λέγοντας, Βγες έξω από την κιβωτό εσύ, και η γυναίκα σου, και οι γιοι σου, και οι γυναίκες των γιων σου μαζί σου, Και όλα τα θηρία όσα είναι μαζί

σου, και κάθε σάρκα από πουλιά μέχρι κτήνη, και κάθε ερπετό που κινείται επάνω στη γη, βγάλε μαζί με τον εαυτό σου. Και αυξάνεστε και πληθαίνετε πάνω στη γη. Και βγήκε ο Νώε, και η γυναίκα του, και οι γιοι του, και οι γυναίκες των γιων του μαζί του· Και όλα τα θηρία, και όλα τα κτήνη, και κάθε πουλί, και κάθε ερπετό που κινείται πάνω στη γη σύμφωνα με το είδος τους, βγήκαν από την κιβωτό. Και ο Νώε έχτισε θυσιαστήριο στον Κύριο· και πήρε από όλα τα καθαρά ζώα, και από όλα τα καθαρά πουλιά, και τα ανέβασε σε ολοκαύτωμα πάνω στο θυσιαστήριο. Και μύρισε ο Κύριος ο Θεός μυρωδιά ευωδίας. Και είπε ο Κύριος ο Θεός αφού σκέφτηκε, δεν θα προσθέσω πια να καταρασθώ τη γη εξαιτίας των έργων των ανθρώπων· γιατί βρίσκεται η διάνοια του ανθρώπου επιμελώς στα πονηρά από τη νεότητά του· δεν θα προσθέσω λοιπόν πια να χτυπήσω κάθε σάρκα ζωντανή, όπως έκανα. Όλες τις ημέρες της γης, σπόρος και θερισμός, κρύο και ζέστη, καλοκαίρι και άνοιξη, μέρα και νύχτα, δεν θα σταματήσουν.

9

Και ευλόγησε ο Θεός τον Νώε και τους γιους του και τους είπε: αυξάνεστε και πληθαίνεστε και γεμίστε τη γη και κυριέψτε την Και ο τρόμος και ο φόβος σας θα είναι πάνω σε όλα τα θηρία της γης, πάνω σε όλα τα πουλιά του ουρανού, και πάνω σε όλα τα κινούμενα πάνω στη γη, και πάνω σε όλα τα ψάρια της θάλασσας· στα χέρια σας τα έχω δώσει. Και κάθε ερπετό που είναι ζωντανό, θα είναι σε σας για φαγητό· όπως τα λαχανικά του χόρτου, έχω δώσει σε σας τα πάντα. Εκτός από κρέας με αίμα ψυχής δεν θα

φάτε. Και γαρ το δικό σας αίμα των ψυχών σας από χέρι όλων των θηρίων θα το εκζητήσω· και από χέρι ανθρώπου αδελφού θα εκζητήσω την ψυχή του ανθρώπου. Όποιος χύνει αίμα ανθρώπου, αντί του αίματός του θα χυθεί, γιατί σε εικόνα Θεού έκανα τον άνθρωπο. Εσείς λοιπόν αυξάνεστε, και πληθύνεστε, και γεμίστε τη γη, και κυριεύστε την. Και είπε ο Θεός στον Νώε και στους γιους του, μαζί του λέγοντας, και ιδού εγώ ανιστώ την διαθήκη μου σε σας, και στο σπέρμα σας μετά από σας, και σε κάθε ψυχή ζώσα μαζί σας, από πουλιά, και από κτήνη· και σε όλα τα θηρία της γης, όσα είναι μαζί σας από όλα αυτών που βγήκαν από την κιβωτό. Και θα στήσω τη διαθήκη μου προς εσάς· και δεν θα πεθάνει κάθε σάρκα πια από το νερό του κατακλυσμού· και δεν θα υπάρξει πια κατακλυσμός νερού, να καταστρέψει όλη τη γη. Και είπε ο Κύριος ο Θεός στον Νώε· αυτό το σημείο της διαθήκης, το οποίο εγώ δίνω ανάμεσα σε εμένα και σε εσάς, και ανάμεσα σε κάθε ζώσα ψυχή, η οποία είναι μαζί σας για αιώνιες γενιές. Το τόξο μου βάζω στο σύννεφο, και θα είναι για σημάδι διαθήκης ανάμεσα σε εμένα και τη γη. Και θα είναι όταν φέρνω εγώ σύννεφα επάνω στη γη, θα φανεί το τόξο στο σύννεφο. Και θα θυμηθώ τη διαθήκη μου, η οποία είναι ανάμεσα σε εμένα και εσάς, και ανάμεσα σε κάθε ψυχή που ζει σε κάθε σάρκα· και δεν θα γίνει πια το νερό κατακλυσμός, ώστε να εξαλείψει κάθε σάρκα. Και θα είναι το τόξο μου στο σύννεφο· και θα το δω για να θυμηθώ την αιώνια διαθήκη ανάμεσα σε μένα και τη γη, και ανάμεσα σε κάθε ζωντανή ψυχή σε κάθε σάρκα, που είναι πάνω στη γη. Και είπε ο Θεός στον Νώε, αυτό είναι το σημείο της διαθήκης, την οποία έκανα ανάμεσα σε εμένα και ανάμεσα σε όλη τη σάρκα που είναι επάνω στη γη. Ήταν δε οι γιοι του Νώε, αυτοί που βγήκαν από την κιβωτό, ο Σημ,

ο Χαμ, ο Ιάφεθ. Ο Χαμ ήταν πατέρας του Χαναάν. Αυτοί οι τρεις είναι οι γιοι του Νώε· από αυτούς διασκορπίστηκαν σε όλη τη γη. Και άρχισε ο Νώε, άνθρωπος γεωργός της γης, και φύτεψε αμπελώνα. Και ήπιε από το κρασί, και μέθυσε, και γυμνώθηκε μέσα στο σπίτι του. Και είδε ο Χαμ, ο πατέρας του Χαναάν, τη γύμνωση του πατέρα του, και βγαίνοντας έξω το ανήγγειλε στους δύο αδελφούς του. Και αφού πήραν ο Σημ και ο Ιάφεθ το ρούχο, το έβαλαν επάνω στις δύο πλάτες τους, και πήγαν προς τα πίσω, και σκέπασαν τη γύμνια του πατέρα τους· και το πρόσωπό τους ήταν προς τα πίσω, και τη γύμνια του πατέρα τους δεν την είδαν. Ένηψε δε ο Νώε από το κρασί, και έμαθε όσα του έκανε ο νεότερος γιος του. Και είπε, Επικατάρατος ο Χαναάν, παιδί· θα είναι υπηρέτης στους αδελφούς του. Και είπε, ευλογημένος Κύριος ο Θεός του Σημ· και ο Χαναάν θα είναι παιδί υπηρέτης αυτού. Ας διευρύνει ο Θεός τον Ιάφεθ, και ας κατοικήσει στα σπίτια του Σημ· και ας γίνει ο Χαναάν παιδί του. Έζησε δε ο Νώε μετά τον κατακλυσμό τριακόσια πενήντα έτη. Και έγιναν όλες οι ημέρες του Νώε εννιακόσια πενήντα χρόνια· και πέθανε.

10

Αυτές είναι οι γενέσεις των υιών του Νώε, Σημ, Χαμ, Ιάφεθ· και γεννήθηκαν σε αυτούς υιοί μετά τον κατακλυσμό. Οι γιοι του Ιάφεθ: Γαμέρ, και Μαγώγ, και Μαδοί, και Ιωύαν, και Ελισά, και Θοβέλ, και Μοσόχ, και Θείρας. Και οι γιοι του Γαμέρ: Ασχανάζ, και Ριφάθ, και Θοργαμά. Και οι γιοι του Ιωύαν, Ελισά και Θάρσεις, Κήτιοι, Ρόδιοι. Από αυτά χωρίστηκαν τα νησιά των εθνών στη γη

τους· ο καθένας κατά γλώσσα στις φυλές τους, και στα έθνη τους. Οι γιοι του Χαμ ήταν ο Χους, ο Μεσραϊμ, ο Φουδ και ο Χαναάν. Οι γιοι του Χους, Σαβά, και Εβιλά, και Σαβαθά, και Ρεγμά, και Σαβαθακά· οι γιοι του Ρεγμά, Σαβά, και Δαδάν. Ο Χους γέννησε τον Νεβρώδ· αυτός άρχισε να είναι γίγαντας πάνω στη γη. Αυτός ήταν γίγαντας κυνηγός μπροστά στον Κύριο τον Θεό· γι αυτό θα πουν, όπως ο Νεβρώδ γίγαντας κυνηγός μπροστά στον Κύριο. Και η αρχή της βασιλείας του ήταν Βαβυλώνα, και Ορέχ, και Αρχάδ, και Χαλάννη, στη γη Σεναάρ. Από τη γη εκείνη βγήκε ο Ασσούρ· και έχτισε τη Νινευή, και την πόλη Ρεωβώθ, και τη Χαλάχ, και τη Δασή ανάμεσα στη Νινευή και ανάμεσα στη Χαλάχ· αυτή η πόλη είναι μεγάλη. Και ο Μεσραΐμ γέννησε τους Λουδιείμ, και τους Ναφθαλείμ, και τους Αναμίμ, και τους Λεχαβίμ, και τους Πατρουσίμ, και τους Χασλουχίμ, από όπου βγήκαν οι Φιλισταίοι, και τους Καφτορίμ. Ο Χαναάν γέννησε τον Σιδώνα, τον πρωτότοκό του, και τον Χετταίο, και τον Ιεβουσαίο, και τον Αμορραίο, και τον Γεργεσαίο, και τον Ευαίο, και τον Αρουκαίο, και τον Ασενναίο, και τον Αράδιο, και τον Σαμαραίο, και τον Χαμαθίτη. Και μετά από αυτό διασκορπίστηκαν οι φυλές των Χαναανίτων. Και έγιναν τα όρια των Χαναναίων από τη Σιδώνα μέχρι να φτάσεις στα Γέραρα και τη Γάζα, μέχρι να φτάσεις στα Σόδομα και τα Γόμορρα, την Αδαμά και τα Σεβωίμ μέχρι τη Λασά. Αυτοί οι γιοι του Χαμ, στις φυλές τους, κατά τις γλώσσες τους, στις χώρες τους, και στα έθνη τους. Και στον Σημ γεννήθηκαν και σε αυτόν πατέρα όλων των γιων του Έβερ, αδελφό του Ιάφεθ του μεγαλύτερου. Υιοί του Σημ: Ελάμ, και Ασσούρ, και Αρφαξάδ, και Λουδ, και Αράμ, και Καϊνάν. Και οι γιοι του Αραμ: Ουζ, και Ουλ, και Γατερ, και Μοσοχ. Και ο Αρφαξάδ γέννησε τον Καϊνάν, και ο Καϊνάν γέννησε τον Σαλά· ο

Σαλά δε γέννησε τον Έβερ. Και στον Έβερ γεννήθηκαν δύο γιοι· το όνομα του ενός ήταν Φαλέγ, γιατί στις ημέρες του διαμερίστηκε η γη· και το όνομα του αδελφού του ήταν Ιεκτάν. Ο Γιοκτάν γέννησε τον Ελμωδάδ, και τον Σαλέθ, και τον Σαρμώθ, και τον Ιαράχ, και τον Οδορρά, και τον Αιβήλ, και τον Δεκλά, και τον Ευάλ, και τον Αβιμαέλ, και τον Σαβά, και τον Ουφείρ, και τον Ευειλά, και τον Ιωβάβ· όλοι αυτοί ήταν γιοι του Γιοκτάν. Και η κατοίκησή τους ήταν από Μασσή μέχρι να φτάσουν στη Σαφηρά, όρος της ανατολής. Αυτοί οι γιοι του Σημ, στις φυλές τους, κατά τις γλώσσες τους, στις χώρες τους, και στα έθνη τους. Αυτές οι φυλές των γιων του Νώε κατά τις γενέσεις τους, κατά τα έθνη τους· από αυτούς διασκορπίστηκαν τα νησιά των εθνών επί της γης μετά τον κατακλυσμό.

11

Και ήταν όλη η γη ένα χείλος, και μία φωνή σε όλους. Και έγινε όταν κινήθηκαν αυτοί από ανατολές, βρήκαν πεδιάδα σε γη Σενναάρ, και κατοίκησαν εκεί. Και είπε άνθρωπος στον διπλανό του, ελάτε να φτιάξουμε τούβλα, και να τα ψήσουμε στη φωτιά· και έγινε για αυτούς το τούβλο σαν πέτρα, και άσφαλτος ήταν για αυτούς η λάσπη. Και είπαν, ελάτε ας οικοδομήσουμε για τους εαυτούς μας πόλη και πύργο, του οποίου η κορυφή θα φτάνει μέχρι τον ουρανό, και ας κάνουμε για τους εαυτούς μας όνομα, πριν διασκορπιστούμε εμείς σε όλο το πρόσωπο της γης. Και κατέβηκε ο Κύριος να δει την πόλη και τον πύργο, τον οποίο έχτισαν οι γιοι των ανθρώπων. Και είπε ο Κύριος, ιδού ένα γένος,

και μία γλώσσα όλων, και αυτό άρχισαν να κάνουν, και τώρα δεν θα είναι ανέφικτο σε αυτούς όλα όσα αν επιχειρήσουν να κάνουν. Ελάτε, και αφού κατεβούμε ας μπερδέψουμε εκεί τη γλώσσα τους, ώστε να μην ακούει ο καθένας τη φωνή του διπλανού του. Και διασκόρπισε αυτούς ο Κύριος από εκεί πάνω στο πρόσωπο όλης της γης, και σταμάτησαν να χτίζουν την πόλη και τον πύργο. Για αυτό κλήθηκε το όνομά της, Σύγχυση, γιατί εκεί σύγχεε ο Κύριος τα χείλη όλης της γης, και από εκεί διασκόρπισε αυτούς ο Κύριος επάνω στο πρόσωπο όλης της γης. Και αυτές οι γενέσεις του Σημ· και ήταν ο Σημ υιός εκατό ετών, όταν γέννησε τον Αρφαξάδ, του δεύτερου έτους μετά τον κατακλυσμό. Και έζησε ο Σημ, μετά το να γεννήσει αυτός τον Αρφαξάδ, πεντακόσια χρόνια, και γέννησε γιους και κόρες, και πέθανε. Και έζησε ο Αρφαξάδ εκατό τριάντα πέντε χρόνια, και γέννησε τον Καϊνάν. Και έζησε ο Αρφαξάδ, αφού γέννησε τον Καϊνάν, τετρακόσια χρόνια, και γέννησε γιους και κόρες, και πέθανε. Και έζησε ο Καϊνάν εκατό και τριάντα χρόνια, και γέννησε τον Σαλά· και έζησε ο Καϊνάν, μετά το να γεννήσει αυτός τον Σαλά, τριακόσια τριάντα χρόνια, και γέννησε γιους και κόρες, και πέθανε. Και έζησε ο Σαλά εκατό τριάντα χρόνια, και γέννησε τον Έβερ. Και έζησε ο Σαλά μετά το να γεννήσει αυτός τον Έβερ, τριακόσια τριάντα χρόνια, και γέννησε γιους και κόρες· και πέθανε. Και έζησε ο Έβερ εκατό τριάντα τέσσερα χρόνια, και γέννησε τον Φαλέγ. Και έζησε ο Έβερ, αφού γέννησε τον Φαλέγ, διακόσια εβδομήκοντα χρόνια, και γέννησε γιους και κόρες, και πέθανε. Και έζησε ο Φαλέγ τριάντα και εκατό χρόνια, και γέννησε τον Ραγαύ. Και έζησε ο Φαλέγ, μετά το να γεννήσει τον Ραγαύ, διακόσια εννέα χρόνια, και γέννησε γιους και κόρες, και πέθανε. Και έζησε ο Ραγαύ εκατό τριάντα δύο χρόνια, και γέννησε τον

Σερούχ. Και έζησε ο Ραγαύ, αφού γέννησε τον Σερούχ, διακόσια επτά χρόνια, και γέννησε γιους και κόρες, και πέθανε. Και έζησε ο Σερούχ εκατό τριάντα χρόνια, και γέννησε τον Ναχώρ. Και έζησε ο Σερούχ, μετά το να γεννήσει αυτός τον Ναχώρ, διακόσια χρόνια, και γέννησε γιους και κόρες, και πέθανε. Και έζησε ο Ναχώρ εκατόν εβδομήντα εννέα χρόνια, και γέννησε τον Θάρρα. Και έζησε ο Ναχώρ, μετά το να γεννήσει αυτός τον Θάρρα, εκατόν εικοσιπέντε χρόνια, και γέννησε γιους και κόρες, και πέθανε. Και έζησε ο Θάρρα εβδομήντα χρόνια, και γέννησε τον Άβραμ, και τον Ναχώρ, και τον Αρράν. Αυτές είναι οι γενέσεις του Θάρρα· ο Θάρρα γέννησε τον Άβραμ, και τον Ναχώρ, και τον Αρράν· και ο Αρράν γέννησε τον Λωτ. Και απέθανε ο Αρράν μπροστά στον Θάρρα τον πατέρα του στη γη που γεννήθηκε, στη χώρα των Χαλδαίων. Και πήραν ο Άβραμ και ο Ναχώρ για τους εαυτούς τους γυναίκες· το όνομα της γυναίκας του Άβραμ ήταν Σάρα, και το όνομα της γυναίκας του Ναχώρ ήταν Μελχά, κόρη του Αρράν, πατέρα της Μελχά και πατέρα της Ιεσχά. Και ήταν η Σάρα στείρα, και δεν έκανε παιδιά. Και πήρε ο Θάρρα τον Άβραμ, γιο του, και τον Λωτ, γιο του Αρράν, γιο του γιου του, και τη Σάρα, τη νύφη του, γυναίκα του Άβραμ του γιου του, και τους έβγαλε από τη χώρα των Χαλδαίων, για να πάνε στη γη της Χαναάν· και ήρθαν μέχρι τη Χαρράν, και κατοίκησε εκεί. Και έγιναν όλες οι ημέρες του Θάρρα στη γη Χαρράν διακόσια πέντε χρόνια, και πέθανε ο Θάρρα στη Χαρράν.

12

Και είπε ο Κύριος στον Άβραμ, βγες από τη γη σου, και από τη συγγένειά σου, και από το σπίτι του πατέρα σου, και έλα στη γη, την οποία θα σου δείξω. Και θα σε κάνω σε μεγάλο έθνος, και θα σε ευλογήσω, και θα μεγαλύνω το όνομά σου, και θα είσαι ευλογημένος. Και θα ευλογήσω τους ευλογώντας σε, και τους καταρώμενους σε θα καταρασθώ, και θα ευλογηθούν μέσα σε σένα όλες οι φυλές της γης. Και πήγε ο Αβραάμ, ακριβώς όπως του μίλησε ο Κύριος, και ο Λωτ πήγε μαζί του· ο Αβραάμ δε ήταν εβδομήντα πέντε ετών, όταν βγήκε από τη Χαρράν. Και πήρε ο Άβραμ τη Σάρα τη γυναίκα του, και τον Λωτ γιο του αδελφού του, και όλα τα υπάρχοντά τους όσα απέκτησαν, και κάθε ψυχή την οποία απέκτησαν, από τη Χαρράν, και βγήκαν για να πάνε στη γη της Χαναάν. Και ο Άβραμ ταξίδεψε διαμέσου της γης στο μήκος της μέχρι τον τόπο Συχέμ, στη δρυ την ψηλή· οι δε Χαναναίοι τότε κατοικούσαν τη γη. Και εμφανίστηκε ο Κύριος στον Άβραμ, και του είπε, στον σπόρο σου θα δώσω τη γη αυτή· και έχτισε εκεί ο Άβραμ θυσιαστήριο στον Κύριο που εμφανίστηκε σε αυτόν. Και αναχώρησε από εκεί προς το βουνό ανατολικά της Βαιθήλ· και έστησε εκεί τη σκηνή του με τη Βαιθήλ προς τη θάλασσα, και την Αγγαί προς ανατολάς· και έχτισε εκεί θυσιαστήριο στον Κύριο, και επικαλέστηκε το όνομα του Κυρίου. Και έφυγε ο Άβραμ, και αφού πήγε στρατοπέδευσε στην έρημο. Και έγινε λιμός στη γη· και κατέβηκε ο Άβραμ στην Αίγυπτο να παροικήσει εκεί, γιατί δυνάμωσε ο λιμός στη γη. Έγινε δε όταν πλησίασε ο Άβραμ να μπει στην Αίγυπτο, είπε ο Άβραμ στη Σάρα τη γυναίκα του, γνωρίζω εγώ, ότι γυναίκα όμορφη είσαι. Θα είναι λοιπόν όταν σε δουν οι Αιγύπτιοι, θα πουν ότι είναι η γυναίκα του, και θα με σκοτώσουν, εσένα όμως θα σε κρατήσουν. Είπα λοιπόν ότι είμαι

αδελφή του, ώστε να μου πάει καλά εξαιτίας σου, και θα ζήσει η ψυχή μου χάρη σε σένα. Έγινε δε, όταν μπήκε ο Άβραμ στην Αίγυπτο, οι Αιγύπτιοι είδαν τη γυναίκα του, ότι ήταν πολύ όμορφη. Και την είδαν οι άρχοντες του Φαραώ, και την επαίνεσαν στον Φαραώ, και την έφεραν μέσα στο σπίτι του Φαραώ. Και τον Άβραμ τον μεταχειρίστηκαν καλά εξαιτίας της· και απέκτησε πρόβατα, και μοσχάρια, και γαϊδούρια, και υπηρέτες, και υπηρέτριες, και μουλάρια, και καμήλες. Και έπληξε ο Θεός τον Φαραώ με πληγές μεγάλες και πονηρές, και τον οίκο του, για τη Σάρα τη γυναίκα του Άβραμ. Αφού κάλεσε ο Φαραώ τον Άβραμ, είπε: Τι είναι αυτό που μου έκανες, που δεν μου είπες ότι είναι γυναίκα σου; Γιατί είπες ότι είναι αδελφή μου; Και την πήρα για τον εαυτό μου γυναίκα· και τώρα ιδού η γυναίκα σου μπροστά σου, πάρτην και φύγε. Και ο Φαραώ διέταξε άνδρες για τον Άβραμ να συνοδεύσουν αυτόν, και τη γυναίκα του, και όλα όσα ήταν δικά του.

13

Ανέβηκε δε ο Άβραμ από την Αίγυπτο αυτός, και η γυναίκα του, και όλα τα δικά του, και ο Λωτ μαζί του, στην έρημο. Ο Άβραμ ήταν πολύ πλούσιος σε κτήνη, και σε ασήμι, και σε χρυσάφι. Και πήγε από όπου ήρθε προς την έρημο μέχρι Βαιθήλ, μέχρι του τόπου όπου ήταν η σκηνή του πρωτύτερα, ανάμεσα στη Βαιθήλ και ανάμεσα στην Αγγαί, προς τον τόπο του θυσιαστηρίου, όπου είχε κάνει εκεί την αρχή, και επικαλέστηκε εκεί ο Άβραμ το όνομα του Κυρίου. Και ο Λωτ που ταξίδευε μαζί με τον Άβραμ είχε

πρόβατα, και βόδια, και σκηνές. Και δεν χωρούσε η γη αυτούς να κατοικούν μαζί, γιατί ήταν τα υπάρχοντά τους πολλά· και δεν χωρούσε η γη αυτούς να κατοικούν μαζί. Και έγινε μάχη ανάμεσα στους ποιμένες των κτηνών του Άβραμ, και ανάμεσα στους ποιμένες των κτηνών του Λωτ· οι δε Χαναναίοι και οι Φερεζαίοι τότε κατοικούσαν τη γη. Είπε δε ο Άβραμ στον Λωτ, μη έστω μάχη ανάμεσα σε εμένα και σένα, και ανάμεσα στους ποιμένες μου και στους ποιμένες σου, γιατί άνθρωποι αδελφοί είμαστε εμείς. Δεν είναι όλη η γη μπροστά σου; Χωρίσου από εμένα· αν εσύ πας στα αριστερά, εγώ θα πάω στα δεξιά· αν δε εσύ πας στα δεξιά, εγώ θα πάω στα αριστερά. Και αφού σήκωσε ο Λωτ τα μάτια του, είδε όλη την περιοχή του Ιορδάνη, ότι όλη ήταν ποτισμένη, πριν καταστρέψει ο Θεός τα Σόδομα και τα Γόμορρα, σαν τον παράδεισο του Θεού, και σαν τη γη της Αιγύπτου, μέχρι να φτάσει κανείς στα Ζόγορα. Και διάλεξε για τον εαυτό του ο Λωτ όλη την περιοχή του Ιορδάνη, και έφυγε ο Λωτ από την ανατολή, και χωρίστηκαν ο καθένας από τον αδελφό του. Ο Άβραμ εγκαταστάθηκε στη γη της Χαναάν· ο Λωτ όμως εγκαταστάθηκε σε πόλη της περιοχής, και έστησε σκηνή στα Σόδομα. Οι άνθρωποι στα Σόδομα ήταν πονηροί και αμαρτωλοί εναντίον του Θεού πάρα πολύ. Ο δε Θεός είπε στον Άβραμ μετά το να διαχωριστεί ο Λωτ από αυτόν, ανάβλεψε με τα μάτια σου, και δες από τον τόπο όπου τώρα εσύ είσαι προς βορρά και νότο και ανατολή και θάλασσα· ότι όλη τη γη, την οποία εσύ βλέπεις, σε εσένα θα δώσω αυτήν και στο σπέρμα σου για πάντα. Και θα κάνω το σπέρμα σου σαν την άμμο της γης· αν μπορεί κάποιος να μετρήσει την άμμο της γης, τότε και το σπέρμα σου θα μετρηθεί. Σήκω και διάσχισε τη γη στο μήκος της και στο πλάτος της· γιατί σε εσένα θα τη δώσω και στο

σπέρμα σου για τον αιώνα. Και αφού μετακίνησε τη σκηνή του ο Άβραμ, αφού ήρθε κατοίκησε κοντά στη δρυ της Μαμβρής, που ήταν στη Χεβρώνα, και έχτισε εκεί θυσιαστήριο στον Κύριο.

14

Έγινε δε στη βασιλεία του Αμαρφάλ βασιλιά της Σενναάρ, και του Αριώχ βασιλιά της Ελλασάρ, του Χοδολλογομόρ βασιλιά του Ελάμ, και του Θαργάλ βασιλιά των εθνών, έκαναν πόλεμο με τον Βαλλά βασιλιά των Σοδόμων, και με τον Βαρσά βασιλιά της Γομόρρας, και με τον Σενναάρ βασιλιά της Αδαμά, και με τον Συμοβόρ βασιλιά των Σεβωείμ, και τον βασιλιά Βαλάκ· αυτή είναι η Σηγώρ. Όλοι αυτοί συμφώνησαν για τη φάραγγα την αλμυρή· αυτή είναι η θάλασσα του αλατιού. Δώδεκα χρόνια αυτοί υπηρέτησαν τον Χοδολλογομόρ· το δε δέκατο τρίτο χρόνο επαναστάτησαν. Στο δεκατέσσερο έτος ήρθε ο Χοδολλογομόρ και οι βασιλείς μαζί του, και κατέκοψαν τους γίγαντες στην Ασταρώθ και Καρναΐν, και ισχυρά έθνη μαζί με αυτούς, και τους Ομμαίους στη Σαυή την πόλη. Και τους Χορραίους που ήταν στα όρη Σηείρ, μέχρι την τερέβινθο της Φαράν, η οποία είναι στην έρημο. Και γυρίζοντας πίσω ήρθαν στην πηγή της κρίσης· αυτή είναι η Κάδης· και κατέκοψαν όλους τους άρχοντες του Αμαλήκ, και τους Αμορραίους που κατοικούσαν στην Ασασονθαμάρ. Βγήκε δε ο βασιλιάς των Σοδόμων, και ο βασιλιάς της Γομόρρας, και ο βασιλιάς της Αδαμά, και ο βασιλιάς των Σεβωείμ, και ο βασιλιάς του Βαλάκ· αυτή είναι η Σηγώρ· και παρατάχθηκαν εναντίον τους για πόλεμο στην κοιλάδα, την αλμυρή, εναντίον του

Χοδολλογομόρ βασιλιά του Ελάμ, και του Θαργάλ βασιλιά των εθνών, και του Αμαρφάλ βασιλιά του Σενναάρ, και του Αριώχ βασιλιά του Ελλασάρ, οι τέσσερις βασιλιάδες εναντίον των πέντε. Η αλμυρή κοιλάδα είχε φρέατα ασφάλτου· έφυγε δε ο βασιλιάς των Σοδόμων και ο βασιλιάς των Γομόρρων, και έπεσαν εκεί· οι δε που αφέθηκαν πίσω έφυγαν στην ορεινή. Πήραν δε όλα τα άλογα των Σοδόμων και Γομόρρας, και όλα τα φαγητά τους, και έφυγαν. Πήραν δε και τον Λωτ, τον γιο του αδελφού του Άβραμ, και τα υπάρχοντά του, και έφυγαν· γιατί κατοικούσε στα Σόδομα. Αφού έφτασε κάποιος από τους σωθέντες, ανήγγειλε στον Άβραμ τον Εβραίο· αυτός δε κατοικούσε κοντά στη δρυ της Μαμβρή του Αμορραίου, του αδελφού του Εσχώλ και του αδελφού του Αυνάν, οι οποίοι ήταν σύμμαχοι του Άβραμ. Αφού άκουσε δε ο Άβραμ ότι είχε αιχμαλωτιστεί ο Λωτ ο αδελφός του, αρίθμησε τους δικούς του οικογενείς, τριακόσιους δέκα και οκτώ, και τους καταδίωξε μέχρι τη Δαν. Και έπεσε επάνω τους τη νύχτα αυτός και τα παιδιά του, και τους χτύπησε, και τους κυνήγησε μέχρι τη Χοβά, που είναι στα αριστερά της Δαμασκού. Και γύρισε πίσω όλη την ίππο των Σοδόμων· και τον Λωτ τον ανιψιό του γύρισε πίσω, και όλα τα υπάρχοντά του, και τις γυναίκες, και τον λαό. Βγήκε και ο βασιλιάς των Σοδόμων για συνάντηση με αυτόν, μετά το να επιστρέψει αυτός από τη σφαγή του Χοδολλογομόρ και των βασιλιάδων που ήταν με αυτόν, στην κοιλάδα του Σαβύ· αυτό ήταν το πεδίο των βασιλιάδων. Και ο Μελχισεδέκ, βασιλιάς της Σαλήμ, έφερε έξω ψωμιά και κρασί· ήταν δε ιερέας του Θεού του Υψίστου. Και ευλόγησε τον Άβραμ, και είπε, ευλογημένος ο Άβραμ από τον Θεό τον Ύψιστο, που έκτισε τον ουρανό και τη γη. Και ευλογημένος ο Θεός ο Ύψιστος, που παρέδωσε τους εχθρούς σου υποχείριους σε

εσένα· και του έδωσε ο Αβραάμ δεκάτη από όλα. Είπε δε ο βασιλιάς των Σοδόμων στον Άβραμ, δώσε μου τους άνδρες, το άλογο δε πάρε για τον εαυτό σου. Είπε δε ο Άβραμ προς τον βασιλέα των Σοδόμων, εκτείνω την χείρα μου προς τον Κύριον τον Θεόν τον ύψιστον, ο οποίος έκτισε τον ουρανό και την γη, αν από νήμα έως λουρί υποδήματος θα λάβω από όλα τα δικά σου, ώστε να μη πεις, ότι εγώ επλούτισα τον Άβραμ. Εκτός από αυτά που έφαγαν οι νεαροί, και από το μερίδιο των ανδρών που ταξίδεψαν μαζί μου, Εσχώλ, Ονάν, Μαμβρή· αυτοί θα πάρουν μερίδιο.

15

Μετά τα λόγια αυτά έγινε λόγος Κυρίου προς τον Άβραμ σε όραμα, λέγοντας, μη φοβάσαι Άβραμ· εγώ σε προστατεύω· η αμοιβή σου θα είναι πολύ μεγάλη. Λέει δε ο Άβραμ, Δέσποτα Κύριε, τι θα μου δώσεις; Εγώ όμως πεθαίνω χωρίς παιδιά· ο γιος της οικογενούς μου της Μασέκ, αυτός ο Δαμασκηνός Ελιέζερ. Και είπε ο Άβραμ, Επειδή σε μένα δεν έδωσες απόγονο, ο οικογενής μου θα με κληρονομήσει. Και αμέσως φωνή Κυρίου ήρθε προς αυτόν, λέγοντας: Δεν θα σε κληρονομήσει αυτός, αλλά αυτός που θα βγει από σένα, αυτός θα σε κληρονομήσει. Τον οδήγησε έξω, και του είπε, κοίταξε πράγματι προς τον ουρανό, και μέτρησε τα αστέρια, αν μπορέσεις να τα μετρήσεις· και είπε, έτσι θα είναι οι απόγονοί σου. Και πίστεψε ο Άβραμ στον Θεό, και λογίστηκε σε αυτόν ως δικαιοσύνη. Είπε και προς αυτόν, εγώ ο Θεός που σε έβγαλα από τη χώρα των Χαλδαίων, για να σου δώσω αυτή τη γη να την κληρονομήσεις. Είπε δε: Δέσποτα Κύριε, πώς θα μάθω ότι

θα την κληρονομήσω; Του είπε δε, πάρε μου μια δάμαλη τριών ετών, και μια κατσίκα τριών ετών, και ένα κριάρι τριών ετών, και ένα τρυγόνι, και ένα περιστέρι. Πήρε και γι αυτόν όλα αυτά, και τα χώρισε στη μέση, και τα έβαλε αντικριστά το ένα με το άλλο· τα πουλιά όμως δεν τα χώρισε. Κατέβηκαν δε πουλιά πάνω στα σώματα, πάνω στα κομμένα κομμάτια τους, και κάθισε μαζί τους ο Άβραμ. Περί τη δύση του ήλιου, έκσταση έπεσε στον Άβραμ, και ιδού, φόβος σκοτεινός μεγάλος πέφτει πάνω του. Και ειπώθηκε στον Αβραάμ· γνωρίζοντας θα γνωρίσεις ότι πάροικος θα είναι ο απόγονός σου σε γη που δεν είναι δική του, και θα τους δουλώσουν, και θα τους κακοποιήσουν, και θα τους ταπεινώσουν, τετρακόσια χρόνια. Το έθνος στο οποίο θα δουλεύσουν, θα το κρίνω εγώ· και μετά από αυτά, θα βγουν από εκεί με πολλή αποσκευή. Εσύ όμως θα πεθάνεις ειρηνικά και θα πας στους πατέρες σου, αφού ζήσεις μέχρι καλά γεράματα. Στην τέταρτη δε γενιά θα επιστρέψουν εδώ· διότι δεν έχουν ακόμα συμπληρωθεί οι αμαρτίες των Αμορραίων μέχρι τώρα. Και όταν ο ήλιος έγινε προς τη δύση, έγινε φλόγα· και ιδού κλίβανος που καπνίζει και λαμπάδες φωτιάς, οι οποίες πέρασαν ανάμεσα από αυτά τα διχοτομημένα κομμάτια. Σε εκείνη την ημέρα ο Κύριος έκανε διαθήκη με τον Άβραμ, λέγοντας: Στους απογόνους σου θα δώσω αυτή τη γη, από το ποτάμι της Αιγύπτου μέχρι το μεγάλο ποτάμι Ευφράτη· τους Κεναίους, και τους Κενεζαίους, και τους Κεδμωναίους, και τους Χετταίους, και τους Φερεζαίους, και τους Ραφαείμ, και τους Αμορραίους, και τους Χαναναίους, και τους Ευαίους, και τους Γεργεσαίους, και τους Ιεβουσαίους.

16

Η Σάρα, η γυναίκα του Άβραμ, δεν γεννούσε σε αυτόν· είχε δε μια υπηρέτρια Αιγυπτία, που το όνομά της ήταν Άγαρ. Είπε δε η Σάρα στον Άβραμ, ιδού με εμπόδισε ο Κύριος να μη γεννώ· πήγαινε λοιπόν στην υπηρέτριά μου, για να αποκτήσω παιδιά από αυτήν· και υπάκουσε ο Άβραμ στη φωνή της Σάρας. Και αφού πήρε η Σάρα, η γυναίκα του Άβραμ, την Άγαρ την Αιγυπτία, τη δική της υπηρέτρια, μετά από δέκα χρόνια που κατοίκησε ο Άβραμ στη γη Χαναάν, την έδωσε στον Άβραμ, τον άντρα της, σε αυτόν ως γυναίκα. Και μπήκε προς την Άγαρ, και συνέλαβε· και είδε ότι είναι έγκυος, και η κυρία ατιμάστηκε μπροστά της. Είπε δε η Σάρα στον Άβραμ, αδικούμαι από εσένα· εγώ έδωσα την υπηρέτριά μου στην αγκαλιά σου, αλλά βλέποντας ότι είναι έγκυος, ατιμάστηκα μπροστά της. Ο Θεός να κρίνει ανάμεσα σε μένα και σε εσένα. Είπε δε ο Άβραμ προς τη Σάρα, ιδού η υπηρέτρια σου στα χέρια σου, χρησιμοποίησέ την όπως σου αρέσει. Και η Σάρα την κακοποίησε, και έφυγε από μπροστά της. Την βρήκε δε ο αγγελιοφόρος του Κυρίου στην πηγή του νερού στην έρημο, στην πηγή στον δρόμο του Σουρ. Και είπε σε αυτήν ο αγγελιοφόρος του Κυρίου, Άγαρ, υπηρέτρια της Σάρας, από πού έρχεσαι; Και πού πηγαίνεις; Και είπε: Από το πρόσωπο της Σάρας, της κυρίας μου, εγώ φεύγω. Είπε δε σε αυτήν ο μηνυτής του Κυρίου, επίστρεψε προς την κυρία σου, και ταπεινώσου υπό τα χέρια της. Και είπε σε αυτήν ο αγγελιοφόρος του Κυρίου, πολλαπλασιάζοντας θα πολλαπλασιάσω το σπέρμα σου, και δεν θα αριθμηθεί από το πλήθος. Και είπε σε αυτήν ο μηνυτής του Κυρίου, ιδού εσύ σε

κοιλιά έχεις, και θα γεννήσεις γιο, και θα καλέσεις το όνομα του Ισμαήλ, γιατί άκουσε ο Κύριος την ταπείνωσή σου. Αυτός θα είναι αγροίκος άνθρωπος· τα χέρια του εναντίον όλων, και τα χέρια όλων εναντίον του· και μπροστά σε όλους τους αδελφούς του θα κατοικήσει. Και κάλεσε το όνομα του Κυρίου που μιλούσε σε αυτήν, Εσύ ο Θεός που με είδες· γιατί είπε, Και μπροστά είδα αυτόν που μου εμφανίστηκε. Εξαιτίας αυτού αποκάλεσε το πηγάδι, πηγάδι του οποίου μπροστά είδαν· ιδού ανάμεσα στην Κάδης και ανάμεσα στη Βαράδ. Και η Άγαρ γέννησε στον Άβραμ έναν γιο, και ο Άβραμ αποκάλεσε το όνομα του γιου του, που του γέννησε η Άγαρ, Ισμαήλ. Ο Άβραμ ήταν ογδόντα έξι ετών, όταν η Άγαρ γέννησε τον Ισμαήλ στον Άβραμ.

17

Ο Άβραμ έγινε ενενήντα εννέα ετών. Και εμφανίστηκε ο Κύριος στον Αβραάμ, και του είπε, εγώ είμαι ο Θεός σου· να είσαι ευάρεστος μπροστά μου, και να γίνεις άμεμπτος. Και θα θέσω τη διαθήκη μου ανάμεσα σε μένα και ανάμεσα σε σένα και θα σε πολλαπλασιάσω πάρα πολύ. Και έπεσε ο Άβραμ με το πρόσωπό του κάτω. Και μίλησε σε αυτόν ο Θεός, λέγοντας: Και εγώ, ιδού η διαθήκη μου μαζί σου, και θα είσαι πατέρας πλήθους εθνών. Και δεν θα κληθεί πια το όνομά σου Άβραμ, αλλά θα είναι το όνομά σου Αβραάμ, γιατί σε έχω θέσει πατέρα πολλών εθνών. Και θα σε αυξήσω πολύ πολύ, και θα σε κάνω σε έθνη, και βασιλιάδες από σένα θα βγουν. Και θα στήσω την διαθήκη μου ανάμεσά σου και ανάμεσα του σπέρματός σου μετά από σένα στις γενεές τους, σε

αιώνια διαθήκη να είμαι Θεός σου και του σπέρματός σου μετά από σένα. Και θα δώσω σε εσένα και στο σπέρμα σου μετά από εσένα τη γη που κατοικείς προσωρινά, όλη τη γη Χαναάν, σε αιώνια κατοχή· και θα είμαι Θεός σε αυτούς. Και είπε ο Θεός στον Αβραάμ, Εσύ όμως την... Τη διαθήκη μου θα διατηρήσεις, εσύ και οι απόγονοί σου μετά από σένα στις γενιές τους. Και αυτή η διαθήκη, την οποία θα διατηρήσεις, ανάμεσα σε εμένα και σε εσάς, και ανάμεσα στο σπέρμα σου μετά από εσένα στις γενιές τους· θα περιτμηθεί από εσάς κάθε αρσενικό. Και θα περιτμηθείτε τη σάρκα της ακροβυστίας σας, και θα είναι για σημείο διαθήκης ανάμεσα σε εμένα και εσάς. Και παιδί οκτώ ημερών θα περιτμηθεί σε εσάς, κάθε αρσενικό στις γενιές σας· και ο σπιτογεννημένος και ο αγορασμένος με ασήμι από κάθε γιο ξένου, που δεν είναι από το σπέρμα σου. Με περιτομή θα περιτμηθεί ο σπιτογεννημένος του σπιτιού σου, και ο αγορασμένος με ασήμι· και θα είναι η διαθήκη μου πάνω στη σάρκα σας σε αιώνια διαθήκη. Και απεριτμητος αρσενικός, ο οποίος δεν θα περιτμηθεί τη σάρκα της ακροβυστίας του την όγδοη ημέρα, θα εξολοθρευθεί η ψυχή εκείνη από το γένος της, γιατί τη διαθήκη μου διασκέδασε. Και είπε ο Θεός στον Αβραάμ: Η Σάρα, η γυναίκα σου, δεν θα κληθεί το όνομά της Σάρα· Σάρρα θα είναι το όνομά της. Θα την ευλογήσω, και θα σου δώσω από αυτήν παιδί, και θα το ευλογήσω, και θα γίνει έθνη, και βασιλιάδες εθνών θα προέλθουν από αυτό. Και έπεσε ο Αβραάμ με το πρόσωπό του κάτω, και γέλασε· και είπε στο μυαλό του, λέγοντας, μήπως στον εκατό ετών θα γίνει γιος; Και αν η Σάρρα ενενήντα ετών θα γεννήσει; Είπε δε ο Αβραάμ στον Θεό: Ας ζήσει αυτός ο Ισμαήλ μπροστά σου. Είπε δε ο Θεός στον Αβραάμ, ναι· ιδού η Σάρρα η γυναίκα σου θα γεννήσει σε σένα γιο, και θα

καλέσεις το όνομα του Ισαάκ· και θα στήσω την διαθήκη μου με αυτόν, σε αιώνια διαθήκη, να είμαι Θεός σε αυτόν και στο σπέρμα του μετά από αυτόν. Για τον Ισμαήλ, ιδού, σε άκουσα· και ιδού, τον ευλόγησα, και θα τον αυξήσω, και θα τον πολλαπλασιάσω πάρα πολύ· δώδεκα έθνη θα γεννήσει, και θα τον κάνω μεγάλο έθνος. Τη διαθήκη μου όμως θα τη στήσω με τον Ισαάκ, τον οποίο θα σου γεννήσει η Σάρρα σε αυτόν τον καιρό, του άλλου χρόνου. Τελείωσε δε να μιλάει σε αυτόν, και ανέβηκε ο Θεός από τον Αβραάμ. Και πήρε ο Αβραάμ τον Ισμαήλ τον γιο του, και όλους τους οικογενείς του, και όλους τους αγορασμένους με ασήμι, και κάθε αρσενικό από τους άνδρες που ήταν στο σπίτι του Αβραάμ, και περιέτεμε τις ακροβυστίες τους, την ίδια εκείνη την ημέρα, όπως του είπε ο Θεός. Ο Αβραάμ δε ήταν ενενήντα εννέα ετών, όταν περιτμήθηκε τη σάρκα της ακροποσθίας του. Ο Ισμαήλ δε, ο γιος του, ήταν δεκατριών ετών όταν περιτμήθηκε τη σάρκα της ακροβυστίας του. Σε αυτόν τον καιρό της ημέρας εκείνης, περιτμήθηκε ο Αβραάμ, και ο Ισμαήλ ο γιος του, και όλοι οι άνδρες του σπιτιού του, και οι δούλοι που γεννήθηκαν στο σπίτι του, και αυτοί που αγοράστηκαν με ασήμι από ξένα έθνη.

18

Φάνηκε δε σ αυτόν ο Θεός προς τη δρυ της Μαμβρής, ενώ καθόταν αυτός επί της θύρας της σκηνής του το μεσημέρι. Κοιτάζοντας επάνω με τα μάτια του είδε, και ιδού τρεις άντρες στέκονταν μπροστά του· και αφού τους είδε, έτρεξε να τους συναντήσει από την πόρτα της σκηνής του, και υποκλίθηκε στη

γη. Και είπε: Κύριε, αν λοιπόν βρήκα χάρη μπροστά σου, μην περάσεις από τον δούλο σου. Ας φερθεί λοιπόν νερό, και ας πλύνουν τα πόδια σας, και ξεκουραστείτε κάτω από το δέντρο. Και θα πάρω ψωμί, και θα φάτε. Και μετά από αυτό θα συνεχίσετε στον δρόμο σας, για τον οποίο παρεκκλίνατε προς τον δούλο σας. Και είπε, Έτσι κάνε, όπως έχεις πει. Και έσπευσε ο Αβραάμ στη σκηνή προς τη Σάρρα, και της είπε, σπεύσε, και ζύμωσε τρία μέτρα από σιμιγδάλι, και κάνε πίτες. Και στα βόδια έτρεξε ο Αβραάμ, και πήρε ένα απαλό και καλό μοσχαράκι, και το έδωσε στο παιδί, και βιάστηκε να το ετοιμάσει. Πήρε βούτυρο, και γάλα, και το μοσχάρι που είχε ετοιμάσει, και το σέρβιρε μπροστά τους, και έφαγαν· αυτός όμως στεκόταν δίπλα τους κάτω από το δέντρο. Του είπε δε, Πού είναι η Σάρρα, η γυναίκα σου; Αυτός δε απαντώντας είπε, να στη σκηνή. Είπε δε, επιστρέφοντας θα έρθω σε σένα κατά τον καιρό αυτό την ίδια ώρα, και θα έχει γιο η Σάρρα η γυναίκα σου. Η Σάρα άκουσε στην πόρτα της σκηνής, βρισκόμενη πίσω από αυτόν. Ο Αβραάμ και η Σάρρα ήταν πρεσβύτεροι προχωρημένοι σε ημέρες· είχε παύσει δε στη Σάρρα να γίνονται τα γυναικεία. Γέλασε δε η Σάρρα μέσα της λέγοντας, δεν μου έχει συμβεί ακόμα μέχρι τώρα· κι ο κύριός μου είναι γέρος. Και είπε ο Κύριος προς τον Αβραάμ, γιατί γέλασε η Σάρρα μέσα της, λέγοντας, μήπως αληθινά θα γεννήσω; Εγώ όμως έχω γεράσει. Δεν θα είναι τίποτα αδύνατο από τον Θεό; Σε αυτόν τον καιρό θα επιστρέψω σε σένα την ώρα αυτή, και η Σάρα θα έχει γιο. Αρνήθηκε όμως η Σάρρα, λέγοντας: Δεν γέλασα, γιατί φοβήθηκε. Και της είπε, Όχι, αλλά γέλασες. Αφού σηκώθηκαν από εκεί, οι άνδρες κοίταξαν κάτω προς τα Σόδομα και τα Γόμορρα. Ο Αβραάμ δε ταξίδευε μαζί τους, συνοδεύοντάς τους. Ο Κύριος είπε, δεν θα κρύψω εγώ από τον

Αβραάμ το παιδί μου αυτά που εγώ κάνω. Ο Αβραάμ δε θα γίνει ένα μεγάλο και πολυάριθμο έθνος, και θα ευλογηθούν σε αυτόν όλα τα έθνη της γης. Ήξερα γαρ ότι θα διατάξει τους γιους του και το σπίτι του μετά από αυτόν, και θα φυλάξουν τους δρόμους του Κυρίου, να κάνουν δικαιοσύνη και κρίση, ώστε να φέρει ο Κύριος επάνω στον Αβραάμ όλα όσα μίλησε σε αυτόν. Είπε και ο Κύριος, η κραυγή των Σοδόμων και Γομόρρας έχει πολλαπλασιαστεί προς εμένα, και οι αμαρτίες τους είναι πολύ μεγάλες. Αφού κατέβω λοιπόν θα δω, αν σύμφωνα με την κραυγή τους που έρχεται προς εμένα, πραγματοποιούνται· αν όχι, για να μάθω. Και αφού γύρισαν από εκεί, οι άνδρες ήρθαν στα Σόδομα· ο Αβραάμ όμως ακόμα ήταν στεκόμενος μπροστά στον Κύριο. Και αφού πλησίασε ο Αβραάμ, είπε: Μην καταστρέψεις μαζί δίκαιο με ασεβή, και θα είναι ο δίκαιος σαν τον ασεβή. Αν υπάρχουν πενήντα δίκαιοι στην πόλη, θα τους καταστρέψεις; Δεν θα αφήσεις όλο τον τόπο εξαιτίας των πενήντα δίκαιων, αν είναι σε αυτόν; Με κανέναν τρόπο εσύ δεν θα κάνεις αυτό το πράγμα, να σκοτώσεις δίκαιο μαζί με ασεβή, και θα είναι ο δίκαιος σαν τον ασεβή· με κανέναν τρόπο· εσύ που κρίνεις όλη την γη, δεν θα κάνεις δικαιοσύνη; Είπε δε ο Κύριος, εάν υπάρχουν στα Σόδομα πενήντα δίκαιοι στην πόλη, θα αφήσω όλη την πόλη, και όλο τον τόπο για χάρη τους. Και αποκρινόμενος ο Αβραάμ είπε: Τώρα άρχισα να μιλώ προς τον Κύριό μου· εγώ όμως είμαι χώμα και στάχτη. Αν όμως γίνουν λιγότεροι οι πενήντα δίκαιοι και πέσουν στους σαράντα πέντε, θα καταστρέψεις εξαιτίας των πέντε όλη την πόλη; Και είπε, δεν θα καταστρέψω, αν βρω εκεί σαράντα πέντε. Και πρόσθεσε ακόμα να μιλήσει προς αυτόν, και είπε, εάν δε βρεθούν εκεί σαράντα· και είπε, δεν θα καταστρέψω εξαιτίας των σαράντα. Και είπε, Μήπως

κάτι πειράζει, Κύριε, αν μιλήσω; Αν δε βρεθούν εκεί τριάντα; Και είπε, δεν θα καταστρέψω εξαιτίας των τριάντα. Και είπε, επειδή έχω να μιλήσω προς τον Κύριο, εάν όμως βρεθούν εκεί είκοσι; Και είπε, δεν θα καταστρέψω, αν βρω εκεί είκοσι. Και είπε, Μήπως, Κύριε, αν μιλήσω ακόμη μια φορά; Αν και βρεθούν εκεί δέκα; Και είπε, δεν θα καταστρέψω εξαιτίας των δέκα. Έφυγε δε ο Κύριος, όταν σταμάτησε να μιλάει στον Αβραάμ· και ο Αβραάμ γύρισε στον τόπο του.

19

Ήρθαν δε οι δύο αγγελιοφόροι στα Σόδομα το βράδυ. Ο Λωτ καθόταν δίπλα στην πύλη των Σοδόμων· όταν είδε ο Λωτ, σηκώθηκε για να τους συναντήσει, και υποκλίθηκε με το πρόσωπο στη γη. Και είπε, ιδού, Κύριοι, στρίψτε στο σπίτι του δούλου σας, και μείνετε, και πλύνετε τα πόδια σας, και ξημερώνοντας θα φύγετε στο δρόμο σας. Και είπαν, Όχι, αλλά στην πλατεία θα καταλύσουμε. Και τους πίεσε πολύ, και έστριψαν προς αυτόν, και μπήκαν στο σπίτι του· και τους έκανε ποτό, και άζυμα έψησε γι αυτούς, και έφαγαν. Πριν κοιμηθούν δε, οι άνδρες της πόλης, οι Σοδομίτες, περικύκλωσαν το σπίτι, από νεαρό μέχρι γέρο, όλος ο λαός μαζί. Και φώναζαν τον Λωτ, και του έλεγαν, πού είναι οι άνδρες που μπήκαν σε σένα τη νύχτα; Βγάλε τους προς εμάς, για να γίνουμε συγγενείς με αυτούς. Βγήκε δε ο Λωτ προς αυτούς στο πρόθυρο, και την πόρτα έκλεισε πίσω του. Τους είπε δε, Με κανέναν τρόπο, αδελφοί, μην κάνετε κακό. Έχω δε δύο θυγατέρες, οι οποίες δεν έγνωσαν άνδρα· θα τις βγάλω προς εσάς, και

χρησιμοποιήστε τις καθώς αν σας αρέσει· μόνο σε αυτούς τους άνδρες μην κάνετε άδικο, για χάρη του οποίου μπήκαν κάτω από τη στέγη των δοκαριών μου. Του είπαν δε, απόστα εκεί· εισήλθες να παροικείς, μη και να κρίνεις κρίση; Τώρα λοιπόν θα σε κακοποιήσουμε περισσότερο από εκείνους. Και πίεζαν τον άνδρα τον Λωτ πολύ, και πλησίασαν να συντρίψουν την πόρτα. Απλώνοντας δε οι άνδρες τα χέρια τράβηξαν τον Λωτ προς τον εαυτό τους μέσα στο σπίτι, και την πόρτα του σπιτιού έκλεισαν. Τους άνδρες που ήταν στην πόρτα του σπιτιού τους χτύπησαν με τύφλωση από μικρό μέχρι μεγάλο, και εξαντλήθηκαν ψάχνοντας την πόρτα. Είπαν δε οι άνδρες στον Λωτ, έχεις εδώ γαμπρούς, ή γιους, ή θυγατέρες; Αν κάποιος άλλος είναι δικός σου στην πόλη, βγάλε τον από τον τόπο αυτόν, γιατί εμείς καταστρέφουμε τον τόπο αυτόν· γιατί υψώθηκε η κραυγή τους μπροστά στον Κύριο, και μας έστειλε ο Κύριος να την καταστρέψουμε. Βγήκε δε ο Λωτ, και μίλησε προς τους γαμπρούς του που είχαν πάρει τις κόρες του, και είπε, σηκωθείτε, και βγείτε από τον τόπο αυτόν, γιατί καταστρέφει ο Κύριος την πόλη· φάνηκε δε να αστειεύεται μπροστά στους γαμπρούς του. Όταν ξημέρωσε, βιάζονταν οι αγγελιοφόροι τον Λωτ, λέγοντας: Σήκω, πάρε τη γυναίκα σου και τις δύο κόρες σου που έχεις, και βγες έξω, για να μην χαθείς και συ μαζί με τις ανομίες της πόλης. Και ταράχθηκαν, και οι αγγελιοφόροι έπιασαν το χέρι του, και το χέρι της γυναίκας του, και τα χέρια των δύο θυγατέρων του, επειδή ο Κύριος τον λυπήθηκε. Και έγινε όταν τους έβγαλαν έξω, και είπαν, σώζοντας σώσε τη δική σου ψυχή· μην κοιτάξεις προς τα πίσω, μηδέ σταθείς σε όλη την περιοχή· στο βουνό σώσου, μήπως συμπαρασυρθείς. Είπε και ο Λωτ προς αυτούς, παρακαλώ Κύριε, επειδή βρήκε ο παις

σου έλεος μπροστά σου, και μεγάλυνες την δικαιοσύνη σου, που κάνεις επάνω σε μένα, για να ζήσει η ψυχή μου· εγώ όμως δεν θα μπορέσω να σωθώ στο βουνό, μήπως με καταλάβουν τα κακά, και πεθάνω. Ιδού αυτή η πόλη είναι κοντά για να καταφύγω εγώ εκεί, η οποία είναι μικρή· και εκεί θα σωθώ· δεν είναι μικρή; Και θα ζήσει η ψυχή μου εξαιτίας σου. Και του είπε, ιδού θαύμασα το πρόσωπό σου και για το λόγο αυτό, να μην καταστρέψω την πόλη για την οποία μίλησες. Βιάσου λοιπόν να σωθείς εκεί, γιατί δεν θα μπορέσω να κάνω τίποτα, μέχρι να έρθεις εσύ εκεί. Για αυτό κάλεσε το όνομα εκείνης της πόλης, Σηγώρ. Ο ήλιος βγήκε πάνω στη γη, και ο Λωτ μπήκε στη Σηγώρ. Και ο Κύριος έβρεξε επάνω στα Σόδομα και Γόμορρα θειάφι και φωτιά από τον Κύριο από τον ουρανό. Και κατέστρεψε τις πόλεις αυτές, και όλη την περιοχή γύρω, και όλους τους κατοίκους στις πόλεις, και όλα όσα φύτρωναν από τη γη. Και κοίταξε η γυναίκα του προς τα πίσω, και έγινε στήλη αλατιού. Σηκώθηκε δε ο Αβραάμ το πρωί στον τόπο, όπου είχε σταθεί μπροστά στον Κύριο. Και κοίταξε προς το πρόσωπο των Σοδόμων και της Γομόρρας, και προς το πρόσωπο της γύρω περιοχής, και είδε, και ιδού ανέβαινε φλόγα από τη γη, σαν ατμός φούρνου. Και έγινε όταν ο Θεός κατέστρεψε όλες τις πόλεις της γύρω περιοχής, ο Θεός θυμήθηκε τον Αβραάμ, και έστειλε έξω τον Λωτ από τη μέση της καταστροφής, όταν ο Κύριος κατέστρεψε τις πόλεις στις οποίες κατοικούσε ο Λωτ. Ανέβηκε δε ο Λωτ από τη Σηγώρ, και καθόταν στο βουνό αυτός και οι δύο κόρες του μαζί του· φοβήθηκε γαρ να κατοικήσει στη Σηγώρ· και κατοίκησε στη σπηλιά αυτός και οι δύο κόρες του μαζί του. Είπε δε η πρεσβύτερη προς την νεότερη, ο πατέρας μας είναι πρεσβύτερος, και κανείς δεν είναι επί της γης, ο οποίος θα έλθει

προς εμάς, ως αρμόζει σε όλη τη γη. Έλα και ας ποτίσουμε τον πατέρα μας κρασί, και ας κοιμηθούμε μαζί του, και ας αναστήσουμε από τον πατέρα μας σπέρμα. Πότισαν λοιπόν τον πατέρα τους κρασί εκείνη τη νύχτα, και μπαίνοντας η μεγαλύτερη κοιμήθηκε με τον πατέρα της εκείνη τη νύχτα· και δεν ήξερε όταν κοιμήθηκε αυτός, και όταν σηκώθηκε. Έγινε δε την επαύριο, και είπε η πρεσβυτέρα προς τη νεότερη, ιδού κοιμήθηκα χθες με τον πατέρα μας· ας τον ποτίσουμε κρασί και απόψε, και εσύ μπαίνοντας κοιμήσου μαζί του, και ας αναστήσουμε από τον πατέρα μας σπέρμα. Πότισαν δε και σε εκείνη τη νύχτα τον πατέρα τους κρασί, και μπαίνοντας η νεότερη κοιμήθηκε με τον πατέρα της· και δεν ήξερε όταν κοιμήθηκε αυτός, και όταν σηκώθηκε. Και συνέλαβαν οι δύο θυγατέρες του Λωτ από τον πατέρα τους. Και γέννησε η μεγαλύτερη γιο, και κάλεσε το όνομά του Μωάβ, λέγοντας, από τον πατέρα μου· αυτός πατέρας των Μωαβιτών μέχρι τη σημερινή ημέρα. Γέννησε δε και η νεότερη έναν γιο, και τον κάλεσε Αμμάν, λέγοντας, γιος της φυλής μου· αυτός πατέρας των Αμμανιτών μέχρι σήμερα.

20

Και μετακίνησε από εκεί ο Αβραάμ προς γη προς Νότο, και κατοίκησε ανάμεσα στην Κάδης και στη Σουρ, και παροίκησε στα Γέραρα. Είπε δε ο Αβραάμ για τη Σάρα τη γυναίκα του, ότι αδελφή μου είναι· φοβήθηκε γαρ να πει ότι γυναίκα μου είναι, μήπως τον σκοτώσουν οι άνδρες της πόλης εξαιτίας της· έστειλε δε ο Αβιμέλεχ βασιλιάς των Γεράρων, και πήρε τη Σάρα. Και μπήκε ο

Θεός προς τον Αβιμέλεχ σε ύπνο τη νύχτα, και είπε, ιδού εσύ πεθαίνεις για τη γυναίκα που πήρες· αυτή δε είναι που έχει ζήσει μαζί με άνδρα. Ο Αβιμέλεχ όμως δεν άγγιξε αυτήν· και είπε, Κύριε, έθνος που αγνοεί και δίκαιο θα καταστρέψεις; Δεν μου είπε ο ίδιος, είναι αδελφή μου; Και αυτή μου είπε, Αδελφός μου είναι; Σε καθαρή καρδιά και σε δικαιοσύνη χεριών έκανα αυτό. Είπε και σε αυτόν ο Θεός κατά τον ύπνο, και εγώ ήξερα ότι με καθαρή καρδιά έκανες αυτό, και σε γλίτωσα από το να αμαρτήσεις εσύ σε εμένα· εξαιτίας αυτού δεν άφησα εσένα να αγγίξεις αυτήν. Τώρα όμως δώσε πίσω τη γυναίκα στον άνθρωπο, γιατί είναι προφήτης, και θα προσευχηθεί για σένα, και θα ζήσεις· αν όμως δεν τη δίνεις πίσω, θα μάθεις ότι θα πεθάνεις εσύ και όλα τα δικά σου. Και σηκώθηκε νωρίς ο Αβιμέλεχ το πρωί, και κάλεσε όλους τους υπηρέτες του, και μίλησε όλα αυτά τα λόγια στα αυτιά τους· και φοβήθηκαν όλοι οι άνθρωποι πάρα πολύ. Και κάλεσε ο Αβιμέλεχ τον Αβραάμ και του είπε, τι αυτό έκανες σε εμάς; Μήπως αμαρτήσαμε εναντίον σου, που έφερες πάνω σε μένα και πάνω στο βασίλειό μου αμαρτία μεγάλη; Δουλειά που κανείς δεν θα κάνει, έχεις κάνει για μένα. Είπε δε ο Αβιμέλεχ στον Αβραάμ, Τι βλέποντας έκανες αυτό; Είπε δε ο Αβραάμ: Είπα γαρ, άρα δεν υπάρχει θεοσέβεια σε αυτόν τον τόπο, και θα με σκοτώσουν εξαιτίας της γυναίκας μου. Και γαρ αληθώς, αδερφή μου είναι από τον πατέρα, αλλά όχι από τη μητέρα· έγινε δε γυναίκα μου. Έγινε δε όταν με έβγαλε ο Θεός από το σπίτι του πατέρα μου, και είπα σε αυτήν, αυτή τη δικαιοσύνη θα κάνεις για μένα, σε κάθε τόπο όπου αν μπούμε εκεί, πες για μένα, ότι αδελφός μου είναι. Πήρε δε ο Αβιμέλεχ χίλια δίδραχμα, και πρόβατα, και μοσχάρια, και δούλους, και δούλες, και τα έδωσε στον Αβραάμ· και του επέστρεψε τη Σάρρα, τη γυναίκα του. Και

είπε ο Αβιμέλεχ στον Αβραάμ, ιδού η γη μου μπροστά σου· όπου αν σου αρέσει, κατοίκησε. Και στη Σάρα είπε, ιδού έχω δώσει χίλια δίδραχμα στον αδελφό σου· αυτά θα είναι για σένα για τιμή του προσώπου σου, και για όλες αυτές που είναι μαζί σου· και σε όλα να μιλάς αληθινά. Προσευχήθηκε δε ο Αβραάμ προς τον Θεό, και θεράπευσε ο Θεός τον Αβιμέλεχ, και τη γυναίκα του, και τις δούλες του· και γέννησαν. Ότι κλείνοντας έκλεισε ο Κύριος από έξω κάθε μήτρα στο σπίτι του Αβιμέλεχ, εξαιτίας της Σάρας, της γυναίκας του Αβραάμ.

21

Και ο Κύριος επισκέφτηκε τη Σάρα, καθώς είπε· και έκανε ο Κύριος στη Σάρα, καθώς μίλησε. Και αφού συνέλαβε, γέννησε στον Αβραάμ γιο στο γήρας, στον καιρό καθώς μίλησε σε αυτόν ο Κύριος. Και ο Αβραάμ κάλεσε το όνομα του γιου του που γεννήθηκε σε αυτόν, τον οποίο του γέννησε η Σάρρα, Ισαάκ. Και ο Αβραάμ περιέτεμε τον Ισαάκ την όγδοη ημέρα, όπως του διέταξε ο Θεός. Και ο Αβραάμ ήταν εκατό ετών, όταν γεννήθηκε σε αυτόν ο Ισαάκ, ο γιος του. Είπε δε η Σάρα, γέλιο μου έκανε ο Κύριος· όποιος γαρ ακούσει θα χαρεί μαζί μου. Και είπε ποιος θα αναγγείλει στον Αβραάμ ότι θηλάζει παιδί η Σάρρα; Ότι γέννησα έναν γιο στο γεράματά μου. Και μεγάλωσε το παιδί, και απογαλακτίστηκε· και έκανε ο Αβραάμ μεγάλη δοχή, την ημέρα που απογαλακτίστηκε ο Ισαάκ ο γιος του. Αφού είδε δε η Σάρρα τον γιο της Άγαρ της Αιγυπτίας, που γεννήθηκε στον Αβραάμ, να παίζει με τον Ισαάκ τον γιο της, είπε στον Αβραάμ, διώξε την

υπηρέτρια αυτή και τον γιο της· γιατί δεν θα κληρονομήσει ο γιος της υπηρέτριας αυτής μαζί με τον γιο μου τον Ισαάκ. Σκληρό και φάνηκε το λόγο πολύ μπροστά στον Αβραάμ για τον γιο του. Είπε δε ο Θεός στον Αβραάμ, ας μην είναι σκληρό μπροστά σου για το παιδί, και για την υπηρέτρια· όλα όσα σου πει η Σάρρα, άκουσε τη φωνή της· γιατί στον Ισαάκ θα κληθεί σε σένα απόγονος. Και τον γιο της υπηρέτριας αυτής θα τον κάνω μεγάλο έθνος, γιατί είναι δικός σου απόγονος. Σηκώθηκε δε ο Αβραάμ το πρωί, και πήρε ψωμιά και ασκί νερού, και έδωσε στην Άγαρ· και έβαλε πάνω στον ώμο της το παιδί, και την έστειλε· Φεύγοντας δε περιπλανιόταν κατά την έρημο, κατά το φρέαρ του όρκου. Τελείωσε δε το νερό από το ασκί και έριξε το παιδί κάτω από ένα έλατο. Αφού έφυγε, καθόταν απέναντί του μακριά, σαν ρίξιμο τόξου, γιατί είπε, δεν θα δω τον θάνατο του παιδιού μου. Και κάθισε απέναντί του· και το παιδί, αφού φώναξε, έκλαψε. Άκουσε δε ο Θεός τη φωνή του παιδιού από τον τόπο όπου ήταν· και κάλεσε αγγελιοφόρος του Θεού την Άγαρ από τον ουρανό, και της είπε, τι είναι Άγαρ; Μην φοβάσαι· γιατί ο Θεός έχει ακούσει τη φωνή του παιδιού από τον τόπο όπου είναι. Σήκω και πάρε το παιδί, και κράτησέ το με το χέρι σου· γιατί θα το κάνω μεγάλο έθνος. Και άνοιξε ο Θεός τα μάτια της και είδε ένα πηγάδι με ζωντανό νερό και πήγε και γέμισε το ασκί με νερό και πότισε το παιδί. Και ήταν ο Θεός με το παιδί· και μεγάλωσε, και κατοίκησε στην έρημο· έγινε δε τοξότης. Και κατοίκησε στην έρημο· και η μητέρα του πήρε για αυτόν γυναίκα από τη Φαράν της Αιγύπτου. Έγινε δε στον καιρό εκείνο, και είπε ο Αβιμέλεχ, και ο Οχοζάθ ο σύντροφός του, και ο Φιχόλ ο αρχιστράτηγος της δύναμής του, προς τον Αβραάμ, λέγοντας, ο Θεός είναι μαζί σου σε όλα, όσα εάν κάνεις. Τώρα λοιπόν όρκισέ

μου στον Θεό ότι δεν θα αδικήσεις εμένα, ούτε το σπέρμα μου, ούτε το όνομά μου· αλλά σύμφωνα με τη δικαιοσύνη που έκανα μαζί σου, θα κάνεις μαζί μου, και με τη γη, που εσύ κατοίκησες ως ξένος σε αυτήν. Και είπε ο Αβραάμ, Εγώ θα ορκιστώ. Και ο Αβραάμ επέπληξε τον Αβιμέλεχ για τα πηγάδια του νερού, τα οποία πήραν οι υπηρέτες του Αβιμέλεχ. Και είπε σε αυτόν ο Αβιμέλεχ, δεν ήξερα ποιος σου έκανε το πράγμα αυτό· ούτε εσύ μου το ανήγγειλες, ούτε εγώ άκουσα, παρά μόνο σήμερα. Και πήρε ο Αβραάμ πρόβατα και μόσχους, και τα έδωσε στον Αβιμέλεχ· και έκαναν και οι δύο διαθήκη. Και ο Αβραάμ έβαλε επτά θηλυκά αρνιά προβάτων ξεχωριστά. Και είπε ο Αβιμέλεχ στον Αβραάμ: Τι είναι αυτές οι επτά αμνάδες από αυτά τα πρόβατα, που έβαλες ξεχωριστά; Και είπε ο Αβραάμ, ότι τις επτά αμνάδες θα πάρεις από εμένα, για να μου είναι σε μαρτυρία, ότι εγώ έσκαψα το φρέαρ αυτό. Εξαιτίας αυτού ονόμασε το όνομα του τόπου εκείνου, Πηγάδι του Όρκου· γιατί εκεί ορκίστηκαν και οι δύο. Και έκαναν διαθήκη στο φρέαρ του όρκου· σηκώθηκε δε ο Αβιμέλεχ, ο Οχοζάθ ο σύντροφός του, και ο Φιχόλ ο αρχιστράτηγος της δύναμής του, και επέστρεψαν στη γη των Φιλισταίων. Και φύτεψε ο Αβραάμ χωράφι επάνω στο πηγάδι του όρκου, και επικαλέστηκε εκεί το όνομα του Κυρίου, Θεός αιώνιος. Παρώκησε δε ο Αβραάμ στη γη των Φιλισταίων πολλές ημέρες.

22

Και έγινε μετά από αυτά τα λόγια ο Θεός δοκίμασε τον Αβραάμ, και του είπε, Αβραάμ, Αβραάμ· και είπε, ιδού εγώ. Και είπε, πάρε

τον γιο σου τον αγαπημένο, τον οποίο αγάπησες, τον Ισαάκ, και πήγαινε στη γη την υψηλή, και προσφέρε αυτόν εκεί σε ολοκαύτωμα σε ένα από τα βουνά που θα σου πω. Σηκώθηκε δε ο Αβραάμ το πρωί, σαμάρωσε το γαϊδούρι του· πήρε δε μαζί του δύο υπηρέτες, και τον Ισαάκ τον γιο του· και αφού έσχισε ξύλα για ολοκαύτωμα, σηκώθηκε, πήγε και ήρθε στον τόπο που του είπε ο Θεός, την τρίτη ημέρα. Και ο Αβραάμ, αφού κοίταξε ψηλά με τα μάτια του, είδε το μέρος από μακριά. Και είπε ο Αβραάμ στα παιδιά του, καθίστε εδώ με το γαϊδούρι· εγώ και το παιδί θα πάμε μέχρι εκεί· και αφού προσκυνήσουμε θα επιστρέψουμε σε σας. Πήρε και ο Αβραάμ τα ξύλα της ολοκαύτωσης, και τα έβαλε στον Ισαάκ το γιο του· πήρε και στα χέρια και τη φωτιά και το μαχαίρι, και πήγαν οι δύο μαζί. Είπε δε ο Ισαάκ προς τον Αβραάμ τον πατέρα του: Πατέρα. Κι εκείνος είπε: Τι είναι, παιδί μου; Είπε δε, ιδού η φωτιά και τα ξύλα· πού είναι το πρόβατο για το ολοκαύτωμα; Είπε δε ο Αβραάμ, Ο Θεός θα δει για τον εαυτό του το πρόβατο για ολοκάρπωση, παιδί μου. Πηγαίνοντας και οι δύο μαζί, ήρθαν στον τόπο που είπε σε αυτόν ο Θεός, και έχτισε εκεί ο Αβραάμ το θυσιαστήριο και έβαλε τα ξύλα, και δέσας τον Ισαάκ τον γιο του, τον έβαλε πάνω στο θυσιαστήριο επάνω από τα ξύλα. Και ο Αβραάμ άπλωσε το χέρι του για να πάρει το μαχαίρι, για να σφάξει τον γιο του. Και τον κάλεσε ο Άγγελος του Κυρίου από τον ουρανό, και είπε, Αβραάμ, Αβραάμ· κι αυτός είπε, ιδού εγώ. Και είπε, μην βάλεις το χέρι σου επάνω στο παιδί, μηδέ να κάνεις σε αυτό τίποτα· τώρα γαρ έμαθα, ότι φοβάσαι εσύ τον Θεό· και δεν λυπήθηκες τον γιο σου τον αγαπημένο για μένα. Και κοιτάζοντας επάνω ο Αβραάμ με τα μάτια του είδε, και ιδού ένα κριάρι κρατημένο σε θάμνο από τα κέρατα. Και πήγε ο Αβραάμ, και πήρε

τον κριό, και τον πρόσφερε σε ολοκαύτωμα αντί του Ισαάκ, του γιου του. Και κάλεσε ο Αβραάμ το όνομα του τόπου εκείνου, Κύριος είδε· ώστε να λένε σήμερα, Στο όρος ο Κύριος εμφανίστηκε. Και κάλεσε ο Άγγελος του Κυρίου τον Αβραάμ δεύτερη φορά από τον ουρανό, λέγοντας, Στον εαυτό μου ορκίστηκα, λέει ο Κύριος, επειδή έκανες αυτό το πράγμα, και δεν λυπήθηκες τον γιο σου τον αγαπημένο για μένα, Αληθινά ευλογώντας θα σε ευλογήσω, και πολλαπλασιάζοντας θα πολλαπλασιάσω τον σπόρο σου, σαν τα αστέρια του ουρανού, και σαν την άμμο που είναι δίπλα στην άκρη της θάλασσας· και θα κληρονομήσει ο σπόρος σου τις πόλεις των αντιπάλων. Και θα ευλογηθούν στο σπέρμα σου όλα τα έθνη της γης, επειδή υπάκουσες στη φωνή μου. Γύρισε δε ο Αβραάμ προς τα παιδιά του· και αφού σηκώθηκαν πήγαν μαζί στο πηγάδι του όρκου. Και κατοίκησε ο Αβραάμ στο φρέαρ του όρκου. Έγινε δε μετά από αυτά τα λόγια, και αναγγέλθηκε στον Αβραάμ, λέγοντας: Ιδού, έχει γεννήσει η Μελχά κι αυτή γιους στον Ναχώρ τον αδελφό σου: τον Ουζ τον πρωτότοκο, και τον Βουζ αδελφό του, και τον Καμουήλ πατέρα των Σύρων, και τον Χεσέδ, και τον Αζαύ, και τον Φιλδές, και τον Ιελδάφ, και τον Βαθουήλ. Ο Βαθουήλ δε γέννησε τη Ρεβέκκα. Αυτοί οι οκτώ γιοι, τους οποίους γέννησε η Μελχά στον Ναχώρ, τον αδελφό του Αβραάμ. Και η παλλακή του, που το όνομά της ήταν Ρεύμα, γέννησε και αυτή τον Ταβέκ, και τον Ταάμ, και τον Τοχός, και τον Μοχά.

23

Η ζωή της Σάρρας έγινε εκατόν εικοσιεπτά έτη. Και πέθανε η Σάρα στην πόλη Αρβά, η οποία είναι στην κοιλάδα· αυτή είναι η Χεβρώνα στη γη της Χαναάν και ήρθε ο Αβραάμ να θρηνήσει τη Σάρα, και να πενθήσει. Και σηκώθηκε ο Αβραάμ από τον νεκρό του, και είπε ο Αβραάμ στους γιους του Χετ, λέγοντας: Πάροικος και παρεπίδημος εγώ είμαι μαζί σας· δώστε μου λοιπόν κτήση τάφου μαζί σας, και θα θάψω τον νεκρό μου μακριά από εμένα. Απάντησαν δε οι γιοι του Χετ στον Αβραάμ λέγοντας: Όχι, κύριε. Άκουσέ μας· βασιλιάς από τον Θεό εσύ είσαι ανάμεσά μας· στους εκλεκτούς τάφους μας θάψε τον νεκρό σου· κανείς από μας δεν θα εμποδίσει τον τάφο του από εσένα, για να θάψεις τον νεκρό σου εκεί. Σηκωθείς δε ο Αβραάμ προσκύνησε τον λαό της γης, τους γιους του Χετ. Και μίλησε προς αυτούς ο Αβραάμ, λέγοντας, αν έχετε στην ψυχή σας, ώστε να θάψετε τον νεκρό μου από το πρόσωπό μου, ακούστε με, και μιλήστε για μένα στον Εφρών τον του Σαάρ. Και ας μου δώσει το διπλό σπήλαιο, που είναι δικό του, που βρίσκεται σε τμήμα του χωραφιού του· δώστε μου αυτό με το ανάλογο αργύριο ανάμεσά σας για κτήση τάφου. Ο Εφρών καθόταν στη μέση των γιων του Χετ· και αποκρινόμενος ο Εφρών ο Χετταίος προς τον Αβραάμ είπε, ακούοντας των γιων του Χετ και όλων αυτών που μπαίνουν στην πόλη, λέγοντας, Κοντά μου γίνε, κύριε, και άκουσέ μου· τον αγρό και το σπήλαιο που είναι σε αυτόν, σε εσένα δίνω· μπροστά σε όλους τους πολίτες μου έχω δώσει σε εσένα· θάψε τον νεκρό σου. Και προσκύνησε ο Αβραάμ μπροστά στον λαό της χώρας. Και είπε στον Εφρών στα αυτιά μπροστά στον λαό της γης: Αφού είσαι εδώ, άκουσέ μου· το αργύριο του χωραφιού πάρε το από εμένα, και θα θάψω τον νεκρό μου εκεί. Απάντησε δε ο Εφρών στον Αβραάμ, λέγοντας, Όχι, κύριε· έχω

ακούσει γαρ, γη τετρακοσίων διδράχμων αργυρίου· αλλά τι θα ήταν αυτό ανάμεσα σε εμένα και σένα; Εσύ όμως τον νεκρό σου θάψε. Και άκουσε ο Αβραάμ τον Εφρών· και απέδωσε ο Αβραάμ στον Εφρών το αργύριο, που μίλησε στα αυτιά των γιων του Χετ, τετρακόσια δίδραχμα αργυρίου δόκιμου σε εμπόρους. Και στάθηκε το χωράφι του Εφρών, που ήταν στο διπλό σπήλαιο, που είναι απέναντι από τη Μαμβρή, το χωράφι και το σπήλαιο που ήταν σε αυτό, και κάθε δέντρο που ήταν στο χωράφι, και όλα όσα είναι στα όριά του τριγύρω, στον Αβραάμ, σε κτήση μπροστά στους γιους του Χετ και όλων των εισερχόμενων στην πόλη. Μετά από αυτά έθαψε ο Αβραάμ τη Σάρρα, τη γυναίκα του, στο σπήλαιο του διπλού αγρού, που είναι απέναντι από τη Μαμβρή· αυτή είναι η Χεβρώνα στη γη της Χαναάν. Και επικυρώθηκε το χωράφι και το σπήλαιο που ήταν σε αυτό στον Αβραάμ για κτήση τάφου, από τους γιους του Χετ.

24

Και ο Αβραάμ ήταν γέρος, προχωρημένος στις ημέρες· και ο Κύριος ευλόγησε τον Αβραάμ σε όλα. Και είπε ο Αβραάμ στον υπηρέτη του, τον πιο ηλικιωμένο του σπιτιού του, τον υπεύθυνο όλων των υπαρχόντων του, βάλε το χέρι σου κάτω από τον μηρό μου. Και σε εξορκίζω Κύριε, τον Θεό του ουρανού και τον Θεό της γης, να μην πάρεις γυναίκα για τον γιο μου Ισαάκ από τις κόρες των Χαναναίων, με τους οποίους εγώ κατοικώ ανάμεσά τους. Αλλά θα πας στη γη μου, όπου γεννήθηκα, και στη φυλή μου, και θα πάρεις γυναίκα για τον γιο μου Ισαάκ από εκεί. Είπε δε προς

αυτόν ο παις: Μήπως δεν θελήσει η γυναίκα να πορευτεί μαζί μου πίσω σε αυτή τη γη; Θα επιστρέψω τον γιο σου στη γη από όπου βγήκες; Είπε δε προς αυτόν ο Αβραάμ, πρόσεχε στον εαυτό σου να μην επιστρέψεις τον γιο μου εκεί. Ο Κύριος ο Θεός του ουρανού και ο Θεός της γης, ο οποίος με πήρε από το σπίτι του πατέρα μου, και από τη γη της οποίας γεννήθηκα, ο οποίος μου μίλησε, και ο οποίος μου ορκίστηκε, λέγοντας, σε σένα θα δώσω τη γη αυτή και στο σπέρμα σου, αυτός θα στείλει τον Αγγελιοφόρο του μπροστά σου, και θα πάρεις γυναίκα για τον γιο μου από εκεί. Αν δε δεν θέλει η γυναίκα να πάει μαζί σου σε αυτή τη γη, καθαρός θα είσαι από τον όρκο μου· μόνο τον γιο μου να μην τον επιστρέψεις εκεί. Και ο υπηρέτης έβαλε το χέρι του κάτω από τον μηρό του Αβραάμ, του κυρίου του, και του ορκίστηκε για το θέμα αυτό. Και πήρε ο παις δέκα καμήλες από τις καμήλες του κυρίου του, και από όλα τα αγαθά του κυρίου του μαζί του· και αφού σηκώθηκε πήγε στην Μεσοποταμία στην πόλη Ναχώρ. Και έκανε τις καμήλες να γονατίσουν έξω από την πόλη δίπλα στο πηγάδι του νερού προς το απόγευμα, όταν βγαίνουν οι γυναίκες που αντλούν νερό. Και είπε, Κύριε ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, δώσε μου επιτυχία σήμερα, και δείξε έλεος στον κύριό μου Αβραάμ. Ιδού εγώ στέκομαι επάνω στην πηγή του νερού· οι κόρες των κατοίκων της πόλης βγαίνουν να αντλήσουν νερό. Και θα είναι η παρθένος στην οποία εγώ θα πω, Κλίνε τη στάμνα σου, για να πιω, και θα μου πει, Πιες εσύ, και τις καμήλες σου θα ποτίσω, μέχρι να σταματήσουν να πίνουν, αυτήν ετοίμασες για το παιδί σου τον Ισαάκ· και σε αυτό θα γνωρίσω, ότι έκανες έλεος με τον κύριό μου τον Αβραάμ. Και έγινε πριν ολοκληρώσει αυτός να μιλάει στο μυαλό του, και ιδού η Ρεβέκκα ερχόταν έξω, αυτή που γεννήθηκε από τον Βαθουήλ, γιο

της Μελχάς της γυναίκας του Ναχώρ, αδελφού δε του Αβραάμ, έχοντας την υδρία επάνω στους ώμους της. Η παρθένος ήταν πολύ όμορφη στην εμφάνιση· ήταν παρθένος, κανένας άνδρας δεν την είχε γνωρίσει· αφού κατέβηκε στην πηγή, γέμισε την υδρία της και ανέβηκε. Έτρεξε και το παιδί για να τη συναντήσει, και είπε, Δώσε μου να πιω λίγο νερό από τη στάμνα σου. Αυτή δε είπε, πιες, κύριε· και έσπευσε και κατέβασε την υδρία στο μπράτσο της, και τον πότισε, μέχρι σταμάτησε να πίνει. Και είπε, και για τις καμήλες σου θα αντλήσω νερό, μέχρι να πιουν όλες. Και βιάστηκε και άδειασε την υδρία μέσα στο ποτιστήρι, και έτρεξε πάλι στο φρέαρ να αντλήσει νερό, και πότισε όλες τις καμήλες. Ο άνθρωπος την παρατηρούσε και παρέμενε σιωπηλός για να μάθει αν ο Κύριος ευόδωσε τον δρόμο του ή όχι. Έγινε δε όταν έπαυσαν όλες οι καμήλες να πίνουν, πήρε ο άνθρωπος ενώτια χρυσά ανά δραχμή βάρους, και δύο ψέλια για τα χέρια της, δέκα χρυσών το βάρος τους. Και τη ρώτησε και είπε: Κόρη ποιου είσαι; Ανάγγειλέ μου, αν υπάρχει στον πατέρα σου χώρος για να μείνουμε. Αυτή δε του είπε, είμαι θυγατέρα του Βαθουήλ της Μελχάς, την οποία έτεκε στον Ναχώρ. Και του είπε, Έχουμε και άχυρα και χορτάσματα πολλά, και χώρο για να μείνεις. Και ευχαριστημένος ο άνθρωπος προσκύνησε τον Κύριο και είπε, ευλογημένος Κύριος ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, ο οποίος δεν εγκατέλειψε την δικαιοσύνη του και την αλήθεια από τον κύριό μου· εμένα δε ευόδωσε ο Κύριος στο σπίτι του αδελφού του κυρίου μου. Και αφού έτρεξε, το κορίτσι ανήγγειλε στο σπίτι της μητέρας της σύμφωνα με αυτά τα λόγια. Η Ρεβέκκα είχε αδελφό, που το όνομά του ήταν Λάβαν· και ο Λάβαν έτρεξε προς τον άνθρωπο έξω στην πηγή. Και έγινε όταν είδε τα σκουλαρίκια και τα βραχιόλια στα χέρια της αδελφής του,

και όταν άκουσε τα λόγια της Ρεβέκκας της αδελφής του που έλεγε, έτσι μου μίλησε ο άνθρωπος, και ήρθε προς τον άνθρωπο που στεκόταν πάνω στις καμήλες στην πηγή. Και του είπε, έλα μπες, ευλογημένος του Κυρίου· γιατί στέκεσαι έξω; Κι εγώ έχω ετοιμάσει το σπίτι και τόπο για τις καμήλες. Μπήκε και ο άνθρωπος μέσα στο σπίτι, και ξεφόρτωσε τις καμήλες· και έδωσε άχυρα και χορτάρια στις καμήλες, και νερό για να πλύνουν τα πόδια του, και τα πόδια των ανδρών που ήταν μαζί του. Και έθεσε μπροστά τους ψωμιά να φάνε· και είπε, δεν θα φάω, μέχρι να πω τα λόγια μου· και είπε, μίλησε. Και είπε: Είμαι παιδί του Αβραάμ. Ο Κύριος ευλόγησε τον κύριό μου πάρα πολύ, και υψώθηκε· και του έδωσε πρόβατα, και μοσχάρια, και ασήμι, και χρυσάφι, παιδιά, και υπηρέτριες, καμήλες, και γαϊδούρια. Και η Σάρρα, η γυναίκα του κυρίου μου, γέννησε έναν γιο στον κύριό μου αφού εκείνος γέρασε· και του έδωσε όσα ήταν δικά του. Και με όρκισε ο κύριός μου, λέγοντας: Δεν θα πάρεις γυναίκα για τον γιο μου από τις κόρες των Χαναναίων, ανάμεσα στους οποίους εγώ παροικώ στη γη τους. Αλλά θα πας στο σπίτι του πατέρα μου και στη φυλή μου, και θα πάρεις γυναίκα για τον γιο μου από εκεί. Είπα δε στον κύριό μου, μήπως δεν θα πορευτεί η γυναίκα μαζί μου. Και είπε σε μένα, Κύριος ο Θεός που ευαρέστησα μπροστά του, αυτός θα στείλει τον Αγγελιοφόρο του μαζί σου, και θα ευοδώσει τον δρόμο σου· και θα πάρεις γυναίκα για τον γιο μου από τη φυλή μου, και από το σπίτι του πατέρα μου. Τότε θα είσαι αθώος από την κατάρα μου· διότι όταν έλθεις στη φυλή μου, και δεν σου δώσουν, τότε θα είσαι αθώος από τον όρκο μου. Και αφού ήρθα σήμερα στην πηγή είπα, Κύριε ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, αν συ ευοδώνεις τον δρόμο μου, στον οποίο τώρα εγώ πορεύομαι, ιδού εγώ στέκομαι στην

πηγή του νερού, και οι κόρες των ανθρώπων της πόλης βγαίνουν να αντλήσουν νερό· και θα είναι η παρθένος, στην οποία εγώ πω, πότισέ με από την υδρία σου λίγο νερό, και πει σε μένα, και συ πιες, και στις καμήλες σου θα αντλήσω νερό, αυτή η γυναίκα την οποία ετοίμασε ο Κύριος για τον δικό του υπηρέτη Ισαάκ· και από αυτό θα γνωρίσω, ότι έχεις κάνει έλεος στον κύριο μου Αβραάμ. Και έγινε πριν ολοκληρώσω εγώ να μιλάω μέσα στο μυαλό μου, αμέσως η Ρεβέκκα βγήκε έξω, έχοντας την υδρία πάνω στους ώμους της· και κατέβηκε στην πηγή, και άντλησε νερό· και της είπα, πότισέ με. Και βιαστήκοντας κατέβασε την υδρία επάνω στο βραχίονά της από μόνη της, και είπε, πιες εσύ, και τις καμήλες σου θα ποτίσω· και ήπιε, και πότισε τις καμήλες. Και τη ρώτησα, και είπα, κόρη ποιανού είσαι, πες μου· αυτή δε είπε, κόρη του Βαθουήλ είμαι, γιου του Ναχώρ, τον οποίον έτεκε σ αυτόν η Μελχά· και της έβαλα τα σκουλαρίκια, και τα βραχιόλια γύρω στα χέρια της. Και ευχαριστημένος προσκύνησα τον Κύριο, και ευλόγησα τον Κύριο τον Θεό του κυρίου μου Αβραάμ, ο οποίος με ευόδωσε σε δρόμο αλήθειας να πάρω την κόρη του αδελφού του κυρίου μου για τον γιο του. Αν λοιπόν κάνετε εσείς έλεος και δικαιοσύνη προς τον κύριό μου· αν δε όχι, πείτε μου, για να επιστρέψω προς τα δεξιά ή αριστερά. Αποκρινόμενοι δε ο Λάβαν και ο Βαθουήλ είπαν: Από τον Κύριο βγήκε το πράγμα αυτό· δεν θα μπορέσουμε να σου πούμε κακό ή καλό. Ιδού η Ρεβέκκα μπροστά σου· αφού την πάρεις, φύγε· και ας είναι γυναίκα του γιου του κυρίου σου, όπως μίλησε ο Κύριος. Έγινε δε όταν άκουσε το παιδί του Αβραάμ τα λόγια τους, προσκύνησε στη γη στον κύριο. Και αφού έβγαλε έξω ο υπηρέτης ασημένια και χρυσά σκεύη και ρούχα, τα έδωσε στη Ρεβέκκα· και έδωσε δώρα στον αδελφό της και στη μητέρα της.

Και έφαγαν και ήπιαν και αυτός και οι άνδρες που ήταν μαζί του, και κοιμήθηκαν· και σηκωθείς το πρωί είπε, στείλτε με, για να πάω στον κύριό μου. Είπαν δε οι αδελφοί της και η μητέρα, ας μείνει η παρθένος μαζί μας ημέρες σαν δέκα, και μετά από αυτά θα αναχωρήσει. Αυτός δε είπε προς αυτούς, μη με κρατάτε· και ο Κύριος ευόδωσε την οδό μου για μένα· στείλτε με, ίνα πάω προς τον κύριό μου. Αυτοί δε είπαν, Ας καλέσουμε την κοπέλα, και ας τη ρωτήσουμε. Και κάλεσαν τη Ρεβέκκα, και της είπαν, θα πας με αυτόν τον άνθρωπο; Και αυτή είπε, θα πάω. Και έστειλαν έξω τη Ρεβέκκα την αδελφή τους, και τα υπάρχοντά της, και τον υπηρέτη του Αβραάμ, και αυτούς που ήταν μαζί του. Και ευλόγησαν τη Ρεβέκκα, και της είπαν, είσαι αδελφή μας, γίνε χιλιάδες μυριάδων, και ας κληρονομήσει ο απόγονός σου τις πόλεις των εχθρών τους. Σηκώθηκε δε η Ρεβέκκα και οι υπηρέτριές της, ανέβηκαν επάνω στις καμήλες, και πήγαν μαζί με τον άνθρωπο· και παίρνοντας ο υπηρέτης την Ρεβέκκα έφυγε. Ο Ισαάκ δε διερχόταν μέσα από την έρημο κατά το φρέαρ της όρασης· αυτός δε κατοικούσε στη γη την προς νότο. Και βγήκε ο Ισαάκ να διαλογιστεί στην πεδιάδα προς το βράδυ, και σηκώνοντας τα μάτια του είδε καμήλες να έρχονται. Και η Ρεβέκκα, αφού σήκωσε τα μάτια της, είδε τον Ισαάκ· και κατέβηκε βιαστικά από την καμήλα. Και είπε στο παιδί, ποιος είναι εκείνος ο άνθρωπος που πηγαίνει στο πεδίο για να μας συναντήσει; Είπε και το παιδί, αυτός είναι ο κύριός μου· κι εκείνη που πήρε το πέπλο, το φόρεσε. Και ο υπηρέτης διηγήθηκε στον Ισαάκ όλα τα πράγματα που έκανε. Μπήκε δε ο Ισαάκ στο σπίτι της μητέρας του, και πήρε την Ρεβέκκα, και έγινε γυναίκα του, και την αγάπησε· και παρηγορήθηκε ο Ισαάκ για τη Σάρρα τη μητέρα του.

25

Προσθέτοντας δε, ο Αβραάμ πήρε γυναίκα, της οποίας το όνομα ήταν Χεττούρα. Του γέννησε τον Ζομβράν, και τον Ιεζάν, και τον Μαδάλ, και τον Μαδιάμ, και τον Ιεσβώκ, και τον Σωίε. Ο Ιεζάν γέννησε τον Σαβά και τον Δεδάν· οι υιοί του Δεδάν ήταν ο Ασσουριείμ, ο Λατουσιείμ και ο Λαωμείμ. Οι γιοι δε του Μαδιάμ ήταν ο Γεφάρ, και ο Αφείρ, και ο Ενώχ, και ο Αβειδά, και ο Ελδαγά· όλοι αυτοί ήταν γιοι της Χεττούρας. Έδωσε δε ο Αβραάμ όλα τα υπάρχοντά του στον Ισαάκ, τον γιο του. Και στους γιους των παλλακίδων του έδωσε ο Αβραάμ δώρα, και έστειλε αυτούς μακριά από τον Ισαάκ τον γιο του, ενώ ακόμα ζούσε, προς ανατολάς σε γη ανατολών. Αυτά είναι τα χρόνια των ημερών της ζωής του Αβραάμ που έζησε, εκατό εβδομήντα πέντε χρόνια. Και λιποθυμώντας πέθανε ο Αβραάμ σε καλά γεράματα γέρος, και γεμάτος ημέρες, και προστέθηκε στον λαό του. Και τον έθαψαν ο Ισαάκ και ο Ισμαήλ, οι γιοι του, στο διπλό σπήλαιο, στο χωράφι του Εφρών του Σαάρ του Χετταίου, που είναι απέναντι από τη Μαμβρή, το χωράφι και το σπήλαιο που απέκτησε ο Αβραάμ από τους γιους του Χετ· εκεί έθαψαν τον Αβραάμ και τη Σάρρα, τη γυναίκα του. Έγινε δε μετά το να αποθάνει ο Αβραάμ, ευλόγησε ο Θεός τον Ισαάκ γιο του· και κατοίκησε ο Ισαάκ παρά το φρέαρ της οράσεως. Αυτές είναι οι γενέσεις του Ισμαήλ του γιου του Αβραάμ, τον οποίο γέννησε η Άγαρ η Αιγυπτία, η υπηρέτρια της Σάρας, στον Αβραάμ. Και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του Ισμαήλ, κατά τα ονόματα των γενεών του· πρωτότοκος του Ισμαήλ, και Ναβαϊώθ, και Κηδάρ, και Ναβδεήλ, και Μασσάμ, και Μασμά, και

Δουμά, και Μασσή, και Χοδδάν, και Θαϊμάν, και Ιετούρ, και Ναφές, και Κεδμά. Αυτοί είναι οι γιοι του Ισμαήλ, και αυτά τα ονόματά τους στις σκηνές τους, και στις επαύλεις τους· δώδεκα άρχοντες κατά τα έθνη τους. Και αυτά ήταν τα χρόνια της ζωής του Ισμαήλ, εκατό τριάντα επτά χρόνια· και εξασθενώντας πέθανε, και προστέθηκε στο γένος του. Κατοίκησε και από Χαβιλά μέχρι Σουρ, η οποία είναι απέναντι από την Αίγυπτο μέχρι να πας προς τους Ασσύριους· απέναντι από όλους τους αδελφούς του κατοίκησε. Και αυτές οι καταγωγές του Ισαάκ του γιου του Αβραάμ· ο Αβραάμ γέννησε τον Ισαάκ. Ήταν δε ο Ισαάκ σαράντα ετών όταν πήρε την Ρεβέκκα, κόρη του Βαθουήλ του Σύρου από τη Μεσοποταμία της Συρίας, αδελφή του Λάβαν του Σύρου, για γυναίκα του. Παρακαλούσε δε ο Ισαάκ τον Κύριο για τη Ρεβέκκα τη γυναίκα του, γιατί στείρα ήταν· άκουσε δε αυτόν ο Θεός, και συνέλαβε στη μήτρα η Ρεβέκκα η γυναίκα του. Πηδούσαν δε τα παιδιά μέσα της· είπε δε, αν έτσι πρόκειται να μου γίνεται, γιατί μου αυτό; Πήγε δε να ρωτήσει τον Κύριο. Και είπε ο Κύριος σε αυτήν, δύο έθνη στη μήτρα σου είναι, και δύο λαοί από την κοιλιά σου θα χωριστούν· και λαός θα υπερέχει λαού, και ο μεγαλύτερος θα δουλεύει τον μικρότερο. Και γέμισαν οι ημέρες για να γεννήσει αυτή· και ιδού ήταν δίδυμα στην κοιλιά της. Βγήκε και ο πρωτότοκος κοκκινωπός, όλος σαν δέρμα τριχωτός, και ονόμασαν το όνομά του Ησαύ. Και μετά από αυτό βγήκε ο αδελφός του, και το χέρι του είχε πιάσει τη φτέρνα του Ησαύ· και τον ονόμασε Ιακώβ. Ο Ισαάκ ήταν εξήντα ετών, όταν η Ρεβέκκα τους γέννησε. Μεγάλωσαν δε οι νεανίσκοι, και ήταν ο Ησαύ άνθρωπος που ήξερε να κυνηγάει, αγροίκος· ο Ιακώβ δε άνθρωπος απλός, που κατοικούσε σε σπίτι. Αγάπησε δε ο Ισαάκ τον Ησαύ, γιατί το κυνήγι του ήταν φαγητό

για αυτόν· η Ρεβέκκα δε αγαπούσε τον Ιακώβ. Έβρασε δε ο Ιακώβ βραστό φαγητό· ήρθε δε ο Ησαύ από την πεδιάδα εξαντλημένος. Και είπε ο Ησαύ στον Ιακώβ, δώσε μου να γευτώ από το κόκκινο φαγητό αυτό, γιατί λιποθυμώ· γι αυτό ονομάστηκε το όνομά του Εδώμ. Είπε δε ο Ιακώβ στον Ησαύ, πούλησέ μου σήμερα τα πρωτοτόκιά σου. Και είπε ο Ησαύ, Ιδού εγώ πηγαίνω να πεθάνω· και γιατί μου χρειάζονται αυτά τα πρωτοτόκια; Και είπε σ αυτόν ο Ιακώβ, όμοσέ μου σήμερα· και όμοσε σ αυτόν· πούλησε δε ο Ησαύ τα πρωτοτόκια στον Ιακώβ. Ο Ιακώβ δε έδωσε στον Ησαύ ψωμί και βραστό φαγητό από φακές· και έφαγε και ήπιε, και σηκώθηκε και έφυγε· και περιφρόνησε ο Ησαύ τα πρωτοτόκια.

26

Έγινε δε πείνα επί της γης, χωρίς από την πείνα την προηγούμενη, που έγινε στον καιρό του Αβραάμ· πήγε δε ο Ισαάκ προς τον Αβιμέλεχ βασιλιά των Φιλισταίων στα Γέραρα. Εμφανίστηκε δε σε αυτόν ο Κύριος, και είπε, μην κατεβείς στην Αίγυπτο· κατοίκησε δε στη γη που θα σου πω. Και κατοίκησε σε αυτή τη γη, και θα είμαι μαζί σου, και θα σε ευλογήσω· σε εσένα γαρ και στους απογόνους σου θα δώσω όλη αυτή τη γη· και θα εκπληρώσω τον όρκο μου, που ορκίστηκα στον Αβραάμ τον πατέρα σου. Και θα πολλαπλασιάσω τον σπόρο σου, σαν τα αστέρια του ουρανού· και θα δώσω στον σπόρο σου όλη αυτή τη γη· και θα ευλογηθούν με τον σπόρο σου όλα τα έθνη της γης. Αντί των οποίων υπάκουσε ο Αβραάμ ο πατέρας σου στη φωνή μου και φύλαξε τις εντολές μου και τις διαταγές μου και τα δικαιώματά μου και τους νόμους μου.

Κατοίκησε δε ο Ισαάκ στα Γέραρα. Ρώτησαν δε οι άνδρες του τόπου για τη Ρεβέκκα, τη γυναίκα του, και είπε, Αδελφή μου είναι· φοβήθηκε γαρ να πει ότι Γυναίκα μου είναι, μήπως τον σκοτώσουν οι άνδρες του τόπου εξαιτίας της Ρεβέκκας, γιατί ήταν όμορφη στην όψη. Έμεινε δε πολύ καιρό εκεί· και κοιτάζοντας ο Αβιμέλεχ ο βασιλιάς των Γεράρων από το παράθυρο, είδε τον Ισαάκ να παίζει με τη Ρεβέκκα τη γυναίκα του. Κάλεσε δε ο Αβιμέλεχ τον Ισαάκ, και του είπε· Άρα γε γυναίκα σου είναι; Γιατί είπες ότι είναι αδελφή μου; Του είπε δε ο Ισαάκ, Είπα γαρ, μήπως αποθάνω εξαιτίας της. Και του είπε ο Αβιμέλεχ, τι αυτό μας έκανες; Παρά λίγο κάποιος από τη φυλή μου να κοιμηθεί με τη γυναίκα σου, και θα έφερνες πάνω μας αμάρτημα. Διέταξε δε ο Αβιμέλεχ σε όλο τον λαό του, λέγοντας, όποιος αγγίξει τον άνθρωπο αυτόν και τη γυναίκα του, θα είναι ένοχος θανάτου. Έσπειρε και ο Ισαάκ στη γη εκείνη, και βρήκε στον χρόνο εκείνο κριθάρι που έδινε εκατοστό· τον ευλόγησε και ο Κύριος. Και υψώθηκε ο άνθρωπος, και προχωρώντας έγινε μεγαλύτερος, μέχρι που έγινε πολύ μεγάλος. Απέκτησε κτήνη από πρόβατα, και κτήνη από βόδια, και πολλή γεωργία. Τον ζήλεψαν οι Φιλισταίοι. Και όλα τα πηγάδια, που έσκαψαν τα παιδιά του πατέρα του στον καιρό του πατέρα του, τα έφραξαν οι Φιλισταίοι, και τα γέμισαν με χώμα. Είπε δε ο Αβιμέλεχ προς τον Ισαάκ: Φύγε από εμάς, γιατί έγινες πολύ πιο δυνατός από εμάς. Και έφυγε από εκεί ο Ισαάκ· και έμεινε στη φάραγγα των Γεράρων, και κατοίκησε εκεί. Και πάλιν ο Ισαάκ έσκαψε τα πηγάδια του νερού, τα οποία είχαν σκάψει τα παιδιά του Αβραάμ του πατέρα του, και τα είχαν φράξει οι Φιλισταίοι μετά το να πεθάνει ο Αβραάμ ο πατέρας του· και τους έδωσε ονόματα σύμφωνα με τα ονόματα που είχε δώσει ο πατέρας του. Και

έσκαψαν τα παιδιά του Ισαάκ στη φάραγγα των Γεράρων· και βρήκαν εκεί πηγάδι ζωντανού νερού. Και μάχεσαν οι ποιμένες της Γεράρων με τους ποιμένες του Ισαάκ, λέγοντας ότι δικό τους είναι το νερό· και εκάλεσαν το όνομα του πηγαδιού Αδικία· γιατί τον αδίκησαν. Αφού αναχώρησε από εκεί, έσκαψε άλλο φρέαρ· μάλωσαν δε και για εκείνο· και το ονόμασε Εχθρία. Αφού έφυγε από εκεί, έσκαψε άλλο πηγάδι· και δεν τσακώθηκαν γι αυτό· και το ονόμασε Ευρυχωρία, λέγοντας, διότι τώρα ο Κύριος μας έδωσε χώρο και μας αύξησε πάνω στη γη. Ανέβηκε και από εκεί στο φρέαρ του όρκου. Και εμφανίστηκε σε αυτόν ο Κύριος σε εκείνη τη νύχτα, και είπε, εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ του πατέρα σου· μη φοβάσαι, γιατί είμαι μαζί σου, και θα σε ευλογήσω, και θα πολλαπλασιάσω το σπέρμα σου εξαιτίας του Αβραάμ του πατέρα σου. Και έχτισε εκεί θυσιαστήριο, και επικαλέστηκε το όνομα του Κυρίου, και έστησε εκεί τη σκηνή του· έσκαψαν δε εκεί τα παιδιά του Ισαάκ πηγάδι στη φάραγγα της Γεράρας. Και ο Αβιμέλεχ πήγε προς αυτόν από τα Γέραρα, και ο Οχοζάθ ο σύντροφός του, και ο Φιχώλ ο αρχιστράτηγος της δύναμής του. Και είπε σε αυτούς ο Ισαάκ: Γιατί ήρθατε σε μένα; Εσείς όμως με μισήσατε και με διώξατε από κοντά σας. Αυτοί δε είπαν, βλέποντας είδαμε ότι ήταν ο Κύριος μαζί σου· και είπαμε, ας γίνει όρκος ανάμεσά μας και ανάμεσά σου, και θα κάνουμε μαζί σου συνθήκη, να μην κάνεις σε μας κακό, καθότι δεν σε μεταχειριστήκαμε με εχθρότητα εμείς, και με τον τρόπο που σε μεταχειριστήκαμε καλά, και σε στείλαμε μακριά με ειρήνη· και τώρα ευλογημένος εσύ από τον Κύριο. Και τους έκανε δοχή, και έφαγαν και ήπιαν. Και αφού σηκώθηκαν το πρωί, ορκίστηκε ο καθένας στον διπλανό του· και ο Ισαάκ τους έστειλε έξω· και έφυγαν από αυτόν με ασφάλεια. Έγινε δε στην

ημέρα εκείνη, και αφού έφτασαν τα παιδιά του Ισαάκ ανήγγειλαν σε αυτόν για το φρέαρ που έσκαψαν, και είπαν, δεν βρήκαμε νερό. Και την κάλεσε, Όρκος· εξαιτίας αυτού κάλεσε όνομα την πόλη εκείνη, Φρέαρ Όρκου, μέχρι της σημερινής ημέρας. Ο Ησαύ ήταν σαράντα ετών, και πήρε γυναίκα την Ιουδίθ, κόρη του Βεώχ του Χετταίου, και την Βασεμάθ, κόρη του Ελών του Χετταίου. Και ήταν πηγή πικρίας για τον Ισαάκ και τη Ρεβέκκα.

27

Έγινε δε αφού γέρασε ο Ισαάκ, και αμβλύνθηκαν τα μάτια του από το να βλέπει, και κάλεσε τον Ησαύ τον γιο του τον μεγαλύτερο, και του είπε, γιε μου· και είπε, ιδού εγώ. Και είπε, ιδού έχω γεράσει, και δεν ξέρω την ημέρα του θανάτου μου. Τώρα λοιπόν πάρε τα όπλα σου, τη φαρέτρα και το τόξο, και βγες στην πεδιάδα, και κυνήγησέ μου κυνήγι. Και κάνε μου φαγητά, όπως αγαπώ εγώ, και φέρε μου, για να φάω, ώστε να σε ευλογήσει η ψυχή μου πριν πεθάνω. Η Ρεβέκκα άκουσε τον Ισαάκ να μιλάει προς τον Ησαύ, τον γιο του· και ο Ησαύ πήγε στην πεδιάδα να κυνηγήσει θήραμα για τον πατέρα του. Η Ρεβέκκα είπε στον Ιακώβ, τον μικρότερο γιο της, Ιδού, άκουσα τον πατέρα σου να μιλάει στον Ησαύ τον αδελφό σου, λέγοντας, Φέρε μου κυνήγι, και κάνε μου φαγητά, ώστε αφού φάω να σε ευλογήσω ενώπιον του Κυρίου πριν πεθάνω. Τώρα λοιπόν, γιε μου, άκουσέ με, καθώς εγώ σου διατάζω. Και αφού πας στα πρόβατα, πάρε μου από εκεί δύο εριφάκια απαλά και καλά, και θα τα κάνω φαγητά για τον πατέρα σου, όπως αγαπάει. Και θα το φέρεις στον πατέρα σου, και θα φάει, ώστε να σε ευλογήσει

ο πατέρας σου πριν πεθάνει. Είπε δε ο Ιακώβ προς τη Ρεβέκκα τη μητέρα του, ο Ησαύ ο αδελφός μου είναι άνδρας δασύς, εγώ δε είμαι άνδρας λείος. Μην ποτέ με ψηλαφήσει ο πατέρας, και θα είμαι μπροστά του σαν αυτός που καταφρονεί, και θα φέρω επάνω στον εαυτό μου κατάρα, και όχι ευλογία. Του είπε η μητέρα, επάνω σε μένα η κατάρα σου, παιδί μου· μόνο άκουσέ μου τη φωνή, και πήγαινε φέρε μου. Αφού πήγε πήρε, και έφερε στη μητέρα· και έκανε η μητέρα του φαγητά, όπως ακριβώς αγαπούσε ο πατέρας του. Και αφού πήρε η Ρεβέκκα τη στολή του Ησαύ του γιου της του μεγαλύτερου την καλή, που ήταν κοντά της στο σπίτι, έντυσε με αυτήν τον Ιακώβ τον γιο της τον νεότερο. Και τα δέρματα των εριφίων τα έβαλε γύρω στα μπράτσα του και στα γυμνά μέρη του λαιμού του. Και έδωσε τα εδέσματα και τους άρτους που έκανε στα χέρια του Ιακώβ, του γιου της. Και το έφερε μέσα στον πατέρα του· είπε δε, πατέρα· ο δε είπε, ιδού εγώ· ποιος είσαι εσύ, παιδί; Και είπε ο Ιακώβ στον πατέρα, εγώ ο Ησαύ ο πρωτότοκός σου έχω κάνει όπως μου μίλησες· σήκω κάθισε, και φάγε από το κυνήγι μου, για να με ευλογήσει η ψυχή σου. Είπε δε ο Ισαάκ στον γιο του: Τι είναι αυτό που τόσο γρήγορα βρήκες, παιδί μου; Και αυτός είπε, Αυτό που παρέδωκε ο Κύριος ο Θεός σου μπροστά μου. Είπε δε ο Ισαάκ στον Ιακώβ, έλα κοντά μου, και θα σε ψηλαφήσω, παιδί μου, αν εσύ είσαι ο γιος μου Ησαύ, ή όχι. Πλησίασε δε ο Ιακώβ προς τον Ισαάκ τον πατέρα του· και τον ψηλάφησε, και είπε, η μεν φωνή, φωνή Ιακώβ, οι δε χείρες, χείρες Ησαύ. Και δεν τον αναγνώρισε, γιατί ήταν τα χέρια του, σαν τα χέρια του Ησαύ του αδελφού του, δασύτριχα· και τον ευλόγησε, και είπε, Εσύ είσαι ο γιος μου Ησαύ; Αυτός όμως είπε: Εγώ. Και είπε, φέρε μου, και θα φάω από το κυνήγι σου, παιδί μου, ώστε να σε ευλογήσει η ψυχή μου· και του

έφερε, και έφαγε· και του έφερε κρασί, και ήπιε. Και του είπε ο Ισαάκ, ο πατέρας του, έλα κοντά μου και φίλησέ με, παιδί μου. Και πλησιάζοντας τον φίλησε· και μύρισε τη μυρωδιά των ρούχων του, και τον ευλόγησε, και είπε, ιδού η μυρωδιά του γιου μου, σαν μυρωδιά χωραφιού γεμάτου, που ευλόγησε ο Κύριος. Και είθε να σου δώσει ο Θεός από τη δροσιά του ουρανού, και από την πιότητα της γης, και πλήθος σιταριού και κρασιού. Και ας σου δουλέψουν έθνη, και ας σου προσκυνήσουν άρχοντες· και γίνε κύριος του αδελφού σου, και θα σου προσκυνήσουν οι γιοι του πατέρα σου· ο καταρώμενος εσένα, επικατάρατος· ο δε ευλογώντας εσένα, ευλογημένος. Και έγινε αφού σταμάτησε ο Ισαάκ να ευλογεί τον Ιακώβ τον γιο του, και έγινε, μόλις βγήκε ο Ιακώβ από μπροστά στον Ισαάκ τον πατέρα του, ο Ησαύ ο αδελφός του ήρθε από το κυνήγι. Και έκανε και ο ίδιος φαγητά, και τα έφερε στον πατέρα του· και είπε στον πατέρα, ας σηκωθεί ο πατέρας μου, και ας φάει από το κυνήγι του γιου του, ώστε να με ευλογήσει η ψυχή σου. Και του είπε ο Ισαάκ ο πατέρας του, ποιος είσαι εσύ; Και αυτός είπε: Εγώ είμαι ο πρωτότοκος γιος σου, ο Ησαύ. Εξεστάθη δε ο Ισαάκ έκσταση μεγάλη πολύ, και είπε, Ποιος λοιπόν κυνήγησε για μένα θήραμα και μου το έφερε, και έφαγα από όλα πριν έρθεις εσύ; Και τον ευλόγησα, και ευλογημένος θα είναι. Έγινε δε όταν άκουσε ο Ησαύ τα λόγια του πατέρα του Ισαάκ, φώναξε με φωνή μεγάλη και πολύ πικρή· και είπε, ευλόγησε λοιπόν και εμένα, πατέρα. Του είπε δε, ο αδελφός σου ήρθε με δόλο και πήρε την ευλογία σου. Και είπε, Δικαίως ονομάστηκε Ιακώβ, γιατί με εξαπάτησε ιδού για δεύτερη φορά· τα πρωτοτόκιά μου πήρε, και τώρα πήρε την ευλογία μου. Και είπε ο Ησαύ στον πατέρα του, Δεν μου κράτησες ευλογία, πατέρα; Απαντώντας δε ο

Ισαάκ είπε στον Ησαύ, αν αυτόν έχω κάνει κύριό σου, και όλους τους αδελφούς του έχω κάνει δικούς του υπηρέτες· με σιτάρι και κρασί τον έχω στηρίξει· σε εσένα δε τι θα κάνω, παιδί μου; Είπε δε ο Ησαύ στον πατέρα του, μήπως μία ευλογία έχεις, πατέρα; Ευλόγησε λοιπόν και εμένα, πατέρα· αφού συγκινήθηκε ο Ισαάκ, ο Ησαύ φώναξε δυνατά και έκλαψε. Αποκριθείς δε ο Ισαάκ ο πατέρας του είπε σε αυτόν: Ιδού, από την πιότητα της γης θα είναι η κατοικία σου, και από τη δροσιά του ουρανού από πάνω. Και με το σπαθί σου θα ζήσεις, και τον αδελφό σου θα δουλεύεις· θα είναι όμως όταν κατεβάσεις και λύσεις τον ζυγό του από τον λαιμό σου. Και κρατούσε μνησικακία ο Ησαύ στον Ιακώβ για την ευλογία, την οποία τον ευλόγησε ο πατέρας του· είπε δε ο Ησαύ στο μυαλό του, ας έρθουν κοντά οι μέρες του πένθους του πατέρα μου, για να σκοτώσω τον Ιακώβ τον αδελφό μου. Αναγγέλθηκαν δε στη Ρεβέκκα τα λόγια του Ησαύ, του μεγαλύτερου γιου της· και στέλνοντας κάλεσε τον Ιακώβ, τον νεότερο γιο της, και του είπε, ιδού ο Ησαύ ο αδελφός σου σε απειλεί να σε σκοτώσει. Τώρα λοιπόν, παιδί μου, άκουσε τη φωνή μου, και αφού σηκωθείς φύγε στη Μεσοποταμία προς τον Λάβαν τον αδελφό μου στη Χαρράν. Και κατοίκησε μαζί του μερικές ημέρες, μέχρι να γυρίσει πίσω ο θυμός και η οργή του αδελφού σου από εσένα, και να ξεχάσει αυτά που έχεις κάνει σε αυτόν· και αφού στείλω θα σε καλέσω από εκεί, μήπως χάσω και τους δύο σας σε μία ημέρα. Είπε δε η Ρεβέκκα προς τον Ισαάκ, είμαι κουρασμένη με τη ζωή μου εξαιτίας των θυγατέρων των γιων του Χετ· αν πάρει ο Ιακώβ γυναίκα από τις θυγατέρες της γης αυτής, γιατί να ζω;

28

Αφού κάλεσε δε ο Ισαάκ τον Ιακώβ, τον ευλόγησε και του είπε, λέγοντας, δεν θα πάρεις γυναίκα από τις θυγατέρες των Χαναναίων. Σήκω φύγε στη Μεσοποταμία, στο σπίτι του Βαθουήλ, του πατέρα της μητέρας σου, και πάρε για τον εαυτό σου από εκεί γυναίκα από τις κόρες του Λάβαν, του αδελφού της μητέρας σου. Ο Θεός μου να σε ευλογήσει, και να σε αυξήσει, και να σε πληθύνει· και θα γίνεις συναγωγές εθνών. Και να δώσει σε εσένα την ευλογία του Αβραάμ του πατέρα μου, σε εσένα και στον σπόρο σου μετά από εσένα, να κληρονομήσεις τη γη της παροικίας σου, την οποία έδωσε ο Θεός στον Αβραάμ. Και έστειλε ο Ισαάκ τον Ιακώβ· και πήγε στη Μεσοποταμία προς τον Λαβάν, τον γιο του Βαθουήλ του Σύρου, αδελφό της Ρεβέκκας, της μητέρας του Ιακώβ και του Ησαύ. Είδε δε ο Ησαύ ότι ευλόγησε ο Ισαάκ τον Ιακώβ, και τον έστειλε στη Μεσοποταμία της Συρίας, να πάρει για τον εαυτό του γυναίκα από εκεί, ενώ τον ευλογούσε· και του διέταξε, λέγοντας, δεν θα πάρεις γυναίκα από τις κόρες των Χαναναίων. Και άκουσε ο Ιακώβ τον πατέρα και τη μητέρα του και πήγε στη Μεσοποταμία της Συρίας. Αφού είδε και ο Ησαύ ότι κακές είναι οι κόρες του Χαναάν μπροστά στον Ισαάκ τον πατέρα του, πήγε ο Ησαύ προς τον Ισμαήλ· και πήρε την Μαελέθ, κόρη του Ισμαήλ του γιου του Αβραάμ, αδελφή του Ναβαιώθ, προς τις γυναίκες του ως γυναίκα. Και βγήκε ο Ιακώβ από το φρέαρ του όρκου και πήγε στη Χαρράν. Και συνάντησε έναν τόπο, και κοιμήθηκε εκεί, γιατί είχε δύσει ο ήλιος· και πήρε από τις πέτρες του τόπου, και τις έβαλε στο κεφάλι του· και κοιμήθηκε σε εκείνο τον τόπο. Και ονειρεύτηκε·

και ιδού μια σκάλα στηριγμένη στη γη, της οποίας η κορυφή έφτανε στον ουρανό· και οι αγγελιοφόροι του Θεού ανέβαιναν και κατέβαιναν επάνω σε αυτήν. Ο δε Κύριος ήταν στηριγμένος επάνω σε αυτήν και είπε: Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ του πατέρα σου και ο Θεός του Ισαάκ. Μη φοβάσαι. Τη γη επάνω στην οποία συ κοιμάσαι, σε εσένα θα τη δώσω και στο σπέρμα σου. Και θα είναι ο σπόρος σου σαν την άμμο της γης, και θα απλωθεί προς τη θάλασσα, και το Νότο, και το Βορρά, και προς την ανατολή· και θα ευλογηθούν μέσα σε σένα όλες οι φυλές της γης, και μέσα στο σπόρο σου. Και ιδού εγώ είμαι μαζί σου, φυλάσσοντάς σε σε κάθε δρόμο, όπου κι αν πας· και θα σε επιστρέψω σε αυτή τη γη· γιατί δεν θα σε εγκαταλείψω, μέχρι να κάνω όλα όσα σου είπα. Και ξύπνησε ο Ιακώβ από τον ύπνο του, και είπε, ότι είναι ο Κύριος σε αυτό το μέρος, εγώ όμως δεν το ήξερα. Και φοβήθηκε, και είπε, πως φοβερός ο τόπος αυτός· δεν είναι αυτό παρά σπίτι Θεού, και αυτή η πύλη του ουρανού. Και σηκώθηκε ο Ιακώβ το πρωί, και πήρε την πέτρα που είχε βάλει εκεί προς το κεφάλι του, και την έστησε στήλη, και έχυσε λάδι επάνω στην κορυφή της. Και κάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου, σπίτι Θεού· και Ουλαμλούζ ήταν το όνομα της πόλης πριν. Και προσευχήθηκε ο Ιακώβ μια προσευχή, λέγοντας, εάν είναι ο Κύριος ο Θεός μαζί μου, και με φυλάξει σε αυτόν τον δρόμο που εγώ πηγαίνω, και μου δώσει ψωμί να φάω, και ρούχο να φορέσω, και με επιστρέψει με σωτηρία στο σπίτι του πατέρα μου, τότε θα είναι ο Κύριος για μένα Θεός. Και η πέτρα αυτή, την οποία έστησα στήλη, θα είναι για μένα σπίτι του Θεού· και από όλα όσα αν μου δώσεις, το δέκατο θα το δώσω σε σένα.

29

Και σηκώνοντας ο Ιακώβ τα πόδια πήγε στη γη της ανατολής, προς τον Λαβάν τον γιο του Βαθουήλ του Σύρου, αδελφό της Ρεβέκκας, μητέρας του Ιακώβ και του Ησαύ. Και βλέπει, και ιδού ένα πηγάδι στην πεδιάδα· ήταν δε εκεί τρία κοπάδια προβάτων που αναπαύονταν πάνω σε αυτό· γιατί από εκείνο το πηγάδι πότιζαν τα κοπάδια· μια πέτρα δε ήταν μεγάλη πάνω στο στόμιο του πηγαδιού. Και μαζεύονταν εκεί όλα τα κοπάδια, και κυλούσαν την πέτρα από το στόμα του πηγαδιού, και πότιζαν τα πρόβατα, και επανέφεραν την πέτρα επάνω στο στόμα του πηγαδιού στη θέση της. Είπε δε σ αυτούς ο Ιακώβ, αδελφοί, από πού είστε εσείς; Αυτοί είπαν, είμαστε από τη Χαρράν. Τους είπε δε, γνωρίζετε τον Λάβαν τον γιο του Ναχώρ; Αυτοί δε είπαν, γνωρίζουμε· Είπε δε σε αυτούς, είναι καλά; Αυτοί είπαν, υγιαίνει· και ιδού η Ραχήλ η κόρη του ερχόταν με τα πρόβατα. Και είπε ο Ιακώβ, ακόμα είναι πολλή η μέρα· δεν είναι ακόμα ώρα να συναχθούν τα κτήνη· αφού ποτίσετε τα πρόβατα, φύγετε και βοσκήστε. Αυτοί δε είπαν, δεν θα μπορέσουμε, μέχρι να συγκεντρωθούν όλοι οι ποιμένες, και να κυλήσουν την πέτρα από το στόμα του πηγαδιού, και θα ποτίσουμε τα πρόβατα. Ενώ αυτός μιλούσε σε αυτούς, και ιδού η Ραχήλ η κόρη του Λάβαν ερχόταν με τα πρόβατα του πατέρα της· αυτή γαρ έβοσκε τα πρόβατα του πατέρα της. Έγινε δε ως είδε ο Ιακώβ τη Ραχήλ, την κόρη του Λάβαν, του αδελφού της μητέρας του, και τα πρόβατα του Λάβαν, του αδελφού της μητέρας του, και πλησιάζοντας ο Ιακώβ κύλισε την πέτρα από το στόμιο του πηγαδιού, και πότισε τα πρόβατα του Λάβαν, του αδελφού της

μητέρας του. Και φίλησε ο Ιακώβ τη Ραχήλ, και φωνάζοντας με τη φωνή του έκλαψε. Και ανήγγειλε στη Ραχήλ, ότι είναι αδελφός του πατέρα της, και ότι είναι γιος της Ρεβέκκας· και τρέχοντας ανήγγειλε στον πατέρα της σύμφωνα με αυτά τα λόγια. Έγινε δε ως άκουσε ο Λάβαν το όνομα Ιακώβ του γιου της αδελφής του, έτρεξε για να τον συναντήσει, και αφού τον αγκάλιασε τον φίλησε, και τον έφερε μέσα στο σπίτι του· και ο Ιακώβ διηγήθηκε στον Λάβαν όλα αυτά τα λόγια. Και είπε σε αυτόν ο Λάβαν, από τα οστά μου και από τη σάρκα μου είσαι εσύ· και ήταν μαζί του ένα μήνα. Είπε δε ο Λάβαν στον Ιακώβ, επειδή αδελφός μου είσαι, δεν θα δουλεύσεις σε μένα δωρεάν· πες μου ποιος είναι ο μισθός σου; Ο Λάβαν είχε δύο θυγατέρες· το όνομα της μεγαλύτερης ήταν Λεία, και το όνομα της νεότερης ήταν Ραχήλ. Τα μάτια της Λείας ήταν αδύναμα, αλλά η Ραχήλ ήταν όμορφη στην εμφάνιση και πολύ ωραία στην όψη. Αγάπησε δε ο Ιακώβ την Ραχήλ· και είπε, θα σου δουλεύσω επτά χρόνια για τη Ραχήλ, τη νεότερη κόρη σου. Είπε δε σε αυτόν ο Λάβαν, καλύτερο να δώσω εγώ αυτήν σε σένα, ή να δώσω εγώ αυτήν σε άλλον άνδρα· κατοίκησε μαζί μου. Και δούλεψε ο Ιακώβ για τη Ραχήλ επτά χρόνια· και ήταν μπροστά του σαν λίγες μέρες, επειδή την αγαπούσε. Είπε δε ο Ιακώβ στον Λάβαν, δώσε μου τη γυναίκα μου, γιατί έχουν συμπληρωθεί οι ημέρες ώστε να μπω σε αυτήν. Μάζεψε δε ο Λάβαν όλους τους άνδρες του τόπου, και έκανε γάμο. Και έγινε βράδυ, και παίρνοντας τη Λεία την κόρη του, την έφερε στον Ιακώβ, και μπήκε σε αυτήν ο Ιακώβ. Έδωσε δε ο Λάβαν στη Λεία, την κόρη του, τη Ζελφά, την υπηρέτρια του, σε αυτήν ως υπηρέτρια. Έγινε δε πρωί, και ιδού ήταν η Λεία· είπε δε ο Ιακώβ στον Λάβαν, τι είναι αυτό που μου έκανες; Δεν δούλεψα για τη Ραχήλ σε σένα; Και

γιατί με ξεγέλασες; Απάντησε δε ο Λάβαν, δεν είναι έτσι στον τόπο μας, να δώσουμε την νεότερη πριν την πρεσβύτερη. Ολοκλήρωσε λοιπόν την εβδομάδα αυτής, και θα σου δώσω και αυτήν αντί της δουλειάς που θα δουλέψεις για μένα ακόμα επτά άλλα χρόνια. Έκανε δε ο Ιακώβ έτσι, και συμπλήρωσε την εβδομάδα αυτής· και έδωσε σε αυτόν ο Λάβαν τη Ραχήλ, την κόρη του, σε αυτόν για γυναίκα. Έδωσε δε ο Λάβαν στην κόρη του τη Βαλλά, την υπηρέτριά του, σε αυτήν ως υπηρέτρια. Και μπήκε προς τη Ραχήλ· αγάπησε δε τη Ραχήλ περισσότερο από τη Λεία· και δούλεψε γι αυτόν επτά χρόνια ακόμα. Αφού είδε δε ο Κύριος ο Θεός ότι η Λεία μισείτο, άνοιξε τη μήτρα της· η Ραχήλ δε ήταν στείρα. Και η Λεία συνέλαβε, και γέννησε γιο στον Ιακώβ· και αυτή κάλεσε το όνομά του Ρουβήν, λέγοντας, διότι ο Κύριος είδε την ταπείνωσή μου, και μου έδωσε γιο· τώρα λοιπόν ο άντρας μου θα με αγαπήσει. Και συνέλαβε πάλιν, και γέννησε δεύτερο γιο στον Ιακώβ, και είπε ότι άκουσε ο Κύριος ότι μισούμαι, και μου έδωσε και αυτόν· και κάλεσε το όνομά του Συμεών. Και συνέλαβε ακόμα, και γέννησε γιο, και είπε, τώρα αυτή τη φορά προς εμένα θα είναι ο άντρας μου, γιατί γέννησα σε αυτόν τρεις γιους· γι αυτό κάλεσε το όνομα του, Λευί. Και αφού συνέλαβε πάλι γέννησε γιο, και είπε, τώρα πάλι γι αυτό θα δοξολογήσω τον Κύριο· γι αυτό τον ονόμασε Ιούδα· και σταμάτησε να γεννά.

30

Αφού είδε δε η Ραχήλ, ότι δεν είχε γεννήσει στον Ιακώβ· και ζήλεψε η Ραχήλ την αδελφή της· και είπε στον Ιακώβ, δώσε μου

παιδιά· αν δε όχι, θα πεθάνω εγώ. Θυμωμένος δε ο Ιακώβ στη Ραχήλ είπε σε αυτήν, μήπως αντί του Θεού εγώ είμαι, που στέρησε εσένα καρπό μήτρας; Είπε δε η Ραχήλ στον Ιακώβ, ιδού η υπηρέτρια μου η Βαλλά· μπες σε αυτήν· και θα γεννήσει επάνω στα γόνατά μου, και θα αποκτήσω παιδιά κι εγώ από αυτήν. Και του έδωσε τη Βαλλάν, την υπηρέτριά της, για γυναίκα του· και ο Ιακώβ πήγε με αυτήν. Και συνέλαβε η Βαλλά, η υπηρέτρια της Ραχήλ, και γέννησε στον Ιακώβ γιο. Και είπε η Ραχήλ, ο Θεός με έκρινε, και άκουσε τη φωνή μου, και μου έδωσε γιο· γι αυτό τον εκάλεσε Δαν. Και συνέλαβε ακόμα η Βαλλά, η υπηρέτρια της Ραχήλ, και γέννησε δεύτερο γιο στον Ιακώβ. Και είπε η Ραχήλ, με βοήθησε ο Θεός, και παλαίψα με την αδελφή μου, και μπόρεσα· και αποκάλεσε το όνομά του, Νεφθαλί. Είδε δε η Λεία ότι σταμάτησε να γεννά· και πήρε τη Ζελφά την υπηρέτρια της, και την έδωσε στον Ιακώβ ως γυναίκα· και μπήκε σε αυτήν. Και συνέλαβε η Ζελφά, η υπηρέτρια της Λείας, και γέννησε στον Ιακώβ γιο. Και είπε η Λεία: Τι τύχη! και τον ονόμασε Γαδ. Και συνέλαβε ακόμα η Ζελφά, η υπηρέτρια της Λείας, και γέννησε στον Ιακώβ δεύτερο γιο. Και είπε η Λεία, ευτυχισμένη εγώ, γιατί με μακαρίζουν οι γυναίκες· και τον ονόμασε Ασήρ. Πήγε δε ο Ρουβήν σε ημέρα θερισμού σιταριού, και βρήκε μανδραγόρες στο χωράφι, και τους έφερε στη Λεία τη μητέρα του· είπε δε η Ραχήλ στη Λεία την αδελφή της, δώσε μου από τους μανδραγόρες του γιου σου. Είπε δε η Λεία: Δεν σου είναι αρκετό ότι πήρες τον άντρα μου; Δεν θα πάρεις και τους μανδραγόρες του γιου μου; Είπε δε η Ραχήλ: Όχι έτσι· ας κοιμηθεί μαζί σου απόψε αντί για τους μανδραγόρες του γιου σου. Μπήκε δε ο Ιακώβ από το χωράφι το βράδυ· και βγήκε η Λεία σε συνάντησή του, και είπε, προς εμένα θα μπεις

σήμερα· έχω νοικιάσει γαρ εσένα αντί των μανδραγορών του γιου μου· και κοιμήθηκε μαζί της την νύχτα εκείνη. Και άκουσε ο Θεός τη Λεία και αφού συνέλαβε, γέννησε στον Ιακώβ πέμπτο γιο. Και είπε η Λεία, μου έδωκε ο Θεός τον μισθό μου, αντί του οποίου έδωσα την υπηρέτριά μου στον άνδρα μου· και εκάλεσε το όνομά του, Ισσάχαρ, που σημαίνει μισθός. Και συνέλαβε πάλι η Λεία, και γέννησε έκτο γιο στον Ιακώβ. Και είπε η Λεία, έχει δώσει ο Θεός σε μένα δώρο καλό στον τώρα καιρό· θα επιλέξει εμένα ο άντρας μου, έχω γεννήσει γαρ σε αυτόν έξι γιους· και κάλεσε το όνομά του, Ζαβουλών. Και μετά από αυτό γέννησε μια κόρη, και κάλεσε το όνομα της Δείνα. Θυμήθηκε δε ο Θεός τη Ραχήλ, και άκουσε αυτήν ο Θεός· και άνοιξε τη μήτρα της. Και αφού συνέλαβε, γέννησε στον Ιακώβ έναν γιο· και είπε η Ραχήλ, ο Θεός μου αφαίρεσε το όνειδος. Και τον ονόμασε Ιωσήφ, λέγοντας, ας μου προσθέσει ο Θεός άλλον γιο. Έγινε δε ως έτεκε η Ραχήλ τον Ιωσήφ, είπε ο Ιακώβ στον Λαβάν, στείλε με, για να πάω στον τόπο μου, και στη γη μου. Δώσε πίσω τις γυναίκες μου και τα παιδιά μου, για τα οποία σου έχω δουλέψει, για να φύγω· εσύ γαρ ξέρεις τη δουλεία που σου έχω δουλέψει. Του είπε δε ο Λάβαν, αν βρήκα χάρη μπροστά σου, θα είχα μαντέψει· γιατί με ευλόγησε ο Θεός με την δική σου έλευση. Καθόρισε τον μισθό σου σε μένα, και θα τον δώσω. Είπε δε ο Ιακώβ, Συ ξέρεις τι έχω δουλέψει για σένα, και πόσα ήταν τα ζώα σου μαζί μου. Μικρά γαρ ήταν όσα είχες μπροστά μου, και αυξήθηκαν σε πλήθος· και σε ευλόγησε ο Κύριος ο Θεός με το πόδι μου· τώρα λοιπόν πότε θα κάνω κι εγώ για τον εαυτό μου σπίτι; Και είπε σε αυτόν ο Λάβαν: Τι να σου δώσω; Είπε δε ο Ιακώβ σε αυτόν, δεν θα μου δώσεις τίποτα, εάν μου κάνεις αυτό το πράγμα, πάλι θα βοσκήσω τα πρόβατά σου, και θα τα

φυλάξω. Άσε να περάσουν όλα τα πρόβατά σου σήμερα, και χώρισε από εκεί κάθε πρόβατο σκούρο στα αρνιά, και κάθε ραβδωτό και στικτό στις γίδες, θα είναι ο μισθός μου. Και η δικαιοσύνη μου θα με ακούσει την επόμενη μέρα, γιατί ο μισθός μου είναι μπροστά σου· ό,τι δεν είναι στικτό και ράντιστο στις γίδες, και σκούρο στα αρνιά, θα είναι κλεμμένο από μένα. Του είπε δε ο Λάβαν: Ας γίνει σύμφωνα με το λόγο σου. Και χώρισε σε εκείνη την ημέρα τους τράγους τους στικτούς και τους ραβδωτούς, και όλες τις αίγες τις στικτές και τις ραβδωτές, και κάθε τι που ήταν σκούρο στα αρνιά, και κάθε τι που ήταν λευκό σε αυτά, και τα έδωσε στα χέρια των γιων του. Και έβαλε δρόμο τριών ημερών ανάμεσά τους και τον Ιακώβ· ο Ιακώβ δε έβοσκε τα πρόβατα του Λάβαν που είχαν απομείνει. Πήρε δε για τον εαυτό του ο Ιακώβ ράβδο στυρακίνη πράσινη και καρυδένια και από πλάτανο· και ξεφλούδισε αυτές ο Ιακώβ σε λευκά ξεφλουδίσματα· και αφαιρώντας το πράσινο, φαινόταν επάνω στις ράβδους το λευκό που ξεφλούδισε, ποικίλο. Και έθεσε τα ραβδιά, που έγδαρε, στις γούρνες των ποτιστηριών του νερού, για να, όταν έρθουν τα πρόβατα να πιουν μπροστά στα ραβδιά, αφού έρθουν αυτά για να πιουν, συλλάβουν τα πρόβατα κοντά στα ραβδιά. Και έκανα τα πρόβατα να συλλαμβάνουν στις ράβδους, και γεννούσαν τα πρόβατα λευκά ραβδωτά και ποικίλα και σταχτόχρωμα στιγματισμένα. Τα αρνιά τα χώρισε ο Ιακώβ, και έβαλε μπροστά από τα πρόβατα κριάρι άσπρο ραβδωτό, και κάθε ποικιλόχρωμο στα αρνιά· και χώρισε για τον εαυτό του κοπάδια ξεχωριστά, και δεν τα ανακάτεψε μέσα στα πρόβατα του Λάβαν. Έγινε δε στον καιρό που τα πρόβατα συλλάμβαναν, έθεσε ο Ιακώβ τις ράβδους μπροστά από τα πρόβατα στις ποτίστρες, για να συλλάβουν αυτά

σύμφωνα με τις ράβδους. Όταν όμως γεννούσαν τα πρόβατα, δεν τα τοποθετούσε· έτσι τα άσημα έγιναν του Λάβαν, ενώ τα επίσημα του Ιακώβ. Και ο άνθρωπος πλούτισε πάρα πολύ· και απέκτησε πολλά ζώα, και βόδια, και υπηρέτες, και υπηρέτριες, και καμήλες, και γαϊδούρια.

31

Άκουσε δε ο Ιακώβ τα λόγια των γιων του Λάβαν, που έλεγαν: Έχει πάρει ο Ιακώβ όλα τα του πατέρα μας, και από τα του πατέρα μας έχει κάνει όλη αυτή τη δόξα. Και είδε ο Ιακώβ το πρόσωπο του Λάβαν, και ιδού δεν ήταν προς αυτόν όπως χθες και προχθές. Είπε δε ο Κύριος προς τον Ιακώβ, γύρισε πίσω στη γη του πατέρα σου, και στη γενιά σου, και θα είμαι μαζί σου. Έχοντας στείλει δε ο Ιακώβ κάλεσε τη Λεία και τη Ραχήλ στο πεδίο, όπου ήταν τα ποίμνια. Και τους είπε, βλέπω εγώ το πρόσωπο του πατέρα σας, ότι δεν είναι προς εμένα, όπως χθες και προχθές· ο δε Θεός του πατέρα μου ήταν μαζί μου. Και οι ίδιες ξέρετε ότι με όλη τη δύναμή μου έχω δουλέψει τον πατέρα σας. Ο πατέρας σας με εξαπάτησε, και άλλαξε τον μισθό μου δέκα φορές· και ο Θεός δεν του επέτρεψε να με βλάψει. Αν πει έτσι, τα ποικίλα θα είναι ο μισθός σου, και θα γεννήσουν όλα τα πρόβατα ποικίλα· αν δε πει, τα λευκά θα είναι ο μισθός σου, και θα γεννήσουν όλα τα πρόβατα λευκά. Και αφαίρεσε ο Θεός όλα τα κτήνη του πατέρα σας και τα έδωσε σε μένα. Και έγινε όταν ζευγάρωναν τα πρόβατα που συλλάμβαναν στην κοιλιά, και είδα με τα μάτια μου στον ύπνο· και ιδού οι τράγοι και οι κριοί ανέβαιναν επάνω στα πρόβατα και τις

γίδες, ασπρόλευκοι και ποικίλοι και σταχτόχρωμοι στικτοί. Και μου είπε ο Μηνυματοφόρος του Θεού κατά τον ύπνο, Ιακώβ· εγώ δε είπα, τι είναι; Και είπε, ανάβλεψε με τα μάτια σου, και δες τους τράγους και τους κριούς που ανεβαίνουν επάνω στα πρόβατα και τις αίγες ασπρόλευκες και ποικίλες και στάχτινες στικτές· έχω δει γαρ όσα σε εσένα ο Λάβαν κάνει. Εγώ είμαι ο Θεός που σου εμφανίστηκα σε τόπο Θεού, όπου μου άλειψες εκεί στήλη, και μου έκανες εκεί ευχή· τώρα λοιπόν σήκω, και βγες από τη γη αυτή, και πήγαινε στη γη της γέννησής σου, και θα είμαι μαζί σου. Και η Ραχήλ και η Λεία απάντησαν και του είπαν, δεν υπάρχει για εμάς πια μερίδιο ή κληρονομιά στο σπίτι του πατέρα μας; Δεν έχουμε θεωρηθεί από αυτόν ως ξένες; Γιατί μας έχει πουλήσει, και τρώγοντας κατέφαγε το ασήμι μας. Όλος ο πλούτος και η δόξα, που αφαίρεσε ο Θεός από τον πατέρα μας, θα είναι δικός μας και των παιδιών μας· τώρα λοιπόν ό,τι σου είπε ο Θεός, κάνε το. Σηκώθηκε δε ο Ιακώβ, πήρε τις γυναίκες του και τα παιδιά του επάνω στις καμήλες. Και πήρε μαζί όλα τα υπάρχοντά του, και όλη την αποσκευή του, που απέκτησε στη Μεσοποταμία, και όλα τα δικά του, για να φύγει προς τον Ισαάκ τον πατέρα του στη γη Χαναάν. Ο Λάβαν έφυγε να κουρέψει τα πρόβατα του και η Ραχήλ έκλεψε τα είδωλα του πατέρα της. Ο Ιακώβ το έκρυψε από τον Λάβαν τον Σύρο, για να μην του αναγγείλει ότι έφευγε. Και έφυγε αυτός, και όλα τα δικά του, και πέρασε τον ποταμό, και όρμησε προς το όρος Γαλαάδ. Αναγγέλθηκε δε στον Λάβαν τον Σύρο την τρίτη ημέρα ότι έφυγε ο Ιακώβ. Και αφού πήρε μαζί του τους αδελφούς του, τον κυνήγησε για επτά ημέρες δρόμο· και τον έφτασε στο όρος Γαλαάδ. Ήρθε δε ο Θεός προς τον Λάβαν τον Σύρο στον ύπνο του τη νύχτα, και του είπε, Φύλαξε τον εαυτό σου

μήπως μιλήσεις με τον Ιακώβ κακά. Και έφτασε ο Λάβαν στον Ιακώβ· ο Ιακώβ δε έστησε τη σκηνή του στο όρος· ο Λάβαν δε έστησε τους αδελφούς του στο όρος Γαλαάδ. Είπε δε ο Λάβαν στον Ιακώβ, Τι έκανες; Γιατί κρυφά έφυγες, και με έκλεψες, και πήρες τις κόρες μου, σαν αιχμάλωτες με το μαχαίρι; Και αν μου το ανήγγειλες, θα σε εξαπέστειλα με ευφροσύνη, και με μουσικούς, και τύμπανα, και κιθάρα. Και δεν αξιώθηκα να φιλήσω τα παιδιά μου και τις κόρες μου· τώρα όμως ανόητα έπραξες. Και τώρα το χέρι μου είναι δυνατό να σε κακοποιήσει· αλλά ο Θεός του πατέρα σου χθες μου είπε, λέγοντας, Πρόσεχε τον εαυτό σου μην ποτέ μιλήσεις με τον Ιακώβ κακά. Τώρα λοιπόν έχεις φύγει· διότι με επιθυμία επιθύμησες να φύγεις στο σπίτι του πατέρα σου· γιατί έκλεψες τους θεούς μου; Αποκρινόμενος δε ο Ιακώβ είπε στον Λάβαν, ότι φοβήθηκα· είπα γαρ, μήπως πάρεις τις θυγατέρες σου από εμένα, και όλα τα δικά μου. Και είπε ο Ιακώβ, Παρά όποιον αν βρεις τους θεούς σου, δεν θα ζήσει μπροστά στους αδελφούς μας· αναγνώρισε τι είναι παρά εμένα από τα δικά σου, και πάρτο. Και δεν αναγνώρισε παρ αυτόν τίποτα· δεν ήξερε όμως ο Ιακώβ, ότι η Ραχήλ η γυναίκα του τα είχε κλέψει. Αφού μπήκε, ο Λάβαν έψαξε μέσα στο σπίτι της Λείας και δεν βρήκε· και βγήκε από το σπίτι της Λείας και έψαξε το σπίτι του Ιακώβ και στο σπίτι των δύο υπηρετριών και δεν βρήκε· μπήκε δε και μέσα στο σπίτι της Ραχήλ. Η Ραχήλ δε πήρε τα είδωλα, και τα έβαλε μέσα στα σάγματα της καμήλας, και κάθισε επάνω σε αυτά. Και είπε στον πατέρα της, μην το παίρνεις βαριά, κύριε· δεν μπορώ να σηκωθώ μπροστά σου, γιατί έχω την περίοδο των γυναικών· έψαξε ο Λάβαν σε όλο το σπίτι, και δεν βρήκε τα είδωλα. Οργίστηκε δε ο Ιακώβ, και μάλωσε με τον Λάβαν· απαντώντας δε ο Ιακώβ είπε στον Λάβαν, ποιο είναι

το αδίκημά μου; Και ποιο το αμάρτημά μου, που καταδίωξες πίσω μου, και που έψαξες όλα τα σκεύη του σπιτιού μου; Τι βρήκες από όλα τα αντικείμενα του σπιτιού σου; Βάλε εδώ μπροστά στους αδελφούς σου και στους αδελφούς μου, και ας κρίνουν ανάμεσα σε εμάς τους δύο. Αυτά είκοσι χρόνια εγώ είμαι μαζί σου· τα πρόβατά σου και οι γίδες σου δεν έχασαν τα μικρά τους· κριάρια από τα πρόβατά σου δεν έφαγα. Σκισμένο από θηρία δεν σου έχω φέρει· εγώ πλήρωνα από τον εαυτό μου κλοπές της ημέρας και κλοπές της νύχτας. Γινόμουν της ημέρας καιγόμενος από το καύμα, και από τον πάγο της νύχτας· και έφευγε ο ύπνος μου από τα μάτια μου. Αυτά είκοσι χρόνια εγώ είμαι στο σπίτι σου· σε υπηρέτησα δεκατέσσερα χρόνια για τις δύο κόρες σου, και έξι χρόνια με τα πρόβατά σου, και άλλαξες τον μισθό μου δέκα φορές. Αν δεν ήταν ο Θεός του πατέρα μου Αβραάμ, και ο φόβος του Ισαάκ, μαζί μου, τώρα θα με έστελνες με άδεια χέρια· την ταπείνωσή μου, και τον κόπο των χεριών μου, είδε ο Θεός· και σε έλεγξε χθες. Απαντώντας δε ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ, οι θυγατέρες, θυγατέρες μου, και οι γιοι, γιοι μου, και τα κτήνη, κτήνη μου· και όλα όσα συ βλέπεις, δικά μου είναι, και των θυγατέρων μου· τι θα κάνω σε αυτές σήμερα ή στα παιδιά τους, που γέννησαν; Τώρα λοιπόν εδώ ας κάνουμε διαθήκη εγώ και εσύ· και θα είναι για μαρτυρία ανάμεσα σε εμένα και εσένα· είπε δε σε αυτόν, ιδού κανείς με εμάς δεν είναι· ιδέ ο Θεός μάρτυρας ανάμεσα σε εμένα και εσένα. Αφού πήρε δε ο Ιακώβ μια πέτρα, την έστησε στήλη. Είπε δε ο Ιακώβ στους αδελφούς του, μαζέψτε πέτρες· και μάζεψαν πέτρες, και έκαναν λόφο· και έφαγαν εκεί επάνω στον λόφο· και είπε σε αυτόν ο Λάβαν, ο λόφος αυτός μαρτυρεί ανάμεσα σε εμένα και σε εσένα σήμερα. Και ο Λάβαν τον κάλεσε, λόφος της μαρτυρίας· ο Ιακώβ

δε τον κάλεσε, λόφος μάρτυρας. Είπε δε ο Λάβαν στον Ιακώβ, ιδού ο λόφος αυτός και η στήλη, την οποία έστησα ανάμεσα σε μένα και σένα· μαρτυρεί ο λόφος αυτός, και μαρτυρεί η στήλη αυτή· γι αυτό ονομάστηκε το όνομα, λόφος μαρτυρεί. Και η όραση, την οποία είπε, ας επιβλέψει ο Θεός ανάμεσα σε εμένα και σένα· γιατί θα χωρίσουμε ο ένας από τον άλλον. Αν ταπεινώσεις τις κόρες μου, αν πάρεις γυναίκες πέρα από τις κόρες μου, δες, κανείς μαζί μας δεν υπάρχει που να βλέπει· ο Θεός είναι μάρτυρας ανάμεσα σε μένα και σε σένα. Αν λοιπόν εγώ δεν περάσω προς εσένα, μήτε εσύ να περάσεις προς εμένα τον λόφο αυτόν και την στήλη αυτή για κακό. Ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ναχώρ ας κρίνει ανάμεσά μας· και όμοσε ο Ιακώβ κατά του φόβου του πατέρα του Ισαάκ. Και θυσίασε μια θυσία στο βουνό και κάλεσε τους αδελφούς του και έφαγαν και ήπιαν και κοιμήθηκαν στο βουνό.

32

Σηκώθηκε δε ο Λάβαν το πρωί, φίλησε τους γιους και τις κόρες του, και ευλόγησε αυτούς· και γυρίζοντας ο Λάβαν έφυγε στον τόπο του. Και ο Ιακώβ έφυγε στον δρόμο του· και κοιτάζοντας επάνω είδε στρατόπεδο Θεού στρατοπεδευμένο· και τον συνάντησαν οι Αγγελιοφόροι του Θεού. Είπε δε ο Ιακώβ, όταν τους είδε, Στρατόπεδο Θεού είναι αυτό· και κάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου, Στρατόπεδα. Έστειλε δε ο Ιακώβ αγγέλους μπροστά του προς τον Ησαύ τον αδελφό του στη γη Σηείρ, στη χώρα Εδώμ. Και τους διέταξε, λέγοντας, έτσι θα πείτε στον κύριό μου Ησαύ· έτσι λέει ο υπηρέτης σου Ιακώβ· με τον Λάβαν έμεινα προσωρινά,

και καθυστέρησα μέχρι τώρα. Και απέκτησα βόδια, και γαϊδούρια, και πρόβατα, και δούλους, και υπηρέτριες· και έστειλα να αναγγείλω στον κύριό μου Ησαύ, ίνα βρει ο δούλος σου χάρη μπροστά σου. Και επέστρεψαν οι αγγελιοφόροι προς τον Ιακώβ, λέγοντας, ήρθαμε προς τον αδελφό σου Ησαύ· και ιδού αυτός έρχεται σε συνάντησή σου, και τετρακόσιοι άνδρες μαζί του. Φοβήθηκε δε ο Ιακώβ πολύ, και ήταν σε απορία· και χώρισε τον λαό που ήταν μαζί του, και τα βόδια, και τις καμήλες, και τα πρόβατα, σε δύο στρατόπεδα. Και είπε ο Ιακώβ, εάν έρθει ο Ησαύ στο ένα στρατόπεδο και το χτυπήσει, το δεύτερο στρατόπεδο θα σωθεί. Είπε και ο Ιακώβ, ο Θεός του πατέρα μου Αβραάμ, και ο Θεός του πατέρα μου Ισαάκ, Κύριε συ που είπες σε μένα, φύγε προς τη γη της γέννησής σου, και καλά θα σε κάνω· Ας μου είναι αρκετό από όλη τη δικαιοσύνη, και από όλη την αλήθεια, που έκανες στο παιδί σου· γιατί με το ραβδί μου αυτό πέρασα τον Ιορδάνη αυτόν· τώρα δε έχω γίνει σε δύο στρατόπεδα. Λύτρωσέ με από το χέρι του αδελφού μου, από το χέρι του Ησαύ· γιατί τον φοβάμαι, μήπως έρθει και με χτυπήσει, και μητέρα με παιδιά. Εσύ όμως είπες, καλά θα σε κάνω, και θα κάνω το σπέρμα σου σαν την άμμο της θάλασσας, που δεν θα μετρηθεί από το πλήθος. Και κοιμήθηκε εκεί εκείνη τη νύκτα· και πήρε από αυτά που έφερε δώρα· και τα έστειλε στον Ησαύ τον αδελφό του, αίγες διακόσιες, τράγους είκοσι, πρόβατα διακόσια, κριούς είκοσι, καμήλες που θήλαζαν και τα παιδιά τους τριάντα, βόδια σαράντα, ταύρους δέκα, γαϊδούρια είκοσι, και πουλάρια δέκα. Και έδωσε αυτά στα παιδιά του, ποίμνιο κατά μόνας· είπε δε στα παιδιά του, πηγαίνετε μπροστά μου, και κάνετε απόσταση ανάμεσα σε ποίμνιο και ποίμνιο. Και διέταξε τον πρώτο, λέγοντας, εάν σε συναντήσει ο

Ησαύ ο αδελφός μου, και σε ρωτήσει, λέγοντας, τίνος είσαι; Και πού πηγαίνεις; Και ποιανού είναι αυτά που πηγαίνουν μπροστά σου; Θα πεις, του παιδιού σου Ιακώβ· δώρα έχει στείλει στον κύριό μου Ησαύ· και ιδού αυτός είναι πίσω από εμάς. Και διέταξε τον πρώτο, και τον δεύτερο, και τον τρίτο, και όλους τους που πήγαιναν μπροστά πίσω από τα κοπάδια αυτά, λέγοντας, σύμφωνα με τον λόγο αυτόν μιλήστε στον Ησαύ όταν τον βρείτε· Και θα πείτε, ιδού ο δούλος σου Ιακώβ έρχεται πίσω από εμάς· γιατί είπε, θα εξιλεώσω το πρόσωπό του με τα δώρα που πηγαίνουν μπροστά από αυτόν, και μετά από αυτό θα δω το πρόσωπό του· γιατί ίσως θα δεχτεί το πρόσωπό μου. Και τα δώρα προπορεύονταν μπροστά του· αυτός δε κοιμήθηκε εκείνη τη νύκτα στο στρατόπεδο. Σηκώθηκε δε την νύκτα εκείνη, πήρε τις δύο γυναίκες, και τις δύο υπηρέτριες, και τα έντεκα παιδιά του, και πέρασε τη διάβαση του Ιαβώχ. Και τους πήρε, και πέρασε τον χείμαρρο, και πέρασε όλα τα δικά του. Έμεινε πίσω δε ο Ιακώβ μόνος και πάλευε ένας άνθρωπος μαζί του μέχρι το πρωί. Είδε και ότι δεν μπορούσε εναντίον του· και άγγιξε το πλάτος του μηρού του, και μούδιασε το πλάτος του μηρού του Ιακώβ ενώ παλεύε μαζί του. Και του είπε, στείλε με, γιατί ανέβηκε η αυγή. Και είπε, δεν θα σε αφήσω να φύγεις, αν δεν με ευλογήσεις. Του είπε, Ποιο είναι το όνομά σου; Κι αυτός είπε, Ιακώβ. Και του είπε, δεν θα κληθεί πια το όνομά σου Ιακώβ, αλλά Ισραήλ θα είναι το όνομά σου· γιατί ενίσχυσες με τον Θεό, και με ανθρώπους δυνατός θα είσαι. Ρώτησε δε ο Ιακώβ και είπε, Ανάγγειλέ μου το όνομά σου. Και είπε, Γιατί ρωτάς εσύ το όνομά μου; Και τον ευλόγησε εκεί. Και ο Ιακώβ κάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου, Όψη Θεού· γιατί είδα τον Θεό πρόσωπο με πρόσωπο, και σώθηκε η ψυχή μου. Ανέτειλε δε γι

αυτόν ο ήλιος, όταν πέρασε το είδος του Θεού· αυτός δε κούτσαινε στο μηρό του. Εξαιτίας αυτού δεν θα φάνε οι γιοι του Ισραήλ το νεύρο που μούδιασε, που είναι επάνω στο πλάτος του μηρού, μέχρι της ημέρας αυτής, γιατί άγγιξε το πλάτος του μηρού του Ιακώβ, το νεύρο που μούδιασε.

33

Σηκώνοντας το βλέμμα του ο Ιακώβ με τα μάτια του είδε· και ιδού ο Ησαύ ο αδελφός του ερχόμενος, και τετρακόσιοι άνδρες μαζί του· και χώρισε ο Ιακώβ τα παιδιά στη Λεία, και στη Ραχήλ, και τις δύο υπηρέτριες. Και έβαλε τις δύο υπηρέτριες και τους γιους τους πρώτους, και τη Λεία και τα παιδιά της πίσω, και τη Ραχήλ και τον Ιωσήφ τελευταίους. Ο ίδιος δε προχώρησε μπροστά από αυτούς, και υποκλίθηκε στη γη επτά φορές, μέχρι να πλησιάσει τον αδελφό του. Και έτρεξε ο Ησαύ προς συνάντησή του και αγκαλιάζοντάς τον έπεσε επάνω στο λαιμό του και τον φίλησε και έκλαψαν και οι δύο. Και αφού ανάβλεψε ο Ησαύ είδε τις γυναίκες και τα παιδιά· και είπε, τι είναι αυτά για σένα; Και είπε, Τα παιδιά που ο Θεός έδειξε έλεος στον δούλό σου. Και πλησίασαν οι υπηρέτριες και τα παιδιά τους και προσκύνησαν. Και πλησίασε η Λεία και τα παιδιά της, και υποκλίθηκαν· και μετά από αυτά πλησίασε η Ραχήλ και ο Ιωσήφ, και υποκλίθηκαν. Και είπε, Τι σημαίνουν για σένα όλες αυτές οι ομάδες που συνάντησα; Και αυτός είπε, για να βρω εγώ ο δούλος σου χάρη μπροστά σου, κύριέ μου. Είπε δε ο Ησαύ, έχω εγώ πολλά, αδελφέ· ας είναι δικά σου τα δικά σου. Είπε δε ο Ιακώβ, αν βρήκα χάρη μπροστά σου, δέξου τα

δώρα από τα χέρια μου· εξαιτίας αυτού είδα το πρόσωπό σου, σαν κάποιος να έβλεπε πρόσωπο Θεού, και θα με ευδοκήσεις. Πάρε τις ευλογίες μου, που έφερα σε εσένα, γιατί ο Θεός με ελέησε, και έχω τα πάντα· και τον ανάγκασε, και πήρε. Και είπε, αφού αναχωρήσουμε ας πορευτούμε κατ ευθείαν. Του είπε δε, ο κύριός μου γνωρίζει ότι τα παιδιά είναι πιο τρυφερά, και τα πρόβατα και οι αγελάδες γεννούν υπό την επίβλεψή μου· εάν λοιπόν τα κυνηγήσω για μια μέρα, θα πεθάνουν όλα τα ζώα. Ας προχωρήσει ο κύριός μου μπροστά από το παιδί του· εγώ δε θα ενισχύσω στον δρόμο σύμφωνα με την άνεση της πορείας που είναι μπροστά μου, και σύμφωνα με το πόδι των παιδιών, μέχρι να έρθω εγώ προς τον κύριό μου στη Σηείρ. Είπε δε ο Ησαύ, Θα αφήσω μαζί σου μερικούς από τον λαό που είναι μαζί μου. Αυτός δε είπε, Γιατί αυτό; Αρκετό είναι ότι βρήκα χάρη μπροστά σου, κύριε. Γύρισε πίσω δε ο Ησαύ εκείνη την ημέρα στον δρόμο του προς τη Σηείρ. Και ο Ιακώβ αναχώρησε προς τις Σκηνές, και έκανε για τον εαυτό του εκεί σπίτια, και για τα κτήνη του έκανε σκηνές· εξαιτίας αυτού κάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου, Σκηνές. Και ήρθε ο Ιακώβ στη Σαλήμ, πόλη των Συχέμ, η οποία είναι στη γη της Χαναάν, όταν επέστρεψε από τη Μεσοποταμία της Συρίας· και στρατοπέδευσε απέναντι από την πόλη. Και αγόρασε το κομμάτι του χωραφιού, όπου έστησε εκεί τη σκηνή του, από τον Εμμώρ, πατέρα του Συχέμ, για εκατό αμνάδες. Και έστησε εκεί θυσιαστήριο, και επικαλέστηκε τον Θεό του Ισραήλ.

34

Βγήκε δε η Δείνα, η κόρη της Λείας, την οποία γέννησε στον Ιακώβ, να γνωρίσει τις κόρες των ντόπιων. Και την είδε ο Συχέμ ο υιός του Εμμώρ του Ευαίου, ο άρχοντας της γης· και αφού την πήρε, κοιμήθηκε μαζί της, και την ταπείνωσε. Και προσέσχε στην ψυχή της Δείνας της θυγατέρας του Ιακώβ· και αγάπησε την παρθένο· και μίλησε σύμφωνα με τη διάνοια της παρθένου σε αυτήν. Είπε ο Συχέμ στον Εμμώρ τον πατέρα του, λέγοντας, πάρε μου την κοπέλα αυτή για γυναίκα. Ο Ιακώβ άκουσε ότι ο υιός του Εμμώρ μίανε τη Δίνα, την κόρη του· οι γιοι του ήταν με τα ζώα του στο πεδίο· ο Ιακώβ σιώπησε μέχρι να έρθουν αυτοί. Βγήκε δε ο Εμμώρ ο πατέρας του Συχέμ προς τον Ιακώβ, για να μιλήσει σε αυτόν. Οι γιοι του Ιακώβ ήρθαν από το πεδίο· και όταν άκουσαν, πληγώθηκαν οι άνδρες, και ήταν πολύ λυπηρό για αυτούς· γιατί έκανε ντροπιαστικό πράγμα στον Ισραήλ, κοιμηθείς με την κόρη του Ιακώβ· και δεν θα είναι έτσι. Και μίλησε ο Εμμώρ σε αυτούς, λέγοντας, ο Συχέμ ο γιος μου διάλεξε με την ψυχή του την κόρη σας· δώστε λοιπόν αυτήν σε αυτόν για γυναίκα, και παντρευτείτε με εμάς· τις κόρες σας δώστε σε εμάς, και τις κόρες μας πάρτε για τους γιους σας. Και ανάμεσά μας κατοικείτε· και η γη ιδού πλατιά μπροστά σας· κατοικείτε, και εμπορεύεστε σε αυτήν, και αποκτάτε σε αυτήν. Είπε και ο Συχέμ προς τον πατέρα της και προς τους αδελφούς της, Να βρω χάρη μπροστά σας· και ό,τι αν πείτε, θα δώσουμε. Πολλαπλασιάστε την προίκα πάρα πολύ, και θα δώσω ό,τι μου πείτε, και δώστε μου το κορίτσι αυτό για γυναίκα. Απάντησαν δε οι γιοι του Ιακώβ στον Συχέμ και στον Εμμώρ, τον πατέρα του, με δόλο, και μίλησαν σε αυτούς, γιατί μίαναν τη Δίνα, την αδελφή τους. Και είπαν σε αυτούς ο Συμεών και ο Λευί, οι αδελφοί της Δίνας, δεν θα μπορέσουμε να κάνουμε αυτό το

πράγμα, να δώσουμε την αδελφή μας σε άνθρωπο που έχει ακροβυστία· γιατί είναι ντροπή για μας. Μόνο σε αυτό θα γίνουμε όμοιοι με εσάς, και θα κατοικήσουμε ανάμεσά σας, εάν γίνετε ως εμείς, στο να περιτμηθεί κάθε αρσενικός σας. Και θα δώσουμε τις κόρες μας σε σας, και από τις κόρες σας θα πάρουμε για μας γυναίκες, και θα κατοικήσουμε ανάμεσά σας, και θα είμαστε σαν ένα γένος. Αν όμως δεν μας ακούσετε να περιτμηθείτε, παίρνοντας την κόρη μας θα φύγουμε. Και άρεσαν τα λόγια μπροστά στον Εμμώρ, και μπροστά στον Συχέμ τον γιο του Εμμώρ. Και δεν καθυστέρησε ο νεαρός να κάνει αυτό το πράγμα· γιατί ήταν πιεσμένος προς την κόρη του Ιακώβ· αυτός δε ήταν ο πιο τιμημένος από όλους στο σπίτι του πατέρα του. Ήρθε δε ο Εμμώρ και ο Συχέμ ο γιος του προς την πύλη της πόλης τους, και μίλησαν προς τους άνδρες της πόλης τους, λέγοντας, Οι άνθρωποι αυτοί ειρηνικοί είναι, μαζί μας ας κατοικήσουν επάνω στη γη, και ας εμπορευτούν αυτήν· η δε γη ιδού πλατιά μπροστά τους· τις θυγατέρες τους θα πάρουμε για μας γυναίκες, και τις θυγατέρες μας θα δώσουμε σε αυτούς. Σε αυτό μόνο θα γίνουν όμοιοι με εμάς οι άνθρωποι για να κατοικήσουν με εμάς, ώστε να είμαστε ένας λαός, στο να περιτμηθεί κάθε αρσενικό μας, καθώς και αυτοί έχουν περιτμηθεί. Και τα κτήνη τους, και τα τετράποδα, και τα υπάρχοντά τους, δεν θα είναι δικά μας; Μόνο σε αυτό ας γίνουμε όμοιοι με αυτούς, και θα κατοικήσουν μαζί μας. Και άκουσαν τον Εμμώρ και τον Συχέμ, τον γιο του, όλοι οι εμπορευόμενοι στην πύλη της πόλης τους, και περιτμήθηκαν τη σάρκα της ακροβυστίας τους κάθε άρσενας. Έγινε δε στην τρίτη ημέρα, όταν ήταν στον πόνο, πήραν οι δύο γιοι του Ιακώβ, Συμεών και Λευί, αδελφοί της Δίνας, ο καθένας το σπαθί του, και μπήκαν στην πόλη

ασφαλώς, και σκότωσαν κάθε αρσενικό. Τον Εμμώρ και τον Συχέμ, τον γιο του, σκότωσαν με στόμα μαχαίρας· και πήραν την Δίνα από το σπίτι του Συχέμ, και βγήκαν. Οι γιοι του Ιακώβ εισήλθαν επάνω στους τραυματίες, και λεηλάτησαν την πόλη, στην οποία μίαναν τη Δίνα την αδελφή τους. Και τα πρόβατά τους, και τα βόδια τους, και τα γαϊδούρια τους, όσα ήταν στην πόλη, και όσα ήταν στην πεδιάδα, τα πήραν. Και όλα τα σώματά τους, και όλη την αποσκευή τους, και τις γυναίκες τους αιχμαλώτισαν· και λεηλάτησαν όσα ήταν στην πόλη, και όσα ήταν στα σπίτια. Είπε δε ο Ιακώβ προς τον Συμεών και τον Λευί, με έχετε κάνει μισητό, ώστε να είμαι πονηρός σε όλους τους κατοικούντες τη γη, και στους Χαναναίους, και στους Φερεζαίους· εγώ δε είμαι ολιγοστός σε αριθμό· και αφού συναχθούν εναντίον μου θα με συντρίψουν, και θα καταστραφώ εγώ, και ο οίκος μου. Αυτοί όμως είπαν, Αλλά θα χρησιμοποιήσουν την αδελφή μας σαν πόρνη;

35

Είπε δε ο Θεός στον Ιακώβ, αφού σηκωθείς ανέβα στον τόπο Βαιθήλ, και κατοίκησε εκεί· και κάνε εκεί θυσιαστήριο στον Θεό που εμφανίστηκε σε σένα, όταν έφευγες από το πρόσωπο του Ησαύ του αδελφού σου. Είπε δε ο Ιακώβ στο σπίτι του και σε όλους αυτούς που ήταν μαζί του, σηκώστε τους ξένους θεούς που είναι μαζί σας από μέσα σας, και καθαριστείτε, και αλλάξτε τα ρούχα σας. Και αφού σηκωθούμε, ας ανεβούμε στη Βαιθήλ, και ας κάνουμε εκεί θυσιαστήριο στον Θεό που με άκουσε σε ημέρα θλίψης, που ήταν μαζί μου, και με έσωσε στον δρόμο που πήγα.

Και έδωσαν στον Ιακώβ τους ξένους θεούς, που ήταν στα χέρια τους, και τα σκουλαρίκια που ήταν στα αυτιά τους· και ο Ιακώβ τα έκρυψε κάτω από το τερέβινθο που ήταν στα Σίκιμα· και τα κατέστρεψε, μέχρι τη σημερινή ημέρα. Και έφυγε ο Ισραήλ από τα Σίκιμα, και έπεσε φόβος Θεού πάνω στις πόλεις που ήταν γύρω τους, και δεν καταδίωξαν τους γιους του Ισραήλ. Ήρθε δε ο Ιακώβ στη Λουζά, η οποία είναι στη γη Χαναάν, η οποία είναι η Βαιθήλ, ο ίδιος και όλος ο λαός που ήταν μαζί του. Και έχτισε εκεί θυσιαστήριο, και κάλεσε το όνομα του τόπου Βαιθήλ· εκεί γαρ εμφανίστηκε σε αυτόν ο Θεός, όταν έφευγε από το πρόσωπο του Ησαύ του αδελφού του. Πέθανε δε η Δεββόρα, η τροφός της Ρεβέκκας, και θάφτηκε κατώτερα από τη Βαιθήλ κάτω από τη βελανιδιά· και ο Ιακώβ αποκάλεσε το όνομά της, βελανιδιά του πένθους. Εμφανίστηκε δε ο Θεός στον Ιακώβ ακόμη στη Λουζά, όταν ήρθε από τη Μεσοποταμία της Συρίας, και τον ευλόγησε ο Θεός. Και είπε σε αυτόν ο Θεός, το όνομά σου δεν θα κληθεί πια Ιακώβ, αλλά Ισραήλ θα είναι το όνομά σου· και κάλεσε το όνομά του Ισραήλ. Είπε δε σε αυτόν ο Θεός, εγώ είμαι ο Θεός σου· αυξάνου και πληθύνου· έθνη και συναγωγές εθνών θα είναι από σένα, και βασιλιάδες από τη μέση σου θα βγουν. Και τη γη, την οποία έδωσα στον Αβραάμ και στον Ισαάκ, σε εσένα την έχω δώσει· σε εσένα θα είναι· και στον σπόρο σου μετά από εσένα θα δώσω τη γη αυτή. Ανέβηκε δε ο Θεός από κοντά του από τον τόπο, όπου μίλησε μαζί του. Και έστησε ο Ιακώβ στήλη στον τόπο, που μίλησε μαζί του ο Θεός, στήλη πέτρινη· και έσπεισε επάνω της σπονδή, και έχυσε επάνω της λάδι. Και ο Ιακώβ ονόμασε τον τόπο, στον οποίο μίλησε μαζί του εκεί ο Θεός, Βαιθήλ. Αφού έφυγε ο Ιακώβ από τη Βαιθήλ, έστησε τη σκηνή του πέρα από τον πύργο

Γαδέρ· και συνέβη όταν πλησίασε στη Χαβραθά για να έρθει στην Εφραθά, γέννησε η Ραχήλ· και δυσκολεύτηκε στον τοκετό. Έγινε δε στο να γεννάει αυτή δύσκολα, είπε σε αυτήν η μαία, κουράγιο, γιατί και αυτός για σένα είναι γιος. Έγινε δε καθώς αφηνε την ψυχή της, γιατί πέθαινε, κάλεσε το όνομά του, γιος της οδύνης μου· ο δε πατέρας κάλεσε το όνομά του, Βενιαμίν. Πέθανε δε η Ραχήλ, και θάφτηκε στον δρόμο της Εφραθά· αυτή είναι η Βηθλεέμ. Και ο Ιακώβ έστησε μια στήλη επάνω στον τάφο της· αυτή είναι η στήλη επάνω στον τάφο της Ραχήλ μέχρι σήμερα. Έγινε δε όταν κατοίκησε ο Ισραήλ στη γη εκείνη, πήγε ο Ρουβήν και κοιμήθηκε με τη Βαλλά, την παλλακή του πατέρα του Ιακώβ· και άκουσε ο Ισραήλ, και πονηρό φάνηκε μπροστά του. Ήταν δε οι γιοι του Ιακώβ, δώδεκα. Οι υιοί της Λείας, πρωτότοκος του Ιακώβ ο Ρουβήν, Συμεών, Λευί, Ιούδας, Ισσάχαρ, Ζαβουλών. Οι υιοί της Ραχήλ, Ιωσήφ και Βενιαμίν. Οι υιοί δε της Βαλλάς, της υπηρέτριας της Ραχήλ, ήταν ο Δαν και ο Νεφθαλίμ. Οι γιοι της Ζελφάς, της υπηρέτριας της Λείας, ήταν ο Γαδ και ο Ασήρ· αυτοί ήταν γιοι του Ιακώβ, που γεννήθηκαν σε αυτόν στη Μεσοποταμία της Συρίας. Ήρθε δε ο Ιακώβ προς τον Ισαάκ τον πατέρα του στη Μαμβρή, στην πόλη της πεδιάδας· αυτή είναι η Χεβρών στη γη της Χαναάν, όπου παρώκησε ο Αβραάμ και ο Ισαάκ. Έγιναν δε οι ημέρες του Ισαάκ που έζησε εκατό ογδόντα χρόνια. Και εξασθενώντας ο Ισαάκ πέθανε, και προστέθηκε στο γένος του γέρος και γεμάτος ημέρες· και τον έθαψαν ο Ησαύ και ο Ιακώβ, οι γιοι του.

36

Αυτές είναι οι γενέσεις του Ησαύ· αυτός είναι ο Εδώμ. Ο Ησαύ πήρε τις γυναίκες για τον εαυτό του από τις κόρες των Χαναναίων: την Αδά, κόρη του Αιλώμ του Χετταίου, και την Ολιβεμά, κόρη του Ανά του γιου του Σεβεγών του Ευαίου. Και την Βασεμάθ, θυγατέρα του Ισμαήλ, αδελφή του Ναβαιώθ. Η Αδά του γέννησε τον Ελιφάς, και η Βασεμάθ γέννησε τον Ραγουήλ. Και η Ολιβεμά γέννησε τον Ιεούς, και τον Ιεγλόμ, και τον Κορέ· αυτοί ήταν γιοι του Ησαύ, που γεννήθηκαν σε αυτόν στη γη της Χαναάν. Πήρε και ο Ησαύ τις γυναίκες του, και τους γιους του, και τις κόρες του, και όλα τα άτομα του σπιτιού του, και όλα τα υπάρχοντά του, και όλα τα κτήνη, και όλα όσα απέκτησε, και όλα όσα περιεποιήθηκε στη γη Χαναάν· και πήγε ο Ησαύ από τη γη Χαναάν από μπροστά στον Ιακώβ τον αδελφό του. Ήταν γαρ τα υπάρχοντά τους πολλά για να κατοικούν μαζί· και δεν μπορούσε η γη της διαμονής τους να τους συντηρήσει από το πλήθος των υπαρχόντων τους. Κατοίκησε δε ο Ησαύ στο όρος Σηείρ· ο Ησαύ ο ίδιος είναι ο Εδώμ. Αυτές είναι οι γενέσεις του Ησαύ, πατέρα του Εδώμ, στο όρος Σηείρ. Και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του Ησαύ· Ελιφάς, γιος της Άδας, γυναίκας του Ησαύ, και Ραγουήλ, γιος της Βασεμάθ, γυναίκας του Ησαύ. Οι γιοι του Ελιφάς έγιναν, Θαιμάν, Ωμάρ, Σωφάρ, Γοθώμ, και Κενέζ. Η Θαμνά ήταν παλλακή του Ελιφάς του γιου του Ησαύ· και γέννησε στον Ελιφάς τον Αμαλήκ· αυτοί ήταν γιοι της Αδάς, γυναίκας του Ησαύ. Αυτοί δε οι γιοι του Ραγουήλ, Ναχώθ, Ζαρέ, Σομέ, και Μοζέ· αυτοί ήταν οι γιοι της Βασεμάθ γυναίκας του Ησαύ. Αυτοί δε υιοί Ολιβεμάς θυγατρός Ανά του υιού Σεβεγών, γυναικός Ησαύ· έτεκε δε τω Ησαύ τον Ιεούς, και τον Ιεγλόμ, και τον Κορέ. Αυτοί είναι οι ηγεμόνες γιοι του Ησαύ· οι γιοι του Ελιφάς του πρωτότοκου του Ησαύ· ο ηγεμόνας Θαιμάν, ο ηγεμόνας Ωμάρ,

ο ηγεμόνας Σωφάρ, ο ηγεμόνας Κενέζ, ο ηγεμόνας Κορέ, ο ηγεμόνας Γοθώμ, ο ηγεμόνας Αμαλήκ· αυτοί είναι οι ηγεμόνες του Ελιφάς στη γη της Ιδουμαίας· αυτοί είναι γιοι της Αδάς. Και αυτοί οι γιοι του Ραγουήλ γιου του Ησαύ· αρχηγός Ναχώθ, αρχηγός Ζαρέ, αρχηγός Σομέ, αρχηγός Μοζέ· αυτοί οι αρχηγοί του Ραγουήλ στη γη του Εδώμ· αυτοί οι γιοι της Βασεμάθ γυναίκας του Ησαύ. Αυτοί είναι οι υιοί της Ολιβεμάς, γυναίκας του Ησαύ· ο ηγεμόνας Ιεούς, ο ηγεμόνας Ιεγλόμ, ο ηγεμόνας Κορέ· αυτοί οι ηγεμόνες της Ολιβεμάς, θυγατέρας του Ανά, γυναίκας του Ησαύ. Αυτοί οι γιοι του Ησαύ, και αυτοί οι ηγεμόνες τους· αυτοί είναι οι γιοι του Εδώμ. Αυτοί είναι οι γιοι του Σηείρ του Χορραίου, που κατοικούσε τη γη: Λωτάν, Σωβάλ, Σεβεγών, Ανά, και Δησών, και Ασάρ, και Ρισών· αυτοί ηγεμόνες του Χορραίου, του γιου του Σηείρ στη γη Εδώμ. Οι υιοί του Λωτάν ήταν ο Χορρί και ο Αιμάν· και η αδελφή του Λωτάν ήταν η Θαμνά. Αυτοί είναι οι γιοι του Σωβάλ· Γωλάμ, και Μαναχάθ, και Γαιβήλ, και Σωφάρ, και Ωμάρ. Και αυτοί γιοι του Σεβεγών, Αϊέ, και Ανά· αυτός είναι ο Ανά, ο οποίος βρήκε τον Ιαμείν στην έρημο, όταν έβοσκε τα υποζύγια του Σεβεγών του πατέρα του· Αυτοί δε γιοι του Ανά· Δησών, και Ολιβεμά θυγατέρα του Ανά. Αυτοί είναι οι υιοί του Δησών· Αμαδά, και Ασβάν, και Ιθράν, και Χαρράν. Αυτοί είναι οι υιοί του Ασάρ: Βαλαάμ, Ζουκάμ και Ιουκάμ. Αυτοί ήταν οι υιοί του Ρισών, ο Ως και ο Αράν. Αυτοί και οι ηγεμόνες του Χορρί· ο ηγεμόνας Λωτάν, ο ηγεμόνας Σωβάλ, ο ηγεμόνας Σεβεγών, ο ηγεμόνας Ανά, ο ηγεμόνας Δησών, ο ηγεμόνας Ασάρ, ο ηγεμόνας Ρισών· αυτοί οι ηγεμόνες του Χορρί στις ηγεμονίες τους στη γη του Εδώμ. Και αυτοί οι βασιλείς που βασίλευσαν στην Εδώμ, πριν βασιλεύσει βασιλιάς στο Ισραήλ. Και βασίλεψε στην Εδώμ ο Βαλάκ, γιος του Βεώρ· και το όνομα της

πόλης του ήταν Δενναβά. Πέθανε δε ο Βαλάκ, και βασίλεψε αντί αυτού ο Ιωβάβ, γιος του Ζαρά, από τη Βοσόρρα. Πέθανε δε ο Ιωβάβ, και βασίλεψε στη θέση του ο Ασώμ από τη γη της Θαιμάν. Πέθανε δε ο Ασώμ, και βασίλευσε στη θέση του ο Αδάδ γιος του Βαράδ που είχε κόψει τη Μαδιάμ στην πεδιάδα της Μωάβ· και το όνομα της πόλης του ήταν Γετθαίμ. Πέθανε δε ο Αδάδ, και βασίλεψε αντί αυτού ο Σαμαδά από τη Μασσεκκά. Πέθανε δε ο Σαμαδά, και βασίλεψε στη θέση του ο Σαούλ από τη Ροωβώθ που ήταν κοντά στον ποταμό. Πέθανε δε ο Σαούλ, και βασίλεψε αντί αυτού ο Βαλλενών, γιος του Αχοβώρ. Πέθανε και ο Βαλλενών γιος του Αχοβώρ, και βασίλεψε στη θέση του ο Αράδ γιος του Βαράδ· και το όνομα της πόλης του ήταν Φογώρ· και το όνομα της γυναίκας του Μετεβεήλ, κόρη του Ματραΐθ, γιου του Μαιζοώβ. Αυτά τα ονόματα των ηγεμόνων του Ησαύ, στις φυλές τους, κατά τον τόπο τους, στις χώρες τους, και στα έθνη τους· ηγεμόνας Θαμνά, ηγεμόνας Γωλά, ηγεμόνας Ιεθέρ, ηγεμόνας Ολιβεμάς, ηγεμόνας Ηλάς, ηγεμόνας Φινών, ηγεμόνας Κενέζ, ηγεμόνας Θαιμάν, ηγεμόνας Μαζάρ, ηγεμόνας Μαγεδιήλ, ηγεμόνας Ζαφωίν· αυτοί οι ηγεμόνες του Εδώμ, στους οικισμούς στη γη της κτήσης τους· αυτός ο Ησαύ πατέρας του Εδώμ.

37

Κατοικούσε δε ο Ιακώβ στη γη, όπου είχε παροικήσει ο πατέρας του στη γη Χαναάν· αυτές δε οι γενέσεις του Ιακώβ. Ο Ιωσήφ δε ήταν δέκα και επτά ετών, ποιμαίνοντας τα πρόβατα του πατέρα του μετά των αδελφών του, όντας νέος, μετά των υιών της

Βαλλάς, και μετά των υιών της Ζελφάς, των γυναικών του πατέρα του· κατήνεγκε δε ο Ιωσήφ ψόγο πονηρό προς τον Ισραήλ τον πατέρα τους. Ο Ιακώβ αγαπούσε τον Ιωσήφ περισσότερο από όλους τους γιους του, γιατί ήταν παιδί του γεράματός του· του έφτιαξε έναν ποικιλόχρωμο χιτώνα. Αφού είδαν οι αδελφοί του ότι ο πατέρας τους αγαπούσε αυτόν περισσότερο από όλους τους γιους του, τον μίσησαν, και δεν μπορούσαν να του πουν τίποτα ειρηνικό. Έχοντας ονειρευτεί δε ο Ιωσήφ ένα όνειρο, το ανήγγειλε στους αδελφούς του. Και τους είπε, ακούστε αυτό το όνειρο που ονειρεύτηκα. Νόμιζα ότι εσείς δένατε δεμάτια στη μέση του χωραφιού· και σηκώθηκε το δικό μου δεμάτι, και στάθηκε όρθιο· γυρισμένα δε τα δεμάτια σας, προσκύνησαν το δικό μου δεμάτι. Του είπαν δε οι αδελφοί του, μήπως βασιλεύοντας θα βασιλεύσεις επάνω μας, ή κυριεύοντας θα μας κυριεύσεις, και πρόσθεσαν ακόμα να τον μισούν εξαιτίας των ονείρων του, και εξαιτίας των λόγων του. Είδε άλλο όνειρο, και το διηγήθηκε στον πατέρα του και στους αδελφούς του· και είπε, ιδού ονειρεύτηκα άλλο όνειρο· όπως ο ήλιος και η σελήνη και έντεκα αστέρια με προσκυνούσαν. Και τον επέπληξε ο πατέρας του και του είπε: Τι είναι αυτό το όνειρο που ονειρεύτηκες; Τότε πράγματι θα έρθουμε εγώ και η μητέρα σου και οι αδελφοί σου να σε προσκυνήσουμε στη γη; Τον ζήλεψαν οι αδελφοί του· αλλά ο πατέρας του διατήρησε το λόγο. Πήγαν δε οι αδελφοί του να βοσκήσουν τα πρόβατα του πατέρα τους στη Συχέμ. Και είπε ο Ισραήλ στον Ιωσήφ, δεν ποιμαίνουν οι αδελφοί σου στη Συχέμ; Εδώ θα σε στείλω προς αυτούς· και του είπε, να εγώ. Του είπε δε ο Ισραήλ, πήγαινε να δεις, αν είναι καλά οι αδελφοί σου, και τα πρόβατα, και ανάγγειλέ μου· και τον έστειλε από την κοιλάδα της Χεβρών· και ήρθε στη Συχέμ. Και τον βρήκε

ένας άνθρωπος να περιπλανιέται στην πεδιάδα· και τον ρώτησε ο άνθρωπος, λέγοντας, τι ζητάς; Αυτός είπε, Ζητώ τους αδελφούς μου· πες μου πού βόσκουν. Του είπε δε ο άνθρωπος, έχουν φύγει από εδώ· άκουσα γαρ αυτούς να λένε, ας πάμε στη Δωθαείμ· και πήγε ο Ιωσήφ πίσω από τους αδελφούς του, και τους βρήκε στη Δωθαείμ. Τον είδαν από μακριά πριν πλησιάσει αυτός προς αυτούς, και σχεδίαζαν κακό για να τον σκοτώσουν. Και είπε ο καθένας στον αδελφό του, ιδού εκείνος ο ονειροπόλος έρχεται. Τώρα λοιπόν ελάτε να τον σκοτώσουμε, και να τον πετάξουμε σε έναν από τους λάκκους· και θα πούμε, ένα κακό θηρίο τον κατέφαγε· και θα δούμε, τι θα γίνουν τα όνειρά του. Αφού άκουσε δε ο Ρουβήν, τον έσωσε από τα χέρια τους και είπε, ας μην τον χτυπήσουμε στην ψυχή. Είπε και σε αυτούς ο Ρουβήν, μην χύσετε αίμα· ρίξτε τον σε έναν από τους λάκκους αυτούς που είναι στην έρημο, χέρι δε μην βάλετε επάνω του· ώστε να τον γλιτώσει από τα χέρια τους, και να τον δώσει πίσω στον πατέρα του. Έγινε δε όταν ήρθε ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς του, έβγαλαν από τον Ιωσήφ τον ποικίλο χιτώνα που ήταν πάνω του. Και αφού τον πήραν, τον έριξαν μέσα στο λάκκο· και ο λάκκος ήταν άδειος, δεν είχε νερό. Κάθισαν και να φάνε ψωμί· και σηκώνοντας τα μάτια τους είδαν, και ιδού οδοιπόροι Ισμαηλίτες ερχόντουσαν από τη Γαλαάδ· και οι καμήλες τους ήταν γεμάτες με θυμιάματα και ρετσίνι και σμύρνα. Πήγαιναν δε να τον καταγάγουν στην Αίγυπτο. Είπε δε ο Ιούδας προς τους αδελφούς του: Τι όφελος, αν σκοτώσουμε τον αδελφό μας και κρύψουμε το αίμα του; Ελάτε ας τον πουλήσουμε σε αυτούς τους Ισμαηλίτες· τα χέρια μας όμως ας μην είναι πάνω του, γιατί αδελφός μας και σάρκα μας είναι. Άκουσαν δε οι αδελφοί του. Και περνούσαν οι άνθρωποι οι

Μαδιανίτες έμποροι, και τράβηξαν και ανέβασαν τον Ιωσήφ από το λάκκο· και πούλησαν τον Ιωσήφ στους Ισμαηλίτες για είκοσι χρυσά. Και κατέβασαν τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο. Γύρισε δε ο Ρουβήν στο λάκκο, και δεν έβλεπε τον Ιωσήφ στο λάκκο· και έσκισε τα ρούχα του. Και γύρισε προς τους αδελφούς του και είπε, το παιδί δεν είναι εδώ· εγώ όμως πού να πάω ακόμα; Αφού πήραν τον χιτώνα του Ιωσήφ, έσφαξαν ένα κατσικάκι και λέρωσαν τον χιτώνα με το αίμα. Και έστειλαν τον ποικίλο χιτώνα, και τον έφεραν στον πατέρα τους· και είπαν, αυτόν βρήκαμε, αναγνώρισε αν είναι χιτώνας του γιου σου, ή όχι. Και τον αναγνώρισε, και είπε, Χιτώνας του γιου μου είναι· πονηρό θηρίο τον κατέφαγε· θηρίο άρπαξε τον Ιωσήφ. Έσκισε δε ο Ιακώβ τα ρούχα του, και έβαλε σάκο πάνω στη μέση του, και πενθούσε τον γιο του πολλές μέρες. Μαζεύτηκαν και όλοι οι γιοι του και οι κόρες, και ήρθαν να τον παρηγορήσουν· και δεν ήθελε να παρηγορηθεί, λέγοντας, ότι θα κατέβω προς τον γιο μου πενθώντας στον Άδη· και τον έκλαψε ο πατέρας του. Οι Μαδιανίτες πούλησαν τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο στον Πετεφρή, τον ευνούχο του Φαραώ, αρχιμάγειρα.

38

Έγινε δε στον καιρό εκείνο, κατέβηκε ο Ιούδας από τους αδελφούς του, και έφτασε μέχρι σε έναν άνθρωπο Οδολλαμίτη, που το όνομά του ήταν Ειράς. Και είδε εκεί ο Ιούδας κόρη ανθρώπου Χαναναίου, που το όνομα του Σαυά· και την πήρε, και μπήκε προς αυτήν. Και αφού συνέλαβε γέννησε γιο, και κάλεσε το όνομά του Ηρ. Και αφού συνέλαβε γέννησε γιο ακόμα, και αποκάλεσε το όνομά του

Ονάν. Και πάλι γέννησε έναν γιο, και κάλεσε το όνομα του Σηλώμ· αυτή δε ήταν στο Χασβί, όταν τον γέννησε. Και ο Ιούδας πήρε γυναίκα για τον Ηρ, τον πρωτότοκό του, της οποίας το όνομα ήταν Θαμάρ. Ήταν δε ο Ηρ, πρωτότοκος του Ιούδα, πονηρός μπροστά στον Κύριο, και τον σκότωσε ο Θεός. Είπε δε ο Ιούδας στον Ωνάν: μπες στη γυναίκα του αδελφού σου, και νυμφεύσου αυτήν, και ανάστησε σπέρμα στον αδελφό σου. Έχοντας γνωρίσει δε ο Ωνάν, ότι δεν σε αυτόν θα ήταν το σπέρμα, γινόταν όταν έμπαινε στη γυναίκα του αδελφού του, έχυνε επάνω στη γη, για να μην δώσει σπέρμα στον αδελφό του. Κακό δε φάνηκε μπροστά στον Θεό, γιατί έκανε αυτό· και θανάτωσε και αυτόν. Είπε δε ο Ιούδας στη Θάμαρ, τη νύφη του, κάθισε χήρα στο σπίτι του πατέρα σου, μέχρι να μεγαλώσει ο Σηλώμ ο γιος μου· είπε γαρ, μήπως πεθάνει και αυτός, όπως και τα αδέλφια του. Αφού έφυγε, η Θάμαρ καθόταν στο σπίτι του πατέρα της. Πολλαπλασιάστηκαν οι ημέρες, και πέθανε η Σαυά η γυναίκα του Ιούδα· και παρηγορημένος ο Ιούδας ανέβηκε στους κουρευτές των προβάτων του, αυτός και ο Ειράς ο ποιμένας του ο Οδολλαμίτης στη Θαμνά. Και αναγγέλθηκε στη Θάμαρ, τη νύφη του, λέγοντας: Ιδού ο πεθερός σου ανεβαίνει στη Θαμνά να κουρέψει τα πρόβατα του. Και αφού αφαίρεσε τα ρούχα της χηρείας από τον εαυτό της, περιέβαλε το πέπλο, και καλλωπίστηκε, και κάθισε προς τις πύλες Αινάν, η οποία είναι στο πέρασμα Θαμνά· είδε γαρ ότι μεγάλος έγινε ο Σηλώμ, αυτός όμως δεν την έδωσε σε αυτόν για γυναίκα. Και αφού την είδε ο Ιούδας νόμισε ότι ήταν πόρνη· γιατί είχε καλύψει το πρόσωπό της και δεν την αναγνώρισε. Έστριψε και προς αυτήν στον δρόμο· και της είπε, άφησέ με να μπω κοντά σου· γιατί δεν ήξερε, ότι νύφη του είναι· αυτή δε είπε, τι θα μου δώσεις, αν μπεις κοντά μου; Και

αυτός είπε, εγώ θα σου στείλω ένα κατσίκι από τα πρόβατά μου· και αυτή είπε, αν μου δώσεις ενέχυρο, μέχρι να το στείλεις. Αυτός είπε: Τι ενέχυρο να σου δώσω; Και αυτή είπε, Το δαχτυλίδι σου, και το κορδόνι, και το ραβδί που είναι στο χέρι σου. Και της την έδωσε, και μπήκε σε αυτήν· και έμεινε έγκυος από αυτόν. Και σηκώθηκε και έφυγε, και έβγαλε το πέπλο της από τον εαυτό της, και φόρεσε τα ρούχα της χηρείας της. Έστειλε δε ο Ιούδας το εριφάκι από κατσίκες με το χέρι του ποιμένα του, του Οδολλαμίτη, να πάρει πίσω από τη γυναίκα το ενέχυρο, και δεν τη βρήκε. Ρώτησε δε τους άνδρες από τον τόπο, πού είναι η πόρνη που ήταν στην Αινάν επάνω στον δρόμο; Και είπαν: Δεν ήταν εδώ πόρνη. Και γύρισε προς τον Ιούδα, και είπε, δεν τη βρήκα· και οι άνθρωποι από τον τόπο λένε ότι δεν υπάρχει εδώ πόρνη. Είπε δε ο Ιούδας, ας τα έχει· αλλά μην ποτέ γελαστούμε· εγώ μεν έστειλα αυτό το κατσίκι, συ δε δεν το βρήκες. Έγινε δε μετά από τρεις μήνες αναγγέλθηκε στον Ιούδα, λέγοντας, έχει πορνεύσει η Θάμαρ η νύφη σου, και ιδού είναι έγκυος από πορνεία· Είπε δε ο Ιούδας, βγάλτε την έξω, και ας καεί. Αυτή δε ενώ οδηγόταν έστειλε προς τον πεθερό της, λέγοντας, από τον άνθρωπο του οποίου αυτά είναι, εγώ είμαι έγκυος· και είπε, αναγνώρισε ποιανού είναι το δαχτυλίδι, και το κορδόνι και το ραβδί αυτό. Αναγνώρισε δε ο Ιούδας, και είπε, Έχει δικαιωθεί η Θάμαρ περισσότερο από εμένα· γι αυτό δεν την έδωσα στον Σηλώμ τον υιό μου. Και δεν πρόσθεσε πια να τη γνωρίσει. Έγινε δε όταν γεννούσε, κι αυτή είχε δίδυμα στην κοιλιά της. Έγινε δε στο γεννάει αυτή, ο ένας έβγαλε πρώτα το χέρι· έχοντας πιάσει δε η μαία, έδεσε επάνω στο χέρι του κόκκινο, λέγοντας, αυτός θα βγει πρώτος. Καθώς όμως τράβηξε πίσω το χέρι, αμέσως βγήκε ο αδελφός του· αυτή δε είπε, Τι

φράγμα διακόπηκε εξαιτίας σου; Και του έδωσε το όνομα Φαρές. Και μετά από αυτό βγήκε ο αδελφός του, που είχε στο χέρι του το κόκκινο· και τον ονόμασε Ζαρά.

39

Ο Ιωσήφ δε κατήχθη στην Αίγυπτο, και τον απέκτησε ο Πετεφρής ο ευνούχος του Φαραώ, ο αρχιμάγειρας, άνδρας Αιγύπτιος, από τα χέρια των Ισμαηλιτών που τον είχαν κατεβάσει εκεί. Και ήταν ο Κύριος μετά του Ιωσήφ· και ήταν άνδρας που επιτύγχανε· και ήταν στο σπίτι παρά τον κύριό του τον Αιγύπτιο. Ήξερε και ο κύριός του, ότι ο Κύριος ήταν μαζί του, και ό,τι κι αν έκανε, ο Κύριος το ευοδώνει στα χέρια του. Και βρήκε ο Ιωσήφ χάρη μπροστά στον κύριό του, και τον ευχαρίστησε. Και τον διόρισε επάνω στο σπίτι του· και όλα όσα ήταν δικά του, τα έδωσε στα χέρια του Ιωσήφ. Έγινε δε μετά το να καταστήσει αυτόν επί του οίκου του, και επί όλα όσα ήταν σε αυτόν, και ευλόγησε ο Κύριος τον οίκο του Αιγυπτίου εξαιτίας του Ιωσήφ· και έγινε ευλογία Κυρίου σε όλα τα υπάρχοντά του στον οίκο, και στον αγρό του. Και εμπιστεύτηκε όλα όσα ήταν δικά του, στα χέρια του Ιωσήφ· και δεν ήξερε τίποτα από τα δικά του, εκτός από το ψωμί που έτρωγε ο ίδιος. Και ήταν ο Ιωσήφ καλός στην εμφάνιση, και ωραίος στην όψη πάρα πολύ. Και έγινε μετά από αυτά τα λόγια, και η γυναίκα του κυρίου του έριξε τα μάτια της πάνω στον Ιωσήφ· και είπε, κοιμήσου μαζί μου. Αυτός όμως δεν ήθελε· είπε δε στη γυναίκα του κυρίου του: Ο κύριός μου δεν γνωρίζει εξαιτίας μου τίποτα στο σπίτι του, και όλα όσα είναι δικά του τα έδωσε στα χέρια μου, και τίποτα δεν

υπερέχει σε αυτό το σπίτι πάνω από μένα, ούτε έχει κρατηθεί από μένα τίποτα, εκτός από εσένα, επειδή είσαι γυναίκα του· και πώς θα κάνω αυτό το πονηρό πράγμα και θα αμαρτήσω μπροστά στον Θεό; Όταν μιλούσε στον Ιωσήφ μέρα με τη μέρα, και δεν υπάκουε σε αυτήν να κοιμηθεί μαζί της, για να είναι μαζί της. Έγινε λοιπόν μια τέτοια ημέρα, και μπήκε ο Ιωσήφ στο σπίτι να κάνει τις δουλειές του, και κανείς από αυτούς που ήταν στο σπίτι δεν ήταν μέσα. Και τον τράβηξε από τα ρούχα, λέγοντας, Κοιμήσου μαζί μου· και αφήνοντας τα ρούχα του στα χέρια της, έφυγε και βγήκε έξω. Και έγινε όταν είδε ότι αφήνοντας τα ρούχα του στα χέρια της έφυγε και βγήκε έξω, κάλεσε αυτούς που ήταν στο σπίτι και τους είπε λέγοντας: Δείτε, έφερε σε μας ένα Εβραίο παιδί να μας κοροϊδεύει· μπήκε σε μένα λέγοντας κοιμήσου μαζί μου, και φώναξα με δυνατή φωνή. Και όταν άκουσε ότι ύψωσα τη φωνή μου και φώναξα, αφήνοντας τα ρούχα του κοντά μου έφυγε και βγήκε έξω. Και κράτησε τα ρούχα δίπλα της, μέχρι να έρθει ο κύριος στο σπίτι του. Και του μίλησε σύμφωνα με αυτά τα λόγια, λέγοντας, μπήκε προς εμένα ο γιος ο Εβραίος, τον οποίο έφερες προς εμάς, για να με εμπαίξει· και μου είπε, θα κοιμηθώ μαζί σου. Καθώς άκουσε ότι ύψωσα τη φωνή μου και φώναξα, αφήνοντας τα ρούχα του κοντά μου, έφυγε και βγήκε έξω. Έγινε δε, όταν άκουσε ο κύριος τα λόγια της γυναίκας του, όσα του είπε, λέγοντας, έτσι μου έκανε ο δούλος σου, και θύμωσε πολύ. Και αφού πήρε ο κύριος τον Ιωσήφ, τον έριξε μέσα στο οχυρό, στον τόπο στον οποίο οι φυλακισμένοι του βασιλιά κρατούνται εκεί μέσα στο οχυρό. Και ήταν ο Κύριος με τον Ιωσήφ, και έχυνε επάνω του έλεος· και του έδωσε χάρη μπροστά στον αρχιδεσμοφύλακα. Και ο αρχιδεσμοφύλακας έδωσε τη φυλακή

στα χέρια του Ιωσήφ, και όλους τους κρατούμενους που ήταν στη φυλακή, και όλα όσα έκαναν εκεί, αυτός ήταν που τα έκανε. Ο αρχιδεσμοφύλακας της φυλακής δεν γνώριζε τίποτα εξαιτίας του· γιατί όλα ήταν στο χέρι του Ιωσήφ, επειδή ο Κύριος ήταν μαζί του· και όσα αυτός έκανε, ο Κύριος τα ευόδωνε στα χέρια του.

40

Έγινε δε μετά από αυτά τα λόγια, αμάρτησε ο αρχιοινοχόος του βασιλιά της Αιγύπτου και ο αρχιαρτοποιός στον κύριό τους, τον βασιλιά της Αιγύπτου. Και ο Φαραώ οργίστηκε με τους δύο ευνούχους του, με τον αρχιοινοχόο και με τον αρχισιτοποιό. Και τους έβαλε σε φυλακή στο δεσμωτήριο, στον τόπο όπου ο Ιωσήφ ήταν φυλακισμένος. Και ο αρχιδεσμοφύλακας τους όρισε στον Ιωσήφ· και αυτός στάθηκε δίπλα τους· και ήταν μέρες στη φυλακή. Και είδαν και οι δύο ένα όνειρο σε μία νύχτα· και η όραση του ονείρου του αρχιοινοχόου και του αρχισιτοποιού, που ήταν του βασιλιά της Αιγύπτου, που βρίσκονταν στη φυλακή, ήταν αυτή. Ο Ιωσήφ μπήκε προς αυτούς το πρωί, και τους είδε, και ήταν ταραγμένοι. Και ρωτούσε τους ευνούχους του Φαραώ, οι οποίοι ήταν μαζί του στη φυλακή παρά του κυρίου του, λέγοντας, γιατί τα πρόσωπά σας είναι σκυθρωπά σήμερα; Αυτοί του είπαν, είδαμε ένα όνειρο, και δεν υπάρχει κανείς να το ερμηνεύσει· ο Ιωσήφ τους είπε, οι ερμηνείες τους δεν ανήκουν στον Θεό; Διηγηθείτε λοιπόν σε εμένα. Και διηγήθηκε ο αρχιοινοχόος το όνειρό του στον Ιωσήφ· και είπε, στον ύπνο μου ήταν αμπέλι μπροστά μου. Και στο αμπέλι τρεις κλαδιά, και το ίδιο ανθούσε, βγάζοντας βλαστούς·

ώριμα τα τσαμπιά του σταφυλιού. Και το ποτήρι του Φαραώ ήταν στο χέρι μου· και πήρα το σταφύλι, και το έσφιξα μέσα στο ποτήρι, και έδωσα το ποτήρι στο χέρι του Φαραώ. Και του είπε ο Ιωσήφ, αυτή είναι η ερμηνεία του· οι τρεις κλάδοι είναι τρεις μέρες. Ακόμα τρεις ημέρες, και θα θυμηθεί ο Φαραώ τη θέση σου, και θα σε αποκαταστήσει στη θέση του αρχιοινοχόου σου, και θα δώσεις το ποτήρι του Φαραώ στο χέρι του σύμφωνα με την προηγούμενη θέση σου, όπως ήσουν οινοχόος. Αλλά θυμήσου με μέσω του εαυτού σου, όταν πάνε καλά για σένα· και θα μου κάνεις έλεος· και θα με θυμηθείς στον Φαραώ, και θα με βγάλεις από αυτό το οχυρό. Ότι με έκλεψαν με κλοπή από τη γη των Εβραίων, και εδώ δεν έκανα τίποτα, αλλά με έριξαν σε αυτόν τον λάκκο. Και είδε ο αρχιαρτοποιός ότι ορθώς ερμήνευσε· και είπε στον Ιωσήφ, κι εγώ είδα ένα όνειρο· και νόμιζα ότι κουβαλούσα τρία καλάθια ψωμιού πάνω στο κεφάλι μου· Και στο καλάθι το επάνω από όλα τα είδη, που ο Φαραώ τρώει, δουλειά αρτοποιού, και τα πουλιά του ουρανού τα κατέτρωγαν από το καλάθι το επάνω του κεφαλιού μου. Αποκρινόμενος δε ο Ιωσήφ του είπε, αυτή είναι η ερμηνεία του· τα τρία καλάθια, τρεις μέρες είναι· Σε τρεις μέρες ακόμα, και θα αφαιρέσει ο Φαραώ το κεφάλι σου από εσένα· και θα σε κρεμάσει επάνω σε ξύλο, και θα φάνε τα πουλιά του ουρανού τις σάρκες σου από εσένα. Έγινε δε στην τρίτη ημέρα, ημέρα γέννησης ήταν του Φαραώ, και έκανε πότο σε όλους τους υπηρέτες του· και θυμήθηκε την αρχή του οινοχόου και την αρχή του αρτοποιού ανάμεσα στους υπηρέτες του. Και αποκατέστησε τον αρχιοινοχόο στην αρχή του· και έδωκε το ποτήριο στο χέρι του Φαραώ. Τον αρχιαρτοποιό όμως τον κρέμασε, όπως ακριβώς τους το είχε ερμηνεύσει ο Ιωσήφ. Και δεν θυμήθηκε ο αρχιοινοχόος τον

Ιωσήφ, αλλά τον ξέχασε.

41

Έγινε δε μετά από δύο χρόνια, ο Φαραώ είδε ένα όνειρο· νόμιζε ότι στεκόταν πάνω στο ποτάμι. Και ιδού, όπως από τον ποταμό ανέβαιναν επτά αγελάδες, όμορφες στην εμφάνιση και εκλεκτές στις σάρκες, και έβοσκαν στο λιβάδι. Και άλλες επτά αγελάδες ανέβαιναν μετά από αυτές από το ποτάμι, άσχημες στην εμφάνιση και αδύνατες στις σάρκες, και έβοσκαν δίπλα στις αγελάδες στην όχθη του ποταμιού. Και κατέφαγαν οι επτά βόες οι άσχημες και λεπτές στη σάρκα τις επτά βόες τις όμορφες στην εμφάνιση και τις εκλεκτές στη σάρκα· ξύπνησε δε ο Φαραώ. Και ονειρεύτηκε για δεύτερη φορά· και ιδού επτά στάχυα ανέβαιναν σε ένα στέλεχος εκλεκτά και καλά. Και ιδού επτά λεπτά και ανεμόφθορα στάχυα αναφύονταν μετά από αυτά. Και κατάπιαν τα επτά λεπτά και ανεμόφθορα στάχυα τα επτά εκλεκτά και πλήρη στάχυα· εγέρθηκε δε ο Φαραώ, και ήταν όνειρο. Έγινε δε πρωί, και ταράχθηκε η ψυχή του, και αφού έστειλε κάλεσε όλους τους ερμηνευτές της Αιγύπτου, και όλους τους σοφούς της· και διηγήθηκε σε αυτούς ο Φαραώ το όνειρό του, και δεν ήταν κάποιος που να το αναγγέλλει στον Φαραώ. Και μίλησε ο αρχιοινοχόος προς τον Φαραώ, λέγοντας, το αμάρτημά μου θυμάμαι σήμερα. Ο Φαραώ οργίστηκε με τα παιδιά του, και έβαλε εμάς σε φυλακή, στο σπίτι του αρχιμάγειρα, εμένα και τον αρχιψωμά. Και είδαμε όνειρο και οι δύο σε μία νύχτα, εγώ και αυτός, ο καθένας το δικό του όνειρο είδαμε. Ήταν δε εκεί μαζί μας

ένας νεαρός, γιος Εβραίος του αρχιμάγειρα, και του διηγηθήκαμε, και μας ερμήνευσε. Έγινε δε, καθώς μας ερμήνευσε, έτσι και συνέβη· εγώ αποκαταστάθηκα στην αρχή μου, και εκείνος κρεμάστηκε. Αφού έστειλε, ο Φαραώ κάλεσε τον Ιωσήφ· και τον έβγαλαν από το οχυρό, και τον ξύρισαν, και άλλαξαν τη στολή του· και ήρθε προς τον Φαραώ. Είπε δε ο Φαραώ στον Ιωσήφ, όνειρο έχω δει, και δεν υπάρχει κανείς που να το ερμηνεύσει· εγώ όμως έχω ακούσει να λένε για σένα, ότι όταν ακούς όνειρα, τα ερμηνεύεις. Απαντώντας δε ο Ιωσήφ στον Φαραώ είπε: Χωρίς τον Θεό δεν θα απαντηθεί η σωτηρία του Φαραώ. Μίλησε δε ο Φαραώ στον Ιωσήφ, λέγοντας, στον ύπνο μου νόμιζα ότι στεκόμουν δίπλα στην όχθη του ποταμού. Και όπως από τον ποταμό ανέβαιναν επτά αγελάδες όμορφες στην εμφάνιση και εκλεκτές στις σάρκες, και έβοσκαν στο λιβάδι. Και ιδού επτά αγελάδες άλλες ανέβαιναν πίσω τους από τον ποταμό, κακές και άσχημες στην εμφάνιση, και αδύνατες στις σάρκες, τέτοιες που δεν είδα τόσο πιο άσχημες σε όλη τη γη της Αιγύπτου. Και κατέφαγαν οι επτά άσχημες και λεπτές αγελάδες τις επτά πρώτες καλές και εκλεκτές αγελάδες. Και μπήκαν μέσα στις κοιλιές τους· και δεν έγινε φανερό ότι μπήκαν μέσα στις κοιλιές τους· και οι όψεις τους ήταν άσχημες, όπως και στην αρχή· αφού ξύπνησα όμως, κοιμήθηκα. Και είδα πάλιν στον ύπνο μου, και όπως επτά στάχυα ανέβαιναν σε έναν μίσχο γεμάτα και ωραία· Άλλα δε επτά στάχυα λεπτά και ανεμοδαρμένα φύτρωναν δίπλα τους. Και κατάπιαν τα επτά λεπτά και ανεμόφθορα στάχυα τα επτά καλά και γεμάτα στάχυα· είπα λοιπόν στους ερμηνευτές, και δεν υπήρχε κανείς που να μου το εξηγήσει αυτό. Και είπε ο Ιωσήφ στον Φαραώ, το όνειρο του Φαραώ ένα είναι· όσα ο Θεός κάνει, τα έδειξε στον Φαραώ. Οι

επτά όμορφες αγελάδες είναι επτά χρόνια· και τα επτά όμορφα στάχυα είναι επτά χρόνια· το όνειρο του Φαραώ είναι ένα. Και οι επτά αγελάδες οι αδύνατες, που ανέβαιναν πίσω από αυτές, είναι επτά χρόνια· και τα επτά στάχυα τα αδύνατα και ανεμοφθαρμένα, είναι επτά χρόνια· θα είναι επτά χρόνια πείνας. Το λόγο που έχω πει στον Φαραώ – όσα ο Θεός κάνει – τα έδειξε στον Φαραώ. Ιδού, έρχονται επτά χρόνια μεγάλης ευθηνίας σε όλη τη γη της Αιγύπτου. Θα έρθουν δε επτά χρόνια πείνας μετά από αυτά, και θα ξεχάσουν την πληρότητα που θα υπάρχει σε όλη την Αίγυπτο, και η πείνα θα καταστρέψει τη γη. Και δεν θα αναγνωριστεί η ευημερία επάνω στη γη από την πείνα που θα έρθει μετά από αυτά· γιατί αυτή θα είναι πολύ δυνατή. Για το ότι επαναλήφθηκε το όνειρο του Φαραώ δύο φορές, ότι αληθινός θα είναι ο λόγος από τον Θεό· και ο Θεός θα επισπεύσει να το κάνει. Τώρα λοιπόν σκέψου έναν φρόνιμο και συνετό άνθρωπο, και διόρισέ τον επί της γης της Αιγύπτου. Και ας κάνει ο Φαραώ και ας διορίσει διοικητές στη γη· και ας συλλέξουν όλα τα προϊόντα της γης της Αιγύπτου των επτά ετών της ευημερίας, και ας συγκεντρώσουν όλα τα τρόφιμα των επτά ετών των ερχόμενων των καλών αυτών· και ας συγκεντρωθεί το σιτάρι υπό τη χείρα του Φαραώ· τρόφιμα στις πόλεις ας φυλαχθούν. Και θα είναι τα φαγητά που έχουν φυλαχτεί για τη γη για τα επτά χρόνια της πείνας, που θα έρθουν στη γη της Αιγύπτου, και δεν θα καταστραφεί η γη από την πείνα. Άρεσε δε ο λόγος μπροστά στον Φαραώ, και μπροστά σε όλους τους υπηρέτες του. Και είπε ο Φαραώ σε όλα τα παιδιά του, μήπως θα βρούμε άνθρωπο τέτοιο, που έχει πνεύμα Θεού μέσα του; Είπε δε ο Φαραώ στον Ιωσήφ, επειδή ο Θεός σου έδειξε όλα αυτά, δεν υπάρχει άνθρωπος πιο φρόνιμος και πιο συνετός από εσένα. Εσύ

θα είσαι επάνω στο σπίτι μου, και στο στόμα σου θα υπακούσει όλος ο λαός μου· εκτός από τον θρόνο, εγώ θα είμαι πάνω από εσένα. Είπε δε ο Φαραώ στον Ιωσήφ: Ιδού, σε διορίζω σήμερα επάνω σε όλη τη γη της Αιγύπτου. Και αφού αφαίρεσε ο Φαραώ το δαχτυλίδι από το χέρι του, το έβαλε στο χέρι του Ιωσήφ, και τον ντύσε με ένα ένδυμα από λεπτό λινό, και έβαλε ένα χρυσό περιλαίμιο γύρω από το λαιμό του. Και τον ανέβασε πάνω στο δεύτερό του άρμα· και κήρυκας διακήρυξαν μπροστά του· και τον κατέστησε επί όλης της γης της Αιγύπτου. Είπε δε ο Φαραώ στον Ιωσήφ, εγώ Φαραώ· χωρίς εσένα δεν θα σηκώσει κανείς το χέρι του σε όλη τη γη της Αιγύπτου. Και ο Φαραώ κάλεσε τον Ιωσήφ με το όνομα Ψονθομφανήχ· και του έδωσε την Ασενέθ, κόρη του Πετεφρή ιερέα της Ηλιούπολης, για γυναίκα. Ο Ιωσήφ δε ήταν τριάντα ετών, όταν στάθηκε μπροστά στον Φαραώ βασιλιά της Αιγύπτου· βγήκε δε ο Ιωσήφ από μπροστά στον Φαραώ, και πέρασε από όλη τη γη της Αιγύπτου. Και έκανε η γη στα επτά χρόνια της αφθονίας δεμάτια. Και μάζεψε όλα τα φαγητά των επτά χρόνων, στους οποίους ήταν η ευημερία στη γη της Αιγύπτου· και έβαλε τα φαγητά στις πόλεις· φαγητά των πεδιάδων της πόλης που ήταν γύρω της έβαλε σε αυτήν. Και μάζεψε ο Ιωσήφ σιτάρι σαν την άμμο της θάλασσας, πάρα πολύ, μέχρι που δεν μπορούσε να μετρηθεί, γιατί δεν υπήρχε αριθμός. Στον Ιωσήφ γεννήθηκαν δύο γιοι πριν έρθουν τα επτά χρόνια του λιμού, τους οποίους του γέννησε η Ασενέθ, η κόρη του Πετεφρή, ιερέα της Ηλιούπολης. Κάλεσε δε ο Ιωσήφ το όνομα του πρωτότοκου, Μανασσή· γιατί με έκανε ο Θεός να ξεχάσω όλους τους πόνους μου, και όλα του πατέρα μου· Το δε όνομα του δεύτερου το κάλεσε, Εφραίμ· γιατί με αύξησε ο Θεός σε γη ταπείνωσής μου. Πέρασαν

δε τα επτά χρόνια της ευθηνίας, τα οποία έγιναν στη γη της Αιγύπτου. Και άρχισαν τα επτά χρόνια του λιμού να έρχονται, όπως είπε ο Ιωσήφ· και έγινε λιμός σε όλη τη γη· αλλά σε όλη τη γη της Αιγύπτου ήταν ψωμιά. Και πείνασε όλη η γη της Αιγύπτου· έκραξε δε ο λαός προς τον Φαραώ για ψωμιά· είπε δε ο Φαραώ σε όλους τους Αιγυπτίους, πηγαίνετε στον Ιωσήφ, και ό,τι σας πει, κάντε το. Και η πείνα ήταν σε όλη τη γη· άνοιξε δε ο Ιωσήφ όλες τις αποθήκες σιτηρών, και πουλούσε σε όλους τους Αιγυπτίους. Και όλες οι χώρες ήρθαν στην Αίγυπτο να αγοράσουν από τον Ιωσήφ, γιατί επικράτησε η πείνα σε όλη τη γη.

42

Αφού είδε ο Ιακώβ ότι υπάρχει πώληση στην Αίγυπτο, είπε στους γιους του, γιατί τεμπελιάζετε; Ιδού, άκουσα ότι υπάρχει σιτάρι στην Αίγυπτο· κατεβείτε εκεί και αγοράστε για μας λίγο φαγητό, για να ζήσουμε και να μην πεθάνουμε. Κατέβηκαν λοιπόν οι δέκα αδελφοί του Ιωσήφ να αγοράσουν σιτάρι από την Αίγυπτο. Τον Βενιαμίν όμως, τον αδελφό του Ιωσήφ, δεν τον έστειλε μαζί με τους αδελφούς του, γιατί είπε μήπως του συμβεί κακό. Ήρθαν δε οι γιοι του Ισραήλ να αγοράσουν μαζί με αυτούς που ερχόντουσαν· γιατί ήταν ο λιμός στη γη της Χαναάν. Ο Ιωσήφ ήταν ο άρχοντας της γης· αυτός πουλούσε σε όλο τον λαό της γης· και έχοντας έρθει οι αδελφοί του Ιωσήφ υποκλίθηκαν σε αυτόν με το πρόσωπο στη γη. Αφού είδε ο Ιωσήφ τους αδελφούς του, τους αναγνώρισε· και έκανε τον ξένο μαζί τους, και τους μίλησε σκληρά· και τους είπε, από πού ήρθατε; Αυτοί δε είπαν, από τη γη της Χαναάν, για

να αγοράσουμε τροφές. Αναγνώρισε δε ο Ιωσήφ τους αδελφούς του· αυτοί δε δεν τον αναγνώρισαν. Και θυμήθηκε ο Ιωσήφ τα όνειρά του, που είδε ο ίδιος· και τους είπε, κατάσκοποι είστε, ήρθατε να δείτε τα ίχνη της χώρας. Αυτοί δε είπαν, όχι, κύριε· οι δούλοι σου ήρθαμε για να αγοράσουμε τρόφιμα. Όλοι είμαστε γιοι ενός ανθρώπου· ειρηνικοί είμαστε, δεν είναι τα παιδιά σου κατάσκοποι. Τους είπε δε, όχι· αλλά ήρθατε να δείτε τα ίχνη της γης. Και αυτοί είπαν, δώδεκα είμαστε τα παιδιά σου, αδέλφια στη γη Χαναάν· και ιδού ο νεότερος είναι με τον πατέρα μας σήμερα· ο άλλος δεν υπάρχει. Είπε δε σε αυτούς ο Ιωσήφ, αυτό είναι που σας είπα, λέγοντας, ότι είστε κατάσκοποι. Σε αυτό θα φανείτε· μα την υγεία του Φαραώ, δεν θα βγείτε από εδώ, αν δεν έρθει ο μικρότερος αδελφός σας εδώ. Στείλτε έναν από εσάς, και πάρτε τον αδελφό σας· εσείς δε να κρατηθείτε μέχρι να γίνουν φανερά τα λόγια σας, αν λέτε αλήθεια ή όχι· αν δε όχι, μα την υγεία του Φαραώ, πράγματι κατάσκοποι είστε. Και τους έβαλε σε φυλακή για τρεις ημέρες. Είπε δε σε αυτούς την τρίτη ημέρα, αυτό κάντε, και θα ζήσετε· το Θεό γαρ εγώ φοβούμαι. Αν είστε ειρηνικοί, ένας αδελφός σας ας κρατηθεί στη φυλακή· εσείς δε πηγαίνετε και πάρτε την αγορά του σιταριού σας. Και τον νεότερο αδελφό σας φέρτε σε μένα, και θα πιστευτούν τα λόγια σας· αν όχι, θα πεθάνετε. Έκαναν δε έτσι. Και είπε ο καθένας στον αδελφό του, ναι, γιατί είμαστε σε αμαρτίες για τον αδελφό μας, επειδή παραβλέψαμε τη θλίψη της ψυχής του, όταν μας παρακαλούσε, και δεν τον ακούσαμε· και εξαιτίας αυτού ήρθε πάνω μας αυτή η θλίψη. Αποκρινόμενος δε ο Ρουβήν τους είπε, δεν σας μίλησα, λέγοντας, να μην αδικήσετε το παιδάκι, και δεν με ακούσατε; Και ιδού το αίμα του εκζητείται. Αυτοί δε δεν ήξεραν, ότι ακούει ο

Ιωσήφ· γιατί ο διερμηνέας ήταν ανάμεσά τους· Αποστραφείς δε από αυτούς έκλαυσε ο Ιωσήφ· και πάλιν προσήλθε προς αυτούς, και τους είπε· και πήρε τον Συμεών από αυτούς, και τον έδεσε μπροστά τους. Και ο Ιωσήφ διέταξε να γεμίσουν τα δοχεία τους με σιτάρι, και να επιστρέψουν το ασήμι του καθενός στο σακί του, και να τους δώσουν εφόδια για το δρόμο· και έγινε σε αυτούς έτσι. Και αφού έβαλαν το σιτάρι πάνω στους γαϊδάρους τους, έφυγαν από εκεί. Λύνοντας δε ένας τον σάκο του, για να δώσει ζωοτροφή στα γαϊδούρια του, εκεί που κατέλυσαν, και είδε τον δεσμό του αργυρίου του, και ήταν επάνω στο στόμα του σάκου. Και είπε στους αδελφούς του, μου επιστράφηκε το αργύριο, και ιδού αυτό είναι στο σακούλι μου· και εξέστη η καρδία τους, και ταράχθηκαν μεταξύ τους, λέγοντας, τι αυτό μας έκανε ο Θεός; Ήρθαν προς τον Ιακώβ τον πατέρα τους στη γη Χαναάν, και ανήγγειλαν σε αυτόν όλα όσα τους συνέβησαν, λέγοντας, Ο άνθρωπος ο κύριος της γης μας μίλησε σκληρά, και μας έβαλε σε φυλακή, σαν να κατασκοπεύαμε τη γη. Του είπαμε, είμαστε ειρηνικοί, δεν είμαστε κατάσκοποι. Δώδεκα αδελφοί είμαστε, γιοι του πατέρα μας· ο ένας δεν υπάρχει· και ο μικρός είναι με τον πατέρα μας σήμερα στη γη Χαναάν. Είπε δε σε μας ο άνθρωπος ο κύριος της γης, με αυτό θα γνωρίσω ότι ειρηνικοί είστε· έναν αδελφό αφήστε εδώ μαζί μου· το δε αγόρασμα της σιτοδοσίας του σπιτιού σας πάρτε και φύγετε. Και φέρτε σε μένα τον νεότερο αδελφό σας· και θα ξέρω ότι δεν είστε κατάσκοποι, αλλά ότι είστε ειρηνικοί· και τον αδελφό σας θα τον δώσω πίσω σε σας, και θα εμπορεύεστε στη γη. Έγινε δε κατά το αδειάζειν αυτούς τους σάκκους τους, και ήταν του καθενός ο δεσμός του αργυρίου στο σάκκο τους· και είδαν τους δεσμούς του αργυρίου τους αυτοί, και ο πατέρας τους, και φοβήθηκαν. Είπε δε

σε αυτούς ο Ιακώβ ο πατέρας τους, εμένα με αφήσατε χωρίς παιδιά· ο Ιωσήφ δεν υπάρχει, ο Συμεών δεν υπάρχει, και τον Βενιαμίν θα πάρετε; Επάνω σε μένα έγιναν όλα αυτά. Είπε δε ο Ρουβήν στον πατέρα τους, λέγοντας, τους δύο γιους μου σκότωσε, εάν δεν φέρω αυτόν σε εσένα· δώσε τον στο χέρι μου, κι εγώ θα φέρω αυτόν σε εσένα. Αυτός είπε, δεν θα κατέβει ο γιος μου μαζί σας, γιατί ο αδελφός του πέθανε, και αυτός μόνος έχει μείνει· και θα συμβεί να αδυνατίσει στον δρόμο, που αν πάτε, και θα κατεβάσετε το γήρας μου με λύπη στον Άδη.

43

Η πείνα όμως έγινε πιο δυνατή στη γη. Έγινε δε όταν τελείωσαν να φάνε το σιτάρι που έφεραν από την Αίγυπτο, και τους είπε ο πατέρας τους, πηγαίνετε πάλι να μας αγοράσετε λίγα τρόφιμα. Είπε δε σε αυτόν ο Ιούδας, λέγοντας, με επίσημη μαρτυρία μας έχει μαρτυρήσει ο άνθρωπος ο κύριος της γης, λέγοντας, δεν θα δείτε το πρόσωπό μου, εάν μη ο αδελφός σας ο νεότερος είναι μαζί σας. Αν λοιπόν στέλνεις τον αδελφό μας μαζί μας, θα κατεβούμε και θα αγοράσουμε για σένα φαγητά. Αν δεν στέλνεις τον αδελφό μας μαζί μας, δεν θα πάμε· γιατί ο άνθρωπος μας είπε, λέγοντας, δεν θα δείτε το πρόσωπό μου, αν ο νεότερος αδελφός σας δεν είναι μαζί σας. Είπε δε ο Ισραήλ, γιατί με κακοποιήσατε, αφού είπατε στον άνθρωπο ότι έχετε αδελφό; Αυτοί δε είπαν, ρωτώντας μας ρώτησε ο άνθρωπος και για την γενιά μας, λέγοντας, αν ακόμα ο πατέρας σας ζει, και αν έχετε αδελφό· και του απαντήσαμε σύμφωνα με αυτή την ερώτηση· δεν ξέραμε ότι θα μας πει, φέρτε

τον αδελφό σας; Είπε δε ο Ιούδας προς τον Ισραήλ τον πατέρα του, Στείλε το παιδάριο μαζί μου· και αφού σηκωθούμε θα πάμε, για να ζήσουμε και να μην πεθάνουμε και εμείς, και εσύ, και η αποσκευή μας. Εγώ δε θα τον δεχτώ· από το χέρι μου ζήτησέ τον· εάν δεν τον φέρω σε σένα, και δεν τον στήσω μπροστά σου, θα έχω αμαρτήσει εναντίον σου όλες τις ημέρες. Γιατί αν δεν είχαμε αργήσει, ήδη θα είχαμε επιστρέψει δύο φορές. Είπε δε σε αυτούς ο Ισραήλ ο πατέρας τους, αν έτσι είναι, αυτό κάντε· πάρτε από τους καρπούς της γης στα δοχεία σας, και κατεβάστε στον άνθρωπο δώρα ρητίνης, και μελιού, θυμίαμα και σμύρνα, και τερέβινθο, και καρύδια. Και το αργύριο διπλό πάρτε στα χέρια σας· το αργύριο που επιστράφηκε στα σακιά σας επιστρέψτε μαζί σας· μήπως είναι αγνόημα. Και πάρτε τον αδελφό σας· και αφού σηκωθείτε, κατεβείτε στον άνθρωπο. Ο Θεός μου ας δώσει σε σας χάρη μπροστά στον άνθρωπο και να στείλει τον ένα αδελφό σας και τον Βενιαμίν· εγώ λοιπόν, όπως έχω στερηθεί παιδιά, έχω στερηθεί παιδιά. Αφού πήραν οι άνδρες τα δώρα αυτά και το διπλό αργύριο, πήραν στα χέρια τους και τον Βενιαμίν· και αφού σηκώθηκαν, κατέβηκαν στην Αίγυπτο· και στάθηκαν μπροστά στον Ιωσήφ. Είδε δε ο Ιωσήφ αυτούς, και τον Βενιαμίν τον αδελφό του τον ομομήτριο· και είπε στον επί του σπιτιού του, φέρε μέσα τους ανθρώπους στο σπίτι, και σφάξε θύματα, και ετοίμασε· μαζί μου γαρ θα φάνε οι άνθρωποι ψωμί το μεσημέρι. Έκανε δε ο άνθρωπος καθώς είπε ο Ιωσήφ, και έφερε μέσα τους ανθρώπους στο σπίτι του Ιωσήφ. Αφού είδαν δε οι άνδρες ότι εισήχθησαν στο σπίτι του Ιωσήφ, είπαν, εξαιτίας του αργυρίου που επιστράφηκε στα σακιά μας στην αρχή, εμείς φερόμαστε μέσα, για να μας κατηγορήσουν ψευδώς και να μας επιτεθούν, για να μας πάρουν

ως δούλους, και τα γαϊδούρια μας. Προσεγγίζοντας δε προς τον άνθρωπο του σπιτιού του Ιωσήφ, μίλησαν σε αυτόν στην πύλη του σπιτιού, λέγοντας, παρακαλούμε, κύριε· κατεβήκαμε από την αρχή να αγοράσουμε τροφές. Έγινε δε όταν ήρθαμε για να διανυκτερεύσουμε, και ανοίξαμε τους σάκους μας, και αυτό το ασήμι του καθενός ήταν στον σάκο του· το ασήμι μας με το βάρος του το επιστρέψαμε τώρα στα χέρια μας. Και άλλο αργύριο φέραμε μαζί μας, για να αγοράσουμε φαγητά· δεν ξέρουμε ποιος έβαλε το αργύριο μέσα στους σάκους μας. Είπε δε σε αυτούς, ίλεως σε σας, μη φοβάστε· ο Θεός σας, και ο Θεός των πατέρων σας, έδωσε σε σας θησαυρούς στα σακιά σας· και το αργύριο σας που ήταν καλό το έχω· και έβγαλε προς αυτούς τον Συμεών. Και έφερε νερό να πλύνουν τα πόδια τους και έδωσε χορτάρι στα γαϊδούρια τους. Ετοίμασαν λοιπόν τα δώρα, μέχρι να έρθει ο Ιωσήφ το μεσημέρι· είχαν ακούσει γαρ ότι εκεί επρόκειτο να γευματίσει. Μπήκε δε ο Ιωσήφ μέσα στο σπίτι, και του έφεραν τα δώρα που είχαν στα χέρια τους μέσα στο σπίτι· και τον προσκύνησαν με το πρόσωπο στη γη. Τους ρώτησε, πώς έχετε; Και τους είπε, είναι καλά στην υγεία του ο πατέρας σας ο γέρος, για τον οποίο μιλήσατε; Ακόμα ζει; Και είπαν: Είναι υγιής ο γιος σου, ο πατέρας μας· ακόμα ζει. Και είπε, ευλογημένος ο άνθρωπος εκείνος από τον Θεό· και αφού έσκυψαν προσκύνησαν αυτόν. Αφού σήκωσε τα μάτια του ο Ιωσήφ, είδε τον Βενιαμίν τον αδελφό του τον ομομήτριο· και είπε, αυτός είναι ο νεότερος αδελφός σας, που μου είπατε να φέρετε; Και είπε, Ο Θεός να σε ελεήσει, παιδί μου. Ταράχτηκε δε ο Ιωσήφ· ανακατεύονταν γαρ τα έγκατά του για τον αδελφό του, και ζητούσε να κλάψει· μπαίνοντας δε στο ταμείο, έκλαψε εκεί. Και αφού έπλυνε το πρόσωπό του, βγήκε έξω και

συγκρατήθηκε· και είπε, σερβίρετε ψωμιά. Και σέρβιραν σε αυτόν μόνο του, και σε αυτούς χωριστά, και στους Αιγυπτίους που έτρωγαν μαζί του χωριστά· γιατί δεν μπορούσαν οι Αιγύπτιοι να φάνε μαζί με τους Εβραίους ψωμί· γιατί είναι βδέλυγμα για τους Αιγυπτίους. Κάθισαν μπροστά του, ο πρωτότοκος κατά την ηλικία του, και ο νεότερος κατά τη νεότητά του· εκπλήσσονταν δε οι άνθρωποι, ο καθένας με τον αδελφό του. Πήραν λοιπόν μερίδα από αυτόν για τον εαυτό τους· μεγαλύνθηκε δε η μερίδα του Βενιαμίν σε σχέση με τις μερίδες όλων πενταπλάσια από τις δικές τους· ήπιαν δε και μέθυσαν μαζί του.

44

Και ο Ιωσήφ διέταξε αυτόν που ήταν επί του σπιτιού του, λέγοντας, γεμίστε τους σάκους των ανθρώπων με τροφές, όσες μπορούν να σηκώσουν· και βάλτε του καθενός το αργύριο στο στόμα του σάκου. Και το κύπελλο μου το ασημένιο βάλτε μέσα στο σακκί του νεότερου, και την τιμή του σιταριού του· έγινε δε σύμφωνα με τον λόγο του Ιωσήφ, όπως είπε. Το πρωί ξημέρωσε και οι άνθρωποι στάλθηκαν, αυτοί και οι γάιδαροί τους. Αφού βγήκαν από την πόλη, δεν είχαν απομακρυνθεί πολύ· και ο Ιωσήφ είπε στον επιστάτη του σπιτιού του, σήκω και καταδίωξε τους ανθρώπους, και όταν τους προλάβεις, θα τους πεις γιατί ανταποδώσατε κακά αντί για καλά; Γιατί μου κλέψατε το ασημένιο κύπελλο; Δεν είναι αυτό, από το οποίο πίνει ο κύριός μου; Ο ίδιος δε μαντεύει με μαντεία σε αυτόν. Έχετε ολοκληρώσει κακά πράγματα που έχετε κάνει. Αφού τους βρήκε, τους είπε αυτά τα

λόγια. Αυτοί όμως του είπαν, γιατί λέει ο κύριος αυτά τα λόγια; Μη γίνει στα παιδιά σου να κάνουν σύμφωνα με αυτόν τον λόγο. Αν το ασήμι που βρήκαμε στα σακιά μας το γυρίσαμε σε σένα από τη γη της Χαναάν, πώς θα μπορούσαμε να κλέψουμε από το σπίτι του κυρίου σου ασήμι ή χρυσάφι; Σε όποιον βρεις το κύπελλο των παιδιών σου, ας πεθάνει· και εμείς θα γίνουμε δούλοι του κυρίου μας. Και αυτός είπε, και τώρα, όπως λέτε, έτσι θα είναι· σε όποιον βρεθεί το κύπελλο, θα είναι δικό μου παιδί, εσείς δε θα είστε καθαροί. Και έσπευσαν, και κατέβασε ο καθένας τον σάκο του στη γη· και άνοιξε ο καθένας τον σάκο του. Έψαξε και αρχίζοντας από τον πρεσβύτερο, μέχρι που ήρθε στον νεότερο. Και βρήκε το κύπελλο στο σακί του Βενιαμίν. Και έσκισαν τα ρούχα τους, και έβαλε ο καθένας το σακί του πάνω στο γαϊδούρι του, και γύρισαν στην πόλη. Μπήκε δε ο Ιούδας και τα αδέλφια του προς τον Ιωσήφ ενώ αυτός ήταν ακόμα εκεί, και έπεσαν μπροστά του στη γη. Είπε δε σε αυτούς ο Ιωσήφ, τι πράγμα είναι αυτό που κάνατε; Δεν ξέρετε ότι με μαντεία μαντεύει ο άνθρωπος σαν εμένα; Είπε δε ο Ιούδας: Τι θα απαντήσουμε στον κύριο, ή τι θα πούμε, ή πως θα δικαιωθούμε; Ο Θεός βρήκε την αδικία των παιδιών σου· ιδού είμαστε δούλοι του κυρίου μας, και εμείς, και αυτός στον οποίο βρέθηκε το κύπελλο. Είπε δε ο Ιωσήφ, μη μου γένοιτο να κάνω αυτό το πράγμα· ο άνθρωπος στον οποίο βρέθηκε το κύπελλο, αυτός θα είναι δικός μου δούλος· εσείς δε ανεβείτε με ασφάλεια προς τον πατέρα σας. Πλησιάζοντας δε σε αυτόν ο Ιούδας είπε, παρακαλώ, κύριε· ας πει ο δούλος σου ένα λόγο μπροστά σου, και μην θυμώσεις με τον δούλο σου, γιατί εσύ είσαι σαν τον Φαραώ. Κύριε, εσύ ρώτησες τα παιδιά σου, λέγοντας αν έχετε πατέρα ή αδελφό. Και είπαμε στον κύριο, έχουμε πατέρα γέρο, και ένα παιδί

του γηρατειού του νεότερο, και ο αδελφός του πέθανε, αυτός δε μόνος έμεινε στη μητέρα του, και ο πατέρας τον αγάπησε· Είπες δε στα παιδιά σου, κατεβάστε τον σε μένα, και θα φροντίσω αυτόν. Και είπαμε στον κύριο, δεν θα μπορέσει το παιδί να αφήσει τον πατέρα του· αν όμως αφήσει τον πατέρα, θα πεθάνει. Εσύ όμως είπες στα παιδιά σου, εάν δεν κατέβει ο νεότερος αδελφός σας μαζί σας, δεν θα προσθέσετε να δείτε το πρόσωπό μου. Έγινε δε όταν ανεβήκαμε προς το παιδί σου, τον πατέρα μας, αναγγείλαμε σε αυτόν τα λόγια του κυρίου μας. Είπε δε ο πατέρας μας: Πηγαίνετε πάλι και αγοράστε μας λίγο φαγητό. Εμείς δε είπαμε, δεν θα μπορέσουμε να κατεβούμε· αλλά αν ο αδελφός μας ο νεότερος κατεβαίνει μαζί μας, θα κατεβούμε· γιατί δεν θα μπορέσουμε να δούμε το πρόσωπο του ανθρώπου, του αδελφού μας του νεότερου μη όντας μαζί μας. Είπε δε ο γιος σου, ο πατέρας μας, προς εμάς: εσείς ξέρετε ότι δύο μου γέννησε η γυναίκα, και βγήκε ο ένας από κοντά μου· και είπατε ότι κατασπαραγμένος από θηρίο έγινε, και δεν τον είδα μέχρι τώρα. Αν λοιπόν πάρετε και αυτόν από το πρόσωπό μου, και του συμβεί κακό στον δρόμο, τότε θα κατεβάσετε το γήρας μου με λύπη στον Άδη. Τώρα λοιπόν εάν πάω προς το παιδί σου, πατέρα δε μας, και το παιδί δεν είναι μαζί μας, η δε ψυχή του κρέμεται από την ψυχή αυτού του παιδιού, και θα είναι όταν δει αυτός ότι δεν είναι το παιδί μαζί μας, θα πεθάνει, και θα κατεβάσουν τα παιδιά σου το γήρας του παιδιού σου, πατέρα δε μας, με λύπη στον Άδη. Γιατί ο γιος σου έχει δεχτεί το παιδί από τον πατέρα, λέγοντας, εάν δεν τον φέρω σε εσένα και τον στήσω μπροστά σου, θα είμαι αμαρτωλός προς τον πατέρα όλες τις ημέρες. Τώρα λοιπόν θα μείνω κοντά σου ως παιδί αντί του παιδιού, υπηρέτης του κυρίου· το δε παιδί ας ανεβεί μαζί με

τους αδελφούς του. Πώς λοιπόν θα ανέβω προς τον πατέρα, χωρίς το παιδί να είναι μαζί μας; Για να μην δω τα κακά, που θα βρουν τον πατέρα μου.

45

Και δεν μπορούσε ο Ιωσήφ να ανεχθεί όλους αυτούς που στέκονταν δίπλα του, αλλά είπε, στείλτε όλους μακριά από εμένα· και δεν στεκόταν κανείς δίπλα στον Ιωσήφ, όταν αναγνωριζόταν στους αδελφούς του. Και άφησε φωνή με κλάμα· άκουσαν δε όλοι οι Αιγύπτιοι, και ακουστό έγινε στο σπίτι του Φαραώ. Είπε δε ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς του, εγώ είμαι ο Ιωσήφ· ζει ακόμα ο πατέρας μου; Και δεν μπορούσαν οι αδελφοί να του απαντήσουν· γιατί ήταν ταραγμένοι. Είπε δε ο Ιωσήφ στους αδελφούς του, πλησιάστε σε μένα· και πλησίασαν· και είπε, εγώ είμαι ο Ιωσήφ ο αδελφός σας, που πουλήσατε στην Αίγυπτο. Τώρα λοιπόν μην λυπάστε, μηδέ ας φανεί σκληρό σε σας που με πουλήσατε εδώ· γιατί ο Θεός με έστειλε μπροστά από εσάς για ζωή. Αυτό γαρ δεύτερο έτος λιμός επί της γης, και έτι λοιπά πέντε έτη, στα οποία δεν θα υπάρχει άροση, ούτε θερισμός· Απέστειλε γαρ με ο Θεός έμπροσθέν σας, να μείνει για σας κατάλειμμα επί της γης, και να θρέψει για σας κατάλειψη μεγάλη. Τώρα λοιπόν δεν με στείλατε εσείς εδώ, αλλά ο Θεός· και με έκανε σαν πατέρα του Φαραώ, και κύριο όλου του σπιτιού του, και άρχοντα όλης της γης της Αιγύπτου. Έχοντας βιαστεί λοιπόν ανεβείτε προς τον πατέρα μου, και πείτε του, αυτά λέγει ο γιος σου Ιωσήφ· έκανε με ο Θεός κύριο όλης της γης της Αιγύπτου· κατέβα λοιπόν προς εμένα, και μην

μείνεις· Και θα κατοικήσεις στη γη Γεσέμ της Αραβίας· και θα είσαι κοντά μου εσύ, και οι γιοι σου, και οι γιοι των γιων σου, τα πρόβατά σου, και τα βόδια σου, και όσα είναι δικά σου. Και θα σε θρέψω εκεί· γιατί ακόμα πέντε χρόνια λιμός· ώστε να μην καταστραφείς εσύ, και οι γιοι σου, και όλα τα υπάρχοντά σου. Ιδού τα μάτια σας βλέπουν, και τα μάτια του Βενιαμίν του αδελφού μου, ότι το στόμα μου αυτό που μιλάει προς εσάς. Αναφέρετε λοιπόν στον πατέρα μου όλη τη δόξα μου στην Αίγυπτο, και όσα είδατε· και αφού βιαστείτε, κατεβάστε τον πατέρα μου εδώ. Και πέσοντας στον λαιμό του Βενιαμίν του αδελφού του, έκλαψε επάνω του· και ο Βενιαμίν έκλαψε στον λαιμό του. Και αφού φίλησε όλους τους αδελφούς του, έκλαψε πάνω τους· και μετά από αυτά μίλησαν οι αδελφοί του σε αυτόν. Και διαδόθηκε η είδηση στο παλάτι του Φαραώ, λέγοντας, ήρθαν οι αδελφοί του Ιωσήφ· χάρηκε δε ο Φαραώ και η ακολουθία του. Είπε δε ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, πες στους αδελφούς σου, αυτό κάντε, γεμίστε τα φορεία σας, και φύγετε προς τη γη Χαναάν. Και αφού πάρετε τον πατέρα σας και τα υπάρχοντά σας, ελάτε σε μένα· και θα σας δώσω από όλα τα αγαθά της Αιγύπτου, και θα φάτε τον μυελό της γης. Εσύ και πρόσταξε αυτά: να πάρουν αυτοί άμαξες από τη γη της Αιγύπτου για τα παιδιά σας και για τις γυναίκες σας, και αφού πάρετε τον πατέρα σας, ελάτε. Και μην φείδεσθε για τα πράγματά σας· γιατί όλα τα αγαθά της Αιγύπτου θα είναι δικά σας. Έκαναν λοιπόν έτσι οι γιοι του Ισραήλ· έδωσε δε ο Ιωσήφ σε αυτούς άμαξες σύμφωνα με τα ειρημένα από τον Φαραώ τον βασιλιά· και έδωσε σε αυτούς εφόδια για το δρόμο. Και σε όλους έδωσε δύο στολές· στον δε Βενιαμίν έδωσε τριακόσια χρυσά νομίσματα, και πέντε αλλαξιές στολές. Και στον πατέρα του έστειλε κατά τα ίδια· και δέκα

γαϊδούρια που κουβαλούσαν από όλα τα αγαθά της Αιγύπτου, και δέκα μουλάρια που κουβαλούσαν ψωμιά στον πατέρα του για το δρόμο. Έστειλε έξω τους αδελφούς του, και πήγαν· και τους είπε, μην θυμώνετε στον δρόμο. Και ανέβηκαν από την Αίγυπτο, και ήρθαν στη γη της Χαναάν προς τον Ιακώβ, τον πατέρα τους. Και του ανήγγειλαν λέγοντας ότι ο γιος σου Ιωσήφ ζει, και αυτός άρχει σε όλη τη γη της Αιγύπτου· και ο Ιακώβ εξεστη στη διάνοια, γιατί δεν τους πίστευε. Του μίλησαν δε όλα τα πράγματα που ειπώθηκαν από τον Ιωσήφ, όσα είπε σε αυτούς. Αφού είδε τα αμάξια, τα οποία έστειλε ο Ιωσήφ για να τον πάρει, αναζωπυρώθηκε το πνεύμα του Ιακώβ, του πατέρα τους. Είπε δε ο Ισραήλ: Μεγάλο πράγμα είναι για μένα αν ακόμα ο Ιωσήφ ο γιος μου ζει· αφού πάω θα τον δω πριν πεθάνω.

46

Αφού αναχώρησε ο Ισραήλ, αυτός και όλα τα δικά του, ήρθε στο φρέαρ του όρκου· και θυσίασε θυσία στον Θεό του πατέρα του, του Ισαάκ. Είπε και ο Θεός στον Ισραήλ σε όραμα της νύχτας, λέγοντας, Ιακώβ, Ιακώβ· κι εκείνος είπε, τι είναι; Και του λέγει, εγώ είμαι ο Θεός των πατέρων σου· μην φοβάσαι να κατέβεις στην Αίγυπτο· γιατί θα σε κάνω μεγάλο έθνος εκεί. Και εγώ θα κατέβω μαζί σου στην Αίγυπτο, και εγώ θα σε ανεβάσω στο τέλος· και ο Ιωσήφ θα βάλει τα χέρια του επάνω στα μάτια σου. Σηκώθηκε δε ο Ιακώβ από το φρέαρ του όρκου, και πήραν οι γιοι του Ισραήλ τον πατέρα τους και την αποσκευή και τις γυναίκες τους επάνω στα άμαξα που έστειλε ο Ιωσήφ να τον σηκώσει. Και παίρνοντας

τα υπάρχοντά τους, και όλη την περιουσία, που απέκτησαν από τη γη Χαναάν, μπήκαν στην Αίγυπτο, ο Ιακώβ, και όλοι οι απόγονοί του μαζί του. Γιοι, και γιοι των γιων του μαζί του· κόρες, και κόρες των κορών του· και όλος ο σπόρος του τον οδήγησε στην Αίγυπτο. Αυτά δε τα ονόματα των γιων Ισραήλ που εισήλθαν στην Αίγυπτο μαζί με τον Ιακώβ τον πατέρα τους. Ο Ιακώβ και οι γιοι του· ο πρωτότοκος του Ιακώβ, ο Ρουβήν. Οι γιοι του Ρουβήν ήταν Ενώχ, Φαλλός, Ασρών και Χαρμί. Οι γιοι δε του Συμεών, Ιεμουήλ, και Ιαμείν, και Αώδ, και Αχείν, και Σαάρ, και Σαούλ γιος της Χαναανίτιδας. Οι γιοι του Λευί: Γηρσών, Κάαθ και Μεραρί. Οι γιοι του Ιούδα ήταν ο Ηρ, και ο Ωνάν, και ο Σηλώμ, και ο Φαρές, και ο Ζαρά· πέθαναν δε ο Ηρ και ο Ωνάν στη γη της Χαναάν· οι γιοι του Φαρές ήταν ο Εσρών και ο Ιεμουήλ. Οι γιοι του Ισσάχαρ ήταν ο Θωλά, ο Φουά, ο Ασούμ και ο Σαμβράν. Οι γιοι του Ζαβουλών: Σερέδ, Αλλών και Αχοήλ. Αυτοί οι γιοι της Λείας, τους οποίους γέννησε στον Ιακώβ στη Μεσοποταμία της Συρίας, και τη Δίνα την κόρη του· όλες οι ψυχές, γιοι και κόρες, τριάντα τρεις. Οι γιοι του Γαδ: Σαφών, Αγγίς, Σαννίς, Θασοβάν, Ερί, Αροδί και Αρελί. Οι γιοι του Ασήρ: Ιεμνά, Ιεσσουά, Ιεούλ, Βαριά, και η Σάρα, αδελφή τους. Οι γιοι του Βεριά ήταν ο Χοβόρ και ο Μελχιήλ. Αυτοί οι γιοι της Ζελφάς, την οποία έδωσε ο Λάβαν στη Λεία την κόρη του, η οποία γέννησε αυτούς στον Ιακώβ, δεκαέξι ψυχές. Οι υιοί της Ραχήλ, γυναίκας του Ιακώβ, ήταν ο Ιωσήφ και ο Βενιαμίν. Έγιναν δε γιοι του Ιωσήφ στη γη της Αιγύπτου, τους οποίους γέννησε σ αυτόν η Ασενέθ κόρη του Πετεφρή ιερέα της Ηλιούπολης, τον Μανασσή, και τον Εφραίμ· έγιναν δε γιοι του Μανασσή, τους οποίους γέννησε σ αυτόν η παλλακή η Σύρα, τον Μαχίρ· ο Μαχίρ δε γέννησε τον Γαλαάδ· γιοι δε του Εφραίμ αδελφού του Μανασσή, ο Σουταλαάμ,

και ο Ταάμ· γιοι δε του Σουταλαάμ, ο Εδώμ. Οι γιοι του Βενιαμίν, Βαλά και Βοχόρ, και Ασβήλ. Έγιναν δε γιοι του Βαλά, ο Γηρά, και ο Νοεμάν, και ο Αγχίς, και ο Ρως, και ο Μαμφίμ· ο Γηρά δε γέννησε τον Αράδ. Αυτοί είναι οι γιοι της Ραχήλ, τους οποίους γέννησε στον Ιακώβ· όλες οι ψυχές ήταν δεκαοκτώ. Οι γιοι του Δαν: Ασόμ. Και οι γιοι του Νεφθαλί: Ασιήλ, και Γωνί, και Ισσάαρ, και Σολλήμ. Αυτοί οι υιοί της Βαλλάς, την οποία έδωσε ο Λάβαν στη Ραχήλ την κόρη του, η οποία γέννησε αυτούς στον Ιακώβ, όλες οι ψυχές επτά. Όλες οι ψυχές που μπήκαν με τον Ιακώβ στην Αίγυπτο, αυτοί που βγήκαν από τους μηρούς του, χωρίς τις γυναίκες των γιων του Ιακώβ, όλες οι ψυχές, εξήντα έξι. Οι γιοι δε του Ιωσήφ που γεννήθηκαν σε αυτόν στη γη της Αιγύπτου, ψυχές εννέα. Όλες οι ψυχές του σπιτιού του Ιακώβ, οι οποίες μπήκαν με τον Ιακώβ στην Αίγυπτο, ήταν εβδομήντα πέντε ψυχές. Έστειλε δε τον Ιούδα μπροστά από αυτόν προς τον Ιωσήφ, να συναντήσει αυτόν στην πόλη Ηρώων, στη γη Ραμεσσή. Αφού έζεψε ο Ιωσήφ τα άρματά του, ανέβηκε για να συναντήσει τον Ισραήλ τον πατέρα του, στην πόλη των Ηρώων· και όταν εμφανίστηκε μπροστά του έπεσε στον λαιμό του, και έκλαψε με πλούσιο κλάμα. Και είπε ο Ισραήλ στον Ιωσήφ, θα πεθάνω από τώρα, επειδή έχω δει το πρόσωπό σου· γιατί εσύ ακόμα ζεις. Είπε δε ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς του, αφού ανέβω θα απαγγείλω στον Φαραώ, και θα πω σε αυτόν, οι αδελφοί μου, και ο οίκος του πατέρα μου, που ήταν στη γη Χαναάν, έχουν έρθει σε μένα. Οι άνδρες είναι βοσκοί· γιατί ήταν κτηνοτρόφοι· και έχουν φέρει τα ζώα, και τα βόδια, και όλα τα δικά τους. Αν λοιπόν σας καλέσει ο Φαραώ και σας πει Τι είναι η δουλειά σας; Θα πείτε, άνδρες κτηνοτρόφοι είμαστε τα παιδιά σου από παιδί μέχρι τώρα, και εμείς, και οι πατέρες μας· για να

κατοικήσετε σε γη Γοσέν της Αραβίας· γιατί βδέλυγμα είναι στους Αιγυπτίους κάθε ποιμένας προβάτων.

47

Έχοντας έρθει δε ο Ιωσήφ ανήγγειλε στον Φαραώ, λέγοντας, ο πατέρας μου, και οι αδελφοί μου, και τα κτήνη, και τα βόδια τους, και όλα τα δικά τους, ήρθαν από τη γη Χαναάν· και ιδού είναι στη γη Γοσέν. Από τους αδελφούς του πήρε πέντε άνδρες, και τους έστησε μπροστά στον Φαραώ. Και είπε ο Φαραώ στους αδελφούς του Ιωσήφ, Ποιο είναι το έργο σας; Και είπαν στον Φαραώ: Ποιμένες προβάτων είναι οι δούλοι σου, και εμείς και οι πατέρες μας. Είπαν δε στον Φαραώ, να παροικήσουμε στη γη ήρθαμε, γιατί δεν υπάρχει βοσκή για τα κτήνη των παιδιών σου, γιατί δυνάμωσε η πείνα στη γη Χαναάν· τώρα λοιπόν θα κατοικήσουμε στη γη Γοσέμ. Είπε δε ο Φαραώ στον Ιωσήφ, Ας κατοικήσουν στη γη Γοσέν· αν δε ξέρεις ότι είναι ανάμεσά τους άνδρες ικανοί, διόρισε αυτούς άρχοντες των δικών μου ζώων. Ήρθαν δε στην Αίγυπτο προς τον Ιωσήφ ο Ιακώβ και οι γιοι του, και άκουσε ο Φαραώ, βασιλιάς της Αιγύπτου. Και είπε ο Φαραώ στον Ιωσήφ, λέγοντας, ο πατέρας σου και οι αδελφοί σου έχουν έρθει σε εσένα. Ιδού, η γη της Αιγύπτου είναι μπροστά σου· στην καλύτερη γη εγκατέστησε τον πατέρα σου και τους αδελφούς σου. Έφερε μέσα δε ο Ιωσήφ τον Ιακώβ τον πατέρα του, και τον έστησε μπροστά στον Φαραώ· και ευλόγησε ο Ιακώβ τον Φαραώ. Είπε δε ο Φαραώ στον Ιακώβ: Πόσα είναι τα χρόνια των ημερών της ζωής σου; Και είπε ο Ιακώβ στον Φαραώ, οι μέρες των χρόνων της ζωής μου, που περιοδεύω,

εκατό τριάντα χρόνια· μικρές και κακές έχουν γίνει οι μέρες των χρόνων της ζωής μου· δεν έφτασαν στις μέρες των χρόνων της ζωής των πατέρων μου, που περιόδευσαν. Και αφού ευλόγησε ο Ιακώβ τον Φαραώ, βγήκε από αυτόν. Και εγκατέστησε ο Ιωσήφ τον πατέρα του και τους αδελφούς του, και τους έδωσε κατοχή στη γη της Αιγύπτου, στην καλύτερη γη, στη γη της Ραμεσσή, όπως διέταξε ο Φαραώ. Και ο Ιωσήφ μετρούσε σιτάρι στον πατέρα του, και στους αδελφούς του, και σε όλο το σπίτι του πατέρα του, σιτάρι ανά άτομο. Σιτάρι δε δεν ήταν σε όλη τη γη, ενίσχυσε γαρ η πείνα πολύ· έλειψε δε η γη της Αιγύπτου και η γη της Χαναάν από την πείνα. Συγκέντρωσε δε ο Ιωσήφ όλο το αργύριο που βρέθηκε σε γη Αιγύπτου και σε γη Χαναάν, από το σιτάρι που αγόραζαν, και μετρούσε σιτάρι σε αυτούς, και έφερε ο Ιωσήφ όλο το αργύριο στο σπίτι του Φαραώ. Και τελείωσε όλο το ασήμι από τη γη της Αιγύπτου και από τη γη της Χαναάν· ήρθαν δε όλοι οι Αιγύπτιοι προς τον Ιωσήφ, λέγοντας, δώσε μας ψωμιά, και γιατί πεθαίνουμε μπροστά σου; Έχει τελειώσει γαρ το αργύριό μας. Είπε δε σε αυτούς ο Ιωσήφ, φέρτε τα ζώα σας, και θα σας δώσω ψωμιά αντί των ζώων σας, αν έχει τελειώσει το ασήμι σας. Έφεραν δε τα κτήνη τους προς τον Ιωσήφ· και έδωσε σε αυτούς ο Ιωσήφ ψωμιά αντί των αλόγων, και αντί των προβάτων, και αντί των βοδιών, και αντί των γαϊδουριών· και τους έθρεψε με ψωμιά αντί για όλα τα κτήνη τους σε εκείνον τον χρόνο. Πέρασε δε ο χρόνος εκείνος, και ήρθαν προς αυτόν στον δεύτερο χρόνο, και του είπαν, μήπως καταστραφούμε από τον κύριό μας; Αν γαρ έχει τελειώσει το ασήμι μας, και τα υπάρχοντα και τα κτήνη είναι προς εσένα τον κύριο, και δεν έχει απομείνει σε μας μπροστά στον κύριό μας, παρά μόνο το ίδιο μας το σώμα και η γη μας, για να μην πεθάνουμε λοιπόν

μπροστά σου, και η γη γίνει έρημη, αγόρασε εμάς και τη γη μας αντί ψωμιού, και θα είμαστε εμείς και η γη μας δούλοι του Φαραώ· δώσε σπόρο, για να σπείρουμε, και να ζήσουμε και να μην πεθάνουμε, και η γη δεν θα γίνει έρημη. Και απέκτησε ο Ιωσήφ όλη τη γη των Αιγυπτίων για τον Φαραώ· γιατί πούλησαν οι Αιγύπτιοι τη γη τους στον Φαραώ· γιατί επικράτησε πάνω τους η πείνα· και έγινε η γη του Φαραώ. Και τον λαό τον υπόδουλωσε σε αυτόν σε δούλους, από τα άκρα σύνορα της Αιγύπτου έως τα άκρα, εκτός από τη γη των ιερέων μόνο· δεν την απέκτησε αυτή ο Ιωσήφ· με δωρεά γαρ έδωσε δώρο στους ιερείς ο Φαραώ, και έτρωγαν τη δωρεά που τους έδωσε ο Φαραώ· γι αυτό δεν πούλησαν τη γη τους. Είπε δε ο Ιωσήφ σε όλους τους Αιγυπτίους, ιδού έχω αποκτήσει εσάς και τη γη σας σήμερα για τον Φαραώ· πάρετε για τον εαυτό σας σπόρο, και σπείρετε τη γη. Και θα είναι τα προϊόντα της· και θα δώσετε το πέμπτο μέρος στον Φαραώ· τα δε τέσσερα μέρη θα είναι για σας τους ίδιους για σπόρο για τη γη, και για φαγητό για σας, και για όλους αυτούς στα σπίτια σας. Και είπαν, μας έχεις σώσει· βρήκαμε χάρη μπροστά στον κύριό μας, και θα είμαστε δούλοι του Φαραώ. Και έβαλε σε αυτούς ο Ιωσήφ για πρόσταγμα μέχρι της ημέρας αυτής, στη γη της Αιγύπτου στον Φαραώ να πληρώνουν το πέμπτο μέρος, εκτός από τη γη των ιερέων μόνο· αυτή δεν ήταν του Φαραώ. Κατοίκησε δε ο Ισραήλ στη γη της Αιγύπτου, επάνω στη γη της Γοσέν, και κληρονόμησαν επάνω σε αυτήν· και αυξήθηκαν και πολλαπλασιάστηκαν πάρα πολύ. Έζησε δε ο Ιακώβ στη γη της Αιγύπτου δεκαεπτά χρόνια, και οι ημέρες της ζωής του Ιακώβ έγιναν εκατόν τεσσαρακονταεπτά χρόνια. Πλησίασαν και οι ημέρες του Ισραήλ να πεθάνει, και κάλεσε τον γιο του Ιωσήφ, και του είπε, αν έχω

βρει χάρη μπροστά σου, βάλε το χέρι σου κάτω από τον μηρό μου, και θα μου κάνεις έλεος και αλήθεια, να μη με θάψεις στην Αίγυπτο· Αλλά θα κοιμηθώ με τους πατέρες μου· και θα με σηκώσεις από την Αίγυπτο, και θα με θάψεις στον τάφο τους· και αυτός είπε, εγώ θα κάνω σύμφωνα με τον λόγο σου. Είπε δε, Όμοσέ μου· και του ώμοσε· και προσκύνησε ο Ισραήλ επάνω στο άκρο του ραβδιού του.

48

Έγινε δε μετά τα λόγια αυτά, και αναγγέλθηκε στον Ιωσήφ ότι ο πατέρας σου ενοχλείται· και παίρνοντας τους δύο γιους του, τον Μανασσή και τον Εφραίμ, ήρθε προς τον Ιακώβ. Αναγγέλθηκε δε στον Ιακώβ, λέγοντας: Ιδού ο γιος σου Ιωσήφ έρχεται προς εσένα· και ενισχυθείς ο Ισραήλ εκάθισε επάνω στο κρεβάτι. Και είπε ο Ιακώβ στον Ιωσήφ, ο Θεός μου εμφανίστηκε σε μένα στη Λουζά στη γη της Χαναάν, και με ευλόγησε, και μου είπε, ιδού εγώ θα σε αυξήσω, και θα σε πολλαπλασιάσω, και θα σε κάνω σε συγκεντρώσεις εθνών· και θα σου δώσω τη γη αυτή, και στον απόγονό σου μετά από σένα, σε κατοχή αιώνια. Τώρα λοιπόν οι δύο γιοι σου, που γεννήθηκαν σε σένα στη γη της Αιγύπτου πριν εγώ έρθω προς εσένα στην Αίγυπτο, είναι δικοί μου, ο Εφραίμ και ο Μανασσής· όπως ο Ρουβήν και ο Συμεών θα είναι δικοί μου. Τα δε απόγονα, τα οποία εάν γεννήσεις μετά από αυτά, θα είναι στο όνομα των αδελφών τους· θα κληθούν με τις κληρονομιές εκείνων. Εγώ δε όταν ερχόμουν από τη Μεσοποταμία της Συρίας, πέθανε η Ραχήλ η μητέρα σου στη γη Χαναάν, καθώς εγγίζοντάς μου κατά

τον ιππόδρομο Χαβραθά της γης, για να έρθω στην Εφραθά· και έθαψα αυτήν στην οδό του ιπποδρόμου· αυτή είναι η Βηθλεέμ. Αφού είδε ο Ισραήλ τους γιους του Ιωσήφ, είπε, ποιοι είναι αυτοί σε σένα; Είπε δε ο Ιωσήφ στον πατέρα του, γιοι μου είναι, που έδωσε σε μένα ο Θεός εδώ. Και είπε ο Ιακώβ, Φέρε μου αυτούς, για να τους ευλογήσω. Τα μάτια δε του Ισραήλ είχαν βαρύνει από το γήρας, και δεν μπορούσε να βλέπει· και τους πλησίασε προς αυτόν, και τους φίλησε, και τους αγκάλιασε. Και είπε ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, ιδού του προσώπου σου δεν στερήθηκα, και ιδού μου έδειξε ο Θεός και το σπέρμα σου. Και έβγαλε αυτούς ο Ιωσήφ από τα γόνατά του· και προσκύνησαν αυτόν με το πρόσωπο στη γη. Έχοντας πάρει δε ο Ιωσήφ τους δύο γιους του, τον Εφραίμ στη δεξιά, από τα αριστερά του Ισραήλ, και τον Μανασσή από τα αριστερά, από τα δεξιά του Ισραήλ, τους πλησίασε σε αυτόν. Έχοντας απλώσει δε ο Ισραήλ το δεξί χέρι, το έβαλε επάνω στο κεφάλι του Εφραίμ, αυτός δε ήταν ο νεότερος, και το αριστερό επάνω στο κεφάλι του Μανασσή, σταυρώνοντας τα χέρια. Και τους ευλόγησε, και είπε, ο Θεός, στον οποίο ευαρέστησαν οι πατέρες μου μπροστά του, Αβραάμ και Ισαάκ, ο Θεός που με τρέφει από τη νεότητα έως τη μέρα αυτή, ο Αγγελιοφόρος που με ρυόμενος από όλα τα κακά, ας ευλογήσει τα παιδιά αυτά· και θα επικληθεί σε αυτούς το όνομά μου, και το όνομα των πατέρων μου Αβραάμ και Ισαάκ· και ας πληθυνθούν σε πλήθος πολύ επί της γης. Έχοντας δει δε ο Ιωσήφ ότι έβαλε ο πατέρας του το δεξί του χέρι επάνω στο κεφάλι του Εφραίμ, βαρύ σε αυτόν φάνηκε· και έπιασε ο Ιωσήφ το χέρι του πατέρα του, να το αφαιρέσει από το κεφάλι του Εφραίμ επάνω στο κεφάλι του Μανασσή. Είπε δε ο Ιωσήφ στον πατέρα του: Όχι έτσι, πατέρα, γιατί αυτός είναι ο

πρωτότοκος· βάλε το δεξί σου επάνω στο κεφάλι του. Και δεν ήθελε, αλλά είπε, Ξέρω, παιδί μου, ξέρω· και αυτός θα γίνει λαός, και αυτός θα υψωθεί· αλλά ο νεότερος αδελφός του θα είναι μεγαλύτερος από αυτόν, και οι απόγονοί του θα γίνουν πλήθος εθνών. Και τους ευλόγησε εκείνη την ημέρα, λέγοντας, με εσάς θα ευλογηθεί ο Ισραήλ, λέγοντας, να σε κάνει ο Θεός σαν τον Εφραίμ και σαν τον Μανασσή· και έβαλε τον Εφραίμ μπροστά από τον Μανασσή. Είπε δε ο Ισραήλ στον Ιωσήφ, ιδού εγώ πεθαίνω· και ο Θεός θα είναι μαζί σας, και θα σας επιστρέψει στη γη των πατέρων σας. Εγώ και σου δίνω τη Σίκιμα ειδική πέρα από τους αδελφούς σου, την οποία πήρα από το χέρι των Αμορραίων με το μαχαίρι μου και το τόξο.

49

Κάλεσε δε ο Ιακώβ τους γιους του και τους είπε: Συναχθείτε, για να σας αναγγείλω τι θα συμβεί σε σας στις έσχατες ημέρες. Συγκεντρωθείτε, και ακούστε με, γιοι Ιακώβ· ακούστε Ισραήλ, ακούστε τον πατέρα σας. Ρουβήν πρωτότοκέ μου, εσύ η δύναμή μου και η αρχή των παιδιών μου, σκληρός να φερθείς και σκληρός αυθάδης. Ενήργησες αλόγιστα σαν νερό, μην ξεχειλίσεις, γιατί ανέβηκες στο κρεβάτι του πατέρα σου· τότε μόλυνες το στρώμα όπου ανέβηκες. Ο Συμεών και ο Λευί, αδελφοί, ολοκλήρωσαν αδικία της αφαίρεσής τους· Στο συμβούλιό τους να μην έλθει η ψυχή μου, και επάνω στη σύστασή τους να μην φιλονικήσει το συκώτι μου· γιατί στον θυμό τους σκότωσαν ανθρώπους, και στην επιθυμία τους ακρωτηρίασαν ταύρο. Καταραμένος ο θυμός τους,

γιατί είναι αυθάδης· και η οργή τους, γιατί σκληρύνθηκε· θα τους διαμερίσω στον Ιακώβ, και θα τους διασκορπίσω στον Ισραήλ. Ιούδα, θα σε επαινέσουν οι αδελφοί σου· τα χέρια σου επάνω στην πλάτη των εχθρών σου· θα σου προσκυνήσουν οι γιοι του πατέρα σου. Λιονταράκι λιονταριού του Ιούδα· από βλαστάρι, γιε μου, ανέβηκες· ξαπλώνοντας κοιμήθηκες σαν λιοντάρι και σαν λιονταράκι· ποιος θα τον σηκώσει; Δεν θα λείψει άρχοντας από τον Ιούδα, και ηγούμενος από τους μηρούς του, μέχρι να έρθουν αυτά που του είναι αποκείμενα· και αυτός η προσδοκία των εθνών. Δένοντας στο αμπέλι το πουλάρι του, και στο κλήμα το πουλάρι της γαϊδούρας του, θα πλύνει στο κρασί τη στολή του, και στο αίμα του σταφυλιού το ρούχο του. Χαροποιά τα μάτια του από το κρασί· και λευκά τα δόντια του από το γάλα. Ο Ζαβουλών θα κατοικήσει στην παραλία και αυτός δίπλα σε λιμάνι πλοίων, και θα εκτείνεται μέχρι τη Σιδώνα. Ο Ισσαχάρ επιθύμησε το καλό, ξεκουραζόμενος ανάμεσα στις κληρονομιές. Και αφού είδε την ανάπαυση ότι ήταν όμορφη, και τη γη ότι ήταν πίονη, έβαλε τον ώμο του στο να εργάζεται, και έγινε άνδρας αγρότης. Ο Δαν θα κρίνει τον λαό του, σαν κι μία φυλή στο Ισραήλ. Και ας γίνει ο Δαν φίδι επάνω σε δρόμο, καθισμένος επάνω σε μονοπάτι, δαγκώνοντας φτέρνα αλόγου· και θα πέσει ο ιππέας προς τα πίσω, περιμένοντας τη σωτηρία του Κυρίου. Γαδ, πειρατήριο θα επιτεθεί σε αυτόν· αυτός όμως θα επιτεθεί σε αυτό στα πόδια. Ασήρ, πλούσιο το ψωμί του· και αυτός θα δώσει πολυτέλεια σε άρχοντες. Ο Νεφθαλί είναι κορμός χαλαρός, που δίνει στον απόγονο ομορφιά. Γιε αυξημένε Ιωσήφ, γιε μου αυξημένε ζηλευτέ, γιε μου νεότατε· προς εμένα επίστρεψε. Εναντίον σε αυτόν για τον οποίο συσκέπτονταν, τον έβριζαν και του κρατούσαν κακία οι κύριοι των βελών. Και

συντρίφτηκαν με δύναμη τα τόξα τους και λύθηκαν τα νεύρα των βραχιόνων των χεριών τους, μέσω του χεριού του άρχοντα Ιακώβ· από εκεί αυτός που κατίσχυσε τον Ισραήλ από τον Θεό του πατέρα σου. Και σε βοήθησε ο Θεός ο δικός μου, και σε ευλόγησε με ευλογία ουρανού από πάνω, και ευλογία γης που έχει τα πάντα, εξαιτίας ευλογίας στηθών και μήτρας, ευλογίας του πατέρα σου και της μητέρας σου· υπερίσχυσε πάνω από ευλογίες βουνών μόνιμων, και επάνω σε ευλογίες λόφων αιώνιων· θα είναι επάνω στο κεφάλι του Ιωσήφ, και επάνω στην κορυφή αυτού που ηγήθηκε των αδελφών. Ο Βενιαμίν είναι λύκος άρπαγας, το πρωί θα φάει ακόμα, και το βράδυ δίνει τροφή. Όλοι αυτοί οι γιοι του Ιακώβ, δώδεκα· και αυτά τους μίλησε ο πατέρας τους· και τους ευλόγησε· τον καθένα σύμφωνα με την ευλογία του τους ευλόγησε. Και τους είπε, εγώ προστίθεμαι στον λαό μου· θάψτε με με τους πατέρες μου στο σπήλαιο, που είναι στο χωράφι του Εφρών του Χετταίου, στο διπλό σπήλαιο, απέναντι από τη Μαμβρή, στη γη της Χαναάν, που ο Αβραάμ απέκτησε το σπήλαιο από τον Εφρών τον Χετταίο ως κτήμα τάφου. Εκεί έθαψαν τον Αβραάμ και τη Σάρρα τη γυναίκα του· εκεί έθαψαν τον Ισαάκ και τη Ρεβέκκα τη γυναίκα του· εκεί έθαψαν τη Λεία· Στην κτήση του αγρού και του σπηλαίου που είναι σε αυτόν, από τους γιους του Χετ. Και σταμάτησε ο Ιακώβ να διατάζει τους γιους του· και σηκώνοντας τα πόδια του πάνω στο κρεβάτι, πέθανε· και προστέθηκε στον λαό του.

50

Και ο Ιωσήφ, πέφτοντας επάνω στο πρόσωπο του πατέρα του, έκλαψε γι αυτόν και τον φίλησε. Και διέταξε ο Ιωσήφ τα παιδιά του, τους ταριχευτές, να ταριχεύσουν τον πατέρα του· και ταρίχευσαν οι ταριχευτές τον Ισραήλ. Και γέμισαν για αυτόν σαράντα ημέρες· έτσι γαρ μετριούνται οι ημέρες της ταφής· και η Αίγυπτος πένθησε αυτόν εβδομήντα ημέρες. Αφού πέρασαν οι μέρες του πένθους, μίλησε ο Ιωσήφ προς τους άρχοντες του Φαραώ, λέγοντας, αν βρήκα χάρη μπροστά σας, μιλήστε για μένα στα αυτιά του Φαραώ, λέγοντας, ο πατέρας μου με όρκισε, λέγοντας, στον τάφο που έσκαψα για τον εαυτό μου στη γη της Χαναάν, εκεί θα με θάψεις· τώρα λοιπόν αφού ανέβω θα θάψω τον πατέρα μου, και θα επιστρέψω. Και είπε ο Φαραώ στον Ιωσήφ, ανέβα, θάψε τον πατέρα σου, όπως ακριβώς σε όρκισε. Και ανέβηκε ο Ιωσήφ να θάψει τον πατέρα του· και ανέβηκαν μαζί του όλοι οι υπηρέτες του Φαραώ, και οι πρεσβύτεροι του παλατιού του, και όλοι οι πρεσβύτεροι της γης της Αιγύπτου, και όλη η οικογένεια του Ιωσήφ, και τα αδέλφια του, και όλο το πατρικό του σπίτι, και η συγγένειά του· και τα πρόβατα και τα βόδια τα άφησαν πίσω στη γη της Γοσέν. Και ανέβηκαν μαζί του και άρματα και ιππείς, και έγινε το στρατόπεδο πολύ μεγάλο. Και έφτασαν στο αλώνι του Αταδ, που είναι πέρα από τον Ιορδάνη, και θρήνησαν αυτόν με θρήνο μεγάλο και πολύ δυνατό, και έκανε το πένθος για τον πατέρα του επτά μέρες. Και είδαν οι κάτοικοι της γης Χαναάν το πένθος στο αλώνι του Αταδ, και είπαν, πένθος μεγάλο αυτό είναι για τους Αιγυπτίους· γι αυτό κάλεσε το όνομα του, Πένθος Αιγύπτου, που είναι πέρα από τον Ιορδάνη. Και του έκαναν έτσι οι γιοι του. Και τον πήραν οι γιοι του στη γη Χαναάν και τον έθαψαν στο διπλό σπήλαιο, που απέκτησε ο Αβραάμ το σπήλαιο ως κτήμα

τάφου από τον Εφρών τον Χετταίο, απέναντι από τη Μαμβρή. Και επέστρεψε ο Ιωσήφ στην Αίγυπτο, αυτός και οι αδελφοί του, και αυτοί που ανέβηκαν μαζί να θάψουν τον πατέρα του. Αφού είδαν οι αδελφοί του Ιωσήφ ότι πέθανε ο πατέρας τους, είπαν: Μήπως κρατήσει κακία εναντίον μας ο Ιωσήφ και μας ανταποδώσει όλα τα κακά που του κάναμε; Και αφού έφτασαν στον Ιωσήφ είπαν, ο πατέρας σου όρκισε πριν πεθάνει, λέγοντας, έτσι πείτε στον Ιωσήφ· συγχώρεσέ τους την αδικία και την αμαρτία τους, γιατί κακά σου έκαναν· και τώρα δέξου την αδικία των υπηρετών του Θεού του πατέρα σου· και έκλαψε ο Ιωσήφ ενώ μιλούσαν σε αυτόν. Και αφού ήρθαν κοντά του είπαν, εμείς είμαστε δικοί σου υπηρέτες. Και είπε σε αυτούς ο Ιωσήφ: Μη φοβάστε, γιατί είμαι του Θεού εγώ. Εσείς σχεδιάσατε εναντίον μου κακά, αλλά ο Θεός σχεδίασε για μένα καλά, ώστε να γίνει όπως σήμερα, και να τραφεί πολύς λαός. Και τους είπε, μη φοβάστε· εγώ θα θρέψω εσάς και τις οικογένειές σας· και τους παρακάλεσε, και τους μίλησε στην καρδιά. Και κατοίκησε ο Ιωσήφ στην Αίγυπτο, αυτός και οι αδελφοί του, και όλο το νοικοκυριό του πατέρα του· και έζησε ο Ιωσήφ εκατό δέκα χρόνια. Και είδε ο Ιωσήφ παιδιά του Εφραίμ, έως την τρίτη γενεά· και οι γιοι του Μαχείρ, του γιου του Μανασσή, γεννήθηκαν στα γόνατα του Ιωσήφ. Και είπε ο Ιωσήφ στους αδελφούς του, λέγοντας, εγώ πεθαίνω· σίγουρα δε θα επισκεφτεί ο Θεός εσάς, και θα ανεβάσει εσάς από τη γη αυτή στη γη, την οποία ορκίστηκε ο Θεός στους πατέρες μας, Αβραάμ, Ισαάκ, και Ιακώβ. Και ο Ιωσήφ έκανε να ορκιστούν οι γιοι του Ισραήλ, λέγοντας, στην επίσκεψη που ο Θεός θα σας επισκεφτεί, θα πάρετε μαζί τα κόκαλά μου από εδώ μαζί σας. Και πέθανε ο Ιωσήφ εκατό δέκα ετών· και τον έθαψαν, και τον έθεσαν στο

φέρετρο στην Αίγυπτο.

Έξοδος

1

Αυτά τα ονόματα των γιων του Ισραήλ που είχαν μπει στην Αίγυπτο μαζί με τον Ιακώβ τον πατέρα τους· ο καθένας μπήκε με ολόκληρο το νοικοκυριό του. Ρουβήν, Συμεών, Λευί, Ιούδας, Ισσάχαρ, Ζαβουλών, Βενιαμίν, Δαν και Νεφθαλί, Γαδ και Ασήρ. Ο Ιωσήφ δε ήταν στην Αίγυπτο· ήταν δε όλες οι ψυχές από τον Ιακώβ, εβδομήντα πέντε. Πέθανε δε ο Ιωσήφ, και όλοι οι αδελφοί του, και όλη η γενιά εκείνη. Οι υιοί του Ισραήλ αυξήθηκαν, και πληθύνθηκαν, και άφθονοι έγιναν, και κατίσχυσαν πάρα πολύ· πλήθυνε δε η γη αυτούς. Ανέστη δε ένας άλλος βασιλιάς στην Αίγυπτο, ο οποίος δεν ήξερε τον Ιωσήφ. Είπε δε στο έθνος του, ιδού το γένος των υιών του Ισραήλ είναι μεγάλο πλήθος, και είναι δυνατό περισσότερο από εμάς. Ελάτε λοιπόν ας τους αντιμετωπίσουμε με πονηριά, μήπως πολλαπλασιαστούν, και όταν μας συμβεί πόλεμος, θα προστεθούν και αυτοί με τους εχθρούς, και αφού μας πολεμήσουν, θα φύγουν από τη χώρα. Και έβαλε επιστάτες πάνω τους για τις δουλειές, για να τους καταπιέσουν στις δουλειές. Και έχτισαν οχυρές πόλεις για τον Φαραώ, την

Πιθώμ, και τη Ραμεσσή, και την Ων, η οποία είναι η πόλη του Ηλίου. Όσο τους ταπείνωναν, τόσο περισσότεροι γίνονταν και δυνάμωναν πάρα πολύ· και αηδίαζαν οι Αιγύπτιοι από τους γιους του Ισραήλ. Και οι Αιγύπτιοι καταδυνάστευαν τους υιούς του Ισραήλ με βία. Και πικραίνοντας τη ζωή τους στις σκληρές δουλειές, με τον πηλό και την πλινθοποιία, και σε όλες τις δουλειές στα χωράφια, σύμφωνα με όλες τις δουλειές με τις οποίες τους υποδούλωναν με βία. Και είπε ο βασιλιάς των Αιγυπτίων στις μαίες των Εβραίων, της μιας από αυτές όνομα Σεπφώρα, και το όνομα της δεύτερης Φουά· Και είπε, όταν μαιεύετε τις Εβραίες, και είναι έτοιμες να γεννήσουν, εάν μεν είναι αρσενικό, σκοτώστε το· εάν δε θηλυκό, διατηρήστε το. Φοβήθηκαν δε οι μαίες τον Θεό, και δεν έκαναν καθώς τους διέταξε ο βασιλιάς της Αιγύπτου, και κρατούσαν στη ζωή τα αρσενικά. Κάλεσε δε ο βασιλιάς της Αιγύπτου τις μαίες, και τους είπε, γιατί κάνατε αυτό το πράγμα, και κρατήσατε ζωντανά τα αρσενικά; Είπαν δε οι μαίες στον Φαραώ, όχι σαν οι γυναίκες της Αιγύπτου οι Εβραίες· γεννούν γαρ πριν μπουν σε αυτές οι μαίες· και γεννούσαν. Καλά έκανε ο Θεός στις μαίες· και πολλαπλασιάστηκε ο λαός, και ήταν πάρα πολύ δυνατός. Επειδή οι μαίες φοβόντουσαν τον Θεό, έκαναν για τον εαυτό τους σπίτια. Και ο Φαραώ διέταξε σε όλο τον λαό του, λέγοντας, κάθε αρσενικό που γεννιέται στους Εβραίους, ρίξτε το στο ποτάμι, και κάθε θηλυκό, κρατήστε το ζωντανό.

2

Ήταν δε κάποιος από τη φυλή Λευί, ο οποίος πήρε μία από τις

κόρες Λευί. Και έμεινε έγκυος, και γέννησε αγόρι· βλέποντας δε αυτό όμορφο, το έκρυψαν για τρεις μήνες. Επειδή δεν μπορούσαν να το κρύψουν πια, η μητέρα του πήρε ένα καλάθι, και το άλειψε με πίσσα ασφάλτου, και έβαλε το παιδί μέσα σε αυτό, και το έθεσε μέσα στο έλος δίπλα στο ποτάμι. Και παρακολουθούσε η αδελφή του από μακριά, για να μάθει τι θα του συμβεί. Κατέβηκε και η κόρη του Φαραώ να λουστεί στο ποτάμι, και οι υπηρέτριές της περπατούσαν δίπλα στο ποτάμι· και βλέποντας το καλάθι στο βάλτο, στέλνοντας την υπηρέτρια, το πήρε. Ανοίγοντας δε βλέπει ένα παιδί που κλαίει μέσα στο καλάθι· και η κόρη του Φαραώ το λυπήθηκε, και είπε, από τα παιδιά των Εβραίων είναι αυτό. Και είπε η αδελφή του στην κόρη του Φαραώ, θέλεις να καλέσω για σένα μια τροφό από τους Εβραίους, και θα θηλάσει για σένα το παιδί; Και είπε η θυγατέρα του Φαραώ, πήγαινε· και αφού ήρθε η νεαρή γυναίκα κάλεσε τη μητέρα του παιδιού. Είπε δε προς αυτήν η κόρη του Φαραώ, φύλαξέ μου το παιδί αυτό, και θήλασέ μου αυτό, εγώ δε θα δώσω σε σένα τον μισθό· πήρε δε η γυναίκα το παιδί, και θήλαζε αυτό. Αφού μεγάλωσε το παιδί, το έφερε στην κόρη του Φαραώ, και έγινε δικός της γιος· ονόμασε δε το όνομα του Μωυσή, λέγοντας, από το νερό τον έβγαλα. Έγινε δε στις πολλές εκείνες ημέρες, αφού έγινε μεγάλος ο Μωυσής, βγήκε προς τους αδελφούς του τους γιους του Ισραήλ· παρατηρώντας δε τον κόπο τους, βλέπει έναν Αιγύπτιο άνθρωπο να χτυπά κάποιον Εβραίο, από τους δικούς του αδελφούς τους γιους του Ισραήλ. Αφού κοίταξε γύρω εδώ κι εκεί και δεν είδε κανέναν, χτύπησε τον Αιγύπτιο και τον έκρυψε στην άμμο. Αφού βγήκε έξω τη δεύτερη μέρα, βλέπει δύο Εβραίους άνδρες να καυγαδίζουν· και λέει σε αυτόν που αδικεί, γιατί εσύ χτυπάς τον πλησίον σου; Αυτός όμως

είπε, Ποιος σε όρισε άρχοντα και δικαστή πάνω μας; Μη θέλεις συ να με σκοτώσεις, με τον τρόπο που σκότωσες χθες τον Αιγύπτιο; Φοβήθηκε δε ο Μωυσής και είπε: Αν έτσι εμφανές έχει γίνει το πράγμα αυτό. Ο Φαραώ όμως άκουσε αυτό το πράγμα, και ζητούσε να σκοτώσει τον Μωυσή. Αποχώρησε δε ο Μωυσής από το πρόσωπο του Φαραώ, και κατοίκησε στη γη Μαδιάμ· έχοντας έρθει δε στη γη Μαδιάμ, κάθισε επάνω στο φρέαρ. Ο ιερέας του Μαδιάμ είχε επτά θυγατέρες, που έβοσκαν τα πρόβατα του πατέρα τους Ιοθόρ· και αφού ήρθαν, έβγαζαν νερό μέχρι που γέμισαν τις δεξαμενές, για να ποτίσουν τα πρόβατα του πατέρα τους Ιοθόρ. Αφού έφτασαν όμως οι ποιμένες τις έδιωχναν· σηκώθηκε όμως ο Μωυσής και τις έσωσε, και τους έβγαλε νερό, και πότισε τα πρόβατα τους. Ήρθαν δε προς τον Ραγουήλ τον πατέρα τους· αυτός δε τους είπε: Γιατί βιαστήκατε να έρθετε σήμερα; Αυτές είπαν, ένας άνθρωπος Αιγύπτιος μας έσωσε από τους ποιμένες, και άντλησε για μας, και πότισε τα πρόβατά μας. Αυτός είπε στις θυγατέρες του, και πού είναι; Και γιατί αφήσατε τον άνθρωπο; Καλέστε λοιπόν αυτόν, ώστε να φάει ψωμί. Εγκαταστάθηκε δε ο Μωυσής παρά του ανθρώπου· και έδωσε την Σεπφώρα, την θυγατέρα του, στον Μωυσή για γυναίκα. Έχοντας λάβει στη γαστέρα η γυναίκα έτεκε γιο· και ο Μωυσής ονόμασε το όνομα του Γηρσάμ, λέγοντας, ότι πάροικος είμαι σε γη αλλότρια. Μετά τις πολλές εκείνες μέρες, πέθανε ο βασιλιάς της Αιγύπτου, και στέναξαν οι γιοι του Ισραήλ από τις δουλειές, και φώναξαν, και ανέβηκε η φωνή τους προς τον Θεό από τις δουλειές. Και άκουσε ο Θεός τον στεναγμό τους· και θυμήθηκε ο Θεός τη διαθήκη του με τον Αβραάμ, και τον Ισαάκ, και τον Ιακώβ. Και είδε ο Θεός τους γιους του Ισραήλ, και έγινε γνωστός σε αυτούς.

3

Και ο Μωυσής ήταν να ποιμαίνει τα πρόβατα του Ιοθόρ του πεθερού του, του ιερέα της Μαδιάμ, και οδήγησε τα πρόβατα προς την έρημο, και ήρθε στο όρος Χωρήβ. Φάνηκε δε σε αυτόν Άγγελος Κυρίου σε φωτιά φλόγας από τον θάμνο· και βλέπει ότι ο θάμνος καίγεται με φωτιά, ο δε θάμνος δεν καταγόταν ολότελα. Είπε δε ο Μωυσής, αφού πλησίασε θα δω αυτό το μεγάλο όραμα, γιατί ο βάτος δεν καίγεται. Καθώς δε είδε ο Κύριος ότι πλησίαζε να δει, τον κάλεσε ο Κύριος από τη βάτο, λέγοντας, Μωυσή, Μωυσή· αυτός δε είπε, τι είναι; Αυτός δε είπε, μην πλησιάσεις εδώ· λύσε το σανδάλι από τα πόδια σου, γιατί ο τόπος. Εκεί που στέκεσαι, η γη είναι αγία. Και είπε, εγώ είμαι ο Θεός του πατέρα σου, ο Θεός του Αβραάμ, και ο Θεός του Ισαάκ, και ο Θεός του Ιακώβ· έστρεψε δε ο Μωυσής το πρόσωπό του, γιατί φοβόταν να κοιτάξει μπροστά στον Θεό. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, βλέποντας είδα την κακοποίηση του λαού μου που είναι στην Αίγυπτο, και την κραυγή τους έχω ακούσει από τους εργοδιώκτες· ξέρω γαρ τον πόνο τους, και κατέβηκα να ελευθερώσω αυτούς από το χέρι των Αιγυπτίων, και να βγάλω αυτούς από τη γη εκείνη, και να φέρω αυτούς σε γη καλή και μεγάλη, σε γη που ρέει γάλα και μέλι, στον τόπο των Χαναναίων, και Χετταίων, και Αμορραίων, και Φερεζαίων, και Γεργεσαίων, και Ευαίων, και Ιεβουσαίων. Και τώρα ιδού η κραυγή των γιων του Ισραήλ έχει έρθει σε μένα· και εγώ έχω δει την καταπίεση με την οποία οι Αιγύπτιοι τους καταπιέζουν. Και τώρα εδώ, θα σε στείλω προς τον Φαραώ βασιλιά της Αιγύπτου, και θα βγάλεις τον λαό μου τους γιους του

Ισραήλ από τη γη της Αιγύπτου. Και είπε ο Μωυσής στον Θεό, ποιος είμαι εγώ, που θα πάω στον Φαραώ βασιλιά της Αιγύπτου, και που θα βγάλω τους γιους του Ισραήλ από τη γη της Αιγύπτου; Είπε δε ο Θεός στον Μωυσή, λέγοντας, ότι θα είμαι μαζί σου· και αυτό είναι σε σένα το σημείο ότι εγώ σε στέλνω, στο να βγάλεις εσύ τον λαό μου από την Αίγυπτο, και θα λατρεύσετε τον Θεό σε αυτό το βουνό. Και είπε ο Μωυσής στον Θεό, ιδού εγώ θα βγω στους γιους του Ισραήλ, και θα πω σε αυτούς, ο Θεός των πατέρων μας με έχει στείλει σε σας· θα με ρωτήσουν, ποιο είναι το όνομά του; Τι θα πω σε αυτούς; Και είπε ο Θεός στον Μωυσή, λέγοντας, εγώ είμαι ο Ων· και είπε, έτσι θα πεις στους γιους του Ισραήλ, ο Ων με έστειλε σε σας. Και είπε ο Θεός πάλι στον Μωυσή, έτσι θα πεις στους γιους του Ισραήλ, ο Κύριος ο Θεός των πατέρων μας, ο Θεός του Αβραάμ, και ο Θεός του Ισαάκ, και ο Θεός του Ιακώβ, με έχει στείλει σε εσάς· αυτό είναι το όνομά μου το αιώνιο, και μνημόσυνο από γενιά σε γενιά. Έχοντας έλθει λοιπόν σύναξε τη γερουσία των υιών του Ισραήλ, και θα πεις σε αυτούς, Κύριος ο Θεός των πατέρων μας έχει εμφανιστεί σε μένα, ο Θεός του Αβραάμ, και ο Θεός του Ισαάκ, και ο Θεός του Ιακώβ, λέγοντας, με επίσκεψη έχω επισκεφθεί εσάς, και όσα έχουν συμβεί σε εσάς στην Αίγυπτο. Και είπε, θα σας ανεβάσω από την καταπίεση των Αιγυπτίων, στη γη των Χαναναίων, και Χετταίων, και Αμορραίων, και Φερεζαίων, και Γεργεσαίων, και Ευαίων, και Ιεβουσαίων, σε γη που ρέει γάλα και μέλι. Και θα ακούσουν τη φωνή σου· και θα μπεις εσύ, και η γερουσία του Ισραήλ, στον Φαραώ βασιλιά της Αιγύπτου, και θα πεις σε αυτόν ο Θεός των Εβραίων μας έχει καλέσει· θα πάμε λοιπόν δρόμο τριών ημερών στην έρημο, για να θυσιάσουμε στον Θεό μας. Εγώ όμως ξέρω ότι δεν θα σας αφήσει ο Φαραώ βασιλιάς

της Αιγύπτου να πάτε, παρά μόνο με δυνατό χέρι. Και αφού τεντώσω το χέρι μου, θα χτυπήσω τους Αιγυπτίους με όλα τα θαύματά μου, τα οποία θα κάνω ανάμεσά τους· και μετά από αυτά θα σας στείλει. Και θα δώσω χάρη στον λαό αυτόν μπροστά στους Αιγυπτίους· όταν δε φύγετε, δεν θα φύγετε κενοί· Αλλά θα ζητήσει γυναίκα από γείτονα και από συγκάτοικό της σκεύη ασημένια, και χρυσά, και ρουχισμό· και θα τα βάλετε επάνω στους γιους σας, και επάνω στις κόρες σας, και θα λεηλατήσετε τους Αιγυπτίους.

4

Απάντησε δε ο Μωυσής, και είπε, εάν δεν με πιστέψουν, ούτε ακούσουν τη φωνή μου, θα πουν γαρ, ότι δεν σου έχει εμφανιστεί ο Θεός, τι θα πω σε αυτούς; Του είπε ο Κύριος, Τι είναι αυτό στο χέρι σου; Κι αυτός είπε, ραβδί. Και είπε, Ρίξε το στη γη· και το έρριξε στη γη, και έγινε φίδι· και ο Μωυσής έφυγε από αυτό. Και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή, άπλωσε το χέρι, και πίασε την ουρά· απλώνοντας λοιπόν το χέρι έπιασε την ουρά· και έγινε ραβδί στο χέρι του. Για να πιστέψουν σε σένα, ότι σου έχει εμφανιστεί ο Θεός των πατέρων τους, ο Θεός του Αβραάμ, και ο Θεός του Ισαάκ, και ο Θεός του Ιακώβ. Είπε δε σε αυτόν ο Κύριος πάλι, βάλε το χέρι σου μέσα στον κόλπο σου· και έβαλε το χέρι του μέσα στον κόλπο του· και έβγαλε το χέρι του από τον κόλπο του, και έγινε το χέρι του σαν χιόνι. Και είπε πάλι, βάλε μέσα το χέρι σου στον κόλπο σου· και έβαλε μέσα το χέρι στον κόλπο του· και το έβγαλε από τον κόλπο του, και πάλι επέστρεψε στο χρώμα της σάρκας του. Αν και δεν πιστέψουν σε, ούτε ακούσουν τη φωνή του πρώτου σημείου,

θα πιστέψουν τη φωνή του δεύτερου σημείου. Και θα συμβεί εάν δεν πιστέψουν σε αυτά τα δύο σημεία, ούτε ακούσουν τη φωνή σου, θα πάρεις από το νερό του ποταμού, και θα το χύσεις στο ξηρό· και θα γίνει το νερό, που εάν πάρεις από τον ποταμό, αίμα στο ξηρό. Είπε δε ο Μωυσής προς τον Κύριο, παρακαλώ, Κύριε· δεν ήμουν ικανός ούτε προχθές ούτε πριν από την τρίτη ημέρα, ούτε από τότε που άρχισες να μιλάς στον υπηρέτη σου· εγώ είμαι ασθενόφωνος και βραδύγλωσσος. Είπε δε ο Κύριος στον Μωυσή, ποιος έδωσε στόμα στον άνθρωπο; Και ποιος έκανε δύσκωφο και κωφό, βλέποντα και τυφλό; Δεν είμαι εγώ ο Θεός; Και τώρα πήγαινε, και εγώ θα ανοίξω το στόμα σου, και θα σε καθοδηγήσω τι πρόκειται να πεις. Και είπε ο Μωυσής, σε παρακαλώ, Κύριε· διόρισε κάποιον άλλον ικανό, που θα στείλεις. Και αφού θύμωσε με οργή ο Κύριος με τον Μωυσή, είπε, δεν ιδού ο Ααρών ο αδελφός σου ο Λευίτης; Ξέρω ότι θα σου μιλήσει· και ιδού αυτός θα βγει σε συνάντησή σου, και βλέποντάς σε θα χαρεί μέσα του. Και θα πεις σε αυτόν, και θα βάλεις τα λόγια μου στο στόμα του, και εγώ θα ανοίξω το στόμα σου και το στόμα του, και θα σας διδάξω τι θα κάνετε. Και αυτός θα μιλήσει για σένα προς τον λαό, και αυτός θα είναι το στόμα σου· εσύ δε θα είσαι για αυτόν τα προς τον Θεό. Και το ραβδί αυτό, το στραμμένο σε φίδι, θα πάρεις στο χέρι σου, με το οποίο θα κάνεις με αυτό τα σημεία. Πήγε δε ο Μωυσής, και γύρισε πίσω προς τον Ιεθρό τον πεθερό του, και λέει, θα πάω και θα γυρίσω πίσω προς τους αδελφούς μου που είναι στην Αίγυπτο, και θα δω αν ακόμα ζουν· και είπε ο Ιεθρό στον Μωυσή, πήγαινε με υγεία· μετά δε από τις πολλές εκείνες ημέρες πέθανε ο βασιλιάς της Αιγύπτου. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή στη Μαδιάμ, πήγαινε, φύγε προς την Αίγυπτο, γιατί έχουν

πεθάνει όλοι αυτοί που ζητούσαν την ψυχή σου. Αφού πήρε ο Μωυσής τη γυναίκα και τα παιδιά, τα ανέβασε πάνω στα υποζύγια, και επέστρεψε στην Αίγυπτο· πήρε δε ο Μωυσής τη ράβδο από τον Θεό στο χέρι του. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, καθώς πηγαίνεις και επιστρέφεις στην Αίγυπτο, δες όλα τα θαύματα που έχω δώσει στα χέρια σου, θα τα κάνεις μπροστά στον Φαραώ· εγώ όμως θα σκληρύνω την καρδιά του, και δεν θα στείλει τον λαό. Εσύ και θα πεις στον Φαραώ, αυτά λέει ο Κύριος, ο Ισραήλ είναι ο πρωτότοκος γιος μου. Σου είπα δε, στείλε έξω τον λαό μου, για να μου λατρεύσει· αν λοιπόν δεν θέλεις να στείλεις αυτούς, δες λοιπόν, εγώ θα σκοτώσω τον γιο σου τον πρωτότοκο. Έγινε δε στον δρόμο, στο κατάλυμα, συνάντησε αυτόν ένας Άγγελος Κυρίου, και ζητούσε να τον σκοτώσει. Και αφού πήρε η Σεπφώρα μια πέτρα, περιέτεμε την ακροβυστία του γιου της· και έπεσε στα πόδια του, και είπε, στάθηκε το αίμα της περιτομής του παιδιού μου. Και έφυγε από αυτόν, γιατί είπε, σταμάτησε το αίμα της περιτομής του παιδιού μου. Είπε και ο Κύριος προς τον Ααρών, πήγαινε για συνάντηση με τον Μωυσή στην έρημο· και πήγε, και συνάντησε αυτόν στο βουνό του Θεού, και φίλησαν ο ένας τον άλλον. Και ανήγγειλε ο Μωυσής στον Ααρών όλους τους λόγους του Κυρίου που τον έστειλε, και όλα τα ρήματα που του διέταξε. Πήγε δε ο Μωυσής και ο Ααρών, και συγκέντρωσαν το συμβούλιο των γερόντων των γιων του Ισραήλ. Και μίλησε ο Ααρών όλα τα λόγια αυτά, τα οποία μίλησε ο Θεός στον Μωυσή, και έκανε τα σημεία μπροστά στον λαό. Και πίστεψε ο λαός και χάρηκε, γιατί ο Θεός επισκέφτηκε τους γιους του Ισραήλ, και γιατί είδε τη θλίψη τους· και σκύβοντας ο λαός προσκύνησε.

5

Και μετά από αυτά μπήκε ο Μωυσής και ο Ααρών προς τον Φαραώ, και είπαν σε αυτόν, αυτά λέει ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, στείλε έξω τον λαό μου, για να μου κάνουν γιορτή στην έρημο. Και είπε ο Φαραώ, ποιος είναι αυτός που θα ακούσω τη φωνή του, ώστε να στείλω τους γιους του Ισραήλ; Δεν ξέρω τον Κύριο, και τον Ισραήλ δεν θα στείλω έξω. Και του λένε, ο Θεός των Εβραίων μας έχει καλέσει· θα πάμε λοιπόν δρόμο τριών ημερών στην έρημο, ώστε να θυσιάσουμε στον Κύριο τον Θεό μας, μήπως μας συναντήσει θάνατος ή σφαγή. Και είπε σε αυτούς ο βασιλιάς της Αιγύπτου, Γιατί, Μωυσή και Ααρών, διαστρέφετε τον λαό από τα έργα; Φύγετε ο καθένας σας προς τις δουλειές του. Και είπε ο Φαραώ, ιδού τώρα πολλαπλασιάζεται ο λαός, μη λοιπόν τους σταματήσουμε από τις εργασίες. Διέταξε δε ο Φαραώ τους εργοδιώκτες του λαού και τους γραμματείς, λέγοντας: Δεν θα δίνετε πια άχυρο στον λαό για την πλινθοποιία, όπως χθες και προχθές· αλλά αυτοί ας πάνε και ας μαζέψουν μόνοι τους άχυρα. Και την ποσότητα της πλινθοποιίας, την οποία αυτοί κάνουν, κατά κάθε ημέρα θα την επιβάλεις σε αυτούς· δεν θα αφαιρέσεις τίποτα· γιατί τεμπελιάζουν· εξαιτίας αυτού έχουν φωνάξει, λέγοντας, ας σηκωθούμε, και ας θυσιάσουμε στον Θεό μας. Ας γίνουν βαριές οι δουλειές των ανθρώπων αυτών, και ας ανησυχούν για αυτά, και ας μην ανησυχούν με κενά λόγια. Βιάζονταν δε αυτούς οι εργοδιώκτες και οι γραμματείς, και έλεγαν προς τον λαό, λέγοντας, αυτά λέει ο Φαραώ, δεν σας δίνω πια άχυρα. Εσείς οι ίδιοι πηγαίνοντας μαζέψτε για τους εαυτούς σας άχυρα, από όπου

αν τα βρείτε· γιατί δεν αφαιρείται τίποτα από τη σύνταξή σας. Και διασκορπίστηκε ο λαός σε όλη τη γη της Αιγύπτου να μαζέψει καλάμι για άχυρα. Οι εργοδιώκτες τους έσπευδαν, λέγοντας, ολοκληρώστε τις καθημερινές δουλειές κατά ημέρα, όπως ακριβώς και όταν σας δινόταν το άχυρο. Και μαστιγώθηκαν οι γραμματείς του γένους των υιών του Ισραήλ, οι διορισμένοι επάνω τους, από τους επιστάτες του Φαραώ, λέγοντας: Γιατί δεν ολοκληρώσατε τις συντάξεις σας της πλινθοποιίας όπως χθες και προχθές, και σήμερα; Αφού μπήκαν δε οι γραμματείς των υιών του Ισραήλ φώναξαν προς τον Φαραώ, λέγοντας, γιατί εσύ έτσι κάνεις στους δικούς σου υπηρέτες; Άχυρο δεν δίνεται στους υπηρέτες σου, και μας λένε να κάνουμε το τούβλο· και ιδού τα παιδιά σου έχουν μαστιγωθεί, θα αδικήσεις λοιπόν τον λαό σου. Και τους είπε, τεμπελιάζετε, τεμπέληδες είστε· γι αυτό λέτε, ας πάμε, ας θυσιάσουμε στον Θεό μας. Τώρα λοιπόν, αφού πάτε, δουλέψτε· γιατί το άχυρο δεν θα σας δοθεί, και την ποσότητα των πλίνθων θα παραδώσετε. Έβλεπαν δε οι γραμματείς των υιών του Ισραήλ τους εαυτούς τους σε κακά, λέγοντας, δεν θα παραλείψετε από την πλινθοποιία την ημερήσια ποσότητα. Συνάντησαν δε τον Μωυσή και τον Ααρών που ερχόντουσαν σε συνάντηση με αυτούς, καθώς αυτοί έβγαιναν από τον Φαραώ. Και είπαν σε αυτούς, είθε ο Θεός να σας δει και να κρίνει, γιατί κάνατε τη μυρωδιά μας αποκρουστική μπροστά στον Φαραώ και μπροστά στους υπηρέτες του, να δώσει σπαθί στα χέρια του να μας σκοτώσει. Γύρισε δε ο Μωυσής προς τον Κύριο, και είπε, παρακαλώ, Κύριε· γιατί κακοποίησες τον λαό αυτόν; Και γιατί με έχεις στείλει; Και από τότε που έχω πάει στον Φαραώ, να μιλήσω στο όνομά σου, έβλαψε τον λαό αυτόν· και δεν έσωσες τον λαό σου.

6

Και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή, τώρα θα δεις τι θα κάνω στον Φαραώ· γιατί με χέρι δυνατό θα τους στείλει, και με βραχίονα ψηλό θα τους βγάλει από τη γη του. Μίλησε και ο Θεός προς τον Μωυσή, και είπε προς αυτόν, εγώ ο Κύριος. Και εμφανίστηκα στον Αβραάμ και στον Ισαάκ και στον Ιακώβ, όντας ο Θεός τους· και το όνομά μου Κύριος δεν το έκανα γνωστό σε αυτούς. Και έστησα τη διαθήκη μου μαζί τους, ώστε να τους δώσω τη γη των Χαναναίων, τη γη που παροίκησαν, στην οποία και παροίκησαν σε αυτήν. Και εγώ άκουσα τον στεναγμό των γιων του Ισραήλ, που οι Αιγύπτιοι καταδουλώνουν αυτούς, και θυμήθηκα τη διαθήκη σας. Πήγαινε, είπα στους γιους του Ισραήλ, λέγοντας, εγώ είμαι ο Κύριος· και θα σας βγάλω από τη δυναστεία των Αιγυπτίων, και θα σας ελευθερώσω από τη δουλεία, και θα σας λυτρώσω με βραχίονα υψηλό και κρίση μεγάλη· Και θα σας πάρω για εμένα λαό μου, και θα είμαι Θεός σας· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας, αυτός που σας έβγαλε από την καταδυναστεία των Αιγυπτίων. Και θα σας φέρω μέσα στη γη, στην οποία εξέτεινα το χέρι μου, να τη δώσω στον Αβραάμ, και στον Ισαάκ, και στον Ιακώβ, και θα σας τη δώσω σε κληρονομιά· εγώ ο Κύριος. Μίλησε δε ο Μωυσής έτσι στους γιους του Ισραήλ· και δεν άκουσαν τον Μωυσή από την ολιγοψυχία, και από τα σκληρά έργα. Είπε δε ο Κύριος στον Μωυσή λέγοντας, μπες, μίλησε στον Φαραώ βασιλιά της Αιγύπτου, ώστε να στείλει τους γιους του Ισραήλ από τη γη του. Μίλησε δε ο Μωυσής μπροστά στον Κύριο, λέγοντας, ιδού οι γιοι του Ισραήλ δεν με άκουσαν, και πώς θα με ακούσει ο Φαραώ;

Εγώ όμως είμαι άλογος. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή και τον Ααρών, και διέταξε αυτούς προς τον Φαραώ βασιλιά της Αιγύπτου, ώστε να στείλει έξω τους γιους του Ισραήλ από τη γη της Αιγύπτου. Και αυτοί ήταν αρχηγοί των πατρικών τους οίκων· οι υιοί του Ρουβήν, του πρωτότοκου του Ισραήλ· Ενώχ, και Φαλλού, Ασρών, και Χαρμεί· αυτή η συγγένεια του Ρουβήν. Και οι γιοι του Συμεών: Ιεμουήλ, και Ιαμείμ, και Αώδ, και Ιαχείν, και Σαάρ, και Σαούλ ο από την Φοινίσσα· αυτές οι πατριές των γιων του Συμεών. Και αυτά τα ονόματα των γιων του Λευί κατά συγγένειά τους: Γεδσών, Καάθ, και Μεραρί. Και τα έτη της ζωής του Λευί εκατό τριάντα επτά. Και αυτοί οι γιοι του Γηρσών· ο Λιβνί και ο Σιμεΐ· τα σπίτια της πατριάς τους. Και οι γιοι του Καάθ· Αμράμ, και Ισαάρ, Χεβρών, και Οζιήλ· και τα χρόνια της ζωής του Καάθ εκατό τριάντα τρία χρόνια. Και οι γιοι του Μεραρί: ο Μαχλί και ο Μουσί. Αυτοί είναι οι οίκοι των πατριών του Λευί κατά τις συγγένειές τους. Και πήρε ο Αμράμ την Ιωχαβέδ, κόρη του αδελφού του πατέρα του, για γυναίκα του, και αυτή γέννησε σε αυτόν τον Ααρών και τον Μωυσή, και τη Μαριάμ την αδελφή τους. Τα χρόνια της ζωής του Αμράμ ήταν εκατό τριάντα δύο χρόνια. Και οι γιοι του Ισσαάρ: Κορέ, και Ναφέκ, και Ζεχρεί. Και οι γιοι του Οζειήλ: Μισαήλ, και Ελισαφάν, και Σεγρεί. Πήρε δε ο Ααρών την Ελισάβετ, κόρη του Αμιναδάβ, αδελφή του Ναασσών, για γυναίκα του· και του γέννησε τον Ναδάβ, και τον Αβιούδ, και τον Ελεάζαρ, και τον Ιθάμαρ. Οι γιοι του Κορέ: Ασείρ, και Ελκανά, και Αβιασάφ· αυτές οι γενέσεις του Κορέ. Και ο Ελεάζαρ ο του Ααρών πήρε μία από τις θυγατέρες του Φουτιήλ για γυναίκα του· και του γέννησε τον Φινεές· αυτές είναι οι αρχές των οικογενειών των Λευιτών, σύμφωνα με τις γενιές τους. Αυτός ο Ααρών και ο

Μωυσής, στους οποίους είπε ο Θεός να εξαγάγουν τους γιους του Ισραήλ από τη γη της Αιγύπτου με τη δύναμή τους. Αυτοί είναι αυτοί που μιλούσαν προς τον Φαραώ, βασιλιά της Αιγύπτου· και έβγαλαν τους γιους του Ισραήλ από τη γη της Αιγύπτου, ο ίδιος ο Ααρών και ο Μωυσής, την ημέρα που μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή στη γη της Αιγύπτου. Και μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή, λέγοντας, εγώ ο Κύριος· μίλησε στον Φαραώ βασιλιά της Αιγύπτου όσα εγώ λέω σε εσένα. Και είπε ο Μωυσής μπροστά στον Κύριο, ιδού εγώ είμαι ισχνόφωνος, και πώς θα μ ακούσει ο Φαραώ,

7

Και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, ιδού σε έχω δώσει θεό στον Φαραώ, και ο Ααρών ο αδελφός σου θα είναι ο προφήτης σου. Εσύ δε θα μιλήσεις σε αυτόν όλα όσα σου διατάζω· ο δε Ααρών ο αδελφός σου θα μιλήσει προς τον Φαραώ, ώστε να στείλει έξω τους γιους του Ισραήλ από τη γη του. Εγώ δε θα σκληρύνω την καρδιά του Φαραώ, και θα πολλαπλασιάσω τα σημεία μου και τα τέρατα στη γη της Αιγύπτου. Και δεν θα σας ακούσει ο Φαραώ και θα ρίξω το χέρι μου επάνω στην Αίγυπτο και θα βγάλω με τη δύναμή μου τον λαό μου τους γιους του Ισραήλ από τη γη της Αιγύπτου με μεγάλη εκδίκηση. Και θα γνωρίσουν όλοι οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι Κύριος, εκτείνοντας το χέρι μου επάνω στην Αίγυπτο, και θα βγάλω τους γιους Ισραήλ από μέσα τους. Έκαναν δε ο Μωυσής και ο Ααρών καθώς τους διέταξε ο Κύριος, έτσι έκαναν. Ο Μωυσής ήταν ογδόντα ετών, και ο Ααρών ο αδελφός του ήταν ογδόντα τριών ετών, όταν μίλησαν προς τον

Φαραώ. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή και στον Ααρών, λέγοντας, και εάν σας μιλήσει ο Φαραώ, λέγοντας, δώστε μας σημείο ή τέρας, τότε θα πεις στον αδελφό σου Ααρών, πάρε το ραβδί, και ρίξε το στη γη μπροστά στον Φαραώ, και μπροστά στους υπηρέτες του, και θα γίνει δράκος. Μπήκε και ο Μωυσής και ο Ααρών μπροστά στον Φαραώ και τους υπηρέτες του· και έκαναν έτσι, όπως ακριβώς τους διέταξε ο Κύριος· και έριξε ο Ααρών το ραβδί μπροστά στον Φαραώ και μπροστά στους υπηρέτες του, και έγινε δράκοντας. Κάλεσε μαζί δε ο Φαραώ τους σοφιστές της Αιγύπτου και τους μάγους, και έκαναν οι μάγοι των Αιγυπτίων με τις μαγείες τους το ίδιο. Και έριξαν ο καθένας το ραβδί τους, και έγιναν δράκοι· και κατάπιε το ραβδί του Ααρών τα ραβδιά εκείνων. Και ενισχύθηκε η καρδιά του Φαραώ, και δεν τους άκουσε, όπως ακριβώς είχε διατάξει σε αυτούς ο Κύριος. Είπε ο Κύριος στον Μωυσή: Έχει σκληρυνθεί η καρδιά του Φαραώ, ώστε να μην αφήσει τον λαό να φύγει. Πήγαινε προς τον Φαραώ το πρωί· ιδού αυτός βγαίνει προς το νερό, και θα είσαι συναντώντας τον στην όχθη του ποταμού· και το ραβδί που μετατράπηκε σε φίδι θα το πάρεις στο χέρι σου. Και θα πεις σε αυτόν, ο Κύριος ο Θεός των Εβραίων με έχει στείλει σε εσένα, λέγοντας, στείλε τον λαό μου, για να με λατρεύσουν στην έρημο· και ιδού δεν έχεις ακούσει μέχρι τώρα. Αυτά λέγει ο Κύριος, σε αυτό θα γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος· ιδού εγώ χτυπώ με το ραβδί που είναι στο χέρι μου επάνω στο νερό που είναι στο ποτάμι, και θα μεταβάλει σε αίμα. Και τα ψάρια που είναι στο ποτάμι θα πεθάνουν, και θα βρωμίσει το ποτάμι, και δεν θα μπορέσουν οι Αιγύπτιοι να πιουν νερό από το ποτάμι. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, πες στον Ααρών τον αδελφό σου, πάρε το ραβδί σου στο χέρι σου, και άπλωσε το χέρι

σου επάνω στα νερά της Αιγύπτου, και επάνω στα ποτάμια τους, και επάνω στα κανάλια τους, και επάνω στους βάλτους τους, και επάνω σε κάθε συγκεντρωμένο νερό τους, και θα γίνει αίμα· και έγινε αίμα σε όλη τη γη της Αιγύπτου, και στα ξύλα και στις πέτρες. Και έκαναν έτσι ο Μωυσής και ο Ααρών, όπως ακριβώς τους διέταξε ο Κύριος· και σηκώνοντας το ραβδί του χτύπησε το νερό που ήταν στο ποτάμι μπροστά στον Φαραώ, και μπροστά στους υπηρέτες του· και μετέτρεψε όλο το νερό που ήταν στο ποτάμι σε αίμα. Και τα ψάρια που ήταν στο ποτάμι πέθαναν, και βρωμούσε το ποτάμι, και δεν μπορούσαν οι Αιγύπτιοι να πιουν νερό από το ποτάμι, και ήταν το αίμα σε όλη τη γη της Αιγύπτου. Έκαναν δε το ίδιο και οι μάγοι των Αιγυπτίων με τις μαγείες τους, και σκληρύνθηκε η καρδιά του Φαραώ, και δεν τους άκουσε, όπως ακριβώς είπε ο Κύριος. Γυρίζοντας δε ο Φαραώ μπήκε στο σπίτι του· και δεν έστησε το μυαλό του ούτε σε αυτό. Έσκαψαν δε όλοι οι Αιγύπτιοι γύρω από τον ποταμό, ώστε να πιουν νερό· και δεν μπορούσαν να πιουν νερό από τον ποταμό. Και συμπληρώθηκαν επτά ημέρες, αφού ο Κύριος χτύπησε τον ποταμό. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, μπες προς τον Φαραώ, και θα πεις σε αυτόν, αυτά λέγει ο Κύριος, στείλε έξω τον λαό μου, για να μου λατρεύσουν. Αν δεν θέλεις εσύ να τους στείλεις μακριά, ιδού εγώ χτυπώ όλα τα σύνορά σου με τους βατράχους. Και θα ξεράσει το ποτάμι βατράχους· και αφού ανέβουν θα μπουν στα σπίτια σου, και στις αποθήκες των κρεβατοκάμαρών σου, και πάνω στα κρεβάτια σου, και στα σπίτια των υπηρετών σου και του λαού σου, και στα ζυμάρια σου, και στους φούρνους σου. Και επάνω σε εσένα, και επάνω στους υπηρέτες σου, και επάνω στον λαό σου, θα ανέβουν οι βάτραχοι.

8

Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, πες στον Ααρών τον αδελφό σου, άπλωσε με το χέρι το ραβδί σου επάνω στα ποτάμια, και επάνω στα κανάλια, και επάνω στους βάλτους, και ανέβασε τους βατράχους. Και άπλωσε ο Ααρών το χέρι πάνω στα νερά της Αιγύπτου, και ανέβασε τους βατράχους· και ανέβηκε ο βάτραχος, και κάλυψε τη γη της Αιγύπτου. Έκαναν δε το ίδιο και οι μάγοι των Αιγυπτίων με τις μαγείες τους, και ανέβασαν τους βατράχους επάνω στη γη της Αιγύπτου. Και κάλεσε ο Φαραώ τον Μωυσή και τον Ααρών, και είπε, προσευχηθείτε για μένα στον Κύριο, και ας αφαιρέσει τους βατράχους από μένα και από τον λαό μου· και θα τους στείλω, και ας θυσιάσουν στον Κύριο. Είπε δε ο Μωυσής προς τον Φαραώ, όρισε προς εμένα πότε θα προσευχηθώ για σένα, και για τους υπηρέτες σου, και τον λαό σου, να εξαφανιστούν οι βάτραχοι από σένα, και από τον λαό σου, και από τα σπίτια σας, εκτός στο ποτάμι θα μείνουν. Και αυτός είπε, Για αύριο. Είπε λοιπόν, Όπως έχεις πει, για να ξέρεις ότι δεν υπάρχει άλλος εκτός από τον Κύριο. Και θα αφαιρεθούν οι βάτραχοι από εσένα και από τα σπίτια σας και από τις αγροικίες και από τους υπηρέτες σου και από τον λαό σου, εκτός στο ποτάμι θα μείνουν. Βγήκε δε ο Μωυσής και ο Ααρών από τον Φαραώ· και φώναξε ο Μωυσής προς τον Κύριο για τον ορισμό των βατράχων, όπως όρισε ο Φαραώ. Έκανε δε ο Κύριος όπως είπε ο Μωυσής· και πέθαναν οι βάτραχοι από τα σπίτια, και από τις επαύλεις, και από τα χωράφια. Και τους μάζεψαν, σωρούς σωρούς· και η γη βρωμούσε. Αφού είδε δε ο Φαραώ ότι έγινε ανακούφιση, βαρύνθηκε η καρδία

του, και δεν τους άκουσε, καθώς μίλησε ο Κύριος. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, πες στον Ααρών, άπλωσε με το χέρι το ραβδί σου, και χτύπησε το χώμα της γης· και θα είναι κουνούπια και στους ανθρώπους, και στα τετράποδα, και σε όλη τη γη της Αιγύπτου. Έτεινε λοιπόν ο Ααρών με το χέρι τη ράβδο, και χτύπησε το χώμα της γης· και έγιναν τα κουνούπια στους ανθρώπους, και στα τετράποδα, και σε κάθε χώμα της γης έγιναν τα κουνούπια. Έκαναν δε ομοίως και οι μάγοι με τις μαγείες τους, να βγάλουν τα κουνούπια, και δεν μπορούσαν· και ήταν τα κουνούπια και στους ανθρώπους, και στα τετράποδα. Είπαν λοιπόν οι μάγοι στον Φαραώ, δάχτυλο Θεού είναι αυτό· και σκληρύνθηκε η καρδιά του Φαραώ, και δεν τους άκουσε, καθώς μίλησε ο Κύριος. Είπε και ο Κύριος προς τον Μωυσή, σήκω νωρίς το πρωί, και στάσου μπροστά στον Φαραώ· και ιδού αυτός θα βγει προς το νερό· και θα πεις σε αυτόν, αυτά λέει ο Κύριος, στείλε τον λαό μου, για να μου λατρεύσουν στην έρημο. Αν δε δεν θέλεις να εξαποστείλεις τον λαό μου, ιδού εγώ εξαποστέλλω επάνω σε σε, και επάνω στους υπηρέτες σου, και επάνω στον λαό σου, και επάνω στα σπίτια σας, κυνόμυιες· και θα γεμίσουν τα σπίτια των Αιγυπτίων από κυνόμυιες, και στη γη επάνω στην οποία είναι επάνω σε αυτήν. Και θα κάνω διάκριση εκείνη την ημέρα στη γη Γοσέν, επάνω στην οποία ο λαός μου βρίσκεται, επάνω στην οποία δεν θα υπάρχει εκεί η μύγα, ώστε να ξέρεις ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός όλης της γης. Και θα δώσω διαχωρισμό ανάμεσα στον δικό μου λαό και ανάμεσα στον δικό σου λαό· και αύριο θα είναι αυτό επάνω στη γη. Έκανε δε ο Κύριος έτσι, και ήρθε πλήθος μυγών στα σπίτια του Φαραώ και στα σπίτια των υπηρετών του και σε όλη τη γη της Αιγύπτου, και καταστράφηκε η γη από τις μυγές.

Κάλεσε δε ο Φαραώ τον Μωυσή και τον Ααρών, λέγοντας, έλατε και θυσιάστε στον Κύριο τον Θεό σας στη γη. Και είπε ο Μωυσής, δεν είναι δυνατόν να γίνει έτσι· γιατί τα βδελύγματα των Αιγυπτίων θα θυσιάσουμε στον Κύριο τον Θεό μας· γιατί εάν θυσιάσουμε τα βδελύγματα των Αιγυπτίων μπροστά τους, θα λιθοβοληθούμε. Οδό τριών ημερών θα πορευτούμε στην έρημο· και θα θυσιάσουμε στον Θεό μας, όπως είπε ο Κύριος σε εμάς. Και είπε ο Φαραώ, εγώ στέλνω εσάς, και θυσιάστε στον Θεό σας στην έρημο· αλλά όχι μακριά να πάτε· προσευχηθείτε λοιπόν για μένα στον Κύριο. Είπε δε ο Μωυσής, εγώ θα βγω από εσένα, και θα προσευχηθώ προς τον Θεό, και θα φύγει η μύγα και από τους υπηρέτες σου, και από τον λαό σου αύριο· μην ξαναπροσθέσεις Φαραώ να εξαπατήσεις, για να μην στείλεις τον λαό να θυσιάσει στον Κύριο. Βγήκε δε ο Μωυσής από τον Φαραώ, και προσευχήθηκε στον Θεό. Έκανε δε ο Κύριος όπως είπε ο Μωυσής· και αφαίρεσε τις μύγες από τον Φαραώ, και τους υπηρέτες του, και τον λαό του, και δεν έμεινε ούτε μία. Και ο Φαραώ σκλήρυνε την καρδιά του και σε αυτή την περίσταση, και δεν ήθελε να αφήσει να φύγει τον λαό.

9

Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, μπες προς τον Φαραώ, και θα πεις σε αυτόν, αυτά λέει ο Κύριος ο Θεός των Εβραίων, στείλε έξω τον λαό μου, για να με λατρεύσουν. Αν λοιπόν δεν θέλεις να στείλεις μακριά τον λαό μου, αλλά ακόμα τον κρατάς, ιδού, το χέρι του Κυρίου θα έρθει στα κτήνη σου που είναι στα πεδία, και στα

άλογα, και στα υποζύγια, και στις καμήλες, και στα βόδια, και στα πρόβατα, θάνατος πολύ μεγάλος. Και θα κάνω διάκριση εγώ στον καιρό εκείνο ανάμεσα στα κτήνη των Αιγυπτίων και ανάμεσα στα κτήνη των υιών του Ισραήλ· δεν θα πεθάνει τίποτα από όλα τα κτήνη των υιών του Ισραήλ. Και έδωσε ο Θεός όριο, λέγοντας, αύριο ο Κύριος θα κάνει αυτό το πράγμα επάνω στη γη. Και έκανε ο Κύριος αυτό το πράγμα την επόμενη μέρα· και πέθαναν όλα τα ζώα των Αιγυπτίων· αλλά από τα ζώα των γιων του Ισραήλ δεν πέθανε κανένα. Αφού είδε ο Φαραώ ότι δεν πέθανε τίποτα από όλα τα κτήνη των υιών του Ισραήλ, σκληρύνθηκε η καρδιά του Φαραώ, και δεν άφησε τον λαό να φύγει. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή και τον Ααρών, λέγοντας, πάρτε εσείς γεμάτες τις χέρες αιθάλη καμινιού, και ας σκορπίσει ο Μωυσής προς τον ουρανό μπροστά στον Φαραώ, και μπροστά στους υπηρέτες του. Και ας γίνει σκόνη επάνω σε όλη τη γη της Αιγύπτου· και θα είναι επάνω στους ανθρώπους και επάνω στα τετράποδα, πληγές, φουσκάλες που ξεσπούν και στους ανθρώπους και στα τετράποδα, σε όλη τη γη της Αιγύπτου. Και πήρε την αιθάλη του καμινιού μπροστά στον Φαραώ, και τη σκόρπισε ο Μωυσής στον ουρανό· και έγιναν πληγές, φουσκάλες που ξεσπούσαν, και στους ανθρώπους και στα τετράποδα. Και δεν μπορούσαν οι μάγοι να σταθούν μπροστά στον Μωυσή εξαιτίας των ελκών· γιατί εμφανίστηκαν τα έλκη στους μάγους και σε όλη τη γη της Αιγύπτου. Σκλήρυνε δε ο Κύριος την καρδία του Φαραώ, και δεν τους άκουσε, καθώς διέταξε ο Κύριος. Είπε και ο Κύριος προς τον Μωυσή, σήκω νωρίς το πρωί, και στάσου μπροστά στον Φαραώ, και θα πεις προς αυτόν, αυτά λέει ο Κύριος ο Θεός των Εβραίων, στείλε τον λαό μου, για να με λατρεύσουν. Διότι σε αυτόν τον

καιρό τώρα εγώ στέλνω όλα τα πλήγματά μου μέσα στην καρδιά σου, και των υπηρετών σου, και του λαού σου, για να ξέρεις ότι δεν υπάρχει άλλος σαν εμένα σε όλη τη γη. Τώρα γαρ αφού στείλω το χέρι μου θα χτυπήσω εσένα, και τον λαό σου θα θανατώσω, και θα εξαλειφθείς από την γη. Και εξαιτίας αυτού διατηρήθηκες, για να δείξω σε εσένα την δύναμή μου, και ώστε να διακηρυχθεί το όνομά μου σε όλη τη γη. Ακόμα λοιπόν εμποδίζεις τον λαό μου, να μην τους αφήσεις να φύγουν; Ιδού, εγώ θα βρέξω αυτή την ώρα αύριο χαλάζι πολύ σφόδρα, το οποίο τέτοιο δεν έχει γίνει στην Αίγυπτο, από την ημέρα που ιδρύθηκε, μέχρι αυτή την ημέρα. Τώρα λοιπόν βιάσου να μαζέψεις τα ζώα σου, και όσα σου είναι στην πεδιάδα· γιατί όλοι οι άνθρωποι, και τα ζώα, όσα σου είναι στην πεδιάδα, όλοι οι άνθρωποι, και τα ζώα, όσα αν βρεθούν στις πεδιάδες, και δεν μπουν σε σπίτι, αλλά πέσει πάνω τους το χαλάζι, θα πεθάνουν. Αυτός που φοβόταν τον λόγο του Κυρίου από τους υπηρέτες του Φαραώ, μάζεψε τα ζώα του στα σπίτια. Όποιος όμως δεν πρόσεξε με τη διάνοιά του στο ρήμα του Κυρίου, άφησε τα κτήνη στα πεδία. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, άπλωσε το χέρι σου προς τον ουρανό, και θα είναι χαλάζι σε όλη τη γη της Αιγύπτου, στους ανθρώπους, και στα κτήνη, και σε κάθε φυτό που είναι πάνω στη γη. Έτεινε δε ο Μωυσής το χέρι στον ουρανό, και ο Κύριος έδωσε φωνές και χαλάζι· και έτρεχε η φωτιά επάνω στη γη· και έβρεξε ο Κύριος χαλάζι επάνω σε όλη τη γη της Αιγύπτου. Ήταν δε το χαλάζι και η φωτιά που φλόγιζε μέσα στο χαλάζι· το δε χαλάζι πολύ σφοδρό, το οποίο τέτοιο δεν είχε γίνει στην Αίγυπτο, από την ημέρα που έγινε πάνω της έθνος. Χτύπησε και το χαλάζι σε όλη τη γη της Αιγύπτου, από άνθρωπο μέχρι κτήνος· και κάθε φυτό που ήταν στο πεδίο χτύπησε το χαλάζι· και όλα τα δέντρα

που ήταν στα πεδία συνέτριψε το χαλάζι. Εκτός στη γη Γοσέν, όπου ήταν οι γιοι του Ισραήλ, δεν έπεσε το χαλάζι. Αφού έστειλε, ο Φαραώ κάλεσε τον Μωυσή και τον Ααρών, και τους είπε, έχω αμαρτήσει τώρα· ο Κύριος είναι δίκαιος, εγώ όμως και ο λαός μου είμαστε ασεβείς. Προσευχηθείτε λοιπόν για μένα προς τον Κύριο, και ας σταματήσουν οι φωνές του Θεού, και το χαλάζι, και η φωτιά· και θα σας στείλω έξω, και δεν θα μείνετε πια. Είπε δε σε αυτόν ο Μωυσής, μόλις βγω από την πόλη, θα απλώσω τα χέρια μου προς τον Κύριο, και οι φωνές θα σταματήσουν, και το χαλάζι και η βροχή δεν θα υπάρχουν πια, για να μάθεις ότι του Κυρίου είναι η γη. Και εσύ και οι υπηρέτες σου, ξέρω ότι ακόμα δεν έχετε φοβηθεί τον Κύριο. Το λινάρι και το κριθάρι χτυπήθηκαν· το κριθάρι γιατί ήταν όρθιο, και το λινάρι ήταν σε σπόρο. Το σιτάρι και η ολύρα δεν χτυπήθηκαν, γιατί ήταν όψιμα. Βγήκε και ο Μωυσής από τον Φαραώ έξω από την πόλη, και άπλωσε τα χέρια προς τον Κύριο· και οι φωνές σταμάτησαν, και το χαλάζι και η βροχή δεν έσταξαν πια πάνω στη γη. Αφού είδε ο Φαραώ ότι είχε σταματήσει η βροχή και το χαλάζι και οι βροντές, συνέχισε να αμαρτάνει· και σκλήρυνε την καρδία του, και των υπηρετών του. Και σκληρύνθηκε η καρδιά του Φαραώ, και δεν έστειλε έξω τους γιους του Ισραήλ, καθώς μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή.

10

Είπε και ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, μπες προς τον Φαραώ, εγώ γαρ σκλήρυνα την καρδιά του και των υπηρετών του, ίνα ακολούθως έλθουν τα σημεία αυτά επάνω τους· όπως

διηγηθείτε στα αυτιά των παιδιών σας, και στα παιδιά των παιδιών σας, όσα εμπαίξα τους Αιγυπτίους, και τα σημεία μου, τα οποία έκανα σε αυτούς· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι Κύριος. Μπήκε και ο Μωυσής και ο Ααρών μπροστά στον Φαραώ, και του είπαν, αυτά λέει ο Κύριος ο Θεός των Εβραίων, μέχρι πότε δεν θέλεις να ντραπείς εμπρός μου; Στείλε έξω τον λαό μου, ώστε να με λατρεύσουν. Αν δε δεν θέλεις εσύ να εξαποστείλεις τον λαό μου, ιδού εγώ φέρνω αυτήν την ώρα αύριο πολλή ακρίδα σε όλα τα όριά σου. Και θα καλύψει την όψη της γης, και δεν θα μπορέσεις να δεις τη γη· και θα καταφάγει κάθε το περισσό της γης το αφημένο πίσω, που άφησε σε σας το χαλάζι, και θα καταφάγει κάθε δέντρο το φυτρωμένο σε σας επάνω στη γη. Και θα γεμίσουν τα σπίτια σου, και τα σπίτια των υπηρετών σου, και όλα τα σπίτια σε όλη τη γη των Αιγυπτίων· τα οποία ποτέ δεν έχουν δει οι πατέρες σου, ούτε οι προπάππουδές τους, από την ημέρα που γεννήθηκαν πάνω στη γη, μέχρι την ημέρα αυτή· και στρέφοντας ο Μωυσής βγήκε από τον Φαραώ. Και λένε οι υπηρέτες του Φαραώ σε αυτόν, μέχρι πότε θα είναι αυτό παγίδα για μας; Στείλε έξω τους ανθρώπους, ώστε να λατρεύσουν τον Θεό τους· ή θέλεις να μάθεις ότι η Αίγυπτος έχει καταστραφεί; Και επέστρεψαν τον Μωυσή και τον Ααρών προς τον Φαραώ, και τους είπε, πηγαίνετε και λατρέψτε τον Κύριο τον Θεό σας· ποιοι όμως και ποιοι είναι αυτοί που πηγαίνουν; Και λέγει ο Μωυσής, με τους νεανίσκους και τους πρεσβυτέρους θα πάμε, με τους γιους και τις θυγατέρες, και τα πρόβατα, και τα βόδια μας· είναι γαρ γιορτή του Κυρίου. Και είπε σε αυτούς, ας είναι έτσι ο Κύριος μαζί σας· όπως στέλνω εσάς, μήπως και τις αποσκευές σας; Δείτε ότι η κακία σας έχει προστεθεί. Όχι έτσι· ας πάνε οι άνδρες, και ας λατρεύσουν τον

Θεό· αυτό γαρ εσείς ζητάτε· τους έδιωξαν δε από το πρόσωπο του Φαραώ. Είπε και ο Κύριος προς τον Μωυσή, άπλωσε το χέρι επάνω στη γη της Αιγύπτου· και ας ανέβει ακρίδα επάνω στη γη, και θα καταφάει κάθε φυτό της γης, και όλο τον καρπό των δέντρων, που άφησε το χαλάζι. Και σήκωσε ο Μωυσής το ραβδί προς τον ουρανό, και ο Κύριος έφερε νότιο άνεμο επάνω στη γη, όλη εκείνη την ημέρα, και όλη τη νύχτα· το πρωί έγινε, και ο νότιος άνεμος σήκωσε την ακρίδα, και την ανέβασε σε όλη τη γη της Αιγύπτου· και κατέπεσε σε όλα τα σύνορα της Αιγύπτου πάρα πολύ· πριν από αυτήν δεν είχε γίνει τέτοια ακρίδα, και μετά από αυτά δεν θα είναι έτσι. Και κάλυψε την όψη της γης, και καταστράφηκε η γη· και κατέφαγε κάθε φυτό της γης, και όλο τον καρπό των δέντρων, που είχε απομείνει από το χαλάζι· δεν απόμεινε τίποτα πράσινο στα δέντρα, και σε κανένα φυτό της πεδιάδας, σε όλη τη γη της Αιγύπτου. Έσπευδε δε ο Φαραώ να καλέσει τον Μωυσή και τον Ααρών, λέγοντας, έχω αμαρτήσει ενώπιον του Κυρίου του Θεού σας και εις εσάς. Δεχτείτε λοιπόν την αμαρτία μου ακόμα τώρα, και προσευχηθείτε προς τον Κύριο τον Θεό σας, και ας αφαιρέσει από εμένα τον θάνατο αυτόν. Βγήκε δε ο Μωυσής από τον Φαραώ, και προσευχήθηκε στον Θεό. Και άλλαξε ο Κύριος άνεμο από τη θάλασσα δυνατό, και πήρε την ακρίδα, και την έριξε στην Ερυθρά Θάλασσα· και δεν έμεινε ούτε μία ακρίδα σε όλη τη γη της Αιγύπτου. Και σκλήρυνε ο Κύριος την καρδία του Φαραώ, και δεν έστειλε έξω τους γιους του Ισραήλ. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, άπλωσε το χέρι σου προς τον ουρανό, και ας γίνει σκοτάδι επί της γης της Αιγύπτου, ψηλαφητό σκοτάδι. Έτεινε δε ο Μωυσής το χέρι του στον ουρανό, και έγινε σκοτάδι, γνόφος, θύελλα επάνω σε όλη τη γη της Αιγύπτου τρεις

ημέρες. Και δεν είδε κανείς τον αδελφό του τρεις ημέρες, και δεν σηκώθηκε κανείς από το κρεβάτι του τρεις ημέρες. Σε όλους δε τους γιους του Ισραήλ ήταν φως σε όλα όπου κατοικούσαν. Και κάλεσε ο Φαραώ τον Μωυσή και τον Ααρών, λέγοντας, Πηγαίνετε, λατρέψτε τον Κύριο τον Θεό σας, μόνο τα πρόβατα και τα βόδια να τα αφήσετε· και τα παιδιά σας ας έρθουν μαζί σας. Και είπε ο Μωυσής, αλλά και εσύ θα δώσεις σε εμάς ολοκαυτώματα και θυσίες, τα οποία θα κάνουμε στον Κύριο τον Θεό μας. Και τα κτήνη μας θα πορευτούν μαζί μας, και δεν θα αφήσουμε πίσω οπλή· από αυτά γαρ θα πάρουμε να λατρεύσουμε τον Κύριο τον Θεό μας· εμείς δε δεν ξέρουμε τι θα λατρεύσουμε τον Κύριο τον Θεό μας, μέχρι να έρθουμε εκεί. Σκλήρυνε δε ο Κύριος την καρδία του Φαραώ, και δεν θέλησε να τους στείλει. Και λέγει ο Φαραώ, φύγε από εμένα· πρόσεχε για τον εαυτό σου να μην προσθέσεις να δεις το πρόσωπό μου· οποιαδήποτε δε ημέρα φανείς σε μένα, θα πεθάνεις. Λέγει δε ο Μωυσής, έχεις πει· δεν θα φανώ πια μπροστά σου.

11

Είπε και ο Κύριος προς τον Μωυσή, ακόμα μία πληγή εγώ θα φέρω επάνω στον Φαραώ και επάνω στην Αίγυπτο, και μετά από αυτά θα στείλει εσάς από εδώ· όταν δε στέλνει εσάς με τα πάντα, θα διώξει εσάς με δίωξη. Μίλησε λοιπόν κρυφά στα αυτιά του λαού, και ας ζητήσει ο καθένας από τον γείτονά του σκεύη ασημένια και χρυσά και ρούχα. Ο Κύριος έδωσε την χάρη στον λαό του μπροστά στους Αιγυπτίους, και δάνεισαν σε αυτούς· και ο άνθρωπος

Μωυσής έγινε πολύ μεγάλος μπροστά στους Αιγυπτίους, και μπροστά στον Φαραώ, και μπροστά στους υπηρέτες του. Και είπε ο Μωυσής, αυτά λέει ο Κύριος, γύρω στα μεσάνυχτα εγώ μπαίνω στη μέση της Αιγύπτου· Και θα πεθάνει κάθε πρωτότοκο στη γη της Αιγύπτου, από τον πρωτότοκο του Φαραώ, που κάθεται στο θρόνο, μέχρι τον πρωτότοκο της υπηρέτριας που είναι δίπλα στο μυλόπετρα, και μέχρι τον πρωτότοκο κάθε ζώου. Και θα υπάρξει μεγάλη κραυγή σε όλη τη γη της Αιγύπτου, που τέτοια δεν έχει γίνει, και τέτοια δεν θα ξαναγίνει. Και σε όλους τους γιους του Ισραήλ δεν θα γαβγίσει σκύλος με τη γλώσσα του, από άνθρωπο μέχρι κτήνος, ώστε να ξέρεις πόσα θαυμαστά θα κάνει ο Κύριος ανάμεσα στους Αιγυπτίους και στον Ισραήλ. Και θα κατέβουν όλοι αυτοί οι υπηρέτες σου προς εμένα, και θα με προσκυνήσουν, λέγοντας, βγες εσύ, και όλος ο λαός σου, τον οποίο εσύ οδηγείς· και μετά από αυτά θα βγω· έφυγε δε ο Μωυσής από τον Φαραώ με θυμό. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, δεν θα σας ακούσει ο Φαραώ, ώστε πολλαπλασιάζοντας να πολλαπλασιάσω τα σημεία μου και τα τέρατα στη γη της Αιγύπτου. Ο Μωσής και ο Ααρών έκαναν όλα τα σημεία και τα θαύματα αυτά στη γη της Αιγύπτου μπροστά στον Φαραώ· σκλήρυνε όμως ο Κύριος την καρδιά του Φαραώ, και δεν δέχτηκε να αφήσει τους γιους του Ισραήλ να φύγουν από τη γη της Αιγύπτου.

12

Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή και τον Ααρών στη γη της Αιγύπτου, λέγοντας: Ο μήνας αυτός για σας είναι αρχή των μηνών·

πρώτος είναι για σας στους μήνες του χρόνου. Μίλησε προς κάθε συγκέντρωση των γιων του Ισραήλ, λέγοντας, στη δέκατη αυτού του μήνα ας πάρουν ο καθένας πρόβατο κατά σπίτια πατέρων, ο καθένας πρόβατο κατά σπίτι. Αν και είναι λίγοι στο σπίτι, ώστε να μην είναι αρκετοί για πρόβατο, θα πάρει μαζί του τον γείτονα τον κοντινό του· κατά αριθμό ψυχών, ο καθένας το αρκετό σε αυτόν θα μετρηθεί για πρόβατο. Πρόβατο τέλειο, αρσενικό, ενός έτους θα είναι για εσάς· από τα αρνιά και τα κατσίκια θα πάρετε. Και θα είναι κρατημένο για σας μέχρι τη δέκατη τέταρτη αυτού του μήνα· και θα το σφάξει όλο το πλήθος της συνάθροισης των γιων του Ισραήλ προς το βράδυ. Και θα πάρουν από το αίμα, και θα το βάλουν επάνω στους δύο παραστάτες και επάνω στο ανώφλι, στα σπίτια στα οποία θα το φάνε. Και θα φάνε το κρέας τη νύχτα αυτή ψητό στη φωτιά, και άζυμα με πικρίδες θα φάνε. Δεν θα φάτε από αυτά ωμό, ούτε βρασμένο σε νερό, αλλά μόνο ψητό στη φωτιά, κεφάλι με τα πόδια και τα εντόσθια. Δεν θα μείνει τίποτα από αυτό μέχρι το πρωί· και κόκαλο δεν θα σπάσετε από αυτό· αυτά που μένουν από αυτό μέχρι το πρωί θα τα κάψετε στη φωτιά. Έτσι λοιπόν θα το φάτε· οι μέσες σας ζωσμένες, και τα σανδάλια στα πόδια σας, και τα ραβδιά στα χέρια σας· και θα το φάτε με βιασύνη· Πάσχα είναι του Κυρίου. Και θα διέλθω στη γη της Αιγύπτου τη νύχτα αυτή, και θα χτυπήσω κάθε πρωτότοκο στη γη της Αιγύπτου από άνθρωπο μέχρι κτήνος· και σε όλους τους θεούς των Αιγυπτίων θα κάνω την εκδίκηση· εγώ ο Κύριος. Και θα είναι το αίμα για σας σημάδι επάνω στα σπίτια, στα οποία εσείς είστε εκεί· και θα δω το αίμα, και θα σας σκεπάσω, και δεν θα υπάρχει σε σας πληγή καταστροφής όταν χτυπάω στη γη της Αιγύπτου. Και θα είναι η ημέρα αυτή για εσάς μνημόσυνο, και θα εορτάσετε

αυτήν ως εορτή στον Κύριο σε όλες τις γενιές σας· ως νόμιμο αιώνιο θα εορτάσετε αυτήν. Επτά ημέρες άζυμα θα φάτε· και από την πρώτη ημέρα, θα αφαιρέσετε ζύμη από τα σπίτια σας· όποιος φάει ζύμη, η ψυχή εκείνη θα εξολοθρευτεί από τον Ισραήλ, από την πρώτη ημέρα μέχρι την έβδομη ημέρα. Και η πρώτη ημέρα θα κληθεί αγία· και η έβδομη ημέρα θα είναι κλητή αγία για σας· κανένα δουλευτικό έργο δεν θα κάνετε σε αυτές, εκτός από όσα θα γίνουν για κάθε ψυχή, μόνο αυτό θα γίνεται για σας. Και θα φυλάξετε την εντολή αυτή· γιατί σε αυτή την ημέρα θα βγάλω τη δύναμή σας από τη γη της Αιγύπτου, και θα κάνετε την ημέρα αυτή για τις γενιές σας νόμιμο αιώνιο, αρχίζοντας την δέκατη τέταρτη ημέρα του πρώτου μήνα, από το βράδυ θα τρώτε άζυμα, μέχρι την εικοστή πρώτη ημέρα του μήνα, μέχρι το βράδυ. Επτά ημέρες ζύμη δεν θα βρεθεί στα σπίτια σας· όποιος φάει ζυμωτό, η ψυχή εκείνη θα εξολοθρευθεί από τη συνάθροιση του Ισραήλ· και στους ξένους, και στους ντόπιους της γης. Κανένα ζυμωτό δεν θα φάτε, αλλά σε κάθε κατοικία σας θα φάτε άζυμα. Κάλεσε και ο Μωυσής όλη τη γερουσία των υιών του Ισραήλ, και είπε προς αυτούς, αφού φύγετε πάρτε για τους εαυτούς σας πρόβατο κατά τη συγγένειά σας, και θυσιάστε το πάσχα. Θα πάρετε δε μάτσο υσσώπου, και αφού βάψετε από το αίμα το παρά την πόρτα, θα αλείψετε το ανώφλι, και επί αμφότερων των παραστατών, από το αίμα που είναι παρά την πόρτα· εσείς δε δεν θα βγείτε ο καθένας από την πόρτα του σπιτιού του μέχρι πρωί. Και θα περάσει ο Κύριος να χτυπήσει τους Αιγυπτίους, και θα δει το αίμα επάνω στο παραστάτη και επάνω και στα δύο τα παραστάδια· και θα περάσει ο Κύριος από την πόρτα, και δεν θα αφήσει τον εξολοθρευτή να μπει στα σπίτια σας να χτυπήσει. Και φυλάξτε αυτό το ρήμα ως

νόμιμο για τον εαυτό σας και για τους γιους σας, για πάντα. Αν μπείτε στη γη που θα σας δώσει ο Κύριος, όπως είπε, φυλάξτε αυτή τη λατρεία. Και θα είναι όταν σας πουν οι γιοι σας, ποια είναι αυτή η λατρεία; Και θα πείτε σε αυτούς, θυσία το πάσχα αυτό στον Κύριο, ως σκέπασε τα σπίτια των γιων του Ισραήλ στην Αίγυπτο, όταν χτύπησε τους Αιγυπτίους, τα δε σπίτια μας τα έσωσε· και σκύβοντας ο λαός προσκύνησε. Και αφού έφυγαν, έκαναν οι γιοι του Ισραήλ, καθώς διέταξε ο Κύριος τον Μωυσή και τον Ααρών, έτσι έκαναν. Έγινε δε μέσα στη νύχτα, και ο Κύριος χτύπησε κάθε πρωτότοκο στη γη της Αιγύπτου, από τον πρωτότοκο του Φαραώ που καθόταν επάνω στο θρόνο, μέχρι τον πρωτότοκο της αιχμάλωτης που ήταν στο λάκκο, και μέχρι τον πρωτότοκο κάθε ζώου. Και σηκώθηκε ο Φαραώ τη νύχτα, και οι υπηρέτες του, και όλοι οι Αιγύπτιοι, και έγινε κραυγή μεγάλη σε όλη τη γη της Αιγύπτου· γιατί δεν υπήρχε σπίτι, στο οποίο δεν ήταν μέσα νεκρός. Και κάλεσε ο Φαραώ τον Μωυσή και τον Ααρών τη νύχτα, και τους είπε, σηκωθείτε, και βγείτε από τον λαό μου, και εσείς, και οι γιοι του Ισραήλ· πηγαίνετε και λατρέψτε τον Κύριο τον Θεό σας, όπως λέτε. Και τα πρόβατα και τα βόδια σας αφού τα πάρετε πηγαίνετε· ευλογήστε λοιπόν και εμένα. Και πίεζαν επειγόντως οι Αιγύπτιοι τον λαό με σπουδή να διώξουν αυτούς από τη γη· είπαν γαρ ότι όλοι εμείς πεθαίνουμε. Πήρε δε ο λαός το ζυμάρι τους, πριν προζυμωθεί το ζυμάρι τους, δεμένο μέσα στα ρούχα τους επάνω στους ώμους τους. Οι υιοί του Ισραήλ έκαναν, όπως τους διέταξε ο Μωυσής, και ζήτησαν από τους Αιγυπτίους ασημένια και χρυσά σκεύη και ρούχα. Και έδωσε ο Κύριος τη χάρη στον λαό του μπροστά στους Αιγυπτίους, και εκείνοι τους δάνεισαν· και λεηλάτησαν τους Αιγυπτίους. Έχοντας

αναχωρήσει δε οι υιοί του Ισραήλ από τη Ραμεσσή προς τη Σοκχώθ, εξακόσιες χιλιάδες πεζών, οι άνδρες, εκτός από την αποσκευή. Και ένα μεγάλο μικτό πλήθος ανέβηκε μαζί τους, και πρόβατα, και βόδια, και πάρα πολλά κτήνη. Και έψησαν το ζυμάρι που έβγαλαν από την Αίγυπτο, πίτες άζυμες, γιατί δεν είχε ζυμωθεί· γιατί τους έδιωξαν οι Αιγύπτιοι, και δεν μπόρεσαν να μείνουν, ούτε έφτιαξαν εφόδια για τον εαυτό τους για το δρόμο. Η κατοίκηση των υιών του Ισραήλ, την οποία κατοίκησαν στη γη της Αιγύπτου και στη γη της Χαναάν, ήταν τετρακόσια τριάντα χρόνια. Και έγινε μετά τα τετρακόσια τριάντα χρόνια, βγήκε όλη η δύναμη του Κυρίου από τη γη της Αιγύπτου τη νύχτα. Φρουρά είναι του Κυρίου, ώστε να βγάλει αυτούς από τη γη της Αιγύπτου· εκείνη η νύχτα αυτή, φρουρά του Κυρίου, ώστε για όλους τους γιους του Ισραήλ να είναι στις γενιές τους. Είπε και ο Κύριος προς τον Μωυσή και τον Ααρών, αυτός ο νόμος του πάσχα· κάθε αλλογενής δεν θα φάει από αυτό· Και κάθε υπηρέτη ή αγορασμένο με ασήμι θα περιτέμεις αυτόν· και τότε θα φάει από αυτό. Πάροικος ή μισθωτός δεν θα φάει από αυτό. Σε ένα σπίτι θα φαγωθεί, και δεν θα βγάλετε από το σπίτι το κρέας έξω· και κόκαλο δεν θα σπάσετε από αυτό. Κάθε συνέλευση των γιων του Ισραήλ θα το κάνει. Αν και κάποιος έρθει προς εσάς προσήλυτος να κάνει το πάσχα στον Κύριο, θα περιτέμεις κάθε αρσενικό του, και τότε θα έρθει να το κάνει· και θα είναι όπως και ο ντόπιος της γης· κάθε απερίτμητος δεν θα φάει από αυτό. Ένας νόμος θα ισχύει για τον ντόπιο και για τον προσήλυτο που έχει έρθει ανάμεσά σας. Και έκαναν οι γιοι του Ισραήλ όπως διέταξε ο Κύριος τον Μωυσή και τον Ααρών για αυτούς, έτσι έκαναν. Και έγινε στην ημέρα εκείνη, έβγαλε ο Κύριος τους γιους του Ισραήλ

από τη γη της Αιγύπτου με τη δύναμή τους.

13

Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, αγίασέ μου κάθε πρωτότοκο πρωτογενές που ανοίγει κάθε μήτρα στους γιους του Ισραήλ από άνθρωπο μέχρι κτήνος, δικό μου είναι. Είπε δε ο Μωυσής στον λαό, θυμηθείτε την ημέρα αυτή, στην οποία βγήκατε από τη γη της Αιγύπτου, από το σπίτι της δουλείας· γιατί με δυνατό χέρι σας έβγαλε ο Κύριος από εκεί· και δεν θα φαγωθεί ζύμη. Γιατί σήμερα εσείς βγαίνετε στον μήνα των νέων. Και θα είναι όταν σε φέρει μέσα ο Κύριος ο Θεός σου στη γη των Χαναναίων, και Χετταίων, και Αμορραίων, και Ευαίων, και Ιεβουσαίων, και Γεργεσαίων, και Φερεζαίων, την οποία όρκισε στους πατέρες σου, να σου δώσει γη που ρέει γάλα και μέλι· και θα κάνεις τη λατρεία αυτή στο μήνα αυτό. Έξι ημέρες θα φάτε άζυμα, και την έβδομη ημέρα εορτή του Κυρίου. Άζυμα θα φάτε για επτά ημέρες· δεν θα φανεί κοντά σου ζυμωτό, ούτε θα υπάρχει κοντά σου ζύμη σε όλα τα όριά σου. Και θα αναγγείλεις στον γιο σου σε εκείνη την ημέρα, λέγοντας, εξαιτίας αυτού έκανε ο Κύριος ο Θεός για μένα, όταν έβγαινα από την Αίγυπτο. Και θα είναι σε σένα σημείο επάνω στο χέρι σου, και μνημόσυνο μπροστά στα μάτια σου, ώστε να γίνει ο νόμος του Κυρίου στο στόμα σου· διότι με χέρι κραταιό σε έβγαλε ο Κύριος ο Θεός από την Αίγυπτο. Και φυλάξτε τον νόμο αυτόν κατά καιρούς ωρών, από μέρα σε μέρα. Και θα είναι όταν σε φέρει ο Κύριος ο Θεός σου στη γη των Χαναναίων, με τον τρόπο που ορκίστηκε στους πατέρες σου, και θα στη δώσει

σε σένα. Και θα αφαιρέσεις κάθε πρωτότοκο, τα αρσενικά στον Κύριο· κάθε πρωτότοκο από κοπάδια ή στα κτήνη σου, όσα αν γεννηθούν σε σένα, τα αρσενικά θα αγιάσεις στον Κύριο. Κάθε τι που ανοίγει μήτρα γαϊδούρου, θα το ανταλλάξεις με πρόβατο· αν δε δεν το ανταλλάξεις, θα το εξαγοράσεις· κάθε πρωτότοκο από τους γιους σου θα τον εξαγοράσεις. Αν δε σε ρωτήσει ο γιος σου μετά από αυτά λέγοντας τι είναι αυτό; Και θα πεις σε αυτόν, ότι με δυνατό χέρι έβγαλε ο Κύριος εμάς από τη γη της Αιγύπτου, από το σπίτι της δουλείας. Όταν δε σκλήρυνε ο Φαραώ να μας στείλει, σκότωσε κάθε πρωτότοκο στη γη της Αιγύπτου, από πρωτότοκους ανθρώπων μέχρι πρωτότοκα κτήνη· γι αυτό εγώ θυσιάζω κάθε αρσενικό που ανοίγει μήτρα στον Κύριο, και κάθε πρωτότοκο των γιων μου θα λυτρώσω. Και θα είναι για σημείο επάνω στο χέρι σου, και ασάλευτο μπροστά στα μάτια σου· γιατί με χέρι δυνατό σε έβγαλε ο Κύριος από την Αίγυπτο. Όταν ο Φαραώ έστειλε έξω τον λαό, ο Θεός δεν τους οδήγησε στο δρόμο της γης των Φιλισταίων, γιατί ήταν κοντά· γιατί είπε ο Θεός, μήπως μετανιώσει ο λαός βλέποντας πόλεμο, και γυρίσει πίσω στην Αίγυπτο. Και ο Θεός κύκλωσε τον λαό στον δρόμο προς την έρημο, προς την Ερυθρά Θάλασσα· στην πέμπτη δε γενεά ανέβησαν οι γιοι του Ισραήλ από τη γη της Αιγύπτου. Και πήρε ο Μωυσής τα κόκαλα του Ιωσήφ μαζί του· γιατί με όρκο είχε ορκίσει τους γιους του Ισραήλ, λέγοντας, ο Κύριος σίγουρα θα σας επισκεφτεί, και θα πάρετε τα κόκαλά μου από εδώ μαζί σας. Αφού σηκώθηκαν οι γιοι του Ισραήλ από τη Σοκχώθ, στρατοπέδευσαν στην Οθώμ δίπλα στην έρημο. Ο Θεός οδηγούσε αυτούς, την ημέρα μεν σε στύλο νεφέλης, για να τους δείξει τον δρόμο· τη νύχτα δε σε στύλο φωτιάς. Δεν έλειψε η στήλη του σύννεφου την ημέρα, και η στήλη της φωτιάς

τη νύχτα, μπροστά από όλο τον λαό.

14

Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, Μίλησε στους γιους του Ισραήλ, και αφού γυρίσουν πίσω ας στρατοπεδεύσουν απέναντι από το στρατόπεδο, ανάμεσα στο Μίγδολο και ανάμεσα στη θάλασσα, απέναντι από τη Βααλ Σεφών· μπροστά τους θα στρατοπεδεύσεις πάνω στη θάλασσα. Και θα πει ο Φαραώ στο λαό του: Οι γιοι του Ισραήλ πλανιούνται αυτοί στη γη, γιατί η έρημος έχει κλείσει μέσα αυτούς. Εγώ όμως θα σκληρύνω την καρδιά του Φαραώ, και θα καταδιώξει πίσω τους· και θα ενδοξαστώ στον Φαραώ, και σε όλο το στρατό του· και θα μάθουν όλοι οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι Κύριος· και έκαναν έτσι. Και αναγγέλθηκε στον βασιλιά των Αιγυπτίων ότι έφυγε ο λαός· και άλλαξε η καρδιά του Φαραώ, και των υπηρετών του, εναντίον του λαού, και είπαν, Τι κάναμε αυτό, που στείλαμε μακριά τους γιους Ισραήλ, ώστε να μην μας δουλεύουν; Έζευξε λοιπόν ο Φαραώ τα άρματά του, και όλο τον λαό του συνάγαγε μαζί του, και πήρε εξακόσια εκλεκτά άρματα, και όλη την ίππο των Αιγυπτίων, και αξιωματικούς σε όλα. Και σκλήρυνε ο Κύριος την καρδία του Φαραώ, βασιλιά της Αιγύπτου, και των υπηρετών του, και καταδίωξε πίσω από τους γιους του Ισραήλ· οι δε γιοι του Ισραήλ εξεπορεύονταν με υψωμένο χέρι. Και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι πίσω τους, και τους βρήκαν να έχουν στρατοπεδεύσει δίπλα στη θάλασσα· και όλο το ιππικό και τα άρματα του Φαραώ, και οι ιππείς, και ο στρατός του απέναντι από το στρατόπεδο, απέναντι

από τη Βεελσεπφών. Και ο Φαραώ πλησίαζε· και σηκώνοντας τα μάτια τους οι γιοι του Ισραήλ βλέπουν, και οι Αιγύπτιοι είχαν στρατοπεδεύσει πίσω τους· και φοβήθηκαν πάρα πολύ· φώναξαν δε οι γιοι του Ισραήλ προς τον Κύριο. Και είπαν στον Μωυσή, επειδή δεν υπάρχουν τάφοι στη γη της Αιγύπτου, μας έβγαλες για να μας θανατώσεις στην έρημο; Τι αυτό έκανες σε μας, βγάζοντάς μας από την Αίγυπτο; Δεν ήταν αυτός ο λόγος, τον οποίο σου μιλήσαμε στην Αίγυπτο, λέγοντας, άφησε εμάς, ώστε να δουλεύσουμε τους Αιγυπτίους; Καλύτερο γαρ για εμάς να δουλεύουμε στους Αιγυπτίους, παρά να πεθάνουμε σε αυτή την έρημο. Είπε και ο Μωυσής προς τον λαό, θαρσείτε, σταθείτε και δείτε τη σωτηρία από τον Κύριο, την οποία θα κάνει σε εμάς σήμερα· με τον τρόπο που έχετε δει τους Αιγυπτίους σήμερα, δεν θα προσθέσετε ακόμα να δείτε αυτούς στον αιώνιο χρόνο· ο Κύριος θα πολεμήσει για εσάς, και εσείς θα σιωπήσετε. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, Γιατί φωνάζεις σε μένα; Μίλησε στους γιους του Ισραήλ, και ας σηκώσουν στρατόπεδο. Και εσύ σήκωσε το ραβδί σου, και άπλωσε το χέρι σου επάνω στη θάλασσα, και χώρισέ την· και ας μπουν οι γιοι του Ισραήλ στη μέση της θάλασσας στο στεγνό. Και ιδού εγώ θα σκληρύνω την καρδία του Φαραώ και όλων των Αιγυπτίων, και θα μπουν πίσω τους· και θα δοξαστώ στον Φαραώ, και σε όλο τον στρατό του, και στα άρματα, και στα άλογά του. Και θα γνωρίσουν όλοι οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι Κύριος, όταν ενδοξάζομαι στον Φαραώ, και στα άρματα, και στα άλογά του. Μετακίνησε δε ο Αγγελιοφόρος του Θεού που προπορευόταν του στρατοπέδου των γιων του Ισραήλ, και πήγε από πίσω· μετακίνησε δε και ο στύλος του σύννεφου από μπροστά τους, και στάθηκε πίσω τους. Και μπήκε ανάμεσα στο στρατόπεδο

των Αιγυπτίων και ανάμεσα στο στρατόπεδο του Ισραήλ, και στάθηκε· και έγινε σκοτάδι και γνόφος· και πέρασε η νύχτα· και δεν ανακατεύτηκαν μεταξύ τους όλη τη νύχτα. Έτεινε δε ο Μωυσής το χέρι επάνω στη θάλασσα· και ο Κύριος οδήγησε πίσω τη θάλασσα με βίαιο νότιο άνεμο όλη τη νύκτα, και έκανε τη θάλασσα ξηρά· και το νερό σχίστηκε. Και μπήκαν οι γιοι του Ισραήλ στη μέση της θάλασσας στο ξηρό· και το νερό της ήταν τείχος από δεξιά, και τείχος από αριστερά. Και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι, και μπήκαν πίσω τους, και κάθε άλογο του Φαραώ, και τα άρματα, και οι αναβάτες, στη μέση της θάλασσας. Έγινε δε στη φρουρά την πρωινή, και κοίταξε ο Κύριος πάνω στο στρατόπεδο των Αιγυπτίων με στύλο φωτιάς και σύννεφου, και έριξε σε σύγχυση το στρατόπεδο των Αιγυπτίων, και έδεσε τους άξονες των αρμάτων τους, και τους οδήγησε με βία· και είπαν οι Αιγύπτιοι, ας φύγουμε από μπροστά στον Ισραήλ· γιατί ο Κύριος πολεμάει για αυτούς εναντίον των Αιγυπτίων. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, άπλωσε το χέρι σου πάνω στη θάλασσα, και ας επιστρέψει το νερό, και ας καλύψει τους Αιγυπτίους, επί τε τα άρματα και τους αναβάτες. Έτεινε δε ο Μωυσής το χέρι του πάνω στη θάλασσα, και επέστρεψε το νερό με την ημέρα στη χώρα του· οι δε Αιγύπτιοι έφυγαν κάτω από το νερό· και τίναξε ο Κύριος τους Αιγυπτίους στη μέση της θάλασσας. Και αφού γύρισε πίσω το νερό κάλυψε τα άρματα και τους αναβάτες, και όλη τη δύναμη του Φαραώ, αυτούς που είχαν μπει πίσω τους μέσα στη θάλασσα· και δεν έμεινε από αυτούς ούτε ένας. Οι υιοί του Ισραήλ πήγαν διά ξηράς στο μέσο της θάλασσας· το νερό ήταν για αυτούς τείχος από δεξιά και τείχος από αριστερά. Και έσωσε ο Κύριος τον Ισραήλ σε εκείνη την ημέρα από το χέρι των Αιγυπτίων, και είδε ο

Ισραήλ τους Αιγυπτίους νεκρούς δίπλα στην άκρη της θάλασσας. Είδε δε ο Ισραήλ το χέρι το μεγάλο που έκανε ο Κύριος στους Αιγυπτίους· φοβήθηκε δε ο λαός τον Κύριο, και πίστεψαν στον Θεό και στον Μωυσή τον υπηρέτη του.

15

Τότε τραγούδησε ο Μωυσής και οι γιοι του Ισραήλ αυτό το τραγούδι στο Θεό, και είπαν λέγοντας: Ας τραγουδήσουμε στον Κύριο, γιατί έχει δοξαστεί ενδόξως· άλογο και αναβάτη έριξε στη θάλασσα. Βοηθός και προστάτης έγινε σε μένα για σωτηρία· αυτός είναι ο Θεός μου, και θα τον δοξάσω· ο Θεός του πατέρα μου, και θα τον υψώσω. Ο Κύριος συντρίβει τους πολέμους, Κύριος είναι το όνομά του. Τα άρματα του Φαραώ και τη δύναμή του έριξε στη θάλασσα, επίλεκτους αναβάτες τριστάτες· καταποθήκαν στην Ερυθρά Θάλασσα· ο πόντος τους κάλυψε· βυθίστηκαν στο βυθό σαν πέτρα. Η δεξιά σου, Κύριε, έχει δοξαστεί με δύναμη· το δεξί σου χέρι, Κύριε, συνέτριψε εχθρούς. Και με το πλήθος της δόξας σου συνέτριψες τους εναντίους· έστειλες την οργή σου, κατέφαγε αυτούς σαν καλάμι. Και μέσω του πνεύματος του θυμού σου χωρίστηκε το νερό· στερεώθηκαν σαν τείχος τα νερά· στερεώθηκαν τα κύματα στη μέση της θάλασσας. Είπε ο εχθρός, αφού καταδίωξα θα καταλάβω, θα μοιράσω λάφυρα· θα γεμίσω την ψυχή μου, θα καταστρέψω με το σπαθί μου, θα κυριαρχήσει το χέρι μου. Έστειλες το πνεύμα σου· τους κάλυψε η θάλασσα· βούλιαξαν σαν μόλυβδος σε σφοδρό νερό. Ποιος είναι όμοιός σου ανάμεσα στους θεούς, Κύριε; Ποιος είναι όμοιος με σένα;

Δοξασμένος στους αγίους, θαυμαστός στις δόξες, κάνοντας θαύματα. Έτεινες τη δεξιά σου· η γη τους κατάπιε. Οδήγησες με τη δικαιοσύνη σου αυτόν τον λαό σου που λύτρωσες· τον παρηγόρησες με τη δύναμή σου προς το άγιο καταφύγιό σου. Άκουσαν τα έθνη και οργίστηκαν· πόνοι τοκετού έλαβαν τους κατοίκους της Φιλισταίας. Τότε έσπευσαν οι ηγεμόνες του Εδώμ, και οι άρχοντες των Μωαβιτών· τους έπιασε τρόμος· λιώθηκαν όλοι οι κάτοικοι της Χαναάν. Ας πέσει πάνω τους τρόμος και φόβος· στο μέγεθος του βραχίονά σου ας πετρωθούν, μέχρι να περάσει ο λαός σου, Κύριε· μέχρι να περάσει ο λαός σου αυτός, τον οποίο απέκτησες. Αφού τους έφερες μέσα, φύτεψέ τους στο βουνό της κληρονομιάς σου, στην έτοιμη κατοικία σου, που ετοίμασες, Κύριε, το αγίασμα, Κύριε, που ετοίμασαν τα χέρια σου. Ο Κύριος βασιλεύει για τον αιώνα, και για αιώνα, και ακόμα. Ότι μπήκε το άλογο του Φαραώ με άρματα και αναβάτες στη θάλασσα, και έφερε επάνω τους ο Κύριος το νερό της θάλασσας· οι δε γιοι του Ισραήλ πήγαν διά ξηράς στη μέση της θάλασσας. Έχοντας πάρει δε η Μαριάμ η προφήτισσα η αδελφή του Ααρών το τύμπανο στο χέρι της, και βγήκαν όλες οι γυναίκες πίσω της με τύμπανα και χορούς. Οδηγούσε δε αυτούς η Μαριάμ, λέγοντας: Ας τραγουδήσουμε στον Κύριο, γιατί ενδόξως έχει δοξαστεί· άλογο και αναβάτη έριξε στη θάλασσα. Και ο Μωυσής οδήγησε έξω τους γιους του Ισραήλ από την Ερυθρά Θάλασσα, και τους οδήγησε στην έρημο Σούρ· και πήγαιναν τρεις ημέρες στην έρημο, και δεν έβρισκαν νερό, ώστε να πιουν. Ήρθαν και στη Μαρά, και δεν μπορούσαν να πιουν από τη Μαρά· πικρό γαρ ήταν· γι αυτό ονόμασε το όνομα εκείνου του τόπου, Πικρία. Και γόγγυζε ο λαός εναντίον του Μωυσή, λέγοντας, τι θα πιούμε; Φώναξε και ο

Μωυσής προς τον Κύριο· και έδειξε σε αυτόν ο Κύριος ξύλο, και έριξε αυτό μέσα στο νερό, και έγινε γλυκό το νερό· εκεί έβαλε σε αυτόν διατάγματα και κρίσεις· και εκεί αυτόν δοκίμασε, και είπε, εάν ακούγοντας ακούσεις τη φωνή Κυρίου του Θεού σου, και τα ευάρεστα μπροστά του κάνεις, και δώσεις αυτί στις εντολές του, και φυλάξεις όλα τα διατάγματα του, κάθε αρρώστια, την οποία έφερα στους Αιγυπτίους, δεν θα φέρω επάνω σου· εγώ γαρ είμαι Κύριος ο Θεός σου ο θεραπεύων σε. Και ήρθαν στο Ελίμ· και ήταν εκεί δώδεκα πηγές νερών, και εβδομήντα κορμοί φοινικιών· στρατοπέδευσαν δε εκεί κοντά στα νερά.

16

Αναχώρησαν δε από Αιλείμ, και ήρθε όλη η συνάθροιση των γιων του Ισραήλ στην έρημο Σιν, που είναι ανάμεσα στην Αιλείμ και στο Σινά. Και την δέκατη πέμπτη ημέρα, τον δεύτερο μήνα αφού είχαν βγει από τη γη της Αιγύπτου, όλη η συνέλευση των γιων του Ισραήλ γόγγυζε εναντίον του Μωυσή και του Ααρών. Και είπαν προς αυτούς οι υιοί του Ισραήλ, μακάρι να είχαμε πεθάνει χτυπημένοι από τον Κύριο στη γη της Αιγύπτου, όταν καθόμασταν πάνω στις κατσαρόλες με τα κρέατα, και τρώγαμε ψωμιά μέχρι κορεσμού· γιατί μας βγάλατε σε αυτήν την έρημο, να σκοτώσετε όλη αυτήν την συνάθροιση με πείνα. Είπε και ο Κύριος προς τον Μωυσή, ιδού εγώ βρέχω σε εσάς ψωμιά από τον ουρανό· και θα βγει ο λαός, και θα μαζέψουν το της ημέρας για κάθε ημέρα, για να δοκιμάσω αυτούς αν θα πορευτούν με τον νόμο μου, ή όχι· Και θα είναι στην έκτη ημέρα, και θα ετοιμάσουν ό,τι αν φέρουν· και θα

είναι διπλό ό,τι αν μαζέψουν το καθημερινό για κάθε ημέρα. Και είπε ο Μωυσής και ο Ααρών προς όλη τη συναγωγή των υιών του Ισραήλ, το βράδυ θα γνωρίσετε, ότι ο Κύριος σας έβγαλε από τη γη της Αιγύπτου, και το πρωί θα δείτε τη δόξα του Κυρίου στο να ακούσει το γογγυσμό σας προς τον Θεό· εμείς δε τι είμαστε, που γογγύζετε εναντίον μας; Και είπε ο Μωυσής, στο να δίνει ο Κύριος σε σας το βράδυ κρέας να φάτε, και ψωμιά το πρωί για χορτασμό, επειδή άκουσε ο Κύριος το γκρίνιασμά σας, που εσείς γκρινιάζετε εναντίον μας· εμείς δε τι είμαστε; Γιατί ο γογγυσμός σας δεν είναι εναντίον μας, αλλά εναντίον του Θεού. Είπε δε ο Μωυσής προς τον Ααρών, πες σε όλη τη συνάθροιση των γιων του Ισραήλ, πλησιάστε μπροστά στον Θεό, γιατί έχει ακούσει το γκρίνιασμά σας. Όταν δε μιλούσε ο Ααρών σε όλη τη συνάθροιση των γιων του Ισραήλ, και γύρισαν προς την έρημο, και η δόξα του Κυρίου φάνηκε σε σύννεφο. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, έχω ακούσει το γογγυσμό των γιων του Ισραήλ· μίλησε προς αυτούς, λέγοντας, το προς εσπέρα θα φάτε κρέας, και το πρωί θα χορτάσετε με ψωμιά· και θα γνωρίσετε, ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. Έγινε δε βράδυ· και ανέβη ορτυγομήτρα, και κάλυψε το στρατόπεδο· το πρωί έγινε με τη δροσιά να σταματά γύρω από το στρατόπεδο. Και ιδού επάνω στο πρόσωπο της ερήμου κάτι λεπτό σαν κόριανδρο λευκό, σαν πάγος επάνω στη γη. Αφού το είδαν οι γιοι του Ισραήλ, είπαν ο ένας στον άλλο, τι είναι αυτό; Γιατί δεν ήξεραν τι ήταν· και ο Μωυσής τους είπε, αυτό είναι το ψωμί που έδωσε ο Κύριος σε εσάς να φάτε. Αυτός ο λόγος που διέταξε ο Κύριος· μαζέψτε από αυτό ο καθένας για τους ανήκοντας γομόρ, κατά κεφάλι κατά αριθμό ψυχών σας, ο καθένας με τους συγκατοίκους σας μαζέψτε. Έκαναν λοιπόν έτσι οι γιοι του Ισραήλ·

και μάζεψαν ο ένας το πολύ και ο άλλος το λιγότερο. Και αφού μέτρησαν το γομόρ, αυτός που είχε το πολύ δεν είχε περισσότερο, και αυτός που είχε το λίγο δεν είχε λιγότερο· ο καθένας μάζεψε για τους δικούς του. Είπε δε ο Μωυσής σε αυτούς, κανείς να μην αφήσει τίποτα από αυτό για το πρωί. Και δεν άκουσαν τον Μωυσή, αλλά μερικοί άφησαν από αυτό για το πρωί· και έβγαλε σκουλήκια, και μύρισε άσχημα· και θύμωσε με αυτούς ο Μωυσής. Και το μάζευαν κάθε πρωί, ο καθένας όσο του άρμοζε· όταν όμως ζέσταινε ο ήλιος, έλιωνε. Έγινε δε την έκτη ημέρα, μάζεψαν τα απαραίτητα διπλά, δύο γομόρ για τον καθένα· μπήκαν δε όλοι οι άρχοντες της συνάθροισης, και το ανήγγειλαν στον Μωυσή. Είπε δε ο Μωυσής προς αυτούς, δεν είναι αυτός ο λόγος που μίλησε ο Κύριος; Το Σάββατο είναι ανάπαυση αγία στον Κύριο αύριο· όσα θα ψήνετε, ψήστε· και όσα θα βράζετε, βράστε· και όλο το περισσευούμενο αφήστε το σε αποθήκη για το πρωί. Και άφησαν από αυτό μέχρι το πρωί, όπως ακριβώς διέταξε σε αυτούς ο Μωυσής· και δεν βρωμούσε, ούτε σκουλήκι βγήκε σε αυτό. Είπε δε ο Μωυσής, φάτε σήμερα· είναι γαρ σάββατο σήμερα του Κυρίου· δεν θα βρεθεί στην πεδιάδα. Έξι ημέρες θα συλλέξετε· αλλά την έβδομη ημέρα είναι σάββατα, γιατί δεν θα υπάρχει σε αυτήν. Έγινε δε στην έβδομη ημέρα βγήκαν μερικοί από τον λαό να μαζέψουν, και δεν βρήκαν. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, μέχρι πότε δεν θέλετε να ακούτε τις εντολές μου, και τον νόμο μου; Δείτε, γιατί ο Κύριος σας έδωσε το σάββατο την ημέρα αυτή· γι αυτό αυτός σας έδωσε την έκτη ημέρα ψωμί για δύο ημέρες· θα καθίσετε ο καθένας στα σπίτια σας· κανείς να μην βγει από τον τόπο του την έβδομη ημέρα. Και ο λαός τήρησε το Σάββατο την έβδομη ημέρα. Και ονόμασαν αυτό οι γιοι του Ισραήλ το όνομα του, Μάννα· ήταν

δε σαν σπέρμα κολιάνδρου λευκό· η δε γεύση του ήταν σαν εγκρίδα με μέλι. Είπε δε ο Μωυσής, αυτό το λόγο, το οποίο διέταξε ο Κύριος, γεμίστε το γομόρ του μάννα, για αποθήκευση για τις γενιές σας· για να δουν το ψωμί, το οποίο φάγατε εσείς στην έρημο, όταν σας έβγαλε ο Κύριος από τη γη της Αιγύπτου. Και είπε ο Μωυσής στον Ααρών, πάρε ένα χρυσό στάμνο, και βάλε σε αυτόν γεμάτο το γομόρ του μάννα, και θα το τοποθετήσεις μπροστά στον Θεό, για διατήρηση στις γενιές σας, με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή· και ο Ααρών το τοποθέτησε μπροστά στη μαρτυρία για διατήρηση. Οι υιοί του Ισραήλ έφαγαν το μάννα σαράντα χρόνια, μέχρι που ήρθαν στην κατοικημένη γη έφαγαν το μάννα, μέχρι που έφτασαν σε μέρος της Φοινίκης. Το δε γομόρ ήταν το δέκατο των τριών μέτρων.

17

Και έφυγε όλη η συνέλευση των γιων του Ισραήλ από την έρημο Σιν κατά τα στρατόπεδά τους, διά λόγου Κυρίου· και στρατοπέδευσαν στο Ραφιδείν· δεν υπήρχε δε νερό για τον λαό να πιει. Και μαλώνονταν ο λαός με τον Μωυσή, λέγοντας, Δώσε μας νερό, για να πιούμε. Και είπε σε αυτούς ο Μωυσής, Γιατί μαλώνετε με μένα, και γιατί δοκιμάζετε τον Κύριο; Δίψασε δε εκεί ο λαός για νερό, και γόγγυσε εκεί ο λαός προς τον Μωυσή λέγοντας, Γιατί αυτό; Μας ανέβασες από την Αίγυπτο για να μας σκοτώσεις εμάς και τα παιδιά μας και τα ζώα μας με τη δίψα; Φώναξε δε ο Μωυσής στον Κύριο, λέγοντας, τι θα κάνω σε αυτόν τον λαό; Ἀκόμα λίγο, και θα με λιθοβολήσουν. Και είπε ο Κύριος στον

Μωυσή, προπορεύου του λαού αυτού· πάρε δε για τον εαυτό σου από τους πρεσβυτέρους του λαού· και τη ράβδο, με την οποία χτύπησες τον ποταμό, πάρε στο χέρι σου, και θα πας. Ιδού, εγώ στέκομαι εκεί μπροστά σου επάνω στον βράχο στο Χωρήβ· και θα χτυπήσεις τον βράχο, και θα βγει από αυτόν νερό, και θα πιει ο λαός. Και ο Μωυσής έκανε έτσι μπροστά στους γιους του Ισραήλ. Και ονόμασε το όνομα εκείνου του τόπου, Πειρασμός, και Λοιδόρηση, εξαιτίας της λοιδορίας των υιών του Ισραήλ, και εξαιτίας του να πειράζουν τον Κύριο, λέγοντας, αν είναι ο Κύριος ανάμεσά μας, ή όχι; Ήρθε δε ο Αμαλήκ και πολεμούσε τον Ισραήλ στην Ραφιδείν. Είπε δε ο Μωυσής στον Ιησού, Διάλεξε για τον εαυτό σου άνδρες δυνατούς, και βγαίνοντας παρατάξου με τον Αμαλήκ αύριο· και ιδού εγώ στέκομαι επάνω στην κορυφή του λόφου, και η ράβδος του Θεού στο χέρι μου. Και έκανε ο Ιησούς ακριβώς όπως του είπε ο Μωυσής, και βγαίνοντας έξω παρατάχθηκε εναντίον του Αμαλήκ· και ο Μωυσής και ο Ααρών και ο Ωρ ανέβηκαν στην κορυφή του λόφου. Και έγινε όταν σήκωνε ο Μωυσής τα χέρια, επικρατούσε ο Ισραήλ· όταν όμως κατέβαζε τα χέρια, επικρατούσε ο Αμαλήκ. Τα χέρια του Μωυσή ήταν βαριά· και πήραν μια πέτρα και την έβαλαν κάτω από αυτόν, και καθόταν πάνω σε αυτήν· και ο Ααρών και ο Ωρ στήριζαν τα χέρια του, ο ένας από τη μια πλευρά και ο ένας από την άλλη· και έγιναν τα χέρια του Μωυσή στηριγμένα μέχρι τη δύση του ήλιου. Και έτρεψε ο Ιησούς τον Αμαλήκ, και όλο τον λαό του σε σφαγή με μάχαιρα. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, Κατάγραψε αυτό για μνημόσυνο σε βιβλίο, και δώσε το στα αυτιά του Ιησού· ότι εντελώς θα εξαλείψω το μνημόσυνο του Αμαλήκ από κάτω από τον ουρανό. Και έκτισε ο Μωυσής θυσιαστήριο στον Κύριο· και

ονόμασε το όνομα του, Κύριος καταφυγή μου. Ότι με κρυφό χέρι πολεμάει ο Κύριος εναντίον του Αμαλήκ από γενιά σε γενιά.

18

Άκουσε δε ο Ιεθρό, ιερέας του Μαδιάμ, ο γαμπρός του Μωυσή, όλα όσα έκανε ο Κύριος για τον Ισραήλ, τον λαό του· γιατί ο Κύριος έβγαλε τον Ισραήλ από την Αίγυπτο. Πήρε και ο Ιοθόρ, ο γαμπρός του Μωυσή, τη Σεπφώρα, τη γυναίκα του Μωυσή, μετά την απόλυσή της, και τους δύο γιους της· όνομα στον ένα τους Γηρσάμ, λέγοντας, Πάροικος ήμουν σε ξένη γη· και το όνομα του δεύτερου Ελιέζερ, λέγοντας, Ο γαρ Θεός του πατέρα μου βοηθός μου, και με έσωσε από το χέρι του Φαραώ. Και βγήκε ο Ιοθόρ ο γαμπρός του Μωυσή και οι γιοι και η γυναίκα προς τον Μωυσή στην έρημο, όπου κατασκήνωσε επάνω στο βουνό του Θεού. Αναγγέλθηκε δε στον Μωυσή, λέγοντας, ιδού ο πεθερός σου Ιοθόρ έρχεται προς εσένα, και η γυναίκα σου και οι δύο γιοι σου μαζί του. Βγήκε και ο Μωυσής για συνάντηση με τον πεθερό του, και υποκλίθηκε σε αυτόν, και τον φίλησε, και χαιρέτησαν ο ένας τον άλλον, και τους έφερε μέσα στη σκηνή. Και διηγήθηκε ο Μωυσής στον πεθερό του όλα όσα έκανε ο Κύριος στον Φαραώ και σε όλους τους Αιγυπτίους εξαιτίας του Ισραήλ, και όλο τον μόχθο που τους συνέβη στον δρόμο, και ότι τους έσωσε ο Κύριος από το χέρι του Φαραώ και από το χέρι των Αιγυπτίων. Εξεστάθη δε ο Ιοθόρ για όλα τα αγαθά που έκανε σε αυτούς ο Κύριος, ότι τους έσωσε από χέρι Αιγυπτίων και από χέρι Φαραώ. Και είπε ο Ιοθόρ, ευλογημένος ο Κύριος, γιατί ελευθέρωσε αυτούς από το χέρι των

Αιγυπτίων και από το χέρι του Φαραώ. Τώρα έμαθα ότι μεγάλος είναι ο Κύριος παρά όλους τους θεούς εξαιτίας αυτού, γιατί επιτέθηκαν σε αυτούς. Και πήρε ο Ιοθόρ ο πεθερός του Μωυσή ολοκαυτώματα και θυσίες στον Θεό· ήρθε δε ο Ααρών και όλοι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ να φάνε ψωμί με τον πεθερό του Μωυσή, μπροστά στον Θεό. Και έγινε μετά την επαύριο κάθισε ο Μωυσής να κρίνει τον λαό· στεκόταν δε όλος ο λαός δίπλα στον Μωυσή από το πρωί έως το βράδυ. Και έχοντας δει ο Ιοθόρ όλα όσα κάνει στο λαό, λέει, τι είναι αυτό που εσύ κάνεις στο λαό; Γιατί εσύ κάθεσαι μόνος, και όλος ο λαός στέκεται δίπλα σου από το πρωί μέχρι το βράδυ; Και λέγει ο Μωυσής στον πεθερό, Ότι έρχεται προς εμένα ο λαός να ζητήσει κρίση από τον Θεό. Όταν γαρ γίνεται σε αυτούς διαφωνία, και έρθουν προς εμένα, κρίνω τον καθένα, και διδάσκω αυτούς τις εντολές του Θεού και τον νόμο του. Είπε δε ο γαμπρός του Μωυσή σε αυτόν, δεν κάνεις σωστά αυτό το πράγμα. Με καταστροφή θα καταστραφείς ανυπόμονα και εσύ, και όλος ο λαός αυτός, που είναι μαζί σου· βαρύ για σένα είναι το λόγο αυτό· δεν θα μπορέσεις να το κάνεις εσύ μόνος. Τώρα λοιπόν άκουσέ με, και θα σε συμβουλεύσω, και ο Θεός θα είναι μαζί σου· γίνε εσύ για τον λαό αυτός που τους εκπροσωπεί προς τον Θεό, και θα παρουσιάζεις τα λόγια τους στον Θεό. Και θα διαμαρτυρηθείς σε αυτούς τα προστάγματα του Θεού και τον νόμο του, και θα σημάνεις σε αυτούς τους δρόμους στους οποίους θα πορευτούν, και τα έργα τα οποία θα κάνουν. Και εσύ σκέψου για τον εαυτό σου από όλο τον λαό άνδρες ικανούς, θεοσεβείς, άνδρες δίκαιους, που μισούν την αλαζονεία, και θα διορίσεις πάνω τους χιλιάρχους και εκατοντάρχους και πεντηκοντάρχους και δεκάρχους. Και θα κρίνουν τον λαό κάθε ώρα· το υπέρογκο ζήτημα

όμως θα το αναφέρουν σε σένα· τα μικρά κρίματα όμως θα τα κρίνουν οι ίδιοι· και θα σε ελαφρύνουν, και θα σε βοηθήσουν. Αν κάνεις αυτό το πράγμα, ο Θεός θα σε ενδυναμώσει, και θα μπορέσεις να αντέξεις, και όλος αυτός ο λαός θα έρθει στον τόπο του με ειρήνη. Άκουσε δε ο Μωυσής τη φωνή του πεθερού του και έκανε όσα του είπε. Και επέλεξε ο Μωυσής ικανούς άνδρες από όλο τον Ισραήλ, και τους έκανε αρχηγούς τους, χιλίαρχους και εκατόνταρχους και πεντηκόνταρχους και δεκάδαρχους. Και έκριναν τον λαό κάθε ώρα· κάθε υπέρογκο λόγο όμως τον ανέφεραν στον Μωυσή· κάθε ελαφρό λόγο όμως τον έκριναν οι ίδιοι. Και ο Μωυσής έστειλε τον γαμπρό του, και έφυγε στη γη του.

19

Τον τρίτο μήνα της εξόδου των γιων του Ισραήλ από τη γη της Αιγύπτου, αυτή την ημέρα, ήρθαν στην έρημο του Σινά. Και έφυγαν από τη Ραφιδείν, και ήρθαν στην έρημο του Σινά, και στρατοπέδευσε εκεί ο Ισραήλ απέναντι από το βουνό. Και ο Μωυσής ανέβη στο βουνό του Θεού· και τον κάλεσε ο Θεός από το βουνό, λέγοντας, αυτά θα πεις στο σπίτι του Ιακώβ, και θα αναγγείλεις στους γιους του Ισραήλ. Εσείς οι ίδιοι έχετε δει όσα έχω κάνει στους Αιγυπτίους, και σας πήρα σαν πάνω σε φτερά αετών, και σας έφερα κοντά στον εαυτό μου. Και τώρα αν ακούγοντας ακούσετε τη φωνή μου, και φυλάξετε τη διαθήκη μου, θα είστε για μένα λαός περιούσιος από όλα τα έθνη· δική μου γαρ είναι όλη η γη. Εσείς δε θα είστε σε μένα βασιλικό ιεράτευμα και έθνος άγιο· αυτά τα λόγια θα πεις στους γιους του Ισραήλ. Ήρθε

δε ο Μωυσής, και κάλεσε τους πρεσβυτέρους του λαού, και παρέθεσε σε αυτούς όλους αυτούς τους λόγους, τους οποίους διέταξε σε αυτούς ο Θεός. Απάντησε δε όλος ο λαός ομοθυμαδόν, και είπαν, όλα όσα είπε ο Θεός, θα κάνουμε και θα ακούσουμε· ανέφερε δε ο Μωυσής τα λόγια αυτά προς τον Θεό. Είπε και ο Κύριος στον Μωυσή, ιδού εγώ έρχομαι προς εσένα σε στύλο σύννεφου, ώστε να ακούσει ο λαός να μιλώ προς εσένα, και σε εσένα να πιστέψουν για πάντα· ανήγγειλε και ο Μωυσής τα λόγια του λαού στον Κύριο. Είπε και ο Κύριος προς τον Μωυσή, Αφού κατέβεις προειδοποίησε διεξοδικά τον λαό, και αγίασε αυτούς σήμερα και αύριο, και ας πλύνουν τα ρούχα, και ας είναι έτοιμοι για την τρίτη ημέρα· γιατί την τρίτη ημέρα θα κατέβει ο Κύριος επάνω στο όρος Σινά, μπροστά σε όλο τον λαό. Και θα χωρίσεις τον λαό τριγύρω, λέγοντας, προσέχετε τους εαυτούς σας να μην ανεβείτε στο βουνό, και να μην αγγίξετε κάτι από αυτό· κάθε ο αγγίξας το βουνό, θα πεθάνει με θάνατο. Δεν θα τον αγγίξει χέρι· γιατί με πέτρες θα λιθοβοληθεί, ή με βέλος θα κατατοξευθεί· είτε κτήνος είτε άνθρωπος, δεν θα ζήσει· όταν οι φωνές και οι σάλπιγγες και το σύννεφο φύγουν από το βουνό, εκείνοι θα ανέβουν στο βουνό. Κατέβηκε δε ο Μωυσής από το βουνό προς τον λαό, και τους αγίασε· και έπλυναν τα ρούχα τους. Και είπε στον λαό: Γίνετε έτοιμοι, για τρεις ημέρες μην πλησιάσετε γυναίκα. Έγινε δε την τρίτη ημέρα όταν έγινε προς την αυγή, και έγιναν φωνές και αστραπές και σκοτεινό νέφος επάνω στο όρος Σινά· η φωνή της σάλπιγγας ηχούσε δυνατά· και τρομοκρατήθηκε όλος ο λαός που ήταν στο στρατόπεδο. Και ο Μωυσής έβγαλε τον λαό σε συνάντηση του Θεού από το στρατόπεδο· και στάθηκαν κάτω από το βουνό. Το όρος το Σινά καπνιζόταν όλο, επειδή είχε κατέβει

επάνω του ο Θεός σε φωτιά· και ανέβαινε ο καπνός, σαν καπνός κλιβάνου· και εκστασιάστηκε όλος ο λαός πάρα πολύ. Οι φωνές της σάλπιγγας που προχωρούσαν έγιναν πολύ πιο ισχυρές. Ο Μωυσής μίλησε, και ο Θεός του απάντησε με φωνή. Κατέβηκε και ο Κύριος επάνω στο όρος το Σινά, επάνω στην κορυφή του όρους, και κάλεσε ο Κύριος τον Μωυσή επάνω στην κορυφή του όρους, και ανέβηκε ο Μωυσής. Και είπε ο Θεός στον Μωυσή, λέγοντας, αφού κατέβεις προειδοποίησε διαμαρτυρόμενος τον λαό, μήπως πλησιάσουν στον Θεό για να δουν, και πέσει από αυτούς πλήθος· Και οι ιερείς που πλησιάζουν τον Κύριο τον Θεό ας αγιαστούν, μήπως ο Κύριος απομακρυνθεί από αυτούς. Και είπε ο Μωυσής στον Θεό, δεν θα μπορέσει ο λαός να ανέβει στο όρος Σινά· γιατί εσύ μας έχεις προειδοποιήσει επίσημα, λέγοντας, όρισε τα όρια του όρους και αγίασέ το. Είπε και σε αυτόν ο Κύριος, πήγαινε, κατέβα, και ανέβα εσύ και ο Ααρών μαζί σου· οι ιερείς όμως και ο λαός να μην βιάζονται να ανεβούν προς τον Θεό, μήπως ο Κύριος καταστρέψει από αυτούς. Κατέβη δε ο Μωυσής προς τον λαό και τους είπε.

20

Και μίλησε ο Κύριος όλα αυτά τα λόγια, λέγοντας, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, ο οποίος σε έβγαλα από τη γη της Αιγύπτου, από το σπίτι της δουλείας. Δεν θα έχεις άλλους θεούς εκτός από εμένα. Δεν θα κάνεις για τον εαυτό σου είδωλο, ούτε ομοίωμα κανενός, όσα είναι στον ουρανό επάνω, και όσα είναι στη γη κάτω, και όσα είναι στα νερά κάτω από τη γη. Δεν θα προσκυνήσεις σε

αυτά, ούτε θα λατρεύσεις σε αυτά· εγώ γαρ είμαι Κύριος ο Θεός σου, Θεός ζηλωτής, δίνοντας πίσω αμαρτίες πατέρων επάνω σε παιδιά, μέχρι τρίτης και τετάρτης γενιάς σε αυτούς που μισούν εμένα, και κάνοντας έλεος σε χιλιάδες σε αυτούς που αγαπούν εμένα, και σε αυτούς που φυλάσσουν τις εντολές μου. Δεν θα πάρεις το όνομα Κυρίου του Θεού σου στο μάταιο· διότι δεν θα καθαρίσει ο Κύριος ο Θεός σου αυτόν που παίρνει το όνομά του στο μάταιο. Θυμήσου την ημέρα του Σαββάτου να την αγιάζεις. Έξι ημέρες θα εργάζεσαι, και θα κάνεις όλες τις δουλειές σου. Την δε ημέρα την έβδομη, σάββατα στον Κύριο τον Θεό σου· δεν θα κάνεις σε αυτήν κανένα έργο εσύ, και ο γιος σου, και η κόρη σου, ο υπηρέτης σου, και η υπηρέτρια σου, το βόδι σου, και το υποζύγιο σου, και κάθε ζώο σου, και ο προσήλυτος που παροικεί σε σένα. Γιατί σε έξι ημέρες έκανε ο Κύριος τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και όλα όσα είναι σε αυτά, και σταμάτησε την έβδομη ημέρα· εξαιτίας αυτού ευλόγησε ο Κύριος την έβδομη ημέρα, και την αγίασε. Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, για να σου πάει καλά, και για να ζήσεις πολλά χρόνια πάνω στη γη την καλή, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα. Δεν θα διαπράξεις μοιχεία. Δεν θα κλέψεις. Δεν θα φονεύσεις. Δεν θα πεις ψευδή μαρτυρία εναντίον του διπλανού σου. Δεν θα επιθυμήσεις τη γυναίκα του πλησίον σου· δεν θα επιθυμήσεις το σπίτι του πλησίον σου, ούτε το χωράφι του, ούτε τον υπηρέτη του, ούτε την υπηρέτρια του, ούτε το βόδι του, ούτε το υποζύγιο του, ούτε κανένα ζώο του, ούτε όσα του πλησίον σου είναι. Και όλος ο λαός έβλεπε τη φωνή, και τις λαμπάδες, και τη φωνή της σάλπιγγας, και το βουνό που κάπνιζε· φοβισμένος δε όλος ο λαός στάθηκε μακριά. Και είπαν στον Μωυσή, μίλησε εσύ σε μας, και ας μην

μιλήσει σε μας ο Θεός, μήπως πεθάνουμε. Και λέγει σε αυτούς ο Μωυσής, θαρσείτε· επειδή για να σας δοκιμάσει ήρθε ο Θεός σε σας, ώστε να γίνει ο φόβος του μέσα σας, για να μην αμαρτάνετε. Στεκόταν δε ο λαός μακριά, και ο Μωυσής μπήκε στο σκοτάδι, όπου ήταν ο Θεός. Είπε δε ο Κύριος προς τον Μωυσή, αυτά θα πεις στον οίκο του Ιακώβ, και θα αναγγείλεις στους γιους του Ισραήλ· εσείς έχετε δει, ότι από τον ουρανό έχω μιλήσει προς εσάς. Δεν θα φτιάξετε για τους εαυτούς σας θεούς από άργυρο, και θεούς από χρυσό δεν θα φτιάξετε για τους εαυτούς σας. Θυσιαστήριο από χώμα θα κάνετε σε μένα, και θα θυσιάσετε επάνω σε αυτό τα ολοκαυτώματά σας, και τα ειρηνικά σας, και τα πρόβατα, και τους μόσχους σας σε κάθε τόπο, όπου εάν κάνω να μνημονεύεται το όνομά μου εκεί, και θα έλθω προς εσένα, και θα σε ευλογήσω. Αν δε θυσιαστήριο από πέτρες κάνεις για μένα, δεν θα τις χτίσεις λαξευμένες· γιατί το μαχαίρι σου έχεις βάλει επάνω τους, και έχουν μολυνθεί. Δεν θα ανέβεις με σκαλοπάτια στο θυσιαστήριό μου, ώστε να μην αποκαλύψεις την ασχημοσύνη σου επάνω σε αυτό.

21

Και αυτά είναι τα δικαιώματα, τα οποία θα θέσεις μπροστά τους. Αν αποκτήσεις παιδί Εβραίο, έξι χρόνια θα σου δουλεύει· το δε έβδομο χρόνο θα φύγει ελεύθερος δωρεάν. Αν αυτός μόνος εισέλθει, και μόνος θα εξέλθει· αν δε γυναίκα εισέλθει μαζί του, θα εξέλθει και η γυναίκα του. Και εάν ο κύριος δώσει σε αυτόν γυναίκα, και γεννήσει σε αυτόν γιους ή κόρες, η γυναίκα και τα παιδιά θα είναι του κυρίου του, αυτός όμως μόνος θα βγει. Αν δε

απαντώντας πει ο δούλος, έχω αγαπήσει τον κύριό μου, και τη γυναίκα μου, και τα παιδιά μου, δεν φεύγω ελεύθερος· θα φέρει αυτόν ο κύριός του προς το κριτήριο του Θεού, και τότε θα φέρει αυτόν στη θύρα στον σταθμό, και θα τρυπήσει ο κύριός του το αυτί με το σουβλί, και θα δουλεύσει σε αυτόν για πάντα. Αν δε κάποιος πουλήσει τη δική του κόρη ως υπηρέτρια, δεν θα φύγει, όπως φεύγουν οι δούλες. Αν δεν αρέσει στον κύριό της, την οποία αυτός είχε ορίσει για τον εαυτό του, θα την εξαγοράσει· σε ξένο έθνος όμως δεν έχει το δικαίωμα να την πουλήσει, επειδή την απάτησε. Αν δε στον γιο μνηστεύσει αυτήν, κατά το δικαίωμα των θυγατέρων θα κάνει σε αυτήν. Αν δε πάρει άλλη για τον εαυτό του, τα απαραίτητα και τα ρούχα και τη συναναστροφή της δεν θα τη στερήσει. Αν όμως αυτά τα τρία δεν τα κάνει σε αυτήν, θα βγει δωρεάν χωρίς χρήματα. Αν δε κάποιος χτυπήσει κάποιον, και πεθάνει, ας θανατωθεί με θάνατο. Αυτός όμως όχι εκουσίως, αλλά ο Θεός τον παρέδωσε στα χέρια του, θα σου δώσω τόπο όπου θα φύγει εκεί ο φονιάς. Αν δε κάποιος επιτεθεί στον πλησίον του για να τον σκοτώσει με δόλο, και καταφύγει, από το θυσιαστήριό μου θα τον πάρεις για να τον θανατώσεις. Όποιος χτυπάει τον πατέρα του ή τη μητέρα του, ας θανατωθεί. Όποιος κακολογεί τον πατέρα του ή τη μητέρα του, θα πεθάνει με θάνατο. Όποιος κλέψει κάποιον από τους γιους του Ισραήλ, και αφού τον καταπιέσει τον πουλήσει, και βρεθεί επάνω του, ας θανατωθεί. Αν δε μαλώσουν δύο άνδρες, και χτυπήσουν τον πλησίον με πέτρα ή με γροθιά, και δεν πεθάνει, αλλά ξαπλώσει στο κρεβάτι, αν σηκωθεί ο άνθρωπος και περπατήσει έξω με μπαστούνι, αθώος θα είναι ο χτυπήσας· εκτός από την αργία του θα πληρώσει, και τα γιατρικά. Αν δε κάποιος χτυπήσει το παιδί του ή τη δούλη του με ραβδί, και

πεθάνει κάτω από τα χέρια του, με δικαιοσύνη θα τιμωρηθεί. Αν όμως επιζήσει μια μέρα ή δύο, να μην εκδικηθεί· γιατί το αργύριό του είναι. Αν και μαλώσουν δύο άνδρες, και χτυπήσουν έγκυο γυναίκα, και βγει το παιδί της μη πλήρως σχηματισμένο, θα τιμωρηθεί με πρόστιμο· όπως επιβάλει ο σύζυγος της γυναίκας, θα πληρώσει με αξιοπρέπεια. Αν και είναι πλήρως διαμορφωμένο, θα δώσει ψυχή αντί ψυχής, μάτι αντί ματιού, δόντι αντί δοντιού, χέρι αντί χεριού, πόδι αντί ποδιού, έγκαυμα αντί εγκαύματος, τραύμα αντί τραύματος, μελανιά αντί μελανιάς. Αν κάποιος χτυπήσει το μάτι του υπηρέτη του ή το μάτι της υπηρέτριας του και το τυφλώσει, θα τους στείλει ελεύθερους αντί για το μάτι τους. Αν δε χτυπήσει έξω το δόντι του υπηρέτη του, ή το δόντι της υπηρέτριας του, θα στείλει έξω αυτούς ελεύθερους αντί του δοντιού τους. Αν δε κερατίσει ταύρος άνδρα ή γυναίκα και αποθάνει, με λίθους θα λιθοβοληθεί ο ταύρος, και δεν θα βρωθούν τα κρέατα αυτού· ο δε κύριος του ταύρου αθώος θα είναι. Αν και ο ταύρος είναι κερατιστής πριν από χθες και πριν από την τρίτη μέρα, και μαρτυρήσουν στον κύριό του, και δεν τον καταστρέψει, αλλά σκοτώσει άνδρα ή γυναίκα, ο ταύρος θα λιθοβοληθεί, και ο κύριός του θα θανατωθεί επίσης. Αν δε επιβληθεί λύτρα σε αυτόν, θα δώσει λύτρα της ψυχής του όσα αν επιβάλουν σε αυτόν. Αν δε κερατίσει γιο ή κόρη, σύμφωνα με αυτό το δικαίωμα θα πράξουν σε αυτόν. Αν δε το παιδί κερατίσει ο ταύρος ή την παιδίσκη, τριάντα δίδραχμα αργυρίου θα δώσει στον κύριό τους, και ο ταύρος θα λιθοβοληθεί. Αν κάποιος ανοίξει λάκκο ή σκάψει λάκκο, και δεν τον καλύψει, και πέσει εκεί μοσχάρι ή γάιδαρος, ο ιδιοκτήτης του λάκκου θα πληρώσει, θα δώσει χρήματα στον ιδιοκτήτη τους· το νεκρό όμως θα είναι δικό του. Αν δε κερατίσει ο

ταύρος κάποιου τον ταύρο του πλησίον, και πεθάνει, θα πουλήσουν τον ταύρο τον ζωντανό, και θα μοιράσουν το ασήμι του, και τον ταύρο τον πεθαμένο θα μοιράσουν. Αν δε γνωρίζεται ο ταύρος ότι είναι κερατιστής από προχθές και από την τρίτη ημέρα, και έχουν προειδοποιήσει τον κύριό του· και δεν τον εξαφάνισε, θα πληρώσει ταύρο αντί ταύρου, ο δε νεκρός θα είναι δικός του. Αν δε κάποιος κλέψει μοσχάρι ή πρόβατο, και το σφάξει ή το πουλήσει, θα πληρώσει πέντε μοσχάρια αντί για το μοσχάρι, και τέσσερα πρόβατα αντί για το πρόβατο.

22

Αν δε στη διάρρηξη βρεθεί ο κλέφτης, και αφού χτυπηθεί πεθάνει, δεν είναι φόνος γι αυτόν. Αν όμως ανατείλει ο ήλιος επάνω του, ένοχος είναι, θα θανατωθεί· αν όμως δεν έχει, ας πουληθεί αντί της κλοπής. Αν δε αφεθεί και βρεθεί στο χέρι του το κλεμμένο από γαϊδούρι μέχρι πρόβατο ζωντανό, θα το αποπληρώσει διπλά. Αν κάποιος βοσκήσει χωράφι ή αμπέλι, και αφήσει το ζώο του να βοσκήσει άλλο χωράφι, θα πληρώσει από το χωράφι του σύμφωνα με το προϊόν του· αν δε βοσκήσει όλο το χωράφι, θα πληρώσει τα καλύτερα του χωραφιού του και τα καλύτερα του αμπελιού του. Αν και φωτιά που έχει βγει βρει αγκάθια, και κάψει αλώνια ή στάχυα ή πεδιάδα, θα πληρώσει αυτός που άναψε τη φωτιά. Αν δε κάποιος δώσει στον πλησίον ασήμι ή σκεύη να φυλάξει, και κλαπεί από το σπίτι του ανθρώπου, αν βρεθεί ο κλέψας, θα αποπληρώσει το διπλό. Αν δε δεν βρεθεί ο κλέψας, θα προσέλθει ο κύριος της οικίας ενώπιον του Θεού, και θα ομόσει ότι

δεν έχει πονηρευθεί αυτός επί όλης της παρακαταθήκης του πλησίον, κατά κάθε ρητό αδίκημα, περί τε μόσχου, και υποζυγίου, και προβάτου, και ιματίου, και κάθε απώλειας της διεκδικούμενης· ό,τι λοιπόν αν είναι, ενώπιον του Θεού θα έλθει η κρίση και των δύο, και ο συλληφθείς δια του Θεού, θα αποτίσει διπλά στον πλησίον. Αν και κάποιος δώσει στον πλησίον του ζώο φορτίου ή μοσχάρι ή πρόβατο ή κάθε ζώο να φυλάξει, και συντριβεί ή πεθάνει ή γίνει αιχμάλωτο, και κανείς δεν ξέρει, όρκος θα είναι του Θεού ανάμεσα και στους δύο, ότι πράγματι δεν έχει πράξει κακό καθόλου για την παρακαταθήκη του πλησίον του· και έτσι θα δεχτεί ο κύριός του, και δεν θα πληρώσει. Αν δε κλαπεί από αυτόν, θα αποτίσει στον κύριο· Αν δε γίνει θηριάλωτο, θα τον φέρει στο θήραμα, και δεν θα αποτίσει. Αν δε ζητήσει κάποιος από τον πλησίον, και συντριβεί ή πεθάνει ή γίνει αιχμάλωτος, ο δε κύριος δεν είναι μαζί του, θα αποπληρώσει. Αν όμως ο κύριος είναι μαζί του, δεν θα πληρώσει· αν όμως είναι μισθωτός, θα είναι σε αυτόν αντί του μισθού του. Αν κάποιος απατήσει παρθένο αμνήστευτη και κοιμηθεί μαζί της, θα την προικίσει με προίκα για να την πάρει γυναίκα του. Αν δε αρνούμενος αρνηθεί, και δεν θέλει ο πατέρας της να τη δώσει σε αυτόν για γυναίκα, θα πληρώσει ασήμι στον πατέρα όσο είναι η προίκα των παρθένων. Μάγους δεν θα αφήσετε να ζήσουν. Κάθε κοιμώμενος με κτήνος, με θάνατο θα τον σκοτώσετε. Αυτός που θυσιάζει σε θεούς θα εξολοθρευθεί με θάνατο, εκτός μόνο στον Κύριο. Και τον προσήλυτο δεν θα κακώσετε, ούτε μη θλίψετε αυτόν· ήσασταν γαρ προσήλυτοι σε γη Αιγύπτου. Δεν θα κακοποιήσετε καμία χήρα και κανένα ορφανό. Αν δε με κακία κακώσετε αυτούς, και κράζοντας καταβοήσουν προς εμένα, ακούγοντας θα ακούσω τη φωνή τους, και θα οργιστώ

με θυμό, και θα σκοτώσω εσάς με μάχαιρα, και θα είναι οι γυναίκες σας χήρες, και τα παιδιά σας ορφανά. Αν δανείσεις ασήμι στον φτωχό αδελφό ανάμεσά σου, δεν θα τον πιέζεις, δεν θα του βάλεις τόκο. Αν πάρεις ως ενέχυρο το ρούχο του πλησίον, πριν τη δύση του ήλιου θα το επιστρέψεις σε αυτόν· Γιατί είναι αυτό το κάλυμμά του, μόνο αυτό το ρούχο της γύμνιας του· σε τι θα κοιμηθεί; Αν λοιπόν κραυγάσει προς εμένα, θα τον ακούσω· ελεήμων γαρ είμαι. Θεούς δεν θα κακολογήσεις, και άρχοντα του λαού σου δεν θα πεις κακά. Τις απαρχές του αλωνιού και του ληνού σου δεν θα καθυστερήσεις· τα πρωτότοκα των γιων σου θα δώσεις σε εμένα. Έτσι θα κάνεις τον μόσχο σου και το πρόβατό σου και το υποζύγιό σου· επτά ημέρες θα είναι κάτω από τη μητέρα, την όγδοη ημέρα όμως θα μου το δώσεις. Και άνδρες άγιοι θα είστε σε μένα· και κρέας θηριάλωτο δεν θα φάτε, στον σκύλο ρίξτε το.

23

Δεν θα δεχτείς μάταιη ακοή· δεν θα συμφωνήσεις με τον άδικο να γίνεις άδικος μάρτυρας. Δεν θα είσαι με τους περισσότερους για κακία· δεν θα προστεθείς με πλήθος να εκκλίνεις με τους περισσότερους, ώστε να διαστρέψεις κρίση. Και δεν θα ελεήσεις τον φτωχό στην κρίση. Αν συναντήσεις το βόδι του εχθρού σου, ή το υποζύγιο του που πλανιέται, θα το επιστρέψεις σε αυτόν. Αν δεις το υποζύγιο του εχθρού σου που έχει πέσει κάτω από το φορτίο του, δεν θα το προσπεράσεις, αλλά θα το σηκώσεις μαζί του. Δεν θα διαστρέψεις την κρίση του φτωχού στη δίκη του. Από κάθε άδικο λόγο θα απομακρυνθείς· αθώο και δίκαιο δεν θα

σκοτώσεις· και δεν θα δικαιώσεις τον ασεβή εξαιτίας δώρων. Και δώρα δεν θα πάρεις· γιατί τα δώρα τυφλώνουν μάτια που βλέπουν, και καταστρέφουν δίκαια λόγια. Και ξένο δεν θα καταπιέσετε· εσείς γαρ ξέρετε την ψυχή του ξένου· εσείς γαρ ξένοι ήσασταν στη γη της Αιγύπτου. Έξι χρόνια θα σπείρεις τη γη σου, και θα συγκεντρώσεις τα προϊόντα της. Το έβδομο χρόνο θα κάνεις άφεση, και θα την αφήσεις, και θα φάνε οι φτωχοί του έθνους σου· τα δε υπολειπόμενα θα τα φάνε τα άγρια θηρία· έτσι θα κάνεις τον αμπελώνα σου, και τον ελαιώνα σου. Έξι ημέρες θα κάνεις τις δουλειές σου, και την έβδομη ημέρα, ανάπαυση· για να αναπαυτεί το βόδι σου και το υποζύγιό σου, και για να αναψύξει ο γιος της υπηρέτριάς σου και ο προσήλυτος. Όλα όσα έχω πει προς εσάς, φυλάξτε· και όνομα θεών άλλων δεν θα μνημονεύσετε, ούτε να ακουστεί από το στόμα σας. Τρεις φορές το χρόνο γιορτάστε για μένα. Την εορτή των αζύμων φυλάξτε να κάνετε· επτά ημέρες θα φάτε άζυμα, καθώς σας διέταξα κατά τον καιρό του μήνα των νέων· γιατί σε αυτόν βγήκατε από την Αίγυπτο· δεν θα εμφανιστείτε μπροστά μου με άδεια χέρια. Και γιορτή θερισμού πρωτογεννημάτων θα κάνεις των έργων σου, που αν σπείρεις στο χωράφι σου, και γιορτή ολοκλήρωσης στην έξοδο του χρόνου στη συγκέντρωση των έργων σου των από το χωράφι σου. Τρεις φορές το χρόνο θα εμφανιστεί κάθε αρσενικό σου μπροστά στον Κύριο, τον Θεό σου. Όταν γαρ διώξω τα έθνη από μπροστά σου, και διευρύνω τα σύνορά σου, δεν θα θυσιάσεις με προζύμι το αίμα της θυσίας μου, ούτε θα κοιμηθεί το λίπος της γιορτής μου μέχρι το πρωί. Τις απαρχές των πρωτογεννημάτων της γης σου θα τις φέρεις μέσα στον οίκο Κυρίου του Θεού σου· δεν θα βράσεις αρνί σε γάλα της μητέρας του. Και ιδού εγώ στέλνω τον αγγελιοφόρο

μου μπροστά σου, για να σε φυλάξει στον δρόμο, ώστε να σε φέρει στη γη, την οποία ετοίμασα για σένα. Πρόσεχε στον εαυτό σου, και άκουσέ τον, και μην του απειθείς, γιατί δεν θα υποχωρήσει από εσένα· γιατί το όνομά μου είναι πάνω του. Αν ακούοντας ακούσετε τη δική μου φωνή, και κάνετε όλα όσα θα σας διατάξω, και φυλάξετε τη διαθήκη μου, θα είστε σε μένα λαός ξεχωριστός από όλα τα έθνη· δική μου γαρ είναι όλη η γη· εσείς δε θα είστε σε μένα βασιλικό ιεράτευμα, και έθνος άγιο· αυτά τα λόγια θα πεις στους γιους του Ισραήλ, αν ακούοντας ακούσετε τη φωνή μου, και κάνετε όλα όσα θα σας πω, θα εχθρεύομαι τους εχθρούς σας, και θα αντιτίθεμαι στους αντιτιθέμενους σε σας. Θα πορευτεί γαρ ο αγγελιοφόρος μου οδηγώντας σε, και θα σε εισάξει προς τον Αμορραίο, και Χετταίο, και Φερεζαίο, και Χαναναίο, και Γεργεσαίο, και Ευαίο, και Ιεβουσαίο, και θα τους εκτρίψω. Δεν θα προσκυνήσεις τους θεούς τους, ούτε θα τους λατρεύσεις· δεν θα κάνεις σύμφωνα με τα έργα τους· αλλά θα τα γκρεμίσεις ολοσχερώς, και θα συντρίψεις τελείως τις στήλες τους. Και θα λατρεύσεις τον Κύριο τον Θεό σου· και θα ευλογήσω το ψωμί σου και το κρασί σου και το νερό σου, και θα αποστρέψω την αρρώστια από εσάς. Δεν θα υπάρχει άγονη, ούτε στείρα στη γη σου· τον αριθμό των ημερών σου θα τον συμπληρώσω πλήρως. Και τον φόβο θα στείλω μπροστά σου, και θα τρομοκρατήσω όλα τα έθνη, στα οποία εσύ μπαίνεις· και θα κάνω όλους τους εχθρούς σου φυγάδες. Και θα στείλω τις σφήκες μπροστά σου· και θα διώξεις τους Αμορραίους, και τους Ευαίους, και τους Χαναναίους, και τους Χετταίους από εσένα. Δεν θα τους διώξω μέσα σε ένα χρόνο, για να μην γίνει η γη έρημη, και για να μην πολλαπλασιαστούν τα άγρια θηρία της γης εναντίον σου. Κατά

μικρόν θα τους εκβάλω από εσένα, έως ότου πληθυνθείς και κληρονομήσεις τη γη. Και θα θέσω τα όριά σου από την Ερυθρά Θάλασσα, έως τη θάλασσα των Φιλισταίων· και από την έρημο, έως τον μεγάλο ποταμό Ευφράτη· και θα παραδώσω στα χέρια σας τους κατοίκους της γης, και θα τους εκδιώξω από εσένα. Δεν θα κάνεις συνθήκη με αυτούς και με τους θεούς τους. Και δεν θα κατοικήσουν στη γη σου, για να μη σε κάνουν να αμαρτήσεις εναντίον μου· γιατί αν υπηρετήσεις τους θεούς τους, αυτοί θα είναι για σένα παγίδα.

24

Και στον Μωυσή είπε, ανέβα προς τον Κύριο εσύ και ο Ααρών, και ο Ναδάβ, και ο Αβιούδ, και εβδομήντα από τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ· και θα προσκυνήσουν από μακριά τον Κύριο. Και θα πλησιάσει ο Μωυσής μόνος προς τον Θεό, αυτοί όμως δεν θα πλησιάσουν, ο λαός δε δεν θα ανεβεί μαζί τους. Μπήκε και ο Μωυσής, και διηγήθηκε στο λαό όλα τα λόγια του Θεού και τα δικαιώματα· απάντησε και όλος ο λαός με μία φωνή, λέγοντας, Όλα τα λόγια που μίλησε ο Κύριος, θα τα κάνουμε και θα τα ακούσουμε. Και έγραψε ο Μωυσής όλα τα λόγια του Κυρίου· ξημερώνοντας δε ο Μωυσής το πρωί έχτισε θυσιαστήριο κάτω από το βουνό, και δώδεκα πέτρες για τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ. Και έστειλε τους νέους των υιών του Ισραήλ, και ανέφεραν ολοκαυτώματα· και θυσίασαν ειρηνική θυσία στον Θεό, μοσχάρια. Αφού πήρε δε ο Μωυσής το μισό του αίματος, έχυσε μέσα σε κρατήρες, και το μισό του αίματος έχυσε προς το

θυσιαστήριο. Και αφού πήρε το βιβλίο της διαθήκης, διάβασε στα αυτιά του λαού· και είπαν, Όλα όσα μίλησε ο Κύριος, θα κάνουμε και θα ακούσουμε. Αφού πήρε ο Μωυσής το αίμα, το σκόρπισε στον λαό, και είπε, ιδού το αίμα της διαθήκης, την οποία έκανε ο Κύριος με εσάς για όλα αυτά τα λόγια. Και ανέβηκε ο Μωυσής και ο Ααρών, και ο Ναδάβ, και ο Αβιούδ, και εβδομήκοντα από τη γερουσία του Ισραήλ. Και είδαν τον τόπο όπου στεκόταν ο Θεός του Ισραήλ· και αυτά που ήταν κάτω από τα πόδια του, σαν δουλειά από πλίνθο σαπφείρου, και όπως το είδος του στερεώματος του ουρανού στην καθαριότητα. Και από τους επιλεκτούς του Ισραήλ ούτε ένας δεν πέθανε· και φάνηκαν στον τόπο του Θεού, και έφαγαν και ήπιαν. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, ανέβα προς εμένα στο όρος, και να είσαι εκεί· και θα σου δώσω τις πέτρινες πλάκες, τον νόμο και τις εντολές, που έγραψα για να τις νομοθετήσω σε αυτούς. Και σηκώθηκαν ο Μωυσής και ο Ιησούς που στεκόταν δίπλα του, ανέβηκαν στο βουνό του Θεού. Και στους πρεσβυτέρους είπαν, μείνετε ήσυχοι εδώ, έως να επιστρέψουμε προς εσάς· και ιδού Ααρών και Ωρ με εσάς· εάν σε κάποιον συμβεί κρίση, ας πλησιάσουν σε αυτούς. Και ανέβηκε ο Μωυσής και ο Ιησούς στο όρος· και κάλυψε το νέφος το όρος. Και κατέβηκε η δόξα του Θεού επάνω στο όρος Σινά, και το κάλυψε το σύννεφο έξι ημέρες· και κάλεσε ο Κύριος τον Μωυσή την έβδομη ημέρα από μέσα από το σύννεφο. Η μορφή της δόξας του Κυρίου, σαν φωτιά που έκαιγε πάνω στην κορυφή του βουνού, μπροστά στους γιους του Ισραήλ. Και μπήκε ο Μωυσής μέσα στη μέση του σύννεφου, και ανέβηκε στο βουνό· και ήταν εκεί στο βουνό σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες.

25

Και μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή, λέγοντας, πες στους γιους του Ισραήλ, και πάρτε απαρχές από όλους, από όσους τους φαίνεται στην καρδιά, και θα πάρετε τις απαρχές μου. Και αυτή είναι η απαρχή, την οποία θα λάβετε από αυτούς: χρυσάφι, και ασήμι, και χαλκό, και υάκινθο, και πορφύρα, και κόκκινο διπλό, και βύσσο κεκλωσμένο, και τρίχες κατσίκας, και δέρματα κριαριών βαμμένα κόκκινα, και δέρματα υακίνθινα, και ξύλα άσηπτα, και λίθους Σαρδίου, και λίθους για τη χάραξη για την επωμίδα, και τον ποδήρη. Και θα μου κάνεις ένα αγιαστήριο, και θα εμφανιστώ ανάμεσά σας. Και θα μου κάνεις κατά όλα όσα σου δείχνω στο βουνό, το παράδειγμα της σκηνής, και το παράδειγμα όλων των σκευών της· έτσι θα κάνεις. Και θα φτιάξεις κιβωτό μαρτυρίου από άσηπτα ξύλα, δύο πήχεις και μισό το μήκος, και έναν πήχη και μισό το πλάτος, και έναν πήχη και μισό το ύψος. Και θα την επικαλύψεις με καθαρό χρυσάφι, μέσα και έξω θα την επικαλύψεις· και θα κάνεις σε αυτήν χρυσά στριμμένα κυματάκια γύρω γύρω. Και θα χυτεύσεις σε αυτό τέσσερα χρυσά δαχτυλίδια, και θα τα βάλεις επάνω στις τέσσερις πλευρές· δύο δαχτυλίδια επάνω στη μία πλευρά, και δύο δαχτυλίδια επάνω στη δεύτερη πλευρά. Θα κάνεις δε αναφορείς από άσηπτα ξύλα, και θα τους επικαλύψεις με χρυσάφι· Και θα περάσεις τους αναφορείς μέσα στους δακτυλίους που είναι στις πλευρές της κιβωτού, για να σηκώνεις την κιβωτό με αυτούς. Στα δαχτυλίδια της κιβωτού θα είναι οι μοχλοί ακίνητοι. Και θα βάλεις μέσα στην κιβωτό τα μαρτύρια που θα σου δώσω. Και θα κάνεις ιλαστήριο κάλυμμα

από καθαρό χρυσό, δύο πήχεις και μισό το μήκος, και έναν πήχη και μισό το πλάτος. Και θα κάνεις δύο χερουβίμ από σφυρήλατο χρυσό, και θα τοποθετήσεις αυτά και από τις δύο πλευρές του ιλαστηρίου. Θα γίνει ένα χερούβ από αυτή την πλευρά, και ένα χερούβ από τη δεύτερη πλευρά του ιλαστηρίου· και θα κάνεις τα δύο χερουβίμ επάνω στις δύο πλευρές. Θα είναι τα χερουβίμ απλώνοντας τα φτερά από πάνω, σκιάζοντας με τα φτερά τους πάνω στο ιλαστήριο, και τα πρόσωπά τους το ένα προς το άλλο, προς το ιλαστήριο θα είναι τα πρόσωπα των χερουβίμ. Και θα βάλεις το ιλαστήριο επάνω στην κιβωτό από πάνω, και μέσα στην κιβωτό θα βάλεις τα μαρτύρια που θα σου δώσω. Και θα γνωριστώ σε από εκεί, και θα μιλήσω σε από πάνω του ιλαστηρίου ανάμεσα στα δύο χερουβίμ, που είναι επάνω στην κιβωτό του μαρτυρίου, και σύμφωνα με όλα όσα εάν σου εντείλω προς τους υιούς του Ισραήλ. Και θα κάνεις ένα τραπέζι χρυσό από καθαρό χρυσάφι, δύο πήχεις το μήκος, και μία πήχη το πλάτος, και μία πήχη και μισή το ύψος. Και θα κάνεις σε αυτό στριφτά κυματάκια χρυσά γύρω-γύρω· και θα κάνεις σε αυτό μια στεφάνη μιας παλάμης γύρω-γύρω· Και θα κάνεις στριφτό κυματάκι στη στεφάνη γύρω-γύρω. Και θα κάνεις τέσσερα χρυσά δαχτυλίδια, και θα βάλεις τα τέσσερα δαχτυλίδια επάνω στα τέσσερα μέρη των ποδιών της κάτω από το στεφάνι. Και θα είναι οι δακτύλιοι σε θήκες για τις μπάρες μεταφοράς, ώστε να σηκώνουν με αυτές το τραπέζι. Και θα φτιάξεις τα κοντάρια από άφθαρτα ξύλα, και θα τα επικαλύψεις με καθαρό χρυσάφι, και το τραπέζι θα σηκωθεί με αυτά. Και θα κάνεις τα πιάτα της, και τα θυμιατήρια, και τα σπονδεία, και τα κύπελλα, με τα οποία θα χύνεις, από καθαρό χρυσό θα τα κάνεις. Και θα βάλεις επάνω στο τραπέζι ψωμιά της

παρουσίας μπροστά μου διαρκώς. Και θα κάνεις μια λυχνία από καθαρό χρυσάφι, σφυρήλατη θα κάνεις τη λυχνία· το στέλεχός της, και τα κλαδιά της, και οι κρατήρες της, και οι σφαιρωτήρες της, και τα κρίνα της θα είναι από αυτήν. Έξι δε κλαδιά που βγαίνουν από τις πλευρές, τρία κλαδιά της λυχνίας από την μία πλευρά της, και τρία κλαδιά της λυχνίας από την δεύτερη πλευρά. Και τρία μπολ διαμορφωμένα σαν αμύγδαλα· στο ένα κλαδί ένα σφαιρικό εξόγκωμα και ένα κρίνο· έτσι στα έξι κλαδιά που βγαίνουν από τη λυχνία. Και στη λυχνία τέσσερα μπολ διαμορφωμένα σαν αμύγδαλα· στο ένα κλαδί εξογκώματα, και τα κρίνα της. Ο σφαιρωτήρας κάτω από τα δύο κλαδιά από αυτήν· και σφαιρωτήρας κάτω από τα τέσσερα κλαδιά από αυτήν· έτσι για τα έξι κλαδιά που βγαίνουν από τη λυχνία· και στη λυχνία τέσσερα μπολ διαμορφωμένα σαν αμυγδαλάνθη. Οι σφαιρωτήρες και οι καλαμίσκοι από αυτήν ας είναι· ολόκληρη σφυρήλατη από ένα καθαρό χρυσάφι. Και θα φτιάξεις τους επτά λύχνους της· και θα τοποθετήσεις τους λύχνους, και θα φωτίζουν από τη μία πλευρά. Και το δοχείο χύσης της, και τις βάσεις της από καθαρό χρυσό θα κάνεις. Όλα αυτά τα σκεύη ήταν ένα τάλαντο καθαρού χρυσού. Δες, θα κάνεις σύμφωνα με τον τύπο που σου δείχτηκε στο βουνό.

26

Και τη σκηνή θα την κάνεις από δέκα αυλαίες από λεπτό λινό συνεστραμμένο, και μπλε, και πορφυρό, και κόκκινο συνεστραμμένο, χερουβίμ· με δουλειά υφαντού θα τις κάνεις. Το

μήκος της μιας κουρτίνας θα είναι είκοσι οκτώ πήχεις, και το πλάτος τεσσάρων πήχεων θα είναι η μια κουρτίνα· το ίδιο μέτρο θα είναι σε όλες τις κουρτίνες. Πέντε δε κουρτίνες θα είναι ενωμένες η μία με την άλλη· και πέντε κουρτίνες θα είναι συνδεδεμένες η μία με την άλλη. Και θα κάνεις σε αυτές αγκύλες υακίνθινες στο χείλος της αυλαίας της μιας, από το ένα μέρος προς την ένωση· και έτσι θα κάνεις στο χείλος της αυλαίας της εξωτερικής προς την δεύτερη ένωση. Πενήντα άγκιστρα θα κάνεις στην μία κουρτίνα, και πενήντα άγκιστρα θα κάνεις από το μέρος της κουρτίνας κατά την ένωση της δεύτερης, αντικριστά που πέφτουν η μία στην άλλη σε κάθε μία. Και θα κάνεις πενήντα χρυσούς κρίκους· και θα συνάψεις τις αυλαίες τη μία με την άλλη με τους κρίκους· και θα είναι η σκηνή μία. Και θα κάνεις δέρματα τριχωτά για κάλυμμα επάνω στη σκηνή, έντεκα δέρματα θα τα κάνεις. Το μήκος της μιας κουρτίνας, τριάντα πήχεις, και τεσσάρων πήχεων το πλάτος της μιας κουρτίνας· το ίδιο μέτρο θα είναι για τις έντεκα κουρτίνες. Και θα ενώσεις τις πέντε κουρτίνες μαζί, και τις έξι κουρτίνες μαζί· και θα διπλώσεις την έκτη κουρτίνα στο μπροστινό μέρος της σκηνής. Και θα κάνεις πενήντα αγκύλες στην άκρη της μιας κουρτίνας, της ανάμεσα κατά την ένωση· και πενήντα αγκύλες θα κάνεις στην άκρη της κουρτίνας που ενώνει τη δεύτερη. Και θα φτιάξεις πενήντα χάλκινους κρίκους· και θα συνδέσεις τους κρίκους με τις αγκύλες, και θα συνδέσεις τις δέρρεις, και θα είναι ένα. Και θα τοποθετήσεις το πλεονάζον στις δέρρεις της σκηνής· το μισό της δέρρης το υπολειπόμενο θα το καλύψεις προς το πλεονάζον των δέρρεων της σκηνής, θα το καλύψεις πίσω από τη σκηνή. Μία πήχη από αυτό, και μία πήχη από αυτό, από το υπερέχον των δερμάτων, από το μήκος των

δερμάτων της σκηνής· θα είναι καλύπτοντας επάνω στις πλευρές της σκηνής από εδώ και από εκεί, ώστε να καλύπτει. Και θα κάνεις κάλυμμα για τη σκηνή από δέρματα κριαριών βαμμένα κόκκινα, και επικαλύμματα από δέρματα μπλε από επάνω. Και θα κάνεις στύλους της σκηνής από άσηπτα ξύλα. Θα κάνεις τον έναν στύλο δέκα πήχεις, και το πλάτος του ενός στύλου ενός πήχη και μισού. Δύο αγκωνίσκους στον έναν στύλο, που αντιπίπτουν ο ένας στον άλλον· έτσι θα κάνεις σε όλους τους στύλους της σκηνής. Και θα κάνεις στύλους για τη σκηνή, είκοσι στύλους από την πλευρά προς το Βορρά. Και σαράντα ασημένιες βάσεις θα κάνεις για τους είκοσι στύλους· δύο βάσεις για τον κάθε στύλο και στα δύο τα μέρη του· και δύο βάσεις για τον κάθε στύλο και στα δύο τα μέρη του. Και η πλευρά η δεύτερη η προς Νότο, είκοσι στύλους, και σαράντα βάσεις τους ασημένιες· δύο βάσεις στον στύλο τον ένα και στα δύο τα μέρη του, και δύο βάσεις στον στύλο τον ένα και στα δύο τα μέρη του. Και από το πίσω μέρος της σκηνής, στην πλευρά προς τη θάλασσα, θα κάνεις έξι στύλους. Και δύο στύλους θα κάνεις στις γωνίες της σκηνής από τα πίσω. Και θα είναι εξίσου από κάτω· κατά το ίδιο θα είναι ίσα από τα κεφάλια σε μία ένωση· έτσι θα κάνεις και στις δύο γωνίες· ας είναι ίσες. Και θα είναι οκτώ στύλοι, και οι βάσεις τους ασημένιες δεκαέξι· δύο βάσεις στον ένα στύλο και στα δύο τα μέρη του, και δύο βάσεις στον ένα στύλο. Και θα κάνεις μοχλούς από ξύλα άσηπτα· πέντε για τον ένα στύλο από τη μία πλευρά της σκηνής, και πέντε μοχλούς για τον στύλο της μίας πλευράς της σκηνής της δεύτερης, και πέντε μοχλούς για τον στύλο της πίσω πλευράς της σκηνής της προς τη θάλασσα. Και ο μεσαίος μοχλός ανάμεσα στους στύλους ας διέρχεται από τη μία πλευρά στην άλλη πλευρά. Και τους στύλους θα επικαλύψεις

με χρυσό, και τους δακτυλίους θα τους κάνεις χρυσούς, στους οποίους θα εισάγεις τους μοχλούς, και θα επικαλύψεις τους μοχλούς με χρυσό. Και θα στήσεις τη σκηνή σύμφωνα με τον τύπο που σου δείχτηκε στο βουνό. Και θα κάνεις ένα καταπέτασμα από μπλε, και πορφυρό, και κόκκινο κλωσμένο νήμα, και λεπτό λινό κλωσμένο· θα το κάνεις υφαντό έργο με χερουβίμ. Και θα το τοποθετήσεις πάνω σε τέσσερις στύλους άφθαρτους επιχρυσωμένους με χρυσό· και οι κεφαλίδες τους χρυσές, και οι βάσεις τους τέσσερις ασημένιες. Και θα θέσεις το καταπέτασμα επάνω στους στύλους· και θα φέρεις μέσα εκεί, εσώτερα του καταπετάσματος, την κιβωτό του μαρτυρίου· και το καταπέτασμα θα χωρίσει για σας ανάμεσα στο άγιο και ανάμεσα στο άγιο των αγίων. Και θα καλύψεις με το καταπέτασμα την κιβωτό της μαρτυρίας στο Άγιο των Αγίων. Και θα θέσεις το τραπέζι έξω από το καταπέτασμα, και τη λυχνία απέναντι από το τραπέζι στο μέρος της σκηνής το προς νότο· και το τραπέζι θα θέσεις στο μέρος της σκηνής το προς βορρά. Και θα κάνεις κουρτίνα για την πόρτα της σκηνής από μπλε και πορφυρό και κόκκινο συνεστραμμένο και λινό συνεστραμμένο, έργο κεντητή. Και θα κάνεις για το καταπέτασμα πέντε στύλους, και θα τους επικαλύψεις με χρυσό· και τα κεφάλια τους θα είναι χρυσά· και θα χυτεύσεις για αυτούς πέντε χάλκινες βάσεις.

27

Και θα κάνεις θυσιαστήριο από άσηπτα ξύλα, πέντε πήχεις το μήκος και πέντε πήχεις το πλάτος· τετράγωνο θα είναι το

θυσιαστήριο, και τριών πήχεων το ύψος του. Και θα κάνεις τα κέρατα επάνω στις τέσσερις γωνίες· από αυτό θα είναι τα κέρατα, και θα τα καλύψεις με χαλκό. Και θα κάνεις στεφάνη για το θυσιαστήριο· και το κάλυμμά του, και τα μπολ του, και τα κρεατάγκιστρά του, και το πυρείο του, και όλα τα σκεύη του θα τα κάνεις χάλκινα. Και θα κάνεις γι αυτό μια εσχάρα με δικτυωτή δουλειά χάλκινη· και θα κάνεις στην εσχάρα τέσσερις χάλκινους δακτυλίους κάτω από τις τέσσερις πλευρές. Και θα τοποθετήσεις αυτά κάτω από την εσχάρα του θυσιαστηρίου από κάτω· και η εσχάρα θα είναι μέχρι τη μέση του θυσιαστηρίου. Και θα κάνεις για το θυσιαστήριο κοντάρια από άσηπτα ξύλα, και θα τα περιχαλκώσεις με χαλκό. Και θα περάσεις τα κοντάρια μέσα στα δαχτυλίδια· και ας είναι τα κοντάρια στις πλευρές του θυσιαστηρίου όταν το σηκώνεις. Κοίλο και συνδεδεμένο θα το κάνεις· σύμφωνα με αυτό που σου δείχτηκε στο βουνό, έτσι θα το κάνεις. Και θα κάνεις αυλή για τη σκηνή· προς την πλευρά την προς Νότο, πανιά της αυλής από βύσσο κεκλωσμένο· μήκος εκατό πήχεις για τη μία πλευρά. Και οι στύλοι τους είκοσι, και οι βάσεις τους είκοσι χάλκινες, και οι κρίκοι τους και οι ψαλίδες ασημένιες. Έτσι στην πλευρά την προς ανατολή κουρτίνες εκατό πηχών σε μήκος· και οι στύλοι τους είκοσι, και οι βάσεις τους είκοσι χάλκινες· και οι κρίκοι και οι αγκράφες των στύλων, και οι βάσεις τους επενδυμένες με ασήμι. Το πλάτος της αυλής το προς τη θάλασσα κουρτίνες πενήντα πηχών· οι στύλοι τους δέκα, και οι βάσεις τους δέκα. Και το πλάτος της αυλής της προς Νότο κουρτίνες πενήντα πηχών· οι στύλοι τους δέκα, και οι βάσεις τους δέκα. Και δεκαπέντε πήχεις το ύψος των παραπετασμάτων στη μία πλευρά· οι στύλοι τους τρεις, και οι βάσεις τους τρεις. Και η δεύτερη

πλευρά, δεκαπέντε πηχών των κουρτινών το ύψος· οι στύλοι τους τρεις και οι βάσεις τους τρεις. Και για την πύλη της αυλής κάλυμμα· είκοσι πηχών το ύψος από υάκινθο, και πορφύρα, και κόκκινο συνεστραμμένο, και βύσσο συνεστραμμένη με την ποικιλία του κεντητή· οι στύλοι τους τέσσερις, και οι βάσεις τους τέσσερις. Όλοι οι στύλοι της αυλής τριγύρω επικαλυμμένοι με ασήμι, και οι κεφαλίδες τους ασημένιες, και οι βάσεις τους χάλκινες. Το μήκος της αυλής εκατό επί εκατό, και το πλάτος πενήντα επί πενήντα, και το ύψος πέντε πηχών από κεκλωσμένο βύσσο, και οι βάσεις τους χάλκινες. Και όλη η κατασκευή και όλα τα εργαλεία και οι πάσσαλοι της αυλής είναι χάλκινοι. Και εσύ σύνταξε τους γιους του Ισραήλ, και ας πάρουν σε εσένα λάδι από ελιές άτρυγο καθαρό κτυπημένο για φως να καίει, ώστε να καίεται λύχνος διαρκώς στην σκηνή του μαρτυρίου· έξω από το καταπέτασμα το επί της διαθήκης θα καίει αυτό ο Ααρών και οι γιοι του από εσπέρα μέχρι πρωί, μπροστά στον Κύριο, νόμιμο αιώνιο για τις γενιές σας από τους γιους του Ισραήλ.

28

Και εσύ φέρε κοντά προς τον εαυτό σου τον Ααρών τον αδελφό σου, και τους γιους του, από τους γιους του Ισραήλ, να ιερατεύουν σε μένα ο Ααρών, και ο Ναδάβ, και ο Αβιούδ, και ο Ελεάζαρ, και ο Ιθάμαρ, γιοι του Ααρών. Και θα κάνεις μια άγια στολή για τον Ααρών, τον αδελφό σου, για τιμή και δόξα. Και εσύ μίλησε σε όλους τους σοφούς στη διάνοια, τους οποίους γέμισα με πνεύμα σοφίας και αντίληψης· και θα κάνουν την αγία στολή του Ααρών

για το άγιο, με την οποία θα ιερατεύει σε μένα. Και αυτές οι στολές, τις οποίες θα κάνουν· το περιστήθιο, και την επωμίδα, και τον ποδήρη, και χιτώνα υφαντό, και κίδαρη, και ζώνη· και θα κάνουν στολές άγιες για τον Ααρών και τους γιους του για να ιερατεύουν σε μένα. Και αυτοί θα πάρουν το χρυσάφι, και τον υάκινθο, και την πορφύρα, και το κόκκινο, και το λινό. Και θα κάνουν την επωμίδα από στριφτό λεπτό λινό, έργο υφαντό κεντητή. Δύο επωμίδες που συνέχουν θα είναι σε αυτόν η μία με την άλλη, προσαρμοσμένες πάνω στα δύο μέρη. Και το ύφασμα των επωμίδων που είναι επάνω του, σύμφωνα με την κατασκευή του θα είναι από καθαρό χρυσάφι, και υάκινθο, και πορφύρα, και κόκκινο κλωσμένο, και λεπτό λινό κλωσμένο. Και θα πάρεις τις δύο πέτρες, πέτρες σμαραγδιού, και θα χαράξεις σε αυτές τα ονόματα των γιων του Ισραήλ. Έξι ονόματα επάνω στην πέτρα τη μία, και τα έξι ονόματα τα υπόλοιπα επάνω στην πέτρα τη δεύτερη σύμφωνα με τις γεννήσεις τους. Έργο τέχνης λιθουργικής· γλύμμα σφραγίδας, θα διαγλύψεις τους δύο λίθους επί των ονομάτων των υιών του Ισραήλ. Και θα θέσεις τις δύο πέτρες επάνω στους ώμους του εφώδ· πέτρες μνημοσύνου είναι για τους γιους του Ισραήλ· και θα αναλάβει ο Ααρών τα ονόματα των γιων του Ισραήλ ενώπιον του Κυρίου επάνω στους δύο ώμους του, μνημόσυνο για αυτούς. Και θα κάνεις μικρές ασπίδες από καθαρό χρυσό. Και θα κάνεις δύο κροσσωτά από καθαρό χρυσάφι, αναμεμιγμένα με άνθη, έργο πλέξης· και θα βάλεις τα πλεγμένα κροσσωτά επάνω στις ασπιδίσκες, στις παρωμίδες τους από την μπροστινή πλευρά. Και θα κάνεις στηθόπετρα των κρίσεων, έργο κεντητή· κατά τον ρυθμό του εφόδ θα το κάνεις από χρυσάφι, και υάκινθο, και πορφύρα, και κόκκινο στριφτό, και βύσσο στριφτή. Θα το κάνεις τετράγωνο· θα

είναι διπλό, μιας σπιθαμής το μήκος του, και μιας σπιθαμής το πλάτος του. Και θα υφάνεις σε αυτό ύφασμα με πέτρες σε τέσσερις σειρές· σειρά από πέτρες θα είναι, σάρδιο, τοπάζι και σμαράγδι, η πρώτη σειρά. Και η δεύτερη σειρά, άνθρακας, και ζαφείρι, και ίασπις. Και η τρίτη σειρά, λιγύριο, αχάτης, αμέθυστος. Και η σειρά η τέταρτη, χρυσόλιθος, και βήρυλλο, και ονύχι, περικαλυμμένα με χρυσάφι, δεμένα σε χρυσάφι· ας είναι κατά τη σειρά τους. Και οι πέτρες ας είναι από τα ονόματα των γιων του Ισραήλ, δώδεκα σύμφωνα με τα ονόματά τους· χαράγματα σφραγίδων, κάθε μία σύμφωνα με το όνομα, ας είναι για τις δώδεκα φυλές. Και θα κάνεις επάνω στο λόγιο κροσσούς συμπεπλεγμένους, έργο αλυσιδωτό από καθαρό χρυσίο. Και θα πάρει ο Ααρών τα ονόματα των γιων του Ισραήλ επάνω στο περιστήθιο της κρίσης επάνω στο στήθος, καθώς εισέρχεται στο άγιο ως μνημόσυνο μπροστά στον Θεό. Και θα βάλεις επί το στηθόδεσμο της κρίσης τη δήλωση και την αλήθεια· και θα είναι επί του στήθους του Ααρών, όταν εισπορεύεται στο άγιο ενώπιον του Κυρίου· και θα φέρει ο Ααρών τις κρίσεις των υιών του Ισραήλ επί του στήθους ενώπιον του Κυρίου διαπαντός. Και θα κάνεις έναν υποδύτη ποδήρη, όλο υακίνθινο. Και θα είναι το άνοιγμα από αυτό στη μέση, έχοντας άκρη γύρω από το άνοιγμα, δουλειά υφαντού, την ένωση υφασμένη μαζί από αυτό, για να μην σκιστεί. Και θα κάνεις κάτω από το στόλισμα του ρούχου από κάτω, σαν ανθισμένης ροδιάς, ροδάκια από μπλε και πορφυρό και κόκκινο νημένο και λινό κλωσμένο, κάτω από το στόλισμα του ρούχου γύρω· το ίδιο είδος ροδάκια χρυσά και κουδούνια ανάμεσά τους γύρω γύρω. Ανάμεσα σε ρόδι, χρυσό κουδούνι, και λουλουδάτο επάνω στο στρίφωμα του χιτώνα γύρω γύρω· Και θα είναι ο

Ααρών όταν λειτουργεί ακουστή η φωνή του, μπαίνοντας στο άγιο μπροστά στον Κύριο, και βγαίνοντας, για να μην πεθάνει. Και θα κάνεις ένα πέταλο χρυσό καθαρό· και θα χαράξεις σε αυτό χάραγμα σφραγίδας, Αγίασμα Κυρίου. Και θα το βάλεις πάνω σε γαλάζιο συνεστραμμένο· και θα είναι πάνω στη μίτρα, μπροστά από τη μίτρα θα είναι. Και θα είναι επάνω στο μέτωπο του Ααρών· και θα σηκώσει ο Ααρών τις αμαρτίες των αγίων, όσα αν αγιάσουν οι γιοι του Ισραήλ από κάθε δώρο των αγίων τους· και θα είναι επάνω στο μέτωπο του Ααρών συνεχώς αποδεκτό σε αυτούς μπροστά στον Κύριο. Και τα κρόσσια των χιτώνων από λινό· και θα κάνεις τουρμπάνι από λινό· και ζώνη θα κάνεις, δουλειά κεντητή. Και για τους γιους του Ααρών θα κάνεις χιτώνες και ζώνες, και τουρμπάνια θα κάνεις για αυτούς για τιμή και δόξα. Και θα ντύσεις με αυτά τον Ααρών τον αδελφό σου, και τους γιους του μαζί του· και θα χρίσεις αυτούς, και θα γεμίσεις τα χέρια τους· και θα αγιάσεις αυτούς, για να ιερατεύουν σε μένα. Και θα τους κάνεις λινά εσώρουχα για να καλύψουν τη γύμνια του σώματός τους, θα είναι από τη μέση μέχρι τους μηρούς. Και θα έχει ο Ααρών αυτά και οι γιοι του, όταν μπαίνουν μέσα στη σκηνή του μαρτυρίου, ή όταν πλησιάζουν να λειτουργήσουν προς το θυσιαστήριο του αγίου· και δεν θα φέρουν προς τους εαυτούς τους αμαρτία, ώστε να μην πεθάνουν· νόμιμο αιώνιο σε αυτόν, και στο σπέρμα του μετά από αυτόν.

29

Και αυτά είναι, τα οποία θα κάνεις σε αυτούς· θα αγιάσεις αυτούς,

ώστε να ιερατεύουν σε μένα αυτοί· θα πάρεις δε μοσχαράκι από βόδια ένα, και κριάρια άμωμα δύο, και ψωμιά άζυμα ζυμωμένα σε λάδι, και λάγανα άζυμα αλειμμένα σε λάδι· σιμιγδάλι από σιτάρι θα κάνεις αυτά. Και θα βάλεις αυτά επάνω σε ένα καλάθι· και θα τα φέρεις με το καλάθι· και το μοσχάρι, και τα δύο κριάρια. Και τον Ααρών και τους γιους του θα φέρεις κοντά στις πόρτες της σκηνής του μαρτυρίου, και θα πλύνεις αυτούς με νερό. Και αφού πάρεις τα ενδύματα, θα ντύσεις τον αδελφό σου Ααρών με τον ποδήρη χιτώνα, και την επωμίδα, και το λογείον· και θα συνάψεις σε αυτόν το λογείον με την επωμίδα. Και θα βάλεις το τουρμπάνι επάνω στο κεφάλι του, και θα βάλεις την άγια πλάκα επάνω στο τουρμπάνι. Και θα πάρεις το λάδι του χρίσματος και θα το χύσεις επάνω στο κεφάλι του και θα τον χρίσεις. Και θα φέρεις κοντά τους γιους του, και θα τους ντύσεις με χιτώνες. Και θα ζώσεις αυτούς με τις ζώνες, και θα βάλεις σε αυτούς τα τουρμπάνια· και θα είναι σε αυτούς ιερατεία για μένα για τον αιώνα· και θα καθιερώσεις του Ααρών τα χέρια του, και τα χέρια των γιων του. Και θα φέρεις το μοσχάρι στις πόρτες της σκηνής του μαρτυρίου, και θα βάλουν ο Ααρών και οι γιοι του τα χέρια τους πάνω στο κεφάλι του μοσχαριού, μπροστά στον Κύριο, δίπλα στις πόρτες της σκηνής του μαρτυρίου. Και θα σφάξεις τον μόσχο μπροστά στον Κύριο, δίπλα στις πόρτες της σκηνής του μαρτυρίου. Και θα πάρεις από το αίμα του μοσχαριού, και θα βάλεις επάνω στα κέρατα του θυσιαστηρίου με το δάχτυλό σου· το υπόλοιπο όλο το αίμα θα το χύσεις δίπλα στη βάση του θυσιαστηρίου. Και θα πάρεις όλο το λίπος που είναι επάνω στην κοιλία, και τον λοβό του ήπατος, και τους δύο νεφρούς, και το λίπος που είναι επάνω τους, και θα τα βάλεις επάνω στο θυσιαστήριο. Τα κρέατα του μόσχου, και το

δέρμα, και την κόπρο θα τα κάψεις με φωτιά έξω από το στρατόπεδο· γιατί είναι αμαρτία. Και θα πάρεις το ένα κριάρι, και ο Ααρών και οι γιοι του θα βάλουν τα χέρια τους πάνω στο κεφάλι του κριαριού. Και θα τον σφάξεις, και αφού πάρεις το αίμα θα το χύσεις γύρω στο θυσιαστήριο. Και το κριάρι θα το κόψεις σε κομμάτια κατά τα μέλη· και θα πλύνεις τα εντόσθια και τα πόδια με νερό, και θα τα βάλεις επάνω στα κομμάτια μαζί με το κεφάλι. Και θα προσφέρεις ολόκληρο το κριάρι πάνω στο θυσιαστήριο, ολοκαύτωμα στον Κύριο για μια οσμή ευωδίας· θυμίαμα στον Κύριο είναι. Και θα πάρεις τον κριό τον δεύτερο, και θα βάλει ο Ααρών και οι γιοι του τα χέρια τους πάνω στο κεφάλι του κριού. Και θα σφάξεις αυτόν, και θα πάρεις από το αίμα του, και θα βάλεις στον λοβό του δεξιού αυτιού του Ααρών, και στο άκρο του δεξιού χεριού, και στο άκρο του δεξιού ποδιού, και στους λοβούς των δεξιών αυτιών των γιων του, και στα άκρα των δεξιών χεριών τους, και στα άκρα των δεξιών ποδιών τους. Και θα πάρεις από το αίμα που είναι από το θυσιαστήριο, και από το λάδι του χρίσματος, και θα ραντίσεις επάνω στον Ααρών και επάνω στη στολή του, και επάνω στους γιους του και επάνω στις στολές των γιων του μαζί του· και θα αγιαστεί ο ίδιος και η στολή του, και οι γιοι του και οι στολές των γιων του μαζί του· το αίμα όμως του κριού θα το χύσεις προς το θυσιαστήριο τριγύρω. Και θα πάρεις από τον κριό το λίπος του, και το λίπος που καλύπτει την κοιλία, και τον λοβό του ήπατος, και τους δύο νεφρούς, και το λίπος που είναι επάνω τους, και τον δεξιό βραχίονα· γιατί αυτή είναι τελείωση. Και ένα ψωμί από λάδι, και ένα λάγανο από το καλάθι των αζύμων που έχουν τεθεί μπροστά στον Κύριο. Και θα βάλεις όλα αυτά επάνω στα χέρια του Ααρών και επάνω στα χέρια των

γιων του, και θα τα αφορίσεις ως αφόρισμα μπροστά στον Κύριο. Και θα τα πάρεις από τα χέρια τους, και θα τα ανεβάσεις πάνω στο θυσιαστήριο της ολοκαύτωσης για μια μυρωδιά ευωδίας μπροστά στον Κύριο· είναι προσφορά στον Κύριο. Και θα πάρεις το στήθος από το κριάρι της καθιέρωσης, που είναι του Ααρών· και θα το αφορίσεις ως αφιερωμένο μέρος μπροστά στον Κύριο· και θα είναι δικό σου ως μερίδα. Και θα αγιάσεις το στηθύνιο το αφορισμένο, και τον βραχίονα της προσφοράς, που έχει αφοριστεί, και που έχει αφαιρεθεί από το κριάρι της τελείωσης από τον Ααρών, και από τους γιους του. Και θα είναι του Ααρών και των γιων του νόμιμο αιώνιο από τους γιους του Ισραήλ· είναι γαρ αφόρισμα αυτό· και προσφορά θα είναι από τους γιους του Ισραήλ από τα θύματα των ειρηνικών προσφορών των γιων του Ισραήλ, προσφορά στον Κύριο. Και η στολή του αγίου, η οποία είναι του Ααρών, θα είναι για τους γιους του μετά από αυτόν, για να χριστούν αυτοί με αυτά, και να καθιερωθούν τα χέρια τους. Επτά ημέρες θα τα φορέσει ο ιερέας που θα τον αντικαταστήσει από τους γιους του, ο οποίος θα μπει στη σκηνή του μαρτυρίου να λειτουργήσει στα άγια. Και το κριάρι της τελείωσης θα το πάρεις, και θα βράσεις το κρέας σε άγιο τόπο. Και θα φάνε ο Ααρών και οι γιοι του τα κρέατα του κριού, και τα ψωμιά που είναι στο καλάθι, δίπλα στις πόρτες της σκηνής του μαρτυρίου. Θα φάνε αυτά με τα οποία αγιάστηκαν σε αυτά για να καθιερώσουν τα χέρια τους, να αγιάσουν αυτούς· και ξένος δεν θα φάει από αυτά· γιατί είναι άγια. Αν δε μείνει κάτι από τα κρέατα της θυσίας της τελείωσης και τα ψωμιά μέχρι το πρωί, θα κάψεις τα υπόλοιπα με φωτιά· δεν θα φαγωθεί· γιατί είναι άγιο. Και θα κάνεις στον Ααρών και στους γιους του έτσι κατά όλα όσα σου διέταξα· επτά ημέρες θα

αφιερώσεις τα χέρια τους. Και το μοσχάριο της αμαρτίας θα το κάνεις την ημέρα του καθαρισμού· και θα καθαρίσεις το θυσιαστήριο όταν αγιάζεις επάνω σε αυτό· και θα το χρίσεις ώστε να το αγιάσεις. Επτά ημέρες θα καθαρίσεις το θυσιαστήριο, και θα το αγιάσεις· και θα είναι το θυσιαστήριο, άγιο των αγίων· κάθε ο αγγίζων το θυσιαστήριο, θα αγιαστεί. Και αυτά είναι, τα οποία θα κάνεις επάνω στο θυσιαστήριο: αρνιά ενός έτους χωρίς ελάττωμα, δύο την ημέρα επάνω στο θυσιαστήριο συνεχώς, προσφορά συνεχής. Το ένα αμνό θα το κάνεις το πρωί, και το δεύτερο αμνό θα το κάνεις το απόγευμα. Και ένα δέκατο σιμιγδαλιού ανακατεμένου με λάδι κοπανισμένο, το τέταρτο του χιν, και σπονδή το τέταρτο του χιν κρασιού για το ένα αρνί. Και το δεύτερο αμνό θα το κάνεις το απόγευμα, σύμφωνα με τη θυσία την πρωινή και σύμφωνα με τη σπονδή του· θα το κάνεις για οσμή ευωδίας, προσφορά στον Κύριο, θυσία συνεχή για τις γενεές σας, στις θύρες της σκηνής του μαρτυρίου μπροστά στον Κύριο, εκεί όπου θα γνωστοποιηθώ σε σένα, ώστε να μιλήσω σε σένα. Και θα ορίσω εκεί τους γιους του Ισραήλ, και θα αγιαστώ στη δόξα μου. Και θα αγιάσω τη σκηνή του μαρτυρίου, και το θυσιαστήριο· και τον Ααρών και τους γιους του θα αγιάσω, να ιερατεύουν σε μένα. Και θα επικληθώ ανάμεσα στους υιούς του Ισραήλ, και θα είμαι ο Θεός τους. Και θα γνωρίσουν, ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός τους, αυτός που έβγαλε αυτούς από γη Αιγύπτου, για να επικληθώ σε αυτούς, και να είμαι Θεός τους.

30

Και θα κάνεις θυσιαστήριο θυμιάματος από άσηπτα ξύλα. Και θα το κάνεις ενός πήχη το μήκος, και ενός πήχη το πλάτος· τετράγωνο θα είναι· και δύο πηχών το ύψος· από αυτό θα είναι τα κέρατά του. Και θα επικαλύψεις με καθαρό χρυσό την εσχάρα του, και τους τοίχους του τριγύρω, και τα κέρατα του· και θα κάνεις σε αυτόν μια στριφτή χρυσή στεφάνη τριγύρω. Και δύο δακτυλίδια χρυσά καθαρά θα κάνεις κάτω από το στριμμένο στεφάνι του, στις δύο πλευρές θα τα κάνεις στις δύο πλευρές· και θα είναι κρίκοι για τα ξύλα, ώστε να το σηκώνεις με αυτά. Και θα κάνεις ράβδους από άσηπτα ξύλα, και θα τις επικαλύψεις με χρυσό. Και θα το θέσεις απέναντι από το καταπέτασμα, που είναι επάνω στην κιβωτό των μαρτυρίων, όπου θα γνωστοποιηθώ σε σένα από εκεί. Και θα καίει επάνω σε αυτό ο Ααρών θυμίαμα σύνθετο λεπτό το πρωί πρωί· όταν ετοιμάζει τις λυχνίες, θα καίει επάνω σε αυτό. Και όταν ανάβει ο Ααρών τους λύχνους το απόγευμα, θα θυμιάσει επάνω σε αυτό. Θυμίαμα συνεχές διαρκώς μπροστά στον Κύριο για τις γενιές τους. Και δεν θα προσφέρει πάνω σε αυτό θυμίαμα άλλο· προσφορά, θυσία, και σπονδή δεν θα χύσεις πάνω σε αυτό. Και θα κάνει εξιλέωση επάνω σε αυτό ο Ααρών επάνω στα κέρατά του μια φορά το χρόνο· από το αίμα του καθαρισμού θα το καθαρίσει για τις γενεές τους· άγιο των αγίων είναι για τον Κύριο. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, εάν πάρεις την καταμέτρηση των γιων του Ισραήλ στην επισκοπή τους, και θα δώσει ο καθένας λύτρα της ψυχής του στον Κύριο, και δεν θα υπάρξει σε αυτούς πτώση στην επισκοπή τους. Και αυτό είναι το οποίο θα δώσουν όσοι περάσουν την εξέταση· το μισό του διδράχμου, το οποίο είναι κατά το δίδραχμο το άγιο, είκοσι οβολοί το δίδραχμο, και το μισό του διδράχμου εισφορά στον Κύριο. Κάθε ο περνώντας στην

εξέταση από είκοσι ετών και επάνω θα δώσει την εισφορά στον Κύριο. Ο πλούσιος δεν θα προσθέσει, και ο φτωχός δεν θα μειώσει από το μισό του διδράχμου στο να δώσει την εισφορά στον Κύριο, για να εξιλεωθεί για τις ψυχές σας. Και θα πάρεις το αργύριο της εισφοράς από τους γιους του Ισραήλ, και θα το δώσεις για το έργο της σκηνής του μαρτυρίου· και θα είναι για τους γιους του Ισραήλ μνημόσυνο ενώπιον του Κυρίου, για να εξιλεωθούν οι ψυχές σας. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, κάνε μια λεκάνη χάλκινη, και μια βάση γι αυτήν χάλκινη, ώστε να πλένονται· και θα τοποθετήσεις αυτήν ανάμεσα στη σκηνή του μαρτυρίου και ανάμεσα στο θυσιαστήριο· και θα χύσεις μέσα σε αυτήν νερό. Και θα νίψουν ο Ααρών και οι γιοι του από αυτό τα χέρια και τα πόδια με νερό. Όταν μπαίνουν στη σκηνή του μαρτυρίου, θα πλένονται με νερό, και δεν θα πεθάνουν, όταν πλησιάζουν στο θυσιαστήριο να λειτουργούν και να προσφέρουν τα ολοκαυτώματα στον Κύριο. Θα πλύνουν τα χέρια και τα πόδια με νερό, όταν μπαίνουν στη σκηνή του μαρτυρίου, θα πλύνουν με νερό, για να μην πεθάνουν· και θα είναι για αυτούς νόμιμο αιώνιο, για αυτόν και τις γενιές του μετά από αυτόν. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, και εσύ πάρε αρώματα, το άνθος σμύρνας εκλεκτής πεντακόσιους σίκλους, και κανέλας ευώδους το μισό αυτού διακόσιους πενήντα, και καλάμου ευώδους διακόσιους πενήντα, και ίριδας πεντακόσιους σίκλους του αγίου, και λάδι από ελιές ένα χιν. Και θα το κάνεις άγιο λάδι χρίσματος, αρωματικό μύρο με την τέχνη του αρωματοποιού· θα είναι άγιο λάδι χρίσματος. Και θα αλείψεις με αυτό τη σκηνή του μαρτυρίου, και την κιβωτό της σκηνής του μαρτυρίου, και όλα τα σκεύη της, και τη λυχνία και όλα τα σκεύη της, και το θυσιαστήριο του θυμιάματος, και το θυσιαστήριο των

ολοκαυτωμάτων και όλα τα σκεύη του, και την τράπεζα και όλα τα σκεύη της, και τον λουτήρα. Και θα αγιάσεις αυτά· και θα είναι άγια των αγίων· κάθε ο που τα αγγίζει, θα αγιαστεί. Και τον Ααρών και τους γιους του θα χρίσεις, και θα αγιάσεις αυτούς να ιερατεύουν σε εμένα. Και στους γιους του Ισραήλ θα μιλήσεις, λέγοντας, λάδι άλειμμα χρίσματος άγιο θα είναι αυτό για σας για τις γενιές σας. Πάνω σε σάρκα ανθρώπου δεν θα χριστεί· και σύμφωνα με τη σύνθεση αυτή δεν θα κάνετε για τους εαυτούς σας το ίδιο· άγιο είναι, και αγίασμα θα είναι για σας. Όποιος κάνει το ίδιο, και όποιος δώσει από αυτό σε ξένο, θα εξολοθρευθεί από τον λαό του. Και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή, πάρε για τον εαυτό σου αρώματα, σμύρνα, όνυχα, χαλβάνη αρώματος και λιβάνι διαφανές· ίσο με ίσο θα είναι. Και θα κάνουν σε αυτό θυμίαμα μυρεψικό, έργο μυρεψού, αναμεμιγμένο, καθαρό, έργο άγιο. Και θα το κόψεις από αυτά λεπτό, και θα το θέσεις απέναντι από τα μαρτύρια στη σκηνή του μαρτυρίου, όπου θα γνωστώ σε εκεί· άγιο των αγίων θα είναι για σας το θυμίαμα. Σύμφωνα με αυτή τη σύνθεση δεν θα κάνετε για τους εαυτούς σας· άγιο θα είναι για σας στον Κύριο· Όποιος κάνει το ίδιο για να το μυρίσει, θα εξολοθρευτεί από τον λαό του.

31

Και μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή, λέγοντας, ιδού έχω καλέσει με όνομα τον Βεσελεήλ τον γιο του Ουρί του Ωρ, από τη φυλή του Ιούδα. Και γέμισα αυτόν με πνεύμα θείο σοφίας και κατανόησης και γνώσης, σε κάθε έργο να σκέφτεται και να σχεδιάζει, να

δουλεύει το χρυσάφι και το ασήμι και τον χαλκό και τον υάκινθο και την πορφύρα και το κόκκινο το κλωσμένο και τα λιθουργικά και στα έργα τα ξυλουργικά των ξύλων, να δουλεύει σύμφωνα με όλα τα έργα. Και εγώ έδωσα αυτόν και τον Ελιάβ τον γιο του Αχισαμάχ από τη φυλή Δαν· και σε κάθε συνετή καρδιά έχω δώσει σύνεση· και θα φτιάξουν όλα όσα σου διέταξα, τη σκηνή του μαρτυρίου, και την κιβωτό της διαθήκης, και το ιλαστήριο που είναι επάνω της, και τον εξοπλισμό της σκηνής, και τα θυσιαστήρια, και το τραπέζι και όλα τα σκεύη του, και τη λυχνία την καθαρή και όλα τα σκεύη της και τον λουτήρα και τη βάση του, και τις λειτουργικές στολές του Ααρών, και τις στολές των γιων του για να ιερατεύουν σε μένα, και το λάδι του χρίσματος, και το θυμίαμα της σύνθεσης του αγίου· σύμφωνα με όλα όσα εγώ σου διέταξα, θα τα κάνουν. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, Και συ διάταξε τους γιους του Ισραήλ, λέγοντας, Βλέπετε, και τα σάββατά μου θα φυλάξετε· σημείο είναι ανάμεσα σε εμένα και σε σας για τις γενεές σας, ίνα γνωρίζετε ότι εγώ ο Κύριος ο αγιάζων εσάς. Και θα φυλάξετε τα σάββατα, γιατί αυτό είναι άγιο στον Κύριο για σας· αυτός που το βεβηλώνει, με θάνατο θα θανατωθεί· κάθε ένας που θα κάνει σε αυτό δουλειά, θα καταστραφεί η ψυχή εκείνη από τη μέση του λαού του. Έξι ημέρες θα κάνεις έργα, και την έβδομη ημέρα σάββατα, ανάπαυση αγία για τον κύριο· κάθε ο οποίος θα κάνει έργο την έβδομη ημέρα θα θανατωθεί. Και θα φυλάξουν οι γιοι του Ισραήλ τα σάββατα, να τα κάνουν στις γενιές τους· Διαθήκη αιώνια ανάμεσα σε μένα και τους γιους του Ισραήλ, σημείο είναι σε μένα αιώνιο· γιατί έξι ημέρες έκανε ο Κύριος τον ουρανό και τη γη, και την ημέρα την έβδομη σταμάτησε, και ξεκουράστηκε. Και έδωσε στον Μωυσή όταν

σταμάτησε να μιλά σε αυτόν στο όρος Σινά, τις δύο πλάκες της μαρτυρίας, πλάκες πέτρινες γραμμένες με το δάχτυλο του Θεού.

32

Και αφού είδε ο λαός, ότι είχε αργήσει ο Μωυσής να κατέβει από το βουνό, συγκεντρώθηκε ο λαός γύρω στον Ααρών, και λένε σε αυτόν σήκω, και κάνε σε μας θεούς, οι οποίοι θα πάνε μπροστά από μας· γιατί ο Μωυσής αυτός ο άνθρωπος που μας έβγαλε από τη γη της Αιγύπτου, δεν ξέρουμε τι έχει γίνει σε αυτόν. Και λέγει σε αυτούς ο Ααρών Βγάλτε τα ενώτια τα χρυσά που είναι στα αυτιά των γυναικών σας και των θυγατέρων σας, και φέρτε τα σε μένα. Και έβγαλε όλος ο λαός τα χρυσά σκουλαρίκια που ήταν στα αυτιά του, και τα έφερε στον Ααρών. Και τα δέχτηκε από τα χέρια τους, και τα σχημάτισε με το γραφίδι· και τα έκανε χυτό μοσχάρι και είπε, Αυτοί είναι οι θεοί σου Ισραήλ, οι οποίοι σε ανέβασαν από τη γη της Αιγύπτου. Και αφού είδε, ο Ααρών έχτισε θυσιαστήριο μπροστά από αυτό, και κήρυξε ο Ααρών λέγοντας: Γιορτή του Κυρίου αύριο. Και αφού σηκώθηκε νωρίς την επόμενη μέρα ανέβασε ολοκαυτώματα, και πρόσφερε θυσία ειρηνική· και κάθισε ο λαός να φάει και να πιει, και σηκώθηκαν να παίξουν. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, πήγαινε με ταχύτητα, κατέβα από εδώ· γιατί παράνομησε ο λαός σου τον οποίο έβγαλες από τη γη της Αιγύπτου. Παρέβησαν γρήγορα από τον δρόμο, τον οποίο εντέλω σε αυτούς· έκαναν για τους εαυτούς τους μοσχάρι, και έχουν προσκυνήσει σε αυτό, και έχουν θυσιάσει σε αυτό, και είπαν, Αυτοί οι θεοί σου Ισραήλ, οι οποίοι σε ανέβασαν από τη γη

της Αιγύπτου. Και τώρα άφησέ με, και αφού θυμώσω με οργή εναντίον τους, θα τους καταστρέψω· και θα σε κάνω ένα μεγάλο έθνος. Και παρακάλεσε ο Μωυσής μπροστά στον Κύριο τον Θεό, και είπε, Γιατί, Κύριε, θυμώνεις με οργή εναντίον του λαού σου, τον οποίο έβγαλες από τη γη της Αιγύπτου με μεγάλη δύναμη και με το ψηλό σου χέρι; Μην ποτέ πουν οι Αιγύπτιοι λέγοντας Με πονηρία τους έβγαλε για να τους σκοτώσει στα βουνά και να τους εξαναλώσει από τη γη. Σταμάτα την οργή του θυμού σου, και γίνε ίλεως για την κακία του λαού σου, έχοντας θυμηθεί τον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ τους δικούς σου υπηρέτες, στους οποίους ορκίστηκες κατά του εαυτού σου, και μίλησες προς αυτούς, λέγοντας, θα πολλαπλασιάσω το σπέρμα σας σαν τα άστρα του ουρανού στο πλήθος· και όλη αυτή τη γη την οποία είπες να δώσεις σε αυτούς, και θα κατέχουν αυτήν για τον αιώνα. Και ο Κύριος ευνοήθηκε να διατηρήσει τον λαό του. Και αφού στράφηκε ο Μωυσής, κατέβηκε από το βουνό· και οι δύο πλάκες της μαρτυρίας στα χέρια του, πλάκες πέτρινες γραμμένες και από τις δύο πλευρές τους, από δω και από κει ήταν γραμμένες· και οι πλάκες ήταν έργο Θεού, και η γραφή γραφή Θεού χαραγμένη στις πλάκες. Και αφού άκουσε ο Ιησούς τη φωνή του λαού που φώναζε, λέει στον Μωυσή: Φωνή πολέμου στο στρατόπεδο. Και λέγει: Δεν είναι φωνή αυτών που αρχίζουν με δύναμη, ούτε φωνή αυτών που αρχίζουν ήττας, αλλά φωνή αυτών που αρχίζουν κρασιού ακούω εγώ. Και όταν πλησίαζε στο στρατόπεδο, βλέπει τον μόσχο και τους χορούς· και έχοντας οργιστεί με θυμό ο Μωυσής έριξε από τα χέρια του τις δύο πλάκες, και τις συνέτριψε κάτω από το βουνό· και έχοντας πάρει τον μόσχο που έκαναν, τον έκαψε στη φωτιά, και τον άλεσε λεπτά, και τον έσπειρε μέσα στο νερό, και το πότισε

τους γιους του Ισραήλ. Και είπε ο Μωυσής στον Ααρών, Τι σου έκανε ο λαός αυτός, που έφερες επάνω τους αμαρτία μεγάλη; Και είπε ο Ααρών στον Μωυσή, μην οργίζεσαι, κύριε· εσύ γαρ ξέρεις το όρμημα του λαού αυτού. Λένε γαρ σε μένα, κάνε για μας θεούς, οι οποίοι θα πάνε μπροστά από μας· γαρ ο Μωυσής αυτός ο άνθρωπος, που μας έβγαλε από την Αίγυπτο, δεν ξέρουμε τι έχει γίνει σε αυτόν. Και τους είπα, αν κάποιος έχει χρυσαφικά, βγάλτε τα· και μου έδωσαν· και τα έριξα στη φωτιά· και βγήκε αυτός ο μόσχος. Και είδε ο Μωυσής τον λαό ότι έχει σκορπιστεί· γιατί τους σκόρπισε ο Ααρών, γέλιο στους εχθρούς τους. Στάθηκε δε ο Μωυσής επάνω στην πύλη του στρατοπέδου, και είπε, Ποιος προς τον Κύριο; Ας έρθει σε μένα. Συγκεντρώθηκαν λοιπόν προς αυτόν όλοι οι γιοι του Λευί. Και λέγει σε αυτούς αυτά λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ θέστε ο καθένας το δικό του σπαθί επάνω στο μηρό, και περάστε και επιστρέψτε από πύλη σε πύλη μέσα από το στρατόπεδο, και σκοτώστε ο καθένας τον αδελφό του, και ο καθένας τον πλησίον του, και ο καθένας τον πιο κοντινό του. Και έκαναν οι γιοι του Λευί όπως ακριβώς μίλησε σε αυτούς ο Μωυσής, και έπεσαν από τον λαό σε εκείνη την ημέρα τρεις χιλιάδες άνδρες. Και είπε σε αυτούς ο Μωυσής, γεμίσατε τα χέρια σας σήμερα για τον Κύριο ο καθένας με τον γιο ή με τον αδελφό του, για να δοθεί σε σας ευλογία. Και έγινε μετά την επόμενη μέρα που είπε ο Μωυσής προς τον λαό, εσείς έχετε αμαρτήσει μεγάλη αμαρτία· και τώρα θα ανέβω προς τον Θεό, για να εξιλασθώ για την αμαρτία σας. Επέστρεψε δε ο Μωυσής προς τον Κύριο, και είπε, παρακαλώ, κύριε· αμάρτησε ο λαός αυτός μεγάλη αμαρτία, και έφτιαξαν για τον εαυτό τους χρυσούς θεούς. Και τώρα αν αφήσεις την αμαρτία τους, άφησέ την· αν όχι, σβήσε με από το

βιβλίο σου που έγραψες. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, εάν κάποιος έχει αμαρτήσει μπροστά μου, θα τους εξαλείψω από το βιβλίο μου. Τώρα δε πήγαινε, κατέβα, και οδήγησε τον λαό αυτόν στον τόπο, που είπα σε σένα· ιδού ο αγγελιοφόρος μου θα προπορευτεί μπροστά από το πρόσωπό σου· όποια δε αν ημέρα επισκεφτώ, θα φέρω επάνω σε αυτούς την αμαρτία τους. Και χτύπησε ο Κύριος τον λαό σχετικά με την κατασκευή του μόσχου, που έκανε ο Ααρών.

33

Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, προπορεύου, ανέβα από εδώ εσύ και ο λαός σου, τους οποίους έβγαλες από τη γη της Αιγύπτου, προς τη γη, την οποία όρκισα στον Αβραάμ, και στον Ισαάκ, και στον Ιακώβ, λέγοντας, Στο σπέρμα σας θα την δώσω. Και θα στείλω μαζί τον αγγελιοφόρο μου μπροστά από το πρόσωπό σου, και θα διώξει τον Αμορραίο, και τον Χετταίο, και τον Φερεζαίο, και τον Γεργεσαίο, και τον Ευαίο, και τον Ιεβουσαίο, και τον Χαναναίο. Και θα σε φέρω σε γη που ρέει γάλα και μέλι· γιατί δεν θα ανέβω μαζί σου, επειδή είσαι λαός σκληροτράχηλος, για να μην σε εξολοθρεύσω στον δρόμο. Και αφού άκουσε ο λαός αυτόν τον κακό λόγο, πένθησε φορώντας πένθιμα ρούχα. Και είπε ο Κύριος στους γιους του Ισραήλ, εσείς είστε λαός σκληροτράχηλος· βλέπετε, μην φέρω εγώ άλλο πλήγμα επάνω σας, και σας εξαναλώσω· τώρα λοιπόν αφαιρέστε τις στολές της δόξας σας, και τον κόσμο, και θα σου δείξω τι θα σου κάνω. Και αφαίρεσαν οι γιοι του Ισραήλ τον κόσμο τους και την περιστολή από το όρος Χωρήβ.

Και αφού πήρε ο Μωυσής τη σκηνή του, την έστησε έξω από το στρατόπεδο, μακριά από το στρατόπεδο· και ονομάστηκε Σκηνή του Μαρτυρίου· και έγινε, κάθε ο αναζητών τον Κύριο έβγαινε προς τη σκηνή την έξω από το στρατόπεδο. Όταν δε θα εισερχόταν ο Μωυσής στη σκηνή έξω από το στρατόπεδο, στεκόταν όλος ο λαός παρακολουθώντας ο καθένας δίπλα στις πόρτες της σκηνής του· και παρατηρούσαν τον Μωυσή που απομακρυνόταν μέχρι να μπει αυτός στη σκηνή. Όταν εισήλθε ο Μωυσής στη σκηνή, κατέβαινε ο στύλος της νεφέλης, και στεκόταν στη θύρα της σκηνής, και μιλούσε στον Μωυσή· και μιλούσε στον Μωυσή. Και έβλεπε όλος ο λαός τον στύλο του σύννεφου να στέκεται πάνω στην πόρτα της σκηνής· και αφού στάθηκε όλος ο λαός, προσκύνησε ο καθένας από την πόρτα της σκηνής του. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, πρόσωπο με πρόσωπο, ως κάποιος θα μιλήσει προς τον δικό του φίλο· και επέστρεφε στην παρεμβολή· ο δε υπηρέτης Ιησούς γιος του Ναυή, νέος, δεν έβγαινε από την σκηνή. Και είπε ο Μωυσής στον Κύριο, Ιδού συ μου λες, ανέβασε τον λαό αυτόν, συ όμως δεν μου εδήλωσες ποιον θα στείλεις μαζί μου· συ όμως μου είπες, Σε ξέρω περισσότερο από όλους, και έχεις χάρη σε μένα. Αν λοιπόν έχω βρει χάρη μπροστά σου, φανέρωσέ μου τον εαυτό σου· ξεκάθαρα να σε δω, ώστε να έχω βρει χάρη μπροστά σου, και για να ξέρω, ότι λαός σου είναι το έθνος το μεγάλο αυτό. Και λέγει: Εγώ θα πορευτώ μπροστά σου και θα σε δώσω ανάπαυση. Και του λέει, Αν δεν έρχεσαι εσύ ο ίδιος μαζί, μη με ανεβάσεις από εδώ. Και πώς θα γίνει γνωστό αληθώς, ότι έχω βρει χάρη από εσένα εγώ και ο λαός σου, παρά μόνο με το να πορεύεσαι εσύ μαζί μας; Και θα δοξαστώ εγώ και ο λαός σου ανάμεσα σε όλα τα έθνη, όσα είναι επάνω στη

γη. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, Και αυτό το λόγο που είπες θα κάνω· βρήκες γαρ χάρη μπροστά μου, και σε ξέρω παραπάνω από όλους. Και λέει, Δείξε μου τον εαυτό σου. Και είπε, εγώ θα περάσω πρώτος από εσένα με τη δόξα μου, και θα καλέσω με το όνομά μου, Κύριος, μπροστά σου· και θα ελεήσω όποιον ελεώ, και θα οικτιρήσω όποιον οικτίρω. Και είπε, δεν θα μπορέσεις να δεις το πρόσωπό μου· γιατί δεν θα δει άνθρωπος το πρόσωπό μου, και θα ζήσει. Και είπε ο Κύριος, Ιδού ένας τόπος παρά εμοί, θα σταθείς επί της πέτρας· Όταν παρέλθει η δόξα μου, θα σε θέσω σε μια οπή της πέτρας, και θα σε σκεπάσω με το χέρι μου, έως ότου παρέλθω. Και θα αφαιρέσω το χέρι μου, και τότε θα δεις τα πίσω μου· το πρόσωπό μου όμως δεν θα φανεί σε σένα.

34

Και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή λάξευσε για τον εαυτό σου δύο λίθινες πλάκες, καθώς και οι πρώτες, και ανέβα προς εμένα στο όρος, και θα γράψω επάνω στις πλάκες τα λόγια που ήταν στις πρώτες πλάκες, τις οποίες συνέτριψες. Και γίνε έτοιμος το πρωί, και θα ανέβεις στο όρος Σινά, και θα σταθείς για μένα εκεί στην κορυφή του βουνού. Και κανένας ας μην ανεβαίνει μαζί σου ούτε ας φαίνεται σε όλο το βουνό, και τα πρόβατα και τα βόδια ας μην βόσκουν κοντά σε εκείνο το βουνό. Και έσκαψε δύο πλάκες πέτρινες, όπως και οι πρώτες· και σηκωθείς νωρίς ο Μωυσής, ανέβηκε στο όρος Σινά, όπως τον διέταξε ο Κύριος· και πήρε ο Μωυσής τις δύο πλάκες τις πέτρινες. Και κατέβηκε ο Κύριος σε νεφέλη, και στάθηκε δίπλα του εκεί, και φώναξε το όνομα του

Κυρίου. Και πέρασε ο Κύριος μπροστά από το πρόσωπό του, και κάλεσε ο Κύριος ο Θεός οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός, και διατηρώντας δικαιοσύνη και έλεος σε χιλιάδες, αφαιρώντας ανομίες και αδικίες και αμαρτίες, και δεν θα καθαρίσει τον ένοχο, φέρνοντας ανομίες πατέρων επάνω σε παιδιά και επάνω σε παιδιά παιδιών επάνω σε τρίτη και τέταρτη γενιά. Και βιαστικά ο Μωυσής σκύβοντας στη γη προσκύνησε· και είπε, αν έχω βρει χάρη μπροστά σου, ας πορευτεί ο Κύριός μου μαζί μας· γιατί ο λαός είναι σκληροτράχηλος, και θα αφαιρέσεις εσύ τις αμαρτίες μας, και τις ανομίες μας, και θα είμαστε δικοί σου. Και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή, Ιδού, εγώ θέτω σε μια διαθήκη ενώπιον όλου του λαού σου, θα κάνω ένδοξα πράγματα, τα οποία δεν έχουν γίνει σε όλη τη γη, και σε κάθε έθνος· και θα δει όλος ο λαός, ανάμεσα στους οποίους είσαι εσύ, τα έργα του Κυρίου, ότι θαυμαστά είναι, τα οποία εγώ θα κάνω για σένα. Πρόσεχε εσύ σε όλα όσα εγώ σου διατάζω· ιδού εγώ διώχνω μπροστά από το πρόσωπό σας τον Αμορραίο, και τον Χαναναίο, και τον Φερεζαίο, και τον Χετταίο, και τον Ευαίο, και τον Γεργεσαίο, και τον Ιεβουσαίο. Πρόσεχε στον εαυτό σου, μην ποτέ κάνεις διαθήκη με τους κατοίκους της γης, στην οποία μπαίνεις, μήπως γίνει πρόσκομμα ανάμεσά σας. Θα γκρεμίσετε τους βωμούς τους, και θα συντρίψετε τις στήλες τους, και θα κόψετε τα άλση τους, και θα κάψετε τα γλυπτά των θεών τους στη φωτιά. Γιατί δεν πρέπει να προσκυνήσετε άλλους θεούς· γιατί ο Κύριος ο Θεός, ζηλιάρικο όνομα, Θεός ζηλιάρης είναι. Μην ποτέ θέσεις διαθήκη με τους κατοίκους επάνω στη γη, και θα πορνεύσουν πίσω από τους θεούς τους, και θα θυσιάσουν στους θεούς τους, και θα σε καλέσουν, και θα φας από τα δικά τους, και θα πάρεις από τις θυγατέρες τους

για τους γιους σου, και από τις θυγατέρες σου θα δώσεις στους γιους τους, και θα πορνεύσουν οι θυγατέρες σου πίσω από τους θεούς τους, και θα πορνεύσουν οι γιοι σου πίσω από τους θεούς τους. Και θεούς χωνευτούς δεν θα κάνεις για τον εαυτό σου. Και θα φυλάξεις την εορτή των αζύμων· επτά ημέρες θα φας άζυμα, καθώς σου έχω εντείλει, στον καιρό του μήνα των νέων· γιατί στον μήνα των νέων βγήκες από την Αίγυπτο. Κάθε που ανοίγει μήτρα, σε μένα τα αρσενικά, κάθε πρωτότοκο μοσχάρι και πρωτότοκο πρόβατο. Και το πρωτότοκο υποζυγίου θα το λυτρώσεις με πρόβατο· εάν δε δεν το λυτρώσεις, θα δώσεις τιμή. Κάθε πρωτότοκο των γιων σου θα το εξαγοράσεις· δεν θα εμφανιστείς μπροστά μου με άδεια χέρια. Έξι ημέρες εργάζεσαι, την δε έβδομη καταπαύεις· για τον σπόρο και για τον θερισμό κατάπαυση. Και θα κάνεις σε μένα εορτή των εβδομάδων, αρχή θερισμού σιταριού· και εορτή συγκέντρωσης στη μέση του χρόνου. Τρεις φορές το χρόνο θα εμφανιστεί κάθε αρσενικό σου μπροστά στον Κύριο, τον Θεό του Ισραήλ. Όταν γαρ εκβάλω τα έθνη μπροστά από το πρόσωπό σου, και πλατύνω τα όριά σου, δεν θα επιθυμήσει κανείς τη γη σου, όταν ανεβαίνεις να φανείς μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, τρεις φορές τον χρόνο. Δεν θα σφάξεις με ζύμη το αίμα των θυσιών μου, και δεν θα μείνουν μέχρι το πρωί τα θύματα της εορτής του πάσχα. Τα πρωτογέννητα της γης σου θα τα θέσεις στον οίκο Κυρίου του Θεού σου· δεν θα βράσεις αρνί στο γάλα της μητέρας του. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, γράψε για τον εαυτό σου τα λόγια αυτά· γιατί με τα λόγια αυτά έχω θέσει με σένα διαθήκη, και με τον Ισραήλ. Και ήταν εκεί ο Μωυσής μπροστά στον Κύριο σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες· ψωμί δεν έφαγε και νερό δεν ήπιε· και έγραψε πάνω στις πλάκες αυτά τα λόγια της διαθήκης,

τους δέκα λόγους. Καθώς κατέβαινε ο Μωυσής από το βουνό, και οι δύο πλάκες ήταν πάνω στα χέρια του Μωυσή· καθώς κατέβαινε αυτός από το βουνό, ο Μωυσής δεν ήξερε ότι είχε δοξαστεί η όψη του χρώματος του προσώπου του όταν μιλούσε αυτός σε αυτόν. Και είδε ο Ααρών και όλοι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ τον Μωυσή, και ήταν δοξασμένη η όψη του χρώματος του προσώπου του. Και φοβήθηκαν να πλησιάσουν σε αυτόν. Και κάλεσε αυτούς ο Μωυσής, και γύρισαν προς αυτόν ο Ααρών και όλοι οι άρχοντες της συνάθροισης, και μίλησε σε αυτούς ο Μωυσής. Και μετά από αυτά προσήλθαν προς αυτόν όλοι οι γιοι του Ισραήλ. Και τους παράγγειλε όλα, όσα του παράγγειλε ο Κύριος στο όρος Σινά. Και επειδή σταμάτησε να μιλάει σε αυτούς, έβαλε επάνω στο πρόσωπό του κάλυμμα. Όταν δε θα εισερχόταν ο Μωυσής, μπροστά στον Κύριο να μιλήσει σε αυτόν, αφαιρούνταν το κάλυμμα μέχρι του να βγει έξω· και αφού βγήκε έξω μιλούσε σε όλους τους γιους του Ισραήλ όσα τον διέταξε ο Κύριος. Και είδαν οι γιοι του Ισραήλ το πρόσωπο του Μωυσή, ότι είχε δοξαστεί· και ο Μωυσής έβαλε κάλυμμα επάνω στο πρόσωπό του, μέχρι να μπει να μιλήσει μαζί του.

35

Και συγκέντρωσε ο Μωυσής όλη τη συνέλευση των γιων του Ισραήλ, και είπε, αυτοί είναι οι λόγοι, τους οποίους είπε ο Κύριος να τους κάνετε. Έξι ημέρες θα κάνεις δουλειές, αλλά την έβδομη ημέρα ανάπαυση· άγια, σάββατα· ανάπαυση στον Κύριο· κάθε ο που κάνει δουλειά σε αυτήν, ας πεθάνει. Δεν θα ανάψετε φωτιά σε

καμία κατοικία σας την ημέρα του Σαββάτου· εγώ ο Κύριος. Και είπε ο Μωυσής σε όλη τη συναγωγή των υιών του Ισραήλ, λέγοντας, αυτό το ρήμα, το οποίο διέταξε ο Κύριος, λέγοντας, πάρτε από τους εαυτούς σας προσφορά για τον Κύριο· κάθε ο δεχόμενος με την καρδιά, ας φέρουν τις απαρχές στον Κύριο, χρυσάφι, ασήμι, χαλκό, υάκινθο, πορφύρα, κόκκινο διπλό νημένο, και λινό κλωσμένο, και τρίχες κατσίκας, και δέρματα κριαριών βαμμένα κόκκινα, και δέρματα υακίνθινα, και ξύλα άσηπτα, και λίθους σαρδίου, και λίθους για τη χάραξη για την επωμίδα και τον ποδήρη. Και κάθε σοφός στην καρδιά ανάμεσά σας, έχοντας έρθει ας εργαστεί όλα όσα διέταξε ο Κύριος· Τη σκηνή, και τα παραπετάσματα, και τα καλύμματα, και τις κουρτίνες, και τους μοχλούς, και τους στύλους, και την κιβωτό της μαρτυρίας, και τους αναφορείς της, και το ιλαστήριό της, και το καταπέτασμα, και το τραπέζι και όλα τα σκεύη του, και τη λυχνία του φωτός και όλα τα σκεύη της, και το θυσιαστήριο και όλα τα σκεύη του, και τις άγιες στολές του Ααρών του ιερέα, και τις στολές με τις οποίες θα λειτουργήσουν σε αυτές, και τους χιτώνες για τους γιους του Ααρών της ιερατείας, και το λάδι του χρίσματος, και το θυμίαμα της σύνθεσης. Και βγήκε όλη η συνέλευση των γιων του Ισραήλ από τον Μωυσή. Και έφερε ο καθένας, που του υπαγόρευε η καρδιά του, και όσοι φάνηκε καλό στην ψυχή τους, προσφορά· και έφεραν προσφορά στον Κύριο για όλες τις εργασίες της σκηνής του μαρτυρίου, και για όλα τα έπιπλά της και για όλες τις στολές του αγίου. Και έφεραν οι άνδρες από τις γυναίκες, όλοι όσοι το θεώρησαν καλό στο μυαλό τους, έφεραν σφραγίδες, και σκουλαρίκια, και δαχτυλίδια, και στολίδια για τα μαλλιά, και βραχιόλια, κάθε χρυσό αντικείμενο. Και όλοι όσοι έφεραν

προσφορές χρυσού στον Κύριο, και όποιος είχε λινό· και δέρματα μπλε και δέρματα κριαριών βαμμένα κόκκινα, τα έφεραν. Και όλοι όσοι προσέφεραν προσφορά, έφεραν ασήμι και χαλκό, τις προσφορές στον Κύριο· και όσοι βρέθηκαν με ξύλα άσηπτα, έφεραν για όλα τα έργα της προετοιμασίας. Και κάθε γυναίκα σοφή στο μυαλό να γνέθει με τα χέρια, έφεραν γνεσμένα, το υάκινθο, και την πορφύρα, και το κόκκινο, και το λινό. Και όλες οι γυναίκες, στις οποίες φάνηκε καλό στη διάνοια τους με σοφία, έγνεθαν τις κατσικίσιες τρίχες. Και οι άρχοντες έφεραν τις πέτρες του σμαραγδιού, και τις πέτρες του γεμίσματος για το εφόδ, και το περιστήθιο, και τα αρώματα, και για το λάδι του χρίσματος, και τη σύνθεση του θυμιάματος. Και κάθε άνδρας και γυναίκα, των οποίων η διάνοιά τους τους έφερε να κάνουν όλα τα έργα, όσα διέταξε ο Κύριος να γίνουν διά του Μωυσή, έφεραν οι υιοί του Ισραήλ προσφορά στον Κύριο. Και είπε ο Μωυσής στους γιους του Ισραήλ, Ιδού ο Θεός έχει καλέσει κατ όνομα τον Βεσελεήλ τον γιο του Ουρί του Ωρ, από τη φυλή του Ιούδα, και τον γέμισε με θείο πνεύμα σοφίας και κατανόησης, και γνώσης όλων, να σχεδιάζει σύμφωνα με όλα τα έργα της τεχνικής, να κατασκευάζει το χρυσάφι και το ασήμι και τον χαλκό, και να κόβει την πέτρα, και να επεξεργάζεται τα ξύλα, και να κάνει κάθε έργο σοφίας. Και έδωκε να προχωρήσουν στη διάνοια σε αυτόν και στον Ελιάβ τον του Αχισαμάκ, από τη φυλή Δαν· Και γέμισε αυτούς με σοφία, κατανόηση, διάνοια, να καταλαβαίνουν όλα, να κάνουν τα έργα του αγίου, και τα υφαντά και κεντημένα να υφαίνουν με το κόκκινο και με το λινό, να κάνουν κάθε έργο αρχιτεκτονικής, ποικιλίας.

36

Και έκανε ο Βεσελεήλ και ο Ελιάβ, και κάθε σοφός στο μυαλό, στον οποίο δόθηκε σοφία και γνώση σε αυτούς, να καταλαβαίνουν να κάνουν όλες τις εργασίες, σύμφωνα με τα άγια καθήκοντα, σύμφωνα με όλα όσα διέταξε ο Κύριος. Και κάλεσε ο Μωυσής τον Βεσελεήλ και τον Ελιάβ, και όλους όσους είχαν τη σοφία, στους οποίους έδωσε ο Θεός γνώση στην καρδία, και όλους όσοι εκουσίως ήθελαν να προσέλθουν στα έργα, ώστε να τα ολοκληρώσουν. Και πήραν από τον Μωυσή όλες τις προσφορές, τις οποίες έφεραν οι γιοι του Ισραήλ για όλα τα έργα του αγίου να τα κάνουν· και αυτοί δέχονταν ακόμη τα προσφερόμενα από αυτούς που τα έφερναν το πρωί. Και ερχόντουσαν όλοι οι σοφοί που έκαναν τα έργα του αγίου, ο καθένας σύμφωνα με το δικό του έργο που δούλευαν. Και είπε στον Μωυσή, ότι περισσότερα φέρει ο λαός από όσα έργα διέταξε ο Κύριος να γίνουν. Και πρόσταξε ο Μωυσής, και κήρυξε στην παρεμβολή, λέγοντας, άντρας και γυναίκα να μην δουλεύουν πια για τις απαρχές του αγίου· και εμποδίστηκε ο λαός να προσφέρει πια. Και τα έργα ήταν αρκετά για αυτούς να κάνουν την κατασκευή, και περίσσευαν. Και έκανε κάθε σοφός ανάμεσα στους εργαζόμενους τις στολές των αγίων, οι οποίες είναι για τον Ααρών τον ιερέα, όπως διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή. Και έκανε την επωμίδα από χρυσάφι, και μπλε, και πορφυρό, και κόκκινο νημένο, και λεπτό λινό συνεστραμμένο· και κόπηκαν τα φύλλα του χρυσαφιού σε νήματα, ώστε να υφανθούν μαζί με το μπλε, και το πορφυρό, και με το κόκκινο το καλονημένο, και το λεπτό λινό το συνεστραμμένο· υφαντό έργο το έκαναν·

επωμίδες που ενώνονταν και από τα δύο μέρη, υφαντό έργο μεταξύ τους συμπλεγμένο από μόνο του. Από αυτό το έφτιαξαν σύμφωνα με την κατασκευή του, από χρυσάφι, και υάκινθο, και πορφύρα, και κόκκινο νήμα, και λεπτό λινό κλωσμένο, όπως διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή· και έφτιαξαν και τους δύο λίθους του σμαράγδου στερεωμένους και περιτριγυρισμένους με χρυσάφι, χαραγμένους και σκαλισμένους με χάραγμα σφραγίδας από τα ονόματα των γιων του Ισραήλ· και τους τοποθέτησε επάνω στους ώμους του εφόδ, λίθους μνημοσύνου των γιων του Ισραήλ, όπως διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή. Και έκαναν στηθείο, έργο υφαντό με ποικιλία κατά το έργο της επωμίδας, από χρυσάφι, και μπλε, και πορφύρα, και κόκκινο κλωσμένο, και λεπτό λινό κλωσμένο· τετράγωνο διπλό έκαναν το στηθείο· μιας σπιθαμής το μήκος, και μιας σπιθαμής το πλάτος διπλό. Και υφάνθηκε σε αυτόν ύφασμα με πέτρες σε τέσσερις σειρές· σειρά από πέτρες, σάρδιο και τοπάζι και σμαράγδι, η πρώτη σειρά· και η δεύτερη σειρά, άνθρακας και σάπφειρος και ίασπις· και η τρίτη σειρά, λιγύριο και αχάτης και αμέθυστος· και η τέταρτη σειρά, χρυσόλιθος και βήρυλλο και ονύχι περικυκλωμένα με χρυσάφι, και δεμένα με χρυσάφι. Και οι πέτρες ήταν από τα ονόματα των γιων του Ισραήλ, δώδεκα, από τα ονόματά τους χαραγμένα σε σφραγίδες, ο καθένας από το δικό του όνομα για τις δώδεκα φυλές. Και έκαναν επάνω στο στηθόδεσμο αλυσίδες συμπλεγμένες, δουλειά πλεκτή, από καθαρό χρυσάφι. Και έφτιαξαν δύο χρυσές μικρές ασπίδες και δύο χρυσά δαχτυλίδια· και τοποθέτησαν τα δύο χρυσά δαχτυλίδια και στις δύο άκρες του στηθίου. Και έβαλαν τα πλέγματα από χρυσάφι πάνω στα δαχτυλίδια και στα δύο μέρη του στηθίου· και στις δύο συνδέσεις τα δύο πλέγματα. Και τα έβαλαν πάνω στις δύο μικρές

ασπίδες και τα έβαλαν πάνω στους ώμους του εφόδ από την μπροστινή πλευρά. Και έκαναν δύο χρυσά δακτυλίδια, και τα έβαλαν πάνω στα δύο πτερύγια στην άκρη του στηθίου, και στην άκρη του πίσω μέρους του εφόδ από μέσα· Και έκαναν δύο χρυσά δακτυλίδια, και τα έβαλαν και στους δύο ώμους του εφόδ από κάτω του, μπροστά κατά την ένωση από πάνω της υφαντής ζώνης του εφόδ· και έδεσαν το στηθίο από τα δακτυλίδια που ήταν πάνω του στα δακτυλίδια του εφόδ, κρατημένα με το μπλε, πλεγμένα μέσα στο ύφασμα του εφόδ, για να μην χαλαρώνει το στηθίο από το εφόδ, όπως διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή. Και έκαναν τον χιτώνα κάτω από την εφόδ, δουλειά υφαντή, όλο μπλε· το άνοιγμα του χιτώνα στη μέση ήταν υφασμένο πλεγμένο, έχοντας άκρη γύρω στο άνοιγμα άσχιστη· Και έκαναν επάνω στο στρίφωμα του χιτώνα από κάτω σαν ανθισμένης ροδιάς ροδάκια, από μπλε, και πορφυρό, και κόκκινο κλωσμένο, και λινό στριμμένο. Και έκαναν χρυσά κουδούνια, και τοποθέτησαν τα κουδούνια επάνω στο στρίφωμα του υποδύτη τριγύρω ανάμεσα στα ρόδια· χρυσό κουδούνι και ρόδι επάνω στο στρίφωμα του υποδύτη τριγύρω, για να λειτουργεί, καθώς διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή. Και έφτιαξαν χιτώνες από λεπτό λινό, υφαντή δουλειά, για τον Ααρών και τους γιους του, και τα τουρμπάνια από λεπτό λινό, και το περικεφαλαίο από λεπτό λινό, και τα εσώρουχα από συνεστραμμένο λεπτό λινό, και τις ζώνες τους από λεπτό λινό, και υάκινθο, και πορφύρα, και κλωσμένο κόκκινο, κεντητή δουλειά, με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή. Και έκαναν το πέταλο το χρυσό, το αφόρισμα του αγίου, από καθαρό χρυσάφι· και έγραψε πάνω σε αυτό χαραγμένα γράμματα, σφραγίδας, Αγίασμα Κυρίου· Και το τοποθέτησαν πάνω στο υακίνθινο κορδόνι, ώστε να βρίσκεται

πάνω στο τουρμπάνι από επάνω, με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή.

37

Και έκαναν για τη σκηνή δέκα αυλαίες· οκτώ και είκοσι πηχών το μήκος της μιας αυλαίας· το ίδιο ήταν σε όλες· και τεσσάρων πηχών το πλάτος της μιας αυλαίας. Και έκαναν το καταπέτασμα από υάκινθο, και πορφύρα, και κόκκινο νημένο, και βύσσο κλωσμένη, έργο υφαντό με χερουβείμ· και το έβαλαν επάνω σε τέσσερις στύλους άσηπτους επικαλυμμένους με χρυσάφι· και τα κεφάλια τους ήταν χρυσά, και οι βάσεις τους τέσσερις ασημένιες. Και έκαναν το καταπέτασμα της πόρτας της σκηνής του μαρτυρίου από μπλε, και πορφυρό, και κόκκινο νημένο, και λεπτό λινό συνεστραμμένο, έργο υφαντό με χερουβίμ· και τους πέντε στύλους τους, και τους κρίκους· και τις κεφαλίδες τους, και τις ψαλίδες τους τις επιχρύσωσαν με χρυσό· και οι πέντε βάσεις τους ήταν χάλκινες. Και έφτιαξαν την αυλή προς το Νότο, κουρτίνες της αυλής από στριφτό λινό εκατό επί εκατό· και οι στύλοι τους είκοσι, και οι βάσεις τους είκοσι. Και η πλευρά η προς Βορρά, εκατό επί εκατό· και η πλευρά η προς Νότο, εκατό επί εκατό· και οι στύλοι τους είκοσι, και οι βάσεις τους είκοσι. Και η πλευρά η προς θάλασσα κουρτίνες πενήντα πηχών· στύλοι τους δέκα, και οι βάσεις τους δέκα. Και η πλευρά η προς ανατολές πενήντα πηχών ιστία, δεκαπέντε πηχών το κατά πλάτη· και οι στύλοι τους τρεις, και οι βάσεις τους τρεις. Και επί της πλάτης της δεύτερης εδώ και εδώ κατά την πύλη της αυλής, κουρτίνες δεκαπέντε πηχών· στύλοι

τους τρεις, και οι βάσεις τους τρεις· όλες οι κουρτίνες της σκηνής από λινό συνεστραμμένο. Και οι βάσεις των στύλων τους χάλκινες, και τα άγκιστρα τους ασημένια, και τα κεφάλια τους επικαλυμμένα με ασήμι, και οι στύλοι επικαλυμμένοι με ασήμι, όλοι οι στύλοι της αυλής· και το καταπέτασμα της πύλης της αυλής έργο κεντητή από υάκινθο, και πορφύρα, και κόκκινο νημένο, και λινό κλωσμένο· είκοσι πηχών το μήκος, και το ύψος και το πλάτος πέντε πηχών ίσο με τα πανιά της αυλής· και οι στύλοι τους τέσσερις, και οι βάσεις τους τέσσερις χάλκινες, και τα άγκιστρα τους ασημένια, και τα κεφάλια τους επικαλυμμένα με ασήμι. Και όλοι οι πάσσαλοι της αυλής τριγύρω χάλκινοι, και αυτοί επικαλυμμένοι με ασήμι. Και αυτή είναι η σύνταξη της σκηνής του μαρτυρίου, όπως διατάχθηκε στον Μωυσή, η λειτουργία να είναι των Λευιτών μέσω του Ιθάμαρ του γιου του Ααρών του ιερέα. Και ο Βεσελεήλ ο του Ουρί, από τη φυλή Ιούδα, έκανε όπως διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή, και ο Ελιάβ ο του Αχισαμάχ από τη φυλή Δαν, ο οποίος ήταν αρχιτεχνίτης των υφαντών και των κεντημάτων και των ποικιλτικών έργων, να υφάνει με το κόκκινο και με τη βύσσο.

38

Και έκανε ο Βεσελεήλ την κιβωτό, και επικάλυψε με χρυσό αυτήν με χρυσό καθαρό μέσα και έξω· και έχυσε για αυτήν τέσσερις δακτυλίους χρυσούς· δύο επάνω στη μία πλευρά, και δύο επάνω στη δεύτερη πλευρά, φαρδιούς για τα κοντάρια, ώστε να τη σηκώνουν με αυτά. Και έκανε το ιλαστήριο επάνω από την κιβωτό

από καθαρό χρυσάφι, και τα δύο χρυσά χερουβίμ· ένα χερούβ στο ένα άκρο του ιλαστηρίου, και ένα χερούβ στο δεύτερο άκρο του ιλαστηρίου, που σκίαζαν με τα φτερά τους το ιλαστήριο. Και έκανε το τραπέζι το προκείμενο από καθαρό χρυσάφι, και έχυσε σε αυτό τέσσερα δαχτυλίδια, δύο επάνω στη μία πλευρά, και δύο επάνω στη δεύτερη πλευρά, φαρδιά, ώστε να το σηκώνουν με τα ξύλα μέσα σε αυτά. Και τους διωστήρες της κιβωτού και της τραπέζης έκανε, και τους επικάλυψε με χρυσάφι. Και έκανε τα σκεύη του τραπεζιού, τα πιάτα, και τα θυμιατήρια, και τα κύπελλα, και τα δοχεία σπονδών, με τα οποία θα κάνει σπονδές, χρυσά. Και έκανε τη λυχνία που φωτίζει, χρυσή, με στερεό τον κορμό, και τα κλαδιά από αμφότερα τα μέρη της· από τα κλαδιά της οι βλαστοί, από τα κλαδιά της οι βλαστοί που εξέχουν· τρεις από αυτό, και τρεις από αυτό, να εξισώνονται μεταξύ τους. Και οι λυχνίες τους, που είναι πάνω στα άκρα, αμυγδαλωτές από αυτές· και τα ενθέματα από αυτές, για να είναι οι λύχνοι πάνω σε αυτά· και το ένθεμα το έβδομο, το πάνω στο άκρο της λυχνίας, πάνω στην κορυφή από επάνω, στερεό όλο χρυσό· Και επτά λύχνους πάνω σε αυτήν χρυσούς, και τις λαβίδες της χρυσές, και τα υποθυμιατήρια τους χρυσά. Αυτός επικάλυψε με ασήμι τους στύλους, και έχυσε στον στύλο δακτυλίδια χρυσά, και επικάλυψε τους μοχλούς με χρυσό, και επικάλυψε τους στύλους του καταπετάσματος με χρυσό, και έκανε τα άγκιστρα χρυσά. Αυτός έκανε και τους κρίκους της σκηνής χρυσούς, και τους κρίκους της αυλής, και κρίκους για το να εκτείνει το κατακάλυμμα από πάνω χάλκινους. Αυτός έχυσε τα κεφαλίδια τα ασημένια της σκηνής, και τα κεφαλίδια τα χάλκινα της θύρας της σκηνής, και την πύλη της αυλής. Και αγκύλες έκανε για τους στύλους ασημένιες, επάνω στους στύλους αυτός τις

περιάργυρωσε. Αυτός έκανε τους πασσάλους της σκηνής, και τους πασσάλους της αυλής χάλκινους. Αυτός έκανε το θυσιαστήριο το χάλκινο από τα πυρεία τα χάλκινα, που ήταν των ανδρών που στασίασαν με την συναγωγή του Κορέ. Αυτός έκανε όλα τα σκεύη του θυσιαστηρίου, και το πυρείο του, και την βάση, και τις φιάλες, και τις κρεάγρες τις χάλκινες. Αυτός έκανε για το θυσιαστήριο παράθεμα, έργο δικτυωτό από κάτω του πυρείου κάτω από αυτό μέχρι του μισού του. Και έβαλε σε αυτό τέσσερις δακτυλίους από τα τέσσερα μέρη του παραθέματος του θυσιαστηρίου χάλκινους, φαρδείς για τους μοχλούς, ώστε να σηκώνουν με αυτούς το θυσιαστήριο. Αυτός έκανε το λάδι του χρίσματος το άγιο, και την σύνθεση του θυμιάματος καθαρό έργο μυρεψού. Αυτός έκανε τον λουτήρα τον χάλκινο, και την βάση του χάλκινη από τους καθρέφτες των γυναικών που νήστευσαν, που νήστευσαν κοντά στις θύρες της σκηνής του μαρτυρίου, την ημέρα που την έστησε. Και έκανε τη λεκάνη, ώστε να πλένονται από αυτήν ο Μωυσής και ο Ααρών και οι γιοι του τα χέρια τους και τα πόδια, όταν εισέρχονταν αυτοί στη σκηνή του μαρτυρίου, ή όταν πλησίαζαν προς το θυσιαστήριο να λειτουργήσουν, έπλεναν από αυτήν, όπως ακριβώς διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή.

39

Όλο το χρυσάφι, που δουλεύτηκε για τα έργα σύμφωνα με όλη την εργασία των αγίων πραγμάτων, ήταν χρυσάφι της απαρχής, είκοσι εννέα τάλαντα και επτακόσιοι είκοσι σίκλοι σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· Και ασήμι προσφορά από τους απαριθμημένους άνδρες της

συνάθροισης εκατό τάλαντα και χίλιοι επτακόσιοι εβδομήντα πέντε σίκλοι· μία δραχμή ανά κεφάλι, το μισό του σίκλου, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· Όλος ο περνών την καταμέτρηση από είκοσι ετών και πάνω στις εξήντα μυριάδες, και τρεις χιλιάδες πεντακόσιοι πενήντα. Και έγινε τα εκατό τάλαντα του ασημιού για τη χύτευση των εκατό βάσεων της σκηνής, και για τις βάσεις του καταπετάσματος, εκατό βάσεις για τα εκατό τάλαντα, ένα τάλαντο στη βάση· Και τους χίλιους επτακόσιους εβδομήντα πέντε σίκλους τους έκανε για τα άγκιστρα των στύλων· και επιχρύσωσε τις βάσεις τους, και τους κοσμήσε. Και ο χαλκός της προσφοράς εβδομήντα τάλαντα, και χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι· Και έφτιαξαν από αυτόν τις βάσεις της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου, και τις βάσεις της αυλής γύρω, και τις βάσεις της πύλης της αυλής, και τους πασσάλους της σκηνής, και τους πασσάλους της αυλής γύρω, και το χάλκινο πλέγμα του θυσιαστηρίου, και όλα τα σκεύη του θυσιαστηρίου, και όλα τα εργαλεία της σκηνής του μαρτυρίου· Και έφτιαξαν οι γιοι του Ισραήλ, καθώς διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή, έτσι έφτιαξαν· Το δε υπόλοιπο χρυσάφι της προσφοράς έφτιαξαν σκεύη για να λειτουργούν με αυτά μπροστά στον Κύριο· Και την υάκινθο που είχε απομείνει, και την πορφύρα, και το κόκκινο έφτιαξαν λειτουργικές στολές για τον Ααρών, ώστε να λειτουργεί με αυτές στο άγιο· Και έφεραν τις στολές στον Μωυσή, και την σκηνή, και τα σκεύη της, τις βάσεις και τους μοχλούς της, και τους στύλους· και το θυσιαστήριο, και όλα τα σκεύη του. Και το λάδι του χρίσματος, και το θυμίαμα της σύνθεσης, και τη λυχνία την καθαρή, και τους λύχνους της, λύχνους του καψίματος, και το λάδι του φωτός· Και το τραπέζι της πρόθεσης, και όλα τα σκεύη του· και τους άρτους τους

προκείμενους· Και τις στολές του αγίου, που είναι του Ααρών, και τις στολές των γιων του, για την ιερατεία· Και τα πανιά της αυλής, και τους στύλους· και το καταπέτασμα της πόρτας της σκηνής, και της πύλης της αυλής· Και όλα τα σκεύη της σκηνής, και όλα τα εργαλεία της· και τις διφθέρες, δέρματα κριών βαμμένα κόκκινα, και τα καλύμματα υακίνθινα, και των υπόλοιπων τα επικαλύμματα· και τους πασσάλους, και όλα τα εργαλεία για τις εργασίες της σκηνής του μαρτυρίου· Όσα διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή, έτσι έκαναν οι γιοι του Ισραήλ όλη την αποσκευή· Και είδε ο Μωυσής όλες τις εργασίες, και είχαν κάνει αυτές με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή, έτσι τις έκαναν, και ευλόγησε αυτούς ο Μωυσής.

40

Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, στην πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα, στη νέα σελήνη, θα στήσεις τη σκηνή του μαρτυρίου. Και θα θέσεις την κιβωτό της μαρτυρίας, και θα σκεπάσεις την κιβωτό με το καταπέτασμα. Και θα φέρεις μέσα την τράπεζα, και θα βάλεις την πρόθεσή της· και θα φέρεις μέσα τη λυχνία, και θα βάλεις τους λύχνους της. Και θα θέσεις το χρυσό θυσιαστήριο για να θυμιάζει μπροστά από την κιβωτό· και θα βάλεις κάλυμμα καταπέτασμα στην πόρτα της σκηνής του μαρτυρίου. Και το θυσιαστήριο των προσφορών θα θέσεις δίπλα στις πόρτες της σκηνής του μαρτυρίου· και θα περιβάλεις τη σκηνή, και όλα τα της θα αγιάσεις ολόγυρα. Και θα πάρεις το λάδι του χρίσματος, και θα χρίσεις τη σκηνή, και όλα όσα είναι μέσα σε

αυτήν, και θα αγιάσεις αυτήν, και όλα τα σκεύη της, και θα είναι αγία. Και θα χρίσεις το θυσιαστήριο των προσφορών, και όλα τα σκεύη του· και θα αγιάσεις το θυσιαστήριο, και θα είναι το θυσιαστήριο άγιο των αγίων. Και θα φέρεις κοντά τον Ααρών και τους γιους του στις πόρτες της σκηνής του μαρτυρίου, και θα τους πλύνεις με νερό. Και θα ντύσεις τον Ααρών τις άγιες στολές, και θα τον χρίσεις, και θα τον αγιάσεις, και θα ιερατεύει σε μένα. Και θα φέρεις κοντά τους γιους του, και θα τους ντύσεις με χιτώνες. Και θα αλείψεις αυτούς με τον τρόπο που άλειψες τον πατέρα τους, και θα ιερατεύσουν σε μένα· και θα είναι, ώστε να είναι σε αυτούς χρίσμα ιερατείας για τον αιώνα, για τις γενιές τους. Και έκανε ο Μωυσής όλα, όσα του διέταξε ο Κύριος, έτσι έκανε. Και έγινε στον πρώτο μήνα, του δεύτερου έτους, καθώς έβγαιναν αυτοί από την Αίγυπτο, στη νέα σελήνη στήθηκε η σκηνή. Και ο Μωυσής έστησε τη σκηνή, και επέθηκε τις κεφαλίδες, και διενέβαλε τους μοχλούς, και έστησε τους στύλους. Και άπλωσε τις κουρτίνες επάνω στη σκηνή, και έβαλε το κάλυμμα της σκηνής επάνω σε αυτήν από πάνω, όπως διέταξε ο Κύριος τον Μωυσή. Και αφού πήρε τις μαρτυρίες, τις έβαλε μέσα στην κιβωτό· και έβαλε τα ξύλα κάτω από την κιβωτό, και έφερε την κιβωτό μέσα στη σκηνή, και έβαλε το κάλυμμα του καταπετάσματος, και σκέπασε την κιβωτό της μαρτυρίας, με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή· Και έβαλε το τραπέζι μέσα στη σκηνή της μαρτυρίας, προς τον Βορρά, έξω από το καταπέτασμα της σκηνής. Και έβαλε επάνω της τους άρτους της προθέσεως μπροστά στον Κύριο, με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή. Και έθεσε τη λυχνία μέσα στη σκηνή του μαρτυρίου, στην πλευρά της σκηνής την προς Νότο. Και έβαλε τις λυχνίες της μπροστά στον

Κύριο, με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή. Και έθεσε το χρυσό θυσιαστήριο στη σκηνή του μαρτυρίου απέναντι από το καταπέτασμα, και έκαψε πάνω σε αυτό θυμίαμα σύνθετο, όπως ακριβώς διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή. Και το θυσιαστήριο των προσφορών έθεσε δίπλα στις θύρες της σκηνής. Και έστησε την αυλή γύρω από τη σκηνή και το θυσιαστήριο· και ο Μωυσής ολοκλήρωσε όλες τις εργασίες. Και κάλυψε το σύννεφο τη σκηνή του μαρτυρίου και η σκηνή γέμισε από τη δόξα του Κυρίου. Και ο Μωυσής δεν μπορούσε να μπει μέσα στη σκηνή του μαρτυρίου, γιατί το σύννεφο σκίαζε πάνω σε αυτήν, και η σκηνή γέμισε με τη δόξα του Κυρίου. Όταν ανέβαινε το σύννεφο από τη σκηνή, έφευγαν οι γιοι του Ισραήλ με την αποσκευή τους. Αν δε δεν ανέβαινε το σύννεφο, δεν ξεκινούσαν μέχρι την ημέρα που ανέβαινε το σύννεφο. Σύννεφο γιατί ήταν επάνω στη σκηνή την ημέρα, και φωτιά ήταν επάνω της τη νύχτα μπροστά σε όλο τον Ισραήλ, σε όλες τις αναχωρήσεις τους.

Αριθμοί

1

Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή στην έρημο του Σινά, στη σκηνή του μαρτυρίου, στην πρώτη του δεύτερου μήνα, του δεύτερου έτους αφού βγήκαν αυτοί από τη γη της Αιγύπτου, λέγοντας, πάρτε απογραφή όλης της συνάθροισης του Ισραήλ κατά οικογένεια, κατά οίκους των πατέρων τους, κατά αριθμό από το όνομά τους, κατά κεφάλι τους· κάθε άρρενας από είκοσι ετών και επάνω, κάθε ο εκπορευόμενος σε δύναμη του Ισραήλ, απογράψτε αυτούς με τη δύναμή τους· εσύ και ο Ααρών απογράψτε αυτούς. Και με σας θα είναι καθένας κατά φυλή, καθένας από τους άρχοντες των πατρικών οίκων θα είναι. Και αυτά τα ονόματα των ανδρών, οι οποίοι θα σταθούν μαζί με εσάς· του Ρουβήν, Ελισούρ γιος του Σεδιούρ· Του Συμεών, Σαλαμιήλ γιος του Σουρισαδαί. Από τον Ιούδα, ο Ναασσών γιος του Αμιναδάβ. Από τον Ισσαχάρ, Ναθαναήλ γιος του Ζουάρ· Από τον Ζαβουλών, Ελιάβ γιος του Χελών· Από τους γιους του Ιωσήφ του Εφραίμ, Ελισαμά γιος του Αμμιούδ· από τον Μανασσή, Γαμαλιήλ γιος του Φεδασούρ. Από τον Βενιαμίν, ο Αβιδάν γιος του Γαδεωνί. Του Δαν,

ο Αχιέζερ υιός του Αμισαδαΐ. Του Ασήρ, ο Φαγαϊήλ, γιος του Εχράν. Του Γαδ, ο Ελισάφ γιος του Ραγουήλ. Του Νεφθαλί, ο Αχιρέ γιος του Αινάν. Αυτοί καλούμενοι της συνέλευσης, άρχοντες των φυλών κατά τις οικογένειές τους, χιλίαρχοι του Ισραήλ είναι. Και πήρε ο Μωυσής και ο Ααρών τους άνδρες αυτούς που είχαν κληθεί εξ ονόματος. Και όλη τη συνάθροιση τη συνάθροισαν στην πρώτη του μήνα του δεύτερου έτους· και καταγράφηκαν κατά τις γενιές τους, κατά τις οικογένειές τους, κατά τον αριθμό των ονομάτων τους, από είκοσι ετών και πάνω, κάθε άρρενας κατά το κεφάλι τους, με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή· και απαριθμήθηκαν στην έρημο του Σινά. Και έγιναν οι γιοι του Ρουβήν, πρωτότοκου του Ισραήλ, κατά τη συγγένειά τους, κατά τους δήμους τους, κατ οίκους των πατριών τους, κατά τον αριθμό των ονομάτων τους, κατά κεφαλή τους, όλοι οι αρσενικοί από είκοσι ετών και επάνω, κάθε ο εκπορευόμενος στη δύναμη, η επίσκεψή τους από τη φυλή Ρουβήν, σαράντα έξι χιλιάδες και πεντακόσιοι. Οι γιοι του Συμεών κατά τη συγγένειά τους, κατά τους δήμους τους, κατά τους οίκους των πατριών τους, κατά τον αριθμό των ονομάτων τους, κατά την κεφαλή τους, όλα τα αρσενικά από είκοσι ετών και επάνω, κάθε ο εκπορευόμενος στη δύναμη, η απογραφή τους από τη φυλή του Συμεών, εννέα και πενήντα χιλιάδες και τριακόσιοι. Στους γιους του Ιούδα κατά τη συγγένειά τους, κατά τους δήμους τους, κατά τους οίκους των πατέρων τους, κατά τον αριθμό των ονομάτων τους, κατά το κεφάλι τους, όλα τα αρσενικά από είκοσι ετών και επάνω, κάθε ο εξερχόμενος στη δύναμη, η απογραφή τους από τη φυλή του Ιούδα, εβδομήντα τέσσερις χιλιάδες εξακόσιοι. Στους γιους του Ισσάχαρ κατά τις συγγένειές τους, κατά τους δήμους τους, κατά

τους οίκους των πατέρων τους, κατά τον αριθμό των ονομάτων τους, κατά την κεφαλή τους, όλα τα αρσενικά από είκοσι ετών και επάνω, κάθε ο εκπορευόμενος στη δύναμη, η απογραφή τους από τη φυλή του Ισσάχαρ, πενήντα τέσσερις χιλιάδες και τετρακόσιοι. Οι γιοι του Ζαβουλών κατά τη συγγένειά τους, κατά τους δήμους τους, κατά τους οίκους των πατριών τους, κατά τον αριθμό των ονομάτων τους, κατά κεφαλή τους, όλοι οι άρρενες από είκοσι ετών και επάνω, κάθε ο εκπορευόμενος στη δύναμη, η καταμέτρησή τους από τη φυλή Ζαβουλών, πενήντα επτά χιλιάδες και τετρακόσιοι. Οι γιοι του Ιωσήφ, γιοι του Εφραίμ, κατά τη συγγένειά τους, κατά τους δήμους τους, κατά τους οίκους των πατέρων τους, κατά τον αριθμό των ονομάτων τους, κατά κεφαλή τους, όλοι οι άρρενες από είκοσι ετών και επάνω, κάθε ο εκπορευόμενος στη δύναμη, η καταμέτρησή τους από τη φυλή του Εφραίμ, σαράντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. Στους γιους του Μανασσή κατά τη συγγένειά τους, κατά τους δήμους τους, κατά τους οίκους των πατέρων τους, κατά τον αριθμό των ονομάτων τους, κατά το κεφάλι τους, όλα τα αρσενικά, από είκοσι ετών και επάνω, κάθε ο εξερχόμενος στη δύναμη, η απογραφή τους από τη φυλή του Μανασσή, τριάντα δύο χιλιάδες και διακόσιοι. Οι γιοι του Βενιαμίν κατά τη συγγένειά τους, κατά τους δήμους τους, κατά τους οίκους των πατριών τους, κατά τον αριθμό των ονομάτων τους, κατά την κεφαλή τους, όλα τα αρσενικά από είκοσι ετών και επάνω, κάθε ο εκπορευόμενος στη δύναμη, η καταμέτρησή τους από τη φυλή του Βενιαμίν, τριάντα πέντε χιλιάδες και τετρακόσιοι. Στους γιους του Γαδ κατά τη συγγένειά τους, κατά τους δήμους τους, κατά τους οίκους των πατέρων τους, κατά τον αριθμό των ονομάτων τους, κατά το κεφάλι τους, όλα τα αρσενικά από είκοσι

ετών και επάνω, κάθε ο εξερχόμενος στη δύναμη, η καταμέτρησή τους· από τη φυλή του Γαδ, σαράντα πέντε χιλιάδες και εξακόσια πενήντα. Οι γιοι του Δαν κατά τις συγγένειές τους, κατά τους δήμους τους, κατά τους οίκους των πατριών τους, κατά τον αριθμό των ονομάτων τους, κατά κεφαλή τους, όλοι οι άρρενες από είκοσι ετών και επάνω, κάθε ο εκπορευόμενος στη δύναμη, η επίσκεψή τους από τη φυλή Δαν, εξήντα δύο χιλιάδες και επτακόσιοι. Οι γιοι του Ασήρ κατά τη συγγένειά τους, κατά τους δήμους τους, κατά τους οίκους των πατριών τους, κατά τον αριθμό των ονομάτων τους, κατά το κεφάλι τους, όλα τα αρσενικά από είκοσι ετών και επάνω, κάθε ο εκπορευόμενος στη δύναμη, η απογραφή τους από τη φυλή του Ασήρ, σαράντα μία χιλιάδες πεντακόσιοι. Οι γιοι του Νεφθαλί κατά τη συγγένειά τους, κατά τους δήμους τους, κατ οίκους των πατριών τους, κατά τον αριθμό των ονομάτων τους, κατά κεφαλή τους, όλοι οι αρσενικοί από είκοσι ετών και επάνω, κάθε ο εκπορευόμενος στη δύναμη, η επίσκεψή τους από τη φυλή του Νεφθαλί, πενήντα τρεις χιλιάδες και τετρακόσιοι. Αυτή η απογραφή, την οποία απογράψανε ο Μωυσής και ο Ααρών και οι άρχοντες του Ισραήλ, δώδεκα άνδρες· ένας άνδρας ανά μία φυλή, ανά φυλή πατρικών οίκων ήταν. Και έγινε όλη η καταμέτρηση των υιών του Ισραήλ με τη δύναμή τους από είκοσι ετών και επάνω, κάθε ο εξερχόμενος να παραταχθεί στον Ισραήλ, εξακόσιες χιλιάδες και τρεις χιλιάδες και πεντακόσιοι και πενήντα. Οι Λευίτες από τη φυλή της πατριάς τους δεν καταμετρήθηκαν ανάμεσα στους γιους του Ισραήλ. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, δες, τη φυλή του Λευί δεν θα την απογράψεις μαζί, και τον αριθμό τους δεν θα τον πάρεις, ανάμεσα στους γιους του Ισραήλ. Και συ διόρισε τους Λευίτες επί τη σκηνή του

μαρτυρίου, και επί όλα τα σκεύη της, και επί όλα όσα είναι σε αυτή· αυτοί θα μεταφέρουν τη σκηνή, και όλα τα σκεύη της· και αυτοί θα υπηρετήσουν σε αυτή, και γύρω από τη σκηνή θα στρατοπεδεύσουν. Και όταν αφαιρείται η σκηνή, θα την κατεβάσουν οι Λευίτες, και όταν στήνεται η σκηνή, θα την ανεγείρουν· και ο ξένος που πλησιάζει ας πεθάνει. Και θα στρατοπεδεύσουν οι γιοι του Ισραήλ, άντρας στη δική του τάξη, και άντρας κατά τη δική του ηγεμονία, με τη δύναμή τους. Οι δε Λευίτες ας στρατοπεδεύσουν γύρω από τη σκηνή του μαρτυρίου, και δεν θα υπάρξει αμάρτημα στους γιους του Ισραήλ. Και θα φυλάξουν οι Λευίτες οι ίδιοι τη φρουρά της σκηνής του μαρτυρίου. Και έκαναν οι γιοι του Ισραήλ σύμφωνα με όλα αυτά που διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή και τον Ααρών, έτσι έκαναν.

2

Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή και τον Ααρών, λέγοντας, κάθε άνθρωπος κρατώντας τη θέση του κατά τάγμα, κατά σημαίες, κατά οίκους πατέρων τους, ας στρατοπεδεύσουν οι γιοι του Ισραήλ απέναντι· γύρω από τη σκηνή του μαρτυρίου θα στρατοπεδεύσουν οι γιοι του Ισραήλ. Και οι στρατοπεδεύοντες πρώτοι κατά ανατολάς, τάγμα στρατοπέδου Ιούδα με τη δύναμή τους, και ο άρχοντας των γιων του Ιούδα, Ναασσών γιος του Αμιναδάβ. Η δύναμή του, οι απαριθμημένοι, εβδομήντα τέσσερις χιλιάδες και εξακόσιοι. Και οι στρατοπεδεύοντες κρατώντας στη φυλή Ισσαχάρ, και ο άρχοντας των γιων του Ισσαχάρ, Ναθαναήλ γιος του Σωγάρ. Η δύναμή του, οι καταμετρημένοι, πενήντα

τέσσερις χιλιάδες τετρακόσιοι. Και αυτοί που στρατοπεδεύουν κρατώντας τη φυλή Ζαβουλών, και ο άρχοντας των γιων Ζαβουλών, Ελιάβ γιος του Χαιλών. Η δύναμή του, αυτοί που έχουν καταμετρηθεί, πενήντα εφτά χιλιάδες και τετρακόσιοι. Όλοι οι απαριθμημένοι από το στρατόπεδο του Ιούδα, εκατό ογδόντα χιλιάδες και έξι χιλιάδες και τετρακόσιοι, με τη δύναμή τους θα ξεκινήσουν πρώτοι. Τάγματα στρατοπέδου Ρουβήν, προς νότο η δύναμή τους, και ο άρχοντας των γιων Ρουβήν, Ελισούρ γιος του Σεδιούρ. Η δύναμή του, οι καταμετρημένοι, σαράντα έξι χιλιάδες και πεντακόσιοι. Και αυτοί που στρατοπεδεύουν δίπλα σε αυτόν της φυλής Συμεών, και ο άρχοντας των γιων Συμεών, Σαλαμιήλ γιος του Σουρισαδαί. Η δύναμή του, οι καταμετρημένοι, πενήντα εννέα χιλιάδες και τριακόσιοι. Και οι στρατοπεδεύοντες δίπλα του, φυλή Γαδ, και ο άρχοντας των γιων του Γαδ, Ελισάφ γιος του Ραγουήλ. Η δύναμή του, οι καταμετρημένοι, σαράντα πέντε χιλιάδες εξακόσιοι πενήντα. Όλοι οι απαριθμημένοι του στρατοπέδου Ρουβήν, εκατόν πενήντα μία χιλιάδες και τετρακόσιοι και πενήντα, με τη δύναμή τους θα ξεκινήσουν δεύτεροι. Και θα σηκωθεί η σκηνή του μαρτυρίου, και το στρατόπεδο των Λευιτών στη μέση των στρατοπέδων· όπως και θα στρατοπεδεύσουν, έτσι και θα ξεκινήσουν ο καθένας ακολουθώντας σύμφωνα με την ηγεσία του. Το τάγμα του στρατοπέδου του Εφραίμ δίπλα στη θάλασσα με τη δύναμή τους, και ο άρχοντας των υιών του Εφραίμ, ο Ελισαμά υιός του Αμιούδ. Η δύναμή του, αυτοί που έχουν καταμετρηθεί, ήταν σαράντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. Και αυτοί που στρατοπεδεύουν κρατώντας τη φυλή του Μανασσή, και ο άρχοντας των γιων του Μανασσή, Γαμαλιήλ γιος του Φαδασσούρ. Η δύναμή του, αυτοί

που έχουν καταμετρηθεί, τριάντα δύο χιλιάδες και διακόσιοι. Και αυτοί που στρατοπεδεύουν κρατώντας τη φυλή του Βενιαμίν, και ο άρχοντας των γιων του Βενιαμίν, ο Αβιδάν γιος του Γαδεωνί. Η δύναμή του, αυτοί που έχουν καταμετρηθεί, τριάντα πέντε χιλιάδες και τετρακόσιοι. Όλοι οι απαριθμημένοι του στρατοπέδου του Εφραίμ, εκατό χιλιάδες και οκτώ χιλιάδες και εκατό· με τη δύναμή τους τρίτοι θα ξεκινήσουν. Το τάγμα του στρατοπέδου του Δαν προς βορρά με τη δύναμή τους, και ο άρχοντας των γιων του Δαν, ο Αχιέζερ γιος του Αμισαδαί. Η δύναμή του, οι καταμετρημένοι, εξήντα δύο χιλιάδες και επτακόσιοι. Και οι στρατοπεδεύοντες δίπλα του φυλή Ασήρ, και ο άρχοντας των γιων Ασήρ, Παγιέλ γιος Οχράν. Η δύναμή του, αυτοί που έχουν καταμετρηθεί, σαράντα μία χιλιάδες πεντακόσιοι. Και οι στρατοπεδεύοντες δίπλα στη φυλή Νεφθαλί, και ο άρχοντας των γιων Νεφθαλί, Αχιρέ γιος του Αινάν. Η δύναμή του, αυτοί που έχουν καταμετρηθεί, πενήντα τρεις χιλιάδες και τετρακόσιοι. Όλοι οι απαριθμημένοι του στρατοπέδου του Δαν, εκατόν πενήντα επτά χιλιάδες και εξακόσιοι· τελευταίοι θα ξεκινήσουν σύμφωνα με το τάγμα τους. Αυτή η απογραφή των υιών του Ισραήλ κατά οίκους πατέρων τους· όλη η απογραφή των στρατοπέδων με τις δυνάμεις τους, εξακόσιες χιλιάδες και τρεις χιλιάδες πεντακόσιοι πενήντα. Οι δε Λευίτες δεν καταμετρήθηκαν μαζί τους, καθώς είχε διατάξει ο Κύριος τον Μωυσή. Και έκαναν οι γιοι του Ισραήλ όλα όσα διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή· έτσι στρατοπέδευσαν κατά την τάξη τους, και έτσι ξεκινούσαν ο καθένας ακολουθώντας κατά τις φυλές τους, κατά τους οίκους των πατέρων τους.

3

Και αυτές οι γενέσεις του Ααρών και του Μωυσή, την ημέρα που μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή στο όρος Σινά. Και αυτά είναι τα ονόματα των γιων του Ααρών· ο πρωτότοκος Ναδάβ, και ο Αβιούδ, ο Ελεάζαρ, και ο Ιθάμαρ. Αυτά είναι τα ονόματα των γιων του Ααρών, οι ιερείς οι αλειμμένοι, των οποίων καθιέρωσαν τα χέρια τους να ιερατεύουν. Και πέθανε ο Ναδάβ και ο Αβιούδ μπροστά στον Κύριο, προσφέροντας αυτοί ξένη φωτιά μπροστά στον Κύριο, στην έρημο Σινά, και παιδιά δεν είχαν· και ιερατεύσε ο Ελεάζαρ και ο Ιθάμαρ με τον Ααρών τον πατέρα τους. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, πάρε τη φυλή του Λευί, και θα στήσεις αυτούς μπροστά στον Ααρών τον ιερέα, και θα υπηρετήσουν αυτόν, και θα φυλάξουν τις φυλακές του, και τις φυλακές των γιων του Ισραήλ μπροστά στη σκηνή του μαρτυρίου, να εργάζονται τα έργα της σκηνής. Και θα φυλάξουν όλα τα σκεύη της σκηνής του μαρτυρίου, και τις φρουρές των γιων του Ισραήλ σύμφωνα με όλες τις εργασίες της σκηνής. Και θα δώσεις τους Λευίτες στον Ααρών και στους γιους του, τους ιερείς· δοσμένοι ως δώρο σε μένα είναι αυτοί από τους γιους του Ισραήλ. Και τον Ααρών και τους γιους του θα διορίσεις στη σκηνή του μαρτυρίου, και θα φυλάξουν την ιερατεία τους, και όλα τα περί τον βωμό, και εντός του καταπετάσματος, και ο αλλογενής που αγγίζει θα πεθάνει. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, και ιδού εγώ έχω πάρει τους Λευίτες από μέσα των γιων του Ισραήλ αντί κάθε πρωτότοκου που ανοίγει μήτρα από τους γιους του Ισραήλ· λύτρα τους θα είναι, και θα είναι δικοί μου οι Λευίτες. Σε μένα γαρ κάθε

πρωτότοκο· στην ημέρα που χτύπησα κάθε πρωτότοκο στη γη της Αιγύπτου, αφιέρωσα σε μένα κάθε πρωτότοκο στο Ισραήλ· από άνθρωπο μέχρι κτήνος, σε μένα θα είναι· εγώ Κύριος. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή στην έρημο Σινά, λέγοντας, επισκέψου τους γιους του Λευί κατά οίκους πατέρων τους, κατά δήμους τους· κάθε αρσενικό από ενός μηνός και επάνω, επισκεφθείτε αυτούς. Και επισκέφθηκαν αυτούς ο Μωυσής και ο Ααρών μέσω της φωνής του Κυρίου, με τον τρόπο που διέταξε σε αυτούς ο Κύριος. Και ήταν αυτοί οι γιοι του Λευί από τα ονόματά τους: Γεδσών, Καάθ και Μεραρί. Και αυτά τα ονόματα των γιων του Γεδσών κατά τους δήμους τους· Λοβενί και Σεμεΐ. Και οι γιοι του Καάθ κατά τους δήμους τους: Αμράμ και Ισσαάρ, Χεβρών και Οζιήλ. Και οι γιοι του Μεραρί κατά δήμους τους· Μοολί και Μουσί· αυτοί είναι οι δήμοι των Λευιτών κατά οίκους πατριών τους. Στον Γεδσών ο λαός του Λοβενί, και ο λαός του Σεμεΐ· αυτοί οι λαοί του Γεδσών. Η απογραφή τους κατά αριθμό κάθε αρσενικού από ενός μηνός και πάνω, η απογραφή τους, ήταν επτά χιλιάδες και πεντακόσιοι. Και οι γιοι του Γεδσών πίσω από τη σκηνή θα στρατοπεδεύσουν κοντά στη θάλασσα. Και ο άρχοντας του σπιτιού της οικογένειας του λαού του Γεδσών, ο Ελισάφ γιος του Δαήλ. Και η φυλακή των υιών του Γεδσών στη σκηνή του μαρτυρίου, η σκηνή και το κάλυμμα, και το κατακάλυμμα της πόρτας της σκηνής του μαρτυρίου, και οι κουρτίνες της αυλής, και το παραπέτασμα της πύλης της αυλής που βρίσκεται πάνω στη σκηνή, και τα υπόλοιπα όλων των έργων του. Στον Καάθ ο λαός του Αμράμ ένας, και ο λαός του Ισσαάρ ένας, και ο λαός του Χεβρών ένας, και ο λαός του Οζιήλ ένας· αυτοί είναι οι λαοί του Καάθ, κατά αριθμό. Κάθε αρσενικό από ενός μηνός και πάνω, οκτώ χιλιάδες και εξακόσιοι, που φυλάσσουν

τις φυλακές των αγίων. Οι δήμοι των υιών του Καάθ θα στρατοπεδεύσουν στις πλευρές της σκηνής προς νότο. Και ο άρχοντας του οίκου των πατρικών των δήμων του Καάθ, ο Ελισαφάν γιος του Οζιήλ. Και η φυλακή τους είναι η κιβωτός, και η τράπεζα, και η λυχνία, και τα θυσιαστήρια, και τα σκεύη του αγίου όσα λειτουργούν σε αυτά, και το κατακάλυμμα, και όλα τα έργα τους. Και ο άρχοντας των αρχόντων των Λευιτών, ο Ελεάζαρ ο γιος του Ααρών του ιερέα, διορισμένος να φυλάσσει τις φυλακές των αγίων. Του Μεραρί ο λαός ο Μαχλί, και ο λαός ο Μουσί· αυτοί είναι οι λαοί του Μεραρί. Η καταμέτρησή τους κατά αριθμό, κάθε αρσενικό από ενός μηνός και πάνω, έξι χιλιάδες και πενήντα. Και ο άρχοντας του οίκου των πατριών του λαού του Μεραρί, ο Σουριήλ γιος του Αβιχαΐλ· από τις πλευρές της σκηνής θα στρατοπεδεύσουν προς βορρά. Η επίσκεψη της φύλαξης των υιών του Μεραρί, τα κεφάλαια της σκηνής, και τους μοχλούς της, και τους στύλους της, και τις βάσεις της, και όλα τα σκεύη τους, και τα έργα τους, και τους στύλους της αυλής γύρω, και τις βάσεις τους, και τους πασσάλους, και τα σχοινιά τους. Αυτοί που στρατοπεδεύουν μπροστά στη σκηνή του μαρτυρίου από την ανατολή, ο Μωυσής και ο Ααρών και οι γιοι του, φυλάσσοντας τις φυλακές του αγίου για τις φυλακές των γιων του Ισραήλ· και ο ξένος που αγγίζει, θα πεθάνει. Όλη η απογραφή των Λευιτών, τους οποίους απογράφησαν ο Μωυσής και ο Ααρών μέσω της φωνής του Κυρίου κατά τις φυλές τους, κάθε αρσενικό από ενός μηνός και πάνω, είκοσι δύο χιλιάδες. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, λέγοντας, καταμέτρησε κάθε πρωτότοκο αρσενικό των γιων του Ισραήλ από ενός μηνός και επάνω· και πάρτε τον αριθμό κατ όνομα. Και θα πάρεις τους Λευίτες για μένα, εγώ Κύριος, αντί για

όλα τα πρωτότοκα των γιων του Ισραήλ, και τα κτήνη των Λευιτών αντί για όλα τα πρωτότοκα στα κτήνη των γιων του Ισραήλ. Και επισκέφθηκε ο Μωυσής με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος κάθε πρωτότοκο στους γιους του Ισραήλ. Και όλα τα πρωτότοκα αρσενικά κατά αριθμό κατ όνομα από ενός μηνός και επάνω από την καταμέτρησή τους έγιναν είκοσι δύο χιλιάδες διακόσιοι εβδομήντα τρεις. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, πάρε τους Λευίτες αντί για όλους τους πρωτότοκους γιους του Ισραήλ, και τα κτήνη των Λευιτών αντί για τα κτήνη τους, και θα είναι δικοί μου οι Λευίτες· εγώ ο Κύριος. Και τα λύτρα των τριακοσίων εβδομήντα τριών, οι πλεονάζοντες παρά τους Λευίτες από τους πρωτότοκους των υιών του Ισραήλ· Και θα πάρεις πέντε σίκλους κατά κεφαλήν, κατά το άγιο δίδραχμο θα πάρεις, είκοσι οβολούς του σίκλου. Και θα δώσεις το αργύριο στον Ααρών και στους γιους του, λύτρα αυτών που υπερβαίνουν τον αριθμό ανάμεσά τους. Και πήρε ο Μωυσής το αργύριο, τα λύτρα των υπερβαίνοντων για την εξαγορά των Λευιτών. Από τους πρωτότοκους των υιών του Ισραήλ πήρε το αργύριο, χίλιους τριακόσιους εξήντα πέντε σίκλους, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο. Και έδωσε ο Μωυσής τα λύτρα των που υπερέβαιναν στον Ααρών και στους γιους του, μέσω της φωνής του Κυρίου, με τον τρόπο που πρόσταξε ο Κύριος στον Μωυσή.

4

Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή και τον Ααρών, λέγοντας, πάρε το κεφάλαιο των γιων του Καάθ από μέσα των γιων του

Λευί, κατά τους δήμους τους, κατά τους οίκους των πατριών τους, από είκοσι και πέντε ετών και επάνω έως πενήντα ετών, κάθε ο εισπορευόμενος να λειτουργήσει, να κάνει όλα τα έργα στη σκηνή του μαρτυρίου. Και αυτά είναι τα έργα των γιων του Καάθ στη σκηνή του μαρτυρίου· άγιο των αγίων. Και θα εισέλθει ο Ααρών και οι γιοι του, όταν σηκωθεί το στρατόπεδο, και θα κατεβάσουν το καταπέτασμα το σκιάζον, και θα σκεπάσουν με αυτό την κιβωτό της μαρτυρίας, και θα βάλουν επάνω σε αυτήν κάλυμμα δέρμα υακίνθινο, και θα ρίξουν επάνω σε αυτήν ιμάτιο ολόκληρο υακίνθινο από πάνω, και θα περάσουν τα κουβαλητά ξύλα. Και επάνω στο τραπέζι το προκείμενο θα βάλουν επάνω του ένα ρούχο ολοπόρφυρο, και τα μπολ, και τα θυμιατήρια, και τα κύπελλα, και τα δοχεία σπονδών με τα οποία κάνει σπονδή, και οι άρτοι που συνεχώς θα είναι επάνω του. Και θα βάλουν επάνω σε αυτήν ένα κόκκινο ρούχο, και θα την καλύψουν με ένα δερμάτινο μπλε κάλυμμα, και θα περάσουν μέσα από αυτήν τους αναφορείς. Και θα πάρουν ένα ύφασμα υακίνθινο, και θα καλύψουν τη λυχνία που φωτίζει, και τους λύχνους της, και τις λαβίδες της, και τα καπάκια της, και όλα τα δοχεία του λαδιού με τα οποία υπηρετούν σε αυτά. Και θα βάλουν αυτήν, και όλα τα σκεύη της, σε κάλυμμα δερμάτινο υακίνθινο, και θα τη θέσουν επάνω σε αναφορείς. Και επάνω στο χρυσό θυσιαστήριο θα καλύψουν υακίνθινο ιμάτιο, και θα το καλύψουν με υακίνθινο δερμάτινο κάλυμμα, και θα περάσουν τους αναφορείς του. Και θα πάρουν όλα τα λειτουργικά σκεύη με τα οποία υπηρετούν στα άγια· και θα τα βάλουν σε ένα υακίνθινο ύφασμα, και θα τα καλύψουν με υακίνθινο δερμάτινο κάλυμμα, και θα τα τοποθετήσουν επάνω σε αναφορείς. Και θα βάλει το κάλυμμα πάνω στο θυσιαστήριο, και θα το σκεπάσουν με

ένα ολοπόρφυρο ρούχο. Και θα βάλουν πάνω σε αυτό όλα τα σκεύη με όσα υπηρετούν πάνω σε αυτό με αυτά, και τα πυρεία, και τα κρεάγρες, και τα φιάλες, και το κάλυμμα, και όλα τα σκεύη του θυσιαστηρίου· και θα ρίξουν πάνω σε αυτό κάλυμμα δερμάτινο μπλε, και θα περάσουν τα κουβαλητά ξύλα του· και θα πάρουν ρούχο πορφυρό, και θα σκεπάσουν τη λεκάνη και τη βάση της, και θα βάλουν αυτό σε κάλυμμα δερμάτινο μπλε, και θα βάλουν πάνω σε κουβαλητά ξύλα, και θα τελειώσουν ο Ααρών και οι γιοι του, σκεπάζοντας τα άγια, και όλα τα σκεύη τα άγια, στο να σηκώσουν το στρατόπεδο· και μετά από αυτά θα μπουν οι γιοι του Καάθ να σηκώσουν, και δεν θα αγγίξουν τα άγια, για να μην πεθάνουν· αυτά θα κουβαλήσουν οι γιοι του Καάθ στη σκηνή του μαρτυρίου. Επόπτης Ελεάζαρ γιος του Ααρών του ιερέα, το λάδι του φωτός, και το θυμίαμα της σύνθεσης, και η θυσία η καθημερινή, και το λάδι του χρίσματος, η εποπτεία όλης της σκηνής, και όσα είναι σε αυτήν στο άγιο, σε όλα τα έργα. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή και τον Ααρών, λέγοντας, μην καταστρέψετε τον λαό της φυλής του Καάθ από τη μέση των Λευιτών. Αυτό κάντε το σε αυτούς, και θα ζήσουν και δεν θα πεθάνουν, όταν πλησιάζουν αυτοί προς τα άγια των αγίων· ο Ααρών και οι γιοι του ας πλησιάσουν, και θα τοποθετήσουν αυτούς καθένα σύμφωνα με την υπηρεσία του, και δεν θα μπουν να δουν ξαφνικά τα άγια, και θα πεθάνουν. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, πάρε την καταμέτρηση των γιων του Γεδσών, και αυτούς κατά σπίτια πατεράδων τους, κατά δήμους τους, από είκοσι πέντε ετών και επάνω μέχρι πενήντα ετών επισκέψου τους, κάθε ο εισερχόμενος να λειτουργήσει, να κάνει τα έργα του στην σκηνή του μαρτυρίου. Αυτή είναι η υπηρεσία του λαού του Γεδσών, να υπηρετούν και να

σηκώνουν. Και θα σηκώσει τις κουρτίνες της σκηνής, και την σκηνή του μαρτυρίου, και το κάλυμμά της, και το επικάλυμμα το μπλε που είναι επάνω της από πάνω, και το κάλυμμα της πόρτας της σκηνής του μαρτυρίου, και τα πανιά της αυλής, όσα είναι επάνω στη σκηνή του μαρτυρίου, και τα περισσά, και όλα τα λειτουργικά σκεύη με όσα υπηρετούν σε αυτά θα κάνουν. Σύμφωνα με το στόμα του Ααρών και των γιων του θα είναι η υπηρεσία των γιων του Γεδσών σύμφωνα με όλες τις υπηρεσίες τους και σύμφωνα με όλες τις εργασίες τους, και θα επιθεωρήσεις αυτούς κατ όνομα όλα τα πράγματα που μεταφέρονται από αυτούς. Αυτή η λειτουργία των υιών του Γεδσών στη σκηνή του μαρτυρίου, και η φύλαξή τους στο χέρι του Ιθάμαρ του υιού του Ααρών του ιερέα. Τους γιους του Μεραρί κατά δήμους τους, κατά οίκους πατριών τους, επισκεφθείτε τους, από είκοσι πέντε ετών και επάνω έως πενήντα ετών επισκεφθείτε τους, κάθε ο εισερχόμενος να λειτουργεί τα έργα της σκηνής του μαρτυρίου. Και αυτά είναι τα φυλάγματα των αιρομένων από αυτούς κατά όλα τα έργα τους στη σκηνή του μαρτυρίου: τις κεφαλίδες της σκηνής, και τους μοχλούς, και τους στύλους της, και τις βάσεις της, και το κατακάλυμμα, και τις βάσεις τους, και τους στύλους τους, και το κατακάλυμμα της θύρας της σκηνής, και τους στύλους της αυλής γύρω, και τις βάσεις τους, και τους στύλους του καταπετάσματος της πύλης της αυλής, και τις βάσεις τους, και τους πασσάλους τους, και τα σχοινιά τους, και όλα τα σκεύη τους, και όλες τις λειτουργίες τους· με ονόματα επισκεφτείτε τους, και όλα τα σκεύη της φυλακής των αιρομένων από αυτούς. Αυτή είναι η λειτουργία των υιών του Μεραρί σε όλα τα έργα τους στη σκηνή του μαρτυρίου υπό το χέρι του Ιθαμάρ, του υιού του Ααρών του ιερέα.

Και επισκέφθηκε ο Μωυσής και ο Ααρών και οι άρχοντες του Ισραήλ τους γιους του Καάθ κατά τις φυλές τους, κατά τους πατρικούς οίκους τους, από είκοσι πέντε ετών και πάνω μέχρι πενήντα ετών, κάθε ένας που εισερχόταν να λειτουργήσει και να κάνει στη σκηνή του μαρτυρίου. Και έγινε η καταμέτρησή τους κατά τους δήμους τους, δύο χιλιάδες επτακόσιοι πενήντα. Αυτή η απογραφή του λαού του Καάθ, όλοι όσοι υπηρετούν στη σκηνή του μαρτυρίου, όπως τους απαρίθμησαν ο Μωυσής και ο Ααρών μέσω της φωνής του Κυρίου, με το χέρι του Μωυσή. Και απαριθμήθηκαν οι γιοι του Γεδσών κατά τις φυλές τους, κατά τους πατρικούς οίκους τους, από είκοσι πέντε χρονών και πάνω μέχρι πενήντα χρονών, κάθε ένας που μπαινε να υπηρετεί και να κάνει τις δουλειές στη σκηνή του μαρτυρίου. Και έγινε η απογραφή τους, κατά τους δήμους τους, κατά τους οίκους των πατριών τους, δύο χιλιάδες εξακόσιοι τριάντα. Αυτή η απογραφή του λαού των υιών του Γεδσών, όλοι όσοι υπηρετούν στη σκηνή του μαρτυρίου, τους οποίους απογράφησαν ο Μωυσής και ο Ααρών μέσω της φωνής του Κυρίου, με το χέρι του Μωυσή. Καταμετρήθηκαν δε και ο λαός των υιών του Μεραρί κατά τις φυλές τους, κατά τους πατρικούς οίκους τους, από είκοσι πέντε ετών και επάνω μέχρι πενήντα ετών, κάθε ένας που εισερχόταν να υπηρετήσει στα έργα της σκηνής του μαρτυρίου. Και έγινε η καταμέτρησή τους κατά τους δήμους τους, κατά τους οίκους των πατριών τους, τρεις χιλιάδες και διακόσιοι. Αυτή η απογραφή του λαού των γιων του Μεραρί, τους οποίους απογράψανε ο Μωυσής και ο Ααρών μέσω της φωνής του Κυρίου, με το χέρι του Μωυσή. Όλοι οι καταμετρημένοι, τους οποίους επισκέφθηκαν ο Μωυσής και ο Ααρών και οι άρχοντες του Ισραήλ, οι Λευίτες, κατά δήμους και κατά οίκους

πατέρων τους, από είκοσι πέντε ετών και επάνω μέχρι πενήντα ετών, κάθε ο εισερχόμενος για το έργο των έργων και τα έργα τα μεταφερόμενα στη σκηνή του μαρτυρίου. Και έγιναν οι καταγραφέντες οκτώ χιλιάδες πεντακόσιοι ογδόντα. Μέσω της φωνής του Κυρίου επισκέφθηκε αυτούς με το χέρι του Μωυσή, άνδρα κατά άνδρα επί των έργων τους, και επί αυτών που σηκώνουν αυτοί· και απαριθμήθηκαν, με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή.

5

Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, πρόσταξε τους γιους του Ισραήλ, και ας στείλουν έξω από το στρατόπεδο κάθε λεπρό, και κάθε έναν με εκροή, και κάθε ακάθαρτο επάνω σε ψυχή. Από αρσενικό έως θηλυκό, στείλτε έξω από το στρατόπεδο, και δεν θα μιάνουν τα στρατόπεδά τους, στα οποία εγώ κατοικώ μέσα σε αυτά. Και έκαναν έτσι οι γιοι του Ισραήλ, και έστειλαν αυτούς έξω από το στρατόπεδο· όπως μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή, έτσι έκαναν οι γιοι του Ισραήλ. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, μίλησε στους γιους του Ισραήλ, λέγοντας, άνδρας ή γυναίκα, όποιος αν κάνει από όλες τις αμαρτίες τις ανθρώπινες, και παραβλέποντας παραβλέψει και αμαρτήσει η ψυχή εκείνη, θα εξομολογηθεί την αμαρτία, την οποία έκανε, και θα αποδώσει την παράβαση· το κεφάλαιο, και το ένα πέμπτο του θα προσθέσει επάνω σε αυτό, και θα αποδώσει σε αυτόν που αμάρτησε εναντίον του. Αν όμως δεν έχει ο άνθρωπος τον συγγενή, ώστε να αποδώσει σε αυτόν το παράπτωμα προς αυτόν,

το παράπτωμα που αποδίδεται στον Κύριο, θα είναι του ιερέα, εκτός από το κριάρι του εξιλασμού, δια του οποίου θα εξιλεωθεί με αυτό για αυτόν. Και κάθε απαρχή σύμφωνα με όλα τα αγιαζόμενα στους γιους του Ισραήλ, όσα αν προσφέρουν στον Κύριο, θα ανήκει στον ιερέα· Και του καθενός τα αγιασμένα, δικά του θα είναι· και ό,τι άνδρας δώσει στον ιερέα, δικό του θα είναι. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, μίλησε στους γιους του Ισραήλ, και θα πεις προς αυτούς, αν κάποιου άνδρα παραβεί η γυναίκα του, και έχοντας τον περιφρονήσει τον παραβλέψει, και κοιμηθεί κάποιος μαζί της κοίτη σπέρματος, και διαφύγει από τα μάτια του άνδρα της, και το κρύψει, και αυτή είναι μολυσμένη, και μάρτυρας δεν ήταν μαζί της, και αυτή δεν έχει πιαστεί, και έλθει σε αυτόν πνεύμα ζήλειας, και ζηλέψει τη γυναίκα του, και αυτή έχει μολυνθεί, ή έλθει σε αυτόν πνεύμα ζήλειας, και ζηλέψει τη γυναίκα του, και αυτή δεν είναι μολυσμένη, και θα φέρει ο άνθρωπος τη γυναίκα του προς τον ιερέα, και θα προσφέρει το δώρο για αυτήν, το δέκατο του εφά αλεύρι κριθαριού· δεν θα χύσει επάνω του λάδι, ούτε θα βάλει επάνω του λιβάνι· είναι γαρ θυσία ζηλοτυπίας, θυσία μνημοσύνου, που αναπομνίζει αμαρτία. Και θα τη φέρει ο ιερέας, και θα τη στήσει μπροστά στον Κύριο. Και θα πάρει ο ιερέας καθαρό ζωντανό νερό σε πήλινο αγγείο, και από το χώμα που είναι πάνω στο έδαφος της σκηνής του μαρτυρίου, και αφού το πάρει ο ιερέας θα το ρίξει μέσα στο νερό. Και θα στήσει ο ιερέας τη γυναίκα μπροστά στον Κύριο, και θα αποκαλύψει το κεφάλι της γυναίκας, και θα δώσει πάνω στα χέρια της τη θυσία του μνημοσύνου, τη θυσία της ζηλοτυπίας· και στο χέρι του ιερέα θα είναι το νερό του ελέγχου του επικατάρατου αυτού. Και θα ορκίσει αυτήν ο ιερέας, και θα πει στη γυναίκα, αν δεν έχει

κοιμηθεί κάποιος μαζί σου, αν δεν έχεις παραβεί για να μιανθείς υπό τον άντρα σου, αθώα να είσαι από το νερό του ελέγχου του επικαταραμένου αυτού. Αν όμως εσύ παραβήκες ενώ είσαι παντρεμένη, ή μιάνθηκες, και κάποιος έδωσε την κοίτη του σε σένα, εκτός από τον άνδρα σου· Και θα ορκίσει ο ιερέας την γυναίκα με τους όρκους της κατάρας αυτής, και θα πει ο ιερέας στη γυναίκα, είθε να σε δώσει ο Κύριος σε κατάρα και όρκο στη μέση του λαού σου, όταν δώσει ο Κύριος τον μηρό σου να πέσει, και την κοιλιά σου πρησμένη. Και θα μπει το νερό το καταραμένο αυτό στην κοιλιά σου να πρήξει την κοιλιά, και να πέσει ο μηρός σου· και θα πει η γυναίκα, ας γίνει, ας γίνει. Και θα γράψει ο ιερέας τις κατάρες αυτές σε βιβλίο, και θα τις εξαλείψει μέσα στο νερό του ελέγμου του επικαταραμένου. Και θα ποτίσει τη γυναίκα το νερό του ελέγχου του καταραμένου· και θα μπει μέσα σε αυτήν το νερό το καταραμένο του ελέγχου. Και θα πάρει ο ιερέας από το χέρι της γυναίκας τη θυσία της ζηλοτυπίας, και θα βάλει τη θυσία μπροστά στον Κύριο, και θα τη φέρει προς το θυσιαστήριο. Και θα πάρει ο ιερέας από τη θυσία το μνημόσυνο της, και θα το ανεβάσει πάνω στο θυσιαστήριο, και μετά. Αυτά θα δώσουν στη γυναίκα να πιει το νερό. Και θα είναι εάν είναι μολυσμένη και διαφύγει την προσοχή του άνδρα της, και θα εισέλθει σε αυτήν το νερό του ελέγχου το επικατάρατο, και θα πρηστεί η κοιλιά, και θα διαπέσει ο μηρός της, και θα είναι η γυναίκα κατάρα στον λαό της. Αν δε δεν μιανθεί η γυναίκα, και είναι καθαρή, τότε θα είναι αθώα και θα εκσπερματίσει σπέρμα. Αυτός είναι ο νόμος της ζηλοτυπίας, όταν η γυναίκα παραβαίνει ενώ είναι παντρεμένη, και μιαίνεται. Ή άνθρωπος ο οποίος εάν έλθει επάνω του πνεύμα ζήλειας, και ζηλέψει τη γυναίκα του, και στήσει τη γυναίκα του μπροστά στον

Κύριο, και θα κάνει σε αυτήν ο ιερέας όλο αυτόν τον νόμο, και αθώος θα είναι ο άνθρωπος από αμαρτία, και η γυναίκα εκείνη θα λάβει την αμαρτία της.

6

Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, μίλησε στους γιους του Ισραήλ, και θα πεις σε αυτούς, άντρας ή γυναίκα, όποιος μεγάλως θα τάξει τάμα να αφιερωθεί αγνεία στον Κύριο, από κρασί και σίκερα θα αγνιστεί· και ξύδι από κρασί και ξύδι από σίκερα δεν θα πιει· και όσα κατεργάζονται από σταφύλι δεν θα πιει· και σταφύλι φρέσκο και σταφίδα δεν θα φάει όλες τις μέρες του τάματός του· από όλα όσα γίνονται από αμπέλι, κρασί από στέμφυλα μέχρι γίγαρτο δεν θα φάει όλες τις μέρες του αγνισμού του· ξυράφι δεν θα έρθει επάνω στο κεφάλι του, μέχρι να εκπληρωθούν οι μέρες, όσες τάξε στον Κύριο· άγιος θα είναι τρέφοντας κόμη μαλλιών κεφαλιού όλες τις μέρες του τάματος στον Κύριο· σε καμία ψυχή που έχει πεθάνει δεν θα μπει, σε πατέρα και μητέρα, και σε αδελφό και σε αδελφή, δεν θα μιανθεί σε αυτούς όταν πεθάνουν αυτοί, γιατί το τάμα του Θεού του είναι επάνω του επάνω στο κεφάλι του· Όλες τις μέρες του τάματός του άγιος θα είναι στον Κύριο. Αν και κάποιος πεθάνει επάνω του ξαφνικά, αμέσως θα μολυνθεί το κεφάλι του τάματός του· και θα ξυρίσει το κεφάλι του όποια ημέρα καθαριστεί· την έβδομη ημέρα θα ξυριστεί. Και την όγδοη ημέρα θα φέρει δύο τρυγόνια, ή δύο νεοσσούς περιστεριών προς τον ιερέα, στις θύρες της σκηνής του μαρτυρίου. Και θα κάνει ο ιερέας μία για αμαρτία, και μία για

ολοκαύτωμα· και θα εξιλεωθεί για αυτόν ο ιερέας για όσα αμάρτησε σχετικά με την ψυχή· και θα αγιάσει το κεφάλι του σε εκείνη την ημέρα, που αφιερώθηκε στον Κύριο, τις ημέρες του τάματος· και θα προσφέρει αμνό ενός έτους για παράπτωμα· και οι προηγούμενες ημέρες θα είναι άκυρες, γιατί μολύνθηκε το κεφάλι του τάματός του. Και αυτός είναι ο νόμος του ενός που έκανε τάμα· οποιαδήποτε ημέρα συμπληρώσει τις ημέρες του τάματός του, θα φέρει ο ίδιος δίπλα στις πόρτες της σκηνής του μαρτυρίου. Και θα φέρει το δώρο του στον Κύριο ένα αρνί ενός έτους χωρίς ελάττωμα για ολοκαύτωμα, και μία αμνάδα ενός έτους χωρίς ελάττωμα για αμαρτία, και ένα κριάρι χωρίς ελάττωμα για σωτηρία, και ένα καλάθι άζυμων από λεπτό αλεύρι, ψωμιά ανακατεμένα με λάδι, και λαγάνες άζυμες αλειμμένες με λάδι, και τη θυσία τους, και τη σπονδή τους. Και θα φέρει ο ιερέας μπροστά στον Κύριο, και θα κάνει το περί της αμαρτίας του, και το ολοκαύτωμά του. Και θα κάνει το κριάρι θυσία ειρηνική στον Κύριο επάνω στο καλάθι των αζύμων και θα κάνει ο ιερέας τη θυσία του και τη σπονδή του. Και θα ξυριστεί ο ευγμένος δίπλα στις θύρες της σκηνής του μαρτυρίου το κεφάλι της ευχής του, και θα βάλει τις τρίχες επάνω στη φωτιά, που είναι κάτω από τη θυσία του σωτηρίου. Και θα πάρει ο ιερέας τον βραχίονα βραστό από το κριάρι, και ένα άρτο άζυμο από το καλάθι, και ένα λάγανο άζυμο, και θα τα βάλει πάνω στα χέρια του ευγμένου αφού ξυρίσει αυτός την ευχή του, και θα τα προσφέρει ο ιερέας προσφορά μπροστά στον Κύριο· άγιο θα είναι για τον ιερέα πάνω στο στηθύνιο της προσφοράς, και πάνω στον βραχίονα της προσφοράς· και μετά από αυτά θα πιει ο ευγμένος κρασί. Αυτός είναι ο νόμος του αυτού που έχει τάξει, ο οποίος θα τάξει στον

Κύριο το δώρο του στον Κύριο για το τάμα, χωρίς αυτά που θα βρει το χέρι του, σύμφωνα με τη δύναμη του τάματος του, το οποίο θα τάξει σύμφωνα με το νόμο της αγνότητας. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, μίλησε στον Ααρών και στους γιους του, λέγοντας, έτσι θα ευλογήσετε τους γιους του Ισραήλ, λέγοντάς τους, να σε ευλογήσει ο Κύριος, και να σε φυλάξει. Ας λάμψει ο Κύριος το πρόσωπό του πάνω σου και να σε ελεήσει. Ας σηκώσει ο Κύριος το πρόσωπό του πάνω σε εσένα, και ας σου δώσει ειρήνη. Και θα βάλουν το όνομά μου επάνω στους γιους του Ισραήλ, και εγώ ο Κύριος θα ευλογήσω αυτούς.

7

Και έγινε την ημέρα που ο Μωυσής τελείωσε, ώστε να στήσει τη σκηνή, και άλειψε αυτήν, και αγίασε αυτήν, και όλα τα σκεύη της, και το θυσιαστήριο, και όλα τα σκεύη του, και άλειψε αυτά, και αγίασε αυτά. Και προσέφεραν οι άρχοντες του Ισραήλ, δώδεκα άρχοντες οίκων πατριών τους· αυτοί οι άρχοντες των φυλών, αυτοί οι παρεστώτες επί της επίβλεψης. Και έφεραν το δώρο τους μπροστά στον Κύριο, έξι καλυμμένες αμάξες και δώδεκα βόδια· μια άμαξα από κάθε δύο άρχοντες και ένα μοσχάρι από τον καθένα· και τα έφεραν μπροστά στη σκηνή. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, λέγοντας, πάρε από αυτούς, και θα είναι για τα έργα τα λειτουργικά της σκηνής του μαρτυρίου· και θα τα δώσεις στους Λευίτες, σε καθέναν σύμφωνα με τη δική του λειτουργία. Και αφού πήρε ο Μωυσής τα κάρα και τα βόδια, τα έδωσε στους Λευίτες. Και τα δύο αμάξια και τα τέσσερα βόδια έδωσε στους γιους του

Γεδσών σύμφωνα με τις λειτουργίες τους. Και τις τέσσερις αμάξες και τα οκτώ βόδια έδωσε στους γιους του Μεραρί σύμφωνα με τις λειτουργίες τους, μέσω του Ιθάμαρ γιου του Ααρών του ιερέα. Και στους γιους του Καάθ δεν έδωσε, γιατί έχουν τις λειτουργίες του αγίου· στους ώμους θα τις σηκώσουν. Και προσέφεραν οι άρχοντες για τον εγκαινιασμό του θυσιαστηρίου, στην ημέρα που το έχρισε, και προσέφεραν οι άρχοντες τα δώρα τους μπροστά στο θυσιαστήριο. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, ένας άρχοντας κατά ημέρα, ένας άρχοντας κατά ημέρα θα προσφέρει τα δώρα του για τον εγκαινιασμό του θυσιαστηρίου. Και ήταν αυτός που προσέφερε την πρώτη ημέρα το δώρο του, ο Ναασσών γιος του Αμιναδάβ, άρχοντας της φυλής Ιούδα. Και προσέφερε το δώρο του, ένα ασημένιο τρυβλίο, τριάντα και εκατό το βάρος του· μία ασημένια φιάλη, εβδομήντα σίκλων κατά τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με λεπτό αλεύρι αναμεμειγμένο με λάδι για θυσία. Ένα θυμιατό δέκα χρυσών νομισμάτων, γεμάτο θυμίαμα. Ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα αρνί ενός έτους για ολοκαύτωμα, και ένα κατσίκι από κατσίκες για την αμαρτία. Και για θυσία ειρηνική δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδες ενός έτους πέντε· αυτό το δώρο του Ναασσών γιου του Αμιναδάβ. Τη δεύτερη ημέρα προσέφερε ο Ναθαναήλ, γιος του Σωγάρ, ο άρχοντας της φυλής Ισσάχαρ. Και προσέφερε το δώρο του, ένα ασημένιο τρυβλίο, το βάρος του εκατόν τριάντα· μία ασημένια φιάλη, εβδομήντα σίκλων κατά τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με λεπτό αλεύρι αναμεμειγμένο με λάδι για θυσία. Ένα θυμιατό δέκα χρυσών νομισμάτων, γεμάτο θυμίαμα. Ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα αρνί ενός έτους για ολοκαύτωμα, και ένα κατσίκι από κατσίκες για την αμαρτία. Και για θυσία ειρηνική δαμάλεις δύο,

κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδες ενός έτους πέντε· αυτό το δώρο του Ναθαναήλ γιου του Σωγάρ. Την τρίτη ημέρα ο άρχοντας των υιών του Ζαβουλών, ο Ελιάβ υιός του Χαιλών. Το δώρο του, ένα αργυρό μπολ, εκατόν τριάντα το βάρος του· ένα αργυρό κύπελλο, εβδομήντα σίκλων σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με λεπτό αλεύρι αναμεμειγμένο με λάδι για θυσία· Ένα θυμιατήρι δέκα χρυσών, γεμάτο με θυμίαμα. Ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα αρνί ενός έτους για ολοκαύτωμα, και ένα κατσίκι από κατσίκες για την αμαρτία. Και για θυσία ειρηνική δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδες ενός έτους πέντε· αυτό το δώρο του Ελιάβ γιου του Χαιλών. Την τέταρτη ημέρα ο άρχοντας των υιών του Ρουβήν, ο Ελισούρ υιός του Σεδιούρ. Το δώρο του, ένα αργυρό τρυβλίο, εκατόν τριάντα το βάρος του· μία αργυρή φιάλη, εβδομήντα σίκλων κατά τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι αναμεμειγμένο με λάδι για θυσία· ένα θυμιατήρι δέκα χρυσών, γεμάτο με θυμίαμα. Ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα αρνί ενός έτους για ολοκαύτωμα, και ένα κατσίκι από κατσίκες για την αμαρτία. Και για θυσία ειρηνική δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδες ενός έτους πέντε· αυτό το δώρο του Ελισούρ γιου του Σεδιούρ. Την πέμπτη ημέρα ο άρχοντας των γιων του Συμεών, ο Σαλαμιήλ γιος του Σουρισαδαί. Το δώρο του, ένα ασημένιο τρυβλίο, εκατόν τριάντα το βάρος του· μία ασημένια φιάλη, εβδομήντα σίκλων κατά τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι αναμεμειγμένο με λάδι για θυσία. Ένα θυμιατό δέκα χρυσών νομισμάτων, γεμάτο θυμίαμα. Ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα αρνί ενός έτους για ολοκαύτωμα, και ένα κατσίκι από κατσίκες για την αμαρτία. Και για θυσία ειρηνική δαμάλεις δύο,

κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδες ενός έτους πέντε· αυτό το δώρο του Σαλαμιήλ γιου του Σουρισαδαί. Την έκτη ημέρα ο άρχοντας των γιων του Γαδ, ο Ελεισάφ γιος του Ραγουήλ. Το δώρο του, ένα αργυρό τρυβλίο, εκατόν τριάντα το βάρος του· μία αργυρή φιάλη, εβδομήντα σίκλων κατά τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι αναμεμειγμένο με λάδι για θυσία. Ένα θυμιατό δέκα χρυσών νομισμάτων, γεμάτο με θυμίαμα. Ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα αρνί ενός έτους για ολοκαύτωμα, και ένα κατσίκι από κατσίκες για την αμαρτία. Και για θυσία ειρηνική δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδες ενός έτους πέντε· αυτό το δώρο του Ελισάφ γιου του Ραγουήλ. Την έβδομη ημέρα ο άρχοντας των υιών του Εφραίμ, ο Ελισαμά υιός του Αμιούδ. Το δώρο του, ένα αργυρό τρυβλίο, εκατόν τριάντα το βάρος του· μία αργυρή φιάλη, εβδομήντα σίκλων κατά τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σεμίδαλι αναμεμειγμένο με λάδι για θυσία. Ένα θυμιατό δέκα χρυσών νομισμάτων, γεμάτο θυμίαμα. Ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα αρνί ενός έτους για ολοκαύτωμα, και ένα κατσίκι από κατσίκες για την αμαρτία. Και για θυσία ειρηνική δαμάλεις δύο, κριάρια πέντε, τράγους πέντε, αρνάδες ενός έτους πέντε· αυτό το δώρο του Ελισαμά γιου του Αμιούδ. Την όγδοη ημέρα ο άρχοντας των γιων του Μανασσή, ο Γαμαλιήλ γιος του Φαδασσούρ. Το δώρο του, ένα αργυρό πιάτο, εκατόν τριάντα το βάρος του· μία αργυρή φιάλη, εβδομήντα σίκλων κατά τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με λεπτό αλεύρι αναμεμειγμένο με λάδι για θυσία. Ένα θυμιατό δέκα χρυσών νομισμάτων, γεμάτο θυμίαμα. Ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα αρνί ενός έτους για ολοκαύτωμα, και ένα κατσίκι από κατσίκες για αμαρτία. Και για θυσία ειρηνική δύο

δαμάλεις, πέντε κριάρια, πέντε τράγους, πέντε θηλυκά αρνιά ενός έτους. Αυτό το δώρο του Γαμαλιήλ γιου του Φαδασσούρ. Την ένατη ημέρα ο άρχοντας των υιών του Βενιαμίν, ο Αβιδάν υιός του Γαδεωνί. Το δώρο του, ένα αργυρό μπολ, εκατόν τριάντα το βάρος του· ένα μπολ αργυρό, εβδομήντα σίκλων σύμφωνα με το άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με λεπτό αλεύρι αναμεμειγμένο με λάδι για θυσία· ένα θυμιατήρι δέκα χρυσών, γεμάτο με θυμίαμα. Ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα αρνί ενός έτους για ολοκαύτωμα, και ένα κατσίκι από κατσίκες για την αμαρτία. Και για θυσία ειρηνική δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδες ενός έτους πέντε· αυτό το δώρο του Αβιδάν γιου του Γαδεωνί. Την δέκατη ημέρα, άρχοντας των υιών του Δαν, ο Αχιέζερ, υιός του Αμισαδαί. Το δώρο του, ένα αργυρό τρυβλίο, εκατόν τριάντα το βάρος του· μία αργυρή φιάλη, εβδομήντα σίκλων κατά τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι αναμεμειγμένο με λάδι για θυσία. Ένα θυμιατό δέκα χρυσών νομισμάτων, γεμάτο θυμίαμα. Ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα αρνί ενός έτους για ολοκαύτωμα, και ένα κατσίκι από κατσίκες για την αμαρτία. Και για θυσία ειρηνική δαμάλεις δύο, κριάρια πέντε, τράγους πέντε, αμνάδες ενός έτους πέντε· αυτό το δώρο του Αχιέζερ γιου του Αμισαδαί. Την ενδέκατη ημέρα ο άρχοντας των γιων του Ασήρ, ο Φαγεήλ γιος του Εχράν. Το δώρο του, ένα ασημένιο τρυβλίο, εκατόν τριάντα το βάρος του· μία ασημένια φιάλη, εβδομήντα σίκλων σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με λεπτό αλεύρι αναμεμειγμένο με λάδι για θυσία. Ένα θυμιατό δέκα χρυσών νομισμάτων, γεμάτο θυμίαμα. Ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα αρνί ενός έτους για ολοκαύτωμα, και ένα κατσίκι από κατσίκες για την αμαρτία. Και για θυσία ειρηνική

δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδες ενός έτους πέντε· αυτό το δώρο του Φαγεήλ γιου του Εχράν. Την δωδέκατη ημέρα ήταν άρχοντας των γιων του Νεφθαλί ο Αχιρέ γιος του Αινάν. Το δώρο του, ένα αργυρό τρυβλίο, εκατόν τριάντα το βάρος του· μία αργυρή φιάλη, εβδομήντα σίκλων κατά τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι αναμεμειγμένο με λάδι για θυσία. Ένα θυμιατό δέκα χρυσών νομισμάτων, γεμάτο με θυμίαμα. Ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα αρνί ενός έτους για ολοκαύτωμα, και ένα κατσίκι από κατσίκες για την αμαρτία. Και για θυσία ειρηνική δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδες ενιαύσιες πέντε· αυτό το δώρο του Αχιρά γιου του Αινάν. Αυτός ο εγκαινιασμός του θυσιαστηρίου την ημέρα που έχρισαν αυτό, από τους άρχοντες των υιών του Ισραήλ: τρυβλία ασημένια δώδεκα, φιάλες ασημένιες δώδεκα, θυμιατήρια χρυσά δώδεκα. Εκατό τριάντα σίκλοι, το ένα τρυβλίο, και εβδομήντα σίκλοι η μία φιάλη· όλο το ασήμι των σκευών, δύο χιλιάδες τετρακόσιοι σίκλοι· σίκλοι, στον άγιο σίκλο. Δώδεκα χρυσά θυμιατήρια γεμάτα με θυμίαμα· όλος ο χρυσός των θυμιατηρίων, εκατόν είκοσι σίκλοι. Όλα τα βόδια τα για ολοκαύτωμα, μοσχάρια δώδεκα, κριάρια δώδεκα, αρνιά ενός έτους δώδεκα, και οι θυσίες τους, και οι σπονδές τους· και τράγοι από κατσίκες δώδεκα για αμαρτία. Όλες οι αγελάδες για θυσία ειρηνικής προσφοράς, δαμάλεις είκοσι τέσσερις, κριάρια εξήντα, τράγοι εξήντα ενός έτους, αρνάδες εξήντα ενός έτους άμωμες· αυτά ήταν τα εγκαίνια του θυσιαστηρίου, μετά το να γεμίσει τα χέρια του, και μετά το να τον χρίσει. Όταν έμπαινε ο Μωυσής μέσα στη σκηνή της μαρτυρίας για να μιλήσει σε αυτόν, άκουσε τη φωνή του Κυρίου που μιλούσε προς αυτόν από πάνω από το ιλαστήριο, το οποίο είναι επάνω

στην κιβωτό της μαρτυρίας, ανάμεσα στα δύο χερουβίμ· και μιλούσε προς αυτόν.

8

Και μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή, λέγοντας, μίλησε στον Ααρών, και θα πεις σε αυτόν, όταν στήσεις τις λάμπες από το μέρος, απέναντι από τη λυχνία θα φωτίσουν οι επτά λάμπες. Και έκανε έτσι ο Ααρών· από τη μία πλευρά μπροστά από τη λυχνία άναψε τους λύχνους της, καθώς διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή· Και αυτή η κατασκευή της λυχνίας· στερεή, χρυσή, ο κορμός της, και τα κρίνα της, στερεή όλη· σύμφωνα με το σχέδιο που έδειξε ο Κύριος στον Μωυσή, έτσι έκανε τη λυχνία. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή λέγοντας, πάρε τους Λευίτες από τη μέση των γιων του Ισραήλ, και θα τους καθαρίσεις. Και έτσι θα κάνεις σε αυτούς τον καθαρισμό τους· θα ραντίσεις αυτούς με νερό καθαρισμού· και θα περάσει ξυράφι επάνω σε όλο το σώμα τους, και θα πλύνουν τα ρούχα τους, και θα είναι καθαροί. Και θα πάρουν ένα μοσχάρι από τα βόδια, και γι αυτό θυσία σιμιγδάλι αναμεμειγμένο με λάδι· και ένα μοσχάρι ενός έτους από τα βόδια θα πάρεις για την αμαρτία. Και θα φέρεις τους Λευίτες μπροστά από τη σκηνή του μαρτυρίου, και θα συγκεντρώσεις όλη τη συνάθροιση των γιων του Ισραήλ. Και θα φέρεις τους Λευίτες μπροστά στον Κύριο, και θα βάλουν οι γιοι του Ισραήλ τα χέρια τους πάνω στους Λευίτες. Και θα ξεχωρίσει ο Ααρών τους Λευίτες ως προσφορά μπροστά στον Κύριο από τους γιους του Ισραήλ, και θα είναι ώστε να εργάζονται τα έργα του Κυρίου. Οι Λευίτες θα επιθέσουν τα χέρια τους επάνω

στα κεφάλια των μόσχων· και θα κάνεις τον ένα για αμαρτία, και τον ένα για ολοκαύτωμα στον Κύριο, να εξιλεωθούν γι αυτούς. Και θα στήσεις τους Λευίτες μπροστά στον Κύριο, και μπροστά στον Ααρών, και μπροστά στους γιους του, και θα δώσεις αυτούς ως προσφορά μπροστά στον Κύριο. Και θα ξεχωρίσεις τους Λευίτες από τη μέση των γιων του Ισραήλ, και θα είναι δικοί μου. Και μετά από αυτά θα μπουν οι Λευίτες να εργαστούν τα έργα της σκηνής του μαρτυρίου· και θα καθαρίσεις αυτούς, και θα παραδώσεις αυτούς μπροστά στον Κύριο. Ότι ως δώρο δοσμένοι, αυτοί είναι σε μένα από μέσα των γιων του Ισραήλ· αντί αυτών που ανοίγουν κάθε μήτρα, των πρωτότοκων όλων από τους γιους του Ισραήλ, έχω πάρει αυτούς για μένα. Ότι σε μένα ανήκει κάθε πρωτότοκο στους γιους του Ισραήλ από ανθρώπους μέχρι κτήνη· την ημέρα που χτύπησα κάθε πρωτότοκο στη γη της Αιγύπτου, τους αγίασα σε μένα, και πήρα τους Λευίτες αντί κάθε πρωτότοκου στους γιους του Ισραήλ. Και έδωσα πίσω τους Λευίτες ως δώρο δοσμένους στον Ααρών και στους γιους του από μέσα από τους γιους του Ισραήλ, να εργάζονται τα έργα των γιων του Ισραήλ στη σκηνή του μαρτυρίου, και να εξιλεώνονται για τους γιους του Ισραήλ· και δεν θα υπάρχει στους γιους του Ισραήλ κάποιος που να πλησιάζει στα άγια. Και έκανε ο Μωυσής και ο Ααρών και όλη η συνέλευση των γιων του Ισραήλ στους Λευίτες καθώς διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή σχετικά με τους Λευίτες, έτσι έκαναν σε αυτούς οι γιοι του Ισραήλ. Και αγνίστηκαν οι Λευίτες, και έπλυναν τα ρούχα· και τους παρέδωσε ο Ααρών ως προσφορά μπροστά στον Κύριο, και έκανε εξιλέωση για αυτούς ο Ααρών για να τους αγιάσει. Και μετά από αυτά μπήκαν οι Λευίτες να υπηρετούν την υπηρεσία τους στη σκηνή του μαρτυρίου μπροστά στον Ααρών και μπροστά στους

γιους του· όπως διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή για τους Λευίτες, έτσι έκαναν σε αυτούς. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, αυτό είναι το περί των Λευιτών· από είκοσι πέντε ετών και επάνω, θα εισέλθουν να εργάζονται στην σκηνή του μαρτυρίου· Και από πενήντα ετών θα αποχωρήσει από την λειτουργία, και δεν θα εργάζεται πια. Και θα υπηρετήσει ο αδελφός του στη σκηνή του μαρτυρίου να φυλάσσει φυλακές, αλλά έργα δεν θα εργάζεται· έτσι θα κάνεις στους Λευίτες στις φυλακές τους.

9

Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή στην έρημο Σινά στον δεύτερο χρόνο, αφού βγήκαν αυτοί από τη γη της Αιγύπτου, στον πρώτο μήνα, λέγοντας, πες, και ας κάνουν οι γιοι του Ισραήλ το πάσχα κατά την ώρα του, την δέκατη τέταρτη ημέρα του πρώτου μήνα προς το εσπέρας, θα το κάνεις κατά τους καιρούς· κατά τον νόμο του, και κατά την σύγκριση του θα το κάνεις. Και μίλησε ο Μωυσής στους γιους του Ισραήλ να κάνουν το πάσχα αρχίζοντας την δέκατη τέταρτη ημέρα του μήνα στην έρημο του Σινά. Καθώς διέταξε ο Κύριος τον Μωυσή, έτσι έκαναν οι γιοι του Ισραήλ. Και ήρθαν οι άνδρες που ήταν ακάθαρτοι από ψυχή ανθρώπου, και δεν μπορούσαν να κάνουν το πάσχα σε εκείνη την ημέρα· και πλησίασαν μπροστά στον Μωυσή και τον Ααρών σε εκείνη την ημέρα· Και είπαν εκείνοι οι άνδρες προς αυτόν, εμείς είμαστε ακάθαρτοι από ψυχή ανθρώπου· μήπως λοιπόν να στερηθούμε να προσφέρουμε το δώρο στον Κύριο σύμφωνα με τον καιρό του

ανάμεσα στους γιους του Ισραήλ; Και είπε προς αυτούς ο Μωυσής, σταθείτε εδώ, και θα ακούσω τι θα διατάξει ο Κύριος για εσάς. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, μίλησε στους γιους του Ισραήλ, λέγοντας, κάθε άνθρωπος, όποιος εάν γίνει ακάθαρτος επάνω σε ψυχή ανθρώπου, ή σε μακρινό δρόμο από εσάς, ή στις γενιές σας, και θα κάνει το πάσχα στον Κύριο στον δεύτερο μήνα στην δέκατη τέταρτη ημέρα· προς το εσπέρας θα το κάνουν αυτό, με άζυμα και πικρίδες θα το φάνε αυτό. Δεν θα αφήσουν τίποτα από αυτό μέχρι το πρωί, και κόκαλο δεν θα σπάσουν από αυτό· σύμφωνα με το νόμο του Πάσχα θα το κάνουν. Και άνθρωπος ο οποίος εάν είναι καθαρός, και δεν είναι σε μακρινό δρόμο, και αποτύχει να κάνει το πάσχα, θα εξολοθρευτεί η ψυχή εκείνη από τον λαό της, γιατί το δώρο στον Κύριο δεν προσέφερε σύμφωνα με τον καιρό του· αμαρτία του θα λάβει ο άνθρωπος εκείνος. Αν και έλθει προς εσάς προσήλυτος στη γη σας, και κάνει το πάσχα στον Κύριο, σύμφωνα με τον νόμο του πάσχα, και σύμφωνα με την σύνταξή του θα κάνει αυτό· ένας νόμος θα είναι για εσάς και για τον προσήλυτο και για τον αυτόχθονα της γης. Και την ημέρα που στήθηκε η σκηνή, κάλυψε το νέφος τη σκηνή, τον οίκο του μαρτυρίου· και το βράδυ ήταν επάνω στη σκηνή σαν είδος φωτιάς μέχρι το πρωί. Έτσι γινόταν διαρκώς· το σύννεφο την κάλυπτε την ημέρα, και μορφή φωτιάς την νύχτα. Και όταν ανέβη το σύννεφο από τη σκηνή, και μετά από αυτά έφυγαν οι γιοι του Ισραήλ· και στον τόπο όπου στάθηκε το σύννεφο, εκεί στρατοπέδευσαν οι γιοι του Ισραήλ. Με διαταγή Κυρίου θα στρατοπεδεύσουν οι γιοι του Ισραήλ, και με διαταγή Κυρίου θα αναχωρήσουν· όλες τις ημέρες στις οποίες σκιάζει το σύννεφο επάνω στη σκηνή, θα στρατοπεδεύσουν οι γιοι του

Ισραήλ. Και όταν το σύννεφο παραμένει επί της σκηνής περισσότερες ημέρες, τότε θα φυλάξουν οι γιοι του Ισραήλ τη φυλακή του Θεού, και δεν θα σηκωθούν. Και θα είναι όταν σκεπάζει το σύννεφο για αριθμό ημερών επάνω στη σκηνή, με τη φωνή του Κυρίου θα στρατοπεδεύσουν, και με την εντολή του Κυρίου θα αναχωρήσουν. Και θα είναι όταν γίνεται το σύννεφο από βράδυ μέχρι πρωί, και ανεβαίνει το σύννεφο το πρωί, και θα αναχωρούν ημέρα ή νύχτα. Για μήνα ημέρες με τη νεφέλη να αυξάνεται σκιάζοντας επάνω της, θα στρατοπεδεύσουν οι γιοι του Ισραήλ, και δεν θα σηκωθούν. Ότι με πρόσταγμα Κυρίου αναχωρούν· τη φρουρά του Κυρίου φύλαξαν με πρόσταγμα του Κυρίου δια χειρός του Μωυσή.

10

Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, κάνε για τον εαυτό σου δύο ασημένιες σάλπιγγες· σφυρήλατες θα τις κάνεις· και θα είναι για σένα να καλείς την συγκέντρωση, και να σηκώνεις τα στρατόπεδα. Και θα σαλπίσεις σε αυτές, και θα συναχθεί όλη η συνάθροιση επάνω στην πόρτα της σκηνής του μαρτυρίου· Εάν δε σαλπίσουν σε μία, θα προσέλθουν προς εσένα όλοι οι άρχοντες αρχηγοί του Ισραήλ. Και θα σαλπίσετε σήμα, και θα ξεκινήσουν τα στρατόπεδα που στρατοπεδεύουν ανατολικά· και θα σαλπίσετε δεύτερο σήμα, και θα ξεκινήσουν τα στρατόπεδα που στρατοπεδεύουν νότια· και θα σαλπίσετε τρίτο σήμα, και θα ξεκινήσουν τα στρατόπεδα που στρατοπεδεύουν δίπλα στη θάλασσα· και θα σαλπίσετε τέταρτο σήμα, και θα ξεκινήσουν τα

στρατόπεδα που στρατοπεδεύουν προς βορρά· με σήμα θα σαλπίζουν στην αναχώρησή τους. Και όταν συγκεντρώσετε τη συνέλευση, θα σαλπίσετε, και όχι με σήμα. Και οι γιοι του Ααρών, οι ιερείς, θα σαλπίσουν με τις σάλπιγγες· και θα είναι για σας νόμιμο αιώνιο για τις γενιές σας. Αν και βγείτε σε πόλεμο στη γη σας προς τους αντιπάλους που έχουν σταθεί εναντίον σας, και σημάνετε με τις σάλπιγγες, και θα θυμηθείτε μπροστά στον Κύριο, και θα σωθείτε από τους εχθρούς σας. Και στις μέρες της χαράς σας, και στις γιορτές σας, και στις νέες σελήνες σας, θα σαλπίσετε με τις σάλπιγγες πάνω στα ολοκαυτώματα, και πάνω στις θυσίες των ειρηνικών προσφορών σας· και θα είναι για σας ανάμνηση μπροστά στον Θεό σας· εγώ Κύριος ο Θεός σας. Και έγινε στο δεύτερο έτος, στο δεύτερο μήνα, στην εικοστή του μήνα, ανέβηκε το σύννεφο από τη σκηνή της μαρτυρίας. Και ξεκίνησαν οι γιοι του Ισραήλ με τις αποσκευές τους από την έρημο Σινά· και στάθηκε το σύννεφο στην έρημο της Φαράν. Και σηκώθηκαν πρώτοι μέσω της φωνής του Κυρίου με το χέρι του Μωυσή. Και σήκωσαν το τάγμα του στρατοπέδου των γιων του Ιούδα πρώτοι με τη δύναμή τους· και επί της δύναμής τους, ο Ναασσών γιος του Αμιναδάβ. Και επί της δύναμης της φυλής των υιών του Ισσαχάρ, ο Ναθαναήλ υιός του Σωγάρ. Και επί της δύναμης της φυλής των υιών Ζαβουλών, ο Ελιάβ, υιός του Χαιλών. Και θα κατεβάσουν τη σκηνή, και θα σηκωθούν οι γιοι του Γεδσών και οι γιοι του Μεραρί, αυτοί που σηκώνουν τη σκηνή. Και σήκωσαν το τάγμα του στρατοπέδου του Ρουβήν με τη δύναμή τους· και επί της δύναμής τους, ο Ελισούρ γιος του Σεδιούρ· Και επί της δύναμης της φυλής των γιων του Συμεών, ο Σαλαμιήλ γιος του Σουρισαδαΐ. Και επί της δύναμης της φυλής των υιών του Γαδ, ο Ελισάφ ο γιος του

Ραγουήλ. Και θα σηκωθούν οι γιοι του Καάθ σηκώνοντας τα άγια, και θα στήσουν τη σκηνή έως ότου φτάσουν. Και θα ξεκινήσει το τάγμα του στρατοπέδου του Εφραίμ με τη δύναμή τους· και επί της δύναμής τους, ο Ελισαμά γιος του Αμιούδ. Και επί της δύναμης της φυλής των υιών του Μανασσή, ο Γαμαλιήλ ο γιος του Φαδασσούρ. Και επί της δύναμης της φυλής των υιών του Βενιαμίν, ο Αβιδάν ο γιος του Γαδεωνί. Και θα ξεκινήσουν το τάγμα του στρατοπέδου των υιών του Δαν, τελευταίοι από όλα τα στρατόπεδα, με τη δύναμή τους· και επί της δύναμής τους, ο Αχιέζερ ο γιος του Αμισαδαΐ. Και επί της δύναμης της φυλής των υιών του Ασήρ, ο Φαγεήλ γιος του Εχράν. Και επί της δύναμης της φυλής των υιών Νεφθαλί, ο Αχιρέ υιός του Αινάν. Αυτοί οι στρατοί των γιων του Ισραήλ· και εξήραν με τη δύναμή τους. Και είπε ο Μωυσής στον Ωβάβ γιο του Ραγουήλ του Μαδιανίτη, του γαμπρού του Μωυσή, εμείς αναχωρούμε προς τον τόπο που είπε ο Κύριος, αυτόν θα δώσω σε σας· έλα μαζί μας, και θα σε κάνουμε καλά, γιατί ο Κύριος μίλησε καλά για τον Ισραήλ. Και του είπε, δεν θα πάω, αλλά στη γη μου και στη γενιά μου. Και είπε, μην μας εγκαταλείψεις, επειδή ήσουν μαζί μας στην έρημο, και θα είσαι ανάμεσά μας πρεσβύτερος. Και θα είναι αν πορευτείς μαζί μας, και θα είναι τα αγαθά εκείνα όσα αν κάνει καλό ο Κύριος σε εμάς, και καλά θα σε κάνουμε. Και ξεκίνησαν από το όρος του Κυρίου οδό τριών ημερών, και η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου προπορευόταν μπροστά από αυτούς οδό τριών ημερών για να βρει για αυτούς ανάπαυση. Και έγινε όταν σηκωνόταν η κιβωτός, και είπε ο Μωυσής, σήκω Κύριε, και ας διασκορπιστούν οι εχθροί σου, ας φύγουν όλοι όσοι σε μισούν. Και στην ανάπαυση είπε, επίστρεψε Κύριε χιλιάδες μυριάδες στον Ισραήλ. Και το σύννεφο έγινε

σκιάζοντας επάνω τους την ημέρα, όταν αφαιρούνταν αυτοί από το στρατόπεδο.

11

Και ήταν ο λαός γογγύζοντας κακά μπροστά στον Κύριο· και άκουσε ο Κύριος, και θύμωσε με οργή· και άναψε σε αυτούς φωτιά από τον Κύριο, και κατέφαγε κάποιο μέρος του στρατοπέδου. Και φώναξε ο λαός στον Μωυσή· και προσευχήθηκε ο Μωυσής στον Κύριο, και σταμάτησε η φωτιά. Και το όνομα εκείνου του τόπου κλήθηκε Εμπυρισμός, γιατί άναψε φωτιά σε αυτούς από τον Κύριο. Και ο μικτός όχλος που ήταν ανάμεσά τους επιθύμησε με επιθυμία· και καθισμένοι έκλαιγαν και οι γιοι του Ισραήλ, και είπαν, ποιος θα μας ταΐσει κρέας; Θυμηθήκαμε τα ψάρια που τρώγαμε στην Αίγυπτο δωρεάν. Και τα κολοκύθια, και τα πεπόνια, και τα πράσα, και τα κρεμμύδια, και τα σκόρδα. Τώρα όμως η ψυχή μας είναι κατάξηρη· τίποτα, εκτός από το μάννα, δεν βλέπουν τα μάτια μας. Το μάννα όμως είναι σαν σπέρμα κορίου, και η μορφή του είναι μορφή κρυστάλλου. Και περνούσε ο λαός, και μάζευαν, και άλεθαν αυτό στο μύλο, και το έτριβαν στο γουδί, και το έβραζαν στη χύτρα, και το έκαναν πίτες, και ήταν η γεύση του σαν γεύση πίτας από λάδι. Και όταν κατέβαινε η δροσιά επάνω στο στρατόπεδο τη νύχτα, κατέβαινε το μάννα μαζί της. Και άκουσε ο Μωυσής αυτούς που έκλαιγαν κατά τους δήμους τους, ο καθένας στη θύρα του· και θύμωσε με οργή ο Κύριος σφόδρα· και μπροστά στον Μωυσή ήταν πονηρό. Και είπε ο Μωυσής στον Κύριο, γιατί κακοποίησες τον υπηρέτη σου, και γιατί δεν έχω βρει χάρη μπροστά σου, να

επιβάλεις την ορμή του λαού αυτού επάνω μου; Μήπως εγώ πήρα στην κοιλιά μου όλο αυτόν τον λαό, ή εγώ τους γέννησα; Γιατί μου λες, πάρε αυτόν στην αγκαλιά σου, όπως σηκώνει τροφός το θηλάζον παιδί, στη γη την οποία ορκίστηκες στους πατέρες τους; Από πού να βρω κρέατα, να δώσω σε όλο αυτόν τον λαό; Ότι κλαίνε εξαιτίας μου, λέγοντας, δώσε μας κρέας, για να φάμε. Δεν θα μπορέσω εγώ μόνος να σηκώσω τον λαό αυτόν, γιατί πολύ βαρύ είναι για μένα το πράγμα αυτό. Αν λοιπόν έτσι μου κάνεις, σκότωσέ με αμέσως, αν έχω βρει έλεος από εσένα, ώστε να μην δω τη δυστυχία μου. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, σύναξε μου εβδομήκοντα άνδρες από τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ, τους οποίους εσύ ο ίδιος ξέρεις, ότι αυτοί είναι πρεσβύτεροι του λαού και γραμματείς τους· και θα φέρεις αυτούς στην σκηνή του μαρτυρίου, και θα σταθούν εκεί μαζί σου. Και θα κατέβω, και θα μιλήσω εκεί μαζί σου· και θα αφαιρέσω από το πνεύμα που είναι επάνω σου, και θα το βάλω επάνω τους· και θα βοηθήσουν μαζί σου την ορμή του λαού, και δεν θα την φέρεις εσύ μόνος σου. Και στον λαό θα πεις, αγιαστείτε για αύριο, και θα φάτε κρέας· γιατί κλάψατε μπροστά στον Κύριο, λέγοντας, ποιος θα μας ταΐσει κρέας; Ότι καλό για μας είναι στην Αίγυπτο· και θα δώσει ο Κύριος σε σας να φάτε κρέας, και θα φάτε κρέας. Όχι μία ημέρα θα φάτε, ούτε δύο, ούτε πέντε ημέρες, ούτε δέκα ημέρες, ούτε είκοσι ημέρες, μέχρι έναν μήνα ημέρες θα φάτε, μέχρι να βγει από τα ρουθούνια σας· και θα είναι για σας χολέρα, γιατί δεν υπακούσατε τον Κύριο, που είναι ανάμεσά σας, και κλάψατε μπροστά του, λέγοντας, γιατί εμείς να βγούμε από την Αίγυπτο; Και είπε ο Μωυσής, εξακόσιες χιλιάδες πεζών ο λαός, στους οποίους είμαι ανάμεσά τους· και συ είπες, κρέας θα δώσω σε αυτούς να φάνε, και θα φάνε για ένα

μήνα ημερών· Μήπως πρόβατα και βόδια θα σφαγούν για αυτούς, και θα τους αρκέσει; Ή όλο το ψάρι της θάλασσας θα συγκεντρωθεί για αυτούς, και θα τους αρκέσει; Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, μήπως το χέρι του Κυρίου δεν θα αρκέσει; Ήδη θα μάθεις αν θα σε καταλάβει ο λόγος μου ή όχι. Και βγήκε ο Μωυσής, και μίλησε προς τον λαό τα λόγια του Κυρίου· και μάζεψε εβδομήντα άνδρες από τους πρεσβυτέρους του λαού, και τους έστησε γύρω από τη σκηνή. Και κατέβηκε ο Κύριος σε νεφέλη, και μίλησε προς αυτόν· και πήρε από το πνεύμα που ήταν επάνω του, και το έβαλε επάνω στους εβδομήντα άνδρες τους πρεσβυτέρους· και όταν αναπαύτηκε το πνεύμα επάνω τους, προφήτευσαν, και δεν το ξανάκαναν. Και αφέθηκαν δύο άνδρες στο στρατόπεδο, όνομα στον ένα Ελδάδ και όνομα στον δεύτερο Μωδάδ· και αναπαύτηκε επάνω τους το πνεύμα· και αυτοί ήταν από τους καταγεγραμμένους και δεν ήρθαν στην σκηνή· και προφήτευσαν στο στρατόπεδο. Και τρέχοντας προς αυτόν ο νεαρός άνδρας, ανέφερε στον Μωυσή και είπε λέγοντας, ο Ελδάδ και ο Μωδάδ προφητεύουν στο στρατόπεδο. Και αποκρινόμενος ο Ιησούς ο του Ναυή, ο που στεκόταν δίπλα στον Μωυσή, ο εκλεκτός, είπε, Κύριε Μωυσή, εμπόδισέ τους. Και είπε ο Μωυσής σε αυτόν, μην ζηλεύεις εμένα; Και ποιος να έδινε όλο τον λαό του Κυρίου προφήτες, όταν ο Κύριος δώσει το πνεύμα του πάνω τους; Και έφυγε ο Μωυσής για το στρατόπεδο, αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ. Και πνεύμα εξήλθε από τον Κύριο, και έφερε ορτύκια από τη θάλασσα· και τα έριξε επάνω στο στρατόπεδο μια ημέρας οδό από εδώ, και μια ημέρας οδό από εκεί, γύρω από το στρατόπεδο, σαν δύο πήχεις από τη γη. Και σηκώθηκε ο λαός όλη την ημέρα, και όλη τη νύχτα, και όλη την ημέρα την επόμενη, και μάζεψαν τα ορτύκια·

αυτός που μάζεψε το λίγο, μάζεψε δέκα κόρους· και άπλωσαν για τον εαυτό τους απλώματα γύρω από το στρατόπεδο. Το κρέας ήταν ακόμα στα δόντια τους πριν εκλείψει, και ο Κύριος θύμωσε με τον λαό, και χτύπησε ο Κύριος τον λαό με πολύ μεγάλη πληγή. Και κλήθηκε το όνομα του τόπου εκείνου, Μνήματα της Επιθυμίας· γιατί εκεί έθαψαν τον λαό τον επιθυμητή. Από τους Τάφους της Επιθυμίας έφυγε ο λαός προς Ασηρώθ· και βρέθηκε ο λαός στην Ασηρώθ.

12

Και μίλησε η Μαριάμ και ο Ααρών κατά του Μωυσή, εξαιτίας της γυναίκας της Αιθιοπίσσας την οποία πήρε ο Μωυσής, γιατί γυναίκα Αιθιοπίσσα πήρε, και είπαν, Μήπως μόνο στον Μωυσή μίλησε ο Κύριος; Δεν μίλησε και σε εμάς; Και άκουσε ο Κύριος. Και ο άνθρωπος Μωυσής ήταν πολύ πραύς παρά όλους τους ανθρώπους που ήταν επάνω στη γη. Και είπε ο Κύριος αμέσως προς τον Μωυσή και τον Ααρών και τη Μαριάμ, βγείτε εσείς οι τρεις μέσα στη σκηνή του μαρτυρίου. Και βγήκαν οι τρεις στη σκηνή της μαρτυρίας· και κατέβηκε ο Κύριος σε στύλο σύννεφου, και στάθηκε πάνω στην πόρτα της σκηνής της μαρτυρίας· και φωνάχτηκαν ο Ααρών και η Μαριάμ· και βγήκαν και οι δύο. Και είπε σε αυτούς, ακούστε τα λόγια μου· αν γίνει προφήτης σας του Κυρίου, σε όραμα θα γνωριστώ σε αυτόν, και σε ύπνο θα μιλήσω σε αυτόν. Όχι έτσι ο υπηρέτης μου Μωυσής, σε όλο το σπίτι μου πιστός είναι· Στόμα κατά στόμα θα μιλήσω σε αυτόν, σε μορφή, και όχι μέσω αινιγμάτων, και την δόξα του Κυρίου είδε· και γιατί

δεν φοβηθήκατε να μιλήσετε εναντίον του υπηρέτη μου Μωυσή; Και η οργή του θυμού του Κυρίου ήταν επάνω σε αυτούς, και έφυγε. Και το σύννεφο απομακρύνθηκε από τη σκηνή· και ιδού η Μαριάμ λεπρή σαν χιόνι· και ο Ααρών κοίταξε τη Μαριάμ, και ιδού λεπρή. Και είπε ο Ααρών προς τον Μωυσή, παρακαλώ κύριε, μην βάλεις πάνω μας αμαρτία, διότι αγνοήσαμε σύμφωνα με αυτό που αμαρτήσαμε· Μην γίνει σαν ίσο με θάνατο, σαν αποβολή που βγαίνει από μήτρα μητέρας, και τρώει το μισό από τις σάρκες της. Και φώναξε ο Μωυσής στον Κύριο, λέγοντας, Θεέ μου σε παρακαλώ, γιάτρεψέ την. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, αν ο πατέρας της έφτυνε στο πρόσωπό της δεν θα ντρεπόταν επτά ημέρες; Ας αφοριστεί επτά ημέρες έξω από το στρατόπεδο, και μετά από αυτά θα μπει μέσα. Και αφωρίστηκε η Μαριάμ έξω από το στρατόπεδο επτά ημέρες· και ο λαός δεν ξεκίνησε, έως ότου καθαρίστηκε η Μαριάμ. Και μετά από αυτά έφυγε ο λαός από Ασηρώθ, και στρατοπέδευσαν στην έρημο του Φαράν.

13

Και μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή, λέγοντας, στείλε για τον εαυτό σου άνδρες, και ας κατασκοπεύσουν τη γη των Χαναναίων, την οποία εγώ δίνω στους γιους του Ισραήλ για κατοχή· έναν άνδρα ανά φυλή, κατά τις πατρικές τους φατρίες θα στείλεις αυτούς, κάθε έναν αρχηγό από αυτούς. Και έστειλε αυτούς ο Μωυσής από την έρημο Φαράν μέσω της φωνής του Κυρίου· όλοι άνδρες αρχηγοί των γιων του Ισραήλ αυτοί. Και αυτά είναι τα ονόματά τους· από τη φυλή Ρουβήν, ο Σαμουήλ γιος του Ζακχούρ. Από τη

φυλή Συμεών, ο Σαφάτ γιος του Σουρί. Από τη φυλή Ιούδα, ο Χάλεβ γιος του Ιεφοννή. Από τη φυλή Ισσάχαρ, ο Ιλαάλ γιος του Ιωσήφ. Από τη φυλή Εφραίμ, Αυσή γιος του Ναυή. Από τη φυλή Βενιαμίν, Φαλτί γιος του Ραφού. Από τη φυλή Ζαβουλών, ο Γουδιήλ γιος του Σουδί. Από τη φυλή του Ιωσήφ, των υιών του Μανασσή, ο Γαδδί υιός του Σουσί. Της φυλής Δαν, ο Αμιήλ γιος του Γαμαλιήλ. Από τη φυλή Ασήρ, ο Σαθούρ γιος του Μιχαήλ. Από τη φυλή Νεφθαλί, ο Ναβί γιος του Σαβί. Από τη φυλή Γαδ, ο Γουδιήλ γιος του Μακχί. Αυτά είναι τα ονόματα των ανδρών που έστειλε ο Μωυσής να κατασκοπεύσουν τη γη· και ο Μωυσής ονόμασε τον Αυσή υιό του Ναυή, Ιησού. Και έστειλε αυτούς ο Μωυσής να κατασκοπεύσουν τη γη της Χαναάν, και τους είπε, ανεβείτε σε αυτήν την έρημο, και θα ανεβείτε στο βουνό, και θα δείτε τη γη τι είναι, και τον λαό που κατοικεί επάνω σε αυτήν, αν είναι δυνατός ή αδύναμος, ή αν είναι λίγοι ή πολλοί. Και ποια είναι η γη στην οποία αυτοί κάθονται πάνω σε αυτήν, αν είναι καλή ή πονηρά· και ποιες είναι οι πόλεις στις οποίες αυτοί κατοικούν, αν είναι τειχισμένες ή ατείχιστες. Και ποια η γη, είτε πλούσια είτε άγονη· αν υπάρχουν σε αυτήν δέντρα, ή όχι· και επιμείναντες θα πάρετε από τους καρπούς της γης. Και οι μέρες, μέρες της άνοιξης, πρόδρομοι του σταφυλιού. Και αφού ανέβηκαν, κατασκόπευσαν τη γη από την έρημο Σιν μέχρι Ρεώβ, καθώς εισέρχονταν στην Αιμάθ. Και ανέβηκαν μέσα στην έρημο, και πήγαν μέχρι τη Χεβρώνα, και εκεί ήταν ο Αχιμάν, και ο Σεσσί, και ο Θελαμί, απόγονοι του Ενάχ· και η Χεβρώνα χτίστηκε επτά χρόνια πριν από την Τάνι της Αιγύπτου. Και ήρθαν μέχρι τη φαράγγα του τσαμπιού, και την κατασκόπευσαν· και έκοψαν από εκεί ένα κλαδί με ένα τσαμπί σταφυλιού πάνω του, και το σήκωσαν σε κουβαλητά ξύλα, και από

τα ρόδια, και από τα σύκα. Και τον τόπο εκείνο ονόμασαν Φάραγγα του Βότρυ, εξαίτιας του βότρυ, τον οποίο έκοψαν από εκεί οι γιοι του Ισραήλ. Και επέστρεψαν από εκεί αφού εξέτασαν τη γη μετά από σαράντα ημέρες. Και αφού πήγαν ήρθαν προς τον Μωυσή και τον Ααρών και προς όλη τη συνάθροιση των γιων του Ισραήλ, στην έρημο Φαράν Κάδης, και απάντησαν σε αυτούς λόγο και σε όλη τη συνάθροιση, και έδειξαν τον καρπό της γης, και διηγήθηκαν σε αυτόν, και είπαν, ήρθαμε στη γη στην οποία μας έστειλες, γη που ρέει γάλα και μέλι, και αυτός είναι ο καρπός της. Αλλά ή ότι θρασύ είναι το έθνος που κατοικεί επάνω της, και πόλεις οχυρές τειχισμένες πολύ μεγάλες· και την γενιά του Ενάκ είδαμε εκεί. Και ο Αμαλήκ κατοικεί στη γη προς τον Νότο· και ο Χετταίος, και ο Ευαίος, και ο Ιεβουσαίος, και ο Αμορραίος κατοικούν στην ορεινή· και ο Χαναναίος κατοικεί παρά τη θάλασσα, και παρά τον Ιορδάνη ποταμό. Και ο Χάλεβ έκανε σιωπηλό τον λαό προς τον Μωυσή, και του είπε, όχι, αλλά ανεβαίνοντας θα ανεβούμε, και θα την κατακτήσουμε, γιατί ισχυροί θα μπορέσουμε εναντίον τους. Και οι άνθρωποι που ανέβηκαν μαζί του, είπαν, δεν ανεβαίνουμε, γιατί δεν μπορούμε να ανεβούμε προς το έθνος, γιατί είναι πιο ισχυρό από εμάς. Και έφεραν κακή φήμη της γης την οποία κατασκόπευσαν προς τους γιους του Ισραήλ, λέγοντας, η γη την οποία περάσαμε για να την κατασκοπεύσουμε, είναι γη που καταβροχθίζει τους κατοίκους της· και όλος ο λαός τον οποίο είδαμε σε αυτήν, είναι άνδρες υπερμεγέθεις. Και εκεί είδαμε τους γίγαντες, και ήμασταν μπροστά τους σαν ακρίδες· αλλά και έτσι ήμασταν μπροστά τους.

14

Και αφού ξεσηκώθηκε όλη η συνάθροιση, έβγαλε φωνή· και έκλαιγε ο λαός όλη εκείνη τη νύχτα. Και γόγγυζαν εναντίον στον Μωυσή και τον Ααρών όλοι οι γιοι του Ισραήλ· και είπαν προς αυτούς όλη η συνάθροιση, Μακάρι να είχαμε πεθάνει στη γη της Αιγύπτου, ή στην έρημο αυτή, να είχαμε πεθάνει· και γιατί ο Κύριος μας φέρνει σε αυτή τη γη να πέσουμε στον πόλεμο; Οι γυναίκες μας και τα παιδιά θα λεηλατηθούν· τώρα λοιπόν είναι καλύτερο να επιστρέψουμε στην Αίγυπτο. Και είπαν ο ένας στον άλλον, ας δώσουμε αρχηγό, και ας επιστρέψουμε στην Αίγυπτο. Και έπεσαν ο Μωυσής και ο Ααρών με το πρόσωπό τους μπροστά σε όλη τη συνάθροιση των γιων του Ισραήλ. Ο Ιησούς του Ναυή και ο Χάλεβ του Ιεφοννή, από αυτούς που είχαν κατασκοπεύσει τη γη, έσκισαν τα ρούχα τους και είπαν προς όλη τη συνάθροιση των γιων του Ισραήλ, λέγοντας, Η γη την οποία κατασκοπεύσαμε είναι πολύ πολύ καλή. Αν μας επιλέξει ο Κύριος, θα μας εισάγει σε αυτή τη γη, και θα τη δώσει σε μας· γη η οποία ρέει γάλα και μέλι. Αλλά από τον Κύριο μην γίνεστε αποστάτες· εσείς δε μην φοβηθείτε τον λαό της γης, γιατί τροφή για εσάς είναι· έχει απομακρυνθεί γαρ ο καιρός τους από αυτούς· ο δε Κύριος είναι μέσα σε εμάς· μην φοβηθείτε αυτούς. Και είπε όλη η συνέλευση να λιθοβολήσουν αυτούς με πέτρες, και η δόξα του Κυρίου εμφανίστηκε στο σύννεφο πάνω στη σκηνή του μαρτυρίου σε όλους τους γιους του Ισραήλ. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, μέχρι πότε με παροξύνει ο λαός αυτός; Και μέχρι πότε δεν θα με πιστεύουν παρά όλα τα σημεία που έκανα ανάμεσά τους; Θα χτυπήσω αυτούς με θάνατο,

και θα καταστρέψω αυτούς· και θα κάνω εσένα και τον οίκο του πατέρα σου έθνος μεγάλο, και πολύ περισσότερο από αυτό. Και είπε ο Μωυσής στον Κύριο, και θα ακούσει η Αίγυπτος, ότι ανέβασες με τη δύναμή σου τον λαό αυτόν από αυτούς. Αλλά και όλοι οι κατοικούντες επάνω στη γη αυτή έχουν ακούσει, ότι εσύ είσαι Κύριος στο λαό αυτό, ο οποίος με μάτια κατά μάτια εμφανίζεσαι Κύριε, και το σύννεφό σου στέκεται επάνω τους, και σε στύλο σύννεφου εσύ πορεύεσαι μπροστά από αυτούς την ημέρα, και σε στύλο φωτιάς τη νύχτα. Και θα καταστρέψεις τον λαό αυτόν σαν έναν άνθρωπο· και θα πουν τα έθνη, όσοι έχουν ακούσει το όνομά σου, λέγοντας: Επειδή δεν μπορούσε ο Κύριος να φέρει τον λαό αυτόν στη γη που όρκισε σε αυτούς, τους κατέστρεψε στην έρημο. Και τώρα ας υψωθεί η δύναμή σου Κύριε, με τον τρόπο που είπες, λέγοντας, ο Κύριος μακρόθυμος, και πολυέλεος, και αληθινός, αφαιρώντας ανομίες και αδικίες και αμαρτίες, και με καθαρισμό δεν θα καθαρίσει τον ένοχο, αποδίδοντας αμαρτίες πατέρων επί τέκνα έως τρίτης και τετάρτης γενεάς. Συγχώρησε την αμαρτία του λαού αυτού σύμφωνα με το μεγάλο έλεός σου, καθώς ίλεως έγινες σε αυτούς από την Αίγυπτο μέχρι τώρα. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, Είμαι ίλεως προς αυτούς σύμφωνα με τον λόγο σου. Αλλά ζω εγώ και ζει το όνομά μου, και θα γεμίσει η δόξα του Κυρίου όλη τη γη. Ότι όλοι οι άνδρες που είδαν τη δόξα μου, και τα σημεία που έκανα στην Αίγυπτο και στην έρημο, και με δοκίμασαν δέκατη φορά, και δεν άκουσαν τη φωνή μου, πράγματι δεν θα δουν τη γη που ορκίστηκα στους πατέρες τους· αλλά τα παιδιά τους που είναι μαζί μου εδώ, όσοι δεν ξέρουν καλό ούτε κακό, κάθε νεότερος άπειρος, σε αυτούς θα δώσω τη γη· όλοι δε όσοι με παρόξυναν, δεν θα τη δουν. Ο γιος

μου Χάλεβ, επειδή έχει διαφορετικό πνεύμα μέσα του και με ακολούθησε, θα τον φέρω στη γη στην οποία μπήκε, και οι απόγονοί του θα την κληρονομήσουν. Ο Αμαλήκ και ο Χαναναίος κατοικούν στην κοιλάδα· αύριο γυρίστε πίσω και φύγετε εσείς προς την έρημο, το δρόμο της Ερυθράς Θάλασσας. Και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή και τον Ααρών, λέγοντας, μέχρι πότε αυτή η πονηρή συναγωγή; Αυτά που οι ίδιοι γογγύζουν μπροστά μου, το γογγυσμό των υιών του Ισραήλ, τον οποίο γόγγυσαν για εσάς, έχω ακούσει. Είπα σε αυτούς, ζω εγώ, λέει ο Κύριος· αληθινά όπως έχετε μιλήσει στα αυτιά μου, έτσι θα κάνω σε εσάς. Σε αυτή την έρημο θα πέσουν τα κόκαλά σας, και όλη η απογραφή σας, και οι καταμετρημένοι σας από είκοσι ετών και πάνω, όσοι γόγγυσαν εναντίον μου, αν εσείς θα μπείτε στη γη επάνω στην οποία άπλωσα το χέρι μου να κατοικήσετε σε αυτήν, αλλά μόνο ο Χάλεβ γιος του Ιεφοννή και ο Ιησούς ο του Ναυή. Και τα παιδιά, που είπατε ότι θα είναι σε λεηλασία, θα τα φέρω μέσα στη γη· και θα κληρονομήσουν τη γη, από την οποία εσείς αποστατήσατε. Και τα κώλα σας θα πέσουν σε αυτή την έρημο. Τα παιδιά σας θα είναι νομάδες στην έρημο σαράντα χρόνια· και θα σηκώσουν την πορνεία σας, μέχρι να καταναλωθούν τα μέλη σας στην έρημο. Σύμφωνα με τον αριθμό των ημερών που κατασκοπεύσατε τη γη, σαράντα ημέρες, μια ημέρα για κάθε χρόνο, θα λάβετε τις αμαρτίες σας σαράντα χρόνια· και θα γνωρίσετε τον θυμό της οργής μου. Εγώ ο Κύριος μίλησα, πράγματι έτσι θα κάνω στη συνάθροιση την κακή αυτή, που συγκεντρώνεται εναντίον μου· στην έρημο αυτή θα καταναλωθούν, και εκεί θα πεθάνουν. Και οι άνθρωποι, τους οποίους έστειλε ο Μωυσής να κατασκοπεύσουν τη γη, και αφού έφτασαν γόγγυσαν εναντίον της προς τη συναγωγή

να βγάλουν λόγια πονηρά για τη γη, και πέθαναν οι άνθρωποι που είπαν πονηρά κατά της γης με την πληγή μπροστά στον Κύριο. Και ο Ιησούς γιος του Ναυή και ο Χάλεβ γιος του Ιεφοννή έζησαν από τους ανθρώπους εκείνους που είχαν πάει να κατασκοπεύσουν τη γη. Και μίλησε ο Μωυσής τα λόγια αυτά προς όλους τους γιους του Ισραήλ, και πένθησε ο λαός πολύ. Και σηκωθέντες νωρίς το πρωί ανέβηκαν στην κορυφή του βουνού, λέγοντας, ιδού, εμείς εδώ θα ανεβούμε στον τόπο που είπε ο Κύριος, γιατί αμαρτήσαμε. Και είπε ο Μωυσής, Γιατί εσείς παραβαίνετε τον λόγο του Κυρίου; Δεν θα είναι ευοδωμένο για εσάς. Μην ανεβαίνετε, γιατί ο Κύριος δεν είναι μαζί σας· και θα πέσετε μπροστά στους εχθρούς σας. Γιατί ο Αμαλήκ και ο Χαναναίος είναι εκεί μπροστά σας, και θα πέσετε από μάχαιρα, επειδή γυρίσατε πίσω ανυπάκουοι στον Κύριο, και δεν θα είναι ο Κύριος ανάμεσά σας. Και αφού περάσανε με τη βία, ανέβηκαν επάνω στην κορυφή του βουνού· η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου και ο Μωυσής δεν κινήθηκαν από το στρατόπεδο. Και κατέβηκε ο Αμαλήκ και ο Χαναναίος που κατοικούσε σε εκείνο το βουνό, και τους έτρεψαν, και τους κατέκοψαν μέχρι Χορμά· και επέστρεψαν στο στρατόπεδο.

15

Και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, μίλησε στους γιους του Ισραήλ, και θα πεις προς αυτούς, όταν μπείτε στη γη της κατοίκησής σας, την οποία εγώ δίνω σε εσάς, και θα κάνεις ολοκαυτώματα στον Κύριο, ολοκάρπωμα ή θυσία, να μεγαλύνεις ευχή, ή κατά εκούσιο, ή στις εορτές σας να κάνετε οσμή ευωδίας

στον Κύριο, αν μεν από τα βόδια ή από τα πρόβατα. Και θα φέρει ο προσφέρων το δώρο του στον Κύριο, θυσία από σεμίδαλη, ένα δέκατο του εφά αναμεμειγμένη σε λάδι, σε ένα τέταρτο του ιν. Και κρασί για σπονδή το τέταρτο του χιν θα κάνετε επί του ολοκαυτώματος, ή επί της θυσίας· στο αρνί το ένα θα κάνεις τόσο, προσφορά οσμή ευωδίας στον Κύριο. Και για το κριάρι, όταν το κάνετε ολοκαύτωμα ή θυσία, θα κάνεις θυσία από σιμιγδάλι δύο δέκατα αναμεμειγμένα με λάδι το ένα τρίτο του χιν· Και κρασί για σπονδή το ένα τρίτο του χιν θα προσφέρετε για ευωδιαστή μυρωδιά στον Κύριο. Αν και κάνετε από τα βόδια σε ολοκαύτωμα ή σε θυσία να εκπληρώσετε ευχή, ή σε σωτήριο στον Κύριο, και θα προσφέρει επί του μόσχου θυσία σιμιγδιού τρία δέκατα αναμεμειγμένη σε λάδι μισό του ιν. Και κρασί για σπονδή το μισό του χιν, προσφορά με οσμή ευωδίας στον Κύριο. Έτσι θα κάνεις στον ένα μόσχο, ή στον ένα κριό, ή στο ένα αρνί από τα πρόβατα ή από τις αίγες· Σύμφωνα με τον αριθμό τους που αν κάνετε, έτσι θα κάνετε στον καθένα, σύμφωνα με τον αριθμό τους. Κάθε ντόπιος θα κάνει έτσι για να προσφέρει τέτοια καρπώματα για οσμή ευωδίας στον Κύριο. Αν δε προσήλυτος προστεθεί ανάμεσά σας στη γη σας, ή όποιος γίνει ανάμεσά σας στις γενιές σας, και κάνει προσφορά οσμή ευωδίας στον Κύριο, με τον τρόπο που κάνετε εσείς, έτσι θα κάνει η συνάθροιση στον Κύριο. Ένας νόμος θα είναι για εσάς και για τους προσήλυτους που κατοικούν ανάμεσά σας, νόμος αιώνιος για τις γενιές σας· όπως εσείς, έτσι και ο προσήλυτος θα είναι ενώπιον του Κυρίου. Ένας νόμος θα είναι και ένα δικαίωμα θα είναι για εσάς και για τον προσήλυτο που κατοικεί ανάμεσά σας. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, μίλησε στους γιους του Ισραήλ, και θα πεις σε αυτούς,

όταν μπαίνετε εσείς μέσα στη γη, στην οποία εγώ σας φέρνω εκεί, και θα είναι όταν τρώτε εσείς από τα ψωμιά της γης, θα αφαιρέσετε προσφορά αφιερωμένο μέρος στον Κύριο, απαρχή του ζυμαριού σας. Ψωμί θα χωρίσετε ως προσφορά· όπως προσφορά από το αλώνι, έτσι θα το αφαιρέσετε, απαρχή του ζυμαριού σας, και θα δώσετε στον Κύριο προσφορά για τις γενιές σας. Όταν διαμαρτήσετε και δεν κάνετε όλες αυτές τις εντολές, τις οποίες μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή, όπως διέταξε ο Κύριος σε εσάς δια χειρός του Μωυσή, από την ημέρα την οποία διέταξε ο Κύριος σε εσάς και έπειτα στις γενιές σας, και θα είναι αν από τα μάτια της συνάθροισης γίνει ακουσίως, τότε θα κάνει όλη η συνάθροιση ένα μοσχάρι από βόδια χωρίς ελάττωμα για ολοκαύτωμα για ευωδιαστή οσμή στον Κύριο, και την θυσία του και την σπονδή του σύμφωνα με την διάταξη, και ένα τράγο από κατσίκια για αμαρτία. Και θα κάνει εξιλέωση ο ιερέας για όλη τη συνάθροιση των γιων του Ισραήλ, και θα συγχωρεθεί σε αυτούς, γιατί ακούσιο είναι· και αυτοί έφεραν το δώρο τους, προσφορά στον Κύριο, για την αμαρτία τους ενώπιον του Κυρίου, για τα ακούσια τους. Και θα συγχωρηθεί για ολόκληρη τη συγκέντρωση των γιων του Ισραήλ, και για τον προσήλυτο που κατοικεί ανάμεσά σας, γιατί για όλο τον λαό ήταν ακούσιο. Αν μια ψυχή αμαρτήσει ακουσίως, θα προσφέρει μια κατσίκα ενός έτους για την αμαρτία. Και θα εξιλεώσει ο ιερέας για την ψυχή που αμάρτησε ακούσια και που αμάρτησε ακούσια μπροστά στον Κύριο, για να εξιλεώσει για αυτόν. Για τον ντόπιο ανάμεσα στους γιους του Ισραήλ, και για τον προσήλυτο που κατοικεί ανάμεσά τους, ένας νόμος θα ισχύει για αυτούς, όποιος εάν πράξει ακούσια. Και ψυχή που κάνει με χέρι αλαζονείας από τους ντόπιους ή από τους προσήλυτους, τον Θεό

αυτός προκαλεί, θα καταστραφεί η ψυχή εκείνη από τον λαό της, γιατί τον λόγο του Κυρίου περιφρόνησε, και τις εντολές του σκόρπισε· θα καταστρέψει, θα καταστραφεί η ψυχή εκείνη, η αμαρτία της σε αυτήν. Και ήταν οι γιοι του Ισραήλ στην έρημο, και βρήκαν έναν άνδρα που μάζευε ξύλα την ημέρα του σαββάτου. Και τον έφεραν αυτόν οι που τον βρήκαν να μαζεύει ξύλα την ημέρα του Σαββάτου προς τον Μωυσή και τον Ααρών, και προς όλη τη συνέλευση των υιών του Ισραήλ. Και τον έβαλαν σε φυλακή, γιατί δεν είχαν αποφασίσει τι να του κάνουν. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, με θάνατο ας θανατωθεί ο άνθρωπος· λιθοβολήστε τον με πέτρες όλη η συνέλευση. Και έβγαλαν αυτόν όλη η συνέλευση έξω από το στρατόπεδο· και τον λιθοβόλησε όλη η συνέλευση με πέτρες έξω από το στρατόπεδο, καθώς διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή. Και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, μίλησε στους γιους του Ισραήλ, και θα πεις σε αυτούς, και ας κάνουν για τους εαυτούς τους κρόσσια επάνω στις γωνίες των ιματίων τους για τις γενεές τους· και θα βάλετε επάνω στα κρόσσια των γωνιών κλωστή μπλε. Και θα είναι σε σας στα κρόσσια, και θα τα δείτε· και θα θυμηθείτε όλες τις εντολές του Κυρίου, και θα τις κάνετε· και δεν θα παρασυρθείτε πίσω από τις σκέψεις σας, και τα μάτια με τα οποία σεις πορνεύετε πίσω από αυτά, ώστε να θυμηθείτε και να κάνετε όλες τις εντολές μου, και θα είστε άγιοι στον Θεό σας. Εγώ Κύριος ο Θεός σας, αυτός που σας έβγαλε από τη γη της Αιγύπτου, για να είμαι Θεός σας· εγώ Κύριος ο Θεός σας.

16

Και μίλησε ο Κορέ γιος του Ισαάρ, γιου του Καάθ, γιου του Λευί, και ο Δαθάν και ο Αβειρών γιοι του Ελιάβ, και ο Αύν γιος του Φαλέθ, γιου του Ρουβήν· και σηκώθηκαν μπροστά στον Μωυσή, και άνδρες από τους γιους του Ισραήλ πενήντα και διακόσιοι, αρχηγοί της συναγωγής, σύγκλητοι της βουλής, και άνδρες ονομαστοί. Συγκεντρώθηκαν εναντίον του Μωυσή και του Ααρών, και είπαν, φτάνει πια, γιατί όλη η συνέλευση, όλοι είναι άγιοι, και ανάμεσά τους είναι ο Κύριος· και γιατί υψώνετε τους εαυτούς σας πάνω από τη συνέλευση του Κυρίου; Και αφού άκουσε ο Μωυσής, έπεσε με το πρόσωπό του κάτω. Και μίλησε προς τον Κόρε και προς όλη τη συνάθροισή του, λέγοντας, επισκέφτηκε και έγνωσε ο Θεός τους δικούς του και τους αγίους, και τους προσήγαγε προς τον εαυτό του· και αυτούς που εξέλεξε για τον εαυτό του, τους προσήγαγε προς τον εαυτό του. Αυτό κάντε· πάρτε για τους εαυτούς σας πυρεία, Κορέ και όλη η συνάθροισή του, και βάλτε επάνω σε αυτά φωτιά, και βάλτε επάνω σε αυτά θυμίαμα μπροστά στον Κύριο αύριο· και θα είναι ο άνδρας τον οποίο έχει επιλέξει ο Κύριος, αυτός άγιος· ας σας φτάνει, γιοι του Λευί. Και είπε ο Μωυσής στον Κορέ, ακούστε με γιοι του Λευί. Δεν είναι μικρό αυτό για σας, ότι ο Θεός του Ισραήλ σας ξεχώρισε από τη συνάθροιση του Ισραήλ, και σας έφερε κοντά στον εαυτό του να υπηρετείτε τις υπηρεσίες της σκηνής του Κυρίου, και να στέκεστε μπροστά στη σκηνή να υπηρετείτε αυτούς; Και σε προσήγαγε και όλους τους αδελφούς σου, τους γιους του Λευί, μαζί σου, και ζητάτε να ιερατεύσετε επίσης; Έτσι εσύ και όλη η συνέλευσή σου η συγκεντρωμένη προς τον Θεό· και ο Ααρών ποιος είναι, που γογγύζετε εναντίον του; Και έστειλε ο Μωυσής να καλέσει τον Δαθάν και τον Αβειρών, γιους του Ελιάβ· και είπαν, δεν

ανεβαίνουμε. Δεν είναι μικρό αυτό, ότι μας ανέβασες σε γη που ρέει γάλα και μέλι, για να μας σκοτώσεις στην έρημο, επειδή κυβερνάς πάνω μας; Είσαι άρχοντας; Και συ μας έφερες σε γη που ρέει γάλα και μέλι, και μας έδωσες κληρονομιά χωραφιού και αμπελώνια; Τα μάτια εκείνων των ανθρώπων θα τα είχες βγάλει; Δεν ανεβαίνουμε. Και λυπήθηκε ο Μωυσής πολύ, και είπε προς τον Κύριο, μην προσέξεις στη θυσία τους· δεν έχω πάρει τίποτα από κανέναν τους, ούτε έχω κακοποιήσει κανέναν τους. Και είπε ο Μωυσής στον Κορέ, αγίασε τη συνάθροιση σου, και γίνετε έτοιμοι μπροστά στον Κύριο εσύ και ο Ααρών και αυτοί αύριο· Και πάρτε ο καθένας το θυμιατήρι του, και θα βάλετε πάνω σε αυτά θυμίαμα, και θα προσφέρετε μπροστά στον Κύριο ο καθένας το θυμιατήρι του, πενήντα και διακόσια θυμιατήρια, και εσύ και ο Ααρών ο καθένας το θυμιατήρι του. Και πήρε ο καθένας το πυρείο του, και έβαλαν επάνω σε αυτά φωτιά, και έριξαν επάνω σε αυτά θυμίαμα· και στάθηκαν δίπλα στις πόρτες της σκηνής της μαρτυρίας ο Μωυσής και ο Ααρών. Και συγκέντρωσε εναντίον τους ο Κορέ όλη τη συνέλευσή του δίπλα στην πόρτα της σκηνής του μαρτυρίου, και εμφανίστηκε η δόξα του Κυρίου σε όλη τη συνέλευση. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή και τον Ααρών, λέγοντας: Χωριστείτε από τη μέση της συνάθροισης αυτής, και θα καταναλώσω αυτούς αμέσως. Και έπεσαν με το πρόσωπό τους κάτω, και είπαν, Θεός, Θεός των πνευμάτων και κάθε σάρκας, αν ένας άνθρωπος αμάρτησε, θα έρθει η οργή του Κυρίου επί όλη τη συνάθροιση; Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, μίλησε στη συνάθροιση, λέγοντας, αποχωρήστε γύρω από τη συνάθροιση του Κορέ. Και σηκώθηκε ο Μωυσής, και πήγε προς τον Δαθάν και τον Αβειρών, και πήγαν μαζί με αυτόν όλοι οι

πρεσβύτεροι του Ισραήλ. Και μίλησε προς τη συνάθροιση, λέγοντας, αποχωριστείτε από τις σκηνές των σκληρών αυτών ανθρώπων, και μην αγγίζετε τίποτα από όσα είναι δικά τους, μην καταστραφείτε μαζί με όλη την αμαρτία τους. Και αποσύρθηκαν από την σκηνή του Κορέ γύρω· και ο Δαθάν και ο Αβειρών βγήκαν, και στέκονταν δίπλα στις πόρτες των σκηνών τους, και οι γυναίκες τους, και τα παιδιά τους, και οι αποσκευές τους. Και είπε ο Μωυσής, σε αυτό θα γνωρίσετε ότι ο Κύριος με έστειλε να κάνω όλα αυτά τα έργα, όχι από τον εαυτό μου. Αν σύμφωνα με το θάνατο όλων των ανθρώπων θα πεθάνουν αυτοί, αν και σύμφωνα με την επίσκεψη όλων των ανθρώπων επίσκεψη θα γίνει σε αυτούς, ο Κύριος δεν με έχει στείλει. Αλλά σε όραμα θα δείξει ο Κύριος, και ανοίγοντας η γη το στόμα της θα καταπιεί αυτούς, και τα σπίτια τους, και τις σκηνές τους, και όλα όσα είναι δικά τους, και θα κατέβουν ζωντανοί στον Άδη, και θα γνωρίσετε, ότι παρόργισαν οι άνθρωποι αυτοί τον Κύριο. Καθώς σταμάτησε να λέει όλα αυτά τα λόγια, η γη κάτω από αυτούς άνοιξε. Και άνοιξε η γη, και κατάπιε αυτούς, και τα σπίτια τους, και όλους τους ανθρώπους που ήταν με τον Κορέ, και τα ζώα τους. Και κατέβηκαν οι ίδιοι, και όσα ήταν δικά τους ζωντανά στον Άδη, και τους κάλυψε η γη, και χάθηκαν από τη μέση της συνάθροισης. Και όλος ο Ισραήλ που ήταν γύρω τους έφυγε από τη φωνή τους, γιατί έλεγαν, μήπως η γη μας καταπιεί. Και φωτιά βγήκε από τον Κύριο, και κατέφαγε τους διακόσιους πενήντα άνδρες που προσέφεραν το θυμίαμα.

17

Και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή, και προς τον Ελεάζαρ τον υιό του Ααρών τον ιερέα, πάρτε τα χάλκινα θυμιατήρια από τη μέση των καμένων, και τη ξένη αυτή φωτιά σκόρπισέ την εκεί, γιατί αγίασαν τα θυμιατήρια των αμαρτωλών αυτών με τις ψυχές τους, και κάνε τα σφυρήλατες πλάκες κάλυμμα για το θυσιαστήριο, γιατί προσφέρθηκαν μπροστά στον Κύριο και αγιάστηκαν· και έγιναν σημάδι για τους υιούς του Ισραήλ. Και πήρε ο Ελεάζαρ γιος του Ααρών του ιερέα τα χάλκινα πυρεία, όσα προσέφεραν οι καμένοι, και τα πρόσθεσαν ως κάλυμμα στο θυσιαστήριο, μνημόσυνο για τους γιους του Ισραήλ, ώστε να μην πλησιάσει κανένας αλλογενής, που δεν είναι από το σπέρμα του Ααρών, να βάλει θυμίαμα μπροστά στον Κύριο· και δεν θα γίνει όπως ο Κορέ και η εξέγερσή του, όπως μίλησε ο Κύριος μέσω του Μωυσή σε αυτόν. Και γκρίνιαξαν οι υιοί του Ισραήλ την επόμενη μέρα εναντίον του Μωυσή και του Ααρών, λέγοντας, εσείς σκοτώσατε τον λαό του Κυρίου. Και έγινε στο μαζεύεσθαι η συνάθροιση εναντίον του Μωυσή και του Ααρών, και όρμησαν προς την σκηνή του μαρτυρίου· και αυτήν την κάλυψε το σύννεφο, και φάνηκε η δόξα του Κυρίου. Και μπήκε ο Μωυσής και ο Ααρών μπροστά στη σκηνή του μαρτυρίου. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή και τον Ααρών, λέγοντας, αποχωρήστε από τη μέση της συνάθροισης αυτής, και θα τους καταστρέψω αμέσως· και έπεσαν με το πρόσωπό τους κάτω. Και είπε ο Μωυσής στον Ααρών, πάρε το πυρείο, και βάλε επάνω του φωτιά από το θυσιαστήριο, και ρίξε επάνω του θυμίαμα, και κούβαλά το γρήγορα στο στρατόπεδο, και κάνε εξιλέωση για αυτούς· γιατί βγήκε οργή από πρόσωπο Κυρίου, άρχισε να καταστρέφει τον λαό. Και πήρε ο Ααρών όπως ακριβώς του μίλησε ο Μωυσής, και έτρεξε στη συνάθροιση· και ήδη είχε

αρχίσει η πληγή στο λαό· και έριξε το θυμίαμα και εξιλέωσε για το λαό. Και στάθηκε ανάμεσα στους νεκρούς και στους ζωντανούς, και σταμάτησε η πληγή. Και έγιναν οι νεκροί στην καταστροφή δεκατέσσερις χιλιάδες και επτακόσιοι, χωρίς τους νεκρούς εξαιτίας του Κορέ. Και επέστρεψε ο Ααρών προς τον Μωυσή στην πόρτα της σκηνής του μαρτυρίου, και σταμάτησε η πληγή. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, μίλησε στους γιους του Ισραήλ, και πάρε από αυτούς ράβδο, ράβδο κατά οίκους πατέρων από όλους τους άρχοντές τους, κατά οίκους πατέρων τους, δώδεκα ράβδους, και του καθενός το όνομα του γράψε επάνω στη ράβδο. Και το όνομα Ααρών γράψε επάνω στο ραβδί του Λευί· γιατί είναι ένα ραβδί· θα δώσουν ένα κατά φυλή οίκου πατέρων τους. Και θα τα τοποθετήσεις στη σκηνή του μαρτυρίου, απέναντι από το μαρτύριο, εκεί όπου θα σου γνωριστώ. Και θα είναι ο άνθρωπος τον οποίο θα διαλέξω, το ραβδί του θα βλαστήσει· και θα αφαιρέσω από εμένα το γογγυσμό των υιών του Ισραήλ, που αυτοί γογγύζουν εναντίον σας. Και μίλησε ο Μωυσής στους γιους του Ισραήλ· και του έδωσαν όλοι οι άρχοντες τους ράβδο· στον κάθε άρχοντα μία ράβδο κατά άρχοντα, κατά πατρικά σπίτια τους, δώδεκα ράβδους· και η ράβδος του Ααρών ανάμεσα στις ράβδους τους. Και ο Μωυσής έθεσε τα ραβδιά μπροστά στον Κύριο στη σκηνή του μαρτυρίου. Και έγινε την επόμενη μέρα, και μπήκε ο Μωυσής και ο Ααρών στη σκηνή του μαρτυρίου· και ιδού βλάστησε η ράβδος του Ααρών για τον οίκο του Λευί, και έβγαλε βλαστό, και άνθισε άνθη, και βλάστησε καρύδια. Και έβγαλε ο Μωυσής όλες τις ράβδους από το πρόσωπο του Κυρίου προς όλους τους γιους του Ισραήλ· και είδαν, και πήρε ο καθένας τη ράβδο του. Και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή, απόθεσε τη ράβδο

του Ααρών μπροστά από τα μαρτύρια για διατήρηση, σημείο στους γιους των ανυπάκουων· και ας σταματήσει ο γογγυσμός τους από εμένα, και δεν θα πεθάνουν. Και έκαναν ο Μωυσής και ο Ααρών, καθώς διέταξε ο κύριος τον Μωυσή, έτσι έκαναν. Και είπαν οι γιοι του Ισραήλ στον Μωυσή, λέγοντας: Ιδού, καταστραφήκαμε εντελώς, χαθήκαμε, καταστραφήκαμε ολοκληρωτικά. Κάθε ο που αγγίζει τη σκηνή του Κυρίου πεθαίνει· μέχρι τέλους να πεθάνουμε;

18

Και είπε ο Κύριος προς τον Ααρών, λέγοντας, εσύ και οι γιοι σου και ο οίκος του πατέρα σου θα λάβετε τις αμαρτίες των αγίων, και εσύ και οι γιοι σου θα λάβετε τις αμαρτίες της ιερατείας σας. Και τους αδελφούς σου, τη φυλή του Λευί, το λαό του πατέρα σου, φέρε κοντά στον εαυτό σου, και ας ενωθούν μαζί σου, και ας υπηρετούν σε σένα· και εσύ και οι γιοι σου μαζί σου μπροστά στη σκηνή του μαρτυρίου. Και θα φυλάξουν τις φυλακές σου και τις φυλακές της σκηνής. Πλην προς τα ιερα σκευη και προς το θυσιαστηριο δεν θα πλησιασουν, και δεν θα πεθανουν ουτε αυτοι ουτε εσεις. Και θα προστεθούν σε εσένα, και θα φυλάξουν τις φυλακές της σκηνής του μαρτυρίου, σύμφωνα με όλες τις λειτουργίες της σκηνής· και ο αλλογενής δεν θα πλησιάσει σε εσένα. Και θα φυλάξετε τις φυλακές των αγίων, και τις φυλακές του θυσιαστηρίου, και δεν θα υπάρξει οργή στους γιους του Ισραήλ. Και εγώ έχω πάρει τους αδελφούς σας τους Λευίτες από μέσα των γιων του Ισραήλ, δώρο δοσμένο στον Κύριο, να

λειτουργούν τις λειτουργίες της σκηνής του μαρτυρίου. Και εσύ και οι γιοι σου μαζί σου θα διατηρήσετε την ιερατεία σας, σύμφωνα με κάθε τρόπο του θυσιαστηρίου, και το εσωτερικό του καταπετάσματος· και θα λειτουργήσετε τις λειτουργίες ως δώρο της ιερατείας σας· και ο ξένος που πλησιάζει θα πεθάνει. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Ααρών, και ιδού εγώ έχω δώσει σε εσάς την φύλαξη των απαρχών από όλα τα αγιασμένα σε εμένα από τους γιους του Ισραήλ· σε εσένα έχω δώσει αυτά για τιμή, και στους γιους σου μετά από εσένα, νόμιμο αιώνιο. Και αυτό ας είναι για σας από τα αγιασμένα άγια των προσφορών, από όλα τα δώρα τους, και από όλες τις θυσίες τους, και από κάθε παράπτωμά τους, και από όλες τις αμαρτίες τους, όσα αποδίδουν σε μένα από όλα τα άγια, σε σένα θα είναι και στους γιους σου. Στο άγιο των αγίων θα τα φάτε· κάθε άρρενας θα τα φάει· εσύ και οι γιοι σου· άγια θα είναι για σένα. Και αυτό θα είναι για σας από τις απαρχές των δώρων τους, από όλες τις προσφορές των υιών του Ισραήλ· σε εσένα τα έχω δώσει και στους υιούς σου και στις θυγατέρες σου μαζί σου, νόμιμο αιώνιο· κάθε καθαρός στο σπίτι σου θα τα φάει. Κάθε πρώτος καρπός από λάδι, και κάθε πρώτος καρπός από κρασί, πρώτος καρπός από σιτάρι τους, όσα αν δώσουν στον Κύριο, σε σένα τα έχω δώσει. Τα πρωτογέννητα, όλα όσα είναι στη γη τους, όσα αν φέρουν στον Κύριο, θα είναι δικά σου· κάθε καθαρός στο σπίτι σου θα τα φάει. Κάθε αφιερωμένο πράγμα στους γιους του Ισραήλ θα είναι δικό σου. Και κάθε τι που ανοίγει μήτρα από κάθε σάρκα, όσα προσφέρουν στον Κύριο από άνθρωπο μέχρι κτήνος, σε εσένα θα είναι· αλλά με λύτρα θα λυτρωθούν τα πρωτότοκα των ανθρώπων, και τα πρωτότοκα των κτηνών των ακάθαρτων θα λυτρώσεις. Και η λύτρωσή του, από

ενός μηνός· η αποτίμηση πέντε σίκλων, κατά τον άγιο σίκλο είκοσι οβολοί είναι. Εκτός από πρωτότοκα μοσχαριών και πρωτότοκα προβάτων και πρωτότοκα κατσικιών δεν θα εξαγοράσεις· άγια είναι· και το αίμα τους θα χύσεις προς το θυσιαστήριο, και το λίπος θα προσφέρεις ως προσφορά για μυρωδιά ευωδίας στον Κύριο. Και το κρέας θα είναι δικό σου, όπως και το στηθύνιο του επιθέματος· και κατά τον δεξιό βραχίονα, δικό σου θα είναι. Κάθε προσφορά των αγίων, όσα εάν αφαιρέσουν οι γιοι του Ισραήλ στον Κύριο, έχω δώσει σε εσένα και στους γιους σου και στις κόρες σου μαζί σου, νόμιμο αιώνιο· διαθήκη αλατιού αιώνια είναι μπροστά στον Κύριο, σε εσένα και στο σπέρμα σου μετά από εσένα. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Ααρών, στη γη τους δεν θα κληρονομήσεις, και μερίδα δεν θα έχεις σε αυτούς, γιατί εγώ είμαι η μερίδα σου και η κληρονομιά σου στη μέση των γιων του Ισραήλ. Και στους γιους του Λευί, ιδού, έχω δώσει κάθε δεκάτη στον Ισραήλ σε κληρονομιά αντί των υπηρεσιών τους, όσες αυτοί υπηρετούν υπηρεσία στη σκηνή του μαρτυρίου. Και δεν θα έρχονται πια οι γιοι του Ισραήλ στη σκηνή του μαρτυρίου να λάβουν αμαρτία θανατηφόρο. Και θα υπηρετήσει ο Λευίτης ο ίδιος την υπηρεσία της σκηνής του μαρτυρίου, και αυτοί θα πάρουν τις αμαρτίες τους, νόμιμο αιώνιο στις γενιές τους, και ανάμεσα στους γιους του Ισραήλ δεν θα κληρονομήσουν κληρονομιά. Ότι τα δέκατα των υιών του Ισραήλ, όσα εάν αφορίσουν στον Κύριο, ως αφαίρεμα έχω δώσει στους Λευίτες σε κληρονομιά· γι αυτό έχω πει σε αυτούς, ανάμεσα στους υιούς του Ισραήλ δεν θα κληρονομήσουν κληρονομιά. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, και στους Λευίτες θα μιλήσεις, και θα πεις σε αυτούς, εάν λάβετε από τους γιους του Ισραήλ το δέκατο, που έχω

δώσει σε εσάς από αυτούς σε κληρονομιά, και θα αφαιρέσετε εσείς από αυτό προσφορά στον Κύριο, δέκατο από το δέκατο. Και θα λογιστεί σε σας η προσφορά σας ως σιτάρι από αλώνι, και προσφορά από ληνό. Έτσι θα αφαιρέσετε αυτά και εσείς από όλες τις προσφορές του Κυρίου από όλα τα δέκατά σας, όσα εάν λάβετε από τους υιούς του Ισραήλ· και θα δώσετε από αυτά προσφορά στον Κύριο, στον Ααρών τον ιερέα. Από όλα τα δώρα σας θα αφαιρέσετε προσφορά στον Κύριο, ή από όλες τις απαρχές το αφιερωμένο από αυτές. Και θα πεις σε αυτούς, όταν αφαιρείτε την απαρχή από αυτό, και θα λογιστεί στους Λευίτες ως προϊόν από αλώνι, και ως προϊόν από ληνό. Και θα το φάτε σε κάθε τόπο εσείς και τα σπίτια σας, γιατί αυτός είναι ο μισθός σας αντί των υπηρεσιών σας στη σκηνή του μαρτυρίου. Και δεν θα λάβετε δι αυτό αμαρτία, όταν αφαιρέσετε την απαρχή απ αυτό· και τα άγια των υιών του Ισραήλ δεν θα βεβηλώσετε, ώστε να μην αποθάνετε.

19

Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή και τον Ααρών, λέγοντας, αυτή είναι η διαστολή του νόμου, όσα διέταξε ο Κύριος, λέγοντας, μίλησε στους γιους του Ισραήλ· και ας πάρουν προς εσένα δάμαλη κόκκινη άμωμη, η οποία δεν έχει σε αυτήν μώμο, και στην οποία δεν έχει επιβληθεί επάνω της ζυγός. Και θα τη δώσεις στον Ελεάζαρ τον ιερέα· και θα τη βγάλουν έξω από το στρατόπεδο σε καθαρό μέρος, και θα τη σφάξουν μπροστά του. Και θα πάρει ο Ελεάζαρ από το αίμα της, και θα ραντίσει μπροστά από το πρόσωπο της σκηνής του μαρτυρίου από το αίμα της επτά φορές.

Και θα την κάψουν μπροστά του· και το δέρμα και τα κρέατα της και το αίμα της με την κοπριά της θα καεί. Και θα πάρει ο ιερέας ξύλο κέδρινο και ύσσωπο και κόκκινο, και θα ρίξουν στη μέση της καύσης της δαμάλης. Και θα πλύνει τα ρούχα του ο ιερέας, και θα λούσει το σώμα του με νερό, και μετά από αυτά θα μπει στο στρατόπεδο, και ακάθαρτος θα είναι ο ιερέας μέχρι το βράδυ. Και αυτός που την καίει θα πλύνει τα ρούχα του, και θα λούσει το σώμα του, και θα είναι ακάθαρτος μέχρι το βράδυ. Και θα συνάξει ένας καθαρός άνθρωπος τη σποδό της δαμάλεως, και θα την αποθέσει έξω από το στρατόπεδο σε καθαρό τόπο· και θα είναι για τη συνέλευση των υιών του Ισραήλ για φύλαξη· νερό ραντισμού, καθαρισμός είναι. Και αυτός που μαζεύει τις στάχτες της δαμάλεως, θα πλύνει τα ρούχα του, και θα είναι ακάθαρτος μέχρι το βράδυ· και θα είναι για τους γιους του Ισραήλ και για τους προσήλυτους που κατοικούν ανάμεσά τους νόμιμο αιώνιο. Αυτός που αγγίζει τον πεθαμένο κάθε ψυχής ανθρώπου, θα είναι ακάθαρτος επτά ημέρες. Αυτός θα καθαριστεί την τρίτη ημέρα και την έβδομη ημέρα, και θα είναι καθαρός· εάν όμως δεν καθαριστεί την τρίτη ημέρα και την έβδομη ημέρα, δεν θα είναι καθαρός. Κάθε ο αγγίζων τον πεθαμένο από ψυχή ανθρώπου, εάν πεθάνει, και δεν καθαριστεί, τη σκηνή του Κυρίου έχει μολύνει· θα εξολοθρευτεί η ψυχή εκείνη από το Ισραήλ, γιατί νερό ραντισμού δεν ραντίστηκε επάνω του· ακάθαρτος είναι· ακόμα η ακαθαρσία του μέσα του είναι. Και αυτός είναι ο νόμος· αν ένας άνθρωπος πεθάνει σε ένα σπίτι, κάθε ο εισερχόμενος στο σπίτι και όσα είναι στο σπίτι θα είναι ακάθαρτα επτά ημέρες. Και κάθε σκεύος ανοιγμένο που δεν έχει δεσμό δεμένο επάνω του, είναι ακάθαρτο. Και κάθε ένας που θα αγγίξει επάνω στην επιφάνεια του πεδίου

τραυματία ή νεκρό ή οστό ανθρώπινο ή τάφο, επτά ημέρες ακάθαρτος θα είναι. Και θα πάρουν για τον ακάθαρτο από τη στάχτη της καμένης του αγνισμού, και θα χύσουν επάνω της νερό ζωντανό σε σκεύος. Και θα πάρει ύσσωπο, και θα το βάψει μέσα στο νερό ένας καθαρός άντρας, και θα ραντίσει πάνω στο σπίτι, και πάνω στα σκεύη, και πάνω στις ψυχές, όσες αν είναι εκεί, και πάνω σε αυτόν που άγγιξε το ανθρώπινο οστό, ή τον τραυματία, ή τον νεκρό, ή τον τάφο. Και θα ραντίσει ο καθαρός επάνω στον ακάθαρτο στην τρίτη ημέρα και στην έβδομη ημέρα, και θα αγνιστεί την έβδομη ημέρα· και θα πλύνει τα ρούχα του, και θα λουστεί με νερό, και θα είναι ακάθαρτος μέχρι το βράδυ. Και άνθρωπος που αν μιανθεί, και δεν αφαγνισθεί, θα εξολοθρευθεί η ψυχή εκείνη από μέσα της συναγωγής, γιατί τα άγια του Κυρίου μίανε, γιατί νερό ραντισμού δεν ραντίστηκε επάνω του· ακάθαρτος είναι. Και θα είναι για σας νόμιμο αιώνιο· και αυτός που ραντίζει νερό ραντισμού, θα πλύνει τα ρούχα του· και αυτός που αγγίζει το νερό του ραντισμού, θα είναι ακάθαρτος μέχρι το βράδυ. Και όλα όσα αγγίξει ο ακάθαρτος, θα είναι ακάθαρτα· και η ψυχή που αγγίζει, θα είναι ακάθαρτη μέχρι το βράδυ.

20

Και ήρθαν οι γιοι του Ισραήλ, όλη η συνάθροιση, στην έρημο Σιν, στον πρώτο μήνα, και έμεινε ο λαός στην Κάδης· και πέθανε εκεί η Μαριάμ, και θάφτηκε εκεί. Και δεν υπήρχε νερό για τη συνάθροιση· και μαζεύτηκαν εναντίον του Μωυσή και του Ααρών. Και ο λαός λοιδορούσε τον Μωυσή, λέγοντας, μακάρι να είχαμε

πεθάνει στην καταστροφή των αδελφών μας μπροστά στον Κύριο. Και γιατί φέρατε τη συνάθροιση του Κυρίου σε αυτήν την έρημο να σκοτώσετε εμάς και τα ζώα μας; Και γιατί αυτό; Μας ανεβάσατε από την Αίγυπτο, να έρθουμε σε αυτόν τον πονηρό τόπο· τόπος όπου δεν σπέρνεται, ούτε συκιές, ούτε αμπέλια, ούτε ροδιές, ούτε νερό υπάρχει να πιούμε. Και ήρθε ο Μωυσής και ο Ααρών από μπροστά από τη συνάθροιση στην πόρτα της σκηνής του μαρτυρίου, και έπεσαν με το πρόσωπο κάτω· και εμφανίστηκε η δόξα του Κυρίου σε αυτούς. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, πάρε το ραβδί σου, και σύναξε τη συνάθροιση εσύ και ο Ααρών ο αδελφός σου, και μιλήστε προς τον βράχο μπροστά τους, και θα δώσει τα νερά της, και θα βγάλετε σε αυτούς νερό από τον βράχο, και θα ποτίσετε τη συνάθροιση και τα ζώα τους. Και πήρε ο Μωυσής το ραβδί από μπροστά στον Κύριο, όπως πρόσταξε ο Κύριος. Και συγκέντρωσε ο Μωυσής και ο Ααρών τη συνάθροιση μπροστά στον βράχο, και είπε προς αυτούς, ακούστε με οι ανυπάκουοι· μήπως από τον βράχο αυτόν θα βγάλουμε για σας νερό; Και αφού σήκωσε ο Μωυσής το χέρι του, χτύπησε τον βράχο με το ραβδί δύο φορές· και βγήκε πολύ νερό, και ήπιε η συνάθροιση και τα ζώα τους. Και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή και τον Ααρών, ότι δεν πιστέψατε να με αγιάσετε μπροστά στους γιους του Ισραήλ, γι αυτό δεν θα εισάγετε εσείς αυτή τη συνάθροιση στη γη που έδωσα σε αυτούς. Αυτό είναι το νερό της Αντιλογίας, γιατί λοιδορήθηκαν οι γιοι του Ισραήλ μπροστά στον Κύριο, και αγιάστηκε σε αυτούς. Και έστειλε ο Μωυσής αγγέλους από την Κάδης προς τον βασιλιά του Εδώμ, λέγοντας, αυτά λέει ο αδελφός σου το Ισραήλ· εσύ ξέρεις όλη τη δυσκολία που μας βρήκε. Και κατέβηκαν οι πατέρες μας στην Αίγυπτο, και μείναμε

στην Αίγυπτο πολλές μέρες, και μας κακοποίησαν οι Αιγύπτιοι και τους πατέρες μας. Και φωνάξαμε προς τον Κύριο, και ο Κύριος άκουσε τη φωνή μας, και αφού έστειλε αγγελιοφόρο, μας έβγαλε από την Αίγυπτο· και τώρα είμαστε στην πόλη Κάδης, στο μέρος των συνόρων σου. Θα περάσουμε μέσα από τη γη σου· δεν θα περάσουμε μέσα από χωράφια, ούτε μέσα από αμπελώνες, ούτε θα πιούμε νερό από τη στέρνα σου· θα πορευτούμε στον βασιλικό δρόμο· δεν θα στρίψουμε δεξιά ούτε αριστερά, μέχρι να περάσουμε τα σύνορά σου. Και είπε προς αυτόν ο Εδώμ, Δεν θα περάσεις από εμένα· αλλιώς, θα βγω με πόλεμο εναντίον σου. Και λένε σε αυτόν οι γιοι του Ισραήλ, δίπλα στο βουνό θα περάσουμε· εάν δε πιούμε από το νερό σου εγώ και τα ζώα μου, θα σου δώσω πληρωμή· αλλά το πράγμα δεν είναι τίποτα· δίπλα στο βουνό θα περάσουμε. Αυτός όμως είπε, δεν θα περάσεις μέσα από εμένα· και βγήκε ο Εδώμ να τον συναντήσει με βαρύ πλήθος και με δυνατό χέρι. Και δεν ήθελε ο Εδώμ να δώσει στον Ισραήλ να περάσει μέσα από τα σύνορά του· και έστριψε ο Ισραήλ από αυτόν. Και έφυγαν από την Καδής· και έφτασαν οι γιοι του Ισραήλ, όλη η συνάθροιση, στο όρος Ωρ. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή και στον Ααρών στο όρος Ωρ στα σύνορα της γης Εδώμ, λέγοντας, ας προστεθεί ο Ααρών στον λαό του, γιατί δεν θα μπείτε στη γη που έδωσα στους γιους του Ισραήλ, διότι με παροξύνατε στο νερό της λοιδορίας. Πάρε τον Ααρών, και τον Ελεάζαρ τον γιο του, και ανέβασέ τους στο Ωρ το βουνό, μπροστά σε όλη τη συνάθροιση, και βγάλε από τον Ααρών τη στολή του, και ντύσε τον Ελεάζαρ τον γιο του· και ο Ααρών αφού προστεθεί ας πεθάνει εκεί. Και έκανε ο Μωυσής όπως διέταξε ο Κύριος σε αυτόν, και ανέβασε αυτόν στο όρος Ωρ, μπροστά σε όλη τη συνάθροιση, και έβγαλε από τον Ααρών τα

ρούχα του, και ντύσε με αυτά τον Ελεάζαρ τον γιο του· και πέθανε ο Ααρών στην κορυφή του βουνού· και κατέβηκε ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ από το βουνό. Και είδε όλη η συνάθροιση ότι πέθανε ο Ααρών, και έκλαψε για τον Ααρών τριάντα μέρες όλος ο οίκος του Ισραήλ.

21

Και άκουσε ο Χαναανίτης βασιλιάς Αράδ που κατοικούσε κατά την έρημο, ότι ήρθε το Ισραήλ από το δρόμο Αθαρείμ, και πολέμησε εναντίον του Ισραήλ, και πήρε από αυτούς αιχμαλώτους. Και ο Ισραήλ έκανε ευχή στον Κύριο, και είπε, εάν μου παραδώσεις αυτόν τον λαό υποχείριο, θα αναθεματίσω αυτόν και τις πόλεις του. Και άκουσε ο Κύριος τη φωνή του Ισραήλ, και παρέδωσε τον Χαναανίτη υποχείριό του· και τον αφιέρωσε σε καταστροφή, και τις πόλεις του· και κάλεσαν το όνομα του τόπου εκείνου, Ανάθεμα. Και αφού έφυγαν από το Ωρ του βουνού, δρόμο προς την Ερυθρά Θάλασσα, περικύκλωσαν τη γη του Εδώμ· και αποθαρρύνθηκε ο λαός στο δρόμο. Και μιλούσε ο λαός εναντίον του Θεού και του Μωυσή λέγοντας: Γιατί αυτό; Μας έβγαλες από την Αίγυπτο για να μας σκοτώσεις στην έρημο; Γιατί δεν υπάρχει ψωμί, ούτε νερό· η ψυχή μας όμως έχει βαρεθεί με αυτό το άδειο ψωμί. Και έστειλε ο Κύριος στον λαό τα φίδια τα θανατερά, και δάγκωναν τον λαό, και πέθανε πολύς λαός από τους γιους του Ισραήλ. Και αφού έφτασε ο λαός στον Μωυσή, έλεγαν, ότι αμαρτήσαμε, ότι μιλήσαμε κατά του Κυρίου, και κατά σου· προσευχήσου λοιπόν στον Κύριο, και ας αφαιρέσει από εμάς το φίδι. Και προσευχήθηκε

ο Μωυσής προς τον Κύριο για τον λαό· και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή, φτιάξε για τον εαυτό σου ένα φίδι, και βάλε το πάνω σε σημείο, και θα είναι αν δαγκώσει φίδι άνθρωπο, κάθε ο δαγκωμένος βλέποντας το θα ζήσει. Και έκανε ο Μωυσής ένα χάλκινο φίδι, και το έστησε πάνω σε σημείο· και γινόταν όταν δάγκωνε φίδι άνθρωπο, και κοίταζε πάνω στο χάλκινο φίδι, και ζούσε. Και έφυγαν οι γιοι του Ισραήλ, και στρατοπέδευσαν στο Ωβώθ. Και αφού σήκωσαν από Ωβώθ, στρατοπέδευσαν στην Ιγέ Αβαρίμ από την πέρα πλευρά στην έρημο, που είναι απέναντι από τη Μωάβ, προς την ανατολή του ηλίου. Και από εκεί έφυγαν, και στρατοπέδευσαν στη φαράγγα Ζαρέδ. Και από εκεί, αφού ξεκίνησαν, στρατοπέδευσαν στο πέρα του Αρνών στην έρημο, εκείνο που προεξέχει από τα σύνορα των Αμορραίων· γιατί ο Αρνών είναι σύνορα του Μωάβ, ανάμεσα στον Μωάβ και ανάμεσα στον Αμορραίο. Για αυτό λέγεται σε βιβλίο, ο πόλεμος του Κυρίου έκαψε τη Ζωόβ και τους χειμάρρους του Αρνώνα. Και ο Ηρ κατέστησε τους χειμάρρους να κατοικηθούν· και πρόσκειται στα όρια του Μωάβ. Και από εκεί το φρέαρ· αυτό το φρέαρ, για το οποίο είπε ο Κύριος στον Μωυσή, σύναξε τον λαό, και θα δώσω σε αυτούς νερό να πιουν. Τότε τραγούδησε ο Ισραήλ το τραγούδι αυτό για το πηγάδι, αρχίστε σε αυτό πηγάδι, το έσκαψαν αυτό άρχοντες, το έκοψαν αυτό βασιλιάδες εθνών στο βασίλειό τους, στο να κυριεύσουν αυτοί· και από το πηγάδι στη Ματθανά, και από τη Ματθανά στη Ναχαλιήλ, και από τη Ναχαλιήλ στη Βαμώθ, και από τη Βαμώθ στην Ιανήν, η οποία είναι στην πεδιάδα του Μωάβ, από την κορυφή του λαξευμένου, το που βλέπει προς το πρόσωπο της ερήμου. Και έστειλε ο Μωυσής πρεσβευτές προς τον Σηών βασιλιά των Αμορραίων, με ειρηνικά λόγια, λέγοντας, θα

περάσουμε μέσα από τη γη σου, θα πορευτούμε στον δρόμο· δεν θα στρέψουμε ούτε σε χωράφι, ούτε σε αμπελώνα· Δεν θα πιούμε νερό από το πηγάδι σου· θα περάσουμε από τον βασιλικό δρόμο, μέχρι να περάσουμε τα σύνορά σου. Και δεν έδωσε ο Σηών στον Ισραήλ να περάσει μέσα από τα σύνορά του, και μάζεψε ο Σηών όλο τον λαό του, και βγήκε να παραταχθεί εναντίον του Ισραήλ στην έρημο, και ήρθε στην Ιασσά, και παρατάχθηκε εναντίον του Ισραήλ. Και χτύπησε αυτόν ο Ισραήλ με σφαγή μαχαιριού, και πήραν κατοχή της γης του, από Αρνών μέχρι Ιαβόκ, μέχρι τους γιους του Αμμάν, γιατί η Ιαζήρ είναι τα σύνορα των γιων του Αμμάν. Και πήρε το Ισραήλ όλες αυτές τις πόλεις, και κατοίκησε το Ισραήλ σε όλες τις πόλεις των Αμορραίων, στην Εσεβών, και σε όλες όσες ανήκαν σε αυτήν. Γιατί η Εσεβών είναι πόλη του Σηών, του βασιλέα των Αμορραίων· και αυτός πολέμησε τον βασιλέα του Μωάβ προηγουμένως· και πήραν όλη τη γη του, από την Αροήρ έως τον Αρνών. Διὰ αυτό θα πουν οι αινιγματιστές, ελάτε στο Εσεβών, ίνα οικοδομηθεί και κατασκευασθεί η πόλη του Σηών· ότι φωτιά βγήκε από το Εσεβών, φλόγα από την πόλη του Σηών, και κατέφαγε μέχρι τη Μωάβ, και κατάπιε τις στήλες του Αρνών. Αλίμονό σου Μωάβ, χάθηκες λαέ του Χαμώς· δόθηκαν οι γιοι τους για να σωθούν, και οι κόρες τους αιχμάλωτες στον βασιλιά των Αμορραίων Σηών, και ο σπόρος τους θα χαθεί, από Εσεβών μέχρι Δαιβών· και οι γυναίκες ακόμα άναψαν επιπλέον φωτιά πάνω στον Μωάβ. Κατοίκησε δε ο Ισραήλ σε όλες τις πόλεις των Αμορραίων. Και ο Μωυσής έστειλε να κατασκοπεύσουν την Ιαζήρ· και την κατέλαβαν, και τα χωριά της, και έδιωξαν τον Αμορραίο που κατοικούσε εκεί. Και αφού γύρισαν πίσω, ανέβηκαν το δρόμο προς τη Βασάν· και βγήκε ο Ωγ βασιλιάς της Βασάν για να τους

συναντήσει, και όλος ο λαός του για πόλεμο στην Εδραΐν. Και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή, μη φοβηθείς αυτόν, γιατί στα χέρια σου παρέδωσα αυτόν, και όλο τον λαό του, και όλη τη γη του· και θα κάνεις σε αυτόν όπως έκανες στον Σηών βασιλιά των Αμορραίων, που κατοικούσε στην Εσεβών. Και τον χτύπησε και τους γιους του, και όλο τον λαό του, μέχρι να μην αφήσει κανέναν επιζώντα· και κληρονόμησαν τη γη του.

22

Και αφού έφυγαν, οι γιοι του Ισραήλ στρατοπέδευσαν στα δυτικά του Μωάβ, δίπλα στον Ιορδάνη, απέναντι από την Ιεριχώ. Και αφού είδε ο Βαλάκ γιος του Σεπφώρ όλα όσα έκανε ο Ισραήλ στον Αμορραίο, και φοβήθηκε ο Μωάβ τον λαό πολύ γιατί πολλοί ήταν· και αηδίασε ο Μωάβ από το πρόσωπο των γιων του Ισραήλ. Και είπε ο Μωάβ στη γερουσία του Μαδιάμ, τώρα θα γλείψει η συναγωγή αυτή όλους τους γύρω μας, σαν να γλείφει ο μόσχος τα χλωρά από το πεδίο· και ο Βαλάκ γιος του Σεπφώρ βασιλιάς του Μωάβ ήταν κατά τον καιρό εκείνο. Και έστειλε πρέσβεις προς τον Βαλαάμ γιο του Βεώρ στη Φαθουρά, που είναι επάνω στον ποταμό της γης των γιων του λαού του, για να τον καλέσει, λέγοντας, ιδού ένας λαός έχει βγει από την Αίγυπτο, και ιδού έχει καλύψει την όψη της γης, και αυτός κάθεται δίπλα μου. Και τώρα έλα εδώ να καταραστείς για μένα τον λαό αυτόν, γιατί είναι πιο δυνατός αυτός από εμάς, για να μπορέσουμε να χτυπήσουμε μερικούς από αυτούς, και θα διώξω αυτούς από τη γη· γιατί ξέρω ότι όσους ευλογήσεις εσύ, είναι ευλογημένοι, και όσους καταραστείς εσύ,

είναι καταραμένοι. Και πήγαν η γερουσία του Μωάβ, και η γερουσία του Μαδιάμ, με τα μαντεία στα χέρια τους· και ήρθαν στον Βαλαάμ, και του είπαν τα λόγια του Βαλάκ. Και είπε προς αυτούς, μείνετε εδώ τη νύχτα, και θα σας απαντήσω πράγματα που θα μου πει ο Κύριος· και έμειναν οι άρχοντες του Μωάβ με τον Βαλαάμ. Και ήρθε ο Θεός στον Βαλαάμ, και του είπε, ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι που είναι μαζί σου; Και είπε ο Βαλαάμ προς τον Θεό, ο Βαλάκ υιός του Σεπφώρ, βασιλιάς του Μωάβ, έστειλε αυτούς προς εμένα, λέγοντας, ιδού ένας λαός έχει βγει από την Αίγυπτο, και έχει καλύψει την όψη της γης, και αυτός κάθεται δίπλα μου, και τώρα έλα να τον καταράσεις για μένα, αν άρα θα μπορέσω να τον χτυπήσω, και θα τον διώξω από τη γη. Και είπε ο Θεός στον Βαλαάμ: Δεν θα πας μαζί τους, ούτε θα καταραστείς τον λαό, γιατί είναι ευλογημένος. Και σηκώθηκε ο Βαλαάμ το πρωί, είπε στους άρχοντες του Βαλάκ, φύγετε προς τον κύριό σας, δεν με αφήνει ο Θεός να πάω μαζί σας. Και σηκώθηκαν οι άρχοντες του Μωάβ, ήρθαν στον Βαλάκ, και είπαν, δεν θέλει ο Βαλαάμ να έρθει μαζί μας. Και πρόσθεσε ο Βαλάκ ακόμα να στείλει περισσότερους άρχοντες, και πιο έντιμους από αυτούς. Και ήρθαν στον Βαλαάμ, και του λένε, αυτά λέει ο Βαλάκ ο γιος του Σεπφώρ· σε παρακαλώ να μην διστάσεις να έρθεις σε μένα. Με τιμή γαρ θα σε τιμήσω, και όσα αν πεις θα στα κάνω· και έλα εδώ κατάρασέ μου τον λαό αυτόν. Και απάντησε ο Βαλαάμ, και είπε στους άρχοντες του Βαλάκ, αν μου δώσει ο Βαλάκ το σπίτι του γεμάτο ασήμι και χρυσάφι, δεν θα μπορέσω να παραβώ το λόγο Κυρίου του Θεού, να κάνω κάτι μικρό ή μεγάλο με τη θέλησή μου. Και τώρα μείνετε εδώ και εσείς αυτή τη νύχτα, και θα μάθω τι θα προσθέσει ο Κύριος να πει σε μένα. Και ήρθε ο Θεός προς τον Βαλαάμ τη

νύχτα, και του είπε, αν για να σε καλέσουν είναι παρόντες οι άνθρωποι αυτοί, σηκώσου και ακολούθησέ τους· αλλά το λόγο που θα σου μιλήσω, αυτό θα κάνεις. Και σηκώθηκε ο Βαλαάμ το πρωί, σαμάρωσε την όνο του και πήγε με τους άρχοντες του Μωάβ. Και οργίστηκε με θυμό ο Θεός γιατί πήγε αυτός· και σηκώθηκε ο αγγελιοφόρος του Θεού να τον συκοφαντήσει· και αυτός είχε καβαλήσει πάνω στο γαϊδούρι του, και τα δύο παιδιά του μαζί του. Και αφού είδε η γαϊδούρος τον αγγελιοφόρο του Θεού να στέκεται εναντίον της στον δρόμο, και το σπαθί τραβηγμένο στο χέρι του, έστριψε η γαϊδούρος από τον δρόμο, και πήγαινε προς την πεδιάδα· και χτύπησε την γαϊδούρο με το ραβδί του για να την ισιώσει στον δρόμο. Και στάθηκε ο αγγελιοφόρος του Θεού στις αυλακιές των αμπελιών, φράχτης από εδώ και φράχτης από εκεί. Και βλέποντας η γαϊδούρα τον αγγελιοφόρο του Θεού, πίεσε τον εαυτό της προς τον τοίχο, και συνέθλιψε το πόδι του Βαλαάμ προς τον τοίχο, και αυτός συνέχισε να τη μαστιγώνει. Και πρόσθεσε ο αγγελιοφόρος του Θεού, και αφού έφυγε στάθηκε σε στενό μέρος, στο οποίο δεν ήταν δυνατόν να στραφεί δεξιά ή αριστερά. Και αφού είδε η γαϊδούρα τον αγγελιοφόρο του Θεού, κάθισε κάτω από τον Βαλαάμ· και θύμωσε ο Βαλαάμ, και χτυπούσε τη γαϊδούρα με το ραβδί. Και άνοιξε ο Θεός το στόμα της όνου, και λέει στον Βαλαάμ, τι σου έκανα, που με χτύπησες αυτή την τρίτη φορά; Και είπε ο Βαλαάμ στην όνο, ότι με έχεις εμπαίξει, και αν είχα μάχαιρα στο χέρι ήδη θα σε είχα τρυπήσει. Και λέγει η όνος στον Βαλαάμ, δεν είμαι εγώ η όνος σου επάνω στην οποία καβαλικεύεις από τη νεότητά σου, μέχρι τη σημερινή ημέρα; Μήπως επειδή σε περιφρόνησα σου το έκανα αυτό; Αυτός όμως είπε, όχι. Αποκάλυψε δε ο Θεός τα μάτια του Βαλαάμ, και βλέπει τον αγγελιοφόρο του

Κυρίου να στέκεται απέναντι στον δρόμο, και το σπαθί τραβηγμένο στο χέρι του, και σκύβοντας προσκύνησε με το πρόσωπό του. Και του είπε ο μηνυματοφόρος του Θεού, γιατί χτύπησες τη γαϊδούρα σου αυτή την τρίτη φορά; Και ιδού εγώ βγήκα εναντίον σου, γιατί δεν είναι ευθεία η δρόμος σου μπροστά μου, και η γαϊδούρα αφού με είδε, έστριψε από εμένα αυτή την τρίτη φορά. Και αν δεν είχε στρίψει στην άκρη, τώρα λοιπόν εσένα θα είχα σκοτώσει, εκείνην όμως θα είχα διατηρήσει. Και είπε ο Βαλαάμ στον αγγελιοφόρο του Κυρίου, έχω αμαρτήσει, γιατί δεν ήξερα ότι εσύ μου αντιστάθηκες στον δρόμο για συνάντηση· και τώρα αν δεν σου αρκέσει, θα γυρίσω πίσω. Και είπε ο άγγελος του Θεού στον Βαλαάμ, πήγαινε μαζί με τους ανθρώπους· μόνο το λόγο που θα σου πω, αυτόν θα προσέξεις να πεις. Και πήγε ο Βαλαάμ με τους άρχοντες του Βαλάκ. Και αφού άκουσε ο Βαλάκ ότι ήρθε ο Βαλαάμ, βγήκε για να τον συναντήσει, σε μια πόλη του Μωάβ, που είναι στα σύνορα του Αρνών, που είναι από το μέρος των συνόρων. Και είπε ο Βαλάκ στον Βαλαάμ, δεν έστειλα κοντά σου να σε καλέσω; Γιατί δεν ερχόσουν σε μένα; Αληθινά δεν θα μπορέσω να σε τιμήσω; Και είπε ο Βαλαάμ στον Βαλάκ, ιδού έχω έρθει σε εσένα τώρα· θα μπορώ να πω κάτι; Το ρήμα που αν βάλει ο Θεός στο στόμα μου, αυτό θα πω. Και πήγε ο Βαλαάμ με τον Βαλάκ, και ήρθαν σε πόλεις με αγροικίες. Και θυσίασε ο Βαλάκ πρόβατα και μοσχάρια, και έστειλε στον Βαλαάμ και στους άρχοντες που ήταν μαζί του. Και έγινε πρωί· και ο Βαλάκ παίρνοντας τον Βαλαάμ, τον ανέβασε στη στήλη του Βάαλ, και του έδειξε από εκεί κάποιο μέρος του λαού.

23

Και είπε ο Βαλαάμ στον Βαλάκ: Χτίσε μου εδώ επτά βωμούς, και ετοίμασέ μου εδώ επτά μόσχους και επτά κριούς. Και έκανε ο Βαλάκ με τον τρόπο που του είπε ο Βαλαάμ· και προσέφερε μοσχάρι και κριάρι πάνω στον βωμό. Και είπε ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, στάσου δίπλα στη θυσία σου, και θα πάω αν μου εμφανιστεί ο Θεός σε συνάντηση, και λόγο που αν μου δείξει, θα σου αναγγείλω· και στάθηκε ο Βαλάκ δίπλα στη θυσία του. Και ο Βαλαάμ πήγε να ερωτήσει τον Θεό· και πήγε ευθεία· και εμφανίστηκε ο Θεός στον Βαλαάμ· και είπε προς αυτόν ο Βαλαάμ, Τους επτά βωμούς ετοίμασα, και ανέβασα μόσχο και κριό επάνω στον βωμό. Και έβαλε ο Θεός λόγο στο στόμα του Βαλαάμ, και είπε, αφού γύρισε προς τον Βαλάκ, έτσι θα μιλήσεις. Και γύρισε προς αυτόν· και αυτός στεκόταν επάνω στα ολοκαυτώματά του, και όλοι οι άρχοντες του Μωάβ μαζί του· και έγινε πνεύμα Θεού επάνω του. Και αφού πήρε την παραβολή του, είπε από τη Μεσοποταμία με κάλεσε εμένα ο Βαλάκ βασιλιάς του Μωάβ από τα βουνά από τις ανατολές, λέγοντας, έλα κατάρασέ μου τον Ιακώβ, και έλα κατάρασέ μου τον Ισραήλ. Τι να καταρασθώ αυτόν που δεν καταριέται ο Κύριος; Ή τι να καταραστώ αυτόν τον οποίο δεν καταριέται ο Θεός; Ότι από κορυφή βουνών θα δω αυτόν, και από λόφων θα παρατηρήσω αυτόν· ιδού λαός μόνος θα κατοικήσει, και σε έθνη δεν θα λογισθεί. Ποιος έχει μετρήσει ακριβώς το σπέρμα του Ιακώβ, και ποιος θα μετρήσει τους λαούς του Ισραήλ; Ας πεθάνει η ψυχή μου ανάμεσα στις ψυχές των δικαίων, και ας γίνει ο σπόρος μου σαν τον σπόρο αυτών. Και είπε

ο Βαλάκ στον Βαλαάμ, τι μου έχεις κάνει; Σε κάλεσα για κατάρα των εχθρών μου, και ιδού ευλόγησες με ευλογία. Και είπε ο Βαλαάμ στον Βαλάκ, δεν θα φυλάξω να πω αυτό που ο Θεός θα βάλει στο στόμα μου; Και είπε προς αυτόν ο Βαλάκ, έλα ακόμα μαζί μου σε άλλο τόπο από όπου δεν θα τον δεις από εκεί, αλλά μόνο κάποιο μέρος του θα δεις, όλους όμως δεν θα δεις, και κατάρασέ μου τον από εκεί. Και τον πήρε σε μια σκοπιά χωραφιού επάνω σε λαξευμένη κορυφή· και έχτισε εκεί επτά βωμούς, και ανέβασε μόσχο και κριό επάνω στον βωμό. Και είπε ο Βαλαάμ στον Βαλάκ, στάσου δίπλα στη θυσία σου, εγώ δε θα πάω να ρωτήσω τον Θεό. Και συνάντησε ο Θεός τον Βαλαάμ, και έβαλε λόγο στο στόμα του, και είπε, επίστρεψε προς τον Βαλάκ, και αυτά θα πεις. Και γύρισε προς αυτόν· και αυτός στεκόταν πάνω στο ολοκαύτωμά του, και όλοι οι άρχοντες του Μωάβ μαζί του· και του είπε ο Βαλάκ, Τι μίλησε ο Κύριος; Και αναλαμβάνοντας την παραβολή του, είπε, σήκω Βαλάκ, και άκουσε, δώσε αυτί μάρτυρα γιε του Σεπφώρ. Ο Θεός δεν είναι ως άνθρωπος να ψευτεί, ούτε ως υιός ανθρώπου να απειληθεί· αυτός που είπε, δεν θα το κάνει; Θα μιλήσει, και δεν θα εμμείνει; Ιδού, έχω παραλάβει εντολή να ευλογώ· θα ευλογήσω, και δεν θα το γυρίσω πίσω. Δεν θα υπάρχει μόχθος στον Ιακώβ, ούτε θα φανεί πόνος στον Ισραήλ· Κύριος ο Θεός του μαζί του, τα ένδοξα των αρχόντων σε αυτόν. Ο Θεός που τον έβγαλε από την Αίγυπτο, σαν δόξα μονόκερου για αυτόν. Γιατί δεν υπάρχει μαντεία με πουλιά στον Ιακώβ, ούτε μαντεία στο Ισραήλ· στον κατάλληλο καιρό θα ειπωθεί στον Ιακώβ και στο Ισραήλ τι θα επιτελέσει ο Θεός; Ιδού, ο λαός σαν σκύμνος θα σηκωθεί, και σαν λιοντάρι θα υπερηφανευτεί· δεν θα κοιμηθεί μέχρι να φάει το θήραμα, και αίμα τραυματιών θα πιει. Και είπε ο

Βαλάκ στον Βαλαάμ, ούτε να τον καταραστείς για μένα, ούτε να τον ευλογήσεις. Και αποκρινόμενος ο Βαλαάμ, είπε στον Βαλάκ, δεν σου μίλησα, λέγοντας, το λόγο που αν πει ο Θεός, αυτό θα κάνω; Και είπε ο Βαλάκ στον Βαλαάμ, έλα θα σε πάρω σε άλλο τόπο, αν αρέσει στο Θεό, και κατάρασέ μου αυτόν από εκεί. Και πήρε ο Βαλάκ τον Βαλαάμ στην κορυφή του Φογώρ, που εκτείνεται προς την έρημο. Και είπε ο Βαλαάμ στον Βαλάκ, χτίσε μου εδώ επτά βωμούς, και ετοίμασε μου εδώ επτά μόσχους, και επτά κριούς. Και έκανε ο Βαλάκ ακριβώς όπως του είπε ο Βαλαάμ, και προσέφερε μοσχάρι και κριάρι πάνω στο βωμό.

24

Και ο Βαλαάμ, αφού είδε ότι είναι καλό μπροστά στον Κύριο να ευλογεί τον Ισραήλ, δεν πήγε σύμφωνα με το σύνηθες για αυτόν σε συνάντηση με τα οιωνά, και έστρεψε το πρόσωπό του προς την έρημο. Και σηκώνοντας ο Βαλαάμ τα μάτια του, βλέπει τον Ισραήλ στρατοπεδευμένο κατά φυλές· και ήρθε επάνω του πνεύμα Θεού. Και αφού πήρε την παραβολή του, είπε, λέει ο Βαλαάμ γιος του Βεώρ, λέει ο άνθρωπος που βλέπει αληθινά, λέει ακούγοντας λόγια ισχυρού, ο οποίος όραση Θεού είδε σε ύπνο· αποκαλυμμένα τα μάτια του. Πόσο όμορφα τα σπίτια σου Ιακώβ, οι σκηνές σου Ισραήλ· Σαν κοιλάδες που σκιάζουν, και σαν κήποι πάνω σε ποτάμι, και σαν σκηνές που έστησε ο Κύριος, και σαν κέδροι δίπλα σε νερά. Θα βγει άνθρωπος από το σπέρμα του, και θα κυριεύσει πολλά έθνη· και θα υψωθεί το βασίλειο του Γωγ, και θα αυξηθεί το βασίλειό του. Ο Θεός τον οδήγησε από την Αίγυπτο· ως δόξα

μονόκερου σε αυτόν· θα φάει έθνη των εχθρών του, και τα πάχη τους θα εκμυελίσει, και με τα βέλη του θα κατατοξεύσει τον εχθρό. Ξαπλώνοντας ξεκουράστηκε σαν λιοντάρι, και σαν νεαρό λιοντάρι· ποιος θα σηκώσει αυτόν; αυτοί που σε ευλογούν, ευλογημένοι είναι· και αυτοί που σε καταριούνται, καταραμένοι είναι. Και θύμωσε ο Βαλάκ με τον Βαλαάμ, και χτύπησε τα χέρια του, και είπε ο Βαλάκ στον Βαλαάμ, να καταραστείς τον εχθρό μου σε κάλεσα, και ιδού ευλογώντας τον ευλόγησες τρίτη φορά αυτή. Τώρα λοιπόν φύγε στον τόπο σου· είπα, θα σε τιμήσω, και τώρα ο Κύριος σε στέρησε της δόξας. Και είπε ο Βαλαάμ στον Βαλάκ, δεν μίλησα και στους αγγελιοφόρους σου που έστειλες σε μένα, λέγοντας, εάν μου δώσει ο Βαλάκ γεμάτο το σπίτι του ασήμι και χρυσάφι, δεν θα μπορέσω να παραβώ τον λόγο του Κυρίου να κάνω αυτό καλό ή κακό από μόνος μου· όσα πει ο Θεός, αυτά θα πω. Και τώρα ιδού θα φύγω μακριά στον τόπο μου· έλα εδώ, θα σου συμβουλέψω τι θα κάνει ο λαός αυτός στον λαό σου στο τέλος των ημερών. Και αφού πήρε την παραβολή του, είπε, Λέει ο Βαλαάμ γιος του Βεώρ, λέει ο άνθρωπος που βλέπει αληθινά, ακούοντας λόγια Θεού, γνωρίζοντας γνώση από τον Ύψιστο, και έχοντας δει όραση Θεού σε ύπνο· αποκαλυμμένα τα μάτια του. Θα τον δείξω σε αυτόν, και όχι τώρα· ευλογώ, και δεν πλησιάζει· θα ανατείλει αστέρι από τον Ιακώβ, θα σηκωθεί άνθρωπος από τον Ισραήλ· και θα συντρίψει τους αρχηγούς του Μωάβ, και θα λεηλατήσει όλους τους γιους του Σηθ. Και θα είναι το Εδώμ κληρονομιά, και θα είναι κληρονομιά ο Ησαύ ο εχθρός του· και το Ισραήλ έκανε με δύναμη. Και θα εγερθεί από τον Ιακώβ, και θα καταστρέψει τον σωζόμενο από την πόλη. Και αφού είδε τον Αμαλήκ, και αφού πήρε την παραβολή του, είπε, αρχή εθνών

Αμαλήκ, και το σπέρμα τους θα χαθεί. Και αφού είδε τον Κεναίο, και αφού ανέλαβε την παραβολή του, είπε, ισχυρή η κατοικία σου· και εάν θέσεις σε πέτρα την φωλιά σου, και εάν γίνει του Βεώρ φωλιά πανουργίας, οι Ασσύριοι θα σε αιχμαλωτίσουν. Και αφού είδε τον Ωγ, και αφού πήρε την παραβολή του, είπε, ω ω, ποιος θα ζήσει, όταν βάλει αυτά ο Θεός; Και θα βγει από χέρια των Κιτιαίων, και θα κακοποιήσουν την Ασσυρία, και θα κακοποιήσουν τους Εβραίους, και αυτοί ομοθυμαδόν θα χαθούν. Και αφού σηκώθηκε, ο Βαλαάμ έφυγε, γυρίζοντας στον τόπο του· και ο Βαλάκ έφυγε προς τον εαυτό του.

25

Και εγκαταστάθηκε ο Ισραήλ στο Σιττίμ, και βεβηλώθηκε ο λαός πορνεύοντας με τις θυγατέρες του Μωάβ. Και τους κάλεσαν στις θυσίες των ειδώλων τους· και έφαγε ο λαός από τις θυσίες τους, και προσκύνησαν τα είδωλά τους· Και τελέστηκε ο Ισραήλ στον Βααλ Πεόρ· και οργίστηκε με θυμό ο Κύριος κατά του Ισραήλ. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, πάρε όλους τους αρχηγούς του λαού, και κάνε παράδειγμα αυτούς στον Κύριο μπροστά στον ήλιο, και θα αποστραφεί η οργή του θυμού του Κυρίου από το Ισραήλ. Και είπε ο Μωυσής στις φυλές του Ισραήλ: Σκοτώστε ο καθένας τον δικό του άνθρωπο που μυήθηκε στον Βεελφεγώρ. Και ιδού ένας άνθρωπος από τους γιους του Ισραήλ έχοντας έρθει έφερε τον αδελφό του προς τη Μαδιανίτισσα μπροστά στο Μωυσή, και μπροστά σε όλη τη συνάθροιση των γιων του Ισραήλ· αυτοί δε έκλαιγαν δίπλα στην πόρτα της σκηνής της μαρτυρίας. Και αφού

είδε ο Φινεές γιος του Ελεάζαρ γιου του Ααρών του ιερέα, σηκώθηκε από τη μέση της συνάθροισης, και αφού πήρε ένα δόρυ στο χέρι, μπήκε πίσω από τον άνθρωπο τον Ισραηλίτη μέσα στον κλίβανο, και τρύπησε και τους δύο, τον άνθρωπο τον Ισραηλίτη και τη γυναίκα μέσα από τη μήτρα της· και σταμάτησε η πληγή από τους γιους του Ισραήλ. Και οι νεκροί από την πληγή ήταν είκοσι τέσσερις χιλιάδες. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, ο Φινεές γιος του Ελεάζαρ γιου του Ααρών του ιερέα σταμάτησε τον θυμό μου από τους γιους Ισραήλ, με το να ζηλέψει τον ζήλο μου ανάμεσά τους, και δεν κατέστρεψα τελείως τους γιους Ισραήλ στον ζήλο μου. Έτσι είπα, ιδού εγώ δίνω σε αυτόν διαθήκη ειρήνης, και θα είναι σε αυτόν και στο σπέρμα του μετά από αυτόν διαθήκη ιερωσύνης αιώνια, επειδή ζήλεψε για τον Θεό του, και εξιλέωσε για τους γιους του Ισραήλ. Το όνομα του ανθρώπου του Ισραηλίτη που είχε πληγωθεί, ο οποίος πλήχτηκε με τη Μαδιανίτιδα, ήταν Ζαμβρί, γιος του Σαλμών, άρχοντας οίκου πατριάς των Συμεών. Και το όνομα της Μαδιανίτιδας γυναίκας που χτυπήθηκε ήταν Χασβί, θυγατέρα του Σούρ, άρχοντα έθνους Ομμώθ· είναι από τον οίκο της πατριάς του Μαδιάμ. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, μίλησε στους γιους του Ισραήλ, λέγοντας, να είστε εχθρικοί προς τους Μαδιανίτες και χτυπήστε τους, γιατί είναι εχθρικοί αυτοί προς εσάς με δολιότητα, όσα σας εξαπατούν μέσω του Φογώρ, και μέσω της Χασβί κόρης του άρχοντα της Μαδιάμ αδελφής τους, αυτή που χτυπήθηκε την ημέρα του χτυπήματος εξαιτίας του Φογώρ.

26

Και έγινε μετά το χτύπημα, και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή και τον Ελεάζαρ τον ιερέα, λέγοντας, πάρε την καταμέτρηση όλης της συνάθροισης των γιων του Ισραήλ από είκοσι ετών και επάνω κατά οίκους των πατέρων τους, κάθε ο εξερχόμενος να παραταχθεί σε μάχη στον Ισραήλ. Και μίλησε ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ ο ιερέας στο Αραβώθ του Μωάβ επάνω στον Ιορδάνη κατά την Ιεριχώ, λέγοντας, από είκοσι ετών και επάνω, με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή· και οι γιοι του Ισραήλ που εξήλθαν από την Αίγυπτο, ο Ρουβήν πρωτότοκος του Ισραήλ· γιοι δε του Ρουβήν ο Ενώχ, και ο λαός του Ενώχ· στον Φαλλού, ο λαός του Φαλλουί. Στον Ασρών ανήκει ο λαός των Ασρωνειτών· στον Χαρμί ανήκει ο λαός των Χαρμιτών. Αυτοί οι δήμοι του Ρουβήν· και η καταμέτρησή τους έγινε σαράντα τρεις χιλιάδες επτακόσιοι τριάντα. Και οι υιοί του Φαλλού ήταν ο Ελιάβ. Και οι γιοι του Ελιάβ, Ναμουήλ, και Δαθάν, και Αβειρών· αυτοί κλητοί της συνάξεως· αυτοί είναι αυτοί που επισυστάθηκαν κατά του Μωυσή και του Ααρών στη σύναξη του Κορέ, στην επισυστάση του Κυρίου. Και ανοίγοντας η γη το στόμα της, κατάπιε αυτούς και τον Κορέ, στο θάνατο της συνάθροισής του, όταν κατέφαγε η φωτιά τους πενήντα και διακόσιους, και έγιναν σημείο· οι δε γιοι του Κορέ δεν πέθαναν. Και οι γιοι του Συμεών, ο λαός των γιων του Συμεών· στον Ναμουήλ, λαός ο Ναμουηλί· στον Ιαμίν, λαός ο Ιαμινί· στον Ιαχίν, λαός ο Ιαχινί· στον Ζαρά, λαός ο Ζαραΐ· στον Σαούλ, λαός ο Σαουλί. Αυτοί οι δήμοι του Συμεών από την καταμέτρησή τους, είκοσι δύο χιλιάδες και διακόσιοι. Οι υιοί του Ιούδα ήταν ο Ηρ και ο Ωνάν· και πέθαναν ο Ηρ και ο Ωνάν στη γη Χαναάν. Και έγιναν οι γιοι του Ιούδα κατά τις φυλές τους· του Σηλώμ, η φυλή των Σηλωνιτών· του Φαρές, η φυλή των

Φαρεσιτών· του Ζαρά, η φυλή των Ζαραϊτών. Και οι γιοι του Φαρές έγιναν, του Ασρών, ο λαός των Ασρωνιτών· του Ιαμούν, ο λαός των Ιαμουνιτών. Αυτοί οι λαοί του Ιούδα σύμφωνα με την καταμέτρησή τους, εβδομήντα έξι χιλιάδες και πεντακόσιοι. Και οι γιοι του Ισσαχάρ κατά τους δήμους τους· στον Θωλά, ο δήμος των Θωλαϊτών· στον Φουά, ο δήμος των Φουαϊτών· στον Ιασούβ, ο δήμος των Ιασουβιτών· στον Σαμράμ, ο δήμος των Σαμραμιτών. Αυτοί οι λαοί του Ισσάχαρ από την καταμέτρησή τους, εξήντα τέσσερις χιλιάδες και τετρακόσιοι. Υιοί του Ζαβουλών κατά τους δήμους τους· του Σαρέδ, ο δήμος των Σαρεδιτών· του Αλλών, ο δήμος των Αλλωνιτών· του Αλληλ, ο δήμος των Αλληλιτών. Αυτοί οι δήμοι του Ζαβουλών από την καταμέτρησή τους, εξήντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. Οι γιοι του Γαδ σύμφωνα με τις φυλές τους: στον Σαφών, η φυλή των Σαφωνιτών· στον Αγγί, η φυλή των Αγγιτών· στον Σουνί, η φυλή των Σουνιτών· στον Αζενί, η φυλή των Αζενιτών· στον Αδδί, η φυλή των Αδδιτών· στον Αροδί, η φυλή των Αροαδιτών· στον Αριήλ, η φυλή των Αριηλιτών. Αυτές οι φυλές των γιων του Γαδ από την απογραφή τους, σαράντα τέσσερις χιλιάδες και πεντακόσια. Οι υιοί του Ασήρ κατά τους δήμους τους· του Ιαμίν, ο δήμος των Ιαμινιτών· του Ιεσού, ο δήμος των Ιεσουϊτών· του Βαριά, ο δήμος των Βαριαϊτών. Στον Χοβέρ, ο λαός των Χοβεριτών· στον Μελχιήλ, ο λαός των Μελχιηλιτών. Και το όνομα της θυγατέρας του Ασήρ ήταν Σάρα. Αυτοί οι λαοί του Ασήρ από την καταμέτρησή τους, σαράντα τρεις χιλιάδες και τετρακόσιοι. Οι γιοι του Ιωσήφ κατά τους δήμους τους, Μανασσής και Εφραίμ. Οι γιοι του Μανασσή. Στον Μαχίρ, ο λαός των Μαχιριτών· και ο Μαχίρ γέννησε τον Γαλαάδ· στον Γαλαάδ, ο λαός των Γαλααδιτών. Και αυτοί οι γιοι του Γαλαάδ· Αχιέζερ, ο λαός

των Αχιεζεριτών· στον Χελέκ, ο λαός των Χελεκιτών. Στον Εσριήλ, ο λαός των Εσριηλιτών· στον Συχέμ, ο λαός των Συχεμιτών· Στον Συμαέρ, ο λαός των Συμαεριτών· και στον Οφέρ, ο λαός των Οφεριτών. Και στον Σαλπαάδ, γιο του Οφέρ, δεν γεννήθηκαν σε αυτόν γιοι, αλλά θυγατέρες· και αυτά τα ονόματα των θυγατέρων του Σαλπαάδ: Μααλά, και Νουά, και Εγλά, και Μελχά, και Θερσά. Αυτοί οι δήμοι του Μανασσή από την καταμέτρησή τους, πενήντα δύο χιλιάδες και επτακόσιοι. Και αυτοί οι γιοι του Εφραίμ· του Σουθαλά, ο δήμος των Σουθαλιτών· του Τανάχ, ο δήμος των Ταναχιτών. Αυτοί είναι οι γιοι του Σουθαλά· για τον Εδέν, ο λαός των Εδενιτών. Αυτοί οι δήμοι του Εφραίμ από την καταμέτρησή τους, τριάντα δύο χιλιάδες και πεντακόσιοι· αυτοί οι δήμοι των γιων του Ιωσήφ κατά τους δήμους τους. Οι υιοί του Βενιαμίν κατά τους δήμους τους· του Βαλά, ο δήμος των Βαλιτών· του Ασβήλ, ο δήμος των Ασβηλιτών· του Αχιράμ, ο δήμος των Αχιραμιτών. Στον Σωφάν, ο λαός του Σωφάν. Και έγιναν οι γιοι του Βαλέ, Αδάρ και Νοεμάν· στον Αδάρ, ο λαός των Αδαρί· και στον Νοεμάν, ο λαός των Νοεμανί. Αυτοί οι γιοι του Βενιαμίν κατά τους δήμους τους από την επίσκεψή τους, τριάντα πέντε χιλιάδες και πεντακόσιοι. Και οι γιοι του Δαν κατά τους δήμους τους· στον Σαμέ, ο δήμος των Σαμεϊτών, αυτοί οι δήμοι του Δαν κατά τους δήμους τους. Όλοι οι λαοί των Σαμεϊτών σύμφωνα με την καταγραφή τους, εξήντα τέσσερις χιλιάδες τετρακόσιοι. Οι γιοι του Νεφθαλί κατά τους δήμους τους· του Ασιήλ, ο δήμος των Ασιηλιτών· του Γαυνί, ο δήμος των Γαυνιτών. Στον Ιεσέρ, ο λαός των Ιεσεριτών· στον Σελλήμ, ο λαός των Σελλημιτών. Αυτοί οι δήμοι του Νεφθαλί από την επισκέψη τους, σαράντα χιλιάδες και τριακόσιοι. Αυτή η απογραφή των γιων του Ισραήλ, εξακόσιες χιλιάδες και χίλιοι και

επτακόσιοι και τριάντα. Και μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή, λέγοντας, σε αυτούς θα μοιραστεί η γη, να κληρονομηθεί σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων. Στους περισσότερους θα αυξήσεις την κληρονομιά, και στους λιγότερους θα μειώσεις την κληρονομιά τους· σε κάθε έναν, όπως μετρήθηκαν, θα δοθεί η κληρονομιά τους. Μέσω κλήρων θα μερισθεί η γη στα ονόματα· σύμφωνα με τις φυλές των πατέρων τους θα κληρονομήσουν. Από τον κλήρο θα μοιράσεις την κληρονομιά τους ανάμεσα σε πολλούς και λίγους. Και οι γιοι του Λευί κατά τους δήμους τους· στον Γεδσών, ο δήμος των Γεδσωνιτών· στον Καάθ, ο δήμος των Καθιτών· στον Μεραρί, ο δήμος των Μεραριτών. Αυτοί οι λαοί των γιων του Λευί: ο λαός του Λιβνί, ο λαός του Χεβρών, ο λαός του Κορέ και ο λαός του Μουσί. Και ο Καάθ γέννησε τον Αμράμ. Το δε όνομα της γυναίκας του ήταν Ιωχαβέδ, θυγατέρα του Λευί, η οποία γέννησε αυτούς στον Λευί στην Αίγυπτο, και γέννησε στον Αμράμ τον Ααρών και τον Μωυσή, και τη Μαριάμ την αδελφή τους. Και γεννήθηκαν στον Ααρών ο Ναδάβ, και ο Αβιούδ, και ο Ελεάζαρ, και ο Ιθάμαρ. Και πέθανε ο Ναδάβ και ο Αβιούδ όταν πρόσφεραν αυτοί φωτιά ξένη μπροστά στον Κύριο στην έρημο Σινά. Και έγιναν από την καταμέτρησή τους είκοσι τρεις χιλιάδες, κάθε αρσενικό από ενός μηνός και πάνω· γιατί δεν καταμετρήθηκαν μαζί ανάμεσα στους γιους του Ισραήλ, επειδή δεν δίνεται σε αυτούς κληρονομιά ανάμεσα στους γιους του Ισραήλ. Και αυτή η απογραφή του Μωυσή και του Ελεάζαρ του ιερέα, που απογράψανε τους γιους του Ισραήλ στην Αραβώθ του Μωάβ, επάνω στον Ιορδάνη κατά την Ιεριχώ. Και σε αυτούς δεν ήταν άνθρωπος από τους αριθμημένους από τον Μωυσή και τον Ααρών, οι οποίοι αρίθμησαν τους γιους του Ισραήλ στην έρημο του Σινά. Ότι είπε ο

Κύριος σε αυτούς, με θάνατο θα πεθάνουν στην έρημο· και δεν έμεινε από αυτούς ούτε ένας, εκτός ο Χάλεβ γιος του Ιεφοννή, και ο Ιησούς ο του Ναυή.

27

Και προσερχόμενες οι κόρες του Σαλπαάδ γιου του Οφέρ, γιου του Γαλαάδ, γιου του Μαχίρ, του λαού του Μανασσή, των γιων του Ιωσήφ, και αυτά τα ονόματά τους, Μααλά, και Νουά, και Εγλά, και Μελχά, και Θερσά, και στεκόμενες μπροστά στον Μωυσή, και μπροστά στον Ελεάζαρ τον ιερέα, και μπροστά στους άρχοντες, και μπροστά σε όλη τη συνάθροιση στην πόρτα της σκηνής του μαρτυρίου, λένε, ο πατέρας μας πέθανε στην έρημο, και αυτός δεν ήταν στη μέση της συνάθροισης που συγκεντρώθηκε εναντίον του Κυρίου στη συνάθροιση του Κορέ, γιατί για την αμαρτία του πέθανε, και γιοι δεν έγιναν σε αυτόν· μην εξαλειφθεί το όνομα του πατέρα μας από τη μέση του λαού του, γιατί δεν έχει γιο· δώστε σε μας κατοχή στη μέση των αδελφών του πατέρα μας. Και ο Μωυσής έφερε την κρίση τους μπροστά στον Κύριο. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, σωστά οι κόρες του Σαλπαάδ έχουν μιλήσει· ως δώρο θα δώσεις σε αυτές κατοχή κληρονομιάς ανάμεσα στους αδελφούς του πατέρα τους, και θα μεταφέρεις την κληρονομιά του πατέρα τους σε αυτές. Και στους γιους του Ισραήλ θα μιλήσεις, λέγοντας, άνθρωπος εάν πεθάνει, και γιος δεν έχει, θα μεταφέρετε την κληρονομιά του στην κόρη του· Εάν δε δεν έχει κόρη, θα δώσετε την κληρονομιά στον αδελφό του. Αν δε δεν έχει αδελφούς, θα δώσετε την κληρονομιά στον αδελφό του πατέρα

του. Αν και δεν είναι αδελφοί του πατέρα του, θα δώσετε την κληρονομιά στον οικείο τον πιο κοντινό του από τη φυλή του, να κληρονομήσει τα δικά του· και θα είναι αυτό για τους γιους του Ισραήλ δικαίωμα κρίσης, καθώς διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, ανέβα στο βουνό που είναι πέρα από τον Ιορδάνη, αυτό το βουνό Ναβαύ, και δες τη γη Χαναάν, την οποία εγώ δίνω στους γιους του Ισραήλ σε κατοχή. Και θα δεις αυτήν, και θα προστεθείς προς τον λαό σου και συ, καθώς προστέθηκε ο Ααρών ο αδελφός σου στο όρος Ωρ. Διότι παραβήκατε τον λόγο μου στην έρημο Σιν, όταν αντέπιπτε η συνάθροιση να με αγιάσετε, δεν με αγιάσατε με το νερό μπροστά τους· αυτό είναι το νερό της αντιλογίας στην Κάδης στην έρημο Σιν. Και είπε ο Μωυσής προς τον Κύριο, ας επισκεφθεί ο Κύριος ο Θεός των πνευμάτων και κάθε σάρκας άνθρωπο επί της συναγωγής αυτής, ο οποίος θα βγει μπροστά από το πρόσωπό τους, και ο οποίος θα μπει μπροστά από το πρόσωπό τους, και ο οποίος θα βγάλει αυτούς, και ο οποίος θα φέρει μέσα αυτούς, και δεν θα είναι η συναγωγή του Κυρίου σαν πρόβατα που δεν έχουν ποιμένα. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, πάρε για τον εαυτό σου τον Ιησού γιο του Ναυή, άνθρωπο που έχει πνεύμα μέσα του, και θα βάλεις τα χέρια σου πάνω του· Και θα στήσεις αυτόν μπροστά στον Ελεάζαρ τον ιερέα, και θα δώσεις εντολές σε αυτόν μπροστά σε όλη τη συνάθροιση, και θα δώσεις εντολές για αυτόν μπροστά τους. Και θα δώσεις από τη δόξα σου επάνω του, ώστε να τον ακούσουν οι γιοι του Ισραήλ. Και μπροστά στον Ελεάζαρ τον ιερέα θα σταθεί, και θα ρωτήσουν αυτόν την κρίση των δήλων μπροστά στον Κύριο· με το στόμα του θα βγαίνουν έξω, και με το στόμα του θα μπαίνουν μέσα αυτός και οι

γιοι του Ισραήλ ομόθυμα, και όλη η συνάθροιση. Και έκανε ο Μωυσής όπως ακριβώς διέταξε σε αυτόν ο Κύριος· και αφού πήρε τον Ιησού, έστησε αυτόν μπροστά στον Ελεάζαρ τον ιερέα, και μπροστά σε όλη τη συνάθροιση, και έβαλε τα χέρια του επάνω σε αυτόν, και τον όρισε όπως ακριβώς διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή.

28

Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, διάταξε τους γιους του Ισραήλ, και θα πεις προς αυτούς, λέγοντας, τα δώρα μου, τα δόματά μου, τα καρπώματά μου για οσμή ευωδίας, θα διατηρήσετε να προσφέρετε σε μένα στις εορτές μου. Και θα πεις σε αυτούς, αυτές οι προσφορές όσες θα προσφέρετε στον Κύριο, αμνούς ενός έτους χωρίς ελάττωμα δύο την ημέρα για ολοκαύτωμα διαρκώς. Το ένα αμνό θα το κάνεις το πρωί, και το δεύτερο αμνό θα το κάνεις προς το εσπέρας. Και θα κάνεις το ένα δέκατο του εφά σεμίδαλι για θυσία αναμεμειγμένο με λάδι σε ένα τέταρτο του ιν. Ολοκαύτωμα συνεχές, το γενόμενο στο όρος Σινά, σε οσμή ευωδίας για τον Κύριο. Και η σπονδή του το τέταρτο του χιν στο αμνό το ένα· στο άγιο θα χύσεις σπονδή σίκερα στον Κύριο· και το αμνό το δεύτερο θα κάνεις το προς εσπέρα· κατά τη θυσία του και κατά τη σπονδή του θα κάνετε για οσμή ευωδίας στον Κύριο. Και την ημέρα των σαββάτων θα προσφέρετε δύο αμνούς ενός έτους άμωμους, και δύο δέκατα σεμιδάλεως αναμεμιγμένης σε λάδι για θυσία και σπονδή, ολοκαύτωμα σαββάτων στα σάββατα επί του ολοκαυτώματος του διαρκούς, και τη σπονδή του. Και στις νέες σελήνες θα προσφέρετε ολοκαύτωμα

στον Κύριο, δύο μοσχάρια από βόδια, και ένα κριάρι, επτά αρνιά ενός έτους άμωμα· Τρία δέκατα σιμιγδιού αναμεμειγμένου σε λάδι για το ένα μοσχάρι, και δύο δέκατα σιμιγδιού αναμεμειγμένου σε λάδι για το ένα κριάρι· Ένα δέκατο σιμιγδιού αναμεμειγμένου σε λάδι για το ένα αρνί, θυσία οσμή ευωδίας προσφορά στον Κύριο. Η σπονδή τους το μισό του χιν θα είναι για τον ένα μόσχο· και το τρίτο του χιν θα είναι για τον ένα κριό. Και το τέταρτο του χιν κρασιού θα είναι για το ένα αμνό· αυτό το ολοκαύτωμα μήνα από μήνα στους μήνες του χρόνου. Και ένα τράγο από κατσίκες για αμαρτία στον Κύριο, επάνω στο διαρκές ολοκαύτωμα θα γίνει, και η σπονδή του. Και στον πρώτο μήνα, την τεσσαρεσκαιδεκάτη ημέρα του μήνα, πάσχα του Κυρίου. Και την πεντεκαιδεκάτη ημέρα του μήνα αυτού εορτή· επτά ημέρες άζυμα θα φάτε. Και η πρώτη ημέρα θα κληθεί αγία για σας· κανένα δουλικό έργο δεν θα κάνετε. Και θα προσφέρετε ολοκαυτώματα προσφορά στον Κύριο, δύο μοσχάρια από βόδια, ένα κριάρι, επτά αρνιά ενός έτους· θα είναι άμωμα για σας. Και η θυσία τους σιμιγδάλι αναμεμειγμένο με λάδι· τρία δέκατα για το ένα μοσχάρι, και δύο δέκατα για το ένα κριάρι. Ένα δέκατο θα κάνεις για το κάθε ένα αρνί, για τα επτά αρνιά. Και ένα χίμαρο από κατσίκες για αμαρτία, να κάνετε εξιλέωση για εσάς· Εκτός από το ολοκαύτωμα το διαρκές το πρωινό, που είναι ολοκαύτωμα διαρκούς. Αυτά σύμφωνα με αυτά θα κάνετε την ημέρα για τις επτά ημέρες, δώρο προσφορά για οσμή ευωδίας στον Κύριο, επί του ολοκαυτώματος του διαρκούς θα κάνεις τη σπονδή του. Και η έβδομη ημέρα θα είναι κληθεί αγία για σας· κανένα δουλικό έργο δεν θα κάνετε σε αυτήν. Και την ημέρα των νέων καρπών, όταν προσφέρετε νέα θυσία στον Κύριο κατά τις εβδομάδες, κληθείσα αγία θα είναι για σας· κανένα

δουλικό έργο δεν θα κάνετε. Και θα προσφέρετε ολοκαυτώματα για οσμή ευωδίας στον Κύριο, δύο μοσχάρια από βόδια, ένα κριάρι, επτά αρνιά ενός έτους άμωμα. Η θυσία τους σεμίδαλι αναμεμιγμένο με λάδι· τρία δέκατα για το μοσχάρι το ένα, και δύο δέκατα για το κριάρι το ένα. Ένα δέκατο για το ένα αρνί, για τα επτά αρνιά· και ένα τράγο από κατσίκια για αμαρτία, να εξιλεωθείτε για εσάς· εκτός από το ολοκαύτωμα το διαρκές· και τη θυσία τους θα κάνετε σε μένα, άμωμα θα είναι για εσάς, και τις σπονδές τους.

29

Και στον έβδομο μήνα, την πρώτη του μήνα, κλητή αγία θα είναι για σας· κανένα δουλικό έργο δεν θα κάνετε· ημέρα σήμανσης θα είναι για σας. Και θα κάνετε ολοκαυτώματα για οσμή ευωδίας στον Κύριο, ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, επτά αμνούς ενός έτους χωρίς ελάττωμα. Η θυσία τους σεμιδάλι αναμεμιγμένο σε λάδι· τρία δέκατα στον μόσχο τον ένα, και δύο δέκατα στον κριό τον ένα· Δέκατο δέκατο στον αμνό τον ένα, στους επτά αμνούς· Και χίμαρο από αίγες ένα για αμαρτία, να εξιλεωθεί για σας· Εκτός από τα ολοκαυτώματα της νουμηνίας· και οι θυσίες τους, και οι σπονδές τους, και το ολοκαύτωμα το διαρκές· και οι θυσίες τους και οι σπονδές τους σύμφωνα με τη σύγκρισή τους σε οσμή ευωδίας στον Κύριο. Και στη δέκατη αυτού του μήνα, επίκλητη αγία θα είναι για σας· και θα ταπεινώσετε τις ψυχές σας, και κανένα έργο δεν θα κάνετε. Και θα προσφέρετε ολοκαυτώματα για οσμή ευωδίας στον Κύριο, καρπώματα στον Κύριο, ένα μόσχο

από βόδια, ένα κριό, επτά ενιαύσιους αμνούς· θα είναι άμωμοι για σας. Η θυσία τους σεμιδάλι αναμεμιγμένο σε λάδι· τρία δέκατα στον μόσχο τον ένα, και δύο δέκατα στον κριό τον ένα· Δέκατο δέκατο στο αρνί το ένα, για τα επτά αρνιά· Και τράγο από κατσίκια έναν για αμαρτία, να εξιλεωθεί για σας· εκτός από το για την αμαρτία της εξιλέωσης, και το ολοκαύτωμα το διαρκές· η θυσία του, και η σπονδή του σύμφωνα με την σύγκριση για οσμή ευωδίας προσφορά στον Κύριο. Και την πεντεκαιδεκάτη ημέρα του μήνα του εβδόμου αυτού, κληθείσα αγία θα είναι για σας· κανένα έργο υπηρετικό δεν θα κάνετε· και γιορτάστε αυτή τη γιορτή στον Κύριο επτά ημέρες. Και θα προσφέρετε ολοκαυτώματα, προσφορά σε ευωδιαστή μυρωδιά στον Κύριο, την πρώτη ημέρα δεκατρείς μόσχους από βόδια, δύο κριάρια, δεκατέσσερα αρνιά ενός έτους· θα είναι άμωμα. Οι θυσίες τους σιμιγδάλι αναμεμιγμένο με λάδι· τρία δέκατα στο μοσχάρι το ένα, για τα δεκατρία μοσχάρια· και δύο δέκατα στο κριάρι το ένα, για τα δύο κριάρια· Δέκατο δέκατο στο αρνί το ένα, για τα δεκατέσσερα αρνιά· Και ένα τράγο από κατσίκια για αμαρτία· εκτός από το διαρκές ολοκαύτωμα· οι θυσίες τους και οι σπονδές τους. Και τη δεύτερη ημέρα δώδεκα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσερις ενιαύσιους αμνούς άμωμους. Η θυσία τους και η σπονδή τους για τους μόσχους και τους κριούς και τα αρνιά σύμφωνα με τον αριθμό τους, σύμφωνα με τη σύγκρισή τους. Και ένα τράγο από κατσίκες για αμαρτία· εκτός από το ολοκαύτωμα το διαρκές· οι θυσίες τους και οι σπονδές τους. Την τρίτη ημέρα έντεκα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσερις ενιαύσιους αμνούς άμωμους. Η θυσία τους και η σπονδή τους για τους μόσχους και τους κριούς και τα αρνιά σύμφωνα με τον αριθμό τους, σύμφωνα

με τη σύγκρισή τους. Και ένα τράγο από κατσίκες για αμαρτία· εκτός από το ολοκαύτωμα το διαρκές· οι θυσίες τους και οι σπονδές τους. Την τέταρτη ημέρα δέκα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσερις ενιαύσιους αμνούς άμωμους. Οι θυσίες τους και οι σπονδές τους για τους μόσχους και τους κριούς και τα αρνιά σύμφωνα με τον αριθμό τους, σύμφωνα με τη σύγκρισή τους. Και ένα τράγο από κατσίκες για αμαρτία· εκτός από το ολοκαύτωμα το διαρκές· οι θυσίες τους και οι σπονδές τους. Την πέμπτη ημέρα εννέα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσερις ενιαύσιους αμνούς άμωμους. Οι θυσίες τους και οι σπονδές τους για τους μόσχους και τους κριούς και τα αρνιά σύμφωνα με τον αριθμό τους, σύμφωνα με τη σύγκρισή τους. Και ένα τράγο από κατσίκες για αμαρτία, εκτός από το ολοκαύτωμα το συνεχές· οι θυσίες τους και οι σπονδές τους. Την έκτη ημέρα οκτώ μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσερα ενιαύσια άμωμα αρνιά. Οι θυσίες τους και οι σπονδές τους για τους μόσχους και τους κριούς και τα αρνιά σύμφωνα με τον αριθμό τους, σύμφωνα με τη σύγκρισή τους. Και ένα τράγο από κατσίκες για αμαρτία· εκτός από το ολοκαύτωμα το διαρκές· οι θυσίες τους και οι σπονδές τους. Την έβδομη ημέρα επτά μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα άμωμα ενιαύσια αμνά. Οι θυσίες τους και οι σπονδές τους για τους μόσχους και τους κριούς και τα αρνιά σύμφωνα με τον αριθμό τους, σύμφωνα με τη σύγκρισή τους. Και ένα τράγο από κατσίκες για αμαρτία· εκτός από το ολοκαύτωμα το διαρκές· οι θυσίες τους και οι σπονδές τους. Και την όγδοη ημέρα θα είναι για σας επίσημη συνάθροιση· κανένα δουλικό έργο δεν θα κάνετε σε αυτήν. Και θα προσφέρετε ολοκαυτώματα για οσμή ευωδίας, προσφορές στον Κύριο, ένα μοσχάρι, ένα κριάρι, επτά αμνούς ενός έτους άμωμους. Οι θυσίες

τους και οι σπονδές τους για το μοσχάρι και για το κριάρι και για τα αρνιά σύμφωνα με τον αριθμό τους, σύμφωνα με τη διάταξή τους. Και ένα τράγο από κατσίκες για αμαρτία· εκτός από το ολοκαύτωμα το διαρκές· οι θυσίες τους και οι σπονδές τους. Αυτά θα τα κάνετε στον Κύριο στις γιορτές σας, εκτός από τις ευχές σας, και τα εθελοντικά σας, και τα ολοκαυτώματά σας, και τις θυσίες σας, και τις σπονδές σας, και τα σωτήριά σας.

30

Και μίλησε ο Μωυσής στους γιους του Ισραήλ σύμφωνα με όλα όσα διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή. Και μίλησε ο Μωυσής στους άρχοντες των φυλών των υιών του Ισραήλ, λέγοντας: Αυτό είναι το λόγο που διέταξε ο Κύριος. Άνθρωπος, άνθρωπος ο οποίος θα τάξει τάμα στον Κύριο, ή ορκιστεί όρκο, ή δεσμευτεί με δέσμευση για την ψυχή του, δεν θα βεβηλώσει τον λόγο του· όλα όσα βγουν από το στόμα του, θα τα κάνει. Αν κάνει τάμα μια γυναίκα στον Κύριο, ή δεσμευτεί με δέσμευση στο σπίτι του πατέρα της στη νεότητά της, και ακούσει ο πατέρας της τα τάματά της και τις δεσμεύσεις της που δέσμευσε κατά της ψυχής της, και σιωπήσει ο πατέρας της, τότε θα ισχύσουν όλα τα τάματά της, και όλες οι δεσμεύσεις που δέσμευσε κατά της ψυχής της θα μείνουν σε ισχύ για αυτήν. Αν όμως αρνηθεί ο πατέρας της, οποιαδήποτε ημέρα ακούσει όλα τα τάματά της και τις δεσμεύσεις που δέσμευσε κατά της ψυχής της, δεν θα ισχύσουν· και ο Κύριος θα την καθαρίσει, γιατί αρνήθηκε ο πατέρας της. Αν δε, αφού έχει γίνει, παντρευτεί άνδρα, και οι προσευχές της είναι επάνω της σύμφωνα με τη

διάκριση των χειλιών της, τις οποίες όρισε εναντίον της ψυχής της, και ακούσει ο άνδρας της, και σιωπήσει προς αυτήν οποιαδήποτε ημέρα ακούσει, τότε έτσι θα σταθούν όλες οι προσευχές της, και οι υποχρεώσεις της, τις οποίες όρισε εναντίον της ψυχής της, θα σταθούν. Αν δε αρνούμενος αρνηθεί ο άνδρας της σε οποιαδήποτε μέρα ακούσει, όλες οι προσευχές της, και οι υποχρεώσεις της που όρισε εναντίον της ψυχής της, δεν θα παραμείνουν, γιατί ο άνδρας αρνήθηκε από αυτήν· και ο Κύριος θα την καθαρίσει. Και το τάξιμο χήρας και διωγμένης, όσα κι αν τάξει εναντίον της ψυχής της, μένουν σε αυτήν. Αν δε στο σπίτι του άνδρα της η ευχή της, ή η δέσμευση κατά της ψυχής της με όρκο, και ακούσει ο άνδρας της, και σιωπήσει σε αυτήν, και δεν αρνηθεί σε αυτήν, τότε θα σταθούν όλες οι ευχές της, και όλες οι δεσμεύσεις της που όρισε κατά της ψυχής της, θα σταθούν εναντίον της. Αν όμως ο άνδρας της τα αφαιρέσει την ημέρα που θα ακούσει, όλα όσα βγουν από τα χείλη της σύμφωνα με τις ευχές της και σύμφωνα με τις υποχρεώσεις κατά της ψυχής της, δεν θα μείνουν σε αυτήν· ο άνδρας της τα αφαίρεσε, και ο Κύριος θα την καθαρίσει. Κάθε ευχή και κάθε όρκος δεσμού να βλάψει ψυχή, ο άντρας της θα τον στήσει για αυτήν, και ο άντρας της θα τον αφαιρέσει. Εάν όμως σιωπώντας παραμείνει σιωπηλός σε αυτήν μέρα με τη μέρα, τότε θα στήσει για αυτήν όλες τις ευχές της, και τις υποχρεώσεις που είναι επάνω της θα τις στήσει για αυτήν, γιατί σιώπησε σε αυτήν την ημέρα που άκουσε. Αν όμως ο άνδρας της την αφαιρέσει μετά την ημέρα που άκουσε, τότε θα πάρει την αμαρτία του. Αυτά τα διατάγματα όσα διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή, ανάμεσα σε άνδρα και τη γυναίκα του, και ανάμεσα σε πατέρα και κόρη σε νεότητα στο σπίτι του πατέρα.

31

Και μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή, λέγοντας, εκδίκησε την εκδίκηση των γιων του Ισραήλ από τους Μαδιανίτες, και ύστερα θα προστεθείς στον λαό σου. Και μίλησε ο Μωυσής στον λαό, λέγοντας, οπλίστε από εσάς άνδρες, και παραταχθείτε μπροστά στον Κύριο εναντίον της Μαδιάμ, να δώσετε εκδίκηση από τον Κύριο στη Μαδιάμ. Χίλιους από κάθε φυλή, χίλιους από κάθε φυλή, από όλες τις φυλές των γιων του Ισραήλ, στείλτε να παραταχθούν για μάχη. Και μέτρησαν από τις χιλιάδες του Ισραήλ χίλιους από κάθε φυλή, δώδεκα χιλιάδες οπλισμένους για μάχη. Και έστειλε αυτούς ο Μωυσής, χίλιους από φυλή, χίλιους από φυλή με τη δύναμή τους, και τον Φινεές γιο του Ελεάζαρ γιου του Ααρών του ιερέα· και τα άγια σκεύη, και οι σάλπιγγες των σημάτων στα χέρια τους. Και παρατάχθηκαν εναντίον του Μαδιάμ, καθώς διέταξε ο Κύριος τον Μωυσή, και σκότωσαν κάθε αρσενικό. Και τους βασιλείς της Μαδιάν σκότωσαν μαζί με τους τραυματίες τους· και τον Ευίν, και τον Ρεκέμ, και τον Σουρ, και τον Ουρ, και τον Ρεβά, πέντε βασιλείς της Μαδιάν· και τον Βαλαάμ γιο του Βεώρ σκότωσαν με σπαθί μαζί με τους τραυματίες τους. Και λεηλάτησαν τις γυναίκες της Μαδιάν, και τις αποσκευές τους, και τα ζώα τους, και όλα τα κτήματά τους· και τη δύναμή τους λεηλάτησαν. Και όλες τις πόλεις τους, αυτές στις κατοικίες τους, και τις αγροικίες τους έκαψαν με φωτιά. Και πήραν όλη τη λεία τους, και όλα τα λάφυρά τους από άνθρωπο μέχρι κτήνος. Και έφεραν προς τον Μωυσή και προς τον Ελεάζαρ τον ιερέα και προς όλους τους γιους του Ισραήλ την αιχμαλωσία και τα λάφυρα και

τη λεία στο στρατόπεδο στο Αραβώθ του Μωάβ, που είναι επάνω στον Ιορδάνη απέναντι από την Ιεριχώ. Και βγήκε ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ ο ιερέας και όλοι οι άρχοντες της συνέλευσης για συνάντηση μαζί τους έξω από το στρατόπεδο. Και οργίστηκε ο Μωυσής με τους επόπτες της δύναμης, τους χιλιάρχους και τους εκατοντάρχους που ερχόντουσαν από την παράταξη του πολέμου. Και είπε σε αυτούς ο Μωυσής, Γιατί κρατήσατε ζωντανή κάθε θηλυκό; Αυτές λοιπόν ήταν για τους υιούς του Ισραήλ σύμφωνα με το λόγο του Βαλαάμ για να αποστήσουν και να παραβλέψουν το λόγο του Κυρίου, εξαιτίας του Φογώρ· και έγινε η πληγή στη συνάθροιση του Κυρίου. Και τώρα σκοτώστε κάθε αρσενικό σε όλη την απαρτία, κάθε γυναίκα που έχει γνωρίσει κοίτη άντρα, σκοτώστε. Και όλες τις γυναίκες από τη λεία, που δεν έχουν γνωρίσει κρεβάτι άντρα, κρατήστε τις ζωντανές. Και εσείς θα στρατοπεδεύσετε έξω από το στρατόπεδο επτά ημέρες· κάθε ο έχοντας σκοτώσει και ο αγγίζοντας τον τραυματία θα καθαριστεί την τρίτη ημέρα, και την έβδομη ημέρα εσείς και οι αιχμάλωτοί σας. Και κάθε κάλυμμα και κάθε δερμάτινο δοχείο, και κάθε δουλειά από κατσίκι, και κάθε ξύλινο δοχείο θα καθαρίσετε. Και είπε ο Ελεάζαρ ο ιερέας προς τους άνδρες της δύναμης τους ερχόμενους από την παράταξη του πολέμου, αυτό το δικαίωμα του νόμου που συνέταξε ο Κύριος στον Μωυσή. Εκτός από το χρυσάφι και το ασήμι και το χαλκό και το σίδερο και το μόλυβδο και το κασσίτερο, κάθε πράγμα που θα περάσει μέσα στη φωτιά, θα καθαριστεί, αλλά ή με το νερό του καθαρισμού θα καθαριστεί· και όλα όσα αν δεν περάσουν μέσα από τη φωτιά, θα περάσουν μέσα από το νερό. Και θα πλύνετε τα ρούχα την έβδομη ημέρα, και θα καθαριστείτε· και μετά από αυτά θα μπείτε στο στρατόπεδο. Και

μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, πάρε το κεφάλαιο των λαφύρων της αιχμαλωσίας από άνθρωπο μέχρι κτήνος, εσύ και ο Ελεάζαρ ο ιερέας και οι άρχοντες των πατριών της συναγωγής. Και θα διαιρέσετε τα λάφυρα ανάμεσα στους πολεμιστές που εξήλθαν στη μάχη, και ανάμεσα σε όλη τη συνάθροιση. Και θα αφαιρέσετε φόρο στον Κύριο από τους άνδρες τους πολεμιστές που έχουν βγει στη μάχη, μία ψυχή από πεντακόσια, από τους ανθρώπους, και από τα κτήνη, και από τα βόδια, και από τα πρόβατα, και από τους όνους· και από το μισό τους θα πάρετε. Και θα δώσεις στον Ελεάζαρ τον ιερέα τις απαρχές του Κυρίου. Και από το μισό των γιων του Ισραήλ θα πάρεις ένα από πενήντα από τους ανθρώπους, και από τα βόδια, και από τα πρόβατα, και από τα γαϊδούρια, και από όλα τα κτήνη· και θα τα δώσεις στους Λευίτες που φυλάσσουν τις φυλακές στη σκηνή του Κυρίου. Και έκανε ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ ο ιερέας, όπως διέταξε ο Κύριος τον Μωυσή. Και έγινε το πλεόνασμα της λείας που λεηλάτησαν οι άνδρες οι πολεμιστές, από τα πρόβατα, εξακόσιες εβδομήντα πέντε χιλιάδες· Και βόδια, εβδομήντα δύο χιλιάδες· Και γαϊδούρια, εξήντα μία χιλιάδες· Και ψυχές ανθρώπων από τις γυναίκες που δεν γνώρισαν κοίτη άνδρα, όλες οι ψυχές, τριάντα δύο χιλιάδες. Και έγινε το μισό, η μερίδα αυτών που είχαν βγει στον πόλεμο, από τον αριθμό των προβάτων, τριακόσιες τριάντα χιλιάδες και επτά χιλιάδες και πεντακόσια. Και έγινε το τέλος στον Κύριο από τα πρόβατα, εξακόσια εβδομήντα πέντε. Και βόδια, τριάντα έξι χιλιάδες, και το τέλος στον Κύριο, εβδομήντα δύο. Και γαϊδούρια, τριάντα χιλιάδες και πεντακόσια, και το τέλος στον Κύριο, εξήντα ένα. Και ψυχές ανθρώπων, δεκαέξι χιλιάδες, και το τέλος τους στον Κύριο, τριάντα δύο ψυχές.

Και έδωσε ο Μωυσής την προσφορά στον Κύριο, το αφαίρεμα του Θεού, στον Ελεάζαρ τον ιερέα, καθώς διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή· από το μισό των υιών του Ισραήλ, τους οποίους χώρισε ο Μωυσής από τους άνδρες τους πολεμιστές. Και έγινε το μισό μερίδιο από τη συγκέντρωση από τα πρόβατα, τριακόσιες και τριάντα χιλιάδες και επτά χιλιάδες και πεντακόσια. Και βόδια, έξι και τριάντα χιλιάδες. Γαϊδούρια, τριάντα χιλιάδες και πεντακόσια. Και ψυχές ανθρώπων, έξι και δέκα χιλιάδες. Και πήρε ο Μωυσής από το μισό των γιων του Ισραήλ το ένα από τα πενήντα, από τους ανθρώπους και από τα κτήνη, και τα έδωσε στους Λευίτες που φυλάσσουν τις φυλακές της σκηνής του Κυρίου, με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή. Και προσήλθαν προς τον Μωυσή όλοι οι διορισμένοι στις χιλιαρχίες της δύναμης, χιλίαρχοι και εκατόνταρχοι, και είπαν προς τον Μωυσή: Οι υπηρέτες σου έχουν πάρει την καταμέτρηση των ανδρών των πολεμιστών που είναι μαζί μας, και δεν λείπει από αυτούς ούτε ένας. Και προσφέραμε το δώρο στον Κύριο, κάθε άνδρας ό,τι βρήκε, σκεύος χρυσό και χλιδώνα και ψέλλιο και δαχτυλίδι και περιδέξιο και εμπλόκιο, για να εξιλεωθούμε για μας μπροστά στον Κύριο. Και πήρε ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ ο ιερέας το χρυσάφι από αυτούς, κάθε σκεύος κατεργασμένο. Και έγινε όλο το χρυσάφι της προσφοράς που προσέφεραν στον Κύριο, δεκαέξι χιλιάδες και επτακόσιοι και πενήντα σίκλοι από τους χιλιάρχους και από τους εκατοντάρχους. Και οι άνδρες οι πολεμιστές λεηλάτησαν ο καθένας για τον εαυτό του. Και πήρε ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ ο ιερέας το χρυσάφι από τους χιλιάρχους και από τους εκατοντάρχους, και το έφερε μέσα στη σκηνή του μαρτυρίου, μνημόσυνο των γιων του Ισραήλ μπροστά στον Κύριο.

32

Και ζώα πλήθος ήταν των γιων Ρουβήν και των γιων Γαδ, πλήθος πολύ· και είδαν την χώρα Ιαζήρ, και την χώρα Γαλαάδ· και ήταν ο τόπος, τόπος για ζώα. Και πλησιάσαντες οι γιοι Ρουβήν και οι γιοι Γαδ, είπαν προς τον Μωυσή και προς τον Ελεάζαρ τον ιερέα και προς τους άρχοντες της συνάξεως, λέγοντας: Αταρώθ, και Δαιβών, και Ιαζήρ, και Ναμρά, και Εσεβών, και Ελεαλή, και Σεβαμά, και Ναβαύ, και Βαιάν, την γη την οποία παρέδωσε ο Κύριος ενώπιον των γιων Ισραήλ, γη κτηνοτροφική είναι, και τα παιδιά σου ζώα έχουν. Και έλεγαν, αν βρήκαμε χάρη μπροστά σου, ας δοθεί η γη αυτή στους υπηρέτες σου σε κατοχή, και μην μας περάσεις τον Ιορδάνη. Και είπε ο Μωυσής στους γιους του Γαδ και στους γιους του Ρουβήν, οι αδελφοί σας πηγαίνουν στον πόλεμο, και εσείς θα καθίσετε εδώ; Και γιατί διαστρέφετε τις διανοίες των υιών του Ισραήλ να μη διαβούν στη γη, την οποία ο Κύριος δίνει σε αυτούς; Δεν έκαναν έτσι οι πατέρες σας, όταν τους έστειλα από Κάδης Βαρνή να κατανοήσουν τη γη; Και ανέβηκαν στη φάραγγα του βότρυ, και παρατήρησαν τη γη, και απέστησαν την καρδιά των υιών του Ισραήλ, ώστε να μην εισέλθουν στη γη, την οποία έδωσε ο Κύριος σε αυτούς. Και οργίστηκε με θυμό ο Κύριος σε εκείνη την ημέρα, και ορκίστηκε, λέγοντας, αν θα δουν αυτοί οι άνθρωποι οι ανεβασμένοι από την Αίγυπτο από είκοσι ετών και επάνω, οι γνωρίζοντες το καλό και το κακό, τη γη την οποία ορκίστηκα στον Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, γιατί δεν ακολούθησαν πίσω μου· εκτός από τον Χάλεβ γιο του Ιεφοννή τον ξεχωρισμένο, και τον Ιησού τον του Ναυή, γιατί ακολούθησε πίσω από τον Κύριο. Και

οργίστηκε με θυμό ο Κύριος εναντίον του Ισραήλ, και τους έκανε να περιπλανηθούν στην έρημο σαράντα χρόνια, έως ότου εξαναλώθηκε όλη η γενιά, αυτοί που έκαναν τα πονηρά ενώπιον του Κυρίου. Ιδού σηκωθήκατε αντί των πατέρων σας, σύντριμμα ανθρώπων αμαρτωλών, να προσθέσετε ακόμα στον θυμό της οργής του Κυρίου επί τον Ισραήλ. Ότι αν γυρίσετε μακριά από αυτόν, θα προσθέσει ακόμα να τον αφήσει στην έρημο, και θα αμαρτήσετε εναντίον όλης αυτής της συνέλευσης. Και πλησίασαν σε αυτόν, και έλεγαν, μάνδρες προβάτων θα χτίσουμε εδώ για τα ζώα μας, και πόλεις για τις αποσκευές μας. Και εμείς οπλισμένοι ως φρουρά πρώτοι από τους γιους του Ισραήλ, μέχρι να οδηγήσουμε αυτούς στον δικό τους τόπο· και θα κατοικήσει η αποσκευή μας σε τειχισμένες πόλεις εξαιτίας των κατοίκων της γης. Δεν θα επιστρέψουμε στα σπίτια μας μέχρι να μοιραστούν οι γιοι του Ισραήλ, ο καθένας στην κληρονομιά του. Και δεν θα κληρονομήσουμε πια μαζί τους από το πέραν του Ιορδάνη και επέκεινα, γιατί έχουμε λάβει τους κλήρους μας στο πέραν του Ιορδάνη προς ανατολάς. Και είπε προς αυτούς ο Μωυσής, εάν κάνετε σύμφωνα με αυτό το λόγο, εάν οπλιστείτε μπροστά στον Κύριο για πόλεμο, και περάσει κάθε οπλισμένος σας στρατιώτης τον Ιορδάνη μπροστά στον Κύριο, μέχρι να καταστραφεί ο εχθρός του από το πρόσωπό του, και υποταχθεί η γη μπροστά στον Κύριο, και μετά από αυτά θα επιστρέψετε, και θα είστε αθώοι μπροστά στον Κύριο, και από το Ισραήλ· και θα είναι αυτή η γη δική σας σε κατοχή μπροστά στον Κύριο. Αν και δεν κάνετε έτσι, θα αμαρτήσετε μπροστά στον Κύριο· και θα γνωρίσετε την αμαρτία σας, όταν σας καταλάβουν τα κακά. Και θα χτίσετε για τους εαυτούς σας πόλεις για τις αποσκευές σας, και αγροικίες για τα

κτήνη σας· και αυτό που βγαίνει από το στόμα σας θα το κάνετε. Και είπαν οι υιοί του Ρουβήν και οι υιοί του Γαδ προς τον Μωυσή, λέγοντας, τα παιδιά σου θα κάνουν καθώς ο Κύριος μας διατάζει. Οι αποσκευές μας, και οι γυναίκες μας, και όλα τα κτήνη μας θα είναι στις πόλεις της Γαλαάδ. Τα παιδιά σου όμως θα περάσουν όλα οπλισμένα και παραταγμένα μπροστά στον Κύριο για τον πόλεμο, με τον τρόπο που ο Κύριος λέγει. Και όρισε γι αυτούς ο Μωυσής τον Ελεάζαρ τον ιερέα, και τον Ιησού γιο του Ναυή, και τους άρχοντες των πατριών των φυλών του Ισραήλ. Και είπε προς αυτούς ο Μωυσής, εάν διαβούν οι υιοί του Ρουβήν και οι υιοί του Γαδ μαζί σας τον Ιορδάνη, όλοι ωπλισμένοι για πόλεμο μπροστά στον Κύριο, και καταλάβετε τη γη απέναντί σας, τότε θα δώσετε σε αυτούς τη γη Γαλαάδ σε κατοχή. Αν δε δεν διαβούν ενοπλισμένοι μαζί σας στον πόλεμο μπροστά στον Κύριο, τότε θα διαβιβάσετε τις αποσκευές τους, και τις γυναίκες τους, και τα κτήνη τους πριν από σας στη γη Χαναάν, και θα συγκατακληρονομηθούν μαζί σας στη γη Χαναάν. Και απάντησαν οι γιοι του Ρουβήν και οι γιοι του Γαδ λέγοντας, όσα ο Κύριος λέει στους θεράποντες, έτσι θα κάνουμε εμείς. Θα διαβούμε ενοπλισμένοι μπροστά στον Κύριο στη γη Χαναάν, και θα δώσετε την κατοχή σε μας στο πέραν του Ιορδάνη. Και έδωσε σε αυτούς ο Μωυσής, στους γιους του Γαδ και στους γιους του Ρουβήν και στο μισό της φυλής του Μανασσή γιου του Ιωσήφ, το βασίλειο του Σηών βασιλιά των Αμορραίων και το βασίλειο του Ωγ βασιλιά της Βασάν, τη γη και τις πόλεις με τα σύνορά της, πόλεις της γης τριγύρω. Και οικοδόμησαν οι γιοι του Γαδ τη Διβών, και την Αταρώθ, και την Αροήρ, και τη Σοφάρ, και την Ιαζήρ, και τις ύψωσαν, και τη Ναμράμ, και τη Βαιθαράν, οχυρές πόλεις, και

επαύλεις προβάτων. Και οι γιοι του Ρουβήν οικοδόμησαν την Εσεβών, και την Ελεάλη, και την Καριαθάμ, και την Βεελμεών, περικυκλωμένες, και την Σεβαμά· και ονόμασαν σύμφωνα με τα ονόματά τους τα ονόματα των πόλεων, τις οποίες οικοδόμησαν. Και πήγε ο γιος του Μαχίρ, γιου του Μανασσή, στη Γαλαάδ και την πήρε και κατέστρεψε τον Αμορραίο που κατοικούσε σε αυτήν. Και έδωσε ο Μωυσής τη Γαλαάδ στον Μαχίρ, γιο του Μανασσή, και κατοίκησε εκεί. Και ο Ιαείρ ο του Μανασσή πήγε, και πήρε τις επαύλεις τους, και τις ονόμασε επαύλεις Ιαείρ. Και ο Ναβού πήγε, και πήρε την Καάθ και τα χωριά της, και τα ονόμασε Ναβώθ από το όνομα του.

33

Και αυτοί είναι οι σταθμοί των υιών του Ισραήλ, όταν εξήλθαν από τη γη της Αιγύπτου με τη δύναμή τους υπό το χέρι του Μωυσή και του Ααρών. Και έγραψε ο Μωυσής τις αναχωρήσεις τους και τους σταθμούς τους διά λόγου του Κυρίου, και αυτοί είναι οι σταθμοί του ταξιδιού τους. Έφυγαν από τη Ραμεσή τον πρώτο μήνα, την δέκατη πέμπτη ημέρα του πρώτου μήνα· την επομένη του Πάσχα βγήκαν οι γιοι του Ισραήλ με υψωμένο χέρι μπροστά σε όλους τους Αιγυπτίους. Και οι Αιγύπτιοι έθαβαν από αυτούς τους νεκρούς όλους που χτύπησε ο Κύριος, κάθε πρωτότοκο στη γη της Αιγύπτου· και στους θεούς τους έκανε την εκδίκηση ο Κύριος. Και αφού έφυγαν οι γιοι του Ισραήλ από Ραμεσσή, στρατοπέδευσαν στη Σοκχώθ. Και αφού έφυγαν από Σοκχώθ, στρατοπέδευσαν στο Βουθάν, το οποίο είναι κάποιο μέρος της ερήμου. Και έφυγαν από

Βουθάν, και στρατοπέδευσαν στο στόμα Ειρώθ, το οποίο είναι απέναντι από Βεελσεπφών, και στρατοπέδευσαν απέναντι από Μαγδώλου. Και έφυγαν απέναντι από την Ειρώθ, και πέρασαν μέσα από τη θάλασσα προς την έρημο· και πήγαν δρόμο τριών ημερών μέσα από την έρημο, και στρατοπέδευσαν στα Πικρία. Και έφυγαν από την Πικρία, και ήρθαν στο Ελίμ· και στο Ελίμ δώδεκα πηγές νερών, και εβδομήντα φοινικόδεντρα, και στρατοπέδευσαν εκεί δίπλα στο νερό. Και αναχώρησαν από το Αιλίμ, και στρατοπέδευσαν στην Ερυθρά Θάλασσα. Και έφυγαν από την Ερυθρά Θάλασσα, και στρατοπέδευσαν στην έρημο Σιν. Και έφυγαν από την έρημο Σιν, και στρατοπέδευσαν στη Ραφακά. Και έφυγαν από τη Ραφακά, και στρατοπέδευσαν στην Αιλούς. Και έφυγαν από την Αιλούς, και στρατοπέδευσαν στο Ραφιδίν· και δεν υπήρχε εκεί νερό για τον λαό να πιει. Και έφυγαν από τη Ραφιδίν, και στρατοπέδευσαν στην έρημο του Σινά. Και έφυγαν από την έρημο του Σινά, και στρατοπέδευσαν στα μνήματα της επιθυμίας. Και έφυγαν από τους τάφους της επιθυμίας, και στρατοπέδευσαν στην Ασηρώθ. Και έφυγαν από την Ασηρώθ, και στρατοπέδευσαν στη Ραθαμά. Και έφυγαν από τη Ραθαμά, και στρατοπέδευσαν στο Ρεμμών Φαρές. Και αναχώρησαν από το Ρεμμών Φαρές, και στρατοπέδευσαν στη Λεβωνά. Και έφυγαν από τη Λεβώνα, και στρατοπέδευσαν στη Ρεσσάν. Και έφυγαν από τη Ρεσσάν, και κατασκήνωσαν στη Μακελλάθ. Και έφυγαν από τη Μακελλάθ και στρατοπέδευσαν στη Σαφάρ. Και έφυγαν από τη Σαφάρ, και στρατοπέδευσαν στη Χαραδάθ. Και έφυγαν από τη Χαραδάθ, και στρατοπέδευσαν στη Μακηλώθ. Και έφυγαν από τη Μακηλώθ, και στρατοπέδευσαν στην Καταάθ. Και έφυγαν από την Καταάθ και στρατοπέδευσαν στην Ταράθ. Και έφυγαν από Ταράθ, και

στρατοπέδευσαν στη Μαθεκκά. Και έφυγαν από τη Μαθεκκά, και στρατοπέδευσαν στη Σελμωνά. Και έφυγαν από τη Σελμωνά, και στρατοπέδευσαν στο Μασουρούθ. Και αναχώρησαν από τη Μασουρούθ, και στρατοπέδευσαν στη Βαναία. Και έφυγαν από τη Βαναία, και στρατοπέδευσαν στο όρος Γαδγάδ. Και έφυγαν από το όρος Γαδγάδ, και στρατοπέδευσαν στην Ετεβαθά. Και έφυγαν από την Ετεβαθά, και στρατοπέδευσαν στην Εβρωνά. Και έφυγαν από την Εβρωνά, και στρατοπέδευσαν στο Γεσιών Γάβερ. Και έφυγαν από Γεσιών Γάβερ, και στρατοπέδευσαν στην έρημο Σιν. Και έφυγαν από την έρημο Σιν, και στρατοπέδευσαν στην έρημο Φαράν. Αυτή είναι η Κάδης. Και έφυγαν από την Κάδης, και στρατοπέδευσαν στο όρος Ωρ κοντά στη γη του Εδώμ. Και ανέβη ο Ααρών ο ιερέας με πρόσταγμα Κυρίου, και πέθανε εκεί στο τεσσαρακοστό έτος της εξόδου των υιών του Ισραήλ από τη γη της Αιγύπτου, τον πέμπτο μήνα, την πρώτη του μηνός. Και ο Ααρών ήταν εκατό είκοσι τριών χρονών, όταν πέθαινε στο όρος Ωρ. Και όταν άκουσε ο Χαναανίτης βασιλιάς Αράδ, και αυτός κατοικούσε σε γη Χαναάν, όταν μπαίνανε οι γιοι του Ισραήλ· και έφυγαν από το Ωρ του βουνού, και στρατοπέδευσαν στη Σελμωνά. Και έφυγαν από τη Σελμωνά, και στρατοπέδευσαν στο Φινών. Και έφυγαν από τη Φινών και στρατοπέδευσαν στην Ωβώθ. Και έφυγαν από την Ωβώθ, και στρατοπέδευσαν στη Γαΐ, στην περιοχή πέραν των συνόρων του Μωάβ. Και έφυγαν από τη Γαι, και στρατοπέδευσαν στη Διβών Γαδ. Και έφυγαν από το Διβών Γαδ, και κατασκήνωσαν στο Γελμών Δεβλαθαίμ. Και έφυγαν από το Αλμών Διβλαθαίμ, και στρατοπέδευσαν στα όρη Αβαρίμ, απέναντι από το Νεβώ. Και έφυγαν από τα βουνά Αβαρίμ, και στρατοπέδευσαν στα δυτικά του Μωάβ, στον Ιορδάνη κατά την

Ιεριχώ. Και στρατοπέδευσαν κοντά στον Ιορδάνη ανάμεσα στην Αισιμώθ, μέχρι τη Βελσά που είναι προς τη δύση του Μωάβ. Και μίλησε ο Κύριος πριν Μωυσής στη δύση του Μωάβ δίπλα στον Ιορδάνη κατά την Ιεριχώ, λέγοντας, μίλησε στους γιους του Ισραήλ, και θα πεις προς αυτούς, εσείς διαβαίνετε τον Ιορδάνη προς τη γη της Χαναάν. Και θα καταστρέψετε όλους τους κατοίκους στη γη μπροστά σας, και θα αφαιρέσετε τις σκοπιές τους, και όλα τα χωνευτά είδωλά τους θα τα καταστρέψετε, και όλες τις στήλες τους θα τις αφαιρέσετε. Και θα καταστρέψετε όλους τους κατοίκους της γης, και θα κατοικήσετε σε αυτήν, γιατί σε εσάς έχω δώσει τη γη τους ως κληρονομιά. Και θα κατακληρονομήσετε τη γη τους με κλήρο κατά τις φυλές σας· στους περισσότερους θα πληθύνετε την κατοχή τους, και στους λιγότερους θα ελαττώσετε την κατοχή τους· σε ό,τι βγει το όνομά του, εκεί θα είναι δικό του· κατά τις φυλές των πατέρων σας θα κληρονομήσετε. Αν όμως δεν καταστρέψετε τους κατοίκους της γης από μπροστά σας, τότε όσους αφήσετε από αυτούς θα είναι αγκάθια στα μάτια σας και βέλη στις πλευρές σας, και θα εχθρεύονται εσάς στη γη στην οποία εσείς θα κατοικήσετε. Και θα είναι όπως είχα αποφασίσει να κάνω σε αυτούς, θα κάνω σε εσάς.

34

Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, διάταξε τους γιους του Ισραήλ, και θα πεις σε αυτούς, εσείς μπαίνετε στη γη της Χαναάν· αυτή θα είναι σε εσάς για κληρονομιά, η γη της Χαναάν με τα σύνορά της. Και θα είναι για εσάς η πλευρά προς νότο από

την έρημο Σιν μέχρι δίπλα στην Εδώμ, και θα είναι για εσάς τα όρια προς νότο από το μέρος της αλμυρής θάλασσας από την ανατολή. Και θα κυκλώσει εσάς τα όρια από Νότο προς την ανάβαση Ακραββίμ, και θα παρέλθει το Εννάκ, και θα είναι η διέξοδός του προς Νότο Κάδης του Βαρνή, και θα εξέλθει σε έπαυλη Αράδ, και θα παρέλθει την Ασεμωνά. Και θα περικυκλώσει τα όρια από Ασεμωνά, χείμαρρο της Αιγύπτου, και θα είναι η έξοδος η θάλασσα. Και τα όρια της θάλασσας θα είναι για σας, η μεγάλη θάλασσα θα οριοθετεί, αυτό θα είναι για σας τα όρια της θάλασσας. Και αυτό θα είναι για σας τα όρια προς βορρά· από τη μεγάλη θάλασσα θα μετρήσετε για τον εαυτό σας από όρος σε όρος. Και από το όρος θα μετρήσετε το όρος σε αυτούς, καθώς εισέρχονται στην Εμάθ, και η διέξοδός του θα είναι τα σύνορα Σαραδάκ. Και θα βγουν τα όρια Δεφρωνά, και η έξοδός του θα είναι Αρσεναΐν· αυτό θα είναι σε εσάς τα όρια από Βορρά. Και θα κατέβουν τα όρια από Σεπεφαμάρ Βηλά από ανατολές επί πηγές, και θα κατέβουν τα όρια Βηλά επί νώτου θάλασσας Χενερέθ από ανατολές. Και θα κατέβουν τα όρια από Σεπφαμάρ στη Βηλά από ανατολών στις πηγές, και θα κατέβουν τα όρια της Βηλά στο νώτο της θάλασσας Χενερέθ από ανατολών. Και θα κατέβουν τα όρια στον Ιορδάνη, και θα είναι η έξοδος η Αλμυρή Θάλασσα· αυτή θα είναι για σας η γη και τα όρια της τριγύρω. Και διέταξε ο Μωυσής τους γιους του Ισραήλ, λέγοντας, αυτή η γη την οποία θα κληρονομήσετε αυτήν με κλήρο, με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος να δώσει αυτήν στις εννέα φυλές και στο μισό της φυλής του Μανασσή. Ότι έλαβε η φυλή των υιών του Ρουβήν, και η φυλή των υιών του Γαδ κατά τους οίκους των πατριών τους· και το ήμισυ της φυλής του Μανασσή έλαβαν τους κλήρους τους. Δύο φυλές και

μισή φυλή έλαβαν τους κλήρους τους πέραν του Ιορδάνη κατά την Ιεριχώ από νότο κατ ανατολάς. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή, λέγοντας, αυτά τα ονόματα των ανδρών, οι οποίοι θα κληρονομήσουν για εσάς τη γη· ο Ελεάζαρ ο ιερέας και ο Ιησούς ο του Ναυή. Και έναν άρχοντα από κάθε φυλή θα λάβετε για να κληρονομήσετε εσείς τη γη. Και αυτά τα ονόματα των ανδρών· της φυλής Ιούδα, Χάλεβ γιος του Ιεφοννή. Από τη φυλή Συμεών, ο Σαλαμιήλ γιος του Σεμιούδ. Της φυλής Βενιαμίν, Ελδάδ υιός του Χασλών· Της φυλής Δαν, άρχων Βακχίρ υιός του Εγλί. Των γιων του Ιωσήφ, της φυλής των γιων του Μανασσή, άρχοντας ο Ανιήλ γιος του Σουφί. Της φυλής των γιων του Εφραίμ, άρχοντας ο Καμουήλ, γιος του Σαβαθάν. Της φυλής Ζαβουλών, άρχοντας ο Ελισαφάν γιος του Φαρνάχ. Της φυλής των γιων του Ισσάχαρ, άρχοντας ο Φαλτιήλ γιος του Οζά. Της φυλής των υιών του Ασήρ, άρχων ο Αχιώρ υιός του Σελεμί. Της φυλής Νεφθαλί, άρχοντας ο Φαδαήλ γιος του Ιαμιούδ. Σε αυτούς ο Κύριος διέταξε να μοιράσουν στους γιους του Ισραήλ στη γη της Χαναάν.

35

Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή στις δυσμές του Μωάβ δίπλα στον Ιορδάνη κατά την Ιεριχώ, λέγοντας, πρόσταξε στους γιους του Ισραήλ, και θα δώσουν στους Λευίτες από τις κληρονομιές της κατοχής τους πόλεις για να κατοικούν· και τα προάστια των πόλεων γύρω από αυτές θα δώσουν στους Λευίτες. Και θα είναι σε αυτούς οι πόλεις για να κατοικούν, και τα βοσκοτόπια τους θα είναι για τα κτήνη τους και για όλα τα

τετράποδά τους. Και τα παρακείμενα των πόλεων, που θα δώσετε στους Λευίτες, από το τείχος της πόλης και έξω δύο χιλιάδες πήχεις γύρω. Και θα μετρήσεις έξω από την πόλη την πλευρά προς ανατολάς δύο χιλιάδες πήχεις, και την πλευρά προς νότο δύο χιλιάδες πήχεις, και την πλευρά προς τη θάλασσα δύο χιλιάδες πήχεις, και την πλευρά προς βορρά δύο χιλιάδες πήχεις· και η πόλη θα είναι στη μέση αυτού για σας, και τα σύνορα των πόλεων. Και τις πόλεις θα δώσετε στους Λευίτες, τις έξι πόλεις των καταφυγίων τις οποίες θα δώσετε για να φύγει εκεί ο φονιάς, και προς αυτές σαράντα και δύο πόλεις. Όλες τις πόλεις θα δώσετε στους Λευίτες, σαράντα και οκτώ πόλεις· αυτές και τα προάστιά τους. Και τις πόλεις που θα δώσετε από την κατοχή των γιων του Ισραήλ, από αυτούς που έχουν τα πολλά, πολλές· και από αυτούς που έχουν τα λιγότερα, λιγότερες· ο καθένας σύμφωνα με την κληρονομιά του που θα κληρονομήσουν, θα δώσουν από τις πόλεις στους Λευίτες. Και μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή, λέγοντας, μίλησε στους γιους του Ισραήλ, και θα πεις σε αυτούς, εσείς διαβαίνετε τον Ιορδάνη προς τη γη της Χαναάν. Και θα διορίσετε για τον εαυτό σας πόλεις· καταφύγια θα είναι για σας για να φύγει εκεί ο φονιάς, κάθε αυτός που έχει χτυπήσει ψυχή ακούσια. Και θα είναι οι πόλεις για σας καταφύγια από τον εκδικητή του αίματος, και δεν θα πεθάνει ο φονιάς μέχρι να σταθεί μπροστά στη συνέλευση για κρίση. Και οι πόλεις που θα δώσετε, οι έξι πόλεις, καταφύγια θα είναι για σας. Τις τρεις πόλεις θα δώσετε πέρα από τον Ιορδάνη, και τις τρεις πόλεις θα δώσετε στη γη της Χαναάν. Καταφύγιο θα είναι για τους γιους του Ισραήλ, και για τον προσήλυτο, και για τον πάροικο τον ανάμεσά σας· θα είναι οι πόλεις αυτές για καταφύγιο, να φύγει εκεί κάθε ένας που χτύπησε ψυχή ακούσια. Αν δε με

αντικείμενο σιδήρου χτυπήσει αυτόν, και πεθάνει, δολοφόνος είναι· με θάνατο ας θανατωθεί ο δολοφόνος. Αν και με πέτρα στο χέρι με την οποία θα πεθάνει από αυτήν, χτυπήσει αυτόν, και πεθάνει, φονιάς είναι· με θάνατο ας θανατωθεί ο φονιάς. Αν και με ξύλινο αντικείμενο στο χέρι με το οποίο μπορεί να πεθάνει κάποιος, χτυπήσει αυτόν, και πεθάνει, δολοφόνος είναι· με θάνατο ας θανατωθεί ο δολοφόνος. Ο εκδικητής του αίματος, αυτός θα σκοτώσει τον δολοφόνο· όταν τον συναντήσει αυτός, θα τον σκοτώσει. Αν δε δια εχθρα σπρώξει αυτόν, και ρίξει επάνω του κάθε σκεύος από ενέδρα, και πεθάνει, ή λόγω οργής χτύπησε αυτόν με το χέρι, και πεθάνει, με θάνατο ας θανατωθεί ο χτυπήσας, φονιάς είναι· με θάνατο ας θανατωθεί ο φονιάς· ο εγγύτερος συγγενής του αίματος θα σκοτώσει τον φονιά όταν τον συναντήσει. Αν και ξαφνικά, όχι από μίσος σπρώξει αυτόν, ή ρίξει επάνω του κάθε σκεύος, όχι από ενέδρα, ή με κάθε πέτρα, με την οποία θα πεθάνει από αυτήν, χωρίς να ξέρει, και πέσει επάνω του, και πεθάνει, αυτός δε δεν ήταν εχθρός του, ούτε ζητούσε να του κάνει κακό· και θα κρίνει η συνέλευση ανάμεσα σε αυτόν που χτύπησε και ανάμεσα στον εκδικητή του αίματος, σύμφωνα με αυτές τις κρίσεις. Και θα απελευθερώσει η συνέλευση τον φονιά από τον εκδικητή του αίματος, και θα επαναφέρει η συνέλευση αυτόν στην πόλη του καταφυγίου του, όπου κατέφυγε, και θα κατοικήσει εκεί μέχρι να πεθάνει ο μέγας ιερέας, τον οποίο έχρισαν με το άγιο λάδι. Αν δε με έξοδο βγει ο δολοφόνος από τα όρια της πόλης στην οποία κατέφυγε εκεί, και τον βρει ο εκδικητής του αίματος έξω από τα όρια της πόλης καταφυγής του, και σκοτώσει ο εκδικητής του αίματος τον δολοφόνο, δεν είναι ένοχος. Γιατί στην πόλη του καταφυγίου ας κατοικεί μέχρι να πεθάνει ο

μέγας ιερέας· και μετά το να πεθάνει ο μέγας ιερέας, θα επιστρέψει ο φονιάς στη γη της ιδιοκτησίας του. Και θα είναι αυτά σε εσάς για δικαίωμα κρίσης για τις γενιές σας σε όλες τις κατοικίες σας. Κάθε ένας που έχει χτυπήσει ψυχή, μέσω μαρτύρων θα σκοτώσεις τον δολοφόνο· και ένας μάρτυρας δεν θα μαρτυρήσει για ψυχή να πεθάνει. Και δεν θα λάβετε λύτρα για ψυχή από τον φονιά που είναι ένοχος να θανατωθεί· γιατί με θάνατο θα θανατωθεί. Δεν θα πάρετε λύτρα για να φύγει κάποιος στην πόλη των καταφυγίων, για να κατοικήσει πάλι στη γη, μέχρι να πεθάνει ο αρχιερέας. Και δεν θα δολοφονήσετε τη γη στην οποία εσείς κατοικείτε· γιατί το αίμα αυτό δολοφονεί τη γη, και δεν θα εξιλεωθεί η γη από το αίμα που χύθηκε πάνω της, αλλά με το αίμα αυτού που το χύνει. Και δεν θα μιάνετε τη γη επάνω στην οποία κατοικείτε, επάνω στην οποία εγώ κατασκηνώνω ανάμεσά σας· γιατί εγώ είμαι ο Κύριος που κατασκηνώνω στη μέση των υιών του Ισραήλ.

36

Και προσήλθαν οι άρχοντες της φυλής των υιών του Γαλαάδ, υιού του Μαχίρ, υιού του Μανασσή, από τη φυλή των υιών του Ιωσήφ, και μίλησαν μπροστά στον Μωυσή, και μπροστά στον Ελεάζαρ τον ιερέα, και μπροστά στους άρχοντες των οίκων των πατριών των υιών του Ισραήλ, και είπαν: Στον κύριό μας διέταξε ο Κύριος να δώσει τη γη της κληρονομιάς με κλήρο στους υιούς του Ισραήλ· και στον κύριο διέταξε ο Κύριος να δώσει την κληρονομιά του Σαλπαάδ του αδελφού μας στις θυγατέρες του. Και θα είναι

γυναίκες σε μία από τις φυλές των υιών του Ισραήλ· και θα αφαιρεθεί η κληρονομιά τους από την κατοχή των πατέρων μας, και θα προστεθεί στην κληρονομιά της φυλής, στην οποία αν γίνουν γυναίκες, και από τον κλήρο της κληρονομιάς μας θα αφαιρεθεί. Αν δε γίνει η άφεση των υιών του Ισραήλ, τότε θα προστεθεί η κληρονομία τους στην κληρονομία της φυλής σε όποιους γίνουν γυναίκες, και από την κληρονομία της φυλής της πατριάς μας θα αφαιρεθεί η κληρονομία τους. Και ο Μωυσής διέταξε τους υιούς του Ισραήλ δια προστάγματος του Κυρίου, λέγοντας, έτσι η φυλή των υιών του Ιωσήφ λέει. Αυτός ο λόγος που διέταξε ο Κύριος στις θυγατέρες του Σαλπαάδ, λέγοντας, όπου τους αρέσει, ας γίνουν γυναίκες, αλλά από τον λαό του πατέρα τους ας γίνουν γυναίκες. Και δεν θα μεταφερθεί κληρονομία στους γιους Ισραήλ από φυλή σε φυλή, γιατί στην κληρονομία της φυλής της πατριάς του ο καθένας θα προσκολληθούν οι γιοι του Ισραήλ. Και κάθε θυγατέρα που κληρονομεί κληρονομιά από τις φυλές των γιων του Ισραήλ, θα παντρευτεί έναν από τον λαό του πατέρα της, ώστε να κληρονομήσουν οι γιοι του Ισραήλ ο καθένας την πατρική του κληρονομιά. Και δεν θα μεταφερθεί η κληρονομιά από φυλή σε άλλη φυλή, αλλά στην κληρονομιά του ο καθένας θα προσκολληθούν οι γιοι Ισραήλ. Με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος τον Μωυσή, έτσι έκαναν οι κόρες του Σαλπαάδ. Και έγιναν η Θερσά και η Εγλά και η Μελχά και η Νούα και η Μαλαά, θυγατέρες του Σαλπαάδ, στους ξαδέλφους τους, από τον λαό του Μανασσή γιων του Ιωσήφ, γυναίκες· και έγινε η κληρονομιά τους επί τη φυλή του λαού του πατέρα τους. Αυτές οι εντολές και τα δικαιώματα και οι κρίσεις, που ο Κύριος εντέλλατο με το χέρι του Μωυσή προς τη δύση του Μωάβ στον Ιορδάνη κατά την Ιεριχώ.

Δευτερονόμιον

1

Αυτοί οι λόγοι τους οποίους μίλησε ο Μωυσής σε όλο τον Ισραήλ πέρα από τον Ιορδάνη στην έρημο προς δυσμάς κοντά στην Ερυθρά Θάλασσα ανάμεσα σε Φαράν, Τοφόλ, και Λοβόν, και Αυλών, και Καταχρύσεα. Έντεκα ημερών από Χωρήβ είναι ο δρόμος προς το όρος Σηείρ μέχρι Κάδης Βαρνή. Και έγινε στο τεσσαρακοστό έτος, στον ενδέκατο μήνα, την πρώτη του μήνα, μίλησε ο Μωυσής προς όλους τους γιους του Ισραήλ, σύμφωνα με όλα όσα διέταξε ο Κύριος σε αυτόν για αυτούς· μετά το να χτυπήσει τον Σηών βασιλιά των Αμορραίων που κατοικούσε στη Εσεβών, και τον Ωγ βασιλιά της Βασάν που κατοικούσε στην Ασταρώθ και στην Εδραΐν, στο πέραν του Ιορδάνη στη γη Μωάβ, άρχισε ο Μωυσής να διασαφήσει τον νόμο αυτόν, λέγοντας, ο Κύριος ο Θεός μας μίλησε σε μας στο Χωρήβ, λέγοντας, ας σας φτάνει να κατοικείτε σε αυτό το βουνό. Γυρίστε πίσω και φύγετε εσείς και μπείτε στο βουνό των Αμορραίων, και προς όλους τους γείτονες της Αράβα, στο βουνό και την πεδιάδα, και προς τη Λίβα, και την παράκτια γη των Χαναναίων, και τον Αντιλίβανο μέχρι του

ποταμού του μεγάλου, του ποταμού Ευφράτη. Δείτε, έχει παραδώσει μπροστά σας τη γη· έχοντας μπει κληρονομήστε τη γη, την οποία όρκισα στους πατέρες σας τον Αβραάμ, και τον Ισαάκ, και τον Ιακώβ, να τη δώσω σε αυτούς και στους απογόνους τους μαζί τους. Και σας είπα σε εκείνον τον καιρό, λέγοντας, δεν θα μπορέσω μόνος να σας σηκώσω. Ο Κύριος ο Θεός σας σας πολλαπλασίασε, και ιδού είστε σήμερα σαν τα άστρα του ουρανού στο πλήθος. Ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σας ας προσθέσει σε σας όπως είστε χιλιοπλάσια, και να σας ευλογήσει όπως μίλησε σε σας. Πώς θα μπορέσω μόνος να σηκώσω τον κόπο σας και το βάρος σας και τις διαφωνίες σας; Δώστε για τους εαυτούς σας άνδρες σοφούς και ειδήμονες και συνετούς από τις φυλές σας, και θα τους καταστήσω ηγούμενους σας. Και μου απαντήσατε, και είπατε, καλό είναι το λόγο που μίλησες να το κάνεις. Και πήρα από εσάς άνδρες σοφούς και ειδήμονες και συνετούς, και τους διόρισα να ηγούνται επάνω σας ως χιλιάρχους, και εκατοντάρχους, και πεντηκοντάρχους, και δεκάρχους, και γραμματείς για τους κριτές σας. Και διέταξα τους κριτές σας σε εκείνο τον καιρό, λέγοντας, ακούτε ανάμεσα στους αδελφούς σας, και κρίνετε δίκαια ανάμεσα σε άνδρα, και ανάμεσα σε αδελφό, και ανάμεσα στον προσήλυτό του. Δεν θα αναγνωρίσεις πρόσωπο σε κρίση, κατά τον μικρό και κατά τον μεγάλο θα κρίνεις, δεν θα υποχωρήσεις από πρόσωπο ανθρώπου, γιατί η κρίση του Θεού είναι· και το ρήμα που εάν είναι σκληρό από εσάς, θα το φέρετε σε εμένα, και θα το ακούσω. Και σας εντειλάμην σε εκείνο τον καιρό όλα τα λόγια που θα κάνετε. Και αφού αναχωρήσαμε από το Χωρήβ, πορευτήκαμε όλη την έρημο, τη μεγάλη και φοβερή εκείνη που είδατε, το δρόμο του όρους του Αμορραίου, καθώς μας διέταξε ο Κύριος ο Θεός μας, και

ήρθαμε μέχρι την Κάδης Βαρνή. Και είπα σε σας, ήρθατε μέχρι το βουνό του Αμορραίου, που ο Κύριος ο Θεός μας δίνει σε σας. Δείτε, ο Κύριος ο Θεός σας έχει παραδώσει σε σας μπροστά σας τη γη· ανεβαίνοντας κληρονομήστε με τον τρόπο που είπε ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σας σε σας· μην φοβάστε, μηδέ αποθαρρυνθείτε. Και ήρθατε κοντά μου όλοι, και είπατε, Ας στείλουμε άνδρες πρώτους από εμάς, και ας εξερευνήσουν για εμάς τη γη, και ας μας φέρουν απάντηση για τον δρόμο δια του οποίου θα ανεβούμε σε αυτόν, και τις πόλεις στις οποίες θα μπούμε σε αυτές. Και μου άρεσε ο λόγος· και πήρα από εσάς δώδεκα άνδρες, έναν άνδρα ανά φυλή. Και αφού γύρισαν ανέβηκαν στο βουνό, και ήρθαν μέχρι τη Φαράγγα του Συστάδα, και την κατασκόπευσαν. Και πήραν στα χέρια τους από τον καρπό της γης, και τον κατέφεραν προς εσάς, και έλεγαν, Καλή είναι η γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός μας δίνει σε μας. Και δεν θελήσατε να ανεβείτε, αλλά ανυπακούσατε στο λόγο Κυρίου του Θεού μας. Και γογγύζατε στις σκηνές σας, και είπατε, επειδή ο Κύριος μας μισεί, μας έβγαλε από τη γη της Αιγύπτου για να μας παραδώσει στα χέρια των Αμορραίων, για να μας εξολοθρεύσει. Πού ανεβαίνουμε; Οι αδελφοί σας απέστησαν την καρδιά σας, λέγοντας, έθνος μεγάλο και πολυάριθμο και δυνατότερο από εμάς, και πόλεις μεγάλες και τειχισμένες μέχρι τον ουρανό· αλλά και γιους γιγάντων είδαμε εκεί. Και σας είπα, μην τρομάξετε, ούτε να φοβηθείτε από αυτούς. Ο Κύριος ο Θεός σας που πορεύεται μπροστά από το πρόσωπό σας, αυτός θα πολεμήσει μαζί τους μαζί με σας σύμφωνα με όλα όσα έκανε για σας στη γη της Αιγύπτου, και στην έρημο αυτή την οποία είδατε, στο δρόμο του βουνού του Αμορραίου· όπως σε κουβάλησε ο Κύριος ο Θεός σου, όπως

κουβαλάει κάποιος άνθρωπος τον γιο του, σε όλο τον δρόμο στον οποίο πορευτήκατε μέχρι να έρθετε σε αυτόν τον τόπο. Και σε αυτόν τον λόγο δεν εμπιστευτήκατε τον Κύριο τον Θεό μας, ο οποίος πηγαίνει μπροστά πρώτος από εσάς στον δρόμο για να διαλέξει για εσάς τόπο, οδηγώντας εσάς με φωτιά τη νύχτα, δείχνοντας σε εσάς τον δρόμο κατά τον οποίο πηγαίνετε επάνω σε αυτόν, και με σύννεφο την ημέρα. Και άκουσε ο Κύριος τη φωνή των λόγων σας, και αφού προκλήθηκε όρκισε, λέγοντας, αν θα δει κάποιος από τους άνδρες αυτούς τη γη την καλή αυτή, την οποία όρκισα στους πατέρες τους, εκτός από τον Χάλεβ γιο του Ιεφοννή, αυτός θα τη δει, και σε αυτόν θα δώσω τη γη επάνω στην οποία πάτησε, και στους γιους του, επειδή αυτός προσκολλήθηκε στον Κύριο. Και με εμένα θύμωσε ο Κύριος εξαιτίας σας, λέγοντας, ούτε εσύ δεν θα μπεις εκεί. Ιησούς γιος του Ναυή ο στεκόμενος δίπλα σου, αυτός θα μπει εκεί· αυτόν ενδυνάμωσε, γιατί αυτός θα την κάνει κληρονομιά στον Ισραήλ. Και κάθε νέο παιδί που δεν ξέρει σήμερα καλό ή κακό, αυτοί θα μπουν εκεί, και σε αυτούς θα τη δώσω, και αυτοί θα την κληρονομήσουν. Και εσείς, αφού γυρίσατε πίσω, στρατοπεδεύσατε στην έρημο, στον δρόμο προς την Ερυθρά Θάλασσα. Και απαντήσατε, και είπατε, αμαρτήσαμε μπροστά στον Κύριο τον Θεό μας· εμείς θα ανέβουμε και θα πολεμήσουμε σύμφωνα με όλα όσα διέταξε ο Κύριος ο Θεός μας σε εμάς· και παίρνοντας ο καθένας τα πολεμικά του όπλα, και αφού συγκεντρωθήκατε ανεβαίνετε στο βουνό. Και είπε ο Κύριος σε μένα, πες τους, δεν θα ανέβετε ούτε θα πολεμήσετε, γιατί δεν είμαι μαζί σας, και θα συντριβείτε μπροστά στους εχθρούς σας. Και μίλησα σε εσάς, και δεν με ακούσατε· και παραβήκατε τον λόγο του Κυρίου· και αφού ανοίξατε δρόμο με τη βία, ανεβήκατε στο

βουνό. Και βγήκε ο Αμορραίος που κατοικούσε σε εκείνο το βουνό για να σας συναντήσει, και σας κυνήγησε όπως κάνουν οι μέλισσες, και σας τραυμάτιζαν από Σηείρ μέχρι Ερμά. Και αφού καθίσατε κλαίγατε μπροστά στον Κύριο τον Θεό μας, και δεν άκουσε ο Κύριος τη φωνή σας, ούτε σας πρόσεξε. Και κάθισατε στην Κάδης πολλές ημέρες, όσες ημέρες ποτέ κάθισατε.

2

Και αφού γυρίσαμε, φύγαμε προς την έρημο, δρόμο της Ερυθράς Θάλασσας, με τον τρόπο που μίλησε ο Κύριος σε μένα, και γυρίσαμε γύρω από το βουνό Σηείρ για πολλές ημέρες. Και είπε ο Κύριος σε μένα, ας είναι αρκετό σε σας να κυκλώνετε το βουνό αυτό· γυρίστε λοιπόν προς Βορρά. Και στον λαό διάταξε, λέγοντας, εσείς περνάτε μέσα από τα σύνορα των αδελφών σας γιων του Ησαύ, οι οποίοι κατοικούν στη Σηείρ, και θα σας φοβηθούν, και θα σας ευλαβηθούν πολύ. Μην συνάψετε μαζί τους πόλεμο, γιατί δεν θα σας δώσω από τη γη τους ούτε πάτημα ποδιού, επειδή σε κληρονομιά έχω δώσει στους γιους του Ησαύ το όρος Σηείρ. Με ασήμι αγοράστε φαγητά από αυτούς και θα φάτε, και νερό με μέτρο θα πάρετε από αυτούς με ασήμι και θα πιείτε. Ο Κύριος ο Θεός μας σε ευλόγησε σε κάθε έργο των χεριών σου· γνώρισε πώς πέρασες την έρημο την μεγάλη και την φοβερή εκείνη· ιδού σαράντα χρόνια ο Κύριος ο Θεός σου ήταν μαζί σου· δεν στερήθηκες τίποτα. Και περάσαμε τους αδελφούς μας, γιους του Ησαύ, που κατοικούσαν στη Σηείρ, από την οδό την Άραβα από Αιλών και από Γεσιών Γάβερ· και αφού γυρίσαμε περάσαμε οδό

ερήμου Μωάβ. Και είπε ο Κύριος προς εμένα, μην εχθρεύεστε τους Μωαβίτες, και μην κάνετε προς αυτούς πόλεμο· διότι δεν θα δώσω από τη γη τους σε εσάς σε κληρονομιά, διότι στους γιους του Λωτ έχω δώσει την Αροήρ να κληρονομήσουν. Οι Ομμίμ κατοικούσαν πρώτεροι επάνω της, έθνος μεγάλο και πολυάριθμο και δυνατό, όπως οι Ενακίμ. Ρεφαΐμ θα λογιστούν και αυτοί όπως και οι Ενακίμ, και οι Μωαβίτες ονομάζουν αυτούς Εμίμ. Και στο Σηείρ κατοικούσε ο Χορραίος πρωτύτερα, και οι γιοι του Ησαύ τους κατέστρεψαν και τους εξαφάνισαν από μπροστά τους. Και εγκαταστάθηκαν στη θέση τους, με τον τρόπο που έκανε το Ισραήλ τη γη της κληρονομιάς του, την οποία έδωσε ο Κύριος σε αυτούς. Τώρα λοιπόν σηκωθείτε και φύγετε εσείς, και περάστε τη χαράδρα Ζαρέδ. Και οι μέρες που ταξιδέψαμε από Κάδης Βαρνή μέχρι που περάσαμε τη φαράγγα Ζαρέτ ήταν τριάντα και οκτώ χρόνια, μέχρι που έπεσε κάθε γενιά ανδρών πολεμιστών πεθαίνοντας από το στρατόπεδο, όπως ακριβώς όρκισε ο Κύριος ο Θεός εναντίον τους. Και το χέρι του Θεού ήταν επάνω τους να τους καταστρέψει εντελώς από τη μέση του στρατοπέδου μέχρι που έπεσαν. Και έγινε όταν έπεσαν όλοι οι άνδρες οι πολεμιστές πεθαίνοντας από μέσα του λαού, και μίλησε ο Κύριος προς εμένα, λέγοντας, εσύ θα περάσεις σήμερα τα σύνορα του Μωάβ την Αροήρ, και θα πλησιάσετε κοντά στους γιους του Αμμών· μην εχθρεύεστε αυτούς, μηδέ θα συνάψετε μαζί τους πόλεμο· γιατί δεν θα δώσω από τη γη των γιων του Αμμών σε εσένα σε κληρονομιά, γιατί στους γιους του Λωτ την έδωσα σε κληρονομιά. Η γη θα λογιστεί ως γη των Ραφαΐμ, γιατί επάνω σε αυτήν κατοικούσαν οι Ραφαΐμ παλιότερα και οι Αμμωνίτες ονομάζουν αυτούς Ζαμζουμίμ. Έθνος μεγάλο και πολυάριθμο και δυνατότερο από εσάς, όπως και

οι Ενακίμ· και κατέστρεψε αυτούς ο Κύριος μπροστά τους, και τους κληρονόμησαν και εγκαταστάθηκαν στη θέση τους μέχρι σήμερα. Όπως έκαναν στους γιους του Ησαύ που κατοικούσαν στη Σηείρ, με τον τρόπο που κατέστρεψαν τους Χορραίους από μπροστά τους, και τους διαδέχτηκαν, και εγκαταστάθηκαν στη θέση τους μέχρι την ημέρα αυτή. Και οι Ευαίοι που κατοικούσαν στην Ασηδώθ μέχρι Γάζα, και οι Καππαδόκες που βγήκαν από την Καππαδοκία, τους εξόντωσαν, και εγκαταστάθηκαν στη θέση τους. Τώρα λοιπόν σηκωθείτε και φύγετε, και περάστε εσείς το φαράγγι Αρνών· ιδού παρέδωσα στα χέρια σου τον Σηών βασιλιά Εσεβών τον Αμορραίο και τη γη του· άρχισε να κληρονομήσεις· σύναψε προς αυτόν πόλεμο σε αυτή την ημέρα. Άρχισε να δώσεις τον τρόμο σου και τον φόβο σου επάνω στο πρόσωπο όλων των εθνών που είναι κάτω από τον ουρανό, οι οποίοι ακούγοντας το όνομά σου θα ταραχτούν και θα έχουν πόνους τοκετού από το πρόσωπό σου. Και έστειλα πρέσβεις από την έρημο Κεδαμώθ προς τον Σηών βασιλιά της Εσεβών με ειρηνικά λόγια, λέγοντας, θα περάσω μέσα από τη γη σου· στον δρόμο θα πορευτώ, δεν θα στρέψω δεξιά ούτε αριστερά. Φαγητά με ασήμι θα μου πουλήσεις, και θα φάω· και νερό με ασήμι θα μου πουλήσεις, και θα πιω· εκτός ότι θα περάσω με τα πόδια. Καθώς έκαναν σε μένα οι γιοι του Ησαύ που κατοικούν στη Σηείρ, και οι Μωαβίτες που κατοικούν στην Αροήρ· μέχρι να περάσω τον Ιορδάνη προς τη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός μας δίνει σε εμάς. Και δεν ήθελε ο Σηών βασιλιάς της Εσεβών να μας αφήσει να περάσουμε από τη χώρα του, γιατί ο Κύριος ο Θεός μας σκλήρυνε το πνεύμα του, και δυνάμωσε την καρδιά του, για να παραδοθεί στα χέρια σου όπως σήμερα. Και είπε ο Κύριος προς εμένα: Ιδού, έχω αρχίσει να

παραδίδω μπροστά σου τον Σηών, βασιλιά της Εσεβών τον Αμορραίο, και τη γη του, και να αρχίσεις να κληρονομήσεις τη γη του. Και βγήκε ο Σηών, βασιλιάς της Εσεβών, σε συνάντησή μας, αυτός και όλος ο λαός του, για πόλεμο στην Ιασσά. Και ο Κύριος ο Θεός μας τον παρέδωκε μπροστά μας· και χτυπήσαμε αυτόν και τους γιους του και όλο τον λαό του. Και κρατήσαμε όλες τις πόλεις του σε εκείνο τον καιρό, και καταστρέψαμε εντελώς κάθε πόλη η μία μετά την άλλη, και τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους· δεν αφήσαμε επιζώντα. Εκτός από τα κτήνη που λεηλατήσαμε, και τα λάφυρα των πόλεων πήραμε από την Αροήρ, η οποία είναι δίπλα στην όχθη του χειμάρρου Αρνών, και την πόλη που ήταν στη φαράγγι, και μέχρι το βουνό του Γαλαάδ· δεν υπήρξε πόλη η οποία μας ξέφυγε. Τις παρέδωκε όλες ο Κύριος ο Θεός μας στα χέρια μας. Εκτός κοντά στους γιους του Αμμάν δεν πλησιάσαμε όλα τα συνορεύοντα του χείμαρρου Ιαβόκ, και τις πόλεις στην ορεινή, καθώς μας διέταξε ο Κύριος ο Θεός μας.

3

Και γυρίσαντες, ανεβήκαμε το δρόμο προς τη Βασάν· και βγήκε ο Ωγ, βασιλιάς της Βασάν, για να μας συναντήσει, αυτός και όλος ο λαός του για πόλεμο στην Εδραΐμ. Και είπε ο Κύριος σε μένα, μην φοβηθείς αυτόν, γιατί στα χέρια σου παρέδωσα αυτόν, και όλο τον λαό του, και όλη τη γη του· και θα κάνεις σε αυτόν, όπως έκανες στον Σηών βασιλιά των Αμορραίων, ο οποίος κατοικούσε στη Χεσεβών. Και παρέδωκε αυτόν ο Κύριος ο Θεός μας στα χέρια μας, και τον Ωγ βασιλιά της Βασάν, και όλο τον λαό του· και χτυπήσαμε

αυτόν, μέχρι να μην αφήσουμε από αυτόν σπέρμα. Και κρατήσαμε όλες τις πόλεις του σε εκείνο τον καιρό· δεν ήταν πόλη την οποία δεν πήραμε από αυτούς· εξήντα πόλεις, όλες οι περιοχές του Αργόβ του βασιλιά Ωγ στη Βασάν· Όλες οι πόλεις οχυρωμένες, τείχη υψηλά, πύλες και μοχλοί· εκτός από τις πόλεις των Φερεζαίων που ήταν πάρα πολλές. Καταστρέψαμε εντελώς, όπως ακριβώς κάναμε με τον Σηών βασιλιά της Εσεβών, και καταστρέψαμε εντελώς κάθε πόλη η μία μετά την άλλη, και τις γυναίκες, και τα παιδιά, και όλα τα ζώα· και τα λάφυρα των πόλεων τα λεηλατήσαμε για τον εαυτό μας. Και πήραμε σε εκείνο τον καιρό τη γη από τα χέρια δύο βασιλιάδων των Αμορραίων, οι οποίοι ήταν πέρα από τον Ιορδάνη από τον χείμαρρο Αρνών και μέχρι το Χερμών· Οι Φοίνικες ονομάζουν το Χερμών Σανιώρ, και ο Αμορραίος ονόμασε αυτό Σανίρ· Όλες οι πόλεις του Μισώρ, και όλη η Γαλαάδ, και όλη η Βασάν μέχρι την Ελχά και την Εδραΐμ, πόλεις του βασιλείου του Ωγ στη Βασάν· Γιατί μόνο ο Ωγ βασιλιάς της Βασάν είχε απομείνει από τους Ραφαΐν· ιδού το κρεβάτι του, κρεβάτι σιδερένιο, ιδού αυτό στην ακρόπολη των γιων του Αμμών· εννέα πήχεων το μήκος του, και τεσσάρων πήχεων το πλάτος του σε πήχη ανδρός. Και την γη εκείνη την κληρονομήσαμε σε εκείνο τον καιρό από την Αροήρ, η οποία είναι παρά το χείλος του χειμάρρου Αρνών, και το μισό του όρους Γαλαάδ, και τις πόλεις του τις έδωσα στον Ρουβήν και στον Γαδ. Και το υπόλοιπο του Γαλαάδ, και όλη τη Βασάν, το βασίλειο του Ωγ, έδωσα στο μισό της φυλής του Μανασσή, και όλη την περιοχή του Αργόβ, όλη εκείνη τη Βασάν· θα λογιστεί ως γη των Ραφαΐμ. Και ο Ιαείρ γιος του Μανασσή πήρε όλη την περιοχή Αργοβ μέχρι τα σύνορα των Γεργεσί και Μαχαθί· τα ονόμασε με το όνομά του τη Βασάν Χαβώθ

Ιαείρ μέχρι την ημέρα αυτή. Και στον Μαχίρ έδωσα τη Γαλαάδ. Και στον Ρουβήν και στον Γαδ έδωκα από τη Γαλαάδ έως του χείμαρρου Αρνών, το μέσο του χείμαρρου όριο, και έως του Ιαβόκ· ο χείμαρρος όριο για τους υιούς Αμμών· Και η Αράβα και ο Ιορδάνης όριο από Μαχαναρέθ, και έως θάλασσας Αράβα, θάλασσας αλυκής, κάτω από Ασηδώθ την Φασγά προς ανατολάς. Και σας διέταξα σε εκείνο τον καιρό, λέγοντας, Κύριος ο Θεός σας σας έδωσε αυτή τη γη σε κληρονομιά· οπλισμένοι να πηγαίνετε μπροστά από τους αδελφούς σας γιους του Ισραήλ, κάθε δυνατός. Εκτός οι γυναίκες σας και τα παιδιά σας και τα ζώα σας, ξέρω ότι έχετε πολλά ζώα, ας κατοικήσουν στις πόλεις σας, τις οποίες σας έδωσα, μέχρι να δώσει ανάπαυση ο Κύριος ο Θεός σας στους αδελφούς σας, όπως και σε εσάς, και να κληρονομήσουν και αυτοί τη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός μας δίνει σε αυτούς στο πέραν του Ιορδάνη· και θα επιστρέψετε ο καθένας στην κληρονομιά του, την οποία σας έδωσα. Και στον Ιησού διέταξα εκείνον τον καιρό, λέγοντας, τα μάτια σας έχουν δει όλα, όσα έκανε Κύριος ο Θεός μας στους δύο βασιλιάδες αυτούς· έτσι θα κάνει Κύριος ο Θεός μας σε όλα τα βασίλεια στα οποία εσύ περνάς εκεί. Δεν θα φοβηθείτε από αυτούς, γιατί ο Κύριος ο Θεός μας ο ίδιος θα πολεμήσει για εσάς. Και παρακάλεσα τον Κύριο σε εκείνο τον καιρό, λέγοντας, Κύριε Θεέ, εσύ άρχισες να δείχνεις στον δούλο σου τη δύναμή σου, και την ισχύ σου, και το χέρι το δυνατό, και τον βραχίονα τον υψηλό· ποιος γαρ είναι Θεός στον ουρανό ή επάνω στη γη, που θα κάνει όπως έκανες εσύ, και σύμφωνα με τη δύναμή σου; Έχοντας διαβεί λοιπόν θα δω τη γη την καλή αυτή που είναι πέρα από τον Ιορδάνη, το βουνό αυτό το καλό και τον Αντιλίβανο. Και παρέβλεψε ο Κύριος εμένα εξαιτίας σας, και δεν μου άκουσε· και

είπε ο Κύριος προς εμένα, ας σου φτάνει, μην προσθέσεις πια να πεις τον λόγο αυτόν. Ανέβα επάνω στην κορυφή του λαξευμένου, και αφού κοιτάξεις με τα μάτια σου προς τη θάλασσα και τον Βορρά και τη Λίβα και τις ανατολές, και δες με τα μάτια σου, γιατί δεν θα περάσεις τον Ιορδάνη αυτόν. Και διάταξε τον Ιησού και ενδυνάμωσε τον και ενθάρρυνε τον, γιατί αυτός θα περάσει μπροστά από το λαό αυτό, και αυτός θα τους δώσει σε κληρονομιά όλη τη γη που έχεις δει. Και καθίσαμε σε μια κοιλάδα κοντά στο σπίτι του Φογώρ.

4

Και τώρα Ισραήλ, άκουσε τις διατάξεις και τις κρίσεις, όσες εγώ σας διδάσκω σήμερα να κάνετε, ώστε να ζήσετε, και να πολλαπλασιαστείτε, και μπαίνοντας να κληρονομήσετε τη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σας σας δίνει. Δεν θα προσθέσετε στον λόγο που εγώ σας διατάζω, και δεν θα αφαιρέσετε από αυτόν· φυλάξτε τις εντολές Κυρίου του Θεού μας, όσες εγώ σας διατάζω σήμερα. Τα μάτια σας έχουν δει όλα όσα έκανε ο Κύριος ο Θεός μας στον Βααλ Πεόρ, ότι κάθε άνθρωπος που πήγε πίσω από τον Βααλ Πεόρ, τον κατέστρεψε ο Κύριος ο Θεός σας από ανάμεσά σας. Εσείς δε οι προσκείμενοι στον Κύριο τον Θεό σας, ζείτε όλοι σήμερα. Δείτε, σας έχω δείξει διατάγματα και κρίσεις όπως μου διέταξε ο Κύριος, να κάνετε έτσι στη γη στην οποία εσείς μπαίνετε εκεί για να την κληρονομήσετε. Και θα φυλάξετε και θα κάνετε, γιατί αυτή είναι η σοφία σας και η κατανόηση μπροστά σε όλα τα έθνη, όσοι αν ακούσουν όλα τα

διατάγματα αυτά· και θα πουν, ιδού ένας λαός σοφός και γνώστης, το μεγάλο αυτό έθνος. Διότι ποιο έθνος είναι μεγάλο, που έχει Θεό που πλησιάζει σε αυτό όπως ο Κύριος ο Θεός μας σε όλα όσα τον επικαλεστούμε; Και ποιο μεγάλο έθνος, στο οποίο υπάρχουν διατάγματα και δίκαιες κρίσεις σύμφωνα με όλο αυτόν τον νόμο, τον οποίο εγώ δίνω μπροστά σας σήμερα; Πρόσεχε στον εαυτό σου, και φύλαξε την ψυχή σου πολύ· μην ξεχάσεις όλα τα λόγια, τα οποία έχουν δει τα μάτια σου, και μην αποχωριστούν από την καρδιά σου όλες τις μέρες της ζωής σου· και θα διδάξεις τους γιους σου και τους γιους των γιων σου, την ημέρα που στάθηκες μπροστά στον Κύριο τον Θεό μας στο Χωρήβ την ημέρα της συνάξεως· όταν είπε ο Κύριος σε μένα, σύναξε σε μένα τον λαό, και ας ακούσουν τα λόγια μου, ώστε να μάθουν να φοβούνται εμένα όλες τις μέρες που αυτοί ζουν επάνω στη γη, και τους γιους τους θα διδάξουν. Και πλησιάσατε και σταθήκατε δίπλα στο βουνό· και το βουνό καιγόταν με φωτιά μέχρι τον ουρανό· σκοτάδι, ζόφος, καταιγίδα. Και μίλησε ο Κύριος προς εσάς από μέσα της φωτιάς με φωνή λόγων, την οποία εσείς ακούσατε· και ομοίωμα δεν είδατε, αλλά μόνο φωνή. Και ανήγγειλε σε εσάς τη διαθήκη του, την οποία διέταξε σε εσάς να κάνετε, τα δέκα λόγια, και τα έγραψε πάνω σε δύο πέτρινες πλάκες. Και σε μένα διέταξε ο Κύριος σε εκείνον τον καιρό να διδάξω σε εσάς δικαιώματα και κρίσεις, να κάνετε εσείς αυτά επάνω στη γη στην οποία εσείς μπαίνετε εκεί για να κληρονομήσετε αυτήν. Και θα φυλάξετε πολύ τις ψυχές σας, γιατί δεν είδατε ομοίωμα την ημέρα που μίλησε ο Κύριος προς εσάς στο Χωρήβ στο βουνό από τη μέση της φωτιάς. Μην παρανομήσετε και κάνετε για τους εαυτούς σας γλυπτό ομοίωμα, καμία εικόνα ομοίωμα αρσενικού ή θηλυκού, ομοίωμα κανενός

κτήνους που υπάρχει πάνω στη γη, ομοίωμα κανενός πτηνού φτερωτού που πετάει κάτω από τον ουρανό, ομοίωμα κανενός ερπετού που έρπει πάνω στη γη, ομοίωμα κανενός ψαριού, όσα υπάρχουν στα νερά κάτω από τη γη. Και μην, αφού κοιτάξεις προς τον ουρανό, και δεις τον ήλιο και την σελήνη και τα αστέρια, και όλο τον κόσμο του ουρανού, πλανηθείς να τα προσκυνήσεις, και να τα λατρεύσεις, τα οποία απένειμε Κύριος ο Θεός σου αυτά σε όλα τα έθνη τα κάτω από τον ουρανό. Εσάς όμως πήρε ο Θεός, και σας έβγαλε από τη γη της Αιγύπτου, από τη σιδερένια κάμινο, από την Αίγυπτο, για να είστε δικός του λαός κληρονομιά, όπως σήμερα. Και ο Κύριος ο Θεός θύμωσε με εμένα για τα πράγματα που λέγονταν από εσάς, και ορκίστηκε ότι δεν θα περάσω αυτόν τον Ιορδάνη, και ότι δεν θα μπω στη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα ως κληρονομιά. Εγώ γαρ πεθαίνω σ αυτή τη γη, και δεν διασχίζω αυτόν τον Ιορδάνη· εσείς όμως διασχίζετε, και θα κληρονομήσετε αυτή την καλή γη. Προσέχετε, μην ξεχάσετε την διαθήκη του Κυρίου του Θεού μας, την οποία έκανε προς εσάς, και παρανομήσετε, και κάνετε για τους εαυτούς σας γλυπτό ομοίωμα όλων όσων διέταξε σε εσάς ο Κύριος ο Θεός σας. Ότι Κύριος ο Θεός σου είναι φωτιά που καταναλώνει, Θεός ζηλιάρης. Αν δε γεννήσεις γιους και γιους των γιων σου, και μείνετε πολύ χρόνο επί της γης, και παρανομήσετε, και κάνετε γλυπτό ομοίωμα παντός, και κάνετε το πονηρό ενώπιον Κυρίου του Θεού σας να τον παροργίσετε, μαρτυρώ σε σας σήμερα τον ουρανό και την γη, ότι με καταστροφή θα καταστραφείτε από της γης, στην οποία σεις διαβαίνετε τον Ιορδάνη εκεί να κληρονομήσετε· όχι θα ζήσετε πολλές ημέρες επ αυτής, αλλά ή με εκτριβή θα εκτριβείτε. Και θα σκορπίσει ο Κύριος εσάς σε όλα τα έθνη, και θα αφεθείτε λίγοι σε

αριθμό σε όλα τα έθνη, στα οποία θα σας φέρει ο Κύριος. Και θα λατρεύσετε εκεί άλλους θεούς, έργα χεριών ανθρώπων, ξύλα και πέτρες, οι οποίοι δεν θα δουν, ούτε θα ακούσουν, ούτε θα φάνε, ούτε θα μυρίσουν. Και θα ζητήσετε εκεί τον Κύριο τον Θεό σας, και θα τον βρείτε όταν τον αναζητήσετε από όλη σας την καρδιά, και από όλη σας την ψυχή στη θλίψη σας· Και θα σε βρουν όλοι αυτοί οι λόγοι στο τέλος των ημερών, και θα επιστρέψεις στον Κύριο τον Θεό σου, και θα ακούσεις τη φωνή του· Γιατί ο Κύριος ο Θεός σου είναι Θεός οικτίρμων· δεν θα σε εγκαταλείψει, ούτε θα σε καταστρέψει· δεν θα ξεχάσει τη διαθήκη των πατέρων σου, την οποία ο Κύριος όμοσε σε αυτούς. Ρωτήστε για τις προηγούμενες ημέρες που έγιναν πριν από σένα από την ημέρα που έκτισε ο Θεός άνθρωπο επί της γης, και από το άκρο του ουρανού έως το άκρο του ουρανού, αν έγινε κατά το μεγάλο αυτό ρήμα, αν ακούστηκε κάτι τέτοιο· αν άκουσε έθνος φωνή Θεού ζωντανού που μιλούσε από μέσα από τη φωτιά, όπως άκουσες εσύ και έζησες· αν δοκίμασε ο Θεός εισελθών να πάρει για τον εαυτό του έθνος από μέσα από έθνος με δοκιμασία, και με σημεία, και με θαύματα, και με πόλεμο, και με χέρι κραταιό, και με βραχίονα υψηλό, και με μεγάλα οράματα, κατά όλα όσα έκανε Κύριος ο Θεός μας στην Αίγυπτο μπροστά σου που έβλεπες· ώστε να μάθεις εσύ ότι Κύριος ο Θεός σου αυτός είναι Θεός, και δεν υπάρχει άλλος εκτός από αυτόν. Από τον ουρανό ακουστή έγινε η φωνή του για να σε διδάξει, και επάνω στη γη σου έδειξε τη μεγάλη φωτιά του, και τα λόγια του άκουσες από μέσα από τη φωτιά. Επειδή αγάπησε τους πατέρες σου, και εξέλεξε τους απογόνους τους μετά από αυτούς εσάς, και σε έβγαλε ο ίδιος με τη μεγάλη δύναμή του από την Αίγυπτο, για να εξολοθρεύσει έθνη μεγάλα και ισχυρότερα από

εσένα μπροστά σου, για να σε εισαγάγει να σου δώσει τη γη τους να την κληρονομήσεις, όπως έχεις σήμερα. Και θα γνωρίσεις σήμερα, και θα στραφεί το μυαλό σου, ότι Κύριος ο Θεός σου αυτός είναι Θεός στον ουρανό ψηλά και επί της γης κάτω, και δεν υπάρχει άλλος παρά μόνο αυτός. Και φυλάξτε τις εντολές του, και τα δικαιώματα του, όσα εγώ σας διατάζω σήμερα, ώστε να γίνει καλά σε σένα και στους γιους σου μετά από σένα, ώστε να γίνετε μακροήμεροι επί της γης, την οποία Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα όλες τις ημέρες. Τότε ο Μωυσής ξεχώρισε τρεις πόλεις πέρα από τον Ιορδάνη από τις ανατολές του ηλίου, για να φύγει εκεί ο φονιάς που αν σκοτώσει τον πλησίον χωρίς να ξέρει, και αυτός να μην τον μισούσε πριν από χθες και προχθές, και θα καταφύγει σε μία από τις πόλεις αυτές, και θα ζήσει· τη Βοσόρ στην έρημο στη γη την πεδινή του Ρουβήν, και τη Ραμώθ στη Γαλαάδ του Γαδ, και τη Γαυλών στη Βασάν του Μανασσή. Αυτός ο νόμος, τον οποίο παρέθεσε ο Μωυσής ενώπιον των υιών Ισραήλ. Αυτές οι μαρτυρίες, και τα διατάγματα, και οι κρίσεις, όσες μίλησε ο Μωυσής στους γιους του Ισραήλ, αφού βγήκαν αυτοί από τη γη της Αιγύπτου, στο πέραν του Ιορδάνη, στη χαράδρα, κοντά στο σπίτι του Φογώρ, στη γη του Σηών βασιλιά των Αμορραίων, ο οποίος κατοικούσε στη Χεσεβών, τον οποίο χτύπησε ο Μωυσής και οι γιοι του Ισραήλ, αφού βγήκαν αυτοί από τη γη της Αιγύπτου. Και κληρονόμησαν τη γη του, και τη γη του Ωγ βασιλιά της Βασάν, δύο βασιλιάδων των Αμορραίων, που ήταν πέρα από τον Ιορδάνη προς ανατολές ηλίου, από την Αροήρ, που είναι στο χείλος του χειμάρρου Αρνών, και στο όρος του Σηών, που είναι ο Χερμών, όλη την Αραβά πέρα από τον Ιορδάνη προς ανατολές ηλίου κάτω από την Ασηδώθ την λαξευτή.

5

Και κάλεσε ο Μωυσής όλο τον Ισραήλ, και είπε προς αυτούς, άκουσε Ισραήλ τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα εγώ μιλώ στα αυτιά σας σε αυτή την ημέρα, και θα τα μάθετε, και θα φυλάξετε να τα κάνετε. Ο Κύριος ο Θεός σας έκανε μαζί σας διαθήκη στο Χωρήβ. Όχι με τους πατέρες σας έκανε ο Κύριος τη διαθήκη αυτή, αλλά με εσάς· εσείς εδώ όλοι ζωντανοί σήμερα. Πρόσωπο με πρόσωπο μίλησε ο Κύριος σε εσάς στο βουνό από μέσα της φωτιάς. Και εγώ στεκόμουν ανάμεσα στον Κύριο και σε σας εκείνον τον καιρό για να σας αναγγείλω τα λόγια του Κυρίου, γιατί φοβηθήκατε από το πρόσωπο της φωτιάς, και δεν ανεβήκατε στο βουνό, λέγοντας εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου που σε έβγαλα από τη γη της Αιγύπτου, από το σπίτι της δουλείας. Δεν θα έχεις άλλους θεούς μπροστά μου. Δεν θα κάνεις για τον εαυτό σου είδωλο, ούτε ομοίωμα κανενός, όσα είναι στον ουρανό επάνω, και όσα είναι στη γη κάτω, και όσα είναι στα νερά κάτω από τη γη. Δεν θα προσκυνήσεις σε αυτά, ούτε θα τα υπηρετήσεις· γιατί εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, Θεός ζηλιάρης, που δίνω πίσω τις αμαρτίες των πατέρων στα παιδιά στην τρίτη και τέταρτη γενιά σε αυτούς που με μισούν, και που κάνω έλεος σε χιλιάδες σε αυτούς που με αγαπούν, και σε αυτούς που φυλάνε τις εντολές μου. Δεν θα πάρεις το όνομα Κυρίου του Θεού σου στο μάταιο· διότι δεν θα καθαρίσει ο Κύριος ο Θεός σου αυτόν που παίρνει το όνομά του στο μάταιο. Φύλαξε την ημέρα του Σαββάτου να την αγιάζεις, με τον τρόπο που σου διέταξε ο Κύριος ο Θεός σου. Έξι ημέρες θα εργάζεσαι και θα κάνεις όλες τις δουλειές σου· αλλά την έβδομη

ημέρα είναι σάββατο στον Κύριο τον Θεό σου· δεν θα κάνεις σε αυτήν καμία δουλειά εσύ και ο γιος σου και η κόρη σου, ο υπηρέτης σου και η υπηρέτρια σου, το βόδι σου και το υποζύγιό σου, και κάθε ζώο σου, και ο προσήλυτος που κατοικεί ανάμεσά σου· ώστε να ξεκουραστεί ο υπηρέτης σου, και η υπηρέτρια σου, και το υποζύγιό σου, όπως και εσύ. Και θα θυμηθείς ότι υπηρέτης ήσουν στη γη της Αιγύπτου, και σε έβγαλε ο Κύριος ο Θεός σου από εκεί με χέρι δυνατό και με βραχίονα υψηλό· γι αυτό σου διέταξε ο Κύριος ο Θεός σου να φυλάσσεις την ημέρα του Σαββάτου και να την αγιάζεις. Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, με τον τρόπο που σου εντείλατο ο Κύριος ο Θεός σου, ώστε να πάει καλά για σένα, και ώστε να ζήσεις πολλά χρόνια πάνω στη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου σου δίνει. Δεν θα φονεύσεις. Δεν θα διαπράξεις μοιχεία. Δεν θα κλέψεις. Δεν θα ψευδομαρτυρήσεις εναντίον του πλησίον σου ψευδή μαρτυρία. Δεν θα επιθυμήσεις τη γυναίκα του πλησίον σου· δεν θα επιθυμήσεις το σπίτι του πλησίον σου, ούτε το χωράφι του, ούτε τον υπηρέτη του, ούτε την υπηρέτρια του, ούτε το βόδι του, ούτε το υποζύγιο του, ούτε κανένα ζώο του, ούτε όλα όσα του πλησίον σου είναι. Αυτά τα λόγια μίλησε ο Κύριος προς όλη τη συνάθροισή σας στο βουνό από τη μέση της φωτιάς· σκοτάδι, ζόφος, καταιγίδα, φωνή μεγάλη· και δεν πρόσθεσε· και τα έγραψε πάνω σε δύο πέτρινες πλάκες, και τα έδωσε σε μένα. Και έγινε όταν ακούσατε τη φωνή από μέσα από τη φωτιά, και το βουνό καιγόταν με φωτιά, και πλησιάσατε προς εμένα όλοι οι αρχηγοί των φυλών σας, και η γερουσία σας, και λέγατε, ιδού μας έδειξε ο Κύριος ο Θεός μας τη δόξα του, και τη φωνή του ακούσαμε από μέσα από τη φωτιά· σε αυτή την ημέρα είδαμε ότι θα μιλήσει ο Θεός σε άνθρωπο, και θα

ζήσει. Και τώρα μην πεθάνουμε, γιατί θα μας καταναλώσει η μεγάλη αυτή φωτιά, αν συνεχίσουμε εμείς να ακούμε τη φωνή Κυρίου του Θεού μας ακόμα, και θα πεθάνουμε. Ποια σάρκα που άκουσε φωνή Θεού ζωντανού, που μιλούσε από μέσα της φωτιάς, όπως εμείς, και θα ζήσει; Πλησίασε εσύ, και άκουσε όλα όσα αν πει ο Κύριος ο Θεός μας, και εσύ θα μιλήσεις σε εμάς όλα όσα αν μιλήσει ο Κύριος ο Θεός μας σε εσένα, και θα ακούσουμε, και θα κάνουμε. Και άκουσε ο Κύριος τη φωνή των λόγων σας που μιλούσατε προς εμένα, και είπε ο Κύριος προς εμένα, άκουσα τη φωνή των λόγων του λαού αυτού, όσα μίλησαν προς εσένα· σωστά όλα όσα μίλησαν. Ποιος θα δώσει να είναι έτσι η καρδιά τους μέσα τους, ώστε να με φοβούνται και να φυλάσσουν τις εντολές μου όλες τις ημέρες, ώστε να είναι καλά σε αυτούς και στους γιους τους για πάντα; Πήγαινε, είπα σε αυτούς, γυρίστε πίσω εσείς στα σπίτια σας· εσύ όμως εδώ στάσου μαζί μου, και θα μιλήσω προς εσένα τις εντολές και τα διατάγματα και τις κρίσεις όσες θα διδάξεις αυτούς, και ας κάνουν έτσι στη γη την οποία εγώ δίνω σε αυτούς σε κληρονομιά. Και θα φυλάξετε να κάνετε με τον τρόπο που σου διέταξε Κύριος ο Θεός σου· δεν θα στραφείτε προς τα δεξιά ούτε προς τα αριστερά, σύμφωνα με όλο τον δρόμο, τον οποίο σου διέταξε Κύριος ο Θεός σου να πορεύεσαι σε αυτόν, ώστε να σε αναπαύσει, και καλά να είναι σε σένα, και να ζήσετε πολλές μέρες επάνω στη γη την οποία θα κληρονομήσετε.

6

Και αυτές οι εντολές και τα δικαιώματα και οι κρίσεις που διέταξε

ο Κύριος ο Θεός μας να σας διδάξω να κάνετε έτσι στη γη, στην οποία εσείς μπαίνετε για να την κληρονομήσετε. Για να φοβάστε τον Κύριο τον Θεό σας, φυλάξτε όλα τα δικαιώματά του και τις εντολές του, που εγώ σου διατάζω σήμερα, εσύ και οι γιοι σου και οι γιοι των γιων σου, όλες τις ημέρες της ζωής σου, για να ζήσετε πολλά χρόνια. Και άκουσε Ισραήλ, και φύλαξε να κάνεις, ώστε να είσαι καλά, και ίνα πολλαπλασιαστείτε πάρα πολύ, καθώς μίλησε Κύριος ο Θεός των πατέρων σου να σου δώσει γη που ρέει γάλα και μέλι· και αυτά τα δικαιώματα και οι κρίσεις, όσα διέταξε Κύριος στους γιους του Ισραήλ στην έρημο, αφού βγήκαν αυτοί από τη γη της Αιγύπτου. Άκουε Ισραήλ, ο Κύριος ο Θεός μας, Κύριος ένας είναι. Και θα αγαπήσεις Κύριο τον Θεό σου από όλη τη διάνοιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη δύναμή σου. Και θα είναι αυτά τα λόγια, όσα εγώ σου διατάζω σήμερα, στην καρδιά σου και στην ψυχή σου. Και θα διδάξεις αυτά στους γιους σου, και θα μιλήσεις γι αυτά καθισμένος στο σπίτι, και πηγαίνοντας στο δρόμο, και ξαπλώνοντας, και σηκώνοντας. Και θα τα δέσεις για σημάδι επάνω στο χέρι σου, και θα είναι ασάλευτα μπροστά στα μάτια σου. Και θα τα γράψετε στα κατώφλια των σπιτιών σας και στις πύλες σας. Και θα είναι όταν φέρει μέσα σε ο Κύριος ο Θεός σου στη γη την οποία ορκίστηκε στους πατέρες σου, τον Αβραάμ, και τον Ισαάκ, και τον Ιακώβ, να δώσει σε σένα πόλεις μεγάλες και καλές τις οποίες δεν έχτισες, σπίτια γεμάτα από όλα τα αγαθά τα οποία δεν γέμισες, λάκκους λαξευμένους τους οποίους δεν έλαξεψες, αμπελώνες και ελαιώνες τους οποίους δεν φύτεψες, και αφού φας και χορτάσεις, πρόσεχε τον εαυτό σου μην ξεχάσεις τον Κύριο τον Θεό σου αυτόν που σε έβγαλε από τη γη της Αιγύπτου, από το σπίτι της δουλείας. Τον

Κύριο τον Θεό σου θα φοβηθείς, και σε αυτόν μόνο θα λατρεύσεις, και προς αυτόν θα κολληθείς, και στο όνομά του θα ορκιστείς. Μην πηγαίνετε πίσω από άλλους θεούς από τους θεούς των εθνών που είναι γύρω σας, γιατί ο Θεός ζηλιάρης Κύριος ο Θεός σου είναι μέσα σου· μήπως οργιστεί με θυμό Κύριος ο Θεός σου εναντίον σου, και σε καταστρέψει από το πρόσωπο της γης. Δεν θα δοκιμάσεις Κύριο τον Θεό σου, με τον τρόπο που δοκιμάσατε στη δοκιμασία. Φυλάσσοντας θα φυλάξεις τις εντολές Κυρίου του Θεού σου, τα μαρτύρια και τα δικαιώματα, όσα ενετείλατο σε σένα. Και θα κάνεις το ευάρεστο και το καλό μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, ώστε να πάει καλά σε σένα, και να μπεις και να κληρονομήσεις τη γη την καλή, την οποία ορκίστηκε ο Κύριος στους πατέρες σας, να διώξει όλους τους εχθρούς σου μπροστά από το πρόσωπό σου, όπως μίλησε ο Κύριος. Και θα είναι όταν σε ρωτήσει ο γιος σου αύριο, λέγοντας, τι είναι τα μαρτύρια, και τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα ο Κύριος ο Θεός μας εντείλατο σε μας; Και θα πεις στον γιο σου, δούλοι ήμασταν του Φαραώ στη γη της Αιγύπτου, και μας έβγαλε ο Κύριος από εκεί με δυνατό χέρι, και με υψωμένο βραχίονα. Και έδωσε ο Κύριος σημεία και τέρατα μεγάλα και πονηρά στην Αίγυπτο στον Φαραώ και στο σπίτι του μπροστά μας, και εμάς μας έβγαλε από εκεί για να δώσει σε μας τη γη αυτή, την οποία ορκίστηκε να δώσει στους πατέρες μας. Και μας διέταξε ο Κύριος να κάνουμε όλα αυτά τα διατάγματα· να φοβόμαστε τον Κύριο τον Θεό μας, ώστε να είναι καλά σε μας όλες τις μέρες, ώστε να ζούμε όπως ακριβώς και σήμερα. Και έλεος θα είναι σε εμάς, εάν φυλάσσουμε να κάνουμε όλες τις εντολές αυτές μπροστά στον Κύριο τον Θεό μας, όπως μας διέταξε.

7

Αν και σε φέρει ο Κύριος ο Θεός σου στη γη, στην οποία μπαίνεις εκεί να την κληρονομήσεις, και αφαιρέσει μεγάλα έθνη από μπροστά σου, τον Χετταίο και Γεργεσαίο και Αμορραίο και Χαναναίο και Φερεζαίο και Ευαίο και Ιεβουσαίο, επτά έθνη πολλά και ισχυρότερα από εσάς· Και θα παραδώσει αυτούς ο Κύριος ο Θεός σου στα χέρια σου, και θα χτυπήσεις αυτούς· με αφανισμό θα τους αφανίσεις· δεν θα κάνεις μαζί τους διαθήκη, ούτε θα τους ελεήσετε, ούτε θα κάνετε γάμους μαζί τους· την κόρη σου δεν θα τη δώσεις στον γιο του, και την κόρη του δεν θα την πάρεις για τον γιο σου. Γιατί θα αποστήσει τον γιο σου από εμένα, και θα λατρεύσει άλλους θεούς· και ο Κύριος θα οργιστεί με θυμό εναντίον σας, και θα σε καταστρέψει γρήγορα. Αλλά έτσι θα κάνετε σε αυτούς: τους βωμούς τους θα γκρεμίσετε, και τις στήλες τους θα συντρίψετε, και τα άλση τους θα κόψετε, και τα γλυπτά των θεών τους θα κάψετε με φωτιά. Ότι είσαι άγιος λαός στον Κύριο τον Θεό σου· και ο Κύριος ο Θεός σου σε διάλεξε να είσαι γι αυτόν λαός εκλεκτός από όλα τα έθνη, όσα είναι επάνω στο πρόσωπο της γης. Όχι επειδή είστε πολυάριθμοι από όλα τα έθνη, σας προτίμησε ο Κύριος και σας διάλεξε ο Κύριος· εσείς γαρ είστε λιγοστοί από όλα τα έθνη. Αλλά επειδή ο Κύριος σας αγαπάει, και διατηρώντας τον όρκο που ώμοσε στους πατέρες σας, ο Κύριος σας έβγαλε με δυνατό χέρι, και ο Κύριος σε λύτρωσε από σπίτι δουλείας, από το χέρι του Φαραώ βασιλιά της Αιγύπτου. Και θα γνωρίσεις, ότι Κύριος ο Θεός σου, αυτός είναι Θεός· Θεός πιστός, που φυλάσσει διαθήκη και έλεος σε αυτούς που αγαπούν αυτόν και

σε αυτούς που φυλάσσουν τις εντολές του για χίλιες γενιές, και ανταποδίδει σε αυτούς που μισούν κατά πρόσωπο για να τους εξολοθρεύσει· και δεν βραδύνει σε αυτούς που μισούν· κατά πρόσωπο θα τους ανταποδώσει. Και θα φυλάξεις τις εντολές, και τα δικαιώματα, και τις κρίσεις αυτές, όσες εγώ σου διατάζω σήμερα να κάνεις. Και θα είναι όταν ακούσετε αυτά τα δικαιώματα, και τα φυλάξετε και τα κάνετε, τότε θα διαφυλάξει ο Κύριος ο Θεός σου σε εσένα τη διαθήκη και το έλεος, που ορκίστηκε στους πατέρες σας. Και θα σε αγαπήσει, και θα σε ευλογήσει, και θα σε πολλαπλασιάσει, και θα ευλογήσει τα παιδιά της κοιλιάς σου, και τον καρπό της γης σου, το σιτάρι σου, και το κρασί σου, και το λάδι σου, τα κοπάδια των βοδιών σου, και τα κοπάδια των προβάτων σου επάνω στη γη, την οποία ορκίστηκε ο Κύριος στους πατέρες σου να σου δώσει. Ευλογημένος θα είσαι ανάμεσα σε όλα τα έθνη· δεν θα υπάρχει ανάμεσά σας άγονος, ούτε στείρα, και στα ζώα σου. Και θα αφαιρέσει Κύριος ο Θεός σου από εσένα κάθε αρρώστια, και όλες τις πονηρές νόσους της Αιγύπτου, που έχεις δει, και όσα έχεις γνωρίσει, δεν θα τις βάλει επάνω σου· και θα τις βάλει επάνω σε όλους αυτούς που σε μισούν. Και θα φας όλα τα λάφυρα των εθνών, τα οποία ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε εσένα· δεν θα λυπηθεί το μάτι σου για αυτούς, και δεν θα λατρέψεις τους θεούς τους· γιατί αυτό είναι παγίδα για εσένα. Αν πεις στο μυαλό σου, ότι πολύ μεγαλύτερο είναι το έθνος αυτό από εμένα, πως θα μπορέσω να τους εξολοθρεύσω; Δεν θα φοβηθείς αυτούς· με ανάμνηση θα θυμηθείς όσα έκανε ο Κύριος ο Θεός σου στον Φαραώ και σε όλους τους Αιγυπτίους· τις δοκιμασίες τις μεγάλες που είδαν τα μάτια σου, τα σημεία και τα θαύματα τα μεγάλα εκείνα, το χέρι το δυνατό και το βραχίονα τον

υψηλό· όπως σε έβγαλε ο Κύριος ο Θεός σου, έτσι θα κάνει ο Κύριος ο Θεός σας σε όλα τα έθνη που εσύ φοβάσαι από το πρόσωπό τους. Και τις σφήκες θα στείλει Κύριος ο Θεός σου εναντίον τους, μέχρι να εξολοθρευτούν αυτοί που έχουν μείνει πίσω και οι κρυμμένοι από εσένα· Δεν θα τραυματιστείς από το πρόσωπό τους, γιατί Κύριος ο Θεός σου είναι μέσα σου, Θεός μεγάλος και ισχυρός. Και θα καταναλώσει Κύριος ο Θεός σου τα έθνη αυτά από μπροστά σου λίγο λίγο· δεν θα μπορέσεις να τους εξολοθρεύσεις γρήγορα, για να μη γίνει η γη έρημη, και πληθυνθούν εναντίον σου τα άγρια θηρία. Και θα παραδώσει αυτούς ο Κύριος ο Θεός σου στα χέρια σου, και θα καταστρέψεις αυτούς με μεγάλη καταστροφή, μέχρι να τους εξολοθρεύσετε· Και θα παραδώσει τους βασιλείς τους στα χέρια σας, και θα καταστρέψετε το όνομά τους από εκείνον τον τόπο· δεν θα σταθεί κανείς απέναντι στο πρόσωπό σου, μέχρι να τους εξολοθρεύσεις. Τα γλυπτά των θεών τους θα τα κάψετε με φωτιά· δεν θα επιθυμήσεις ασήμι, ούτε χρυσάφι από αυτά δεν θα πάρεις για τον εαυτό σου, μην σκοντάψεις εξαιτίας του, γιατί είναι βδέλυγμα στον Κύριο τον Θεό σου. Και δεν θα φέρεις βδέλυγμα μέσα στο σπίτι σου, και θα είσαι ανάθεμα όπως αυτό· με αποστροφή θα το αποστραφείς, και με βδελυγμία θα το βδελυχθείς, γιατί ανάθεμα είναι.

8

Όλες τις εντολές που εγώ διατάζω σε σας σήμερα, θα φυλάξετε να τις κάνετε, για να ζήσετε και να πολλαπλασιαστείτε, και να μπείτε

και να κληρονομήσετε τη γη που ορκίστηκε ο Κύριος ο Θεός σας στους πατέρες σας. Και θα θυμηθείς όλη την οδό που σε οδήγησε Κύριος ο Θεός σου στην έρημο, ώστε να σε ταπεινώσει και να σε δοκιμάσει, και να γίνουν γνωστά αυτά που είναι μέσα στην καρδιά σου, αν θα φυλάξεις τις εντολές του ή όχι. Και σε βλάπτωσε, και σε πείνασε, και σε τάισε το μάννα, το οποίο δεν ήξεραν οι πατέρες σου· για να σου δηλώσει, ότι δεν θα ζήσει ο άνθρωπος μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από στόμα Θεού θα ζήσει ο άνθρωπος. Τα ρούχα σου δεν παλιώθηκαν από πάνω σου, τα σανδάλια σου δεν φθάρηκαν από πάνω σου· τα πόδια σου δεν πρήστηκαν, ιδού σαράντα χρόνια. Και θα γνωρίσεις με την καρδιά σου, ότι όπως κάποιος άνθρωπος παιδεύει τον γιο του, έτσι ο Κύριος ο Θεός σου θα παιδεύσει εσένα. Και θα φυλάξεις τις εντολές Κυρίου του Θεού σου να πορεύεσαι στις οδούς του, και να φοβάσαι αυτόν. Ο γαρ Κύριος ο Θεός σου θα σε φέρει σε μια γη καλή και μεγάλη, όπου χείμαρροι νερών, και πηγές αβύσσων που βγαίνουν μέσα από τα πεδία και μέσα από τα βουνά· Γη σιταριού και κριθαριού, αμπέλια, συκιές, ροδιές· γη ελιάς, λαδιού και μελιού· γη πάνω στην οποία δεν θα φας το ψωμί σου με φτώχεια, και δεν θα στερηθείς πάνω σε αυτήν τίποτα· γη της οποίας οι πέτρες είναι σίδερος, και από τα βουνά της θα εξορύξεις χαλκό. Και θα φας και θα χορτάσεις, και θα ευλογήσεις Κύριο τον Θεό σου επί της γης της αγαθής, την οποία σου έχει δώσει. Πρόσεχε στον εαυτό σου να μην ξεχάσεις τον Κύριο τον Θεό σου, να μην φυλάξεις τις εντολές του, και τις κρίσεις και τα δικαιώματα του, όσα εγώ σου διατάζω σήμερα· Μην, αφού φας και χορτάσεις, και σπίτια καλά χτίσεις και κατοικήσεις σε αυτά, και τα βόδια σου και τα πρόβατα σου πολλαπλασιαστούν σε σένα, ασήμι και χρυσάφι

πολλαπλασιαστούν σε σένα, και όλα όσα θα είναι σου πολλαπλασιαστούν σε σένα, υψωθείς στην καρδιά, και ξεχάσεις τον Κύριο τον Θεό σου, αυτόν που έβγαλε εσένα από τη γη της Αιγύπτου, από το σπίτι της δουλείας· αυτόν που οδήγησε εσένα μέσα από την έρημο την μεγάλη και την φοβερή εκείνη, όπου φίδι δαγκώνει, και σκορπιός, και δίψα, όπου δεν ήταν νερό· αυτόν που έβγαλε για σένα από πέτρα απότομη πηγή νερού· αυτόν που σε τάισε το μάννα στην έρημο που δεν ήξερες εσύ, και δεν ήξεραν οι πατέρες σου, για να σε ταπεινώσει, και να σε δοκιμάσει, και να σε κάνει καλά στο τέλος των ημερών σου. Μην πεις στην καρδιά σου, η δύναμή μου και η ισχύς του χεριού μου έκανε σε μένα αυτή την μεγάλη δύναμη. Και θα θυμηθείς τον Κύριο τον Θεό σου, ότι αυτός σου δίνει δύναμη να αποκτήσεις ισχύ, και για να στήσει τη διαθήκη του την οποία ώμοσε ο Κύριος στους πατέρες σου, ως σήμερα. Και θα είναι εάν με λησμονιά ξεχάσεις τον Κύριο τον Θεό σου, και πορευτείς πίσω από άλλους θεούς, και λατρέψεις αυτούς, και προσκυνήσεις αυτούς, μαρτυρώ σε εσάς σήμερα τον ουρανό και την γη, ότι με καταστροφή θα καταστραφείτε. Όπως ακριβώς και τα υπόλοιπα έθνη, όσα ο Κύριος ο Θεός καταστρέφει μπροστά στο πρόσωπό σας, έτσι θα καταστραφείτε, επειδή δεν ακούσατε τη φωνή του Κυρίου του Θεού σας.

9

Άκουσε Ισραήλ· εσύ διαβαίνεις σήμερα τον Ιορδάνη για να εισέλθεις να κληρονομήσεις έθνη μεγάλα και πιο ισχυρά από εσάς, πόλεις μεγάλες και τειχισμένες μέχρι τον ουρανό, λαό μεγάλο και

πολυάριθμο και ψηλό, γιους του Ενάκ, τους οποίους εσύ ξέρεις, και εσύ έχεις ακούσει, ποιος θα σταθεί απέναντι στους γιους του Ενάκ; Και θα γνωρίσεις σήμερα, ότι ο Κύριος ο Θεός σου αυτός θα προπορευτεί μπροστά από το πρόσωπό σου· είναι φωτιά που καταναλώνει· αυτός θα εξολοθρεύσει αυτούς, και αυτός θα αποστρέψει αυτούς από το πρόσωπό σου, και θα απολέσει αυτούς με ταχύτητα, καθώς ακριβώς σου είπε ο Κύριος. Μη πεις στην καρδιά σου όταν καταστρέψει εντελώς ο Κύριος ο Θεός σου τα έθνη αυτά μπροστά από το πρόσωπό σου, λέγοντας, εξαιτίας της δικαιοσύνης μου με έφερε ο Κύριος να κληρονομήσω τη γη την καλή αυτή. Όχι εξαιτίας της δικαιοσύνης σου, ούτε εξαιτίας της αγιότητας της καρδιάς σου εσύ μπαίνεις να κληρονομήσεις τη γη τους, αλλά εξαιτίας της ασέβειας των εθνών αυτών ο Κύριος θα εξολοθρεύσει αυτούς από μπροστά σου, και για να στήσει τη διαθήκη, την οποία ορκίστηκε ο Κύριος στους πατέρες μας, τον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ. Και θα γνωρίσεις σήμερα, ότι όχι εξαιτίας των δικαιοσυνών σου ο Κύριος ο Θεός σου σου δίνει αυτή την καλή γη να την κληρονομήσεις, γιατί είσαι λαός σκληροτράχηλος. Θυμήσου, μην ξεχάσεις όσα παρόργισες τον Κύριο τον Θεό σου στην έρημο· από την ημέρα που βγήκατε από την Αίγυπτο και ήρθατε σε αυτόν τον τόπο, συνεχίζατε να είστε ανυπάκουοι προς τον Κύριο. Και στο Χωρήβ παροξύνατε τον Κύριο, και θύμωσε ο Κύριος πάνω σας για να σας καταστρέψει, ενώ ανέβαινα εγώ στο βουνό να πάρω τις πέτρινες πλάκες, πλάκες της διαθήκης που έκανε ο Κύριος με εσάς, και έμεινα στο βουνό σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες, ψωμί δεν έφαγα και νερό δεν ήπια. Και έδωσε σε μένα ο Κύριος τις δύο πέτρινες πλάκες γραμμένες με το δάχτυλο του Θεού, και επάνω σε αυτές ήταν

γραμμένα όλα τα λόγια που μίλησε ο Κύριος προς εσάς στο βουνό την ημέρα της συνέλευσης. Και έγινε μετά από σαράντα ημέρες και σαράντα νύχτες, έδωσε ο Κύριος σε μένα τις δύο πέτρινες πλάκες, πλάκες της διαθήκης. Και είπε ο Κύριος σε μένα, σήκω, κατέβα γρήγορα από εδώ, γιατί παράνομησε ο λαός σου, τον οποίο έβγαλες από τη γη της Αιγύπτου· παρέβησαν γρήγορα από τον δρόμο που τους διέταξες, και έφτιαξαν για τον εαυτό τους χωνευτό είδωλο. Και είπε ο Κύριος σε μένα, λέγοντας, έχω μιλήσει σε εσένα μια φορά και δύο φορές, λέγοντας, έχω δει τον λαό αυτόν, και ιδού είναι λαός σκληροτράχηλος· Και τώρα άφησέ με να τους εξολοθρεύσω, και θα εξαλείψω το όνομά τους από κάτω από τον ουρανό, και θα σε κάνω έθνος μεγάλο, και ισχυρό, και πολύ περισσότερο από αυτό. Και αφού γύρισα, κατέβηκα από το βουνό· και το βουνό καιγόταν με φωτιά μέχρι τον ουρανό· και οι δύο πλάκες των μαρτυριών ήταν στα δύο χέρια μου. Και αφού είδα ότι αμαρτήσατε μπροστά στον Κύριο τον Θεό σας, και κάνατε για τον εαυτό σας χωνευτό είδωλο, και παραβήκατε τον δρόμο που διέταξε ο Κύριος να ακολουθήσετε· και αφού έπιασα τις δύο πλάκες, τις πέταξα από τα δύο χέρια μου, και τις έσπασα μπροστά σας. Και παρακάλεσα μπροστά στον Κύριο δεύτερη φορά, όπως ακριβώς και την προηγούμενη, σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες, ψωμί δεν έφαγα και νερό δεν ήπια, για όλες τις αμαρτίες σας που αμαρτήσατε κάνοντας το κακό μπροστά στον Κύριο τον Θεό για να τον παροργίσετε. Και είμαι τρομαγμένος εξαιτίας του θυμού και της οργής, γιατί ο Κύριος παροξύνθηκε εναντίον σας για να σας καταστρέψει ολοσχερώς· και ο Κύριος με άκουσε και αυτή τη φορά. Και θύμωσε εναντίον του Ααρών για να τον εξολοθρεύσει, και προσευχήθηκα και για τον Ααρών εκείνη την

εποχή. Και την αμαρτία σας, που κάνατε, τον μόσχο τον πήρα, και τον έκαψα σε φωτιά, και τον συνέθλιψα αλέθοντας πολύ μέχρι έγινε λεπτό, και έγινε σαν σκόνη· και έριξα τη σκόνη μέσα στον χείμαρρο που κατέβαινε από το βουνό. Και στο κάψιμο, και στη δοκιμασία, και στους τάφους της επιθυμίας προκαλέσατε τον Κύριο. Και όταν έστειλε εσάς ο Κύριος από Κάδης Βαρνή, λέγοντας, ανεβείτε και κληρονομήστε τη γη, την οποία δίνω σε εσάς, και δεν υπακούσατε στο λόγο του Κυρίου του Θεού σας, και δεν πιστέψατε σε αυτόν, και δεν ακούσατε τη φωνή του. Ἀπειθούσατε στον Κύριο από την ημέρα που σας έγινε γνωστός. Και παρακάλεσα μπροστά στον Κύριο σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες, όσες παρακάλεσα· γιατί είπε ο Κύριος να σας εξολοθρεύσει. Και προσευχήθηκα στον Θεό, και είπα, Κύριε βασιλιά των θεών, μην καταστρέψεις εντελώς τον λαό σου και το μερίδιό σου, που εξαγόρασες, που τους έβγαλες από τη γη της Αιγύπτου με τη μεγάλη σου δύναμη, και με το δυνατό σου χέρι, και με το υψωμένο σου μπράτσο. Θυμήσου τον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, τους δούλους σου, στους οποίους ορκίστηκες κατά του εαυτού σου· μην κοιτάξεις την σκληρότητα του λαού αυτού, και τις ασέβειες, και τις αμαρτίες τους. Μην πουν αυτοί που κατοικούν τη γη από όπου μας έβγαλες από εκεί, λέγοντας, επειδή δεν μπορούσε ο Κύριος να τους φέρει μέσα στη γη που τους είπε, και επειδή τους μισούσε, τους έβγαλε στην έρημο να τους σκοτώσει. Και αυτοί είναι ο λαός σου και η κληρονομιά σου, τους οποίους έβγαλες από τη γη της Αιγύπτου με τη μεγάλη σου δύναμη, και με το δυνατό σου χέρι, και με το υψηλό σου μπράτσο.

10

Σε εκείνο τον καιρό είπε ο Κύριος προς εμένα, λάξευσε για τον εαυτό σου δύο πλάκες πέτρινες όπως τις πρώτες, και ανέβα προς εμένα στο βουνό, και θα κάνεις για τον εαυτό σου κιβωτό ξύλινο. Και θα γράψεις επάνω στις πλάκες τα λόγια, τα οποία ήταν στις πρώτες πλάκες τις οποίες έσπασες, και θα βάλεις αυτά μέσα στην κιβωτό. Και έκανα κιβωτό από άσηπτα ξύλα, και έλαξεψα τις λίθινες πλάκες όπως οι πρώτες, και ανέβηκα στο βουνό και οι δύο πλάκες στα χέρια μου. Και έγραψε επάνω στις πλάκες σύμφωνα με την πρώτη γραφή τους δέκα λόγους, τους οποίους μίλησε ο Κύριος προς εσάς στο βουνό από μέσα από τη φωτιά, και τις έδωσε ο Κύριος σε μένα. Και αφού γύρισα κατέβηκα από το βουνό, και έβαλα τις πλάκες μέσα στην κιβωτό που έφτιαξα· και ήταν εκεί, όπως μου διέταξε ο Κύριος. Και οι γιοι του Ισραήλ έφυγαν από τη Βηρώθ των γιων του Ιακείμ Μισαδαΐ· εκεί πέθανε ο Ααρών, και θάφτηκε εκεί, και ιερατεύσε ο Ελεάζαρ ο γιος του στη θέση του. Από εκεί έφυγαν προς τη Γαδγάδ· και από τη Γαδγάδ προς την Ετεβαθά, γη χειμάρρων νερών. Σε εκείνο τον καιρό ο Κύριος διέστειλε τη φυλή του Λευί, να σηκώνει την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου, να στέκεται μπροστά στον Κύριο, να λειτουργεί και να προσεύχεται στο όνομά του μέχρι την ημέρα αυτή. Εξαιτίας αυτού δεν υπάρχει για τους Λευίτες μερίδα και κληρονομιά ανάμεσα στους αδελφούς τους· ο Κύριος ο ίδιος είναι η κληρονομιά του, καθώς του είπε. Κι εγώ στεκόμουν στο βουνό σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες. Και άκουσε ο Κύριος εμένα και σε αυτόν τον καιρό, και δεν ήθελε ο Κύριος να σας εξολοθρεύσει. Και είπε ο

Κύριος σε μένα, Πήγαινε, ξεκίνα μπροστά από τον λαό αυτόν, και ας μπουν και ας κληρονομήσουν τη γη, την οποία όρκισα στους πατέρες τους ότι θα δώσω σε αυτούς. Και τώρα, Ισραήλ, τι ο Κύριος ο Θεός σου ζητάει από εσένα, παρά μόνο να φοβάσαι τον Κύριο τον Θεό σου, και να πορεύεσαι σε όλους τους δρόμους του, και να αγαπάς αυτόν, και να λατρεύεις τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, να φυλάσσεις τις εντολές του Κυρίου του Θεού σου, και τα δικαιώματά του, όσα εγώ σου διατάζω σήμερα, ώστε να είναι καλά για σένα; Ιδού, του Κυρίου του Θεού σου ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού, η γη και όλα όσα είναι σε αυτήν. Αλλά τους πατέρες σας προτίμησε ο Κύριος να αγαπήσει, και διάλεξε το σπέρμα τους μετά από αυτούς, εσάς, από όλα τα έθνη, όπως σήμερα. Και θα περιτέμετε την σκληροκαρδία σας, και τον τράχηλό σας δεν θα σκληρύνετε. Ο γαρ Κύριος ο Θεός σας, αυτός Θεός των θεών, και κύριος των κυρίων, ο Θεός ο μέγας, και ισχυρός, και φοβερός, όστις δεν θαυμάζει πρόσωπο, ούτε δεν θα λάβει δώρο· κάνοντας κρίση σε προσήλυτο και ορφανό και χήρα, και αγαπά τον προσήλυτο να δώσει σε αυτόν ψωμί και ρούχο. Και θα αγαπήσετε τον ξένο· γιατί ξένοι ήσασταν στη γη της Αιγύπτου. Κύριο τον Θεό σου θα φοβηθείς, και σε αυτόν θα λατρεύσεις, και προς αυτόν θα κολληθείς, και στο όνομά του θα ορκιστείς· Αυτός είναι το καύχημά σου, και αυτός είναι ο Θεός σου, ο οποίος έκανε σε σένα τα μεγάλα και τα ένδοξα αυτά πράγματα, τα οποία είδαν τα μάτια σου. Σε εβδομήντα ψυχές κατέβηκαν οι πατέρες σου στην Αίγυπτο· τώρα όμως σε έκανε ο Κύριος ο Θεός σου σαν τα άστρα του ουρανού στο πλήθος.

11

Και θα αγαπήσεις Κύριο τον Θεό σου, και θα φυλάξεις τα φυλάγματά του, και τα δικαιώματά του, και τις εντολές του, και τις κρίσεις του όλες τις ημέρες. Και θα γνωρίσετε σήμερα, ότι όχι τα παιδιά σας, όσοι δεν ξέρουν ούτε είδαν την παιδεία Κυρίου του Θεού σου, και τα μεγαλεία του, και το χέρι το δυνατό, και το βραχίονα το υψηλό, και τα σημεία του, και τα τέρατα του, όσα έκανε στη μέση της Αιγύπτου στον Φαραώ βασιλιά της Αιγύπτου, και σε όλη τη γη του, και όσα έκανε στη δύναμη των Αιγυπτίων, και στα άρματά τους, και στα άλογά τους, και στη δύναμή τους, όπως κατέκλυσε το νερό της Ερυθράς Θάλασσας επάνω στο πρόσωπό τους ενώ αυτοί σας καταδίωκαν από πίσω, και κατέστρεψε αυτούς ο Κύριος μέχρι τη σημερινή ημέρα, και όσα έκανε σε μας στην έρημο μέχρι να έρθετε σε αυτόν τον τόπο, και όσα έκανε στον Δαθάν και Αβειρών γιους του Ελιάβ γιου του Ρουβήν, τους οποίους ανοίγοντας η γη το στόμα της κατάπιε αυτούς, και τα σπίτια τους, και τις σκηνές τους, και όλη την υπόστασή τους που ήταν μαζί τους στη μέση όλου του Ισραήλ· Γιατί τα μάτια σας έχουν δει όλα τα μεγάλα έργα του Κυρίου, όσα έκανε ανάμεσά σας σήμερα. Και θα φυλάξετε όλες τις εντολές του, όσες εγώ σου διατάζω σήμερα, για να ζήσετε και να πολλαπλασιαστείτε, και αφού μπείτε να κληρονομήσετε τη γη στην οποία εσείς διαβαίνετε τον Ιορδάνη εκεί για να κληρονομήσετε αυτήν· Για να ζήσετε πολλά χρόνια επάνω στη γη, την οποία ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες σας να δώσει σε αυτούς και στο σπέρμα τους μαζί τους, γη που ρέει γάλα και μέλι.

Είναι γαρ η γη στην οποία μπαίνεις εκεί για να κληρονομήσεις αυτήν, όχι όπως η γη της Αιγύπτου είναι, από όπου βγήκατε από εκεί, όταν σπέρνουν τον σπόρο, και ποτίζουν με τα πόδια τους, σαν κήπο λαχανικών· Η δε γη στην οποία μπαίνεις εκεί για να κληρονομήσεις αυτήν, γη ορεινή και πεδινή· από τη βροχή του ουρανού πίνει νερό. Γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου επισκοπεί διαπαντός, τα μάτια του Κυρίου του Θεού σου είναι επάνω σε αυτήν από την αρχή του χρόνου και μέχρι τη συντέλεια του χρόνου. Αν και με προσοχή ακούσετε όλες τις εντολές, τις οποίες εγώ διατάζω σε σένα σήμερα, να αγαπάς Κύριο τον Θεό σου, και να λατρεύεις αυτόν από όλη την καρδία σου, και από όλη την ψυχή σου, και θα δώσει τη βροχή στη γη σου κατά την εποχή πρώιμη και όψιμη, και θα μαζέψεις το σιτάρι σου, και το κρασί σου, και το λάδι σου, και θα δώσει χορτάρι στα χωράφια σου για τα ζώα σου· και αφού φας, και χορτάσεις, πρόσεχε τον εαυτό σου μην διασταλεί η καρδία σου, και παραβείτε, και λατρεύσετε θεούς άλλους, και προσκυνήσετε αυτούς, και θυμωμένος με οργή ο Κύριος εναντίον σας, και κλείσει τον ουρανό, και δεν θα υπάρχει βροχή, και η γη δεν θα δώσει τον καρπό της, και θα χαθείτε γρήγορα από τη γη την καλή, την οποία ο Κύριος έδωσε σε σας. Και θα βάλετε τα λόγια αυτά μέσα στην καρδιά σας και μέσα στην ψυχή σας, και θα δέσετε αυτά σε σημάδι πάνω στο χέρι σας, και θα είναι ασάλευτο μπροστά στα μάτια σας· Και θα διδάξετε τα παιδιά σας να μιλούν σε αυτά όταν κάθεστε στο σπίτι, και όταν πηγαίνετε στο δρόμο, και όταν κοιμάστε, και όταν σηκώνεστε. Και θα γράψετε αυτά επάνω στα παραστάδια των σπιτιών σας, και των πυλών σας, ώστε να ζήσετε πολλά χρόνια, και οι μέρες των γιων σας επάνω στη γη, την οποία ο Κύριος ορκίστηκε στους

πατέρες σας να δώσει σε αυτούς, όπως οι μέρες του ουρανού επάνω στη γη. Και θα είναι εάν ακούγοντας ακούσετε όλες τις εντολές αυτές που εγώ διατάζω σε εσάς σήμερα να κάνετε, να αγαπάτε Κύριο τον Θεό μας, και να πορεύεστε σε όλους τους δρόμους του, και να κολλάτε σε αυτόν, και θα διώξει Κύριος όλα τα έθνη αυτά από μπροστά σας, και θα κληρονομήσετε έθνη μεγάλα και δυνατά περισσότερο από εσάς. Όλος ο τόπος όπου αν πατήσει το ίχνος του ποδιού σας, δικός σας θα είναι· από την έρημο και τον Αντιλίβανο, και από τον ποταμό τον μεγάλο, ποταμό Ευφράτη, και μέχρι της θάλασσας της προς δυσμάς θα είναι τα όριά σας. Δεν θα σταθεί κανείς απέναντί σας· και τον φόβο σας και τον τρόμο σας θα βάλει Κύριος ο Θεός σας σε όλη τη γη, επάνω στην οποία αν πατήσετε, με τον τρόπο που μίλησε σε εσάς. Ιδού εγώ δίνω μπροστά σας σήμερα την ευλογία και την κατάρα· Την ευλογία, εάν ακούσετε τις εντολές Κυρίου του Θεού σας, όσες εγώ διατάζω σε σας σήμερα· και την κατάρα, εάν δεν ακούσετε τις εντολές Κυρίου του Θεού σας, όσες εγώ διατάζω σε σας σήμερα, και πλανηθείτε από τον δρόμο τον οποίο διέταξα σε σας, πηγαίνοντας να λατρεύετε άλλους θεούς, τους οποίους δεν ξέρετε. Και θα συμβεί όταν σε φέρει ο Κύριος ο Θεός σου στη γη στην οποία διαβαίνεις εκεί για να την κληρονομήσεις, και θα δώσεις ευλογία επάνω στο όρος Γαριζίν, και την κατάρα επάνω στο όρος Αιβάλ. Δεν ιδού αυτά πέρα από τον Ιορδάνη, πίσω από τον δρόμο της δύσης του ήλιου στη γη της Χαναάν, που κατοικεί προς τη δύση κοντά στο Γολγόλ πλησίον της βελανιδιάς της υψηλής; Εσείς γαρ διαβαίνετε τον Ιορδάνη, αφού εισέλθετε να κληρονομήσετε τη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός μας δίνει σε εσάς σε κλήρο όλες τις μέρες, και θα κατοικήσετε σε αυτήν. Και θα

φυλάξετε να κάνετε όλες τις εντολές του, και τις κρίσεις αυτές, όσες εγώ δίνω μπροστά σας σήμερα.

12

Και αυτά τα προστάγματα και οι κρίσεις, τις οποίες θα φυλάξετε για να κάνετε στη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σας δίνει σε σας σε κληρονομιά, όλες τις ημέρες, τις οποίες εσείς ζείτε επάνω στη γη. Με καταστροφή θα καταστρέψετε όλους τους τόπους στους οποίους λάτρευσαν εκεί τους θεούς τους, που εσείς τους κληρονομείτε, πάνω στα υψηλά βουνά, και πάνω στους λόφους, και κάτω από πυκνό δέντρο· Και θα κατεδαφίσετε τους βωμούς τους, και θα συντρίψετε τις στήλες τους, και θα κόψετε τα άλση τους, και θα κάψετε με φωτιά τα γλυπτά των θεών τους, και θα καταστρέψετε το όνομά τους από εκείνον τον τόπο. Δεν θα κάνετε έτσι στον Κύριο, τον Θεό σας. Αλλά στον τόπο, τον οποίο θα εκλέξει Κύριος ο Θεός σου σε μία από τις πόλεις σας για να ονομάσει το όνομά του εκεί και να επικληθεί, και θα αναζητήσετε και θα έλθετε εκεί. Και θα φέρετε εκεί τα ολοκαυτώματά σας, και τα θυσιάσματά σας, και τις απαρχές σας, και τις ευχές σας, και τα εκούσιά σας, και τις ομολογίες σας, τα πρωτότοκα των βοδιών σας και των προβάτων σας. Και θα φάτε εκεί μπροστά στον Κύριο τον Θεό σας, και θα χαρείτε για όλα, όπου αν βάλετε το χέρι σας εσείς και οι οίκοι σας, καθώς σας ευλόγησε ο Κύριος ο Θεός σας. Δεν θα κάνετε όλα όσα εμείς κάνουμε εδώ σήμερα, ο καθένας το ευάρεστο μπροστά του· διότι δεν έχετε έρθει μέχρι τώρα στην ανάπαυση και στην κληρονομία, την οποία Κύριος ο Θεός μας

δίνει σε εσάς. Και θα διαβείτε τον Ιορδάνη, και θα κατοικήσετε επάνω στη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός μας κατακληρονομεί σε σας, και θα σας καταπαύσει από όλους τους εχθρούς σας τους γύρω, και θα κατοικήσετε με ασφάλεια. Και θα είναι ο τόπος, τον οποίο θα εκλέξει ο Κύριος ο Θεός σου να κληθεί το όνομά του εκεί, εκεί θα φέρετε όλα όσα εγώ διατάζω σε σας σήμερα: τα ολοκαυτώματά σας, και τα θυσιάσματά σας, και τα δέκατά σας, και τις απαρχές των χεριών σας, και κάθε εκλεκτό από τα δώρα σας, όσα θα τάξετε στον Κύριο τον Θεό σας. Και θα χαρείτε μπροστά στον Κύριο τον Θεό σας, εσείς και οι γιοι σας, και οι κόρες σας, και τα παιδιά σας, και οι υπηρέτριές σας, και ο Λευίτης ο στις πύλες σας· γιατί δεν έχει αυτός μερίδα ούτε κληρονομιά μαζί σας. Πρόσεχε στον εαυτό σου, να μην προσφέρεις τα ολοκαυτώματά σου σε κάθε τόπο που μπορεί να δεις. Αλλά στον τόπο, τον οποίο αν εκλέξει Κύριος ο Θεός σου, σε μία από τις φυλές σου, εκεί θα προσφέρετε τα ολοκαυτώματά σας, και εκεί θα κάνεις όλα όσα εγώ σου προστάζω σήμερα. Αλλά σε κάθε επιθυμία σου θα θυσιάσεις, και θα φας κρέας σύμφωνα με την ευλογία Κυρίου του Θεού σου, την οποία σου έδωσε σε κάθε πόλη· ο ακάθαρτος ανάμεσά σου και ο καθαρός μαζί θα το φάνε, ως γαζέλα ή ελάφι. Εκτός το αίμα δεν θα φάτε· επάνω στη γη θα το χύσετε, σαν νερό. Δεν θα μπορέσεις να φας στις πόλεις σου το δέκατο του σιταριού σου, και του κρασιού σου, και του λαδιού σου, τα πρωτότοκα των βοδιών σου και των προβάτων σου, και όλες τις ευχές, όσες αν τάξετε, και τις ομολογίες σας, και τις απαρχές των χεριών σου. Αλλά μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου θα το φας στον τόπο, τον οποίο θα διαλέξει ο Κύριος ο Θεός σου, εσύ και ο γιος σου, και η κόρη σου, ο υπηρέτης σου, και η υπηρέτρια σου, και ο προσήλυτος

που είναι στις πόλεις σας· και θα χαρείς μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου σε όλα, όπου αν βάλεις το χέρι σου. Πρόσεχε στον εαυτό σου να μην εγκαταλείψεις τον Λευίτη όλο τον χρόνο όσο ζεις επάνω στη γη. Αν και ο Κύριος ο Θεός σου διευρύνει τα σύνορά σου, ακριβώς όπως σου μίλησε, και θα πεις, θα φάω κρέας, αν η ψυχή σου επιθυμήσει να φάει κρέας, με κάθε επιθυμία της ψυχής σου θα φας κρέας. Αν και μακριά απέχει από εσένα ο τόπος, τον οποίο θα εκλέξει Κύριος ο Θεός σου να επικληθεί εκεί το όνομα του, τότε θα θυσιάσεις από τα βόδια σου και από τα πρόβατα σου που θα σου δώσει ο Θεός, με τον τρόπο που σου εντέλλομαι, και θα φας στις πόλεις σου κατά την επιθυμία της ψυχής σου. Όπως τρώγεται η δορκάδα και το ελάφι, έτσι θα το φας· ο ακάθαρτος ανάμεσά σου και ο καθαρός ομοίως θα φάει. Πρόσεχε ισχυρά να μην φας αίμα, γιατί το αίμα του είναι ψυχή· δεν θα φαγωθεί ψυχή με τα κρέατα. Δεν θα το φάτε· θα το χύσετε πάνω στη γη σαν νερό. Δεν θα το φας, για να πάει καλά σε σένα και στους γιους σου μετά από σένα, αν κάνεις το καλό και το ευάρεστο μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου. Εκτός τα άγιά σου εάν γίνουν δικά σου, και τις ευχές σου αφού τις πάρεις θα έρθεις στον τόπο, τον οποίο θα διαλέξει Κύριος ο Θεός σου να κληθεί το όνομά του εκεί. Και θα κάνεις τα ολοκαυτώματά σου, τα κρέατα θα προσφέρεις επάνω στο θυσιαστήριο Κυρίου του Θεού σου· το δε αίμα των θυσιών σου θα χύσεις προς τη βάση του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου, τα δε κρέατα θα φας. Φύλαξε τον εαυτό σου και άκουσε και θα κάνεις όλα τα λόγια που εγώ σου διατάζω, για να πάει καλά σε σένα και στους γιους σου για πάντα, εάν κάνεις το ευάρεστο και το καλό μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου. Αν και εξολοθρεύσει Κύριος ο Θεός σου τα έθνη, στα οποία μπαίνεις εκεί για να

κληρονομήσεις τη γη τους, μπροστά σου, και κληρονομήσεις αυτήν, και κατοικήσεις στη γη τους, πρόσεχε τον εαυτό σου να μην αναζητήσεις να ακολουθήσεις αυτούς αφού εξολοθρευθούν αυτοί μπροστά σου, λέγοντας, πώς κάνουν τα έθνη αυτά για τους θεούς τους; Θα κάνω κι εγώ. Δεν θα κάνεις έτσι στον Θεό σου· γιατί τα βδελύγματα του Κυρίου που μίσησε, τα έκαναν στους θεούς τους, επειδή τους γιους τους και τις κόρες τους τους καίνε στη φωτιά για τους θεούς τους.

13

Κάθε λόγο που εγώ σας διατάζω σήμερα, αυτόν θα φυλάξεις να τον κάνεις· δεν θα προσθέσεις σε αυτόν, ούτε θα αφαιρέσεις από αυτόν. Αν δε σηκωθεί ανάμεσά σου προφήτης ή ένας που ονειρεύεται το όνειρο, και σου δώσει σημείο ή τέρας, και έλθει το σημείο ή το τέρας που μίλησε προς εσένα, λέγοντας, ας πάμε και ας λατρεύσουμε άλλους θεούς τους οποίους δεν ξέρετε, δεν θα ακούσετε τα λόγια του προφήτη εκείνου ή του ονειρευόμενου το όνειρο εκείνο· γιατί δοκιμάζει Κύριος ο Θεός σου εσάς, να ξέρει αν αγαπάτε τον Θεό σας από όλη την καρδιά σας, και από όλη την ψυχή σας. Πίσω από τον Κύριο τον Θεό σας να πορεύεστε, και αυτόν να φοβάστε, και τη φωνή του να ακούτε, και σε αυτόν να προσκολληθείτε. Και ο προφήτης εκείνος ή εκείνος που ονειρεύεται το όνειρο, θα πεθάνει· γιατί μίλησε για να σε πλανήσει από τον Κύριο τον Θεό σου που σε έβγαλε από τη γη της Αιγύπτου, που σε λύτρωσε από τη δουλεία, για να σε διώξει από τον δρόμο, τον οποίο σου διέταξε ο Κύριος ο Θεός σου να

πορεύεσαι σε αυτόν· και θα αφανίσεις τον πονηρό από εσάς. Αν δε σε παρακαλέσει ο αδελφός σου από τον πατέρα σου ή από τη μητέρα σου, ή ο γιος σου, ή η κόρη σου, ή η γυναίκα σου η στον κόλπο σου, ή φίλος ίσος με την ψυχή σου κρυφά, λέγοντας, ας πάμε και ας λατρεύσουμε άλλους θεούς, τους οποίους δεν ήξερες εσύ και οι πατέρες σου, από τους θεούς των εθνών των γύρω σας, των που πλησιάζουν σε σένα ή των μακριά από σένα, από άκρη της γης μέχρι άκρη της γης, δεν θα συναινέσεις σε αυτόν, και δεν θα τον ακούσεις, και δεν θα λυπηθεί το μάτι σου για αυτόν, δεν θα τον λυπηθείς, ούτε θα τον σκεπάσεις· αναγγέλλοντας θα αναγγείλεις για αυτόν, και τα χέρια σου θα είναι πάνω του πρώτα να τον σκοτώσεις, και τα χέρια όλου του λαού στο τέλος. Και θα λιθοβολήσουν αυτόν με πέτρες, και θα πεθάνει, γιατί προσπάθησε να σε αποστήσει από τον Κύριο τον Θεό σου που σε έβγαλε από τη γη της Αιγύπτου, από τον οίκο της δουλείας. Και όλος ο Ισραήλ αφού ακούσει θα φοβηθεί, και δεν θα ξανακάνει πια κατά το πονηρό αυτό πράγμα ανάμεσά σας. Αν δε ακούσεις σε μία από τις πόλεις σου, τις οποίες Κύριος ο Θεός σου δίνει σε εσένα να κατοικείς εσύ εκεί, να λένε, βγήκαν άνδρες παράνομοι από εσάς, και αποστάτησαν όλους τους κατοικούντες τη γη τους, λέγοντας, ας πάμε και ας λατρεύσουμε θεούς άλλους, τους οποίους δεν ξέρατε, και θα εξετάσεις και θα ρωτήσεις, και θα ερευνήσεις πολύ, και ιδού αληθινός σαφώς ο λόγος, έχει γίνει το βδέλυγμα αυτό σε εσάς· σκοτώνοντας θα σκοτώσεις όλους τους κατοικούντες στη γη εκείνη με φόνο μαχαίρας, με ανάθεμα θα αναθεματίσετε αυτήν, και όλα όσα υπάρχουν σε αυτήν. Και όλα τα λάφυρα της θα τα μαζέψεις στις πλατείες της, και θα κάψεις την πόλη με φωτιά, και όλα τα λάφυρα της ολόκληρα μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου·

και θα είναι ακατοίκητη για πάντα, δεν θα ξανακτιστεί πια. Και δεν θα κολληθεί τίποτα από το ανάθεμα στο χέρι σου, ώστε να αποστραφεί ο Κύριος από τον θυμό της οργής του, και να δώσει σε σένα έλεος, και να σε ελεήσει, και να σε πληθύνει, με τον τρόπο που ορκίστηκε στους πατέρες σου, εάν ακούσεις τη φωνή Κυρίου του Θεού σου, να φυλάσσεις τις εντολές του, όσες εγώ σου διατάζω σήμερα, να κάνεις το καλό και το αρεστό μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου.

14

Γιοι είστε του Κυρίου του Θεού σας· δεν θα βάλετε φαλάκρωμα ανάμεσα στα μάτια σας για νεκρό. Διότι είσαι άγιος λαός στον Κύριο τον Θεό σου, και ο Κύριος ο Θεός σου σε εξέλεξε να γίνεις λαός περιούσιος σε αυτόν από όλα τα έθνη που είναι επάνω στο πρόσωπο της γης. Δεν θα φάτε κανένα βδέλυγμα. Αυτά τα κτήνη τα οποία θα φάτε: μοσχάρι από βόδια, και αρνί από πρόβατα, και κατσίκι από γίδια, ελάφι, και γαζέλα, και λευκοπύγαργο, όρυγα, και καμηλοπάρδαλη. Κάθε ζώο που έχει χωρισμένη οπλή και νύχια που χωρίζουν σε δύο χηλές, και ανεβάζει μηρυκασμό μεταξύ των ζώων, αυτά θα φάτε. Και αυτά δεν θα φάτε από αυτά που ανεβάζουν μηρυκασμό, και από αυτά που χωρίζουν τις οπλές, και έχουν σχισμένες οπλές· την καμήλα, και το δασύποδο, και το χοιρογρύλλιο· γιατί ανεβάζουν μηρυκασμό, και οπλή δεν χωρίζουν, ακάθαρτα αυτά για εσάς είναι. Και το χοίρο, γιατί χωρίζει την οπλή αυτό, και έχει νύχια οπλής, και αυτό δεν μασάει μηρυκισμό, ακάθαρτο αυτό για σας· από τα κρέατά τους δεν θα φάτε, τα

πτώματά τους δεν θα αγγίξετε. Και αυτά θα φάτε από όλα όσα είναι στο νερό· όλα όσα έχουν πτερύγια και λέπια, θα φάτε. Και όλα όσα δεν έχουν αυτά πτερύγια και λέπια, δεν θα τα φάτε· ακάθαρτα για σας είναι. Κάθε καθαρό πουλί θα φάτε. Και αυτά δεν θα φάτε από αυτά: τον αετό, και τον γρύπα, και τον αλιάετο, και τον γύπα, και τον ικτίνο, και τα όμοια με αυτόν, και το στρουθί, και τη γλαύκα, και τον γλάρο, και τον ερωδιό, και τον κύκνο, και το ίβι, και τον καταρράκτη, και τον ιέρακα, και τα όμοια με αυτόν, και την έποπα, και τον νυκτικόρακα, και τον πελεκάνο, και το χαραδριό, και τα όμοια με αυτόν, και τον πορφυρίωνα, και τη νυχτερίδα. Όλα τα έρπετα των πτηνών είναι ακάθαρτα για σας· δεν θα φάτε από αυτά. Μπορείτε να φάτε κάθε καθαρό πουλί. Κανένα πτώμα δεν θα φάτε· στον πάροικο που είναι στις πόλεις σου θα δοθεί και θα το φάει, ή θα το πουλήσεις στον ξένο, γιατί είσαι άγιος λαός του Κυρίου του Θεού σου. Δεν θα βράσεις αρνί στο γάλα της μητέρας του. Δεκάτη θα αποδεκατώσεις κάθε προϊόν του σπόρου σου, το προϊόν του χωραφιού σου, χρόνο κατά χρόνο. Και θα το φας στον τόπο, τον οποίο εάν εκλέξει Κύριος ο Θεός σου να κληθεί το όνομά του εκεί· θα φέρετε τα δέκατα του σιταριού σου, και του κρασιού σου, και του λαδιού σου, τα πρωτότοκα των βοδιών σου, και των προβάτων σου, ώστε να μάθεις να φοβάσαι Κύριον τον Θεό σου όλες τις ημέρες. Αν όμως γίνει μακριά η οδός από σένα, και δεν μπορείς να τα προσφέρεις, γιατί μακριά από σένα είναι ο τόπος, τον οποίο θα διαλέξει Κύριος ο Θεός σου να κληθεί το όνομά του εκεί, γιατί θα σε ευλογήσει Κύριος ο Θεός σου, τότε θα τα πουλήσεις για ασήμι, και θα πάρεις το ασήμι στα χέρια σου, και θα πας στον τόπο τον οποίο θα διαλέξει Κύριος ο Θεός σου. Και θα δώσεις ασήμι για όλα όσα επιθυμεί η ψυχή σου, για

βόδια ή για πρόβατα, ή ακόμα για κρασί ή για σίκερα, ή για σίκερα, ή για όλα όσα επιθυμεί η ψυχή σου, και θα φας εκεί μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, και θα χαρείς εσύ και το σπίτι σου, και ο Λευίτης που είναι στις πόλεις σου, γιατί δεν έχει αυτός μερίδα ούτε κληρονομιά μαζί σου. Μετά από τρία χρόνια θα βγάλεις έξω όλο το δέκατο των προϊόντων σου, σε εκείνο το χρόνο θα το βάλεις στις πόλεις σου. Και θα έρθει ο Λευίτης, γιατί δεν έχει αυτός μερίδα ούτε κληρονομιά μαζί σου, και ο προσήλυτος και ο ορφανός και η χήρα που είναι στις πόλεις σου, και θα φάνε και θα χορτάσουν, για να σε ευλογήσει Κύριος ο Θεός σου σε όλα τα έργα όσα αν κάνεις.

15

Κάθε επτά χρόνια θα κάνεις άφεση. Και έτσι η εντολή της απελευθέρωσης: θα αφήσεις κάθε χρέος ιδιωτικό, που σου οφείλει ο πλησίον, και από τον αδελφό σου δεν θα το απαιτήσεις· έχει κηρυχθεί γαρ απελευθέρωση από τον Κύριο τον Θεό σου. Από τον ξένο θα απαιτήσεις όσα είναι δικά σου παρ αυτού, στον δε αδελφό σου θα κάνεις άφεση του χρέους σου. Ότι δεν θα υπάρχει σε σένα ενδεής, γιατί ευλογώντας θα σε ευλογήσει ο Κύριος ο Θεός σου στη γη την οποία ο Κύριος ο Θεός σου σου δίνει σε κληρονομιά να την κληρονομήσεις. Αν δε με ακοή ακούσετε τη φωνή του Κυρίου του Θεού σας να φυλάσσετε και να κάνετε όλες αυτές τις εντολές, όσες εγώ σου εντέλλομαι σήμερα, γιατί Κύριος ο Θεός σου σε ευλόγησε με τον τρόπο που σου μίλησε· και θα δανείσεις σε πολλά έθνη, συ όμως δεν θα δανειστείς· και θα κυβερνήσεις πολλά έθνη,

εσένα όμως δεν θα κυβερνήσουν. Αν δε γίνει ανάμεσά σου ένας που έχει ανάγκη από τους αδελφούς σου σε μια από τις πόλεις σου στη γη, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, δεν θα σκληρύνεις την καρδιά σου, ούτε θα κλείσεις το χέρι σου από τον αδελφό σου αυτόν που έχει ανάγκη. Ανοίγοντας θα ανοίξεις τα χέρια σου σε αυτόν, και δάνειο θα δανείσεις σε αυτόν όσο χρειάζεται, καθώς έχει ανάγκη. Πρόσεχε στον εαυτό σου μη γίνει λόγος κρυφός στην καρδιά σου ανομία, λέγοντας, Πλησιάζει το έτος το έβδομο, έτος της άφεσης, και γίνει πονηρό το μάτι σου προς τον αδελφό σου τον έχοντα ανάγκη, και δεν θα δώσεις σε αυτόν, και θα φωνάξει εναντίον σου προς τον Κύριο, και θα είναι σε σένα αμαρτία μεγάλη. Δίνοντας θα δώσεις σε αυτόν, και δάνειο θα δανείσεις σε αυτόν όσο χρειάζεται, καθώς χρειάζεται· και δεν θα λυπηθείς στην καρδιά σου δίνοντας εσύ σε αυτόν, γιατί εξαιτίας του λόγου αυτού θα σε ευλογήσει Κύριος ο Θεός σου σε όλα τα έργα και σε όλα όπου αν βάλεις το χέρι σου. Γιατί δεν θα λείψει ο ένδεης από τη γη σου· γι αυτό εγώ σου προστάζω να κάνεις αυτό το πράγμα, λέγοντας, ανοίγοντας θα ανοίξεις τα χέρια σου στον αδελφό σου τον φτωχό και στον χρειαζόμενο που είναι στη γη σου. Αν δε πουληθεί σε εσένα ο αδελφός σου ο Εβραίος ή η Εβραία, θα σου δουλέψει έξι χρόνια, και στο έβδομο θα τον στείλεις ελεύθερο από εσένα. Όταν όμως τον στέλνεις ελεύθερο από εσένα, δεν θα τον στείλεις με άδεια χέρια. Με εφόδια θα τον εφοδιάσεις από τα πρόβατά σου, και από το σιτάρι σου, και από το κρασί σου· καθώς σε ευλόγησε ο Κύριος ο Θεός σου, θα του δώσεις. Και θα θυμηθείς ότι υπηρέτης ήσουν στη γη της Αιγύπτου, και σε λύτρωσε ο Κύριος ο Θεός σου από εκεί· γι αυτό εγώ σου διατάζω να κάνεις αυτό το πράγμα. Αν δε σου πει, δεν θα φύγω από εσένα, γιατί σε έχει

αγαπήσει και το σπίτι σου, γιατί είναι καλά του μαζί σου. Και θα πάρεις το σουβλί, και θα τρυπήσεις το αυτί του προς την πόρτα, και θα είναι σε σένα υπηρέτης για τον αιώνα· και την υπηρέτριά σου το ίδιο θα κάνεις. Δεν θα είναι σκληρό μπροστά σου όταν στέλνονται αυτοί ελεύθεροι από εσένα, γιατί διπλάσιο μισθό του μισθωτού σε δούλεψε έξι χρόνια, και θα σε ευλογήσει Κύριος ο Θεός σου σε όλα όσα κι αν κάνεις. Κάθε πρωτότοκο το οποίο αν γεννηθεί στα βόδια σου και στα πρόβατα σου, τα αρσενικά θα αφιερώσεις στον Κύριο τον Θεό σου· δεν θα εργαστείς με το πρωτότοκο μοσχάρι σου, και δεν θα κουρέψεις τα πρωτότοκα των προβάτων σου. Μπροστά στον Κύριο θα το φας χρόνο με το χρόνο στον τόπο που θα εκλέξει ο Κύριος ο Θεός σου, εσύ και το σπίτι σου. Αν δε είναι σε αυτό μώμος, χωλό ή τυφλό, μώμος πονηρός, δεν θα θυσιάσεις αυτό στον Κύριο τον Θεό σου. Μέσα στις πόλεις σου θα το φας· ο ακάθαρτος ανάμεσά σου, και ο καθαρός το ίδιο θα φάει σαν γαζέλα ή ελάφι. Εκτός το αίμα δεν θα φάτε· θα το χύσεις επί της γης σαν νερό.

16

Φύλαξε τον μήνα των νέων καρπών, και θα κάνεις το πάσχα στον Κύριο τον Θεό σου, γιατί στον μήνα των νέων καρπών βγήκες από την Αίγυπτο τη νύχτα. Και θα θυσιάσεις το πάσχα στον Κύριο τον Θεό σου πρόβατα και βόδια στον τόπο που θα εκλέξει ο Κύριος ο Θεός σου, για να επικληθεί το όνομά του εκεί. Δεν θα φας πάνω σε αυτό προζύμι· επτά μέρες θα φας πάνω σε αυτό άζυμα, ψωμί ταλαιπωρίας, γιατί με βιασύνη βγήκατε από την Αίγυπτο, για να

θυμάστε την μέρα της εξόδου σας από τη γη της Αιγύπτου όλες τις μέρες της ζωής σας. Δεν θα φανεί σε σένα προζύμι σε όλα τα σύνορά σου επτά ημέρες, και δεν θα κοιμηθεί από τα κρέατα που αν θυσιάσεις το βράδυ την πρώτη ημέρα μέχρι το πρωί. Δεν θα μπορέσεις να θυσιάσεις το πάσχα σε καμία από τις πόλεις σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα· αλλά μόνο στον τόπο, που θα εκλέξει ο Κύριος ο Θεός σου, να επικληθεί το όνομά του εκεί, θα θυσιάσεις το πάσχα το βράδυ προς τη δύση του ήλιου, στον καιρό που βγήκες από την Αίγυπτο. Και θα βράσεις και θα ψήσεις και θα φας στον τόπο, τον οποίο αν εκλέξει Κύριος ο Θεός σου· και θα επιστρέψεις το πρωί, και θα έλθεις στα σπίτια σου. Έξι ημέρες θα φας άζυμα, και την έβδομη ημέρα επίσημη συνέλευση, εορτή στον Κύριο τον Θεό σου· δεν θα κάνεις σε αυτήν κανένα έργο, εκτός όσα θα γίνουν για την ψυχή. Επτά εβδομάδες θα μετρήσεις για τον εαυτό σου· όταν αρχίσεις το δρεπάνι στον θερισμό, θα αρχίσεις να μετράς επτά εβδομάδες. Και θα κάνεις εορτή εβδομάδων στον Κύριο τον Θεό σου, καθώς το χέρι σου ισχύει, όσα αν δώσει ο Κύριος ο Θεός σου. Και θα χαρείς μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, εσύ και ο γιος σου, και η κόρη σου, ο υπηρέτης σου, και η υπηρέτρια σου, και ο Λευίτης, και ο προσήλυτος, και ο ορφανός, και η χήρα που είναι ανάμεσά σας, στον τόπο τον οποίο θα εκλέξει ο Κύριος ο Θεός σου, για να επικληθεί το όνομά του εκεί. Και θα θυμηθείς ότι δούλος έγινες στη γη της Αιγύπτου, και θα φυλάξεις και θα εκτελέσεις τις εντολές αυτές. Εορτή σκηνών θα κάνεις για τον εαυτό σου επτά ημέρες όταν συγκεντρώσεις εσύ από το αλώνι σου και από το πατητήρι σου. Και θα χαρείς στη γιορτή σου, εσύ και ο γιος σου, και η κόρη σου, ο υπηρέτης σου, και η υπηρέτρια σου, και ο Λευίτης, και ο προσήλυτος, και ο ορφανός, και η χήρα

που είναι στις πόλεις σου. Επτά ημέρες θα γιορτάσεις στον Κύριο τον Θεό σου στον τόπο που θα εκλέξει Κύριος ο Θεός σου για αυτόν· και εάν σε ευλογήσει Κύριος ο Θεός σου σε όλα τα γεννήματά σου και σε κάθε έργο των χεριών σου, τότε θα είσαι χαρούμενος. Τρεις φορές το χρόνο θα εμφανιστεί κάθε αρσενικό σου μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου στον τόπο που θα επιλέξει ο Κύριος· στην εορτή των αζύμων, και στην εορτή των εβδομάδων, και στην εορτή της σκηνοπηγίας· δεν θα εμφανιστείς μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου με άδεια χέρια. Ο καθένας σύμφωνα με τη δύναμη των χεριών του, σύμφωνα με την ευλογία Κυρίου του Θεού σου που σου έδωσε. Κριτές και γραμματείς θα κάνεις για τον εαυτό σου στις πόλεις σου, τις οποίες Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα κατά φυλές· και θα κρίνουν τον λαό με δίκαιη κρίση. Δεν παρεκκλίνουν την κρίση, ούτε θα πάρουν δώρο· γιατί τα δώρα τυφλώνουν μάτια σοφών και αφαιρούν λόγια δικαίων. Δίκαια το δίκαιο να κυνηγήσεις, ώστε να ζήσετε, και αφού μπείτε να κληρονομήσετε τη γη την οποία ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα. Δεν θα φυτέψεις για τον εαυτό σου άλσος· κανένα δέντρο δίπλα στο θυσιαστήριο του Θεού σου δεν θα κάνεις για τον εαυτό σου. Δεν θα στήσεις για τον εαυτό σου στήλη, την οποία μισεί ο Κύριος ο Θεός σου.

17

Δεν θα θυσιάσεις στον Κύριο τον Θεό σου μοσχάρι ή πρόβατο, στο οποίο υπάρχει ελάττωμα, οποιοδήποτε κακό πράγμα· γιατί είναι βδέλυγμα στον Κύριο τον Θεό σου. Αν δε βρεθεί σε μια από τις

πόλεις σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, άνδρας ή γυναίκα που θα κάνει το κακό μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, να παραβεί τη διαθήκη του, και έχοντας έρθει να λατρεύσουν άλλους θεούς, και να προσκυνήσουν σε αυτούς, στον ήλιο, ή στη σελήνη, ή σε οτιδήποτε από τον κόσμο του ουρανού, που δεν διέταξε σε σένα, και αναφερθεί σε σένα και ερευνήσεις πολύ, και ιδού αληθινά έχει γίνει το πράγμα, έχει συμβεί αυτό το βδέλυγμα στο Ισραήλ· Και θα βγάλεις έξω τον άνθρωπο εκείνο, ή τη γυναίκα εκείνη, και θα λιθοβολήσετε αυτούς με πέτρες, και θα πεθάνουν. Με δύο μάρτυρες ή με τρεις μάρτυρες θα πεθάνει· αυτός που πεθαίνει δεν θα πεθάνει με έναν μάρτυρα. Και το χέρι των μαρτύρων θα είναι επάνω του πρώτα να θανατώσει αυτόν, και το χέρι του λαού τελευταία· και θα αφαιρέσεις τον πονηρό από εσάς τους ίδιους. Αν δε είναι αδύνατο από εσένα λόγος σε κρίση ανάμεσα σε αίμα και αίμα, και ανάμεσα σε κρίση και κρίση, και ανάμεσα σε αφή και αφή, και ανάμεσα σε αντιλογία και αντιλογία, λόγια κρίσης στις πόλεις σας, και σηκωθείς θα ανεβείς στον τόπο τον οποίο θα εκλέξει Κύριος ο Θεός σου εκεί, και θα έλθεις προς τους ιερείς τους Λευίτες, και προς τον κριτή ο οποίος θα είναι στις ημέρες εκείνες, και αφού ερευνήσουν θα αναγγείλουν σε εσένα την κρίση. Και θα κάνεις σύμφωνα με το πράγμα που θα σου αναγγείλουν από τον τόπο, τον οποίο θα εκλέξει Κύριος ο Θεός σου, και θα φυλάξεις να κάνεις όλα όσα θα νομοθετηθούν σε εσένα. Σύμφωνα με τον νόμο και σύμφωνα με την κρίση που θα σου πουν, θα κάνεις· δεν θα παρεκκλίνεις από το λόγο που θα σου ανακοινώσουν ούτε δεξιά ούτε αριστερά. Και ο άνθρωπος ο οποίος εάν ενεργήσει με αλαζονεία, ώστε να μην υπακούσει στον ιερέα που στέκεται να λειτουργεί στο όνομα Κυρίου του Θεού σου, ή

στον κριτή που θα είναι σε εκείνες τις ημέρες, και θα πεθάνει ο άνθρωπος εκείνος, και θα αφαιρέσεις τον πονηρό από το Ισραήλ. Και όλος ο λαός αφού ακούσει θα φοβηθεί, και δεν θα ασεβήσει πια. Αν δε μπεις στη γη την οποία ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, και την κληρονομήσεις, και κατοικήσεις σε αυτήν, και πεις, θα διορίσω επάνω μου άρχοντα, όπως και τα υπόλοιπα έθνη γύρω μου· διορίζοντας θα διορίσεις επάνω σου άρχοντα, τον οποίο θα εκλέξει ο Κύριος ο Θεός· από τους αδελφούς σου θα διορίσεις επάνω σου άρχοντα· δεν θα μπορέσεις να διορίσεις επάνω σου άνθρωπο ξένο, γιατί δεν είναι αδελφός σου. Διότι δεν θα πολλαπλασιάσει για τον εαυτό του άλογα, ούτε θα επιστρέψει τον λαό στην Αίγυπτο, ώστε να μην πολλαπλασιάσει για τον εαυτό του άλογα· και ο Κύριος είπε, δεν θα ξαναεπιστρέψετε σε αυτόν τον δρόμο πια. Και δεν θα πολλαπλασιάσει για τον εαυτό του γυναίκες, για να μην στραφεί η καρδιά του· και ασήμι και χρυσάφι δεν θα πολλαπλασιάσει για τον εαυτό του υπερβολικά. Και όταν καθίσει στην αρχή του, θα γράψει για τον εαυτό του αυτό το δευτερονόμιο σε βιβλίο από τους ιερείς τους Λευίτες, και θα είναι μαζί του, και θα το διαβάζει όλες τις ημέρες της ζωής του, για να μάθει να φοβάται τον Κύριο τον Θεό σου, και να τηρεί όλες αυτές τις εντολές, και να κάνει αυτά τα δικαιώματα· για να μην υψωθεί η καρδία του από τους αδελφούς του, για να μην παρεκκλίνει από τις εντολές δεξιά ή αριστερά, ώστε να μακροχρονίσει στην αρχή του, αυτός και οι γιοι του ανάμεσα στους γιους του Ισραήλ.

18

Δεν θα έχουν οι ιερείς οι Λευίτες, όλη η φυλή του Λευί, μερίδα ούτε κληρονομιά με τον Ισραήλ· οι προσφορές του Κυρίου είναι η κληρονομιά τους, αυτές θα φάνε. Κληρονομιά δε δεν θα υπάρχει για αυτούς ανάμεσα στους αδελφούς τους· ο Κύριος αυτός είναι η κληρονομιά του, καθώς είπε σε αυτόν. Και αυτή είναι η κρίση των ιερέων, τα από τον λαό από αυτούς που θυσιάζουν τις θυσίες, είτε μοσχάρι, είτε πρόβατο· και θα δώσεις τον βραχίονα στον ιερέα, και τα σιαγόνια, και το στομάχι, και τις απαρχές του σιταριού σου, και του κρασιού σου, και του λαδιού σου· και την απαρχή των κουρών των προβάτων σου θα δώσεις σε αυτόν. Ότι αυτόν εξέλεξε ο Κύριος από όλες τις φυλές σου, να σταθεί ενώπιον του Κυρίου του Θεού, να λειτουργεί και να ευλογεί στο όνομά του, αυτός και οι γιοι του ανάμεσα στους γιους του Ισραήλ. Αν και έρθει ο Λευίτης από μία από τις πόλεις από όλους τους γιους του Ισραήλ, όπου αυτός κατοικεί, σύμφωνα με ό,τι επιθυμεί η ψυχή του, στον τόπο τον οποίο θα διαλέξει, θα υπηρετήσει στο όνομα Κυρίου του Θεού του, όπως όλοι οι αδελφοί του οι Λευίτες που στέκονται εκεί μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου. Θα φάει ένα μερίδιο που έχει μοιραστεί, εκτός από την πώληση της πατρικής περιουσίας. Αν δε εισέλθεις στη γη την οποία ο Κύριος ο Θεός σου σου δίνει, δεν θα μάθεις να κάνεις σύμφωνα με τα βδελύγματα εκείνων των εθνών. Δεν θα βρεθεί σε σένα κάποιος που καθαρίζει τον γιο του και την κόρη του με φωτιά, μαντεύοντας μαντεία, παρατηρώντας σημάδια, και παίρνοντας οιωνούς, ψελλίζοντας επωδή με φάρμακα, εγγαστρίμυθος, και παρατηρητής τεράτων, ρωτώντας τους νεκρούς. Είναι γαρ βδέλυγμα στον Κύριο τον Θεό σου κάθε ένας που κάνει αυτά· γιατί εξαιτίας των βδελυγμάτων αυτών ο Κύριος θα εξολοθρεύσει αυτούς από μπροστά σου. Τέλειος θα είσαι

απέναντι Κυρίου του Θεού σου. Γιατί αυτά τα έθνη, που εσύ θα κατακτήσεις, αυτοί ακούνε οιωνούς και μαντείες· αλλά σε σένα δεν έδωσε έτσι ο Κύριος ο Θεός σου. Προφήτη από τους αδελφούς σου, σαν εμένα, θα αναστήσει σε σε ο Κύριος ο Θεός σου· αυτού θα ακούσετε. Σύμφωνα με όλα όσα ζήτησες από τον Κύριο τον Θεό σου στο Χωρήβ την ημέρα της συνάθροισης, λέγοντας, δεν θα ξανακούσουμε τη φωνή του Κυρίου του Θεού σου, και τη φωτιά αυτή τη μεγάλη δεν θα τη δούμε πια, μήπως αποθάνουμε. Και είπε ο Κύριος σε μένα, σωστά είναι όλα όσα μίλησαν σε εσένα. Προφήτη θα αναστήσω σε αυτούς από τους αδελφούς τους, όπως εσένα· και θα δώσω τα λόγια στο στόμα του, και θα μιλήσει σε αυτούς σύμφωνα με ό,τι θα του διατάξω. Και ο άνθρωπος που εάν δεν ακούσει όσα θα μιλήσει ο προφήτης εκείνος στο όνομά μου, εγώ θα εκδικηθώ από αυτόν. Εκτός ο προφήτης που θα ασεβήσει να μιλήσει στο όνομά μου λόγο τον οποίο δεν πρόσταξα να μιλήσει, και που θα μιλήσει στο όνομα άλλων θεών, θα πεθάνει ο προφήτης εκείνος. Αν δε πεις στην καρδιά σου, πώς θα γνωρίσουμε τον λόγο που δεν είπε ο Κύριος; Όσα εάν πει ο προφήτης εκείνος στο όνομα του Κυρίου, και δεν γίνει, και δεν συμβεί, αυτός ο λόγος που δεν είπε ο Κύριος, με ασέβεια μίλησε ο προφήτης εκείνος· δεν θα φοβηθείτε από αυτόν.

19

Αν δε καταστρέψει Κύριος ο Θεός σου τα έθνη, που ο Θεός δίνει σε σένα τη γη, και κληρονομήσετε αυτούς, και κατοικήσετε στις πόλεις τους, και στα σπίτια τους, τρεις πόλεις θα ξεχωρίσεις για

τον εαυτό σου στη μέση της γης σου, την οποία Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα. Σκέψου τον δρόμο, και θα χωρίσεις σε τρία μέρη τα σύνορα της γης σου, την οποία μοιράζει σε σένα ο Κύριος ο Θεός σου, και θα είναι καταφύγιο σε κάθε φονιά. Αυτή θα είναι η εντολή για τον φονιά, ο οποίος αν φύγει εκεί, θα ζήσει, ο οποίος αν χτυπήσει τον πλησίον του χωρίς να γνωρίζει, και αυτός να μην τον μισούσε πριν από χθες και προχθές. Και όποιος εάν μπει μαζί με τον πλησίον μέσα στο δάσος να μαζέψει ξύλα, και χτυπηθεί το χέρι του με το τσεκούρι κόβοντας το ξύλο, και πέφτοντας το σίδερο από το ξύλο τύχει τον πλησίον, και πεθάνει, αυτός θα καταφύγει σε μία από τις πόλεις αυτές, και θα ζήσει. Για να μη διώξει ο εκδικητής του αίματος πίσω από τον φονιά, επειδή έχει θερμανθεί στην καρδία, και τον προλάβει, αν είναι πιο μακρύς ο δρόμος, και χτυπήσει την ψυχή του· και σε αυτόν δεν υπάρχει κρίση θανάτου, επειδή δεν τον μισούσε πριν από χθες, ούτε πριν από την προχθές. Γι αυτό εγώ σου διατάζω το λόγο αυτό, λέγοντας, τρεις πόλεις θα διαχωρίσεις για τον εαυτό σου. Αν και διευρύνει Κύριος ο Θεός σου τα όριά σου, με τον τρόπο που ορκίστηκε στους πατέρες σου, και δώσει σε σένα Κύριος όλη τη γη, την οποία είπε να δώσει στους πατέρες σου, αν ακούσεις να κάνεις όλες τις εντολές αυτές, τις οποίες εγώ διατάζω σε σένα σήμερα, να αγαπάς Κύριον τον Θεό σου, να πορεύεσαι σε όλους τους δρόμους του όλες τις ημέρες· θα προσθέσεις για τον εαυτό σου ακόμα τρεις πόλεις προς τις τρεις αυτές. Και δεν θα χυθεί αίμα αναίτιο στη γη, την οποία Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα σε κληρονομιά, και δεν θα είσαι σύ ένοχος για αίμα. Αν δε γίνει σε εσένα άνθρωπος που μισεί τον πλησίον, και ενεδρεύσει αυτόν, και επαναστεί εναντίον του, και χτυπήσει την ψυχή του, και πεθάνει, και φύγει σε μία από τις πόλεις αυτές· και

θα στείλει η γερουσία της πόλης του, και θα πάρουν αυτόν από εκεί, και θα παραδώσουν αυτόν στα χέρια των αγχιστέων του αίματος, και θα πεθάνει. Δεν θα λυπηθεί το μάτι σου για αυτόν, και θα καθαρίσεις το αθώο αίμα από τον Ισραήλ, και θα είσαι καλά. Δεν θα μετακινήσεις τα όρια του γείτονα, τα οποία έστησαν οι πατέρες σου στην κληρονομιά, την οποία κληρονόμησες στη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε εσένα σε κλήρο. Δεν θα μείνει ένας μάρτυρας να μαρτυρήσει κατά ανθρώπου για κάθε αδικία, και για κάθε αμάρτημα, και για κάθε αμαρτία, την οποία αν αμαρτήσει· με το στόμα δύο μαρτύρων, και με το στόμα τριών μαρτύρων, θα σταθεί κάθε λόγος. Αν δε σταθεί μάρτυρας άδικος κατά ανθρώπου, καταλέγοντας του ασέβεια· και θα σταθούν οι δύο άνθρωποι που έχουν αυτοί την αντιλογία, μπροστά στον Κύριο, και μπροστά στους ιερείς, και μπροστά στους κριτές, που αν είναι στις ημέρες εκείνες· Και θα εξετάσουν οι κριτές ακριβώς, και ιδού μάρτυρας άδικος μαρτύρησε άδικα, αντιστάθηκε κατά του αδελφού του· Και θα κάνετε σε αυτόν τον τρόπο που πονηρεύτηκε να κάνει κατά του αδελφού του, και θα αφαιρέσεις το πονηρό από εσάς. Και οι υπόλοιποι αφού ακούσουν θα φοβηθούν, και δεν θα ξανακάνουν αυτό το κακό πράγμα ανάμεσά σας. Δεν θα λυπηθεί το μάτι σου για αυτόν· ψυχή αντί ψυχής, μάτι αντί ματιού, δόντι αντί δοντιού, χέρι αντί χεριού, πόδι αντί ποδιού.

20

Αν και βγεις σε πόλεμο εναντίον των εχθρών σου, και δεις άλογο και αναβάτη και λαό περισσότερο από τον δικό σου, δεν θα

φοβηθείς από αυτούς, γιατί Κύριος ο Θεός σου είναι μαζί σου, αυτός που σε ανέβασε από τη γη της Αιγύπτου. Και θα είναι όταν πλησιάσεις στον πόλεμο, και αφού πλησιάσει ο ιερέας θα μιλήσει στον λαό, και θα πει σε αυτούς, άκουσε Ισραήλ· εσείς πηγαίνετε σήμερα στον πόλεμο εναντίον των εχθρών σας· μην αφήσετε να λιποψυχήσει η καρδιά σας, μην φοβηθείτε, μηδέ συντριβείτε, μηδέ στραφείτε από το πρόσωπό τους. Ότι ο Κύριος ο Θεός σας που πηγαίνει μπροστά μαζί σας, να πολεμήσει μαζί σας τους εχθρούς σας και να σώσει εσάς. Και θα μιλήσουν οι γραμματείς προς τον λαό, λέγοντας, ποιος είναι ο άνθρωπος που έχτισε καινούργιο σπίτι, και δεν το εγκαινίασε; Ας πάει και ας επιστρέψει στο σπίτι του, μήπως πεθάνει στον πόλεμο, και άλλος άνθρωπος το εγκαινιάσει. Και ποιος ο άνθρωπος που φύτεψε αμπελώνα και δεν χάρηκε από αυτόν; Ας πάει και ας επιστρέψει στο σπίτι του, μήπως πεθάνει στον πόλεμο, και άλλος άνθρωπος θα χαρεί από αυτό. Και ποιος ο άνθρωπος που έχει μνηστευτεί γυναίκα, και δεν την πήρε; Ας πάει και ας επιστρέψει στο σπίτι του, μην πεθάνει στον πόλεμο, και άλλος άνθρωπος θα το πάρει. Και θα προσθέσουν οι γραμματείς να μιλήσουν προς τον λαό, και θα πουν, ποιος είναι ο άνθρωπος ο φοβισμένος και δειλός στην καρδία; Ας πάει και ας επιστρέψει στο σπίτι του, για να μην κάνει φοβιτσιάρικη την καρδιά του αδελφού του, όπως η δική του. Και θα είναι όταν σταματήσουν οι γραμματείς να μιλούν στον λαό, και θα διορίσουν άρχοντες του στρατού που θα προηγούνται του λαού. Αν δε πλησιάσεις προς μια πόλη για να κάνεις πόλεμο εναντίον τους, τότε να τους καλέσεις με ειρήνη. Αν μεν απαντήσουν ειρηνικά σε σένα, και ανοίξουν σε σένα, όλος ο λαός που θα βρεθεί σε αυτήν θα είναι φορολογούμενοι και υπήκοοί σου. Αν δε δεν σε

υπακούσουν, και κάνουν εναντίον σου πόλεμο, θα την πολιορκήσεις, έως ότου ο Κύριος ο Θεός σου την παραδώσει στα χέρια σου, και θα χτυπήσεις κάθε αρσενικό της με σφαγή μαχαίρας, εκτός από τις γυναίκες και τα αποσκευή· και όλα τα κτήνη, και όλα όσα υπάρχουν στην πόλη, και όλη τη λεία θα τη λεηλατήσεις για τον εαυτό σου, και θα φας όλη τη λεία των εχθρών σου, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου σου δίνει. Έτσι θα κάνεις σε όλες τις πόλεις που είναι πολύ μακριά από σένα, όχι από τις πόλεις των εθνών αυτών, των οποίων ο Κύριος ο Θεός σου σου δίνει να κληρονομήσεις τη γη τους. Δεν θα αφήσετε ζωντανό κανένα πλάσμα που αναπνέει, αλλά θα τους καταστρέψετε ολοσχερώς με κατάρα, τους Χετταίους, και Αμορραίους, και Χαναναίους, και Φερεζαίους, και Ευαίους, και Ιεβουσαίους, και Γεργεσαίους, με τον τρόπο που σου διέταξε Κύριος ο Θεός σου, για να μην σας διδάξουν να κάνετε όλα τα βδελύγματά τους, όσα έκαναν για τους θεούς τους, και θα αμαρτήσετε ενώπιον Κυρίου του Θεού σας. Αν και πολιορκήσεις γύρω από μία πόλη περισσότερες ημέρες για να την πολεμήσεις για την κατάληψή της, δεν θα καταστρέψεις τα δέντρα της, να επιβάλεις επάνω τους σίδερο, αλλά από αυτό θα φας, αυτό όμως δεν θα το κόψεις· μήπως άνθρωπος είναι το ξύλο που είναι στο χωράφι, για να μπει από μπροστά σου στην παλισάδα; Αλλά το δέντρο το οποίο ξέρεις ότι δεν είναι καρποφόρο, αυτό θα το καταστρέψεις και θα το κόψεις· και θα χτίσεις οχυρώματα εναντίον της πόλης, η οποία σου κάνει πόλεμο, μέχρι να παραδοθεί.

21

Αν δε βρεθεί τραυματίας στη γη, την οποία Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα να κληρονομήσεις, έχοντας πέσει στην πεδιάδα, και δεν ξέρουν αυτόν που τον χτύπησε, θα βγει η γερουσία σου και οι κριτές σου, και θα μετρήσουν προς τις πόλεις που είναι γύρω από τον τραυματία· Και θα είναι η πόλη η πλησιέστερη στον τραυματία, και θα πάρει η γερουσία της πόλης εκείνης δαμάλη από βόδια, η οποία δεν έχει δουλέψει, και η οποία δεν έχει τραβήξει ζυγό· Και θα κατεβάσει η γερουσία της πόλης εκείνης τη δαμάλη σε τραχύ φαράγγι, το οποίο δεν έχει δουλευτεί ούτε σπέρνεται, και θα κόψουν τον αυχένα της δαμάλης στο φαράγγι. Και θα έρθουν οι ιερείς οι Λευίτες, γιατί αυτούς επέλεξε ο Κύριος ο Θεός να στέκονται μπροστά του, και να ευλογούν στο όνομά του· και στο στόμα τους θα είναι κάθε διαφωνία, και κάθε αφή. Και όλη η γερουσία της πόλης εκείνης που πλησιάζουν στον τραυματία θα νίψουν τα χέρια τους επάνω στο κεφάλι της δαμάλης που έχει νευροκοπηθεί στη φάραγγα· και αφού απαντήσουν, θα πουν, τα χέρια μας δεν έχυσαν το αίμα αυτό, και τα μάτια μας δεν το είδαν. Γίνε ίλεως στον λαό σου Ισραήλ, τον οποίο εξαγόρασες, Κύριε, ώστε να μην γίνει αίμα αναίτιο στον λαό σου Ισραήλ· και θα εξιλεωθεί σε αυτούς το αίμα. Εσύ δε θα αφαιρέσεις το αναίτιο αίμα από εσάς τους ίδιους, εάν κάνεις το καλό και το ευάρεστο ενώπιον του Κυρίου του Θεού σου. Αν και αφού βγεις σε πόλεμο εναντίον των εχθρών σου, και σου παραδώσει ο Κύριος ο Θεός σου στα χέρια σου, και πάρεις ως λάφυρο τη λεία τους, και δεις στη λεία μια γυναίκα όμορφη στην εμφάνιση, και την επιθυμήσεις, και την πάρεις για σένα γυναίκα, και τη φέρεις μέσα στο σπίτι σου, και ξυρίσεις το κεφάλι της, και κόψεις τα νύχια της, και αφαιρέσεις τα ρούχα της αιχμαλωσίας από αυτήν, και θα καθίσει στο σπίτι σου,

και θα κλάψει τον πατέρα και τη μητέρα για ένα μήνα ημέρες· και μετά από αυτά θα μπεις προς αυτήν και θα ζήσεις μαζί της, και θα είναι δική σου γυναίκα. Και θα είναι εάν δεν τη θέλεις, θα την στείλεις ελεύθερη, και δεν θα πωληθεί με πώληση για αργύριο· δεν θα την απορρίψεις, διότι την ταπείνωσες. Αν και γίνουν σε άνθρωπο δύο γυναίκες, μία από αυτές αγαπημένη, και μία από αυτές μισημένη, και γεννήσουν σε αυτόν η αγαπημένη και η μισημένη, και γίνει γιος πρωτότοκος της μισημένης· Και θα είναι την ημέρα που θα μοιράσει κληρονομιά στους γιους του τα υπάρχοντά του, δεν θα μπορέσει να κάνει πρωτότοκο τον γιο της αγαπημένης, παραβλέποντας τον γιο της μισημένης τον πρωτότοκο· Αλλά τον πρωτότοκο γιο της μισημένης θα αναγνωρίσει να δώσει σε αυτόν διπλά από όλα όσα βρεθούν σε αυτόν, γιατί αυτός είναι αρχή των παιδιών του, και σε αυτόν ανήκουν τα πρωτοτόκια. Αν δε κάποιος έχει γιο ανυπάκουο και ανταρτικό που δεν υπακούει στη φωνή του πατέρα και στη φωνή της μητέρας, και τον παιδεύουν, και δεν τους ακούει· Και αφού τον πιάσουν ο πατέρας του και η μητέρα του, και θα τον βγάλουν στη γερουσία της πόλης του, και στην πύλη του τόπου· Και θα πουν στους άνδρες της πόλης τους, ο γιος μας αυτός δεν υπακούει και προκαλεί, δεν υπακούει στη φωνή μας, είναι λάγνος και μέθυσος. Και θα τον λιθοβολήσουν οι άνδρες της πόλης του με πέτρες, και θα πεθάνει· και θα αφαιρέσεις το κακό από ανάμεσά σας· και οι υπόλοιποι όταν ακούσουν θα φοβηθούν. Αν δε γίνει σε κάποιον αμαρτία, κρίμα θανάτου, και πεθάνει, και κρεμάσετε αυτόν σε ξύλο· δεν θα κοιμηθεί το σώμα του επί του ξύλου, αλλά με ταφή θα θάψετε αυτό την ημέρα εκείνη, διότι καταραμένος από τον Θεό κάθε κρεμάμενος σε ξύλο· και δεν θα μιάνετε την γη, την οποία

Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα σε κληρονομιά.

22

Μη δίνοντας δει τον μόσχο του αδελφού σου, ή το πρόβατό του, να πλανιούνται στον δρόμο, να μην τα παραβλέψεις· οπωσδήποτε θα τα επιστρέψεις στον αδελφό σου, και θα τα δώσεις πίσω σε αυτόν. Αν και δεν πλησιάζει ο αδελφός σου προς εσένα, ούτε τον ξέρεις, θα τον μαζέψεις μέσα στο σπίτι σου, και θα είναι μαζί σου μέχρι να τα ζητήσει ο αδελφός σου, και θα τα επιστρέψεις σε αυτόν. Έτσι θα κάνεις με το γαϊδούρι του, και έτσι θα κάνεις με το ρούχο του, και έτσι θα κάνεις σύμφωνα με κάθε απώλεια του αδελφού σου· όσα αν χαθούν από αυτόν και τα βρεις, δεν θα μπορέσεις να τα αγνοήσεις. Δεν θα δεις τον γάιδαρο του αδελφού σου ή το μοσχάρι του πεσμένα στον δρόμο, μην τους αγνοήσεις, σηκώνοντας θα τους σηκώσεις μαζί του. Δεν θα είναι σκεύη άνδρα επάνω σε γυναίκα, ούτε θα ντυθεί άνδρας γυναικεία στολή, γιατί βδέλυγμα στον Κύριο τον Θεό σου είναι κάθε ο κάνων αυτά. Αν συναντήσεις φωλιά πουλιών μπροστά σου στο δρόμο ή πάνω σε κάποιο δέντρο ή πάνω στη γη, με μικρά ή με αυγά, και η μητέρα κάθεται πάνω στα μικρά ή πάνω στα αυγά, δεν θα πάρεις τη μητέρα με τα παιδιά. Θα στείλεις μακριά τη μητέρα, τα δε παιδιά θα τα πάρεις για τον εαυτό σου, ώστε να σου πάει καλά και να ζήσεις πολλά χρόνια. Αν χτίσεις καινούριο σπίτι, θα κάνεις περίφραξη στη στέγη σου, και δεν θα προκαλέσεις φόνο στο σπίτι σου, αν πέσει κάποιος από αυτό. Δεν θα σπείρεις τον αμπελώνα σου με διαφορετικά, για να μην αφιερωθεί το προϊόν και ο σπόρος που αν σπείρεις μαζί με

το προϊόν του αμπελώνα σου. Δεν θα οργώσεις με μοσχάρι και γάιδαρο μαζί. Δεν θα φορέσεις μικτό ύφασμα, μαλλί και λινό μαζί. Στρεπτά θα κάνεις για τον εαυτό σου πάνω στις τέσσερις άκρες των ενδυμάτων σου, τα οποία εάν ντυθείς με αυτά. Αν κάποιος πάρει γυναίκα και ζήσει μαζί της, και τη μισήσει, και της βάλει ψευδείς λόγους, και φέρει εναντίον της κακό όνομα, και πει, αυτή τη γυναίκα έχω πάρει, και αφού πλησίασα σε αυτήν δεν βρήκα την παρθενία της· Και ο πατέρας της κόρης και η μητέρα θα βγάλουν την παρθενία της κόρης προς τη γερουσία στην πύλη. Και θα πει ο πατέρας του παιδιού στο συμβούλιο, την κόρη μου αυτή έδωσα στον άνθρωπο αυτόν για γυναίκα, και μισώντας την τώρα αυτός, βάζει εναντίον της ψεύτικες κατηγορίες, λέγοντας, δεν βρήκα στην κόρη σου παρθενία· και αυτά είναι τα παρθένια της κόρης μου. Και θα ξεδιπλώσουν το ρούχο μπροστά στο συμβούλιο της πόλης. Και θα πάρει η γερουσία της πόλης εκείνης τον άνθρωπο εκείνον, και θα τον παιδεύσουν, και θα τον ξημιώσουν εκατό σίκλους, και θα τα δώσουν στον πατέρα της νεάνιδας, γιατί έβγαλε πονηρό όνομα εναντίον παρθένου Ισραηλίτιδας, και αυτή θα είναι γυναίκα του· δεν θα μπορέσει να την απολύσει όλο τον χρόνο. Αν δε επί αλήθειας γίνεται ο λόγος αυτός, και δεν ευρεθεί παρθενία στη νεάνιδα, και θα εξάξουν τη νεάνιδα στις θύρες του οίκου του πατέρα της, και θα λιθοβολήσουν αυτήν με λίθους, και θα αποθάνει, ότι έκανε αφροσύνη στους υιούς Ισραήλ να εκπορνεύσει τον οίκο του πατέρα της· και θα εξάρεις τον πονηρό από εσάς. Αν δε βρεθεί άνθρωπος κοιμώμενος με γυναίκα παντρεμένη με άνδρα, θα σκοτώσετε και τους δύο, τον άνδρα τον κοιμώμενο με τη γυναίκα, και τη γυναίκα· και θα αφαιρέσεις το κακό από το Ισραήλ. Αν δε γίνει κορίτσι παρθένος μνηστευμένη σε άνδρα, και

βρίσκοντας αυτήν άνθρωπος στην πόλη κοιμηθεί μαζί της, θα βγάλετε και τους δύο στην πύλη της πόλης τους, και θα λιθοβοληθούν με πέτρες, και θα πεθάνουν· τη νεαρή, γιατί δεν φώναξε στην πόλη· και τον άνθρωπο, γιατί ταπείνωσε τη γυναίκα του πλησίον· και θα αφαιρέσεις το κακό από εσάς τους ίδιους. Αν και στην πεδιάδα βρει άνθρωπος το κορίτσι το μνηστευμένο, και βιάσας κοιμηθεί μαζί της, θα σκοτώσετε αυτόν που κοιμήθηκε μαζί της μόνο. Και στη νεαρή γυναίκα δεν υπάρχει αμάρτημα θανάτου· όπως αν κάποιος άνθρωπος επαναστεί εναντίον του πλησίον του, και φονεύσει την ψυχή του, έτσι είναι αυτό το πράγμα, γιατί στο χωράφι τη βρήκε· φώναξε η νεαρή γυναίκα η μνηστευμένη, και δεν υπήρχε κάποιος να τη βοηθήσει. Αν κάποιος βρει την κόρη την παρθένο, η οποία δεν είναι μνηστευμένη, και αφού τη βιάσει κοιμηθεί μαζί της, και βρεθεί, θα δώσει ο άνθρωπος που κοιμήθηκε μαζί της στον πατέρα της νεαρής γυναίκας πενήντα δίδραχμα ασημιού, και θα είναι γυναίκα του, επειδή την ταπείνωσε· δεν θα μπορέσει να την διώξει όλο τον χρόνο.

23

Δεν θα πάρει άνθρωπος τη γυναίκα του πατέρα του, και δεν θα αποκαλύψει το κάλυμμα του πατέρα του. Δεν θα μπει κάποιος με συντριμμένα όργανα, ούτε κάποιος που έχει ακρωτηριαστεί, στην εκκλησία του Κυρίου. Δεν θα μπει στην εκκλησία του Κυρίου κανείς που γεννήθηκε από πόρνη. Δεν θα μπει Αμμωνίτης και Μωαβίτης στην εκκλησία του Κυρίου, και μέχρι τη δεκάτη γενιά δεν θα μπει στην εκκλησία του Κυρίου, και μέχρι τον αιώνα· επειδή

δεν συνάντησαν αυτοί εσάς με ψωμί και νερό στον δρόμο, όταν βγαίνατε εσείς από την Αίγυπτο, και επειδή μίσθωσαν εναντίον σου τον Βαλαάμ γιο του Βεώρ από τη Μεσοποταμία να σε καταραστεί. Και δεν ήθελε ο Κύριος ο Θεός σου να ακούσει τον Βαλαάμ, και μετέστρεψε ο Κύριος ο Θεός σου τις κατάρες σε ευλογία, γιατί σε αγάπησε ο Κύριος ο Θεός σου. Δεν θα απευθύνεις ειρηνικά πράγματα σε αυτούς και ωφέλιμα πράγματα σε αυτούς όλες τις μέρες σου για πάντα. Δεν θα αποστραφείς Ιδουμαίο, γιατί αδελφός σου είναι· δεν θα αποστραφείς Αιγύπτιο, γιατί πάροικος έγινες στη γη του. Αν γεννηθούν γιοι σε αυτούς, στην τρίτη γενεά θα εισέλθουν στην εκκλησία του Κυρίου. Αν δε εξέλθεις να στρατοπεδεύσεις εναντίον των εχθρών σου, τότε θα φυλαχτείς από κάθε πονηρό λόγο. Αν υπάρχει σε σένα άνθρωπος ο οποίος δεν θα είναι καθαρός από ροή του τη νύχτα, και θα βγει έξω από το στρατόπεδο, και δεν θα μπει στο στρατόπεδο. Και θα είναι προς το εσπέρας θα λούσει το σώμα του με νερό, και αφού δύσει ο ήλιος θα μπει στο στρατόπεδο. Και θα έχεις έναν τόπο έξω από το στρατόπεδο, και θα πηγαίνεις εκεί έξω. Και ένας πάσσαλος θα είναι σε σένα επάνω στη ζώνη σου· και θα είναι όταν καθίσεις έξω, και θα σκάψεις με αυτόν, και φέρνοντας θα καλύψεις την ασχημοσύνη σου· Γιατί Κύριος ο Θεός σου περπατάει μέσα στο στρατόπεδό σου να σε λυτρώσει και να παραδώσει τον εχθρό σου μπροστά στο πρόσωπό σου· και θα είναι το στρατόπεδό σου άγιο, και δεν θα φανεί σε σένα ασχημοσύνη πράγματος, και θα αποστραφεί από σένα. Δεν θα παραδώσεις παιδί στον κύριο του, που έχει προστεθεί σε εσένα από τον κύριο του. Μαζί σου θα κατοικήσει, ανάμεσά σας θα κατοικήσει όπου του αρέσει· δεν θα τον θλίψεις. Δεν θα υπάρχει πόρνη από τις κόρες του Ισραήλ, και

δεν θα υπάρχει πόρνος από τους γιους του Ισραήλ· δεν θα υπάρχει ιερόδουλη από τις κόρες του Ισραήλ, και δεν θα υπάρχει ιερόδουλος από τους γιους του Ισραήλ. Δεν θα φέρεις μίσθωμα πόρνης, ούτε άλλαγμα σκύλου στον οίκο Κυρίου του Θεού σου για καμία ευχή, γιατί βδέλυγμα στον Κύριο τον Θεό σου είναι και τα δύο. Δεν θα χρεώσεις στον αδελφό σου τόκο αργυρίου, και τόκο τροφίμων, και τόκο κάθε πράγματος που μπορεί να δανείσεις. Στον ξένο θα δανείσεις με τόκο, αλλά στον αδελφό σου δεν θα δανείσεις με τόκο, για να σε ευλογήσει Κύριος ο Θεός σου σε όλα τα έργα σου επάνω στη γη στην οποία μπαίνεις για να την κληρονομήσεις. Αν δε κάνεις τάμα στον Κύριο τον Θεό σου, δεν θα αργήσεις να το αποδώσεις, γιατί ζητώντας θα το ζητήσει ο Κύριος ο Θεός σου από εσένα, και θα είναι σε εσένα αμαρτία. Αν όμως δεν θέλεις να προσευχηθείς, δεν υπάρχει αμαρτία σε σένα. Αυτά που βγαίνουν από τα χείλη σου θα τα φυλάξεις, και θα κάνεις με τον τρόπο που τάξες στον Κύριο τον Θεό δώρο, το οποίο μίλησες με το στόμα σου. Αν μπεις στο χωράφι του γείτονά σου, και μαζέψεις με τα χέρια σου στάχυα, δρεπάνι δεν θα βάλεις στο χωράφι του γείτονά σου. Αν δε μπεις στον αμπελώνα του γείτονά σου, φας σταφύλι, όσο να χορτάσει η ψυχή σου, αλλά σε δοχείο να μην βάλεις.

24

Αν κάποιος πάρει γυναίκα, και ζήσει μαζί της, και θα είναι αν δεν βρει χάρη μπροστά του, γιατί βρήκε σε αυτήν άσχημο πράγμα, και θα γράψει σε αυτήν βιβλίο διαζυγίου, και θα δώσει στα χέρια της,

και θα στείλει αυτήν από το σπίτι του, και αφού φύγει γίνει σε άλλον άντρα, και την μισήσει ο τελευταίος άντρας, και γράψει σε αυτήν βιβλίο διαζυγίου, και δώσει στα χέρια της, και στείλει αυτήν από το σπίτι του, και πεθάνει ο τελευταίος άντρας, που πήρε αυτήν για τον εαυτό του γυναίκα, δεν θα μπορέσει ο πρώτος άντρας που έστειλε αυτήν, γυρίζοντας πίσω να πάρει αυτήν για τον εαυτό του γυναίκα, μετά το μολυνθεί αυτή, γιατί βδέλυγμα είναι μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, και δεν θα μολύνετε τη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα σε κληρονομιά. Αν δε κάποιος πάρει γυναίκα πρόσφατα, δεν θα βγει σε πόλεμο, και δεν θα επιβληθεί σε αυτόν κανένα πράγμα· αθώος θα είναι στο σπίτι του, για ένα χρόνο θα ευφραίνει τη γυναίκα του που πήρε. Δεν θα πάρεις ως ενέχυρο μυλόπετρα, ούτε την επάνω μυλόπετρα, γιατί αυτός παίρνει ως ενέχυρο την ψυχή. Αν πιαστεί άνθρωπος κλέβοντας ψυχή από τους αδελφούς του, τους υιούς του Ισραήλ, και αφού τον καταδυναστεύσει τον πουλήσει, θα πεθάνει ο κλέφτης εκείνος· και θα αφαιρέσεις τον πονηρό από εσάς. Πρόσεχε στον εαυτό σου στην αφή της λέπρας· να φυλάξεις πολύ να κάνεις σύμφωνα με όλο το νόμο, τον οποίο θα αναγγείλουν σε σας οι ιερείς οι Λευίτες· με τον τρόπο που σας διέταξα, φυλαχτείτε να κάνετε. Θυμήσου όσα έκανε ο Κύριος ο Θεός σου στη Μαριάμ στον δρόμο, όταν βγαίνατε από την Αίγυπτο. Αν υπάρχει χρέος στον πλησίον σου, χρέος οποιοδήποτε, δεν θα μπεις στο σπίτι του να πάρεις το ενέχυρο του. Θα σταθείς έξω, και ο άνθρωπος του οποίου το δάνειό σου είναι σε αυτόν, θα φέρει έξω σε εσένα το ενέχυρο. Αν δε ο άνθρωπος είναι φτωχός, δεν θα κοιμηθείς με το ενέχυρό του. Οπωσδήποτε θα επιστρέψεις το ενέχυρό του προς τη δύση του ήλιου, και θα κοιμηθεί στο ρούχο του, και θα σε

ευλογήσει, και θα είναι για σένα έλεος μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου. Δεν θα αδικήσεις τον μισθό φτωχού και ενδεούς από τους αδελφούς σου, ή από τους προσήλυτους που είναι στις πόλεις σου. Την ίδια μέρα θα δώσεις τον μισθό του, δεν θα δύσει ο ήλιος πάνω του, γιατί είναι φτωχός, και σε αυτόν έχει την ελπίδα του, και θα φωνάξει εναντίον σου στον Κύριο, και θα είναι αμαρτία για σένα. Δεν θα πεθάνουν πατέρες για τέκνα, και οι γιοι δεν θα πεθάνουν για πατέρες· ο καθένας θα πεθάνει στη δική του αμαρτία. Δεν θα στρέψεις την κρίση προσήλυτου και ορφανού και χήρας· δεν θα πάρεις ως ενέχυρο ιμάτιο χήρας, και θα θυμηθείς ότι υπηρέτης ήσουν στη γη της Αιγύπτου, και σε λύτρωσε ο Κύριος ο Θεός σου από εκεί· γι αυτό εγώ σου διατάζω να κάνεις αυτό το πράγμα. Αν θερίσεις θερισμό στο χωράφι σου, και ξεχάσεις δεμάτι στο χωράφι σου, δεν θα γυρίσεις πίσω να το πάρεις· στον προσήλυτο και στον ορφανό και στη χήρα θα είναι, ώστε να σε ευλογήσει Κύριος ο Θεός σου σε όλα τα έργα των χεριών σου. Αν και μαζέψεις ελιές, δεν θα επιστρέψεις να μαζέψεις τα πίσω σου· του προσήλυτου και του ορφανού και της χήρας θα είναι· και θα θυμηθείς ότι υπηρέτης ήσουν στη γη της Αιγύπτου· γι αυτό εγώ σου διατάζω να κάνεις αυτό το πράγμα. Αν και τρυγήσεις τον αμπελώνα σου, δεν θα μαζέψεις ξανά αυτά που μένουν πίσω σου· του προσήλυτου και του ορφανού και της χήρας θα είναι· και θα θυμηθείς ότι υπηρέτης ήσουν σε γη Αιγύπτου· γι αυτό εγώ σου διατάζω να κάνεις αυτό το πράγμα.

25

Αν δε γίνει διαφωνία ανάμεσα σε ανθρώπους, και έρθουν σε κρίση, και κρίνουν, και δικαιώσουν τον δίκαιο, και καταδικάσουν τον ασεβή· Και θα είναι, αν άξιος είναι για χτυπήματα ο ασεβής, θα τον ξαπλώσεις μπροστά στους κριτές, και θα τον μαστιγώσουν μπροστά τους σύμφωνα με την ασέβειά του. Και σε αριθμό σαράντα θα τον μαστιγώσουν, δεν θα προσθέσουν· εάν όμως προσθέσεις να μαστιγώσεις πάνω από αυτές τις πληγές περισσότερες, θα ατιμαστεί ο αδελφός σου μπροστά σου. Δεν θα φιμώσεις βόδι που αλωνίζει. Αν κατοικούν αδελφοί μαζί, και πεθάνει ένας από αυτούς, και δεν είχε σπέρμα, δεν θα είναι η γυναίκα του πεθαμένου έξω σε άνδρα που δεν είναι συγγενής· ο αδελφός του άνδρα της θα μπει σε αυτήν, και θα την πάρει για γυναίκα του, και θα ζήσει μαζί της. Και θα είναι το παιδί που εάν γεννηθεί, θα καθιερωθεί από το όνομα του νεκρού, και δεν θα εξαλειφθεί το όνομα του από το Ισραήλ. Αν και δεν θέλει ο άνθρωπος να πάρει τη γυναίκα του αδελφού του, και θα ανέβει η γυναίκα στην πύλη στη γερουσία, και θα πει, δεν θέλει ο αδελφός του άντρα μου να αναστήσει το όνομα του αδελφού του στο Ισραήλ, δεν ήθελε ο αδελφός του άντρα μου. Και θα τον καλέσει η γερουσία της πόλης του, και θα του πουν· και στεκόμενος να πει, δεν θέλω να την πάρω· και πλησιάζοντας η γυναίκα του αδελφού του μπροστά στη γερουσία, θα λύσει το ένα σανδάλι του από το πόδι του, και θα φτύσει στο πρόσωπό του, και αποκρινόμενη θα πει, έτσι θα κάνουν στον άνθρωπο που δεν θα χτίσει το σπίτι του αδελφού του στον Ισραήλ. Και θα κληθεί το όνομα του στο Ισραήλ, σπίτι αυτού που έβγαλε το σανδάλι. Αν δε μάχωνται άνθρωποι μεταξύ τους, άνθρωπος με τον αδελφό του, και έρθει η γυνή ενός από αυτούς να ελευθερώσει τον άνδρα της από το χέρι

αυτού που τον χτυπά, και απλώνοντας το χέρι πιάσει τα γεννητικά όργανα του, θα κόψεις το χέρι της· δεν θα λυπηθεί το μάτι σου για αυτήν. Δεν θα έχεις στην τσάντα σου βάρος και βάρος, μεγάλο ή μικρό. Δεν θα υπάρχει στο σπίτι σου μέτρο και μέτρο, μεγάλο ή μικρό. Ζυγί αληθινό και δίκαιο θα είναι σε σένα, και μέτρο αληθινό και δίκαιο θα είναι σε σένα, ώστε μακρόβιος να γίνεις επάνω στη γη, την οποία Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα σε κληρονομιά. Γιατί βδέλυγμα στον Κύριο τον Θεό σου είναι κάθε ένας που κάνει αυτά, κάθε ένας που κάνει άδικο. Θυμήσου όσα έκανε σε εσένα ο Αμαλήκ στον δρόμο, όταν έβγαινες από τη γη της Αιγύπτου, πώς στάθηκε εναντίον σου στον δρόμο, και έκοψε την οπισθοφυλακή σου, τους κουρασμένους πίσω από εσένα, ενώ εσύ πεινούσες και κουραζόσουν· και δεν φοβήθηκε τον Θεό. Και θα είναι όταν δώσει ανάπαυση σε εσένα ο Κύριος ο Θεός σου από όλους τους εχθρούς σου τους γύρω σου στη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε εσένα να κληρονομήσεις, θα εξαλείψεις το όνομα του Αμαλήκ από κάτω από τον ουρανό, και δεν θα ξεχάσεις.

26

Και θα είναι εάν εισέλθεις στη γη, την οποία Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα να κληρονομήσεις, και κατακληρονομήσεις αυτήν, και κατοικήσεις επάνω σε αυτήν, και πάρεις από τις απαρχές των καρπών της γης σου, την οποία Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, και βάλεις σε καλάθι, και πορευτείς στον τόπο, τον οποίο θα εκλέξει Κύριος ο Θεός σου να επικληθεί το όνομα του εκεί. Και θα έλθεις στον ιερέα που θα είναι σε εκείνες τις μέρες, και θα πεις σε

αυτόν, δηλώνω σήμερα στον Κύριο τον Θεό μου, ότι έχω μπει στη γη, την οποία ο Κύριος ώμοσε στους πατέρες μας να μας δώσει. Και θα πάρει ο ιερέας το καλάθι από τα χέρια σου, και θα το θέσει μπροστά στο θυσιαστήριο Κυρίου του Θεού σου. Και αποκρινόμενος θα πει μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, τη Συρία έχασε ο πατέρας μου, και κατέβηκε στην Αίγυπτο, και παροίκησε εκεί σε μικρό αριθμό, και έγινε εκεί σε μεγάλο έθνος και πολύ πλήθος. Και μας κακοποίησαν οι Αιγύπτιοι, και μας ταπείνωσαν, και μας έβαλαν σκληρές δουλειές. Και φωνάξαμε προς τον Κύριο τον Θεό μας, και άκουσε ο Κύριος τη φωνή μας, και είδε την ταπείνωσή μας, και τον μόχθο μας, και την καταπίεσή μας. Και μας έβγαλε ο Κύριος από την Αίγυπτο ο ίδιος με τη μεγάλη του δύναμη, και με δυνατό χέρι, και με υψηλό βραχίονα, και με μεγάλα οράματα, και με σημεία, και με θαύματα. Και μας έφερε σε αυτόν τον τόπο, και μας έδωσε αυτή τη γη, γη που ρέει γάλα και μέλι. Και τώρα ιδού έχω φέρει την απαρχή των γεννημάτων της γης, την οποία έδωσες σε μένα Κύριε, γη που ρέει γάλα και μέλι· και θα το αφήσεις μπροστά από τον Κύριο τον Θεό σου, και θα προσκυνήσεις μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, και θα χαρείς σε όλα τα αγαθά, τα οποία έδωσε σε εσένα ο Κύριος ο Θεός σου, και το σπίτι σου, και ο Λευίτης, και ο προσήλυτος που είναι ανάμεσά σου. Αν δε τελειώσεις να δεκατίσεις όλο το δέκατο των προϊόντων σου στο τρίτο έτος, το δεύτερο δέκατο θα δώσεις στον Λευίτη και στον προσήλυτο και στον ορφανό και στη χήρα, και θα φάνε στις πόλεις σου, και θα ευφρανθούν. Και θα πεις μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, εκαθάρισα τα άγια από το σπίτι μου, και τα έδωσα στον Λευίτη και στον προσήλυτο και στον ορφανό και στη χήρα, σύμφωνα με όλες τις εντολές που μου έδωσες· δεν παρέβηκα την

εντολή σου, και δεν ξέχασα. Και δεν έφαγα από αυτά στον πόνο μου, δεν πήρα μερίδα από αυτά για ακάθαρτο, δεν έδωσα από αυτά στον νεκρό· υπάκουσα στη φωνή Κυρίου του Θεού μας, έκανα όπως μου διέταξες. Κοίτα κάτω από το άγιο σπίτι σου από τον ουρανό, και ευλόγησε τον λαό σου τον Ισραήλ, και τη γη την οποία έδωσες σε αυτούς, καθώς ορκίστηκες στους πατέρες μας, να δώσεις σε μας γη που ρέει γάλα και μέλι. Σε αυτή την ημέρα Κύριος ο Θεός σου σε διέταξε να κάνεις όλα τα δικαιώματα και τις κρίσεις· και θα φυλάξετε και θα κάνετε αυτά από όλη την καρδιά σας και από όλη την ψυχή σας. Τον Θεό έχεις επιλέξει σήμερα να είναι Θεός σου, και να πορεύεσαι σε όλους τους δρόμους του, και να φυλάσσεις τα δικαιώματα και τα κρίματα, και να υπακούεις στη φωνή του. Και ο Κύριος σε διάλεξε σήμερα να γίνεις σε αυτόν λαός περιούσιος, καθάπερ είπε, να φυλάττεις τις εντολές του, και να είσαι εσύ υπεράνω όλων των εθνών, ως σε έκανε ονομαστό και καύχημα και δοξασμένο, να είσαι εσύ λαός άγιος στον Κύριο τον Θεό σου, καθώς μίλησε.

27

Και πρόσταξε ο Μωυσής και η γερουσία του Ισραήλ, λέγοντας: Φυλάξτε όλες αυτές τις εντολές, όσες εγώ σας διατάζω σήμερα. Και θα είναι όποια κι αν ημέρα διαβείτε τον Ιορδάνη προς τη γη, την οποία Κύριος ο Θεός σου δίνει σε εσένα, και θα στήσεις για τον εαυτό σου μεγάλες πέτρες, και θα επιχρίσεις αυτές με ασβέστη. Και θα γράψεις επάνω στις πέτρες αυτές όλα τα λόγια του νόμου αυτού, όταν περάσετε τον Ιορδάνη, όταν μπείτε στη γη,

την οποία Κύριος ο Θεός των πατέρων σου δίνει σε σένα, γη που ρέει γάλα και μέλι, με τον τρόπο που είπε Κύριος ο Θεός των πατέρων σου σε σένα. Και θα είναι όταν περάσετε τον Ιορδάνη, θα στήσετε τις πέτρες αυτές που εγώ σου διατάζω σήμερα στο όρος Γαιβάλ, και θα τις ασβεστώσεις με ασβέστη. Και θα χτίσεις εκεί θυσιαστήριο στον Κύριο τον Θεό σου, θυσιαστήριο από πέτρες· δεν θα βάλεις επάνω του σίδερο· με ολόκληρες πέτρες θα χτίσεις θυσιαστήριο στον Κύριο τον Θεό σου, και θα προσφέρεις επάνω του ολοκαυτώματα στον Κύριο τον Θεό σου. Και θα θυσιάσεις εκεί θυσία σωτηρίου, και θα φας, και θα χορτάσεις, και θα χαρείς μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου. Και θα γράψεις επάνω στις πέτρες όλο αυτόν τον νόμο πολύ σαφώς. Και μίλησε ο Μωυσής και οι ιερείς οι Λευίτες σε όλο τον Ισραήλ, λέγοντας: Σιώπα και άκουσε, Ισραήλ· σε αυτή την ημέρα έγινες λαός του Κυρίου του Θεού σου, και θα ακούσεις τη φωνή του Κυρίου του Θεού σου, και θα κάνεις όλες τις εντολές του, και τα δικαιώματα του, όσα εγώ σου διατάζω σήμερα. Και ο Μωυσής διέταξε τον λαό εκείνη την ημέρα, λέγοντας, αυτοί θα σταθούν να ευλογήσουν τον λαό στο όρος Γαριζίν αφού διαβούν τον Ιορδάνη, ο Συμεών, ο Λευί, ο Ιούδας, ο Ισσάχαρ, ο Ιωσήφ και ο Βενιαμίν. Και αυτοί θα σταθούν για την κατάρα στο όρος Γαιβάλ, Ρουβήν, Γαδ, και Ασήρ, Ζαβουλών, Δαν, και Νεφθαλί. Και απαντώντας θα πουν οι Λευίτες σε όλο τον Ισραήλ με μεγάλη φωνή, καταραμένος άνθρωπος όποιος θα κάνει γλυπτό και χωνευτό, βδέλυγμα στον Κύριο, έργο χεριών τεχνιτών, και θα το θέσει σε κρυφό μέρος· και απαντώντας όλος ο λαός, θα πουν, ας γίνει. Επικατάρατος ο ατιμάζων τον πατέρα του ή τη μητέρα του· και θα πει όλος ο λαός, ας γίνει. Καταραμένος ο αλλάζων τα όρια του πλησίον· και θα πει όλος ο

λαός, ας γίνει. Καταραμένος αυτός που πλανά τυφλό σε δρόμο· και θα πει όλος ο λαός, ας γίνει. Καταραμένος όποιος παραμερίσει την κρίση προσήλυτου και ορφανού και χήρας· και θα πει όλος ο λαός, ας γίνει. Καταραμένος ο κοιμώμενος με τη γυναίκα του πατέρα του, γιατί αποκάλυψε το κάλυμμα του πατέρα του· και θα πει όλος ο λαός, ας γίνει. Καταραμένος ο κοιμώμενος με κάθε κτήνος· και θα πει όλος ο λαός, ας γίνει. Καταραμένος ο κοιμώμενος με αδελφή από τον πατέρα ή τη μητέρα του. Και θα πει όλος ο λαός· ας γίνει. Καταραμένος ο κοιμώμενος με τη νύφη του· και θα πει όλος ο λαός, ας γίνει· καταραμένος ο κοιμώμενος με την αδελφή της γυναίκας του· και θα πει όλος ο λαός, ας γίνει. Καταραμένος αυτός που χτυπά τον πλησίον με δόλο· και θα πει όλος ο λαός, ας γίνει. Επικατάρατος όποιος λάβει δώρα για να πατάξει ψυχή αθώου αίματος· και θα πει όλος ο λαός, ας γίνει. Επικατάρατος κάθε άνθρωπος που δεν παραμένει σε όλα τα λόγια του νόμου αυτού για να τα κάνει· και θα πει όλος ο λαός, ας γίνει.

28

Και θα είναι εάν ακούγοντας ακούσεις τη φωνή του Κυρίου του Θεού σου, να φυλάσσεις και να κάνεις όλες αυτές τις εντολές, τις οποίες εγώ σου διατάζω σήμερα, και θα σε δώσει ο Κύριος ο Θεός σου υπεράνω από όλα τα έθνη της γης, και θα έρθουν επάνω σου όλες αυτές οι ευλογίες, και θα σε βρουν· εάν ακούγοντας ακούσεις τη φωνή του Κυρίου του Θεού σου, ευλογημένος εσύ στην πόλη, και ευλογημένος εσύ στο χωράφι. Ευλογημένα τα έκγονα της κοιλιάς σου, και τα γεννήματα της γης σου, και τα κοπάδια των

βοδιών σου, και τα ποίμνια των προβάτων σου. Ευλογημένες οι αποθήκες σου και τα υπολείμματά σου. Ευλογημένος είσαι όταν μπαίνεις, και ευλογημένος είσαι όταν βγαίνεις. Θα παραδώσει ο Κύριος ο Θεός σου τους εχθρούς σου που έχουν σταθεί εναντίον σου συντριμμένους μπροστά στο πρόσωπό σου· με έναν δρόμο θα βγουν εναντίον σου, και σε επτά δρόμους θα φύγουν από το πρόσωπό σου. Να στείλει ο Κύριος επάνω σου την ευλογία στις αποθήκες σου, και σε όλα όπου αν βάλεις το χέρι σου, επάνω στη γη την οποία ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε εσένα. Θα σηκώσει σε ο Κύριος για τον εαυτό του λαό άγιο, με τον τρόπο που ορκίστηκε στους πατέρες σου· αν ακούσεις τη φωνή του Κυρίου του Θεού σου, και πορευτείς σε όλους τους δρόμους του, και θα σε δουν όλα τα έθνη της γης, ότι το όνομα του Κυρίου έχει επικληθεί σε σένα, και θα σε φοβηθούν. Και θα σε πληθύνει ο Κύριος ο Θεός σου σε αγαθά στους απογόνους της κοιλιάς σου, και στους απογόνους των κτηνών σου, και στα γεννήματα της γης σου, στη γη σου την οποία ώμοσε ο Κύριος στους πατέρες σου να σου δώσει. Να ανοίξει σε εσένα ο Κύριος τον θησαυρό του τον καλό, τον ουρανό, να δώσει τη βροχή στη γη σου στον καιρό· να ευλογήσει όλα τα έργα των χεριών σου· και θα δανείσεις σε πολλά έθνη, εσύ όμως δεν θα δανειστείς. Και θα κυβερνήσεις εσύ πολλά έθνη, αλλά εσένα δεν θα σε κυβερνήσουν. Θα σε καταστήσει Κύριος ο Θεός σου σε κεφαλή και όχι σε ουρά, και θα είσαι τότε επάνω και δεν θα είσαι υποκάτω, εάν ακούσεις τη φωνή Κυρίου του Θεού σου, όσα εγώ σου διατάζω σήμερα να φυλάξεις. Δεν θα παραβείς από όλες τις εντολές που εγώ σου διατάζω σήμερα, ούτε δεξιά ούτε αριστερά, για να πορευτείς πίσω από άλλους θεούς να τους λατρεύσεις. Και θα συμβεί εάν δεν ακούσεις τη φωνή Κυρίου του

Θεού σου, να φυλάξεις όλες τις εντολές του, όσες εγώ σου διατάζω σήμερα, τότε θα έρθουν επάνω σου όλες αυτές οι κατάρες, και θα σε καταλάβουν. Καταραμένος είσαι στην πόλη, και καταραμένος είσαι στο χωράφι. Καταραμένες οι αποθήκες σου και τα υπολείμματά σου. Καταραμένα τα έκγονα της κοιλιάς σου, και τα γεννήματα της γης σου, τα κοπάδια των βοδιών σου, και τα ποίμνια των προβάτων σου· Καταραμένος εσύ όταν μπαίνεις, και καταραμένος εσύ όταν βγαίνεις. Θα στείλει ο Κύριος επάνω σου την έλλειψη και την πείνα και την καταστροφή σε όλα όπου αν βάλεις το χέρι σου, μέχρι να σε εξολοθρεύσει, και μέχρι να σε απολέσει γρήγορα εξαιτίας των κακών επιτηδευμάτων σου, διότι με εγκατέλειψες. Ας προσκολλήσει ο Κύριος σε εσένα τον θάνατο, έως ότου σε εξαναλώσει από τη γη στην οποία μπαίνεις εκεί για να την κληρονομήσεις. Θα σε χτυπήσει ο Κύριος με έλλειψη, και πυρετό, και ρίγος, και ερεθισμό, και μούχλα, και κιτρίνισμα, και θα σε καταδιώξουν μέχρι να σε καταστρέψουν. Και θα είναι για σένα ο ουρανός ο πάνω από το κεφάλι σου χάλκινος, και η γη η κάτω από εσένα σιδερένια. Είθε να δώσει ο Κύριος ο Θεός σου τη βροχή της γης σου σκόνη, και χώμα από τον ουρανό θα κατέβει, μέχρι να σε καταστρέψει εντελώς, και μέχρι να σε καταστρέψει γρήγορα. Είθε να σε δώσει ο Κύριος σε σφαγή μπροστά στους εχθρούς· σε έναν δρόμο θα βγεις προς αυτούς, και σε επτά δρόμους θα φύγεις από το πρόσωπό τους· και θα είσαι διασπορά σε όλα τα βασίλεια της γης. Και θα είναι οι νεκροί σας τροφή για τα πουλιά του ουρανού και για τα θηρία της γης, και δεν θα υπάρχει κανείς που να τρομάζει. Θα σε χτυπήσει ο Κύριος με έλκος Αιγυπτιακό στην έδρα, και με ψώρα άγρια, και με κνησμό, ώστε να μην μπορείς να θεραπευτείς. Ας σε χτυπήσει ο Κύριος με παραπληξία, και με

τύφλωση, και με σύγχυση του μυαλού. Και θα είσαι ψηλαφώντας το μεσημέρι, σαν κάποιος τυφλός που ψηλαφά στο σκοτάδι, και δεν θα ευοδώνονται οι δρόμοι σου· και θα είσαι τότε αδικημένος και λεηλατημένος όλες τις μέρες, και δεν θα υπάρχει αυτός που βοηθά. Γυναίκα θα πάρεις, και άντρας άλλος θα έχει αυτήν· σπίτι θα χτίσεις, και δεν θα κατοικήσεις σε αυτό· αμπελώνα θα φυτέψεις, και δεν θα τρυγήσεις αυτόν. Ο μόσχος σου σφαγμένος μπροστά σου, και δεν θα φας από αυτόν· ο γάιδαρός σου αρπαγμένος από εσένα, και δεν θα αποδοθεί σε εσένα· τα πρόβατά σου δοσμένα στους εχθρούς σου, και δεν θα υπάρχει για εσένα κάποιος που να βοηθά. Οι γιοι σου και οι κόρες σου δοσμένες σε άλλο έθνος, και τα μάτια σου θα κοιτάζουν μαραζώνοντας προς αυτά· δεν θα μπορέσει το χέρι σου. Τα προϊόντα της γης σου, και όλους τους κόπους σου θα φάει ένα έθνος, που δεν ξέρεις· και θα είσαι αδικημένος και συντριμμένος όλες τις μέρες. Και θα είσαι παραπληγμένος εξαιτίας των οραμάτων των οφθαλμών σου, που θα δεις. Χτυπήσει σε ο Κύριος με έλκος πονηρό στα γόνατα και στις κνήμες, ώστε να μην μπορείς να θεραπευτείς από τη φτέρνα των ποδιών σου μέχρι την κορυφή σου. Ας οδηγήσει μακριά ο Κύριος εσένα και τους άρχοντές σου, τους οποίους θα διορίσεις επάνω σε σένα τον ίδιο, σε έθνος το οποίο δεν ξέρεις εσύ και οι πατέρες σου, και θα λατρεύσεις εκεί άλλους θεούς, ξύλα και πέτρες. Και θα είσαι εκεί σε αίνιγμα και παραβολή και διήγημα σε όλα τα έθνη, στα οποία θα σε οδηγήσει ο Κύριος εκεί. Σπόρο πολύ θα βγάλεις στο χωράφι, και λίγα θα μαζέψεις, γιατί θα τα φάει η ακρίδα· Αμπελώνα θα φυτέψεις και θα τον καλλιεργήσεις, και κρασί δεν θα πιεις ούτε θα χαρείς από αυτόν, γιατί θα τα φάει το σκουλήκι. Ελιές θα έχεις σε όλα τα

σύνορά σου, και λάδι δεν θα αλείψεις, γιατί θα πέσει η ελιά σου. Γιους και κόρες θα γεννήσεις και δεν θα υπάρχουν· θα φύγουν γαρ σε αιχμαλωσία. Όλα τα ξύλινα σου και τα προϊόντα της γης σου θα καταναλώσει η ερυσίβη. Ο ξένος που είναι ανάμεσά σου, θα ανεβαίνει όλο και πιο ψηλά, εσύ όμως θα κατεβαίνεις όλο και πιο χαμηλά. Αυτός θα δανείσει σε εσένα, αλλά εσύ σε αυτόν δεν θα δανείσεις· αυτός θα είναι κεφάλι, αλλά εσύ θα είσαι ουρά. Και θα έρθουν επάνω σου όλες οι κατάρες αυτές, και θα σε καταδιώξουν, και θα σε καταλάβουν, έως ότου σε εξολοθρεύσει, και έως ότου σε απολέσει· γιατί δεν άκουσες τη φωνή Κυρίου του Θεού σου, να φυλάξεις τις εντολές του, και τα δικαιώματα όσα σου ενετέλλατο. Και θα είναι σε σένα σημεία, και τέρατα στο σπέρμα σου μέχρι του αιώνα, αντί των οποίων δεν λάτρευσες τον Κύριο τον Θεό σου με ευφροσύνη και καλή διάνοια εξαιτίας του πλήθους όλων. Και θα υπηρετήσεις τους εχθρούς σου, τους οποίους θα στείλει ο Κύριος εναντίον σου, με πείνα, και με δίψα, και με γυμνότητα, και με έλλειψη όλων· και θα βάλει ζυγό σιδερένιο επάνω στο λαιμό σου, μέχρι να σε καταστρέψει. Θα φέρει επάνω σου ο Κύριος έθνος από μακριά από το έσχατο της γης σαν ορμή αετού, έθνος το οποίο δεν θα ακούσεις τη φωνή του, έθνος αναιδές στο πρόσωπο, το οποίο δεν θα σεβαστεί πρόσωπο γέροντα, και νέο δεν θα ελεήσει. Και θα καταφάει τα έγγονα των κτηνών σου και τα γεννήματα της γης σου, ώστε να μην αφήσει σε σένα σιτάρι, κρασί, λάδι, τα κοπάδια των βοδιών σου και τα κοπάδια των προβάτων σου, έως ότου σε καταστρέψει. Και θα σε καταστρέψει εντελώς στις πόλεις σου, μέχρι να κατεδαφιστούν τα τείχη τα ψηλά και τα οχυρά, στα οποία εσύ έχεις εμπιστευτεί, σε όλη τη γη σου· και θα σε θλίψει στις πόλεις σου, τις οποίες σου έδωσε. Και θα φας τα έκγονα της

κοιλίας σου, κρέατα των γιων σου και των θυγατέρων σου, όσα σου έδωσε, στην στενοχωρία σου και στην θλίψη σου, που θα σε θλίψει ο εχθρός σου. Ο απαλός ο μέσα σε σένα και ο πολύ τρυφερός, θα κοιτάξει με φθόνο με το μάτι του τον αδελφό του, και τη γυναίκα την στην αγκαλιά του, και τα παιδιά που έχουν απομείνει, που θα απομείνουν σε αυτόν, ώστε να δώσει σε ένα από αυτά από τις σάρκες των παιδιών του, που θα φάει επειδή δεν θα έχει απομείνει σε αυτόν τίποτα στη στενοχώρια σου, και στη θλίψη σου, που θα σε θλίψουν οι εχθροί σου σε όλες τις πόλεις σου. Και η απαλή ανάμεσά σας και η τρυφερή, που το πόδι της δεν πήρε πείρα να βαδίσει επάνω στη γη εξαιτίας της τρυφερότητας και εξαιτίας της απαλότητας, θα βασκάνει με το μάτι της τον άνδρα της τον στην αγκαλιά της, και τον γιο και την κόρη της, και τον πλακούντα της που βγήκε μέσα από τους μηρούς της, και το παιδί της που αν γεννήσει· γιατί θα τα καταφάει εξαιτίας της έλλειψης όλων κρυφά στη στενοχώρια σου, και στη θλίψη σου, με την οποία θα σε θλίψει ο εχθρός σου στις πόλεις σου, αν δεν ακούσεις να κάνεις όλα τα λόγια του νόμου αυτού, τα γραμμένα σε αυτό το βιβλίο, να φοβάσαι το όνομα το έντιμο το θαυμαστό αυτό, ΚΥΡΙΟΝ τον ΘΕΟΝ σου. Και θα κάνει θαυμαστές ο Κύριος τις πληγές σου, και τις πληγές του σπέρματός σου, πληγές μεγάλες και θαυμαστές, και ασθένειες πονηρές και πιστές. Και θα επιστρέψει όλη την οδύνη της Αιγύπτου την πονηρή, την οποία φοβήθηκες από το πρόσωπό τους, και θα κολληθούν σε σένα. Και κάθε μαλακία, και κάθε πληγή που δεν είναι γραμμένη, και κάθε μία που είναι γραμμένη στο βιβλίο του νόμου αυτού, θα φέρει ο Κύριος επάνω σου, μέχρι να σε εξολοθρεύσει. Και θα αφεθείτε σε μικρό αριθμό, αντί για αυτό που ήσασταν σαν τα άστρα του ουρανού στο πλήθος, γιατί

δεν ακούσατε τη φωνή Κυρίου του Θεού σας. Και θα είναι με τον τρόπο που χάρηκε ο Κύριος πάνω σας να σας κάνει καλά και να σας πολλαπλασιάσει, έτσι θα χαρεί ο Κύριος πάνω σας να σας εξολοθρεύσει· και θα ξεριζωθείτε με ταχύτητα από τη γη, στην οποία μπαίνεις εκεί να την κληρονομήσεις. Και θα διασκορπίσει σε ο Κύριος ο Θεός σου σε όλα τα έθνη, από άκρο της γης μέχρι άκρο της γης, και θα δουλεύσεις εκεί σε άλλους θεούς, ξύλα και πέτρες, τους οποίους δεν γνώριζες εσύ και οι πατέρες σου. Αλλά και στα έθνη εκείνα δεν θα σε αναπαύσει, ούτε θα υπάρξει ανάπαυση στο πέλμα του ποδιού σου· και θα σου δώσει ο Κύριος εκεί καρδιά άλλη ανυπάκουη, και μάτια που εκλείπουν, και ψυχή που λιώνει. Και θα είναι η ζωή σου κρεμασμένη μπροστά στα μάτια σου· και θα φοβάσαι μέρα και νύχτα, και δεν θα πιστεύεις στη ζωή σου. Το πρωί θα πεις, πώς να γίνει βράδυ· και το βράδυ θα πεις, πώς να γίνει πρωί· από το φόβο της καρδιάς σου που θα φοβηθείς, και από τα οράματα των ματιών σου που θα δεις. Και θα σε επιστρέψει ο Κύριος στην Αίγυπτο με πλοία, στον δρόμο για τον οποίο είπα, δεν θα τον ξαναδείς· και θα πωληθείτε εκεί στους εχθρούς σας ως δούλοι και δούλες, και δεν θα υπάρχει αγοραστής. Αυτοί οι λόγοι της διαθήκης, τους οποίους ο Κύριος διέταξε στον Μωυσή να στήσει στους υιούς του Ισραήλ στη γη του Μωάβ, εκτός από τη διαθήκη την οποία έκανε σε αυτούς στο Χωρήβ.

29

Και κάλεσε ο Μωυσής όλους τους γιους του Ισραήλ, και είπε προς αυτούς: Εσείς έχετε δει όλα όσα έκανε ο Κύριος στη γη της

Αιγύπτου μπροστά σας, στον Φαραώ και τους υπηρέτες του, και σε όλη τη γη του, τις μεγάλες δοκιμασίες που έχουν δει τα μάτια σας, τα σημεία και εκείνα τα μεγάλα θαύματα. Και δεν σας έδωσε ο Κύριος ο Θεός καρδιά να ξέρετε, και μάτια να βλέπετε, και αυτιά να ακούτε μέχρι την ημέρα αυτή. Και σας οδήγησε σαράντα χρόνια στην έρημο· δεν παλιώθηκαν τα ρούχα σας, και τα σανδάλια σας δεν φθάρηκαν από τα πόδια σας. Ψωμί δεν φάγατε, κρασί και σίκερα δεν ήπιατε, για να μάθετε ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. Και ήρθατε μέχρι αυτού του τόπου· και βγήκε ο Σηών βασιλιάς της Εσεβών, και ο Ωγ βασιλιάς της Βασάν για να μας συναντήσουν σε πόλεμο. Και χτυπήσαμε αυτούς, και πήραμε τη γη τους, και την έδωσα σε κληρονομιά στον Ρουβήν, και στον Γαδ, και στο μισό της φυλής του Μανασσή. Και θα φυλάξετε να τηρείτε όλους τους λόγους της διαθήκης αυτής, ώστε να καταλάβετε όλα όσα θα κάνετε. Εσείς στέκεστε όλοι σήμερα μπροστά στον Κύριο τον Θεό σας, οι αρχηγοί των φυλών σας, και η γερουσία σας, και οι κριτές σας, και οι γραμματείς σας, κάθε άνδρας του Ισραήλ, οι γυναίκες σας, και τα παιδιά σας και ο προσήλυτος που είναι στη μέση του στρατοπέδου σας, από τον ξυλοκόπο σας και μέχρι τον υδροφόρο σας, για να μπείτε στη διαθήκη του Κυρίου του Θεού σας, και στις κατάρες του, όσα ο Κύριος ο Θεός σου θέτει προς εσένα σήμερα· ώστε να σε καταστήσει σε αυτόν ως λαό, και αυτός θα είναι Θεός σου, με τον τρόπο που σου είπε, και με τον τρόπο που ορκίστηκε στους πατέρες σου Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ. Και όχι μόνο σε εσάς εγώ διαθέτω την διαθήκη αυτή και την κατάρα αυτή, αλλά και σε αυτούς που είναι εδώ μαζί σας σήμερα μπροστά στον Κύριο τον Θεό σας, και σε αυτούς που δεν είναι μαζί σας εδώ σήμερα. Ότι εσείς ξέρετε πώς κατοικήσαμε στη γη της

Αιγύπτου, καθώς περάσαμε στη μέση των εθνών που περάσατε. Και δείτε τα βδελύγματά τους, και τα είδωλά τους, ξύλο και πέτρα, ασήμι και χρυσάφι, που είναι κοντά τους. Μην υπάρχει ανάμεσά σας άνδρας, ή γυναίκα, ή πατριά, ή φυλή, κάποιου ο νους έχει στραφεί από τον Κύριο τον Θεό σας, πηγαίνοντας να λατρεύσουν τους θεούς των εθνών εκείνων· μην υπάρχει ανάμεσά σας ρίζα που φυτρώνει επάνω σε χολή και πικρία. Και θα συμβεί εάν ακούσει τα λόγια της κατάρας αυτής, και ευλογήσει τον εαυτό του στην καρδιά του, λέγοντας, άγια πράγματα ας γίνουν σε μένα, γιατί στην πλάνη της καρδιάς μου θα πορευτώ, ώστε να μην καταστρέψει μαζί ο αμαρτωλός τον αναμάρτητο. Δεν θα θελήσει ο Θεός να είναι ευνοϊκός σε αυτόν, αλλά τότε θα ανάψει η οργή του Κυρίου και ο ζήλος του στον άνθρωπο εκείνον· και θα κολλήσουν σε αυτόν όλες οι κατάρες της διαθήκης αυτής, οι γραμμένες στο βιβλίο αυτό· και θα εξαλείψει ο Κύριος το όνομά του από κάτω από τον ουρανό. Και θα διαχωρίσει αυτόν ο Κύριος για κακά από όλους τους γιους του Ισραήλ, σύμφωνα με όλες τις κατάρες της διαθήκης που είναι γραμμένες στο βιβλίο του νόμου αυτού. Και θα πουν η άλλη γενεά, οι γιοι σας, που θα σηκωθούν μετά από σας, και ο ξένος που θα έλθει από μακρινή γη, και θα δουν τις πληγές της γης εκείνης και τις ασθένειές της, που έστειλε ο Κύριος επάνω της, θειάφι και αλάτι καμένο· όλη η γη της δεν θα σπαρθεί, ούτε θα ανατείλει, ούτε θα ανέβει επάνω της κανένα πράσινο. Όπως καταστράφηκαν τα Σόδομα και τα Γόμορρα, η Αδαμά και τα Σεβωίμ, τις οποίες κατέστρεψε ο Κύριος σε θυμό και οργή· Και θα πουν όλα τα έθνη, γιατί έκανε ο Κύριος έτσι σε αυτή τη γη; Ποιος είναι ο μεγάλος αυτός θυμός της οργής; Και θα πουν, ότι εγκατέλειψαν τη διαθήκη Κυρίου του Θεού των πατέρων τους, την

οποία έκανε με τους πατέρες τους, όταν τους έβγαλε από τη γη της Αιγύπτου, και πήγαν και λάτρεψαν άλλους θεούς, τους οποίους δεν γνώριζαν, ούτε τους μοίρασε σε αυτούς. Και οργίστηκε με θυμό ο Κύριος εναντίον της γης εκείνης για να φέρει επάνω της σύμφωνα με όλες τις κατάρες τις γραμμένες στο βιβλίο του νόμου αυτού. Και αφαίρεσε αυτούς ο Κύριος από τη γη τους με θυμό και οργή και παροξυσμό μεγάλο πολύ, και τους έβγαλε σε άλλη γη σαν τώρα. Τα κρυπτά ανήκουν στον Κύριο τον Θεό μας, τα δε φανερά σε μας και στα παιδιά μας για τον αιώνα, να κάνουμε όλα τα λόγια του νόμου αυτού. Τα κρυπτά ανήκουν στον Κύριο τον Θεό μας, τα δε φανερά σε μας και στα παιδιά μας για τον αιώνα, για να κάνουμε όλα τα λόγια του νόμου αυτού.

30

Και θα είναι όταν έλθουν επάνω σου όλα αυτά τα λόγια, η ευλογία και η κατάρα, που έδωσα μπροστά σου; Και θα δεχτείς στην καρδιά σου σε όλα τα έθνη, όπου αν σε διασκορπίσει ο Κύριος εκεί, και θα επιστρέψεις στον Κύριο τον Θεό σου, και θα ακούσεις τη φωνή του σύμφωνα με όλα όσα εγώ σου προστάζω σήμερα, από όλη την καρδιά σου και από όλη την ψυχή σου, και θα θεραπεύσει ο Κύριος τις αμαρτίες σου, και θα σε ελεήσει, και πάλι θα σε συγκεντρώσει από όλα τα έθνη, στα οποία σε διασκόρπισε ο Κύριος εκεί. Αν είναι η διασπορά σου από το άκρο του ουρανού μέχρι το άκρο του ουρανού, από εκεί θα σε συγκεντρώσει ο Κύριος ο Θεός σου, και από εκεί θα σε πάρει ο Κύριος ο Θεός σου. Και θα σε φέρει ο Θεός σου από εκεί στη γη την οποία κληρονόμησαν οι

πατέρες σου, και θα την κληρονομήσεις· και θα σε ευημερήσει, και θα σε κάνει πολυπληθέστερο από τους πατέρες σου. Και θα καθαρίσει ο Κύριος την καρδιά σου, και την καρδιά του σπέρματός σου, να αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, για να ζεις εσύ. Και θα δώσει ο Κύριος ο Θεός σου τις κατάρες αυτές επάνω στους εχθρούς σου, και επάνω σε αυτούς που σε μισούν, οι οποίοι σε κατεδίωξαν. Και συ θα επιστρέψεις και θα ακούσεις τη φωνή Κυρίου του Θεού σου, και θα κάνεις τις εντολές του, όσες εγώ σου διατάζω σήμερα. Και θα σε ευλογήσει Κύριος ο Θεός σου σε κάθε έργο των χεριών σου, στους απογόνους της κοιλιάς σου, και στους απογόνους των κτηνών σου, και στα προϊόντα της γης σου, γιατί θα επιστρέψει Κύριος ο Θεός σου να χαρεί επάνω σε σένα για καλά πράγματα, όπως χάρηκε επάνω στους πατέρες σου· Εάν ακούσεις τη φωνή Κυρίου του Θεού σου, να φυλάξεις τις εντολές του, και τα δικαιώματα του, και τις κρίσεις του τις γραμμένες στο βιβλίο του νόμου αυτού· εάν επιστρέψεις στον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου. Ότι η εντολή αυτή την οποία εγώ σου δίνω σήμερα, δεν είναι υπερβολική, ούτε είναι μακριά από εσένα. Δεν είναι στον ουρανό επάνω, λέγοντας: Ποιος θα ανέβει για μας στον ουρανό και θα το πάρει για μας, και αφού το ακούσουμε θα το κάνουμε; Ούτε είναι πέρα από τη θάλασσα, λέγοντας, Ποιος θα διασχίσει για μας πέρα από τη θάλασσα, και θα την πάρει για μας, και θα τη κάνει ακουστή σε μας, και θα την κάνουμε; Κοντά σου είναι ο λόγος πολύ, στο στόμα σου και στην καρδιά σου και στα χέρια σου, να τον κάνεις. Ιδού έχω δώσει μπροστά στο πρόσωπό σου σήμερα τη ζωή και το θάνατο, το αγαθό και το κακό. Αν ακούσεις τις εντολές Κυρίου του Θεού σου,

τις οποίες εγώ σου διατάζω σήμερα, να αγαπάς Κύριον τον Θεό σου, να πορεύεσαι σε όλους τους δρόμους του, και να φυλάσσεις τα διατάγματα του και τις κρίσεις του, και θα ζήσετε και πολλοί θα είστε, και θα σε ευλογήσει Κύριος ο Θεός σου σε όλη τη γη στην οποία μπαίνεις εκεί για να την κληρονομήσεις. Και εάν μεταστεί η καρδιά σου, και δεν ακούσεις, και έχοντας πλανηθεί προσκυνήσεις θεούς άλλους και λατρεύσεις αυτούς, σου αναγγέλλω σήμερα, ότι με καταστροφή θα καταστραφείτε, και δεν θα γίνετε μακρόβιοι επί της γης, στην οποία εσείς διαβαίνετε τον Ιορδάνη εκεί για να κληρονομήσετε αυτήν. Μαρτυρώ σε σας σήμερα τον ουρανό και τη γη, τη ζωή και το θάνατο έχω δώσει μπροστά στο πρόσωπό σας, την ευλογία και την κατάρα· διάλεξε τη ζωή εσύ, για να ζήσεις εσύ και το σπέρμα σου, να αγαπάς Κύριο τον Θεό σου, να ακούς τη φωνή του, και να κρατιέσαι από αυτόν· γιατί αυτό είναι η ζωή σου και η μακρότητα των ημερών σου, το να κατοικείς επάνω στη γη, την οποία ορκίστηκε Κύριος στους πατέρες σου Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ να δώσει σε αυτούς.

31

Και ολοκλήρωσε ο Μωυσής μιλώντας όλα αυτά τα λόγια προς όλους τους υιούς του Ισραήλ, και είπε προς αυτούς, εκατό και είκοσι ετών είμαι εγώ σήμερα· δεν θα μπορέσω πια να μπαίνω και να βγαίνω· ο Κύριος δε είπε προς εμένα, δεν θα διαβείς αυτόν τον Ιορδάνη. Ο Κύριος ο Θεός σου που πηγαίνει μπροστά από το πρόσωπό σου, αυτός θα καταστρέψει τα έθνη αυτά από μπροστά σου, και θα τα κληρονομήσεις· και ο Ιησούς που πηγαίνει μπροστά

από το πρόσωπό σου, όπως μίλησε ο Κύριος. Και θα κάνει Κύριος ο Θεός σου σε αυτούς όπως έκανε στον Σηών και τον Ωγ, τους δύο βασιλιάδες των Αμορραίων, οι οποίοι ήταν πέρα από τον Ιορδάνη, και στη γη τους, όπως τους εξολόθρευσε. Και παρέδωκε αυτούς ο Κύριος σε εσάς· και θα κάνετε σε αυτούς, όπως σας διέταξα. Να είσαι θαρραλέος και να είσαι δυνατός, μην φοβάσαι, μηδέ να είσαι δειλός, μηδέ να τρομάξεις από το πρόσωπό τους· γιατί ο Κύριος ο Θεός σου που πορεύεται μπροστά μαζί σας ανάμεσά σας, ούτε θα σε αφήσει, ούτε θα σε εγκαταλείψει. Και κάλεσε ο Μωυσής τον Ιησού, και του είπε μπροστά σε όλο τον Ισραήλ, να είσαι ανδρείος και να είσαι δυνατός, γιατί εσύ θα μπεις μπροστά από το λαό αυτό στη γη την οποία ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες σας να τη δώσει σε αυτούς, και εσύ θα την κατακληροδοτήσεις σε αυτούς. Και ο Κύριος που ταξιδεύει μαζί με σένα, δεν θα σε αφήσει, ούτε θα σε εγκαταλείψει· μην φοβάσαι, μηδέ να δειλιάσεις. Και έγραψε ο Μωυσής τα λόγια του νόμου αυτού σε βιβλίο, και τα έδωσε στους ιερείς τους γιους του Λευί που κουβαλούσαν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου, και στους πρεσβυτέρους των γιων του Ισραήλ. Και ο Μωυσής τους διέταξε σε εκείνη την ημέρα, λέγοντας, μετά από επτά χρόνια στον καιρό του χρόνου της αφέσεως στην εορτή της σκηνοπηγίας, όταν όλος ο Ισραήλ ταξιδεύει μαζί για να εμφανιστεί μπροστά στον Κύριο τον Θεό σας, στον τόπο που θα διαλέξει ο Κύριος, θα διαβάσετε αυτόν τον νόμο μπροστά σε όλο τον Ισραήλ στα αυτιά τους, αφού συγκεντρώσετε τον λαό, τους άνδρες και τις γυναίκες και τα παιδιά και τον προσήλυτο που είναι στις πόλεις σας, για να ακούσουν, και για να μάθουν να φοβούνται τον Κύριο τον Θεό σας· και θα ακούσουν για να κάνουν όλα τα λόγια αυτού του νόμου. Και τα παιδιά τους που

δεν ξέρουν, θα ακούσουν, και θα μάθουν να φοβούνται τον Κύριο τον Θεό σου όλες τις μέρες όσες αυτοί ζουν επάνω στη γη, στην οποία εσείς περνάτε τον Ιορδάνη εκεί για να κληρονομήσετε αυτήν. Και είπε ο Κύριος προς τον Μωυσή, ιδού έχουν πλησιάσει οι ημέρες του θανάτου σου· κάλεσε τον Ιησού, και σταθείτε δίπλα στις πόρτες της σκηνής του μαρτυρίου, και θα διατάξω αυτόν· και πήγε ο Μωυσής και ο Ιησούς στη σκηνή του μαρτυρίου, και στάθηκαν δίπλα στις πόρτες της σκηνής του μαρτυρίου. Και κατέβηκε ο Κύριος σε νεφέλη, και στάθηκε δίπλα στις πόρτες της σκηνής του μαρτυρίου· και στάθηκε ο στύλος της νεφέλης δίπλα στις πόρτες της σκηνής του μαρτυρίου. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, ιδού εσύ θα κοιμηθείς με τους πατέρες σου, και αφού σηκωθεί αυτός ο λαός θα πορνεύσει πίσω από ξένους θεούς της γης, στην οποία αυτός μπαίνει, και θα με εγκαταλείψουν, και θα σπάσουν τη διαθήκη μου, την οποία έκανα μαζί τους. Και θα οργιστώ με θυμό εναντίον τους στην ημέρα εκείνη, και θα τους εγκαταλείψω, και θα αποστρέψω το πρόσωπό μου από αυτούς, και θα είναι κατάβρωμα· και θα τον βρουν πολλά κακά και θλίψεις· και θα πει στην ημέρα εκείνη, διότι δεν είναι ο Κύριος ο Θεός μου μέσα μου, με βρήκαν αυτά τα κακά. Εγώ δε με στροφή θα στρέψω το πρόσωπό μου από αυτούς εκείνη την ημέρα, εξαιτίας όλων των κακιών που έκαναν, επειδή στράφηκαν σε ξένους θεούς. Και τώρα γράψτε τα λόγια του τραγουδιού αυτού, και διδάξτε το στους γιους του Ισραήλ, και βάλτε το στο στόμα τους, ώστε να γίνει για μένα το τραγούδι αυτό ενώπιόν τους μαρτυρώντας στους γιους του Ισραήλ. Θα φέρω γαρ αυτούς στη γη την αγαθή, την οποία ώμοσα στους πατέρες τους, να δώσω σε αυτούς γη που ρέει γάλα και μέλι, και θα φάνε, και αφού χορτάσουν θα κορεστούν, και θα

επιστρέψουν σε ξένους θεούς, και θα τους λατρέψουν, και θα με παροξύνουν, και θα διαλύσουν τη διαθήκη μου. Και θα σταθεί αντίθετα το τραγούδι αυτό κατά πρόσωπο μαρτυρώντας· γιατί δεν θα ξεχαστεί από το στόμα τους, και από το στόμα του σπέρματος τους· εγώ γιατί ξέρω την πονηρία τους, όσα κάνουν εδώ σήμερα, πριν εισάγω εγώ αυτούς στη γη την καλή, την οποία ορκίστηκα στους πατέρες τους. Και έγραψε ο Μωυσής την ωδή αυτή σε εκείνη την ημέρα, και δίδαξε αυτήν στους γιους του Ισραήλ. Και διέταξε τον Ιησού, και είπε, να είσαι ανδρείος και να είσαι δυνατός, γιατί εσύ θα φέρεις τους γιους του Ισραήλ στη γη, την οποία ορκίστηκε σε αυτούς ο Κύριος, και αυτός θα είναι μαζί σου. Όταν ο Μωυσής τελείωσε γράφοντας όλους τους λόγους του νόμου αυτού σε βιβλίο μέχρι το τέλος, διέταξε τους Λευίτες που σηκώνουν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου, λέγοντας, αφού πάρετε το βιβλίο του νόμου αυτού, θα το βάλετε στο πλάι της κιβωτού της διαθήκης του Κυρίου του Θεού σας· και θα είναι εκεί σε εσάς για μαρτυρία. Γιατί εγώ ξέρω την ανταρσία σου, και τον σκληρό σου αυχένα· ακόμα και ενώ ζω μαζί σας σήμερα, ήσασταν ανταρτικοί προς τον Θεό· πώς όχι και μετά τον θάνατό μου; Συγκεντρώστε προς εμένα τους φυλάρχους σας, και τους πρεσβυτέρους σας, και τους κριτές σας, και τους γραμματείς σας, για να μιλήσω στα αυτιά τους όλους αυτούς τους λόγους· και καλώ σε μαρτυρία εναντίον τους τον ουρανό και τη γη. Ξέρω γαρ ότι μετά το θάνατό μου θα ανομήσετε με ανομία, και θα εκκλίνετε από την οδό που σας εντειλάμην, και θα συναντήσουν εσάς τα κακά στο τέλος των ημερών, γιατί θα κάνετε τα πονηρά ενώπιον του Κυρίου, να παροργίσετε αυτόν με τα έργα των χεριών σας. Και μίλησε ο Μωυσής στα αυτιά όλης της συνέλευσης τα λόγια του άσματος αυτού μέχρι το τέλος.

32

Πρόσεχε ουρανέ, και θα μιλήσω, και ας ακούσει η γη λόγια από το στόμα μου. Ας αναμένεται ως βροχή το απόφθεγμά μου, και ας κατεβαίνει ως δροσιά τα λόγια μου, σαν βροχή επάνω σε χορτάρι, και σαν χιόνι επάνω σε χορτάρι. Επειδή κάλεσα το όνομα του Κυρίου· δώστε μεγαλωσύνη στον Θεό μας. Θεός, αληθινά τα έργα του, και όλοι οι δρόμοι του κρίσεις· Θεός πιστός, και δεν υπάρχει αδικία· δίκαιος και όσιος ο Κύριος. Αμάρτησαν, όχι σε αυτόν, παιδιά μεμπτά· γενιά στραβή και διεστραμμένη. Αυτά ανταποδίδετε στον Κύριο; Έτσι λαός μωρός και όχι σοφός; Δεν σε απέκτησε αυτός ο πατέρας σου και σε έκανε και σε έπλασε; Θυμηθείτε τις ημέρες του αιώνα, καταλάβετε τα χρόνια γενεά με γενεά. Ρώτησε τον πατέρα σου και θα σου αναγγείλει, τους πρεσβυτέρους σου και θα σου πουν. Όταν ο Ύψιστος διαμέριζε έθνη, καθώς διασκόρπισε τους γιους του Αδάμ, έστησε όρια εθνών κατά τον αριθμό των αγγέλων του Θεού. Και έγινε μερίδα του Κυρίου ο λαός του Ιακώβ· μετρημένη μερίδα της κληρονομιάς του ο Ισραήλ. Τον ικανοποίησε στην έρημο, στη δίψα της καύσωνα σε γη άνυδρη· τον περικύκλωσε και τον εκπαίδευσε, και τον φύλαξε, σαν κόρη του ματιού· Σαν αετός να σκεπάσει τη φωλιά του, και επάνω στα μικρά του λαχτάρησε, απλώνοντας τα φτερά του τους δέχτηκε, και τους ανέβασε επάνω στους ώμους του. Ο Κύριος μόνος οδηγούσε αυτούς, δεν ήταν μαζί τους ξένος θεός. Τους ανέβασε πάνω στη δύναμη της γης· τους τάισε με προϊόντα χωραφιών· θήλασαν μέλι από βράχο, και λάδι από στερεό βράχο. Βούτυρο βοδιών, και γάλα προβάτων, με λίπος αρνιών και

κριαριών, γιους ταύρων και τράγων, με λίπος νεφρών σιταριού, και αίμα σταφυλιού ήπιε κρασί. Και έφαγε ο Ιακώβ και χορτάστηκε, και κλώτσησε ο αγαπημένος· έγινε παχύς, έγινε χοντρός, έγινε πλατύς, και εγκατέλειψε τον Θεό που τον έφτιαξε, και απομακρύνθηκε από τον Θεό τον σωτήρα του. Με παρώξυναν με ξένους· με παρεπίκραναν με τα βδελύγματά τους. Θυσίασαν σε δαίμονες, και όχι στον Θεό· σε θεούς που δεν ήξεραν· καινούριοι πρόσφατοι ήρθαν, που δεν τους ήξεραν οι πατέρες τους. Εγκατέλειψες τον Θεό που σε γέννησε, και ξέχασες τον Θεό που σε τρέφει. Και είδε ο Κύριος, και ζήλεψε· και παροξύνθηκε από οργή για τους υιούς του και τις θυγατέρες, και είπε, θα αποστρέψω το πρόσωπό μου από αυτούς, και θα δείξω τι θα τους συμβεί στις έσχατες ημέρες· γιατί είναι γενεά διεστραμμένη, υιοί στους οποίους δεν υπάρχει πίστη. Αυτοί με παραζήλωσαν με κάτι που δεν είναι Θεός, με παρόξυναν με τα είδωλά τους· κι εγώ θα τους παραζηλώσω με κάτι που δεν είναι έθνος, με ένα ασύνετο έθνος θα τους παροργίσω. Ότι φωτιά έχει ανάψει από τον θυμό μου, θα καεί μέχρι τον Άδη κάτω· θα καταφάει τη γη και τα προϊόντα της· θα κάψει θεμέλια βουνών. Θα συγκεντρώσω εναντίον τους κακά, και τα βέλη μου θα πολεμήσουν μαζί εναντίον τους. Φθειρόμενοι από πείνα και από το φάγωμα των πουλιών, και με ανίατο οπισθότονο· θα στείλω εναντίον τους δόντια άγριων θηρίων, μαζί με οργή αυτών που σέρνονται στη γη. Έξω θα τους στερήσει από παιδιά το σπαθί, και από τα ταμιεία, ο φόβος· νεαρός με παρθένο, βρέφος με γέροντα. Είπα, θα διασκορπίσω αυτούς και θα σταματήσω από τους ανθρώπους τη μνήμη τους. Αν όχι μέσω της οργής των εχθρών, για να μην ζήσουν πολύ καιρό, για να μην επιτεθούν μαζί οι αντίπαλοι· μην πουν, το χέρι μας το υψηλό, και

όχι ο Κύριος, έκανε όλα αυτά. Είναι έθνος που έχει χάσει συμβούλιο, και δεν υπάρχει σε αυτούς γνώση. Δεν σκέφτηκαν να καταλάβουν· αυτά ας τα δεχτούν για τον ερχόμενο χρόνο. Πώς θα καταδιώξει ένας χίλιους, και δύο θα μετακινήσουν μυριάδες, αν μη ο Θεός τους πούλησε, και ο Κύριος τους παρέδωσε; Ότι οι θεοί τους δεν είναι ως ο Θεός μας· οι δε εχθροί μας είναι ανόητοι. Γιατί από αμπέλι Σοδόμων το αμπέλι τους, και το κλήμα τους από Γόμορρα· το σταφύλι τους σταφύλι χολής, τσαμπί πικρίας για αυτούς. Ο θυμός των δράκων είναι το κρασί τους, και ο θυμός των ασπίδων ανίατος. Δεν έχουν αυτά συγκεντρωθεί κοντά μου, και έχουν σφραγιστεί στους θησαυρούς μου; Σε ημέρα εκδίκησης θα ανταποδώσω, όταν σφαλεί το πόδι τους· γιατί κοντά είναι η ημέρα της καταστροφής τους, και είναι παρόντα έτοιμα για σας. Ότι θα κρίνει ο Κύριος τον λαό του, και για τους δούλους του θα παρηγορηθεί· είδε γαρ αυτούς εξασθενημένους, και εγκαταλελειμμένους σε αιχμαλωσία, και παραλυμένους· Και είπε ο Κύριος, πού είναι οι θεοί τους, στους οποίους είχαν εμπιστοσύνη, των οποίων το λίπος των θυσιών τους τρώγατε, και πίνατε το κρασί των σπονδών τους; Ας σηκωθούν και ας σας βοηθήσουν και ας σας γίνουν προστάτες. Δείτε, δείτε ότι εγώ είμαι, και δεν υπάρχει Θεός εκτός από εμένα· εγώ σκοτώνω και κάνω να ζει· θα χτυπήσω, και εγώ θα θεραπεύσω· και δεν υπάρχει κανείς που θα απαλλάξει από τα χέρια μου. Ότι θα σηκώσω στον ουρανό το χέρι μου, και θα ορκιστώ στο δεξί μου χέρι· και θα πω, ζω εγώ για τον αιώνα· Ότι θα ακονίσω σαν αστραπή το μαχαίρι μου, και θα κρατήσει την κρίση το χέρι μου, και θα αποδώσω τιμωρία στους εχθρούς, και σε αυτούς που με μισούν θα ανταποδώσω. Θα μεθύσω τα βέλη μου από αίμα, και η μάχαιρά μου θα φάει κρέας

από αίμα τραυματιών και αιχμαλωσίας από κεφαλή αρχόντων εχθρών. Χαρείτε ουρανοί μαζί του, και ας τον προσκυνήσουν όλοι οι αγγελιοφόροι του Θεού· χαρείτε έθνη με τον λαό του, και ας τον ενισχύσουν όλοι οι γιοι του Θεού, γιατί το αίμα των γιων του εκδικείται· και θα εκδικηθεί και θα ανταποδώσει δικαιοσύνη στους εχθρούς, και σε αυτούς που μισούν θα ανταποδώσει· και θα καθαρίσει ο Κύριος τη γη του λαού του. Και έγραψε ο Μωυσής την ωδή αυτή σε εκείνη την ημέρα, και τη δίδαξε στους γιους του Ισραήλ· και μπήκε ο Μωυσής, και μίλησε όλα τα λόγια του νόμου αυτού στα αυτιά του λαού, αυτός και ο Ιησούς ο του Ναυή. Και ο Μωυσής τελείωσε να μιλάει σε όλο τον Ισραήλ. Και είπε σε αυτούς, προσέχετε με την καρδιά σε όλα αυτά τα λόγια, τα οποία εγώ μαρτυρώ σε σας σήμερα, τα οποία θα παραγγείλετε στους γιους σας να φυλάσσουν και να κάνουν όλα τα λόγια αυτού του νόμου. Γιατί δεν είναι κενός λόγος αυτός για σας· γιατί αυτή είναι η ζωή σας, και εξαιτίας του λόγου αυτού θα ζήσετε πολλές μέρες πάνω στη γη, στην οποία εσείς περνάτε τον Ιορδάνη εκεί για να την κληρονομήσετε. Και μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή σε αυτή την ημέρα, λέγοντας, ανέβα στο όρος Αβαρίμ, αυτό το όρος Ναβαύ που είναι στη γη του Μωάβ απέναντι από την Ιεριχώ, και δες τη γη της Χαναάν, την οποία εγώ δίνω στους υιούς του Ισραήλ, και πέθανε στο όρος στο οποίο ανεβαίνεις εκεί, και προστεθείς στον λαό σου· με τον τρόπο που πέθανε ο Ααρών ο αδελφός σου στο όρος Ωρ, και προστέθηκε στον λαό του. Επειδή δεν υπακούσατε στο λόγο μου ανάμεσα στους γιους του Ισραήλ στα νερά της διαμάχης στην Κάδης στην έρημο Σιν, διότι δεν με αγιάσατε ανάμεσα στους γιους του Ισραήλ. Απέναντι θα δεις τη γη, και εκεί δεν θα μπεις.

33

Και αυτή η ευλογία την οποία ευλόγησε ο Μωυσής, άνθρωπος του Θεού, τους γιους του Ισραήλ πριν από τον θάνατό του. Και είπε, ο Κύριος από το Σινά ήρθε, και εμφανίστηκε από το Σηείρ σε μας, και έσπευσε από το όρος Φαράν, με μυριάδες από την Κάδης, από τα δεξιά του αγγελιοφόροι μαζί του. Και λυπήθηκε για τον λαό του, και όλοι οι αγιασμένοι είναι κάτω από τα χέρια σου· και αυτοί είναι κάτω από εσένα· και δέχτηκε από τα λόγια του νόμο, που διέταξε σε μας ο Μωυσής, κληρονομιά στις συναθροίσεις του Ιακώβ. Και θα είναι στον αγαπημένο άρχοντας, όταν έχουν συγκεντρωθεί οι άρχοντες των λαών μαζί με τις φυλές του Ισραήλ. Ας ζήσει ο Ρουβήν, και ας μην πεθάνει, και ας είναι πολυάριθμος. Και αυτή για τον Ιούδα· άκουσε Κύριε τη φωνή του Ιούδα, και στον λαό του να έρθεις· τα χέρια του θα κρίνουν για αυτόν, και βοηθός από τους εχθρούς θα είσαι. Και στον Λευί είπε, δώστε στον Λευί τα φανερά του, και την αλήθειά του στον άνδρα τον όσιο, τον οποίο δοκίμασαν σε δοκιμασία· τον βρίσαν επί των υδάτων της διαμάχης· Αυτός που λέει στον πατέρα και στην μητέρα, δεν σε έχω δει, και τους αδελφούς του δεν αναγνώρισε, και τους γιους του αποκήρυξε· φύλαξε τα λόγια σου, και την διαθήκη σου διατήρησε. Θα δηλώσουν τα δικαιώματά σου στον Ιακώβ, και τον νόμο σου στον Ισραήλ· θα επιθέσουν θυμίαμα διαρκώς επί το θυσιαστήριό σου. Ευλόγησε, Κύριε, τη δύναμή του, και δέξου τα έργα των χεριών του· σύντριψε τη μέση των εχθρών που έχουν επαναστατήσει εναντίον του, και αυτοί που τον μισούν ας μην σηκωθούν. Και στον Βενιαμίν είπε, ο αγαπημένος από τον Κύριο

θα κατοικήσει με εμπιστοσύνη, και ο Θεός τον σκιάζει όλες τις μέρες, και ανάμεσα στους ώμους του κατέπαυσε. Και στον Ιωσήφ είπε, από την ευλογία του Κυρίου η γη του, από τις ώρες του ουρανού, και τη δροσιά, και από τις αβύσσους πηγές από κάτω, και κατά την ώρα των γεννημάτων των τροπών του ηλίου, και από τις συνόδους των μηνών, από την κορυφή των βουνών της αρχής, και από την κορυφή των αιώνιων λόφων, και κατά την ώρα του γεμίσματος της γης· και τα δεκτά σε αυτόν που φάνηκε στη βάτο ας έρθουν επί την κεφαλή του Ιωσήφ, και επί την κορυφή αυτού που δοξάστηκε ανάμεσα στους αδελφούς. Πρωτότοκος ταύρου η ομορφιά του, κέρατα μονόκερου τα κέρατα του· σε αυτά έθνη θα κερατίσει μαζί, μέχρι από άκρο της γης· αυτές οι μυριάδες του Εφραίμ, και αυτές οι χιλιάδες του Μανασσή. Και στον Ζαβουλών είπε, χαίρε Ζαβουλών στην έξοδό σου, και Ισσάχαρ στις σκηνές του. Έθνη θα καταστρέψουν εντελώς· και θα επικαλεστείτε εκεί, και θα θυσιάσετε εκεί θυσία δικαιοσύνης· γιατί πλούτος θάλασσας θα σε θρέψει, και εμπόρια παράλιων κατοίκων. Και στον Γαδ είπε, ευλογημένος αυτός που διαπλατύνει τον Γαδ· σαν λιοντάρι αναπαύθηκε, έχοντας συντρίψει βραχίονα και άρχοντα. Και είδε την απαρχή του, ότι εκεί μοιράστηκε γη αρχόντων που είχαν συγκεντρωθεί μαζί με αρχηγούς λαών· δικαιοσύνη ο Κύριος έκανε, και την κρίση του με τον Ισραήλ. Και στον Δαν είπε: Ο Δαν είναι σκύμνος λέοντος, και θα εκπηδήσει από τον Βασάν. Και στον Νεφθαλί είπε: Νεφθαλί, πλησμονή δεκτών, και ας γεμίσει με ευλογία από τον Κύριο· θα κληρονομήσει θάλασσα και Νότο. Και στον Ασήρ είπε, ευλογημένος από παιδιά Ασήρ, και θα είναι δεκτός στους αδελφούς του· θα βάψει σε λάδι το πόδι του. Σίδηρος και χαλκός το υπόδημα του θα είναι· όπως οι ημέρες σου, η

δύναμή σου. Δεν υπάρχει όπως ο Θεός του αγαπημένου, που επιβαίνει στον ουρανό ως βοηθός σου, και ο μεγαλοπρεπής του στερεώματος. Και θα σε σκεπάσει η αρχή του Θεού, και υπό την ισχύ των αιώνιων βραχιόνων· και θα εκβάλει από το πρόσωπό σου τον εχθρό, λέγοντας, να χαθείς. Και θα κατοικήσει το Ισραήλ έχοντας εμπιστοσύνη, μόνος επάνω στη γη του Ιακώβ, επάνω σε σιτάρι και κρασί· και ο ουρανός για σένα συννεφιασμένος με δροσιά. Μακάριος είσαι Ισραήλ· ποιος όμοιος με σένα λαός που σώζεται από τον Κύριο; Ο βοηθός σου θα υπερασπιστεί, και η μάχαιρα το καύχημά σου, και οι εχθροί σου θα σε ψεύσουν, και συ θα πατήσεις επάνω στον τράχηλό τους.

34

Και ανέβηκε ο Μωυσής από το Αραβώθ του Μωάβ στο όρος Ναβαύ, στην κορυφή Φασγά, που είναι απέναντι από την Ιεριχώ· και του έδειξε ο Κύριος όλη τη γη Γαλαάδ μέχρι τη Δαν, και όλη τη γη του Νεφθαλί, και όλη τη γη του Εφραίμ, και του Μανασσή, και όλη τη γη του Ιούδα μέχρι της έσχατης θάλασσας, και την έρημο, και τα περίχωρα της Ιεριχώ, πόλη των φοινίκων μέχρι τη Σηγώρ. Και είπε ο Κύριος στον Μωυσή, αυτή η γη την οποία ώμοσα στον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, λέγοντας, στους απογόνους σας θα την δώσω· και την έδειξα στα μάτια σου, και εκεί δεν θα μπεις. Και πέθανε ο Μωυσής ο υπηρέτης του Κυρίου στη γη Μωάβ μέσω του λόγου του Κυρίου. Και τον έθαψαν στη Γαι κοντά στο σπίτι του Φογώρ· και κανείς δεν είδε την ταφή του μέχρι αυτή την ημέρα. Ο Μωυσής ήταν εκατό και είκοσι ετών στο να πεθάνει

αυτός· δεν θαμπώθηκαν τα μάτια του, ούτε φθάρηκαν τα χείλη του. Και έκλαψαν οι γιοι του Ισραήλ για τον Μωυσή στις πεδιάδες του Μωάβ επί του Ιορδάνη απέναντι από την Ιεριχώ τριάντα ημέρες, και συμπληρώθηκαν οι ημέρες του πένθους και του κλαυθμού για τον Μωυσή. Και ο Ιησούς γιος του Ναυή γέμισε με πνεύμα κατανόησης, γιατί ο Μωυσής έβαλε τα χέρια του πάνω του· και τον άκουσαν οι γιοι του Ισραήλ· και έκαναν όπως ακριβώς διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή. Και δεν σηκώθηκε ακόμα προφήτης στο Ισραήλ σαν τον Μωυσή, τον οποίο γνώρισε ο Κύριος πρόσωπο κατά πρόσωπο, σε όλα τα σημεία και τέρατα που έστειλε ο Κύριος αυτόν να τα κάνει στη γη της Αιγύπτου στον Φαραώ και στους υπηρέτες του και σε όλη τη γη του, τα θαύματα τα μεγάλα και το χέρι το δυνατό που έκανε ο Μωυσής μπροστά σε όλο τον Ισραήλ.

Ιησούς

1

Και έγινε μετά το θάνατο του Μωυσή, είπε ο Κύριος στον Ιησού γιο του Ναυή τον υπηρέτη του Μωυσή, λέγοντας, ο Μωυσής ο δούλος μου έχει πεθάνει. Τώρα λοιπόν αφού σηκωθείς, διάβα τον Ιορδάνη εσύ και όλος αυτός ο λαός προς τη γη την οποία εγώ δίνω σε αυτούς. Κάθε τόπος επάνω στον οποίο θα πατήσετε με το πέλμα των ποδιών σας, σε σας θα τον δώσω, με τον τρόπο που έχω πει στον Μωυσή· Την έρημο και τον Αντιλίβανο, μέχρι του μεγάλου ποταμού, του ποταμού Ευφράτη, και μέχρι της έσχατης θάλασσας· από τη δύση του ηλίου θα είναι τα όριά σας. Δεν θα σταθεί άνθρωπος μπροστά σου όλες τις μέρες της ζωής σου· και όπως ήμουν με τον Μωυσή, έτσι θα είμαι και με εσένα, και δεν θα σε εγκαταλείψω ούτε θα σε περιφρονήσω. Να είσαι δυνατός και να είσαι ανδρείος· εσύ γαρ θα δώσεις σε αυτόν τον λαό τη γη, την οποία όμοσα στους πατέρες σας ότι θα δώσω σε αυτούς. Να είσαι δυνατός λοιπόν και να είσαι ανδρείος, να φυλάσσεσαι και να κάνεις όπως ακριβώς σου διέταξε ο Μωυσής ο υπηρέτης μου· και δεν θα στρέψεις από αυτά προς τα δεξιά ούτε προς τα αριστερά,

ώστε να ευημερείς σε όλα όσα αν κάνεις. Και δεν θα αποχωρήσει το βιβλίο του νόμου αυτού από το στόμα σου, και θα μελετήσεις σε αυτό μέρα και νύχτα, για να ξέρεις να κάνεις όλα τα γραμμένα· τότε θα ευοδωθείς, και θα ευοδώσεις τους δρόμους σου, και τότε θα καταλάβεις. Ιδού σου έχω διατάξει· να είσαι δυνατός και να είσαι ανδρείος, μην είσαι δειλός, μηδέ να φοβηθείς, γιατί μαζί σου είναι ο Κύριος ο Θεός σου σε όλα όπου κι αν πας· Και διέταξε ο Ιησούς τους γραμματείς του λαού, λέγοντας, Μπείτε στη μέση του στρατοπέδου του λαού, και διατάξτε τον λαό, λέγοντας, ετοιμάστε εφόδια, γιατί ακόμα τρεις μέρες και εσείς διασχίζετε τον Ιορδάνη αυτόν, μπαίνοντας να καταλάβετε τη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σας δίνει σε εσάς. Και στον Ρουβήν, και στον Γαδ, και στο μισό της φυλής του Μανασσή είπε ο Ιησούς, θυμηθείτε το λόγο που σας εντολή ο Μωυσής ο παις του Κυρίου, λέγοντας, ο Κύριος ο Θεός σας σας ανάπαυσε, και σας έδωσε αυτή τη γη. Οι γυναίκες σας και τα παιδιά σας και τα κτήνη σας ας κατοικήσουν στη γη, την οποία έδωσε σε σας· εσείς όμως θα διαβείτε εύζωνοι πρώτοι από τους αδελφούς σας, κάθε ισχυρός· και θα συμμαχήσετε με αυτούς, μέχρι να δώσει ανάπαυση ο Κύριος ο Θεός μας στους αδελφούς σας, όπως και σε σας, και να κληρονομήσουν και αυτοί τη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός μας δίνει σε αυτούς· και θα επιστρέψετε ο καθένας στην κληρονομιά του, την οποία έδωσε σε σας ο Μωυσής στο πέραν του Ιορδάνη προς ανατολές ηλίου. Και απαντώντας στον Ιησού είπαν, όλα όσα αν μας διατάξεις, θα τα κάνουμε, και σε κάθε τόπο όπου αν μας στείλεις, θα πάμε. Σύμφωνα με όλα όσα ακούσαμε τον Μωυσή, θα σε ακούσουμε· μόνο ας είναι ο Κύριος ο Θεός μας μαζί σου, όπως ήταν μαζί με τον Μωυσή. Ο άνθρωπος που θα σου απειθήσει, και

όποιος δεν ακούσει τα λόγια σου όπως θα του διατάξεις, ας πεθάνει· αλλά να είσαι δυνατός και να είσαι ανδρείος.

2

Και έστειλε ο Ιησούς γιος του Ναυή από το Σαττίν δύο νεαρούς να κατασκοπεύσουν, λέγοντας, ανεβείτε και δείτε τη γη και την Ιεριχώ· και πηγαίνοντας οι δύο νεαροί μπήκαν στην Ιεριχώ· και μπήκαν σε σπίτι γυναίκας πόρνης, που το όνομά της ήταν Ραάβ· Και έμειναν εκεί. Και αναφέρθηκε στον βασιλιά της Ιεριχώ, λέγοντας, έχουν μπει εδώ άνδρες των γιων του Ισραήλ να κατασκοπεύσουν τη γη. Και έστειλε ο βασιλιάς της Ιεριχώ, και είπε προς τη Ραάβ, λέγοντας, βγάλε τους άνδρες που έχουν μπει στο σπίτι σου τη νύχτα, γιατί έχουν έρθει για να κατασκοπεύσουν τη γη. Και αφού η γυναίκα πήρε τους δύο άνδρες, τους έκρυψε· και τους είπε, λέγοντας, ήρθαν σε μένα οι άνδρες, αλλά όταν η πύλη έκλεινε στο σκοτάδι, οι άνδρες βγήκαν· δεν ξέρω πού πήγαν· καταδιώξτε πίσω από αυτούς, αν τους προλάβετε. Αυτή ανέβασε αυτούς επάνω στο δώμα, και έκρυψε αυτούς μέσα στα λινοκάλαμα που ήταν στοιβασμένα από αυτήν επάνω στο δώμα. Και οι άνδρες καταδίωξαν πίσω από αυτούς τον δρόμο προς τον Ιορδάνη προς τις διαβάσεις, και η πύλη έκλεισε. Και έγινε ως βγήκαν οι καταδιώκοντες πίσω από αυτούς, και αυτοί δε πριν κοιμηθούν, αυτή δε ανέβηκε προς αυτούς επί το δώμα, και είπε προς αυτούς, ξέρω ότι έδωσε σε σας ο Κύριος την γη· έχει πέσει γαρ ο φόβος σας επάνω σε εμάς. Ακούσαμε γαρ ότι ο Κύριος ο Θεός στέγνωσε την Ερυθρά Θάλασσα μπροστά σας, όταν βγαίνατε από τη γη της

Αιγύπτου, και όσα έκανε στους δύο βασιλείς των Αμορραίων που ήταν πέρα από τον Ιορδάνη, τον Σηών και τον Ωγ, τους οποίους εξολοθρεύσατε. Και αφού ακούσαμε εμείς τρομάξαμε στην καρδιά μας, και δεν έμεινε πια πνεύμα σε κανέναν από εμάς από το πρόσωπό σας· γιατί ο Κύριος ο Θεός σας, είναι Θεός στον ουρανό επάνω και επί της γης κάτω. Και τώρα ορκιστείτε μου στον Κύριο τον Θεό, ότι κάνω σε εσάς έλεος, και κάντε και εσείς έλεος στο σπίτι του πατέρα μου, και κρατήστε ζωντανό το σπίτι του πατέρα μου, τη μητέρα μου, και τους αδελφούς μου, και όλο το σπίτι μου, και όλα όσα είναι δικά τους, και απαλλάξτε την ψυχή μου από το θάνατο. Και είπαν σε αυτήν οι άνδρες, η ψυχή μας αντί για εσάς στο θάνατο· και αυτή είπε, όταν παραδώσει ο Κύριος σε εσάς την πόλη, θα κάνετε σε εμένα έλεος και αλήθεια. Και τους κατέβασε από το παράθυρο, και τους είπε, πηγαίνετε στην ορεινή, μην σας συναντήσουν οι καταδιώκτες, και θα κρυφτείτε εκεί τρεις μέρες μέχρι να γυρίσουν πίσω οι καταδιώκτες από εσάς, και μετά από αυτά θα πάτε στο δρόμο σας. Και είπαν σε αυτήν οι άνδρες: Αθώοι είμαστε από τον όρκο σου αυτόν. Ιδού εμείς μπαίνουμε σε μέρος της πόλης, και θα βάλεις το σημάδι, αυτό το κόκκινο σπάγκο θα το δέσεις στο παράθυρο από το οποίο μας κατέβασες· τον πατέρα σου, και τη μητέρα σου, και τους αδελφούς σου, και όλο το σπίτι του πατέρα σου θα τους μαζέψεις κοντά σου στο σπίτι σου. Και θα είναι κάθε ένας που αν βγει από την πόρτα του σπιτιού σου έξω, ένοχος για τον εαυτό του θα είναι, εμείς δε αθώοι από τον όρκο σου αυτόν· και όσοι αν βρεθούν μαζί σου στο σπίτι σου, εμείς ένοχοι θα είμαστε. Αν δε κάποιος μας αδικήσει ή και αποκαλύψει τα λόγια μας αυτά, θα είμαστε αθώοι από τον όρκο σου αυτόν. Και τους είπε, σύμφωνα με τα λόγια σας ας είναι· και τους έστειλε

μακριά, και έφυγαν. Και ήρθαν στην ορεινή, και έμειναν εκεί τρεις μέρες· και έψαξαν οι καταδιώκτες όλους τους δρόμους, και δεν βρήκαν. Και γύρισαν οι δύο νεαροί, και κατέβηκαν από το βουνό· και πέρασαν προς τον Ιησού γιο του Ναυή, και διηγήθηκαν σε αυτόν όλα τα πράγματα που τους είχαν συμβεί. Και είπαν στον Ιησού, ότι παρέδωσε ο Κύριος όλη τη γη στο χέρι μας, και έχει λιώσει από φόβο κάθε κάτοικος εκείνης της γης από εμάς.

3

Και ο Ιησούς σηκώθηκε νωρίς το πρωί, και έφυγε από το Σαττίν, και ήρθαν μέχρι τον Ιορδάνη, και έμειναν εκεί πριν διαβούν. Και έγινε μετά τρεις ημέρες πέρασαν οι γραμματείς μέσα από το στρατόπεδο, και διέταξαν τον λαό, λέγοντας, όταν δείτε την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου του Θεού μας, και τους ιερείς μας και τους Λευίτες να τη σηκώνουν, θα φύγετε από τα μέρη σας, και θα πορευτείτε πίσω από αυτήν. Αλλά μακριά ας είναι ανάμεσα σε σας και σε εκείνη, όσο δύο χιλιάδες πήχεις θα σταθείτε· μην πλησιάσετε σε αυτήν, για να γνωρίσετε τον δρόμο τον οποίο θα πορευτείτε· γιατί δεν έχετε πορευτεί τον δρόμο από χθες και προχθές. Και είπε ο Ιησούς στον λαό, αγιάστε τον εαυτό σας για αύριο, γιατί αύριο ο Κύριος θα κάνει ανάμεσά σας θαυμαστά. Και είπε ο Ιησούς στους ιερείς, σηκώστε την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου, και πηγαίνετε μπροστά από τον λαό· και σήκωσαν οι ιερείς την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου, και πήγαιναν μπροστά από τον λαό. Και είπε ο Κύριος προς τον Ιησού, σε αυτή την ημέρα αρχίζω να σε υψώσω μπροστά σε όλους τους γιους του Ισραήλ,

ώστε να γνωρίσουν ότι όπως ήμουν με τον Μωυσή, έτσι θα είμαι και με σένα. Και τώρα διάταξε τους ιερείς που σηκώνουν την κιβωτό της διαθήκης, λέγοντας, όταν μπείτε στο μέρος του νερού του Ιορδάνη, θα σταθείτε μέσα στον Ιορδάνη. Και είπε ο Ιησούς στους γιους του Ισραήλ, φέρτε εδώ, και ακούστε τον λόγο του Κυρίου του Θεού μας. Σ αυτό θα μάθετε ότι ο ζωντανός Θεός είναι ανάμεσά σας, και θα καταστρέψει ολοκληρωτικά από μπροστά μας τον Χαναναίο, και τον Χετταίο, και τον Φερεζαίο, και τον Ευαίο, και τον Αμορραίο, και τον Γεργεσαίο, και τον Ιεβουσαίο. Ιδού, η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου όλης της γης διαβαίνει τον Ιορδάνη. Διαλέξτε για εσάς δώδεκα άνδρες από τους γιους του Ισραήλ, έναν από κάθε φυλή. Και θα είναι, όταν αναπαύσουν τα πόδια των ιερέων που κουβαλούν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου όλης της γης στο νερό του Ιορδάνη, το νερό του Ιορδάνη θα εκλείψει, και το νερό που κατεβαίνει θα σταθεί. Και έφυγε ο λαός από τις σκηνές τους για να διαβεί τον Ιορδάνη, οι δε ιερείς σήκωσαν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου πριν από τον λαό. Καθώς μπαίνανε οι ιερείς που σήκωναν την κιβωτό της διαθήκης στον Ιορδάνη, και τα πόδια των ιερέων που σήκωναν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου βυθίστηκαν σε μέρος του νερού του Ιορδάνη· και ο Ιορδάνης γέμιζε σε όλη την όχθη του, σαν μέρες θερισμού σιταριού· Και στάθηκαν τα νερά που κατέβαιναν από πάνω, στάθηκαν ένας σωρός που στεκόταν μακριά πολύ πολύ μέχρι το μέρος της Καριαθιαρίμ· και αυτό που κατέβαινε κατέβηκε στη θάλασσα Άραβα, θάλασσα αλατιού, μέχρι που στο τέλος σταμάτησε· και ο λαός στεκόταν απέναντι από την Ιεριχώ. Και στάθηκαν οι ιερείς που κουβαλούσαν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου πάνω σε στεριά στη μέση του Ιορδάνη, και όλοι οι γιοι του

Ισραήλ περνούσαν μέσα από στεριά, μέχρι που τελείωσε όλος ο λαός να περνάει τον Ιορδάνη.

4

Και επειδή ολόκληρος ο λαός τελείωσε να διαβαίνει τον Ιορδάνη, και είπε ο Κύριος στον Ιησού, λέγοντας, αφού πάρεις άνδρες από τον λαό, έναν από κάθε φυλή, πρόσταξέ τους· και πάρτε από τη μέση του Ιορδάνη δώδεκα πέτρες έτοιμες, και αυτές μεταφέροντάς τες μαζί σας, βάλτε τες στο στρατόπεδό σας, όπου αν στρατοπεδεύσετε εκεί τη νύχτα. Και αφού κάλεσε ο Ιησούς δώδεκα άνδρες τους ένδοξους από τους υιούς Ισραήλ, έναν από κάθε φυλή, είπε σε αυτούς, φέρτε μπροστά μου πριν το πρόσωπο Κυρίου στη μέση του Ιορδάνη· και αφού πάρει από εκεί ο καθένας πέτρα, ας τη σηκώσει επάνω στους ώμους του σύμφωνα με τον αριθμό των δώδεκα φυλών του Ισραήλ, ώστε να υπάρχουν σε εσάς αυτές ως σημείο που κείται διαπαντός· ώστε όταν σε ρωτάει ο γιος σου αύριο λέγοντας, τι είναι οι πέτρες αυτές για εμάς; Και συ θα δηλώσεις στον γιο σου, λέγοντας, ότι ο Ιορδάνης ποταμός έλειψε από μπροστά από την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου όλης της γης, καθώς διέβαινε αυτόν· και θα είναι οι πέτρες αυτές για σας μνημόσυνο στους γιους του Ισραήλ μέχρι τον αιώνα. Και έκαναν έτσι οι γιοι του Ισραήλ, καθώς διέταξε ο Κύριος τον Ιησού· και αφού πήραν δώδεκα πέτρες από τη μέση του Ιορδάνη, όπως ακριβώς διέταξε ο Κύριος τον Ιησού στην ολοκλήρωση της διάβασης των γιων του Ισραήλ, και τις μετέφεραν μαζί τους στο στρατόπεδο, και τις έθεσαν εκεί. Έστησε δε ο Ιησούς και άλλους

δώδεκα λίθους μέσα στον ίδιο τον Ιορδάνη, στον τόπο που βρισκόταν κάτω από τα πόδια των ιερέων που κουβαλούσαν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου· και είναι εκεί μέχρι τη σημερινή ημέρα. Στέκονταν και οι ιερείς που σήκωναν την κιβωτό της διαθήκης στον Ιορδάνη, μέχρι που ολοκλήρωσε ο Ιησούς όλα όσα διέταξε ο Κύριος να αναγγείλει στον λαό· και έσπευσε ο λαός, και πέρασαν. Και έγινε όταν τελείωσε όλος ο λαός να διαβεί, και διάβηκε η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου, και οι πέτρες μπροστά τους. Και πέρασαν οι γιοι του Ρουβήν, και οι γιοι του Γαδ, και οι μισές της φυλής του Μανασσή εξοπλισμένοι μπροστά από τους γιους του Ισραήλ, καθώς τους διέταξε ο Μωυσής. Σαράντα χιλιάδες ελαφρά οπλισμένοι για μάχη πέρασαν μπροστά στον Κύριο για πόλεμο προς την πόλη της Ιεριχώ. Σε εκείνη την ημέρα ο Κύριος μεγάλωσε τον Ιησού μπροστά σε όλο το γένος του Ισραήλ· και τον φοβόντουσαν, όπως τον Μωυσή, όσο χρόνο ζούσε. Και είπε ο Κύριος στον Ιησού, λέγοντας, πρόσταξε τους ιερείς που κουβαλούν την κιβωτό της διαθήκης του μαρτυρίου του Κυρίου, να βγουν από τον Ιορδάνη. Και ο Ιησούς διέταξε τους ιερείς λέγοντας: Βγείτε από τον Ιορδάνη. Και έγινε ως βγήκαν οι ιερείς που σήκωναν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου από τον Ιορδάνη, και έβαλαν τα πόδια τους επάνω στη γη, όρμησε το νερό του Ιορδάνη στη θέση του, και πήγαινε όπως χθες και προχθές σε όλη την όχθη. Και ο λαός ανέβη από τον Ιορδάνη στις δέκα του πρώτου μήνα· και κατασκήνωσαν οι υιοί του Ισραήλ στα Γάλγαλα στο ανατολικό μέρος από την Ιεριχώ. Και αυτές τις δώδεκα πέτρες, που πήρε από τον Ιορδάνη, τις έστησε ο Ιησούς στη Γαλγάλα, λέγοντας, όταν σας ρωτήσουν τα παιδιά σας λέγοντας, τι είναι αυτές οι πέτρες; Αναγγείλατε στους γιους σας, ότι επί ξηράς

διέβη ο Ισραήλ τον Ιορδάνη αυτόν, αφού απεξήρανε ο Κύριος ο Θεός μας το νερό του Ιορδάνη από μπροστά τους, μέχρι που διέβησαν· όπως ακριβώς έκανε ο Κύριος ο Θεός μας με την Ερυθρά Θάλασσα, την οποία απεξήρανε ο Κύριος ο Θεός μας μπροστά μας, έως ότου περάσαμε· Ώστε να μάθουν όλα τα έθνη της γης, ότι η δύναμη του Κυρίου είναι ισχυρή, και για να σεβαστείτε εσείς τον Κύριο τον Θεό μας σε κάθε έργο.

5

Και έγινε όταν άκουσαν οι βασιλείς των Αμορραίων που ήταν πέρα από τον Ιορδάνη, και οι βασιλείς της Φοινίκης που ήταν δίπλα στη θάλασσα, ότι ο Κύριος ο Θεός ξήρανε τον ποταμό Ιορδάνη μπροστά από τους γιους του Ισραήλ στο να διαβούν αυτοί και λιώσανε οι διάνοιές τους, και τρομοκρατήθηκαν, και δεν υπήρχε σε αυτούς καμία φρόνηση από το πρόσωπο των γιων του Ισραήλ. Κατά αυτόν τον καιρό είπε ο Κύριος στον Ιησού, φτιάξε για τον εαυτό σου μαχαίρια πέτρινα από αιχμηρή πέτρα, και αφού καθίσεις περίτεμε τους γιους του Ισραήλ για δεύτερη φορά. Και έκανε ο Ιησούς πέτρινα μαχαίρια κοφτερά, και περιέτεμε τους γιους του Ισραήλ επάνω στον τόπο που καλείται Λόφος των Ακροβυστιών. Με ποιον τρόπο καθάρισε ο Ιησούς τους υιούς του Ισραήλ· όσοι ποτέ γεννήθηκαν στον δρόμο, και όσοι ποτέ ήταν απερίτμητοι από αυτούς που είχαν βγει από την Αίγυπτο, όλους αυτούς περιέτεμε ο Ιησούς· για σαράντα γαρ και δύο χρόνια περιφερόταν ο Ισραήλ στην έρημο της Μαβδαρίτιδας. Επομένως απερίτμητοι ήταν οι περισσότεροι από αυτούς, των μαχητών που

είχαν βγει από τη γη της Αιγύπτου, αυτοί που είχαν ανυπακούσει στις εντολές του Θεού, στους οποίους και όρισε να μην δουν αυτοί την γη την οποία ορκίστηκε ο Κύριος στους πατέρες τους να δώσει, γη που ρέει γάλα και μέλι. Αντί δε αυτών ανέστησε τους γιους τους, τους οποίους ο Ιησούς περιέτεμε, επειδή αυτοί είχαν γεννηθεί απερίτμητοι κατά την οδό. Αφού περιτμήθηκαν, είχαν ησυχία εκεί καθισμένοι στο στρατόπεδο μέχρι να θεραπευτούν. Και είπε ο Κύριος στον Ιησού γιο του Ναυή, στη σημερινή μέρα αφαίρεσα τον ονειδισμό της Αιγύπτου από εσάς· και κάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου, Γάλγαλα. Και έκαναν οι γιοι του Ισραήλ το πάσχα την δέκατη τέταρτη ημέρα του μήνα από το απόγευμα προς τη δύση της Ιεριχώ πέρα από τον Ιορδάνη στην πεδιάδα. Και έφαγαν από το σιτάρι της γης άζυμο και νέο. Σε αυτή την ημέρα έλειψε το μάννα αφού έφαγαν από το σιτάρι της γης, και δεν υπήρχε πια μάννα για τους γιους του Ισραήλ· μάζεψαν δε την σοδειά της χώρας των Φοινίκων εκείνο τον χρόνο. Και έγινε όταν ήταν ο Ιησούς στην Ιεριχώ, και σηκώνοντας τα μάτια είδε άνθρωπο να στέκεται μπροστά του, και το σπαθί τραβηγμένο στο χέρι του· και πλησιάζοντας ο Ιησούς, του είπε, δικός μας είσαι, ή των αντιπάλων; Και του είπε, εγώ είμαι αρχιστράτηγος της δύναμης του Κυρίου, τώρα ήρθα. Και ο Ιησούς έπεσε με το πρόσωπο στη γη, και του είπε: Δέσποτα, τι προστάζεις στον δικό σου υπηρέτη; Και λέγει ο αρχιστράτηγος του Κυρίου προς τον Ιησού, Λύσε το υπόδημα από τα πόδια σου, γιατί ο τόπος επάνω στον οποίο τώρα στέκεσαι, είναι άγιος.

6

Και η Ιεριχώ ήταν κλεισμένη και οχυρωμένη, και κανείς δεν έβγαινε από αυτήν, ούτε έμπαινε. Και είπε ο Κύριος στον Ιησού, ιδού εγώ παραδίδω υποχείριό σου την Ιεριχώ, και τον βασιλέα της που είναι σε αυτήν, που είναι δυνατοί σε ισχύ. Εσύ όμως τοποθέτησε τους μαχητές γύρω από αυτήν σε κύκλο. Και θα είναι όταν σαλπίσετε με τη σάλπιγγα, ας φωνάξει όλος ο λαός μαζί, και όταν φωνάξουν αυτοί θα πέσουν αυτόματα τα τείχη της πόλης, και θα μπει όλος ο λαός ορμώντας ο καθένας κατευθείαν μέσα στην πόλη. Και μπήκε ο Ιησούς του Ναυή στους ιερείς, και τους είπε, λέγοντας, παραγγείλτε στον λαό να γυρίσει γύρω, και να κυκλώσει την πόλη· και οι μαχητές ας προχωρήσουν οπλισμένοι μπροστά στον Κύριο. Και επτά ιερείς που έχουν επτά ιερές σάλπιγγες ας περάσουν ομοίως μπροστά από τον Κύριο, και ας σημάνουν δυνατά· και η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου ας ακολουθήσει. Οι μαχητές ας περάσουν μπροστά, και οι ιερείς που φέρνουν το πίσω μέρος πίσω από την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου να σαλπίζουν. Στον λαό διέταξε ο Ιησούς, λέγοντας, μην φωνάζετε, ούτε ας ακούσει κανείς τη φωνή σας, μέχρι την ημέρα που θα αναγγείλει αυτός να φωνάξετε, και τότε θα φωνάξετε· Και αφού περιήλθε η κιβωτός της διαθήκης του Θεού, αμέσως έφυγε στο στρατόπεδο, και κοιμήθηκε εκεί. Και τη δεύτερη ημέρα σηκώθηκε ο Ιησούς το πρωί, και οι ιερείς σήκωσαν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου. Και οι επτά ιερείς που κρατούσαν τις επτά σάλπιγγες προπορεύονταν μπροστά από τον Κύριο· και μετά από αυτά μπαίνανε οι μαχητές, και το υπόλοιπο πλήθος πίσω από την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου· και οι ιερείς σάλπισαν με τις σάλπιγγες, και όλο το υπόλοιπο πλήθος περικύκλωσε την πόλη έξι φορές από κοντά, και έφυγε πάλι στο στρατόπεδο· έτσι έκανε για

έξι μέρες. Και την έβδομη ημέρα σηκώθηκαν την αυγή, και γύρισαν την πόλη εκείνη την ημέρα επτά φορές. Και έγινε στον έβδομο κύκλο σάλπισαν οι ιερείς· και είπε ο Ιησούς στους γιους του Ισραήλ, φωνάξτε, γιατί ο Κύριος παρέδωσε σε σας την πόλη. Και θα είναι η πόλη ανάθεμα, αυτή και όλα όσα είναι σε αυτήν, στον Κύριο των δυνάμεων· εκτός από τη Ραάβ την πόρνη, διατηρήστε αυτήν και όλα όσα είναι στο σπίτι της. Αλλά εσείς θα φυλαχτείτε πολύ από το ανάθεμα, μήπως σκεφτείτε εσείς οι ίδιοι να πάρετε από το ανάθεμα, και κάνετε το στρατόπεδο των γιων του Ισραήλ ανάθεμα, και καταστρέψετε εμάς. Και κάθε ασήμι ή χρυσάφι, ή χαλκός ή σίδερος, άγιο θα είναι για τον Κύριο· στο θησαυροφυλάκιο του Κυρίου θα φερθεί. Και σάλπισαν με τις σάλπιγγες οι ιερείς· και όταν άκουσε ο λαός τις σάλπιγγες, αλάλαξε όλος ο λαός μαζί με αλαλαγμό μεγάλο και δυνατό· και έπεσε όλο το τείχος τριγύρω· και ανέβηκε όλος ο λαός στην πόλη. Και ο Ιησούς την αφιέρωσε για καταστροφή, και όλα όσα ήταν στην πόλη από άνδρα μέχρι γυναίκα, από νεαρό μέχρι γέρο, και μέχρι μοσχάρι και υποζύγιο, με το στόμα της ρομφαίας. Και στους δύο νεανίσκους που κατασκόπευσαν είπε ο Ιησούς, μπείτε στο σπίτι της γυναίκας, και βγάλτε αυτήν από εκεί, και όσα είναι δικά της. Και μπήκαν οι δύο νεαροί που κατασκόπευσαν την πόλη, στο σπίτι της γυναίκας, και έβγαλαν έξω τη Ραάβ την πόρνη, και τον πατέρα της, και τη μητέρα της, και τα αδέλφια της, και τη συγγένειά της, και όλα όσα ήταν δικά της· και την τοποθέτησαν έξω από το στρατόπεδο του Ισραήλ. Και η πόλη κάηκε στη φωτιά με όλα όσα ήταν μέσα της· εκτός από το ασήμι και το χρυσάφι και τον χαλκό και το σίδερο που τα έδωσαν να φερθούν στο θησαυροφυλάκιο του Κυρίου. Και τη Ραάβ την πόρνη, και όλο τον οίκο της τον

πατρικό έσωσε ζωντανούς ο Ιησούς· και την εγκατέστησε στο Ισραήλ μέχρι τη σημερινή ημέρα, διότι έκρυψε τους κατασκόπους, τους οποίους έστειλε ο Ιησούς να κατασκοπεύσουν την Ιεριχώ. Και ο Ιησούς ορκίστηκε εκείνη την ημέρα μπροστά στον Κύριο, λέγοντας, καταραμένος ο άνθρωπος που θα χτίσει εκείνη την πόλη· με τον πρωτότοκό του θα τη θεμελιώσει, και με τον μικρότερό του θα στήσει τις πύλες της. Και έτσι έκανε ο Χοζάν ο από Βαιθήλ· στον Αβιρών τον πρωτότοκο θεμελίωσε αυτήν, και στον ελάχιστο που διασώθηκε έστησε τις πύλες της. Και ήταν ο Κύριος με τον Ιησού, και το όνομα του ήταν σε όλη τη γη.

7

Και παρέβησαν οι γιοι του Ισραήλ παράβαση μεγάλη, και πήραν κρυφά από το ανάθεμα· και πήρε ο Αχάρ γιος του Χαρμί, γιου του Ζαμβρί, γιου του Ζαρά, από τη φυλή του Ιούδα, από το ανάθεμα· και θύμωσε ο Κύριος με οργή κατά των γιων του Ισραήλ. Και έστειλε ο Ιησούς άνδρες στη Γαι, η οποία είναι κοντά στη Βαιθήλ, λέγοντας, κατασκοπεύστε τη Γαι και ανέβηκαν οι άνδρες και κατασκόπευσαν τη Γαι. Και επέστρεψαν προς τον Ιησού, και είπαν προς αυτόν, μην ανέβει όλος ο λαός, αλλά σαν δύο χιλιάδες ή τρεις χιλιάδες άνδρες ας ανέβουν και ας καταλάβουν την πόλη· μην φέρεις εκεί όλο τον λαό, γιατί λίγοι είναι. Και ανέβηκαν περίπου τρεις χιλιάδες άνδρες, και έφυγαν από μπροστά στους άνδρες της Γαί. Και σκότωσαν από αυτούς οι άνδρες της Γαι τριάντα έξι άνδρες, και τους κυνήγησαν από την πύλη, και τους συνέτριψαν στην κατηφόρα· και τρομοκρατήθηκε η καρδιά του

λαού, και έγινε σαν νερό. Και έσκισε ο Ιησούς τα ρούχα του· και έπεσε ο Ιησούς στη γη με το πρόσωπο μπροστά στον Κύριο μέχρι το βράδυ, αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ· και έβαλαν χώμα στα κεφάλια τους. Και είπε ο Ιησούς, Παρακαλώ Κύριε· γιατί μετέφερε ο δούλος σου τον λαό αυτόν τον Ιορδάνη για να τον παραδώσει στον Αμορραίο, για να μας καταστρέψει; Και αν μείναμε και εγκαταστάθηκαμε κοντά στον Ιορδάνη. Και τι θα πω επειδή ο Ισραήλ έστρεψε αυχένα μπροστά στον εχθρό του; Και αφού ακούσει ο Χαναναίος και όλοι οι κάτοικοι της γης, θα μας περικυκλώσουν και θα μας εξαλείψουν από τη γη· και τι θα κάνεις με το μεγάλο όνομά σου; Και είπε ο Κύριος προς τον Ιησού, σήκω, γιατί έχεις πέσει με το πρόσωπό σου κάτω; Αμάρτησε ο λαός και παράβηκε τη διαθήκη που έκανα μαζί τους, κλέβοντας από το ανάθεμα το έριξαν στα σκεύη τους. Και δεν θα μπορούν οι γιοι του Ισραήλ να αντέξουν μπροστά στο πρόσωπο των εχθρών τους· θα γυρίσουν την πλάτη μπροστά στους εχθρούς τους, γιατί έγιναν ανάθεμα· δεν θα συνεχίσω πια να είμαι μαζί σας, αν δεν αφαιρέσετε το ανάθεμα από εσάς τους ίδιους. Αφού σηκωθείς αγίασε τον λαό, και είπε να αγιαστούν αύριο· αυτά λέει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, το ανάθεμα είναι ανάμεσά σας· δεν θα μπορέσετε να σταθείτε απέναντι στους εχθρούς σας, μέχρι να αφαιρέσετε το ανάθεμα από μέσα σας. Και θα συναχθείτε όλοι το πρωί κατά φυλές, και θα είναι η φυλή την οποία θα δείξει ο Κύριος, θα την προσάξετε κατά δήμους· και τον δήμο τον οποίο θα δείξει ο Κύριος, θα τον προσάξετε κατ οίκον· και τον οίκο τον οποίο θα δείξει ο Κύριος, θα τον προσάξετε κατ άνδρα. Και όποιος δειχθεί, θα καεί στη φωτιά, και όλα όσα είναι δικά του· γιατί παράβηκε τη διαθήκη του Κυρίου, και έκανε ανομία στον Ισραήλ.

Και ξημέρωσε ο Ιησούς, και έφερε μπροστά τον λαό κατά φυλές· και δείχτηκε η φυλή Ιούδα. Και προσήχθη κατά δήμους, και ενδείχθηκε ο δήμος του Ζαραΐ. Και προσήχθη κατά άνδρα, και ενδείχθη ο Αχάρ, υιός του Ζαμβρί υιού του Ζαρά. Και είπε ο Ιησούς στον Αχάρ, δώσε δόξα σήμερα στον Κύριο Θεό του Ισραήλ, και δώσε την εξομολόγηση, και ανάγγειλέ μου τι έκανες, και μην κρύψεις από εμένα. Και απάντησε ο Αχάρ στον Ιησού, και είπε, αληθινά αμάρτησα μπροστά στον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ· έτσι και έτσι έκανα. Είδα στη λεία μια ποικιλόχρωμη στολή, και διακόσια δίδραχμα ασήμι, και μια χρυσή γλώσσα πενήντα διδράχμων, και σκεπτόμενος αυτά τα πήρα· και ιδού αυτά είναι κρυμμένα στη σκηνή μου, και το ασήμι είναι κρυμμένο από κάτω τους. Και έστειλε ο Ιησούς αγγέλους, και έτρεξαν στη σκηνή στην παρεμβολή· και αυτά ήταν κρυμμένα στη σκηνή του, και το ασήμι από κάτω τους. Και τα έβγαλαν από τη σκηνή, και τα έφεραν στον Ιησού και στους πρεσβυτέρους του Ισραήλ, και τα έθεσαν μπροστά στον Κύριο. Και πήρε ο Ιησούς τον Αχάρ γιο του Ζαρά, και τον ανέβασε στη φαράγγα Αχώρ, και τους γιους του, και τις κόρες του, και τα μοσχάρια του, και τα υποζύγια του, και όλα τα πρόβατα του, και τη σκηνή του, και όλα τα υπάρχοντά του, και όλος ο λαός μαζί του· και τους ανέβασε στο Εμεκαχώρ. Και είπε ο Ιησούς στον Αχάρ, γιατί μας κατέστρεψες; Να σε καταστρέψει εντελώς ο Κύριος, όπως και σήμερα. Και τον λιθοβόλησαν με πέτρες όλος ο Ισραήλ, και έστησαν πάνω του έναν μεγάλο σωρό από πέτρες· και ο Κύριος σταμάτησε τον θυμό της οργής. Γι αυτό το ονόμασε Εμεκαχώρ μέχρι τη μέρα αυτή.

8

Και είπε ο Κύριος προς τον Ιησού, μη φοβηθείς, μηδέ δειλιάσεις· πάρε μαζί σου όλους τους άνδρες τους πολεμιστές, και σηκώσου ανέβα στη Γαι· ιδού έχω δώσει στα χέρια σου τον βασιλέα της Γαι, και τη γη του. Και θα κάνεις τη Γαι, με τον τρόπο που έκανες την Ιεριχώ, και τον βασιλιά της· και τη λεία των ζώων θα την πάρεις για τον εαυτό σου· στήσε δε για τον εαυτό σου ενέδρα στην πόλη από πίσω. Και σηκώθηκε ο Ιησούς και όλος ο πολεμιστής λαός ώστε να ανεβούν στη Γαί. Ο Ιησούς επέλεξε τριάντα χιλιάδες άνδρες δυνατούς σε δύναμη, και τους έστειλε τη νύχτα. Και τους διέταξε, λέγοντας, εσείς ενεδρεύσατε πίσω από την πόλη· μην γίνεστε μακριά από την πόλη, και θα είστε όλοι έτοιμοι. Και εγώ και όλοι οι με εμένα θα πλησιάσουμε προς την πόλη· και θα είναι όταν βγουν οι κάτοικοι της Γαι σε συνάντηση με εμάς, όπως ακριβώς και πρόσφατα, και θα φύγουμε από μπροστά τους. Και όταν βγουν πίσω από εμάς, θα τους αποσπάσουμε από την πόλη· και θα πουν, αυτοί φεύγουν από μπροστά μας, όπως και πριν. Εσείς δε θα σηκωθείτε από την ενέδρα, και θα πάτε στην πόλη. Σύμφωνα με αυτό το λόγο θα το κάνετε· ιδού, σας έχω διατάξει. Και έστειλε αυτούς ο Ιησούς, και πήγαν στην ενέδρα· και εκάθισαν ανάμεσα στη Βαιθήλ και ανάμεσα στη Γαι, από τη θάλασσα της Γαι. Και σηκώθηκε νωρίς ο Ιησούς το πρωί, επισκέφτηκε τον λαό· και ανέβηκαν αυτός και οι πρεσβύτεροι μπροστά από τον λαό στη Γαί. Και όλοι οι πολεμιστές που ήταν μαζί του ανέβηκαν· και καθώς πορεύονταν ήρθαν απέναντι από την πόλη από τα ανατολικά. Και το ενέδρο της πόλης από τη θάλασσα· Και έγινε

όταν είδε ο βασιλιάς της Γαι, έσπευσε και βγήκε σε συνάντησή τους κατευθείαν στον πόλεμο, αυτός και όλος ο λαός μαζί του· και αυτός δεν ήξερε ότι ενέδρο για αυτόν υπάρχει πίσω από την πόλη. Και είδε, και ο Ιησούς και το Ισραήλ αναχώρησαν από μπροστά τους. Και καταδίωξαν πίσω από τους γιους του Ισραήλ· και αυτοί απομακρύνθηκαν από την πόλη. Δεν έμεινε κανείς στη Γαι, που να μην καταδίωξε πίσω τον Ισραήλ· και άφησαν την πόλη ανοιχτή, και καταδίωξαν πίσω τον Ισραήλ. Και είπε ο Κύριος στον Ιησού, άπλωσε το χέρι σου με το ακόντιο που είναι στο χέρι σου προς την πόλη, γιατί στα χέρια σου την έχω παραδώσει αυτήν· και το ενέδρο θα σηκωθεί γρήγορα από τον τόπο του. Και ο Ιησούς έτεινε το χέρι του με το δόρυ προς την πόλη· και οι ενέδρες σηκώθηκαν γρήγορα από τον τόπο τους· και βγήκαν όταν έτεινε το χέρι, και μπήκαν στην πόλη, και την κατέλαβαν· και βιαζόμενοι έκαψαν την πόλη με φωτιά. Και αφού κοίταξαν γύρω οι κάτοικοι της Γαι προς τα πίσω τους, έβλεπαν καπνό να ανεβαίνει από την πόλη προς τον ουρανό· και δεν είχαν πια πού να φύγουν εδώ ή εκεί. Και ο Ιησούς και όλος ο Ισραήλ είδαν, ότι η ενέδρα πήρε την πόλη, και ότι ο καπνός της πόλης ανέβηκε στον ουρανό· και γυρίζοντας πίσω, χτύπησαν τους άνδρες της Γαί. Και αυτοί βγήκαν από την πόλη για συνάντηση· και αδειάσανε ανάμεσα στο στρατόπεδο, αυτοί από εδώ και αυτοί από εκεί· και τους χτύπησαν μέχρι να μην αφεθεί από αυτούς σωσμένος και διαφυγών. Και συνέλαβαν τον βασιλιά της Γαι ζωντανό, και τον έφεραν στον Ιησού. Και όταν έπαυσαν οι γιοι του Ισραήλ να σκοτώνουν όλους τους στη Γαι, και τους στις πεδιάδες, και στο βουνό πάνω στην κατάβαση, όπου τους καταδίωξαν από αυτήν μέχρι τέλους, και επέστρεψε ο Ιησούς στη Γαι, και την χτύπησε με στόμα σπαθιού.

Και έγιναν οι πεσόντες στην ημέρα εκείνη από άνδρα μέχρι γυναίκα, δώδεκα χιλιάδες, όλοι οι κατοικούντες της Γαι. Εκτός από τα λάφυρα της πόλης, όλα όσα λεηλάτησαν για τον εαυτό τους οι γιοι του Ισραήλ σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου, με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος τον Ιησού. Και ο Ιησούς έκαψε την πόλη με φωτιά· την έκανε ένα ακατοίκητο χώμα για τον αιώνα μέχρι αυτή την ημέρα. Και τον βασιλιά της Γαι τον κρέμασε σε διπλό ξύλο· και ήταν πάνω στο ξύλο μέχρι το βράδυ· και καθώς έδυε ο ήλιος διέταξε ο Ιησούς, και κατέβασαν το σώμα του από το ξύλο, και το πέταξαν στον λάκκο· και έστησαν πάνω του σωρό από πέτρες, μέχρι την ημέρα αυτή.

9

Όταν άκουσαν οι βασιλείς των Αμορραίων οι στο πέραν του Ιορδάνη, οι στην ορεινή, και οι στην πεδινή, και οι σε όλη την παραλία της μεγάλης θάλασσας, και οι προς τον Αντιλίβανο, και οι Χετταίοι, και οι Χαναναίοι, και οι Φερεζαίοι, και οι Ευαίοι, και οι Αμορραίοι, και οι Γεργεσαίοι, και οι Ιεβουσαίοι, συγκεντρώθηκαν όλοι μαζί για να πολεμήσουν τον Ιησού και το Ισραήλ. Και οι κάτοικοι της Γαβαών άκουσαν όλα όσα έκανε ο Κύριος στην Ιεριχώ και στην Γαι. Και έκαναν και μάλιστα οι ίδιοι με πανουργία· και αφού ήρθαν εφοδιάστηκαν και ετοιμάστηκαν· και αφού πήραν σάκους παλιούς επάνω στους ώμους τους, και ασκούς κρασιού παλιούς και σχισμένους δεμένους, και τα κοίλα των υποδημάτων τους, και τα σανδάλια τους παλιά και μπαλωμένα στα πόδια τους, και τα ρούχα τους παλιωμένα επάνω τους, και το ψωμί τους του

εφοδιασμού ξερό και μουχλιασμένο και φαγωμένο. Και ήρθαν προς τον Ιησού στο στρατόπεδο του Ισραήλ στα Γάλγαλα, και είπαν προς τον Ιησού και τον Ισραήλ, από μακρινή γη έχουμε έρθει· και τώρα κάντε μαζί μας συνθήκη. Και είπαν οι γιοι του Ισραήλ στον Χορραίο, πρόσεχε μήπως κατοικείς ανάμεσά μας· και πώς να κάνω μαζί σου συνθήκη; Και είπαν στον Ιησού, υπηρέτες σου είμαστε· και είπε σε αυτούς ο Ιησούς, από πού είστε, και από πού έχετε έρθει; Και είπαν, από γη πολύ μακρινή έχουν έρθει οι δούλοι σου στο όνομα Κυρίου του Θεού σου· έχουμε ακούσει γαρ το όνομα του, και όσα έκανε στην Αίγυπτο, και όσα έκανε στους βασιλείς των Αμορραίων, που ήταν πέρα από τον Ιορδάνη, στον Σηών βασιλιά των Αμορραίων, και στον Ωγ βασιλιά της Βασάν, που κατοικούσε στην Ασταρώθ και στην Εδραΐν. Και αφού άκουσαν είπαν σε μας οι πρεσβύτεροί μας και όλοι οι κάτοικοι της γης μας, λέγοντας, πάρτε για τον εαυτό σας τρόφιμα για το δρόμο, και πηγαίνετε για να συναντήσετε αυτούς, και θα πείτε σε αυτούς, υπηρέτες σου είμαστε, και τώρα κάντε μαζί μας τη συνθήκη. Αυτά τα ψωμιά, ζεστά τα πήραμε μαζί μας την ημέρα που φύγαμε για να έρθουμε σε σας· τώρα όμως έχουν στεγνώσει και έχουν γίνει μουχλιασμένα. Και αυτοί οι ασκοί του κρασιού που γεμίσαμε καινούριους, και αυτοί έχουν σκιστεί· και τα ρούχα μας και τα σανδάλια μας έχουν γίνει παλιά από τον πολύ δρόμο πάρα πολύ. Και πήραν οι άρχοντες από τον εφοδιασμό τους, και τον Κύριο δεν ρώτησαν. Και έκανε ο Ιησούς ειρήνη μαζί τους, και έκαναν μαζί τους διαθήκη να τους διασώσουν· και ορκίστηκαν σε αυτούς οι άρχοντες της συνέλευσης. Και έγινε μετά από τρεις ημέρες αφού έκαναν μαζί τους συνθήκη, άκουσαν ότι κοντά τους είναι, και ότι ανάμεσά τους κατοικούν. Και έφυγαν οι γιοι του Ισραήλ, και ήρθαν

στις πόλεις τους· οι δε πόλεις τους ήταν Γαβαών και Κεφιρά και Βηρώτ, και πόλεις του Ιαρίμ. Και δεν πολέμησαν εναντίον τους οι γιοι του Ισραήλ, γιατί όλοι οι άρχοντες όρκισαν σε αυτούς τον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ· και γόγγυσε όλη η συνέλευση εναντίον των αρχόντων. Και είπαν οι άρχοντες σε όλη τη συνέλευση: Εμείς ορκιστήκαμε σε αυτούς στον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ, και τώρα δεν θα μπορέσουμε να τους αγγίξουμε. Αυτό θα κάνουμε, να τους αιχμαλωτίσουμε ζωντανούς, και θα τους διατηρήσουμε· και δεν θα υπάρξει εναντίον μας οργή εξαιτίας του όρκου, τον οποίο ορκιστήκαμε σε αυτούς. Θα ζήσουν, και θα είναι κοπτοξυλευτές και υδροφορείς για όλη τη συνέλευση, ακριβώς όπως τους είπαν οι άρχοντες. Και κάλεσε μαζί αυτούς ο Ιησούς, και τους είπε, γιατί με εξαπατήσατε, λέγοντας, πολύ μακριά από εσάς είμαστε· εσείς όμως είστε ντόπιοι από αυτούς που κατοικούν ανάμεσά μας; Και τώρα καταραμένοι είστε· δεν θα λείψει από εσάς δούλος, ούτε ξυλοκόπος, ούτε υδροφόρος για μένα και για τον Θεό μου. Και απάντησαν στον Ιησού, λέγοντας, αναγγέλθηκε σε μας όσα διέταξε ο Κύριος ο Θεός σου στον Μωυσή το παιδί του, να δώσει σε σας τη γη αυτή, και να εξολοθρεύσει εμάς και όλους τους κατοικούντες επάνω σε αυτήν από μπροστά σας· και φοβηθήκαμε πολύ για τις ψυχές μας από μπροστά σας, και κάναμε το πράγμα αυτό. Και τώρα ιδού εμείς είμαστε υποχείριοι σε εσάς· όπως σας αρέσει και όπως σας φαίνεται, κάντε μας ό,τι θέλετε. Και έκαναν σε αυτούς έτσι· και τους έσωσε ο Ιησούς εκείνη την ημέρα από τα χέρια των γιων του Ισραήλ, και δεν τους σκότωσαν. Και όρισε αυτούς ο Ιησούς σε εκείνη την ημέρα ξυλοκόπους και υδροφόρους για όλη τη συνέλευση, και για το θυσιαστήριο του Θεού· γι αυτό έγιναν οι κάτοικοι της Γαβαών ξυλοκόποι και υδροφόροι του

θυσιαστηρίου του Θεού μέχρι τη σημερινή ημέρα, και για τον τόπο που θα διαλέξει ο Κύριος.

10

Όταν άκουσε ο Αδωνιβεζέκ βασιλιάς της Ιερουσαλήμ ότι ο Ιησούς πήρε την Γαι και την εξολόθρευσε, με τον τρόπο που έκαναν την Ιεριχώ και τον βασιλιά της, έτσι έκαναν και την Γαι και τον βασιλιά της, και ότι οι κάτοικοι της Γαβαών αυτομόλησαν προς τον Ιησού και προς τον Ισραήλ, φοβήθηκαν από αυτούς πολύ· γιατί ήξερε ότι η Γαβαών ήταν μεγάλη πόλη, σαν μία από τις μητροπόλεις, και όλοι οι άνδρες της ισχυροί. Και έστειλε ο Αδωνιβεζέκ βασιλιάς της Ιερουσαλήμ προς τον Ελάμ βασιλιά της Χεβρώνας, και προς τον Φιδών βασιλιά της Ιεριμούθ, και προς τον Ιεφθά βασιλιά της Λαχίς και προς τον Δαβείν βασιλιά της Οδολλάμ, λέγοντας, ελάτε, ανεβείτε προς εμένα, και βοηθήστε με, και ας πολεμήσουμε τη Γαβαών· αυτομόλησαν γαρ προς τον Ιησού και προς τους γιους του Ισραήλ. Και ανέβηκαν οι πέντε βασιλιάδες των Ιεβουσαίων, ο βασιλιάς της Ιερουσαλήμ, και ο βασιλιάς της Χεβρώνας, και ο βασιλιάς της Ιεριμούθ, και ο βασιλιάς της Λαχίς, και ο βασιλιάς της Οδολλάμ, αυτοί και όλος ο λαός τους. Και περικύκλωσαν τη Γαβαών και την πολιορκούσαν. Και έστειλαν οι κάτοικοι της Γαβαών προς τον Ιησού στο στρατόπεδο του Ισραήλ στα Γάλγαλα, λέγοντας, μην αφήσεις τα χέρια σου από τους δούλους σου· ανέβα προς εμάς, γρήγορα, και βοήθησέ μας, και λύτρωσέ μας· γιατί συγκεντρωμένοι είναι εναντίον μας όλοι οι βασιλείς των Αμορραίων, οι κάτοικοι της ορεινής. Και ανέβηκε ο

Ιησούς από τα Γάλγαλα, αυτός και όλος ο πολεμιστής λαός μαζί του, κάθε ένας δυνατός σε ισχύ. Και είπε ο Κύριος προς τον Ιησού, μη φοβηθείς αυτούς, γιατί στα χέρια σου παρέδωσα αυτούς· δεν θα απομείνει από αυτούς κανείς μπροστά σας. Και επειδή ο Ιησούς ήρθε επάνω τους ξαφνικά, είχε πορευτεί όλη τη νύχτα από τα Γάλγαλα. Και έβαλε σε σύγχυση αυτούς ο Κύριος μπροστά στους γιους του Ισραήλ· και συνέτριψε αυτούς ο Κύριος με μεγάλη συντριβή στη Γαβαών· και καταδίωξαν αυτούς στο δρόμο της ανάβασης της Ωρωνείν, και τους κατέκοπταν μέχρι την Αζηκά και μέχρι τη Μακηδά. Και στο να φεύγουν αυτοί από το πρόσωπο των υιών του Ισραήλ στην κατάβαση του Ωρωνείν, και ο Κύριος έρριξε σε αυτούς λίθους χαλαζιού από τον ουρανό έως την Αζηκά· και έγιναν περισσότεροι οι αποθανόντες εξαιτίας των λίθων του χαλαζιού, παρά αυτοί που σκότωσαν οι υιοί του Ισραήλ με μαχαίρα στον πόλεμο. Τότε μίλησε ο Ιησούς προς τον Κύριο, την ημέρα που παρέδωσε ο Θεός τον Αμορραίο υποχείριο του Ισραήλ, όταν συνέτριψε αυτούς στη Γαβαών, και συντρίφτηκαν από το πρόσωπο των γιων του Ισραήλ· και είπε ο Ιησούς, ας σταθεί ο ήλιος πάνω από τη Γαβαών, και η σελήνη πάνω από τη φάραγγα Αιλών. Και στάθηκε ο ήλιος και η σελήνη ακίνητοι, μέχρι να εκδικηθεί ο Θεός τους εχθρούς τους· και στάθηκε ο ήλιος στη μέση του ουρανού· δεν προχωρούσε προς τη δύση για ολόκληρη μια ημέρα. Και δεν έγινε ημέρα τέτοια ούτε πριν ούτε μετά, ώστε να ακούσει ο Θεός άνθρωπο, γιατί ο Κύριος πολέμησε μαζί με τον Ισραήλ. Και έφυγαν οι πέντε βασιλείς αυτοί, και κρύφτηκαν στο σπήλαιο που ήταν στη Μακηδά. Και αναφέρθηκε στον Ιησού, λέγοντας, έχουν βρεθεί οι πέντε βασιλείς κρυμμένοι στο σπήλαιο στη Μακηδά. Και είπε ο Ιησούς, κυλίστε πέτρες επάνω στο στόμα

του σπηλαίου, και διορίστε άνδρες να φυλάνε επάνω σε αυτές. Εσείς όμως μη στέκεστε, καταδιώκοντας πίσω τους εχθρούς σας, και πιάστε την ουραγία τους, και μην αφήσετε να μπουν στις πόλεις τους· γιατί ο Κύριος ο Θεός μας τους παρέδωσε στα χέρια μας. Και έγινε ως σταμάτησε ο Ιησούς και κάθε γιος του Ισραήλ κόβοντας αυτούς σε μεγάλη σφαγή πολύ μέχρι το τέλος, και οι επιζώντες διασώθηκαν στις οχυρές πόλεις. Και γύρισε όλος ο λαός προς τον Ιησού στη Μακηδά υγιείς, και δεν γρύλισε κανείς από τους γιους του Ισραήλ με τη γλώσσα του. Και είπε ο Ιησούς, ανοίξτε τη σπηλιά, και βγάλτε αυτούς τους πέντε βασιλιάδες από τη σπηλιά. Και έβγαλαν τους πέντε βασιλιάδες από το σπήλαιο, τον βασιλιά της Ιερουσαλήμ, και τον βασιλιά της Χεβρώνας, και τον βασιλιά της Ιεριμούθ, και τον βασιλιά της Λαχίς, και τον βασιλιά της Οδολλάμ. Και επειδή τους έβγαλαν προς τον Ιησού, και ο Ιησούς συγκάλεσε όλο τον Ισραήλ, και τους αρχηγούς του πολέμου που συμπορεύονταν μαζί του, λέγοντας σε αυτούς, προχωρήστε και βάλτε τα πόδια σας επάνω στους λαιμούς τους· και αφού πλησίασαν έβαλαν τα πόδια τους επάνω στους λαιμούς τους. Και είπε ο Ιησούς προς αυτούς, μη φοβηθείτε αυτούς, μηδέ δειλιάσετε, ανδρίζεσθε και ισχύετε, ότι έτσι θα κάνει ο Κύριος σε όλους τους εχθρούς σας, τους οποίους εσείς πολεμάτε. Και σκότωσε αυτούς ο Ιησούς, και τους κρέμασε σε πέντε ξύλα· και ήταν κρεμασμένοι στα ξύλα μέχρι το βράδυ. Και έγινε προς τη δύση του ήλιου, διέταξε ο Ιησούς, και τους κατέβασαν από τα ξύλα, και τους έριξαν στο σπήλαιο, στο οποίο είχαν καταφύγει εκεί, και κύλισαν πέτρες επάνω στο σπήλαιο μέχρι τη σημερινή ημέρα. Και πήραν τη Μακηδά εκείνη την ημέρα, και τη σφόνευσαν με το στόμα του ξίφους, και εξολόθρευσαν κάθε έμπνοο που ήταν σε

αυτήν· και δεν αφέθηκε κανείς σε αυτήν σωσμένος και διαφυγών· και έκαναν στον βασιλιά της Μακηδάς, με τον τρόπο που έκαναν στον βασιλιά της Ιεριχώ. Και έφυγε ο Ιησούς και όλος ο Ισραήλ μαζί του από τη Μακηδά προς τη Λεβνά, και πολιορκούσε τη Λεβνά. Και παρέδωκε αυτήν ο Κύριος στα χέρια του Ισραήλ· και πήραν αυτήν, και τον βασιλιά της, και σκότωσαν αυτήν με στόμα σπαθιού, και κάθε αναπνέον μέσα σε αυτήν· και δεν αφέθηκε μέσα σε αυτήν κανείς σωσμένος και διαφυγών· και έκαναν στον βασιλιά της, με τον τρόπο που έκαναν στον βασιλιά της Ιεριχούς. Και έφυγε ο Ιησούς και όλος ο Ισραήλ μαζί του από τη Λεβνά προς τη Λαχίς, και την πολιόρκησε, και την πολιορκούσε. Και παρέδωκε ο Κύριος τη Λαχίς στα χέρια του Ισραήλ. Και την πήρε τη δεύτερη μέρα, και τη σκότωσαν με τη λεπίδα του σπαθιού, και την καταστρέψανε ολοσχερώς, με τον τρόπο που έκαναν τη Λεβνά. Τότε ανέβη ο βασιλιάς της Γαζέρ Ελάμ για να βοηθήσει τη Λαχείς· και τον χτύπησε ο Ιησούς με το στόμα του ξίφους, και τον λαό του, μέχρι να μην απομείνει από αυτούς κανείς σωσμένος και διαφυγών. Και έφυγε ο Ιησούς και όλος ο Ισραήλ μαζί του από τη Λαχίς προς την Οδολλάμ, και την πολιόρκησε και την κατέλαβε. Και την παρέδωσε ο Κύριος στο χέρι του Ισραήλ· και την πήρε εκείνη την ημέρα, και τη σκότωσε με στόμα σπαθιού, και κάθε αναπνέον μέσα σε αυτήν σκότωσαν, με τον τρόπο που έκαναν στη Λαχίς. Και απήλθε ο Ιησούς και όλος ο Ισραήλ μαζί του προς τη Χεβρώνα, και την περικάθισε. Και χτύπησαν αυτήν με στόμα σπαθιού, και κάθε αναπνέον που ήταν σε αυτήν· δεν υπήρχε κανείς σωσμένος· με τον τρόπο που έκαναν την Οδολλάμ, εξολόθρευσαν αυτήν, και όσα ήταν σε αυτήν. Και επέστρεψε ο Ιησούς και όλος ο Ισραήλ στη Δαβίρ· και αφού την πολιόρκησαν,

την πήραν, και τον βασιλιά της, και τα χωριά της· και την χτύπησε με το στόμα του ξίφους, και την εξολόθρευσαν, και κάθε αναπνέον μέσα σε αυτήν· και δεν άφησαν σε αυτήν κανέναν σωσμένο· με τον τρόπο που έκαναν στη Χεβρών και στον βασιλιά της, έτσι έκαναν στη Δαβίρ και στον βασιλιά της. Και χτύπησε ο Ιησούς όλη τη γη της ορεινής, και τη Νεγκέβ, και την πεδινή, και την Ασηδώθ, και τους βασιλείς της· δεν άφησαν από αυτούς σωσμένο· και κάθε αναπνέον ζωή εξολόθρευσε, με τον τρόπο που διέταξε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, από Κάδης Βαρνή μέχρι Γάζης, όλη τη Γοσόμ μέχρι τη Γαβαών. Και όλους τους βασιλείς τους και τη γη τους χτύπησε ο Ιησούς μονομιάς, γιατί ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ πολεμούσε μαζί με τον Ισραήλ.

11

Όταν άκουσε ο Ιαβίς βασιλιάς του Ασώρ, έστειλε προς τον Ιωβάβ βασιλιά του Μαρών, και προς τον βασιλιά του Συμοών, και προς τον βασιλιά του Αζίφ, και προς τους βασιλιάδες τους κατά τη Σιδώνα τη μεγάλη, στην ορεινή και στην Άραβα απέναντι από την Κενερώθ, και στην πεδιάδα, και στη Φεναεδδώρ, και στους παράλιους Χαναναίους από ανατολάς, και στους παράλιους Αμορραίους, και τους Χετταίους, και Φερεζαίους, και Ιεβουσαίους τους στο όρος, και τους Ευαίους, και τους κάτω από την Αερμών στη γη Μασσύμα. Και βγήκαν αυτοί και οι βασιλείς τους μαζί τους, σαν την άμμο της θάλασσας στο πλήθος, και άλογα και άρματα πολλά πάρα πολύ. Και συνήλθαν όλοι οι βασιλείς αυτοί και παρουσιάστηκαν στο ίδιο μέρος, και στρατοπέδευσαν στα νερά

του Μαρών να πολεμήσουν τον Ισραήλ. Και είπε ο Κύριος στον Ιησού, μη φοβηθείς από το πρόσωπό τους, γιατί αύριο αυτή την ώρα εγώ παραδίδω τροπωμένους αυτούς μπροστά στο Ισραήλ· τα άλογά τους θα νευροκοπήσεις, και τα άρματά τους θα κατακαύσεις στη φωτιά. Και ήρθε ο Ιησούς και όλος ο πολεμιστής λαός επάνω τους στα νερά του Μερόμ ξαφνικά, και έπεσαν επάνω τους στην ορεινή περιοχή. Και παρέδωκε αυτούς ο Κύριος υποχείριους στον Ισραήλ· και κόβοντάς τους τους καταδίωκαν μέχρι τη Σιδώνα τη μεγάλη, και μέχρι τη Μασερών, και μέχρι τα πεδία Μασσώχ κατά ανατολάς· και τους κατέκοψαν μέχρι του να μην αφεθεί από αυτούς κανένας σωσμένος. Και έκανε σε αυτούς ο Ιησούς, με τον τρόπο που διέταξε σε αυτόν ο Κύριος· τα άλογά τους ακρωτηρίασε, και τα άρματά τους έκαψε με φωτιά. Και γύρισε ο Ιησούς στον καιρό εκείνο, και κατέλαβε την Ασώρ, και τον βασιλιά της· ήταν δε η Ασώρ πρότερα άρχουσα όλων των βασιλειών αυτών. Και σκότωσαν κάθε αναπνέον σε αυτήν με ξίφος, και εξολόθρευσαν όλους, και δεν αφέθηκε σε αυτήν αναπνέον· και την Ασώρ έκαψαν με φωτιά. Και όλες τις πόλεις των βασιλείων, και τους βασιλείς τους πήρε ο Ιησούς, και σκότωσε αυτούς με το στόμα σπαθιού· και εξολόθρευσαν αυτούς, με τον τρόπο που διέταξε ο Μωυσής ο δούλος του Κυρίου. Αλλά όλες τις πόλεις τις οχυρωμένες δεν έκαψε το Ισραήλ· εκτός από την Ασώρ μόνο έκαψε το Ισραήλ, και όλα τα λάφυρα της λεηλάτησαν για τον εαυτό τους οι γιοι του Ισραήλ· αυτούς δε όλους εξολόθρευσαν με στόμα σπαθιού, μέχρι που τους κατέστρεψε· δεν άφησαν από αυτούς τίποτα που αναπνέει. Με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος τον Μωυσή, το παιδί του, και ο Μωυσής ωσαύτως διέταξε τον Ιησού· και έτσι έκανε ο Ιησούς, δεν παρέβη τίποτα από όλα όσα

διέταξε σε αυτόν ο Μωυσής. Και πήρε ο Ιησούς όλη την ορεινή γη, και όλη τη γη Νεγκέβ, και όλη τη γη Γοσόμ, και την πεδινή, και την προς δυσμάς, και το όρος Ισραήλ, και τα ταπεινά προς το όρος από όρος Χελχά, και αυτό που ανεβαίνει προς Σηείρ, και μέχρι Βααλγάδ, και τα πεδία του Λιβάνου κάτω από το όρος Αερμών· και όλους τους βασιλείς τους πήρε, και τους σκότωσε, και τους θανάτωσε. Και για περισσότερες ημέρες ο Ιησούς έκανε πόλεμο προς αυτούς τους βασιλείς. Και δεν ήταν πόλη, την οποία δεν πήρε το Ισραήλ· όλα τα πήραν στον πόλεμο. Ότι από τον Κύριο έγινε να σκληρυνθεί η καρδιά τους να συναντήσουν σε πόλεμο το Ισραήλ, ώστε να εξολοθρευθούν, ώστε να μη δοθεί σε αυτούς έλεος, αλλά να εξολοθρευθούν, με τον τρόπο που είπε ο Κύριος στον Μωυσή. Και ήρθε ο Ιησούς σε εκείνο τον καιρό, και εξολόθρευσε τους Ενακίμ από την ορεινή, από τη Χεβρώνα, και από τη Δαβίρ, και από την Αναβώθ, και από ολόκληρο τον Ιούδα μαζί με τις πόλεις τους· και ο Ιησούς τους εξολόθρευσε. Δεν έμεινε κανείς από τους Ανακίμ από τους γιους του Ισραήλ, παρά μόνο στη Γάζα, και στη Γαθ, και στο Άσδοδ έμειναν. Και πήρε ο Ιησούς όλη τη γη, όπως είχε διατάξει ο Κύριος στον Μωυσή· και τους έδωσε ο Ιησούς σε κληρονομιά στον Ισραήλ σε μερισμό κατά τις φυλές τους· και η γη σταμάτησε να πολεμείται.

12

Και αυτοί οι βασιλείς της γης, τους οποίους σκότωσαν οι γιοι του Ισραήλ, και πήραν κληρονομιά τη γη τους πέρα από τον Ιορδάνη από την ανατολή του ηλίου από τη φαράγγα Αρνών μέχρι το όρος

Χερμών, και όλη τη γη Αραβά από ανατολή. Σηών τον βασιλέα των Αμορραίων, ο οποίος κατοικούσε στην Εσεβών, κυριεύοντας από Αρνών, η οποία είναι στη φάραγγα κατά μέρος της φάραγγας, και το μισό της Γαλαάδ μέχρι Ιαβόκ, όρια υιών Αμμών. Και η Αραβά μέχρι τη θάλασσα Χενερέθ προς ανατολάς, και μέχρι τη θάλασσα της Αραβάς, τη θάλασσα των αλατιών από ανατολάς, το δρόμο προς Ασειμώθ, από Θαιμάν που είναι κάτω από Ασηδώθ Φασγά. Και ο Ωγ βασιλιάς της Βασάν υπελείφθη από τους γίγαντες, ο κατοικών στην Ασταρώθ και στην Εδραΐν, άρχων από όρος Αερμών και από Σεκχαί, και όλη την Βασάν έως των ορίων των Γεργεσί, και την Μαχί, και το ήμισυ του Γαλάδ των ορίων του Σηών βασιλιά του Εσεβών. Ο Μωυσής ο υιός του Κυρίου και οι υιοί του Ισραήλ χτύπησαν αυτούς· και έδωσε αυτήν ο Μωυσής σε κληρονομιά στον Ρουβήν, και στον Γαδ, και στο μισό της φυλής του Μανασσή. Και αυτοί οι βασιλείς των Αμορραίων, τους οποίους σκότωσε ο Ιησούς και οι γιοι του Ισραήλ στο πέραν του Ιορδάνη κοντά στη θάλασσα Βααλ Γαδ στην πεδιάδα του Λιβάνου, και μέχρι το όρος Χαλάκ ανεβαίνοντας προς τη Σηείρ· και την έδωσε αυτήν ο Ιησούς στις φυλές του Ισραήλ να κληρονομήσουν σύμφωνα με τον κλήρο τους, στο όρος, και στην πεδιάδα, και στην Αραβά, και στην Ασηδώθ, και στην έρημο, και τη Νεγέβ· τον Χετταίο, και τον Αμορραίο, και τον Χαναναίο, και τον Φερεζαίο, και τον Ευαίο, και τον Ιεβουσαίο. Τον βασιλιά της Ιεριχώ, και τον βασιλιά της Γαι, που είναι κοντά στη Βαιθήλ, τον βασιλιά της Ιερουσαλήμ, τον βασιλιά της Χεβρών, τον βασιλιά της Ιεριμούθ, τον βασιλιά της Λαχίς, τον βασιλιά της Αιλάμ, τον βασιλιά της Γαζέρ, τον βασιλιά της Δαβίρ, τον βασιλιά της Γαδέρ, τον βασιλιά της Ερμάθ, τον βασιλιά της Αδέρ, τον βασιλιά της Λεβνά, τον

βασιλιά της Οδολλάμ, τον βασιλιά της Ηλάθ, τον βασιλιά της Ταφούτ, τον βασιλιά της Οφέρ, τον βασιλιά της Οφέκ της Αρώκ, τον βασιλιά της Ασώμ, τον βασιλιά της Συμοών, τον βασιλιά της Μαμβρώθ, τον βασιλιά της Αζίφ, τον βασιλιά της Κάδης, τον βασιλιά της Ζαχάκ, τον βασιλιά της Μαρεδώθ, τον βασιλιά της Ιεκόμ του Χερμέλ, τον βασιλιά της Οδολλάμ του Φεννεαδώρ, τον βασιλιά της Γει της Γαλιλαίας, τον βασιλιά της Θερσά· όλοι αυτοί οι βασιλιάδες είκοσι εννέα.

13

Και ο Ιησούς ήταν γέρος, προχωρημένος στις ημέρες του· και είπε ο Κύριος προς τον Ιησού, συ έχεις προχωρήσει στις ημέρες σου, και η γη που έχει απομείνει είναι πολλή για κληρονομία. Και αυτή η γη έχει εγκαταλειφθεί· τα σύνορα των Φιλισταίων, ο Γεσιρί και ο Χαναναίος, από την ακατοίκητη την κατά πρόσωπο της Αιγύπτου έως των συνόρων του Εκρών εξ αριστερών των Χαναναίων, λογίζεται στις πέντε σατραπείες των Φιλισταίων, του Γαζαίου και του Αζωτίου και του Ασκαλωνίτη και του Γετθαίου και του Ακκαρωνίτη και του Ευαίου, από Θαιμάν και σε κάθε γη της Χαναάν απέναντι της Γάζας, και οι Σιδώνιοι έως Αφέκ, έως των συνόρων των Αμορραίων, και όλη τη γη Γαλιάθ των Φιλισταίων, και όλο τον Λίβανο από ανατολών ηλίου από Γαλγάλ υπό το όρος το Αερμών έως της εισόδου Εμάθ, κάθε ο κατοικών την ορεινή από του Λιβάνου έως της Μασερέθ Μεμφωμαίμ. Όλους τους Σιδωνίους, εγώ θα τους καταστρέψω από το πρόσωπο του Ισραήλ· αλλά μοίρασέ την σε κλήρο στον Ισραήλ, με τον τρόπο που σου

διέταξα. Και τώρα μοίρασε τη γη αυτή σε κληρονομιά στις εννέα φυλές, και στο μισό της φυλής του Μανασσή. Από τον Ιορδάνη μέχρι τη μεγάλη θάλασσα προς τη δύση του ηλίου θα τη δώσεις· η μεγάλη θάλασσα θα είναι το όριο. Στις δύο φυλές, και στο μισό της φυλής του Μανασσή, στον Ρουβήν, και στον Γαδ έδωσε ο Μωυσής στο πέραν του Ιορδάνη· κατά ανατολάς ηλίου έδωσε σε αυτόν ο Μωυσής ο υπηρέτης του Κυρίου, από την Αροήρ, η οποία είναι επί του χείλους του χειμάρρου Αρνών, και την πόλη την εν μέσω της φάραγγας, και όλη την Μισώρ από την Μεδεβά· Όλες τις πόλεις του Σηών βασιλιά των Αμορραίων, ο οποίος βασίλευσε στην Εσεβών έως των ορίων των υιών του Αμμών· Και την Γαλααδίτιδα, και τα όρια του Γεσιρί, και τους Μαχατί, όλο το όρος Ερμών, και όλη την Βασανίτιδα έως την Σαλχά· Όλη την βασιλεία του Ωγ στην Βασανίτιδα, ο οποίος βασίλευσε στην Ασταρώθ και στην Εδραΐν· αυτός κατελείφθη από τους γίγαντες, και τον χτύπησε ο Μωυσής, και τον εξολόθρευσε. Και δεν εξολόθρευσαν οι γιοι του Ισραήλ τον Γεσιρί, και τον Μαχατί, και τον Χαναναίο· και κατοικούσε ο βασιλιάς του Γεσιρί και ο Μαχατί ανάμεσα στους γιους του Ισραήλ μέχρι τη σημερινή ημέρα. Εκτός από τη φυλή του Λευί δεν δόθηκε κληρονομιά· ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, αυτός είναι η κληρονομιά τους, όπως τους είπε ο Κύριος· και αυτός είναι ο καταμερισμός, τον οποίο μοίρασε ο Μωυσής στους γιους του Ισραήλ στο Αραβώθ του Μωάβ στο πέραν του Ιορδάνη κατά την Ιεριχώ. Και έδωσε ο Μωυσής στη φυλή του Ρουβήν κατά τους δήμους τους. Και έγιναν τα όριά τους από Αροήρ, η οποία είναι απέναντι από τη φαράγγα Αρνών, και η πόλη που είναι στη φαράγγα Αρνών· και όλη τη Μισώρ, μέχρι Εσεβών, και όλες τις πόλεις που είναι στη Μισώρ, και Δαιβών, και Βαιμών Βαάλ, και

οίκο Μεελβώθ, και Βασάν, και Βακεδμώθ, και Μαιφαάδ, και Καριθαίμ, και Σεβαμά, και Σεραδά, και Σιών στο όρος Ενάβ, και Βαιθφογώρ, και Ασηδώθ Φασγά, και Βαιτθασεινώθ, και όλες τις πόλεις του Μισώρ, και όλη τη βασιλεία του Σηών βασιλιά των Αμορραίων, τον οποίο επάταξε ο Μωυσής αυτόν και τους ηγούμενους του Μαδιάμ, και τον Ευί, και τον Ροβόκ, και τον Σούρ, και τον Ούρ, και τον Ροβέ άρχοντα λάφυρο του Σιών, και τους κατοικούντες τη Σιών. Και τον Βαλαάμ, τον γιο του Βεώρ, τον μάντη, τον σκότωσαν στη μάχη. Έγιναν δε τα όρια του Ρουβήν, ο Ιορδάνης όριο· αυτή η κληρονομιά των υιών του Ρουβήν κατά τους δήμους τους, οι πόλεις τους και οι επαύλεις τους. Έδωσε δε ο Μωυσής στους γιους του Γαδ κατά τους δήμους τους. Και έγιναν τα όρια τους Ιαζήρ· όλες οι πόλεις της Γαλαάδ, και το μισό της γης των γιων Αμμών μέχρι Αράβα, η οποία είναι απέναντι από Αράδ. Και από Εσεβών μέχρι Αραβώθ κατά την Μασσηφά, και Βοτανίμ, και Μαάν μέχρι των ορίων Δαιβών, και Εναδώμ και Οθαργαΐ και Βαινθαναβρά και Σοκχωθά και Σαφάν και την υπόλοιπη βασιλεία Σηών βασιλέα Εσεβών· και ο Ιορδάνης θα οριοθετεί μέχρι μέρους της θάλασσας Χενερέθ πέραν του Ιορδάνου από ανατολάς. Αυτή η κληρονομιά των γιων του Γαδ κατά τους δήμους τους και κατά τις πόλεις τους· κατά τους δήμους τους θα γυρίσουν τον αυχένα εναντίον των εχθρών τους, γιατί έγιναν κατά τους δήμους τους οι πόλεις τους, και οι επαύλεις τους. Και έδωσε ο Μωυσής στο μισό της φυλής του Μανασσή σύμφωνα με τους δήμους τους. Και έγιναν τα όρια τους από Μααν, και όλη η βασιλεία Βασάν, και όλη η βασιλεία του Ωγ βασιλιά της Βασάν, και όλες τις κώμες του Ιαείρ, οι οποίες είναι στη Βασανίτιδα, εξήντα πόλεις. Και το μισό της Γαλαάδ, και στην Ασταρώθ και στην Εδραΐν, πόλεις της

βασιλείας του Ωγ στη Βασανίτιδα, στους γιους του Μαχίρ γιους του Μανασσή, και στα μισά των γιων του Μαχίρ γιων του Μανασσή, κατά τους δήμους τους. Αυτοί τους οποίους κατακληρονόμησε ο Μωυσής πέραν του Ιορδάνη στις πεδιάδες του Μωάβ, στο πέραν του Ιορδάνη του κατά Ιεριχώ, από ανατολάς.

14

Και αυτοί που κληρονόμησαν οι γιοι Ισραήλ στη γη Χαναάν, τους οποίους τους κατεκληρονόμησαν ο Ελεάζαρ ο ιερέας, και ο Ιησούς ο του Ναυή, και οι άρχοντες των πατριών των φυλών των γιων Ισραήλ. Σύμφωνα με κλήρους κληρονόμησαν, με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος διά χειρός του Ιησού στις εννέα φυλές και στο μισό της φυλής από την περιοχή πέραν του Ιορδάνη. Και στους Λευίτες δεν έδωσε κληρονομιά ανάμεσά τους, γιατί ήταν οι γιοι του Ιωσήφ δύο φυλές, Μανασσής και Εφραίμ· και δεν δόθηκε μερίδα στη γη στους Λευίτες, αλλά μόνο πόλεις να κατοικούν, και τα χωράφια τους για τα κτήνη, και τα κτήνη τους. Με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος τον Μωυσή, έτσι έκαναν οι γιοι του Ισραήλ και μοίρασαν τη γη. Και πλησίασαν οι γιοι του Ιούδα προς τον Ιησού στη Γαλγάλ· και είπε προς αυτόν ο Χάλεβ ο του Ιεφονή ο Κενεζαίος, συ ξέρεις το λόγο, που μίλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή άνθρωπο του Θεού για εμένα και εσένα στην Κάδης Βαρνή. Γιατί ήμουν σαράντα ετών όταν με έστειλε ο Μωυσής ο υιός του Θεού από Κάδης Βαρνή να κατασκοπεύσω τη γη· και του απάντησα λόγο σύμφωνα με τη σκέψη του. Οι αδελφοί μου που ανέβηκαν μαζί μου μετέστησαν την καρδιά του λαού, εγώ όμως

συνέχισα να ακολουθώ τον Κύριο τον Θεό μου. Και ορκίστηκε ο Μωυσής σε εκείνη την ημέρα, λέγοντας, η γη επάνω στην οποία πάτησες, σε σένα θα είναι σε κληρονομιά και στα παιδιά σου για τον αιώνα, γιατί αφοσιώθηκες να ακολουθήσεις πίσω από τον Κύριο τον Θεό μας. Και τώρα με διατήρησε ο Κύριος με τον τρόπο που είπε· αυτό το σαραντοστό πέμπτο έτος, από το οποίο μίλησε ο Κύριος αυτόν τον λόγο προς τον Μωυσή· και πήγε το Ισραήλ στην έρημο· και τώρα ιδού εγώ σήμερα ογδόντα πέντε ετών· Ακόμα είμαι σήμερα δυνατός, σαν όταν με έστειλε ο Μωυσής, το ίδιο είμαι δυνατός τώρα να βγω και να μπω στον πόλεμο. Και τώρα ζητώ από εσένα το βουνό αυτό, όπως είπε ο Κύριος εκείνη την ημέρα, γιατί εσύ άκουσες τον λόγο αυτό εκείνη την ημέρα· τώρα όμως οι Ανακίμ είναι εκεί, πόλεις οχυρές και μεγάλες· αν λοιπόν ο Κύριος είναι μαζί μου, θα τους εξολοθρεύσω, με τον τρόπο που μου είπε ο Κύριος. Και ευλόγησε αυτόν ο Ιησούς, και έδωσε τη Χεβρών στον Χάλεβ γιο του Ιεφονή γιου του Κενέζ σε κληρονομιά. Διὰ αὐτό ἔγινε η Χεβρών του Χάλεβ του υιού του Ιεφοννή του Κενεζαίου σε κληρονομιά ἕως της ημέρας αὐτής, διότι αὐτός ακολούθησε το πρόσταγμα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. Το όνομα της Χεβρών ήταν πριν πόλη Αργόβ, αυτή η μητρόπολη των Ενακίμ· και η γη σταμάτησε από τον πόλεμο.

15

Και έγιναν τα όρια της φυλής του Ιούδα κατά τους δήμους τους από τα όρια της Ιδουμαίας από την έρημο Σιν έως την Κάδη προς νότο. Και έγιναν τα όρια τους από Νότο μέχρι το μέρος της

αλμυρής θάλασσας από τη λοφιά που φέρει προς Νότο. Και διαπερνάει απέναντι από την ανάβαση του Ακραββίμ, και περνάει γύρω από τη Σενά, και ανεβαίνει από τον Νότο προς την Κάδης Βαρνή, και βγαίνει από τον Ασωρών, και ανεβαίνει προς τη Σαράδα, και βγαίνει προς τη δυτική Κάδης, και βγαίνει προς τη Σελμωνά, και εκτείνεται μέχρι το φαράγγι της Αιγύπτου, και θα είναι το τέλος των ορίων του στη θάλασσα· αυτό είναι τα όριά τους από τον Νότο. Και τα όρια από ανατολές, όλη η αλμυρή θάλασσα μέχρι τον Ιορδάνη. Και τα όρια τους από Βορρά, και από τη λοφιά της θάλασσας και από το μέρος του Ιορδάνη. Ανεβαίνει τα όρια στη Βαιθαγλαάμ· και περνάει από Βορρά στη Βαιθάραβα, και ανεβαίνει τα όρια στη λίθο Βοχάν υιού Ρουβήν· Και ανεβαίνει τα όρια στο τέταρτο της φάραγγας Αχώρ, και κατεβαίνει στη Γαλγάλ, η οποία είναι απέναντι από την ανάβαση Αδαμμίν, η οποία είναι κατά Λίβα στη φάραγγα, και εκτείνεται στο νερό της πηγής του ηλίου· και θα είναι η έξοδός του πηγή Ρωγήλ· Και ανεβαίνει τα όρια στη φάραγγα Εννόμ, στη ράχη του Ιεβούς από Λίβα· αυτή είναι η Ιερουσαλήμ· και εκτείνεται τα όρια στην κορυφή όρους, η οποία είναι απέναντι από τη φάραγγα Εννόμ προς θάλασσα, η οποία είναι από μέρους γης Ραφαΐν στο βορρά· Και εκτείνεται το όριο από την κορυφή του όρους στην πηγή νερού Ναφθώ, και εκτείνεται στο όρος Εφρών· και θα οδηγήσει το όριο στη Βαάλ· αυτή είναι πόλη Ιαρίμ. Και θα γυρίσει το όριο από Βααλ προς τη θάλασσα, και θα περάσει στο όρος Ασσάρ πάνω από την πόλη Ιαρίν από τον Βορρά· αυτή είναι η Χασλών· και θα κατέβει στην πόλη του ηλίου, και θα περάσει προς τον Νότο. Και εκτείνεται το όριο πίσω από την Ακκαρών προς τον βορρά, και θα εκτείνει τα όρια στη Σοκχώθ, και θα περάσει τα όρια προς τον

Νότο, και θα εκτείνει προς τη Λεβνά, και θα είναι η έξοδος των ορίων στη θάλασσα. Και τα όρια τους από τη θάλασσα, η μεγάλη θάλασσα θα οριοθετεί. Αυτά είναι τα όρια των γιων του Ιούδα γύρω κατά τους δήμους τους. Και στον Χάλεβ γιο του Ιεφονή έδωσε μερίδα στο μέσο των γιων του Ιούδα μέσω προστάγματος του Θεού, και έδωσε σε αυτόν ο Ιησούς την πόλη Αρβόκ, μητρόπολη του Ενάκ· αυτή είναι η Χεβρών. Και εξολόθρευσε από εκεί ο Χάλεβ, γιος του Ιεφονή, τους τρεις γιους του Ενάκ, τον Σουσί και τον Θολαμί και τον Αχιμά. Και ανέβηκε από εκεί ο Χάλεβ εναντίον των κατοίκων της Δεβίρ· το όνομα της Δεβίρ ήταν προηγουμένως Πόλη των Γραμμάτων. Και είπε ο Χάλεβ, όποιος θα πάρει και θα κόψει την πόλη των Γραμμάτων και θα κυριεύσει αυτήν, θα δώσω σε αυτόν την Ασχά, την θυγατέρα μου, για γυναίκα. Και την πήρε ο Οθνιήλ γιος του Κενέζ αδελφού του Χάλεβ, και του έδωσε την Αχσά θυγατέρα του για γυναίκα. Και έγινε όταν έβγαινε αυτή και συμβουλεύτηκε αυτόν, λέγοντας, θα ζητήσω από τον πατέρα μου χωράφι· και φώναξε από τον γάιδαρο· και της είπε ο Χάλεβ, τι έχεις; Και του είπε, δώσε μου ευλογία, γιατί μου έχεις δώσει γη στο Νεγκέβ· δώσε μου τη Βοθθανίς· και της έδωσε τη Γοναιθλά την άνω και τη Γοναιθλά την κάτω. Αυτή είναι η κληρονομιά της φυλής των απογόνων του Ιούδα. Έγιναν δε οι πόλεις τους πόλεις προς τη φυλή των υιών Ιούδα επί των συνόρων Εδώμ επί της ερήμου, και Βαισελεήλ, και Αρά, και Ασώρ, και Ικάμ, και Ρεγμά, και Αρουήλ, και Κάδης, και Ασοριωναΐν, και Μαϊνάμ, και Βαλμαϊνάν, και τα χωριά τους, και οι πόλεις Ασερών, αυτή Ασώρ, και Σήν, και Σαλμαά, και Μωλαδά, και Σερί, και Βαιφαλάθ, και Χολασεωλά, και Βηρσαβεέ· και τα χωριά τους, και οι αγροικίες τους, Βαλά, και Βακώκ, και Ασόμ, και

Ελβωϋδάδ, και Βαιθήλ, και Ερμά, και Σεκελάκ, και Μαχαρίμ, και Σεθεννάκ, και Λαβώς, και Σαλή, και Ερωμώθ· πόλεις είκοσι εννέα, και τα χωριά τους. Στην πεδινή η Ασταώλ, και η Ράα, και η Άσσα. Και Ράμεν, και Τανώ, και Ιλουθώθ, και Μαιανί, και Ιερμούθ, και Οδολλάμ, και Μεμβρά, και Σαωχώ, και Ιαζηκά, και Σακαρίμ, και Γάδηρα, και οι αγροικίες της· δεκατέσσερις πόλεις, και τα χωριά τους. Σεννά, και Αδασάν, και Μαγαδαλγάδ, και Δαλάδ, και Μασφά, και Ιαχαρεήλ, και Βασηδώθ, και Ιδεαδαλέα, και Χαβρά, και Μαχές, και Μααχώς, και Γεδδώρ, και Βαγαδιήλ, και Νωμάν, και Μαχηδάν· δεκαέξι πόλεις, και τα χωριά τους· Λεβνά, και Ιθάκ, και Ανώχ, και Ιανά, και Νασίβ, και Κεϊλάμ, και Ακιεζί, και Κεζίβ, και Βαθησάρ, και Αιλώμ· δέκα πόλεις, και τα χωριά τους· Ακκαρών, και τα χωριά της, και οι αγροικίες τους, από Ακκαρών Γεμνά· και όλες όσες είναι κοντά στην Ασηδώθ· και τα χωριά τους, Ασιεδώθ, και τα χωριά της, και οι αγροικίες της· Γάζα, και τα χωριά της, και οι αγροικίες της μέχρι του χειμάρρου της Αιγύπτου, και η μεγάλη θάλασσα ορίζει. Και στην ορεινή Σαμίρ, και Ιεθέρ, και Σωχά, και Ρεννά, και πόλη Γραμμάτων, αυτή Δαβίρ, και Ανών, και Ες, και Μαν, και Αισάμ, και Γοσόμ, και Χαλού, και Χαννά, και Γηλώμ· πόλεις έντεκα, και τα χωριά τους· Αιρέμ, και Ρεμνά, και Σομά, και Ιεμαΐν, και Βαιθαχού, και Φακουά, και Ευμά, και πόλη Αρβόκ, αυτή είναι Χεβρών, και Σωραΐθ· πόλεις εννέα, και οι αγροικίες τους· Μαώρ, και Χερμέλ, και Οζίβ, και Ιτάν, και Ιαριήλ, και Αρικάμ, και Ζακαναΐμ, και Γαβαά, και Θαμναθά· πόλεις εννέα, και τα χωριά τους· Αιλουά, και Βηθσούρ, και Γεδδών, και Μαγαρώθ, και Βαιθανάμ, και Θεκούμ· πόλεις έξι, και τα χωριά τους· Καριαθβαάλ, αυτή η πόλη Ιαρίμ, και Σωθηβά· πόλεις δύο, και οι αγροικίες τους· και Βαδδαργείς, και Θαραβαάμ, και Αινών, και Αιοχιοζά, και

Ναφλαζών, και οι πόλεις Σαδών, και Αρκάδης· πόλεις επτά, και τα χωριά τους. Και ο Ιεβουσαίος κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ, και δεν μπόρεσαν οι γιοι του Ιούδα να τους καταστρέψουν· και κατοίκησαν οι Ιεβουσαίοι στην Ιερουσαλήμ μέχρι αυτή την ημέρα.

16

Και έγιναν τα όρια των γιων του Ιωσήφ από τον Ιορδάνη που είναι κατά την Ιεριχώ από ανατολές· και θα ανέβει από την Ιεριχώ προς την ορεινή, την έρημο, προς τη Βαιθήλ Λουζά. Και θα βγει προς τη Βαιθήλ, και θα περάσει από τα όρια του Αχαταρωθί. Και θα διέλθει προς τη θάλασσα προς τα όρια Απταλίμ μέχρι των ορίων Βαιθωρών την κάτω, και θα είναι η έξοδός τους προς τη θάλασσα. Και κληρονόμησαν οι γιοι του Ιωσήφ, ο Εφραίμ και ο Μανασσής. Και έγιναν τα όρια των γιων του Εφραίμ κατά τους δήμους τους· και έγιναν τα όρια της κληρονομίας τους από ανατολών Αταρώθ, και Ερώκ έως Βαιθωρών την άνω, και Γαζαρά. Και θα έρθουν τα όρια στη θάλασσα στο Ικασμών από Βορρά Θερμά· θα πάνε γύρω προς ανατολάς στη Θηνασά, και Σέλλη, και θα περάσουν από ανατολών στην Ιανώκα, και στο Μαχώ, και Αταρώθ, και τα χωριά τους· και θα έρθουν στην Ιεριχώ, και θα βγουν στον Ιορδάνη. Και από Ταφού θα πορευτούν τα όρια προς τη θάλασσα προς Χελκανά· και θα είναι η διέξοδός τους προς τη θάλασσα· αυτή η κληρονομιά της φυλής Εφραίμ κατά τους δήμους τους. Και οι πόλεις που αφορίστηκαν στους γιους του Εφραίμ ανάμεσα στην κληρονομία των γιων του Μανασσή, όλες οι πόλεις και τα χωριά τους. Και δεν κατέστρεψε ο Εφραίμ τον Χαναναίο που κατοικούσε

στη Γάζερ· και κατοικούσε ο Χαναναίος στον Εφραίμ μέχρι την ημέρα αυτή, μέχρι που ανέβη ο Φαραώ βασιλιάς της Αιγύπτου, και την πήρε, και την έκαψε με φωτιά· και τους Χαναναίους, και τους Φερεζαίους, και τους κατοικούντες στη Γάζερ, τους σκότωσαν· και την έδωσε ο Φαραώ ως προίκα στην κόρη του.

17

Και έγιναν τα όρια της φυλής των υιών του Μανασσή, επειδή αυτός ήταν πρωτότοκος του Ιωσήφ, στον Μαχίρ τον πρωτότοκο του Μανασσή, πατέρα του Γαλαάδ, γιατί ήταν άνδρας πολεμιστής, στη Γαλααδίτιδα και στη Βασανίτιδα. Και έγινε στους γιους του Μανασσή τους υπόλοιπους κατά τους δήμους τους· στους γιους του Ιεζί, και στους γιους του Χελέκ, και στους γιους του Ασριήλ, και στους γιους του Συχέμ, και στους γιους του Σεμιδά, και στους γιους του Χέφερ· αυτοί άρσενες κατά τους δήμους τους. Και στον Σαλπαάδ γιο του Οφέρ δεν ήταν σε αυτόν γιοι αλλά θυγατέρες· και αυτά τα ονόματα των θυγατέρων του Σαλπαάδ· Μααλά, και Νουά, και Εγλά, και Μελχά, και Θερσά. Και στάθηκαν μπροστά στον Ελεάζαρ τον ιερέα, και μπροστά στον Ιησού, και μπροστά στους άρχοντες, λέγοντας, ο Θεός διέταξε μέσω του χεριού του Μωυσή να δώσει σε εμάς κληρονομιά ανάμεσα στους αδελφούς μας· και δόθηκε σε αυτές μέσω προστάγματος του Κυρίου κλήρος ανάμεσα στους αδελφούς του πατέρα τους. Και έπεσε η κληρονομιά τους από Ανάσσα, και πεδιάδα Λαβέκ από τη γη Γαλαάδ, η οποία είναι πέρα από τον Ιορδάνη· Γιατί οι θυγατέρες των γιων του Μανασσή κληρονόμησαν κλήρο ανάμεσα στους αδελφούς τους· η δε γη

Γαλαάδ έγινε στους γιους του Μανασσή τους υπόλοιπους. Και έγιναν τα όρια των γιων του Μανασσή Δηλανάθ, η οποία είναι απέναντι από τους γιους του Ανάθ, και πορεύεται προς τα όρια προς Ιαμίν και Ιασσίβ προς την πηγή Θαφθώθ. Η Θαφέθ θα είναι του Μανασσή, και η Θαφέθ που βρίσκεται στα όρια του Μανασσή ανήκει στους υιούς του Εφραΐμ. Και θα κατέβει το όριο προς τη φάραγγα Κανά προς τα νότια κατά τη φάραγγα Ιαριήλ· τερέβινθος του Εφραίμ ανάμεσα στην πόλη του Μανασσή· και τα όρια του Μανασσή προς τον βορρά προς τον χείμαρρο· και θα είναι η έξοδός του η θάλασσα από τα νότια για τον Εφραίμ, και προς τον βορρά για τον Μανασσή· και θα είναι η θάλασσα όριο για αυτούς· και προς τον Ασήρ θα ενωθούν προς τον βορρά, και με τον Ισσάχαρ από την ανατολή. Και θα ανήκει στον Μανασσή στον Ισσάχαρ και στον Ασήρ η Βαιθοάν και τα χωριά τους, και οι κάτοικοι της Δωρ, και τα χωριά της, και οι κάτοικοι του Μαγεδδώ, και τα χωριά της, και το τρίτο της Ναφάθ, και τα χωριά της. Και δεν μπόρεσαν οι γιοι του Μανασσή να καταστρέψουν εντελώς τις πόλεις αυτές, και άρχισε ο Χαναναίος να κατοικεί στη γη αυτή. Και έγινε και επειδή κατίσχυσαν οι γιοι του Ισραήλ, και έκαναν τους Χαναναίους υπηκόους, να τους εξολοθρεύσουν όμως δεν τους εξολόθρευσαν. Αντιμίλησαν δε οι γιοι του Ιωσήφ στον Ιησού, λέγοντας, γιατί μας έδωσες μια κληρονομιά και ένα μετρημένο μέρος; Εγώ είμαι πολυάριθμος λαός, και ο Θεός με ευλόγησε. Και είπε σε αυτούς ο Ιησούς, αν είσαι πολύς λαός, ανέβα στο δάσος, και ξεκαθάρισε για τον εαυτό σου αν σε στενοχωρεί το όρος του Εφραίμ. Και είπαν, δεν μας αρέσει το όρος του Εφραίμ· και έχει επίλεκτα άλογα και σίδηρο ο Χαναναίος που κατοικεί σε αυτό στη Βαιθσάν, και στα χωριά της, στην κοιλάδα Ιεζραέλ. Και είπε ο

Ιησούς στους γιους του Ιωσήφ, αν είσαι πολυάριθμος λαός και έχεις μεγάλη δύναμη, δεν θα έχεις έναν μόνο κλήρο· Γιατί το δάσος θα είναι δικό σου, επειδή είναι δάσος και θα το ξεκαθαρίσεις, και θα είναι δικό σου· και όταν εξολοθρεύσεις τον Χαναναίο, παρόλο που έχει επίλεκτα άλογα· γιατί εσύ είσαι πιο δυνατός από αυτόν.

18

Και συγκεντρώθηκε όλη η συνέλευση των γιων του Ισραήλ στη Σηλώ, και έστησαν εκεί τη σκηνή της μαρτυρίας, και η γη κατακτήθηκε από αυτούς. Και έμειναν οι γιοι του Ισραήλ, οι οποίοι δεν κληρονόμησαν, επτά φυλές. Και είπε ο Ιησούς στους υιούς του Ισραήλ, μέχρι πότε θα είστε αδύναμοι να κληρονομήσετε τη γη, την οποία έδωσε ο Κύριος ο Θεός μας; Δώστε από εσάς τρεις άνδρες από κάθε φυλή, και αφού σηκωθούν ας διέλθουν τη γη, και ας την περιγράψουν μπροστά μου, όπως θα είναι ανάγκη να τη διαιρέσουν. Και ήρθαν προς αυτόν· και χώρισε σε αυτούς επτά μερίδες· ο Ιούδας θα στήσει για αυτούς όριο από Νότο, και οι γιοι του Ιωσήφ θα στήσουν για αυτούς όριο από Βορρά. Εσείς λοιπόν μοιράστε τη γη σε επτά μερίδες, και φέρτε τα εδώ σε μένα, και θα βγάλω για σας κλήρο μπροστά στον Κύριο τον Θεό μας. Δεν υπάρχει μερίδα για τους γιους του Λευί ανάμεσά σας· γιατί η ιερωσύνη του Κυρίου είναι το μερίδιό του· και ο Γαδ και ο Ρουβήν και το μισό της φυλής του Μανασσή πήραν την κληρονομιά τους πέρα από τον Ιορδάνη προς ανατολάς, την οποία τους έδωσε ο Μωυσής ο δούλος του Κυρίου. Και σηκώθηκαν οι άνδρες και πήγαν· και διέταξε ο Ιησούς τους άνδρες που πήγαιναν να

χωροβατήσουν τη γη, λέγοντας, πηγαίνετε και χωροβατήστε τη γη, και παρουσιαστείτε σε μένα, και εδώ θα βγάλω για σας κλήρο μπροστά στον Κύριο στη Σηλώ. Και πήγαν, και διέσχισαν τη γη· και την είδαν, και την έγραψαν κατά πόλεις, επτά μερίδες σε βιβλίο, και την έφεραν στον Ιησού. Και ο Ιησούς έριξε κλήρο για αυτούς στη Σηλώ μπροστά στον Κύριο. Και βγήκε ο κλήρος της φυλής Βενιαμίν πρώτος κατά τους δήμους τους· και βγήκαν τα όρια του κλήρου τους ανάμεσα στους υιούς Ιούδα και ανάμεσα στους υιούς Ιωσήφ. Και έγιναν τα όρια τους από Βορρά· από τον Ιορδάνη θα ανέβουν τα όρια πίσω από την Ιεριχώ από Βορρά, και θα ανέβει προς το όρος προς τη θάλασσα, και θα είναι του η διέξοδος η έρημος Βαιθών. Και θα διέλθουν από εκεί τα όρια στη Λουζά επί του νώτου της Λουζά από τον Νότο της· αυτή είναι η Βαιθήλ· και θα κατέβουν τα όρια στη Μααταρώβ Ορέχ επί την ορεινή, η οποία είναι προς τον Νότο της Βαιθωρών της κάτω. Και θα διέλθει τα όρια και θα παρέλθει στο μέρος που βλέπει προς τη θάλασσα από νότο από το όρος προς το πρόσωπο Βαιθωρών νότια· και θα είναι η έξοδός του προς Καριάθ Βαάλ· αυτή είναι η Καριαθιαρίν, πόλη των υιών Ιούδα· αυτό είναι το μέρος προς τη θάλασσα. Και το μέρος προς Λίβα από το μέρος της Καριάθ Βαάλ· και θα διέλθουν τα όρια προς Γασίν, επί την πηγή του νερού Ναφθώ. Και θα κατέβουν τα όρια σε ένα μέρος, αυτό είναι κατά το πρόσωπο της κοιλάδας Σοννάμ, που είναι από το μέρος του Εμέκ Ραφαΐν από τον Βορρά, και θα κατέβει η Γέεννα στο νώτο του Ιεβουσαί από τον Νότο· θα κατέβει στην πηγή Ρωγήλ· Και θα διέλθει στην πηγή Βαιθσαμύς· και θα παρέλθει στη Γαλιλώθ, που είναι απέναντι προς την ανάβαση Αιθαμίν· και θα κατέβει στον λίθο Βαιών των υιών Ρουβήν· και θα διέλθει κατά το νώτο της

Βαιθάραβα από τον Βορρά, και θα κατέβει στα όρια στο νώτο της θάλασσας από τον Βορρά. Και θα είναι η έξοδος των ορίων επάνω σε λοφιά της θάλασσας των αλάτων προς Βορρά προς το μέρος του Ιορδάνη από Νότο· αυτά τα όρια είναι από Νότο. Και ο Ιορδάνης θα οριοθετεί από το ανατολικό μέρος· αυτή είναι η κληρονομιά των γιων του Βενιαμίν, τα όρια της τριγύρω κατά δήμους. Και έγιναν οι πόλεις των γιων του Βενιαμίν κατά δήμους τους Ιεριχώ, και Βεθεγαιώ, και Αμεκασίς, και Βαιθαβαρά, και Σαρά, και Βησανά, και Αιείν, και Φαρά, και Εφραθά, και Καραφά, και Κεφιρά, και Μονί, και Γαβαά, πόλεις δώδεκα· και τα χωριά τους, Γαβαών, και Ραμά, και Βεηρωθά, και Μασσημά, και Μιρών, και Αμωκή, και Φιρά, και Καφάν, και Νακάν, και Ζεληκάν, και Θαρεηλά, και Ιηβούς· αυτή είναι η Ιερουσαλήμ· και Γαβαώθ, Ιαρίμ, πόλεις δεκατρείς, και τα χωριά τους· αυτή η κληρονομιά των γιων του Βενιαμίν κατά τους δήμους τους.

19

Και βγήκε ο δεύτερος κλήρος των γιων του Συμεών· και έγινε η κληρονομιά τους ανάμεσα στους κλήρους των γιων του Ιούδα. Και έγινε ο κλήρος τους Βηρσαβεέ, και Σαμαά, και Καλαδάμ, και Αρσωλά, και Βωλά, και Ιασών, και Ερθουλά, και Βουλά, και Ερμά, και Σικελάκ, και Βαιθμαχερέβ, και Σαρσουσίν, και Βαθαρώθ, και τα χωράφια τους· δεκατρείς πόλεις, και τα χωριά τους. Ερεμμών, και Θαλχά, και Ιεθέρ, και Ασάν· τέσσερις πόλεις και τα χωριά τους, γύρω από τις πόλεις τους μέχρι Βαλέκ πηγαίνοντας Βαμέθ προς Νότο· αυτή η κληρονομιά της φυλής των γιων του Συμεών

σύμφωνα με τις φατρίες τους. Από τον κλήρο του Ιούδα η κληρονομία της φυλής των υιών του Συμεών, γιατί έγινε η μερίδα των υιών του Ιούδα μεγαλύτερη από τη δική τους· και κληρονόμησαν οι υιοί του Συμεών στη μέση του κλήρου τους. Και βγήκε ο κλήρος ο τρίτος του Ζαβουλών κατά τους δήμους τους· θα είναι τα όρια της κληρονομιάς τους, Εσεδεκγωλά όρια τους, η θάλασσα και Μαγελδά, και θα ενώσει προς Βαιθαραβά στη φάραγγα, η οποία είναι απέναντι από Ιεκμάν. Και γύρισε από Σεδδούκ από απέναντι από ανατολές της Βαιθσαμύς στα όρια της Χασελωθαίθ, και θα διέλθει στη Δαβιρώθ, και θα ανέβει στη Φαγγαί. Και από εκεί θα πάει γύρω από απέναντι προς ανατολές προς Γεβερέ προς την πόλη Κατασέμ, και θα διέλθει προς Ρεμμωνά Μαθαραοζά. Και θα πάει γύρω τα όρια προς Βορρά προς Αμώθ, και θα είναι η έξοδός τους προς Γαιφαήλ, και Κατανάθ, και Ναβαάλ, και Συμοών, και Ιεριχώ, και Βαιθμάν. Αυτή είναι η κληρονομιά της φυλής των υιών του Ζαβουλών κατά τους δήμους τους, οι πόλεις και τα χωριά τους. Και στον Ισσαχάρ βγήκε ο τέταρτος κλήρος. Και έγιναν τα όρια τους Ιαζήλ, και Χασαλώθ, και Σουνάμ, και Αγίν, και Σιωνά, και Ρεηρώθ, και Αναχερέθ, και Δαβιρών, και Κισών, και Ρεβές, και Ρεμμάς, και Ιεών, και Τομμάν, και Αιμαρέκ, και Βηρσαφής. Και θα ενώσει τα όρια στη Γαθ Χέφερ, και στη Σαλίμ προς τη θάλασσα, και τη Βαιθ Σεμές· και θα είναι του η διέξοδος των ορίων ο Ιορδάνης. Αυτή η κληρονομιά της φυλής των γιων του Ισσαχάρ κατά τους δήμους τους, οι πόλεις και τα χωριά τους. Και βγήκε ο πέμπτος κλήρος για τον Ασήρ κατά τους δήμους τους. Και έγιναν τα όρια τους Εξελεκέθ, και Αλέφ, και Βαιθόκ, και Κεάφ, και Ελιμελέχ, και Αμιήλ, και Μαασά· και θα ενωθεί με τον Κάρμηλο κατά τη θάλασσα, και με τη Σιών, και

Λαβανάθ. Και θα επιστρέψει από ανατολών ηλίου και Βαιθεγενέθ, και θα συνάψει με τον Ζαβουλών και Εκγαί, και Φθαιήλ κατά Βορράν, και θα εισέλθει στα όρια Σαφθαιβαιθμέ, και Ιναήλ, και θα διέλθει στο Χωβαμασομέλ, και Ελβών, και Ραάβ, και Εμεμαών, και Κανθάν έως τη Σιδώνα της μεγάλης. Και θα επιστρέψουν τα όρια στη Ραμά, και μέχρι την πηγή Μασφασσάτ, και των Τυρίων· και θα επιστρέψουν τα όρια στην Ιασίφ, και θα είναι η έξοδός του η θάλασσα, και Απολέβ, και Εχοζόβ, και Αρχόβ, και Αφέκ, και Ραού. Αυτή η κληρονομιά της φυλής των γιων του Ασήρ κατά τους δήμους τους, οι πόλεις και τα χωριά τους. Και στον Νεφθαλί βγήκε ο κλήρος ο έκτος. Και έγιναν τα όρια τους Μοολάμ, και Μωλά, και Βεσεμίν, και Αρμέ, και Ναβόκ, και Ιεφθαμαί, μέχρι Δωδάμ· και έγιναν οι δίοδοί του ο Ιορδάνης. Και θα επιστρέψει τα όρια προς τη θάλασσα στην Αθθαβώρ, και θα διέλθει από εκεί η Ιακανά, και θα ενωθεί με τον Ζαβουλών από τον Νότο, και ο Ασήρ θα ενωθεί προς τη θάλασσα, και ο Ιορδάνης από ανατολές ηλίου. Και οι τειχισμένες πόλεις των Τυρίων, Τύρος, και Ωμαθαδακέθ, και Κενερέθ, και Αρμαίθ, και Αραήλ, και Ασώρ, και Κάδες, και Ασσαρί, και η πηγή Ασόρ, και Κερωέ, και Μεγαλααρίμ, και Βαιθθαμέ, και Θεσσαμύς. Αυτή η κληρονομιά της φυλής των γιων του Νεφθαλί. Και στον Δαν βγήκε ο κλήρος ο έβδομος· Και έγιναν τα όρια τους Σαραθ, και Ασά, και πόλεις Σαμμαύς, και Σαλαμίν, και Αμμών, και Σιλαθά, και Ελών, και Θαμναθά, και Ακκαρών, και Αλκαθά, και Βεγεθών, και Γεβεελάν, και Αζώρ, και Βαναϊβακάτ, και Γεθρεμμών, και από θάλασσα Ιεράκων όριο κοντά στην Ιόππη. Αυτή η κληρονομία φυλής υιών Δαν κατά τους δήμους τους, οι πόλεις τους και τα χωριά τους. Και πήγαν οι υιοί Δαν και πολέμησαν την Λαχίς, και κατέλαβαν αυτήν, και χτύπησαν αυτήν σε στόμα

μαχαίρας, και κατοίκησαν αυτήν και κάλεσαν το όνομα της Λασενδάν. Και πήγαν να εισβάλουν στη γη κατά το όριό τους. Και έδωσαν οι υιοί Ισραήλ κλήρο στον Ιησού τον υιό Ναυή ανάμεσά τους διά προστάγματος του Θεού, και έδωσαν σε αυτόν την πόλη την οποία ζήτησε, Θαμνασαράχ, η οποία είναι στο όρος Εφραίμ, και οικοδόμησε την πόλη και κατοικούσε σε αυτήν. Αυτές οι διαιρέσεις τις οποίες έδωσε ως κληρονομιά ο Ελεάζαρ ο ιερέας, και ο Ιησούς ο του Ναυή, και οι άρχοντες των πατριών στις φυλές του Ισραήλ κατά κλήρους στη Σηλώ μπροστά στον Κύριο, δίπλα στις θύρες της σκηνής του μαρτυρίου· και πήγαν να καταλάβουν τη γη.

20

Και μίλησε ο Κύριος στον Ιησού, λέγοντας, μίλησε στους γιους του Ισραήλ, λέγοντας, δώστε τις πόλεις των καταφυγίων, τις οποίες είπα σε εσάς μέσω του Μωυσή. Καταφύγιο για τον φονιά που χτύπησε ψυχή ακουσίως· και θα είναι για σας οι πόλεις καταφύγιο, και δεν θα πεθάνει ο φονιάς από τον εκδικητή του αίματος, μέχρι να σταθεί μπροστά στη συνέλευση για κρίση. Και ξεχώρισε την Κάδης στη Γαλιλαία στο όρος του Νεφθαλί, και τη Συχέμ στο όρος του Εφραίμ, και την πόλη Αρβόκ, αυτή είναι η Χεβρών, στο όρος του Ιούδα. Και στο πέρα του Ιορδάνη έδωσε τη Βοσόρ στην έρημο στην πεδιάδα από τη φυλή Ρουβήν, και την Αρημώθ στη Γαλαάδ από τη φυλή Γαδ, και τη Γαυλών στη Βασανίτιδα από τη φυλή Μανασσή. Αυτές οι πόλεις οι ορισμένες για τους γιους του Ισραήλ και για τον προσήλυτο που κατοικεί ανάμεσά τους, για να καταφύγει εκεί κάθε ένας που χτυπά ψυχή ακούσια, ώστε να μην

πεθάνει στο χέρι του εκδικητή του αίματος, μέχρι να σταθεί μπροστά στη συνέλευση για κρίση.

21

Και πλησίασαν οι αρχηγοί των πατριών των γιων του Λευί προς τον Ελεάζαρ τον ιερέα, και τον Ιησού τον του Ναυή, και προς τους αρχηγούς των πατριών από τις φυλές του Ισραήλ· Και είπαν προς αυτούς στη Σηλώ στη γη της Χαναάν, λέγοντας, ο Κύριος διέταξε με το χέρι του Μωυσή να δώσει σε εμάς πόλεις να κατοικήσουμε, και τα βοσκοτόπια για τα κτήνη μας. Και έδωσαν οι γιοι του Ισραήλ στους Λευίτες, όταν μοίραζαν την κληρονομιά, με πρόσταγμα Κυρίου, τις πόλεις και τα περισπόρια τους. Και βγήκε ο κλήρος στο λαό του Καάθ· και έγινε στους γιους του Ααρών τους ιερείς τους Λευίτες από τη φυλή του Ιούδα και από τη φυλή του Συμεών και από τη φυλή του Βενιαμίν με κλήρο, δεκατρείς πόλεις. Και στους γιους του Καάθ τους απομείναντες από τη φυλή Εφραίμ και από τη φυλή Δαν και από το μισό της φυλής Μανασσή με κλήρο, δέκα πόλεις. Και στους γιους του Γεδσών από τη φυλή Ισσάχαρ και από τη φυλή Ασήρ και από τη φυλή Νεφθαλί και από τη μισή φυλή Μανασσή στη Βασάν, δεκατρείς πόλεις. Και στους γιους του Μεραρί κατά τους δήμους τους από τη φυλή του Ρουβήν και από τη φυλή του Γαδ και από τη φυλή του Ζαβουλών με κλήρο, δώδεκα πόλεις. Και έδωσαν οι γιοι του Ισραήλ στους Λευίτες τις πόλεις και τα περισπόρια τους, με τον τρόπο που διέταξε ο Κύριος στον Μωυσή, με κλήρο. Και έδωσαν η φυλή των υιών του Ιούδα και η φυλή των υιών του Συμεών και από τη φυλή των υιών του

Βενιαμίν τις πόλεις αυτές· και δόθηκαν στους υιούς του Ααρών από το λαό του Καάθ των υιών του Λευί, γιατί σε αυτούς έπεσε ο κλήρος. Και έδωσε σε αυτούς την Καριάθ Αρβά, μητρόπολη των Ενάκ· αυτή είναι η Χεβρώνα στο όρος του Ιούδα· τα περισπόρια γύρω από αυτήν, και τους αγρούς της πόλης, και τα χωριά της τα έδωσε ο Ιησούς στους γιους του Χάλεβ γιου του Ιεφοννή σε κατοχή. Και στους γιους του Ααρών έδωσε την πόλη καταφύγιο για τον φονιά, τη Χεβρών, και τα χωρισμένα μαζί με αυτήν· και τη Λεμνά, και τα χωρισμένα προς αυτήν· Και την Αιλώμ, και τα χωρισμένα σε αυτήν· και τη Τεμά, και τα χωρισμένα σε αυτήν· Και τη Γελλά, και τα χωρισμένα σε αυτήν· και τη Δαβίρ, και τα χωρισμένα σε αυτήν· Και Ασά, και τα χωρισμένα σε αυτήν· και Τανύ, και τα χωρισμένα σε αυτήν· και Βαιθσαμύς, και τα χωρισμένα σε αυτήν· εννέα πόλεις από τις δύο αυτές φυλές. Και από τη φυλή Βενιαμίν, τη Γαβαών, και τα αφωρισμένα της· και Γαθέθ, και τα αφωρισμένα της· Και Αναθώθ, και τα αφωρισμένα της· και Γάμαλα, και τα αφωρισμένα της· τέσσερις πόλεις. Όλες οι πόλεις των γιων του Ααρών των ιερέων είναι δεκατρείς. Και στους υιούς Καάθ τους Λευίτες που είχαν απομείνει από τους υιούς Καάθ, και έγινε η πόλη των ιερέων τους από τη φυλή Εφραίμ· και τους έδωσαν την πόλη του καταφυγίου του φονιά, τη Συχέμ, και τις βοσκότοπους αυτής· και τη Γάζαρα και τις βοσκότοπους αυτής· Και τη Βαιθωρών, και τις βοσκότοπους αυτής· τέσσερις πόλεις. Και από τη φυλή Δαν, την Ελκωθαίμ, και τα βοσκοτόπια της· και τη Γεθεδάν, και τα βοσκοτόπια της· Και την Αιλών, και τα βοσκοτόπια της· και τη Γεθερεμμών, και τα βοσκοτόπια της· τέσσερις πόλεις. Και από το μισό της φυλής Μανασσή, την Τανάχ, και τα αφωρισμένα σε αυτήν· και την Ιεβαθά, και τα αφωρισμένα

σε αυτήν· δύο πόλεις. Όλες οι πόλεις ήταν δέκα, και τα χωριστά βοσκοτόπια τους γύρω από αυτές, για τους δήμους των υιών του Καάθ που είχαν απομείνει. Και στους γιους του Γεδσών τους Λευίτες από το μισό της φυλής του Μανασσή τις πόλεις τις αφορισμένες για τους φονιάδες, την Γαυλών στη Βασανίτιδα, και τα αφορισμένα σε αυτήν· και τη Βοσοράν, και τα αφορισμένα σε αυτήν· πόλεις δύο. Και από τη φυλή Ισσάχαρ, την Κισών, και τα αφωρισμένα της· και τη Δεββά, και τα αφωρισμένα της· Και τη Ρεμμάθ, και τα αφωρισμένα της· και Πηγή γραμμάτων, και τα αφωρισμένα της· πόλεις τέσσερις. Και από τη φυλή Ασήρ τη Βασελλάν, και τα βοσκοτόπια της· και τη Δαββών, και τα βοσκοτόπια της· Και τη Χελκάτ, και τα βοσκοτόπια της· και τη Ραάβ, και τα βοσκοτόπια της· τέσσερις πόλεις. Και από τη φυλή Νεφθαλί, την πόλη την ορισμένη για τον φονιά, την Κάδης στη Γαλιλαία, και τα βοσκοτόπια της· και τη Χαμμώθ, και τα βοσκοτόπια της· και Καρτάν, και τα βοσκοτόπια της· τρεις πόλεις. Όλες οι πόλεις του Γεδσών κατά τους δήμους τους, δεκατρείς πόλεις. Και στο λαό των υιών Μεραρί, των Λευιτών των υπόλοιπων, από τη φυλή Ζαβουλών: τη Μαάν και τα περισπόρια της, και τη Κάδης και τα περισπόρια της, και τη Σελλά και τα περισπόρια της· τρεις πόλεις. Και πέρα από τον Ιορδάνη που είναι κατά την Ιεριχώ, από τη φυλή του Ρουβήν, την πόλη καταφύγιο του φονιά, τη Βοσόρ στην έρημο· τη Μισώ και τα περίχωρά της· και την Ιαζήρ και τα περίχωρά της· και τη Δεκμών και τα περίχωρά της· και τη Μαφά και τα περίχωρά της· τέσσερις πόλεις. Και από τη φυλή Γαδ, την πόλη το καταφύγιο του δολοφόνου, και τη Ραμώθ στη Γαλαάδ, και τα περισπόρια της· την Καμίν, και τα περισπόρια της· και την Εσβών, και τα περισπόρια της· και την

Ιαζήρ, και τα περισπόρια της· όλες οι πόλεις τέσσερις. Όλες οι πόλεις για τους γιους του Μεραρί κατά τους δήμους τους, από αυτούς που απέμειναν από τη φυλή του Λευί, και οι πόλεις έγιναν δώδεκα. Όλες οι πόλεις των Λευιτών στη μέση της κατοχής των γιων του Ισραήλ, σαράντα οκτώ πόλεις, και τα βοσκοτόπια τους γύρω από τις πόλεις αυτές· πόλη και τα βοσκοτόπια γύρω από την πόλη σε όλες τις πόλεις αυτές. Και έδωσε ο Κύριος στον Ισραήλ όλη τη γη, την οποία ορκίστηκε να δώσει στους πατέρες τους, και την κληρονόμησαν, και κατοίκησαν σε αυτήν. Και κατάπαυσε αυτούς ο Κύριος ολόγυρα, καθώς ώμοσε στους πατέρες τους· δεν σηκώθηκε κανείς μπροστά τους από όλους τους εχθρούς τους· όλους τους εχθρούς τους παρέδωσε ο Κύριος στα χέρια τους. Δεν απέτυχε από όλα τα λόγια τα καλά, που μίλησε ο Κύριος στους γιους του Ισραήλ· όλα ήρθαν.

22

Τότε ο Ιησούς κάλεσε μαζί τους γιους του Ρουβήν, και τους γιους του Γαδ, και το μισό της φυλής του Μανασσή, και είπε σε αυτούς, εσείς έχετε ακούσει όλα όσα σας διέταξε ο Μωυσής ο υπηρέτης του Κυρίου, και υπακούσατε στη φωνή μου σύμφωνα με όλα όσα σας διέταξα. Δεν έχετε εγκαταλείψει τους αδελφούς σας αυτές τις πολλές ημέρες· μέχρι τη σημερινή ημέρα έχετε φυλάξει την εντολή του Κυρίου του Θεού σας. Τώρα όμως κατάπαυσε ο Κύριος ο Θεός μας τους αδελφούς μας, με τον τρόπο που είπε σε αυτούς· τώρα λοιπόν, αφού γυρίσετε πίσω, πηγαίνετε στα σπίτια σας και στη γη της κατοχής σας, την οποία έδωσε σε σας ο Μωυσής στο

πέραν του Ιορδάνη. Αλλά φυλάξτε πολύ να κάνετε τις εντολές και τον νόμο, τον οποίο μας διέταξε να κάνουμε ο Μωυσής ο δούλος του Κυρίου· να αγαπάτε τον Κύριο τον Θεό μας, να πορεύεστε σε όλους τους δρόμους του, να φυλάξετε τις εντολές του, και να προσκολλάστε σε αυτόν, και να λατρεύετε αυτόν από όλη τη διάνοιά σας, και από όλη την ψυχή σας. Και ευλόγησε αυτούς ο Ιησούς, και τους έστειλε, και πήγαν στα σπίτια τους. Και στο μισό της φυλής του Μανασσή έδωσε ο Μωυσής στη Βασανίτιδα, και στο άλλο μισό έδωσε ο Ιησούς με τους αδελφούς του πέρα από τον Ιορδάνη προς τη θάλασσα· και όταν έστειλε αυτούς ο Ιησούς στα σπίτια τους και τους ευλόγησε. Και με πολλά χρήματα έφυγαν στα σπίτια τους· και πολλά κτήνη πάρα πολύ, και ασήμι, και χρυσάφι, και σίδερο, και πολλά ρούχα, μοιράστηκαν τα λάφυρα των εχθρών με τους αδελφούς τους. Και πήγαν οι γιοι του Ρουβήν, και οι γιοι του Γαδ, και το μισό της φυλής του Μανασσή από τους γιους του Ισραήλ στη Σηλώ στη γη της Χαναάν για να φύγουν προς τη Γαλαάδ, προς τη γη της κατοχής τους, την οποία κληρονόμησαν μέσω της εντολής του Κυρίου διά χειρός του Μωυσή. Και ήρθαν στο Γαλαάδ του Ιορδάνη, που είναι στη γη της Χαναάν· και έχτισαν οι γιοι του Ρουβήν, και οι γιοι του Γαδ, και το μισό της φυλής του Μανασσή εκεί βωμό επάνω στον Ιορδάνη, βωμό μεγάλο για να φαίνεται. Και άκουσαν οι γιοι του Ισραήλ να λένε, Ιδού έχουν χτίσει οι γιοι του Ρουβήν, και οι γιοι του Γαδ, και το μισό της φυλής του Μανασσή βωμό στα σύνορα της γης της Χαναάν στο Γαλαάδ του Ιορδάνη στην πέραν όχθη των γιων του Ισραήλ. Και συναθροίστηκαν όλοι οι γιοι του Ισραήλ στη Σηλώ, ώστε αφού ανέβηκαν να πολεμήσουν εναντίον τους. Και έστειλαν οι γιοι του Ισραήλ προς τους γιους του Ρουβήν και προς τους γιους

του Γαδ και προς τους γιους της μισής φυλής του Μανασσή στη γη Γαλαάδ, τον Φινεές γιο του Ελεάζαρ γιου του Ααρών του αρχιερέα, και δέκα από τους άρχοντες μαζί του· ένας άρχοντας από οίκο πατριάς από όλες τις φυλές του Ισραήλ· άρχοντες οίκων πατριών είναι χιλίαρχοι του Ισραήλ. Και ήρθαν προς τους γιους του Ρουβήν, και προς τους γιους του Γαδ, και προς τη μισή φυλή του Μανασσή στη γη Γαλαάδ· και μίλησαν προς αυτούς, λέγοντας, αυτά λέει όλη η συναγωγή του Κυρίου, ποια είναι η παράβαση αυτή, που παραβήκατε μπροστά στον Θεό του Ισραήλ, να αποστραφείτε σήμερα από τον Κύριο, χτίζοντας για τον εαυτό σας βωμό, να γίνετε εσείς αποστάτες από τον Κύριο; Δεν είναι μικρή για μας η αμαρτία του Φογώρ, γιατί δεν καθαριστήκαμε από αυτήν μέχρι σήμερα; Και έγινε πληγή στη συνάθροιση του Κυρίου. Και εσείς γυρίσατε σήμερα από τον Κύριο· και θα συμβεί, εάν αποστατήσετε σήμερα από τον Κύριο, ότι αύριο επί όλο τον Ισραήλ θα είναι η οργή. Και τώρα αν μικρή είναι η γη σας της κατοχής σας, περάστε στη γη της κατοχής του Κυρίου, όπου κατοικεί εκεί η σκηνή του Κυρίου, και θα κληρονομήσετε ανάμεσά μας· και μη γίνετε αποστάτες από τον Θεό, και εσείς μην αποστατήσετε από τον Κύριο, επειδή χτίσατε εσείς βωμό έξω από το θυσιαστήριο του Κυρίου του Θεού μας. Δεν ιδού ο Αχάρ του Ζαρά παράπτωσε με παράπτωμα από το ανάθεμα, και επί όλη τη συνάθροιση του Ισραήλ έγινε οργή; Και αυτός ο ένας πέθανε στη δική του αμαρτία. Και απάντησαν οι γιοι του Ρουβήν, και οι γιοι του Γαδ, και το μισό της φυλής του Μανασσή, και μίλησαν στους χιλιάρχους του Ισραήλ, λέγοντας, ο Θεός Θεός Κύριος είναι, και ο Θεός Θεός αυτός ξέρει, και το Ισραήλ αυτός θα το γνωρίσει· αν σε αποστασία αμαρτήσαμε μπροστά στον Κύριο, ας μην μας σώσει σε

αυτή την ημέρα. Και αν χτίσαμε για τους εαυτούς μας βωμό, ώστε να αποστήσουμε από τον Κύριο τον Θεό μας, ώστε να ανεβάσουμε επάνω σε αυτόν θυσία ολοκαυτωμάτων, ώστε να κάνουμε επάνω σε αυτόν θυσία ειρηνική, ο Κύριος θα το εξετάσει. Αλλά εξαιτίας ευλάβειας λόγου κάναμε αυτό, λέγοντας, ώστε να μην πουν αύριο τα παιδιά σας στα παιδιά μας, τι έχετε εσείς με τον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ; Και σύνορα έβαλε ο Κύριος ανάμεσά μας και σας τον Ιορδάνη, και δεν έχετε μερίδα του Κυρίου· και θα ξενίσουν οι γιοι σας τους γιους μας, για να μην σέβονται τον Κύριο. Και είπαμε να κάνουμε έτσι, να χτίσουμε τον βωμό αυτόν όχι για προσφορές ούτε για θυσίες, αλλά για να είναι αυτό μαρτυρία ανάμεσα σε μας και σας, και ανάμεσα στις γενιές μας μετά από μας, για να υπηρετούμε την υπηρεσία του Κυρίου μπροστά του, με τις προσφορές μας και με τις θυσίες μας και με τις θυσίες των ειρηνικών προσφορών μας· και δεν θα πουν τα παιδιά σας στα παιδιά μας αύριο, δεν έχετε μερίδα του Κυρίου. Και είπαμε, εάν γίνει ποτέ και μιλήσουν προς εμάς, ή στις γενιές μας αύριο, και θα πουν, δείτε το ομοίωμα του θυσιαστηρίου Κυρίου, που έκαναν οι πατέρες μας όχι ένεκεν προσφορών ούτε ένεκεν θυσιών, αλλά μαρτυρία είναι ανάμεσά σας και ανάμεσά μας, και ανάμεσα στους γιους μας. Μη γίνει λοιπόν να αποστραφούμε εμείς από τον Κύριο στη σημερινή ημέρα να αποστούμε από τον Κύριο, ώστε να χτίσουμε εμείς θυσιαστήριο για τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες και τη θυσία της σωτηρίας, εκτός από το θυσιαστήριο του Κυρίου που είναι μπροστά από τη σκηνή του. Και αφού άκουσε ο Φινεές ο ιερέας και όλοι οι άρχοντες της συνάθροισης του Ισραήλ που ήταν μαζί του, τα λόγια που είπαν οι γιοι του Ρουβήν και οι γιοι του Γαδ και το μισό της φυλής του Μανασσή, τους άρεσε. Και είπε ο ιερέας

Φινεές στους υιούς του Ρουβήν και στους υιούς του Γαδ και στο μισό της φυλής του Μανασσή, σήμερα έχουμε γνωρίσει ότι ο Κύριος είναι μαζί μας, διότι δεν έχετε διαπράξει παράπτωμα εναντίον του Κυρίου, και ότι έχετε ελευθερώσει τους υιούς του Ισραήλ από το χέρι του Κυρίου. Και επέστρεψε ο Φινεές ο ιερέας και οι άρχοντες από τους γιους του Ρουβήν και από τους γιους του Γαδ και από τη μισή φυλή του Μανασσή από τη Γαλαάδ στη γη της Χαναάν προς τους γιους του Ισραήλ, και απάντησαν σε αυτούς τα λόγια. Και άρεσε στους γιους του Ισραήλ· και μίλησαν προς τους γιους του Ισραήλ, και ευλόγησαν τον Θεό των γιων του Ισραήλ· και είπαν να μην ανέβουν πια εναντίον τους σε πόλεμο για να καταστρέψουν εντελώς τη γη των γιων του Ρουβήν και των γιων του Γαδ και του μισού της φυλής του Μανασσή· και κατοίκησαν επάνω σε αυτήν. Και ονόμασε ο Ιησούς τον βωμό των Ρουβήν και των Γαδ και του μισού της φυλής Μανασσή, και είπε ότι είναι μαρτυρία ανάμεσά τους, ότι Κύριος ο Θεός τους είναι.

23

Και έγινε μετά από πολλές ημέρες, αφού ο Κύριος έδωσε ανάπαυση στον Ισραήλ από όλους τους εχθρούς του τριγύρω, και ο Ιησούς ήταν γέρος, προχωρημένος στην ηλικία. Και συνεκάλεσε ο Ιησούς όλους τους γιους του Ισραήλ και το συμβούλιο των πρεσβυτέρων τους και τους άρχοντες τους και τους δικαστές τους και τους γραμματείς τους, και είπε προς αυτούς: Εγώ έχω γεράσει και έχω προχωρήσει στις ημέρες. Εσείς δε έχετε δει όσα έκανε ο Κύριος ο Θεός μας σε όλα τα έθνη αυτά μπροστά μας, γιατί ο

Κύριος ο Θεός σας είναι αυτός που πολέμησε για εσάς. Δείτε ότι έριξα σε σας τα έθνη που έχουν απομείνει σε σας, αυτά με τους κλήρους στις φυλές σας, από τον Ιορδάνη όλα τα έθνη που εξολόθρευσα, και από τη μεγάλη θάλασσα οριοθετεί προς τη δύση του ηλίου. Ο Κύριος και ο Θεός μας αυτός θα εξολοθρεύσει αυτούς από το πρόσωπό μας, μέχρι να χαθούν· και θα στείλει σε αυτούς τα άγρια θηρία, μέχρι να εξολοθρεύσει αυτούς και τους βασιλείς τους από το πρόσωπό σας, και θα κληρονομήσετε τη γη τους, καθώς μίλησε ο Κύριος ο Θεός μας σε σας. Ενισχυθείτε λοιπόν πολύ να φυλάσσετε και να κάνετε όλα τα γραμμένα στο βιβλίο του νόμου του Μωυσή, ώστε να μην στρέψετε προς τα δεξιά ή αριστερά, για να μην μπείτε στα έθνη τα απομείναντα αυτά· και τα ονόματα των θεών τους δεν θα ονομαστούν ανάμεσά σας, ούτε θα λατρέψετε, ούτε θα προσκυνήσετε σε αυτούς, αλλά στον Κύριο τον Θεό μας θα προσκολληθείτε, όπως ακριβώς κάνατε μέχρι την ημέρα αυτή. Και θα καταστρέψει ο Κύριος από μπροστά σας έθνη μεγάλα και ισχυρά· και κανείς δεν στάθηκε ενάντιον μας μέχρι την ημέρα αυτή. Ένας από σας κυνήγησε χίλιους, γιατί ο Κύριος ο Θεός μας αυτός πολεμούσε για σας, όπως ακριβώς μας είπε. Και φυλάξτε πολύ να αγαπάτε τον Κύριο τον Θεό μας. Αν γαρ στραφείτε πίσω και ενωθείτε με τα απομείναντα έθνη αυτά που είναι μαζί σας, και κάνετε γάμους με αυτούς, και αναμιχθείτε με αυτούς και αυτοί με εσάς, ξέρετε ότι δεν θα προσθέσει ο Κύριος να εξολοθρεύσει τα έθνη αυτά από μπροστά σας· και θα είναι για εσάς παγίδες, και σκάνδαλα, και καρφιά στις φτέρνες σας, και βέλη στα μάτια σας, μέχρι να χαθείτε από τη γη την καλή αυτή, την οποία έδωσε σε εσάς ο Κύριος ο Θεός σας. Εγώ δε θα φύγω τον δρόμο, καθώς και όλοι οι επί της γης· και θα γνωρίσετε με την

καρδιά σας και με την ψυχή σας, ότι δεν έπεσε ούτε ένας λόγος από όλους τους λόγους που είπε Κύριος ο Θεός μας για όλα όσα μας ανήκουν, δεν απέτυχε κανένας από αυτούς. Και θα είναι με τον τρόπο που ήρθαν προς εμάς όλα τα καλά λόγια, που μίλησε ο Κύριος σε εσάς· έτσι θα φέρει ο Κύριος ο Θεός σε εσάς όλα τα κακά λόγια μέχρι να σας καταστρέψει από την καλή αυτή γη, που έδωσε ο Κύριος σε εσάς, όταν παραβείτε εσείς τη διαθήκη του Κυρίου του Θεού μας, που διέταξε σε εμάς, και πηγαίνοντας θα υπηρετήσετε άλλους θεούς και θα προσκυνήσετε σε αυτούς.

24

Και συνάγαγε ο Ιησούς όλες τις φυλές του Ισραήλ στη Σηλώ, και συγκάλεσε τους πρεσβυτέρους τους και τους γραμματείς τους και τους δικαστές τους, και τους έστησε απέναντι του Θεού. Και είπε ο Ιησούς προς όλο τον λαό, αυτά λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, πέρα από τον ποταμό κατοικούσαν οι πατέρες σας από την αρχή, ο Θάρα ο πατέρας του Αβραάμ και ο πατέρας του Ναχώρ, και λάτρεψαν άλλους θεούς. Και πήρα τον πατέρα σας τον Αβραάμ από το πέρα του ποταμού, και τον οδήγησα σε όλη τη γη· και πολλαπλασίασα το σπέρμα του, και του έδωσα τον Ισαάκ, και στον Ισαάκ τον Ιακώβ και τον Ησαύ· και έδωσα στον Ησαύ το όρος το Σηείρ να το κληρονομήσει· και ο Ιακώβ και οι γιοι του κατέβηκαν στην Αίγυπτο, και έγιναν εκεί έθνος μεγάλο και πολυάριθμο και δυνατό· και οι Αιγύπτιοι τους κακοποίησαν. Και έπληξα την Αίγυπτο με σημεία τα οποία έκανα σε αυτήν. Και μετά από αυτά έβγαλε τους πατέρες μας από την Αίγυπτο, και μπήκατε στην

Ερυθρά Θάλασσα· και κυνήγησαν οι Αιγύπτιοι πίσω από τους πατέρες μας με άρματα και με άλογα μέσα στην Ερυθρά Θάλασσα. Και φωνάξαμε προς τον Κύριο· και έδωσε σύννεφο και σκοτάδι ανάμεσά μας και ανάμεσα στους Αιγυπτίους, και έφερε επάνω τους τη θάλασσα, και τους κάλυψε· και είδαν τα μάτια σας όσα έκανε ο Κύριος στη γη της Αιγύπτου· και ήσασταν στην έρημο μέρες πολλές. Και μας οδήγησε στη γη των Αμορραίων που κατοικούσαν πέρα από τον Ιορδάνη, και ο Κύριος τους παρέδωσε στα χέρια μας· και κληρονομήσατε τη γη τους, και τους εξολοθρεύσατε από μπροστά σας. Και σηκώθηκε ο Βαλάκ του Σεπφώρ, βασιλιάς του Μωάβ, και παρατάχθηκε εναντίον του Ισραήλ, και αφού έστειλε κάλεσε τον Βαλαάμ να μας καταρασθεί. Και δεν ήθελε ο Κύριος ο Θεός σου να σε καταστρέψει· και με ευλογίες μας ευλόγησε, και μας ελευθέρωσε από τα χέρια τους, και τους παρέδωσε. Και περάσατε τον Ιορδάνη, και φτάσατε στην Ιεριχώ· και πολέμησαν εναντίον μας οι κατοικούντες την Ιεριχώ, ο Αμορραίος, και ο Χαναναίος, και ο Φερεζαίος, και ο Ευαίος, και ο Ιεβουσαίος, και ο Χετταίος, και ο Γεργεσαίος· και παρέδωσε αυτούς ο Κύριος στα χέρια μας. Και έστειλε πριν από εσάς την σφηκιά· και έστειλε αυτούς από μπροστά μας, δώδεκα βασιλείς των Αμορραίων, όχι με το σπαθί σου ούτε με το τόξο σου. Και σας έδωσε γη επάνω στην οποία δεν κοπιάσατε, και πόλεις τις οποίες δεν χτίσατε, και εγκαταστάθηκατε σε αυτές, και αμπελώνες και ελαιώνες τους οποίους δεν φυτέψατε εσείς, τρώτε. Και τώρα φοβηθείτε τον Κύριο, και λατρέψτε τον με ευθύτητα και δικαιοσύνη, και αφαιρέστε τους ξένους θεούς, τους οποίους λάτρεψαν οι πατέρες μας πέρα από τον ποταμό και στην Αίγυπτο, και λατρέψτε τον Κύριο. Αν δε δεν σας αρέσει να λατρεύετε τον

Κύριο, διαλέξτε για τους εαυτούς σας σήμερα ποιον θα λατρεύσετε, είτε τους θεούς των πατέρων σας, αυτούς στο πέρα του ποταμού, είτε τους θεούς των Αμορραίων, στη γη των οποίων εσείς κατοικείτε· εγώ δε και το σπίτι μου θα λατρεύσουμε τον Κύριο, γιατί άγιος είναι. Και απαντώντας ο λαός είπε, μη γίνει σε μας να εγκαταλείψουμε τον Κύριο, ώστε να λατρεύουμε άλλους θεούς. Κύριος ο Θεός μας, αυτός είναι Θεός· αυτός μας ανέβασε και τους πατέρες μας από την Αίγυπτο, και μας φύλαξε σε όλο το δρόμο που πορευτήκαμε σε αυτόν, και σε όλα τα έθνη που περάσαμε μέσα από αυτά. Και έδιωξε ο Κύριος τον Αμορραίο και όλα τα έθνη που κατοικούσαν τη γη από μπροστά μας· αλλά και εμείς θα λατρεύσουμε τον Κύριο, γιατί αυτός είναι ο Θεός μας. Και είπε ο Ιησούς στον λαό, δεν θα μπορέσετε να λατρεύσετε τον Κύριο, γιατί ο Θεός είναι άγιος· και ζηλιάρης αυτός δεν θα συγχωρέσει τις αμαρτίες σας και τις ανομίες σας, όταν εγκαταλείψετε τον Κύριο και λατρεύσετε άλλους θεούς· και ερχόμενος θα σας βλάψει και θα σας εξολοθρεύσει αντί για το καλό που σας έκανε. Και είπε ο λαός στον Ιησού: Όχι, αλλά θα λατρεύσουμε τον Κύριο. Και είπε ο Ιησούς στον λαό, μάρτυρες εσείς εναντίον σας, ότι εσείς διαλέξατε να λατρεύετε τον Κύριο. Και τώρα αφαιρέστε τους ξένους θεούς που είναι μέσα σας, και στρέψτε την καρδιά σας προς τον Κύριο Θεό του Ισραήλ. Και είπε ο λαός στον Ιησού: Τον Κύριο θα λατρεύσουμε και τη φωνή του θα ακούσουμε. Και έκανε ο Ιησούς διαθήκη προς τον λαό εκείνη την ημέρα, και του έδωσε νόμο και κρίση στη Σηλώ μπροστά στη σκηνή του Θεού του Ισραήλ. Και έγραψε τα λόγια αυτά σε βιβλίο νόμων του Θεού· και πήρε μια μεγάλη πέτρα, και την έστησε ο Ιησούς κάτω από το τερέβινθο απέναντι του Κυρίου. Και είπε ο

Ιησούς προς τον λαό, ιδού η πέτρα αυτή θα είναι ανάμεσά σας για μαρτυρία, γιατί αυτός έχει ακούσει όλα τα πράγματα που ειπώθηκαν σε αυτόν από τον Κύριο· γιατί μίλησε προς εσάς σήμερα, και αυτός θα είναι ανάμεσά σας για μαρτυρία στις έσχατες ημέρες, όταν ψεύσεσθε στον Κύριο τον Θεό μου. Και έστειλε ο Ιησούς τον λαό, και πήγαν ο καθένας στον τόπο του. Και ο Ισραήλ λάτρευσε τον Κύριο όλες τις ημέρες του Ιησού, και όλες τις ημέρες των πρεσβυτέρων που παράτειναν τον χρόνο μετά τον Ιησού, και που είδαν όλα τα έργα του Κυρίου όσα έκανε στον Ισραήλ. Και έγινε μετά από εκείνα και απέθανε ο Ιησούς γιος του Ναυή δούλος του Κυρίου εκατό δέκα ετών. Και έθαψαν αυτόν προς τα όρια του κλήρου του στη Θαμνασαράχ στο όρος του Εφραίμ από βορρά του όρους του Γαλαάδ. Και τα οστά Ιωσήφ ανήγαγαν οι υιοί Ισραήλ από Αίγυπτο, και τα έθαψαν στα Σίκιμα, στη μερίδα του αγρού που αγόρασε Ιακώβ από τους Αμορραίους που κατοικούσαν στα Σίκιμα για εκατό αμνάδες, και την έδωσε στον Ιωσήφ σε μερίδα. Και έγινε μετά από αυτά και ο Ελεάζαρ γιος του Ααρών ο αρχιερέας πέθανε, και θάφτηκε στη Γαβαάρ του Φινεές του γιου του, την οποία έδωσε σε αυτόν στο όρος του Εφραίμ.